PLUTARCHI MORALIA

RECENSUERUNT ET EMENDAVERUNT

C. HUBERT · W. NACHSTÄDT †
W. R. PATON † · M. POHLENZ
W. SIEVEKING · J. B. TITCHENER
I. WEGEHAUPT †

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1971

PLUTARCHI MORALIA

VOL. IV

RECENSUIT ET EMENDAVIT

C. HUBERT

BSB B.G.TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1971

VLN 294 · 375/65/71 · ES 7M
2. Auflage (unv. N'dr. der 1. Auflage von 1938)

PRINTED IN THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC
DRUCK: F. ULLMANN, ZWICKAU

D·M·UDALRICI DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

ALMAE MATRI IOACHIMICAE

CONIUGI MEAE

S·

IN HOC VOLVMINE CONTINENTVR

INDEX QUAESTIONVM CONVIVALIVM

Cum ante triginta fere annos Quaestiones convivales, quorum corpore tam vario quasi totum tenemus Plutarchum, edendae mihi mandarentur, additi sunt reliqui duo libelli, quos una cum illis volumen IV. editionis Bernardakianae continet. Quare de hoc volumine rationem reddere solus debeo.

CODICES

Praeter codices in praefationibus voll. I—III descriptos in vol. IV hi adhibendi erant:

Vindob. gr. 148. membr., fere 23, 3 : 18. saec. X (Wes- **T**
sely) vel ineunte XI (H. Schenkl). ca. annum 1562 ab Augerio Busbeckio Constantinopoli emptus. continet solas Quaestiones convivales, ab uno librario in 260 foliis numeris signatis scriptus, quorum ultimum, cum fol. 241 bis numeratum sit, falso numerum 259 praebet. compositus olim fuit ex 37 quaternionibus. quat. 16 e 7 foliis constat; unum folium exsectum est (post verbum *βουλομένων* p. 142, 8), id quod a librario ipso factum esse eo apparet, quod illud folium vacuum fuit; qua ratione scriba effecit, ut post verba p. 149, 3 *οὕτω κολα* et 18 lineas vacuas quaternio 16 finiretur et ea pars libri quarti, quam illa iam aetate desideratam postea aliquando repertum iri sperabat, in novo aliquo quaternione facile interponi posset. in fine folii 127 a manu prima adscriptum est: *λείπει* (aut: *ζήτει*) *τετράδιον ᾱ ἔχον κεφάλαια ε̄*. illa spe commotus librarius proximum quaternionem, qui a folio 128 incipit (ab indice quaestionum libri V), in rasura numero $\overline{\iota\eta}'$ pro $\overline{\iota\zeta}'$ signavit eademque ratione numeros sequentium ipse mutavit usque ad ultimum numero $\overline{\lambda\zeta}'$ (pro $\overline{\lambda\varsigma}'$) signatum, qui in folio 260 (falso numero 259 signato) exeunte verbis *ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην* p. 333, 7 finitur. — Posteriore aetate, cum iam exempla codicum nobis servatorum e **T** descripta essent, exciderunt

quat. ιϑ' (p. 158, 8 στέμμα — p. 168, 11 ἱστορεῖται δὲ) et κϛ' (p. 229, 10 τῶν ἀλόγων — p. 239, 22 σκιῶν). quat. λγ', qui finitur p. 306, 13 Μάγνῳ φασίν, recte excipitur folio 239 verbis ἀπὸ τῆς, quaternioni autem ab hoc folio ordienti a manu 1 numerus datus est λϛ', cuius in locum manus posterior substituit 'λδ''; finis eius quaternionis (folii 246) est p. 316, 7 ἡττώ. is qui olim sequebatur quat. excidit, itaque in folio 246 v. manus quaedam recentior annotavit: λείπει τετράδιον λε'· ζήτει δὲ τὸ λϛ' (superscr.: λδ'!) ὄπισθεν περὶ φύλλα γ'; prima enim folia tria quaternionis sequentis, in quibus quin contextus Plutarcheus scriptus fuerit non est dubium, exsecta sunt, deinde orditur fol. 247 (quat. λϛ') p. 317, 5 ὅρκοις. arbitror quaterniones λδ' λε' λϛ' pravo ordine (λϛ' λε' λδ') in codice olim colligatos atque manu (1) librarii rem non animadvertentis numeris eius ordinis (λδ' λε' λϛ') signatos fuisse, posteriore tempore recto ordine restituto atque recentibus numeris substitutis (λδ' pro λϛ' etc.) quaternionem λε' intercidisse, deinde tria folia quat. λϛ' quacumque de causa resecta esse. in fine codicis (inde a p. 333, 8 Ἥρην τε) duo, ut videtur, folia exciderunt (quat. λη'), quorum prius usque ad verbum μειγνύμεν p. 335, 8, cum hic finis sit codicis 𝔓, pertinuisse veri simile est.

In singulis paginis 22 lineae exaratae, in singulis versibus fere 25—30 litterae atramento spadici clare, accurate, eleganter scriptae sunt. raro adhibentur notae compendiariae. accentus spiritusque plerumque secundum usum Byzantinum additi sunt, inveniuntur etiam ὁδὲ̃, ὅ μὲ̃ν, ὃ́τ ἂ̃ν, διαθερμότητα, περιπότον, πρὸσὲρχόμεθα sim. Iota non semper, attamen plerumque adscribitur, saepissime etiam ad adverbia velut πορρωτάτωι ἀπωτέρωι. ν ephelcysticum ante consonantes, δὲ vel δ' ante vocales sim. permixte adhibentur. sub compositis saepissime linea arcuata ‿ ducta est. multis locis primum versus vocabulum, ubi ab eodem nova sententia incipit, in ipso iam margine laevo orditur.

Scriba codicis **T**, cum ex exemplo suo describeret, lacunas plerumque diligentissime videtur notasse. menda ab ipso in textum immissa ipse corrigere studuit, plurimis locis rasura, raro littera supra scripta vel signo addito in margine ascripta. in margine paucae annotationes manus primae exstant; e. g. ad versum Archilochi animus legentis advertitur (p. 113, 7 *ἀρχιλόχου*) vel simplici nota *σῆ* gravior quaedam sententia auctoris indicatur. — Sequentibus saeculis complures manus in margine breviter argumentum capituli alicuius aut aestimationem notaverunt, e. g. p. 127, 1 *ὅτι κρείττων ἡ ποικίλη τροφὴ τῆς ἁπλῆς*; p. 184, 23 *ὅσα τὴν ὄρεξιν ἀνακτῶνται*; p. 332, 1 *ὀρχιστικῆς τρία εἴδη*; p. 79, 5 *ὡραῖον*; p. 107, 23 *σῆ*; p. 137, 16 *σοφόν*. manus quaedam his posterior paucissimis locis textum corrigere vel explere studuit: p. 7, 14; 8, 9; 55, 18; 270, 11 (cf. appar. critic.). hac autem manu recentior, ut videtur, manus fere a p. 199 usque ad p. 203 glossas ascripsit, velut p. 200, 4 s. *ποτήριον* et *ἀπόζον*; 201, 3 *τὸ θανατᾶν ὑπὸ πείνης*. aliae rursus manus ex animi sententia talia ascripserunt qualia sunt p. 147, 19 *οὕτως ὄναιο κενολόγε· καὶ τοσοῦτον λωίου τύχοις τοῦ παρ' ἐκείνοις θεοῦ· ἐφ' οἷς οὕτω κακῶς εὐάσας ἠφρονεύσω* (?) *τοῖς λόγοις σου· ἠλίω προσκαλλεῖν* (?) *τολμῶν βόρβορον· καὶ ἀλόγως μιγνύειν ἐπιχειρῶν τὰ ἄμικτα*; p. 177, 17 *λῆρος ταῦτα σαφής, καὶ δόξα ψευδής· οὐδὲν γὰρ τῷ κεραυνῷ ἀνθίσταται· ἴδομεν γὰρ καὶ συκὴν τεφρωθεῖσαν· καὶ τὸν* (sic) *φώκης δέρμα διεζωσμένον, διόβλητον*; alia. — Ea, quae manus variae in textu **T** correxerunt ex emendatione vel coniectura, partim in apographa pervenerunt, velut p. 4, 20 s. *σωκράτεις* etc. pro *-ας*; p. 55, 15 *γαμετικῆς* pro *ἐμ.*; p. 55, 18 *ἀ⟨και⟩ρία*, partim in his non inveniuntur, velut supplementa illa marginalia p. 7, 14; 8, 9; 6, 8 *ἀποβρέγμασι* pro *ἀποερέγμασι*.

Ipse codicem **T** contuli; nonnullos locos pro me anno 1913 iterum inspexit Maximilianus Adler. — Th. Doehner, Quaestiones Plutarcheae, Lipsiae 1840, p. 20—22. — M. Treu, Zur Geschichte der Überlieferung von Pl.s Moralia, I. Waldenburg i. Schl. 1877, p. XII s. — K. Wessely, Zwei Wiener

Plutarchhandschriften, in Wiener Studien 1881 p. 293 s.; idem in Plut. Mor. ed. Bernardakis vol. I p. XLII.

𝔓 **Paris. gr. 2074** (Medic.-Reg. 3055). bombyc., quart. saec. XIV. 142 folia. continet solas Quaestiones convivales, initio et fine mutilas; incipit a p. 7, 2 *καὶ χορείας*, finitur p. 335, 8 *μίγνυμεν*; in fine 𝔓 videtur non ipse iacturam accepisse, sed propterea, quod exemplum (ipse **T**? cf. p. XII) mutilum fuit, reliquam partem praetermisisse; nam ultima linea textus non usque ad marginem conscripta est, additum est a manu recentiore, ut videtur, *λείπει τὸ τέλος τοῦ ιέου κεφαλαίου τοῦ θ'ου τῶν πλουτάρχου συμποσιακῶν*. — Contuli in imaginibus lucis ope depictis praeter locos nonnullos librorum primi et secundi eas partes Quaestionum, quae in T interitu duorum quaternionum et duorum ultimorum foliorum exciderunt (p. 158, 8 ss.; p. 229, 10 ss.; p. 333, 8 ss.). — Etiam in erratis obscurisque scriba fideliter exemplum sequi solet, parva interdum ipse corrigit.

M. Treu, De codicibus nonnullis Parisinis Plut. Moralium narratio, Jauer 1871, p. 3. — H. Omont, Inventaire sommaire des Manuscripts grecs de la Bibliothèque Nationale, Paris 1898, p. 188.

SINGVLORVM SCRIPTORVM MEMORIA

QVAESTIONES CONVIVALES (78)

T sine dubio archetypum est omnium qui nunc servantur codicum. id iam eo demonstratur, quod magnam illam lacunam libri noni p. 741 b/c (a media quaestione VI ad mediam qu. XII), quam in **T** quaternione *λε'* perdito et 3 foliis quat. *λϛ'* exsectis ortam esse p. XII enarratum est, omnes codices exhibent. (M. Treu, Zur Gesch. d. Überlief. v. Plut. Mor. 1877, p. XII; Wessely, Wiener Stud. 1881 p. 294 et in edit. Bernardak. vol. I p. XLII.)

Attamen quoniam posterioribus saeculis **T** aliis duobus quaternionibus duobusque foliis ultimis privatus est (p. XI s.), in his partibus recensendis ceteri illi codices, qui e **T** fluxerunt, adhibendi sunt. quorum duae agnoscuntur stirpes:

Alterius familiae codices vel eo inter se coniuncti sunt, quod omnium gravis quaedam perturbatio ordinis communis est. nam magna pars libri III, p. 95, 15 *πολλάκις* — p. 106, 2 *πράξεων*, transposita est post p. 117, 8 *ποιήσασθαι*, ita ut verbis p. 95, 15 *τῷ ψύχει μᾶλλον, ὅτι* adiungantur p. 106, 2 *ἀφροδισίοις* — p. 117, 8 *ποιήσασθαι*, deinde p. 95, 15 *πολλάκις* — p. 106, 2 *πράξεων*, tum p. 117, 8 *τῶν πολιτῶν κ. τ. λ.* his locis neque in **T** neque in ullo horum codicum quaterniones aut folia finiuntur. ergo in codice aliquo non servato, e quo tota haec familia orta est, perturbatus est ordo quaternionum vel foliorum. hoc exemplo e **T** descripto (qua de re certius, quam in praefatione vol. I p. X exeunte iudicatum est, nunc posse iudicari apparet) usus est Planudes; nam in solis codicibus iis, qui appellantur Planudei (*Π*), perturbatio illa invenitur. quorum vetustissimus est *γ*; codicum ex eo descriptorum (vol. I p. XXIX) Quaestiones convivales continent **Laur. 80, 5** (ex quo fluxit **u** — Wegehaupt, Plutarchstudien p. 13—15 —; uterque solos libros I—IV continet, neuter ullius usus), **Paris. 1680** (pauca ipse corrigens), **Marc. 248** (Behr p. 75). etiam **Cantabrig. 2601** (Nn. II 39), saec. XV, qui gravi illa perturbatione laborans inter Planudeos numerandus est, stirpi codicis *γ* propior est quam codici **E**; nullius eum pretii esse recte iam iudicavit Treu (Überl. I p. XIII); tantum, quantum mihi opus erat, ut ipse iudicare possem, benigne de eo mecum communicavit E. Harrison Cantabrigensis; continet solas Quaest. conv., desinens p. 314, 19 *συνάπτων* (A Catalogue of the Manuscr. pres. in the Libr. of the Univ. of Cambridge, vol. IV p. 469 s., 1861). — In choro Planudeorum, sed aliquantum remotus ab iis, quos enumeravi, stat **E**, paulo recentior quam *γ* (Praef. I p. XXIX). in libro 78 **E** non e *γ* descriptum esse compluribus locis elucere videtur, velut p. 8, 11 *ᾖδον* (cum **T**) **E** *οἶδεν* *γ*; p. 51, 26 *σιμότητα* (cum **T**) **E** *σημ.* *γ*; p. 62, 15 *τὸ δ' ᾠὸν* — 19 *γόνιμον* bis praebet *γ* cum suis, semel recte **E**; p. 73, 18 *καὶ* (post *τήκειν*) om. *γ*, exhibet **E**. tamen cum **E** etiam proprio iudicio vel coniectura textum mutaverit (velut p. 236,

αι
17 *ἑτέρου* **E** man. 1; p. 237, 10 *ἑταίρους* recte **E** *ἑτέρους* *O*; p. 72, 2 s. *διάβραχος* **T** *γ* **𝔓** *διάβροχος* **E g**), non adeo, ut dubitare non liceat, diiudicari potest, utrum **E** a scriba attento atque prudenti ex *γ* an (ut in ceteris scriptis Plut.) uterque e communi exemplari vetustiore descriptus sit. ceterorum Planudeorum nullus e codice **E** derivatus est, qui multa et vera et errata solus inter Planudeos exhibet. — Etiam **n** in libro 78 inter Planudeos numerandus est vel propter perturbationem libri III. in iis partibus, in quibus **n** mihi notus est, i. e. iis, quas **T** amisit, apparet **n** non fluxisse ex **E**, possit e *γ* derivatus esse, certe a librario docto exaratus est, nam compluribus locis contra *γ* cum **E** vel cum **𝔓 g** verum praebet. parvi pretii est

Ab altera parte stant **g**, de quo cf. Praef. I p. XXVI, et **𝔓**, de quo cf. p. XIV. Uterque vel exempla utriusque e **T** fluxerunt, postquam iam archetypum codicum *Π* descriptum est, nam *Π* in fine libri noni integri sunt, **𝔓 g** mutili; et **𝔓** quidem, cum desinat p. 335, 8 *μίγνυμεν*, descriptus est, postquam unum folium codicis **T** periit, postea proximo folio perdito **g**, qui item ut nunc **T** desinit p. 333, 7 *ἀφροδίτην*. et hac re et eo, quod **𝔓** codex vetustior lacunas atque nonnulla errata exhibet, quibus **g** caret, apparet **g** non descriptum esse e **𝔓**. non video, quid impediat quominus existimemus et **𝔓** et **g** nullo alio exemplari intercedente ex ipso **T** descriptos esse. immo paucis locis aspectu rei adducimur, ut librarium codicis **g** codicem **T** inspexisse atque sua ipsius manu correxisse putemus, velut p. 3, 14 *πάροινον* **T**[1] *Π* *παρ' οἶνον* **T** p. corr. et **g**; p. 63, 27 *τρόπον* **T**[1] *Π* **𝔓** *τ[illegible]όπον* **T** p. c. *τό[illegible]πον* **g**. non solum **𝔓** (cf. p. XIV), sed etiam **g** suo iudicio ad coniciendum et corrigendum utitur.[1])

Non vidi **Toletanum 51, 5,** saec. XV/XVI, qui inter Planudeos ponendus est; cum in aliis scriptis Plutarcheis e *γ*

---

1) Ea autem quae Bernardakis vol. IV p. IX de **T** et **g** dicit, maiore ex parte falsa sunt, quod lectiones **T** et **g** inter se consentiunt (e. g. 668 e *οὐ χωρὶς* om. **T g**, 671 c *ἐπὶ πᾶν ῥηθὲν* **T g** *O*, 699 a *ἐκέλευεν* et 701 e *περιστρέψῃς* et alia etiam **T** exhibet), reliqua propterea, quod **g** ipse correxit.

fluxerit, etiam in libro 78 illo parente eum natum esse veri simillimum est (G. B. A. Fletcher, The Toledo Ms. of Plutarch's Moralia, in The Classical Quarterly XXI 3/4, 1927, p. 166 ss.). — Minoris etiam pretii videatur codex quidam **Athous**, de quo W. Nachstädt anno 1929 mihi scripsit: in catalogo monasterii S. Laurae, quem ediderunt Spyridon et Eustratiades (Harvard Theological Studies) 1925, p. 225 nr. 1342, cod. K 55 affertur, saec. XVII, chart. 21 : 15, foll. 353, continet libr. 78.

Aldina in libro 78 codice aliquo Planudeo usa perturbationem libri tertii cognovit atque prudenter, etiamsi non plane rem absolvit, explicare studuit (M. Treu, Überlief. I p. XIII). Exemplum Aldinae fueritne Paris. 1680 (p. 159, 3 soli hi ex libris servatis exhibent *παλλάς*, p. 159, 6 *ἂν ἔγνω τὴν πίτυν*) an alius codex cognatus codici *γ*, seu servatus seu nunc perditus, neque pervestigavi strenue neque opus esse videbatur accuratius perscrutari.

Nam iis, quae exposita sunt, demonstratur omnium codicum archetypo **T** solo fundamento textus constituendi esse utendum, iis autem in partibus, quae postea e **T** interciderunt, codicibus 𝔓g atque ex Planudeis *γ* E (n).

Iam cum in maxima parte Quaestionum convivalium unum testem memoriae codicem **T** habeamus, in hoc textu recensendo etiam plus quam in multis aliis interest testimoniis aliunde citatis quoad fieri potest illius verba examinare vel confirmare.[1]) qua in re magni momenti est cognosse, utrum Macrobius, qui in Saturnaliorum libro VII multas e Quaestionibus convivalibus Plutarchi accurate imitatus est, eadem usus sit forma operis Plutarchei, quam nos manibus tenemus, an post Macrobii aetatem liber Plutarchi in angustius contractus talisque nobis traditus sit; id quod post R. Volkmann (Progr. Jauer 1872 p. 2—5) anno 1880 et H. Linke (Quaest. de Macr. Sat. fontibus, Breslau diss.) et G. Wissowa (De Macr. Sat. font. cap. III, Breslau diss.) demonstrare studuerunt. attamen id non modo cum Wessnero

1) Ea, quae hic p. XVII—XIX breviter exponuntur, accuratius a me demonstrantur in Hermae vol. 73 (1938).

(Realenc. XXVII [1928] p. 183) dubitandum, sed plane negandum est, quoniam iis quoque de locis, quos Linke vel Wissowa ad sententiam suam fulciendam plurimum valere putant, ita iudicandum est, ut Macrobium non plura quam nos in Plutarcho suo legisse, sed suis opibus ac sua ratione componendi, addendi, augendi, mutandi esse usum censeamus. inde apparet e Macrobio non parvos fructus percipi posse ad examinandum codicem **T**, praesertim cum proavum quendam vel cognatum codicis **T** in manibus habuisse videatur.[1]) haud paucis autem locis integrior textus ei praesto fuit quam nobis in **T**.

Ne Gellii quidem libris demonstratur textum Quaestionum convivalium Plutarchi earum, quae servatae sunt, olim ampliorem fuisse quam nunc (id quod coniecit R. Volkmann l. l.). Gell. III 6, 3 auctor parum diligenter legit Plut. 724e, sententia a Gellio citata haud accurate congruit cum ratione disputationis Plutarcheae, non igitur a Gellio in incolumi quodam exemplo Quaestionum convivalium inventa esse potest. Gellii quoque libri utiles sunt ad corrigendum **T**.

Athenaeum nonnulla e Plutarcho hausisse veri simillimum videtur. hausit 44c ex Plut. 660e, 423e ex Plut. 667c ss. (cf. 'Charites' Fr. Leoni obl., 1911, p. 170s.). at 52d unicum locum, quo Plutarchi nomen allatum est, ab Athenaeo alienum esse recte videtur iudicari (v. Kaibel). ceteris locis, quibus Plutarchi et Athenaei sententiae atque verba inter se simillima sunt, dubitare licet, utrum Athenaeus a Plutarcho an uterque ab eodem auctore pendeat.

Reliqui scriptores, quos hic perlustrare ad rem attinet, secundum ordinem temporum inducantur. Clementis Alexandrini scriptis saepissime admonemur locorum Plutarcheorum, quos benigne mihi suppeditavit O. Staehlin; sed quamvis multum lucri nobis apportent Clementis libri, tamen utrum Clemens Plutarcho ipso an uterque eodem modo scriptis philosophis usus sit, plerisque locis, quippe quibus philo-

1) Cf. e. g. p. 212, 1.

sophiae vulgaris argumenta tractentur, etiam diligentissime investiganti dubium videtur. ne illo quidem libro, quem J. Gabrielsson (Über die Quellen des Clem. Al. Upsala 1906. 1909) scripsit, res diiudicata est. inter tot locos Quaestionum convivalium, quibus Clementis scripta conferuntur, tantum Plut. 646e—648a (et 728c?) quin Clemens ante oculos habuerit, dubitare vix possumus; contra multis locis utrumque ex eodem fonte hausisse veri est similius.

Inter Aeliani Variam historiam et locos quosdam Plutarcheos tanta spectatur similitudo, ut adiuvemur in textu constituendo; non autem usum esse Aelianum Plutarchi libro eo apparet, quod aut plura narrat quam Plutarchus aut paulum diversa aut res aliter conexas aut nomina alia.

Uno loco Porphyrium (de abstinentia) Plutarchum ipsum (p. 725c. d) imitari putes, quamquam nomine non indicato. Diogenes Laertius IX 60 Plutarchi nomine allato ad p. 737a videtur spectare, textui nihil prodest. Stobaeus e Quaestionibus convivalibus nihil excerpsit. pauca praebentur in Iohannis Laurenti Lydi libello de Mensibus, in Geoponicis, in Glycae Annalibus. Michael Psellus Plutarchi nomine non allato multa excerpsit e V (7. 9), plurima e libro VI (cf. Doehner II p. 14—31). Eustathius non raro animos legentium ad Symposiaca revocat (cf. Doehner III p. 5), paucis locis textui aliquid auxilii fertur; apparet autem eum integriorem habuisse textum (p. 298, 9).

His testimoniis demonstratur et Macrobii aetate circa annum 400 iam constitisse codicem aliquem cognatum codici **T**, cuius textus quamquam multo integrior tamen menda quaedam praebebat, quae nos invenimus in **T**, et etiam saec. XI et XII servatum fuisse manuscriptum Quaestionum convivalium minus depravatum quam **T**.

Titulos singularum quaestionum in codicibus traditos, quamquam non a Plutarcho formati sunt, tamen etiam in hac editione praescribere e re legentium visum est; cf. annotationem p. 1. eademque de causa et inter prooemia primasque uniuscuiusque libri quaestiones et inter singulas quae-

stiones spatia vacua interiecta atque nomina colloquentium in textu litteris latius dispositis exarata sunt.

Totius libri inscriptio in codicibus est *Συμποσιακά*; '*προβλήματα*' neque a Plutarcho (velut 686 e. 717 a. 736 c) neque a Gellio vel ceteris auctoribus antiquis, quoad vidi, additur, itaque omisi.

AMATORIVS (70)

Soli codices Parisini **E** et **B** librum nobis servaverunt; uterque ex eodem exemplo multis iam locis lacunoso descriptus est. non ipse contuli, sed usus sum collationibus iis, quas M. Treu et publicavit (Überlieferg. II p. 12—15) et manu scriptas benigne olim mihi tradidit, atque illis, quas a R. Hercher ex **E** notatas bibliotheca Berolinensis servat.

Aldinae editor codice **B** usus est, ergo eam adhibere supervacuum est. de Clemente teste idem valet quod ad Quaestiones convivales p. XVIII s. scriptum est.

AMATORIAE NARRATIONES (49)

Codicum vetustissimus atque praestantissimus est **U**, de quo cf. praef. vol. III p. VII s.[1]) (Wegehaupt, Plutarchstudien 1906, p. 9—12, praecipue p. 11). non pauca, ut in tam paucis paginis, solus praebet et vera et errata. posteriores manus 2 et 3 multis locis verba ita mutaverunt, ut cum textu Planudeorum (*Π*) congruant.

Quorum primus *α* non raro ea exhibet, quae in **U** manus 2 (velut p. 397, 21 *θύ⟨σ⟩ουσα*; 401, 14 *τὴν*; 403, 22 *θήβης*; 404, 4 *θηβεῦσι*) vel manus 3 (velut p. 400, 1 *ἱππῶ καὶ μιλητία*; 403, 18 ⟨*οὖν*⟩) correxit. compluribus locis vel solus vel cum solis **Bn** consentit cum **U**[1]: p. 402, 9 *χαλκιδεῦσιν*; 403, 11 *ἅλω συντιθεῖσι*; 404, 4 *κορωνίσι*; 404, 9. 10 *τῶν θηβαίων*; 404, 21 *δημοκρίταν*. aliis autem locis *α* ceterique Planudei ab **U**[1] dissentiunt. inter quos complures tales sunt, ut e coniectura librarii, cum codicem *α* exscri-

---

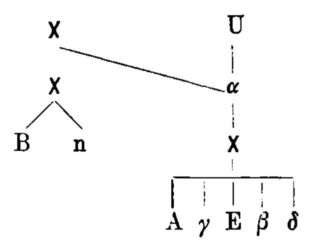
1) **H** (Heidelb. Palat. gr. 283) non continet libr. 49, qua in re corrigenda est praef. III p. VIII et XVIII.

beret ex U, novae hae lectiones ortae esse non videantur (velut p. 400, 1 *ἱπποκαρμιλιτία* U¹ *ἱππῷ καὶ μιλητία α Π*; 404, 8 *τῶι ἐγγίσαντι* U¹ *τὸ ἐν κλείσαντι α Π*; 405, 3 *μνηστεύεσθαι* U¹ *μὴ μνηστ. α Π*; 405, 20 *λακεδαιμόνιοι* U¹ *-μονίοις α Π*). quae cum ita sint, dubitare liceat, utrum librario codicis *α* frater quidam codicis U exemplar fuerit an in scribendo ille praeter U alium codicem nobis non servatum inspexerit. uno loco res diiudicari posse videtur; nam p. 399, 20. 21 in U¹ traditur *πατὴρ λεγόμενος* (a man. 3 *δὲ* insertum et *γενό* superscriptum) ... *συρακούσης γενέσθαι* (*γενέσθαι* aut a manu 1 aut ab alia illam imitante), in *α* autem *πατὴρ δὲ γενόμενος* ... *συρακούσσης* /////////, in rasura fuit *γενέσθαι*, videtur igitur scriba *α*¹ ex altero exemplo sumpsisse *πατὴρ δὲ γενόμενος*, deinde autem incautus ex U *γενέσθαι*. eadem ergo ratione, ni fallor, duo exempla (U et aliud) adhibendi usus ille est atque in aliis scriptis (cf. Pohlenz in praef. III p. XX). rarissimae sunt in *α* correcturae manus posterioris.

Ex *α* derivatum est exemplum quoddam non servatum, in quo p. 403, 11 interpolatum est *ἐν ἅλῳ σῖτον συντιθεῖσι*; ex eo pendent ceteri Planudei: **A** *γ* (cum apographis **Laur. 80, 5**, e quo **t** atque **u**; **Laur. 80, 22**; **Marc. 248**) **E** *β* (cum apographo **Laur. 80, 21**) *σ*.

B et **n** artissimo cognationis vinculo inter se coniuncti sunt; non alterum ex altero, sed utrumque ex eodem exemplo fluxisse mendis, quae alteruter propria praebet, demonstratur. exemplum illud nobis ignotum vacuum fuit mendis codicum Planudeorum propriis; nonnullis locis consensit cum U¹ et *α*¹: 402, 9 *χαλκιδεῦσιν*, 403, 11 *ἅλω συντιθεῖσι*, 404, 21 *δημοκρίταν*; nonnusquam autem solum suam formam textus exhibuit: 397, 23 *γε* om., 398, 2 *φείδων* (*φίδων O*), 399, 10 *τῶν ἰσθμίων* (*τοῦ ἰσθμίου O*), 399, 21 *δυοῖν* (*δυεῖν O*), 400, 16 *εἰς* (*ἐς O*), 402, 13 *πελοπίδαι* (*-δι* U¹ *σ*, *-δηι O*), 404, 6 *ἐπάνειμι* (*πάρειμι O*), 404, 9. 10 *τῶι τῶν θηβαίων ἄρχοντι* (*τῶν θ. ἄ.* U *α* *τῶι θ. ἄ. O*). horum locorum plurimi eius modi sunt, ut liceat existimare doctum librarium exempli illius codicum **B** et **n** suo arbitrio tex-

tum in α (aut in U a man. 3 correcto) inventum in scribendo correxisse. non minore autem iure conici potest illud exemplum derivatum fuisse ex eo codice, quem praeter U a scriba codicis α inspectum esse supra dictum est, atque haec coniectura magis arridet quam illa cum alia de causa tum propterea, quod ordo scriptorum Plutarcheorum in B et n adeo diversus est ab ordine (1—69) codicis α, ut in scripto 49 exemplum codicum B et n ex α fluxisse credi vix possit. quamquam haec res minoris momenti in libello tam parvo pro certo diiudicari non potest, speciem quidem veri hoc stemma praebet:

Certe in textu recensendo inprimis U, tum αBn, tandem propter coniecturas correcturasve aliquas AγEβδ respiciendi, ceteri omittendi sunt.

Non inspexi Tolet. 51, 5, de quo cf. p. XVI s. ceterorum plurimos ipse contuli codices aut ipsos aut luminis ope depictos. in E usus sum collationibus a M. Treu et a R. Hercher confectis. n Ed. Fraenkel olim pro me contulit. Aldina unum e Planudeis, non α, secuta est.

Quoniam operae pretium haud fuisset universos totosque codices libri 78, quippe qui omnes e T derivati sint, vel in tribus huius voluminis scriptis totas editiones Aldinam, Basileensem, Xylandri, Stephani ceterasque conferre atque unicuique suas attribuere coniecturas emendationesque, ita egi, ut in annotatione critica verbo 'Ald.' eas lectiones significarem, quae editione Aldina exhibentur, non perscrutatus, utrum Aldinae editor eas ipse finxisset an in codice aliquo

invenisset, nota 'Steph.' autem eas lectiones, quae nondum in Aldina, Basileensi, Xylandreis editionibus, sed in Francofurtensi (a. 1599) tota a me collata leguntur, aut a Stephano igitur aut ab anonymo editore in textum receptae. Turnebi, Vulcobii etc. lectiones ex appendice Francofurtensis tantum sumpsi.

In annotando locos aliorum scriptorum, in quibus res similes vel verba similia exstant, sicut priorum voluminum editores ego non id mihi proposui, ut omnes colligerem, sed ut vestigia, quoad facere potui, quaedam monstrarem, neque facile fuit in materia tam varia, qualis in Quaestionibus convivalibus comportata invenitur, hoc saltem ita assequi, ut satis sit; id quod praecipue valet in rebus ad medicinam pertinentibus, in quibus, postquam viri eius disciplinae scientissimi multis magnisque muneribus impediri se scripserunt, ne rem nostram adiuvarent, praeter Aristotelem, Theophrastum, Plinium sim. ex ingenti copia Dioscuridem paucosque alios perlustravi, alios locos casu inventos afferre satis habere coactus sum.

U. de Wilamowitz-Moellendorff etiam huic volumini recensendo, qua erat liberalitate, inde ab initio exstitit patronus. quando fere apparuit propter iniquitatem temporum fore, ut non iam ipse, quod speraverat pollicitusque erat, vivus plagulas legere posset, de magno numero locorum difficilium, quos cum coniecturis meis ei proponere mihi licuerat, iudicium suum mecum communicavit. praeterea cum dissertationes ab eo publicatae, tum e bibliotheca Wilamowitziana volumen quartum editionis Bernardakianae mihi praesto fuerunt, in quo non pauca manu propria annotata, temptata, correcta inveniuntur; quo ut uterer, ab heredibus per F. Hiller de Gaertringen benigne mihi permissum est.

Maximilianus Pohlenz cum per multos annos editioni crescenti liberaliter consuluit, tum et antequam liber typis describeretur, totum volumen perlustravit permultisque locis ascripsit, quid sentiret, et postea plagulas omnes legit.

ut huic viro doctissimo atque amico gratias ago quam maximas, ita Eduardo Lisco, qui examinando testimonia allata amicissime operam meam sublevavit, atque W. Sieveking, qui plagulis legendis operam magnam navavit; eadem de re etiam K. Ziegler, J. Kalitsunakis, E. Lisco optime meriti sunt. J. Wegehaupt et W. Nachstädt olim in codicibus indagandis magnopere me adiuverunt. gratoque animo reminiscor et bibliopolae honestissimi et Societatis Germanicae ad promovenda studia conditae Societatisque scientiarum Gottingensis, quia urgentibus aliis quoque muneribus multis atque gravibus opera sua subsidiisque perfecerunt, ut etiam quartum volumen Moralium Plutarcheorum prelo subici posset.

Stettini. **Kurt Hubert.**

CODICES

A Par. 1671 a. 1296 Pr.[1]) XXVIII
B Par. 1675 s. XV Pr. XXVI
E Par. 1672 paulo post a. 1302 Pr. XXVIII
T Vind. 148 s. X/XI Pr. IV p. XI
U Urbin. 97 s. X/XI Pr. III p. VII
𝔓 Par. 2074 s. XIV Pr. IV p. XIV
g Palat. (Vat.) 170 s. XV Pr. XXVI
n Vat. 1676 s. XV Pr. XXV
(**t** Urbin. 100 s. XV Pr. XXIX)
(**u** Urbin. 99 s. XV Pr. II p. XXII. XXVI)
α Ambr. 859 brevi ante a. 1296 Pr. XXVIII
β Vat. 1013 s. XIV Pr. XXIX
γ Vat. 139 brevi post a. 1296 Pr. XXIX
δ Vat. Reg. 80 s. XV Pr. XXIX
(Athous S. Laurae s. XVII Pr. IV p. XVII
(Cantabrig. 2601 s. XV Pr. IV p. XV)
(Tolet. 51, 5 s. XV/XVI Pr. IV p. XVI)
Π = Codices Planudei; in 78: *γ***En**, in 49: *α***A***γ***E***βδ*
Ω = codices omnes
O = codices omnes praeter citatos

codices non passim adhibiti in enumeratione singulis libellis praemissa uncinis circumdantur.

a. c. = ante correcturam
p. c. = post correcturam
ss. = suprascripsit
trp. = transposuit
lac. 2 l. = lacuna duarum litterarum
ras. = rasura
dub. = dubitans

EDITIONES

(notaeque in iis asservatae)

Amyot
Bern. = Bernardakis
Duebn. = Duebner
Hu. = Hubert
Jannot
Kal. = Kalitsunakis
Leon. = Leonicus
Mez. = Bachet de Meziriac
Po. = Pohlenz
Re. = Reiske
Salm. = Salmasius
Si. = Sieveking
Steph. = Stephanus
Turn. = Turnebus
Vulc. = Vulcobius
Winck. = Winckelmann
Wy. = Wyttenbach
Xyl. = Xylander
Zie. = K. Ziegler

1) 'Pr.', nisi quid additur, praefationem primi vol. indicat.

COMMENTATIONES

Bases = B., *Ἀθηνᾶ* X (1898). XI (1899).
Bens. = Benseler, de hiatu in oratoribus Atticis, Fribergae 1841.
Bignone = B., Note plutarchee. Athenaeum 3. Pavia 1915.
Bollaan = B., Animadversiones crit. in Plut. Mor. Lugdun. Bat. 1879.
Buecheler = B., Rhein. Mus. 56 et pass.
Castiglioni = C., Reale Istit. Lombardo di Scienze e Lett., Rendiconti LXIV (1931) p. 879—909.
Chatzidakis = Ch., *Ἀθηνᾶ* XIII (1901).
Cobet = C., Mnemosyne VI (1878) et passim ab a. 1855.
Doe. = Doehner, Quaestiones Plutarcheae. I (gratul. G. Hermanno. Leipzig 1840). II—IV (Progr. Meißen 1858. 1862. 1863).
Emp. = Emperius, Opusc. philol. et hist. ed. Schneidewin. Göttingen 1847.
Franke = R. Fr., Neue Jahrb. N. F. der Suppl. I (1855) p. 405—419.
Fuhr = F., Rh. Mus. 33 (1878), p. 589.
Ha. = Hartman, De Plut. scriptore et philos. Lugd. Bat. 1916.
Herw. = Herwerden, Mnemosyne XXI (1893). XXXVII (1909) et al.
Hirschig = H., Mnemosyne 1858.
Kron. = Kronenberg, Mnemosyne LII (1924).
Leonardos = L., *Κριτικὰ καὶ Ἑρμηv. εἰς τὸν Πλ. Ἐρωτικόν.* Athenis 1894.
Madv. = Madvig, Adversaria critica I. Hauniae 1871.
Mittelhaus = M., De Pl. Praeceptis gerendae r. p. Berlin diss. 1911.
Naber = N., Mnemosyne XXVIII (1900).
Papabasileios = P., *Ἀθηνᾶ* X (1898). XIV (1902).
Pat. = Paton, 1. The Class. Review XIV (1900) p. 443—445. XV (1901) p. 250 s. 2. animadvers. in vol. IV Bern. exemplari a Pat. adhibito.
Patzig = P., Quaest. Plutarcheae. Berlin diss. 1876.
Schellens = Sch., De hiatu in Plut. Mor. Bonnae 1864.
Stegmann = St., Über den Gebrauch der Negationen bei Plut. Progr. Geestemünde 1882.
Wachendorf = W., Observationes criticae in nonn. locos Plutarchi. Progr. Düsseldorf 1890.
Wil. = v. Wilamowitz, 1. Hermes pass., Commentar. grammat. III, Pindaros, Glaube der Hellenen. 2. animadv. in vol. IV Bern. exemplari a Wil. adhibito. 3. in epistulis et colloquiis (cf. p. XXIII).

46.

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ

(Plan. 78.)

ΒΙΒΛΙΑ Θ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ (612)

Τὸ '*μισέω μνάμονα συμπόταν*' (Lyr. adesp. 141 II p. 160 D.), *ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἔνιοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους εἰρῆσθαι λέγουσιν, φορτικοὺς ἐπιεικῶς καὶ ἀναγώγους ἐν τῷ πίνειν ὄντας· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Δωριεῖς ὡς ἔοικε τὸν ἐπίσταθμον* '*μνάμονα*' *προσηγόρευον. ἔνιοι δὲ τὴν παροιμίαν οἴονται τοῖς παρὰ πότον λεγομένοις καὶ* D *πραττομένοις ἀμνηστίαν ἐπάγειν· διὸ τήν τε λήθην οἱ*

Novem libellos, quorum octo denas continent quaestiones, nonus quindecim, Plutarchus ad Sossium Senecionem misit, primum tres (p. 2, 17), ceteros deinceps singillatim, ut videtur (p. 182, 24 al.). Compositi sunt vergente auctoris aetate (666 d, 674 f, 725 f) eadem forma, qua nunc traduntur et iam a Gellio atque a Macrobio legebantur; nullo loco libri epitomam operis Plutarchei praebent (v. Praefat. p. XVII s.). — De toto opere egerunt pauci; ad singulas quaestiones quae aliquanti momenti videntur, adnotata sunt. v. Wilamowitz, Commentar. grammat. III (1889), p. 24; R. Hirzel, Der Dialog II 224 ss.; K. Hubert, Zur Entstehung der Tischgespräche Plutarchs, in *Χάριτες*, F. Leo dargebracht, Berlin 1911, p. 170—187; Jos. Martin, Symposion, Die Geschichte e. literar. Form, Stud. z. Gesch. u. Kultur d. Altert. 1931, p. 173 ss., 247 ss. — Tituli in codicibus quaestionibus praescripti et in indicibus singulorum librorum conserti, quamquam non ab auctore scripti (cf. e. g. 612 f, 629 d, 645 c/d, 660 d, 686 e) neque omnes ad argumenta accurate accommodati sunt (e. g. I 6, VIII 4. 6), tamen et e consuetudine et utilitatis causa in hac quoque editione conservati sunt. — In Cat. Lampr. liber deest, nisi nro. 125 *Ἀπομνημονεύματα* hunc indicari audeas conicere. Cod. T, omnium qui exstant archetypus; in lacunis codicis T (p. 158, 8—168, 11; 229, 10—239, 22): 𝔓 g *Π* (= *γ* E [n, Par. 1680, Marc. 248]), in fine (inde a p. 333, 8): 𝔓 *Π* (= *γ* E [Marc. 248]).

5. p. 2, 1—5 cf. Plut. (fr. 22, 4 Bern.) ap. Stob. III 520 H. Eustath. *γ* 332, Schol. T *γ* 341

πάτριοι λόγοι καὶ τὸν νάρθηκα τῷ θεῷ συγκαθιεροῦσιν, ὡς ἢ μηδενὸς δέον μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ πλημμεληθέντων ἢ παντελῶς ἐλαφρᾶς καὶ παιδικῆς νουθεσίας δεομένων. ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἡ λήθη τῷ ὄντι σοφὴ κατ' Εὐριπίδην (Or. 213) *εἶναι, τὸ δ' ὅλως ἀμνημονεῖν τῶν ἐν οἴνῳ μὴ μόνον τῷ φιλοποιῷ λεγομένῳ μάχεσθαι τῆς τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπεύσιππον Ἐπίκουρόν τε καὶ Πρύτανιν καὶ Ἱερώνυμον καὶ Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκα-*
E *δημίας, ὡς ἄξιόν τινος σπουδῆς πεποιημένους ἔργον ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον γενομένους, ᾠήθης τε δεῖν ἡμᾶς τῶν σποράδην πολλάκις ἔν τε Ῥώμῃ μεθ' ὑμῶν καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ Ἑλλάδι παρούσης ἅμα τραπέζης καὶ κύλικος φιλολογηθέντων συναγαγεῖν τὰ ἐπιτήδεια, πρὸς τοῦτο γενόμενος τρία μὲν ἤδη σοι πέπομφα τῶν βιβλίων, ἑκάστου δέκα προβλήματα περιέχοντος, πέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως, ἂν ταῦτα δόξῃ μὴ παντελῶς ἄμουσα μηδ' ἀπροσδιόνυσ' εἶναι.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

Εἰ δεῖ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον

Colloountur Aristo, Plutarchus, Crato, Sossius Senecio

1. *Πρῶτον δὲ πάντων τέτακται τὸ περὶ τοῦ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον. μέμνησαι γὰρ ὅτι, ζητήσεως Ἀθήνησι*

---

1 s. 714 e **6** v. Cat. mai. 25 **9** s. cf. Hirzel, D. Dialog I 360 ss. et passim Fr. Ullrich, Entstehg. u. Entwicklg. der Literaturgattg. des Symposion. Progr. Gymn. Würzburg 1908. 1909 **10** *Δίωνα τ. ἐξ Ἀ.*] cf. Athen. I p. 34 b **23** Totam quaest. una cum prooemio imitatur Macrob. VII 1, cf. 133 b—e et Varronem ap. Gell. XIII 11, 3—5

---

1 *λόγοι*] *νόμοι* Kron. (sec. Xyl. interpr. 'ritu'), sed cf. 705 b **9** *ἀριστοτέλη* T *-ην* ***O*** **11** *τινος*] *τι* Usener Epic. p. 115, sed cf. p. 18, 8 **12** *ὠιήθησαν* T¹ *αν* m. post. eras. **13** *ἔν τε Ῥ.* Amyot *ἐν ἑτέ | ρωι μὴ* **16** *τούτῳ* Ha. coll. 464 e. f, sed cf. Plat. Resp. 604 d. Polyb. I 22, 2 *εἴδη* T¹

μετὰ δεῖπνον γενομένης εἰ χρηστέον ἐν οἴνῳ φιλοσόφοις λόγοις καὶ τί μέτρον ἔστι χρωμένοις, Ἀρίστων παρών F 'εἰσὶν γάρ' ἔφησε 'πρὸς τῶν θεῶν οἱ φιλοσόφοις χώραν ἐπ' οἴνῳ μὴ διδόντες;' ἐγὼ δ' εἶπον 'ἀλλὰ γὰρ εἰσίν, ὦ ἑταῖρε, καὶ πάνυ γε σεμνῶς κατειρωνευόμενοι λέγουσι μὴ δεῖν ὥσπερ οἰκοδέσποιναν ἐν οἴνῳ φθέγγεσθαι φιλοσοφίαν, | καὶ τοὺς Πέρσας ὀρθῶς φασι μὴ ταῖς γαμεταῖς 613 ἀλλὰ ταῖς παλλακίσι συμμεθύσκεσθαι καὶ συνορχεῖσθαι· ταὐτὸ δὴ καὶ ἡμᾶς ἀξιοῦσι ποιεῖν εἰς τὰ συμπόσια τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὑποκριτικὴν ἐπεισάγοντας φιλοσοφίαν δὲ μὴ κινοῦντας, ὡς οὔτε συμπαίζειν ἐκείνην ἐπιτήδειον οὖσαν οὔθ' ἡμᾶς τηνικαῦτα σπουδαστικῶς ἔχοντας· οὐδὲ γὰρ Ἰσοκράτη τὸν σοφιστὴν ὑπομεῖναι δεομένων εἰπεῖν τι παρ' οἶνον ἀλλ' ἢ τοσοῦτον 'ἐν οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός· ἐν οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ δεινός.'

2. Καὶ ὁ Κράτων ἀνακραγών 'εὖ γ'' εἶπεν 'νὴ τὸν Διόνυσον ἐξώμνυτο τὸν λόγον, εἰ τοιαύτας ἔμελλε περαί- B νειν περιόδους, αἷς ἔμελλεν Χαρίτων ἀνάστατον γενέσθαι συμπόσιον. οὐχ ὅμοιον δ' οἶμαι ῥητορικὸν ἐξαιρεῖν συμποσίου λόγον καὶ φιλόσοφον, ἀλλ' ἕτερόν ἐστι τὸ φιλοσοφίας, ἣν τέχνην περὶ βίον οὖσαν οὔτε τινὸς παιδιᾶς οὔτε τινὸς ἡδονῆς διαγωγὴν ἐχούσης ἀποστατεῖν εἰκὸς ἀλλὰ πᾶσι παρεῖναι τὸ μέτρον καὶ τὸν καιρὸν ἐπιφέρουσαν· ἢ μηδὲ σωφροσύνην μηδὲ δικαιοσύνην οἰώμεθα δεῖν εἰς τοὺς πότους δέχεσθαι, κατειρωνευόμενοι τὸ σεμνὸν αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ οἱ τὸν Ὀρέστην ἑστιῶντες, ἐν

2 cf. 133 c 7 140 b (de Parthis hoc narrat Macrob.; aliter Herod. V 18) 18 cf. 514 c 21 definitio Stoica, v. Wendland Qu. Muson. p. 12, cf. Clem. Alex. Paed. II 25, 3 al. 26 643 a. b

3 χώραν Steph. χῶρον 4 ἐν οἴ. ci. Bern. ἀλλὰ Xyl. ἀλλ' οὐ 14. 15 ἐν bis del. Cobet Ha. 19 ⟨τὸ⟩ συμπ. ci. Bern. 20 ἐστί τι τὸ τῆς φ. ci. Re. 23 ἐπιφαίν. Doe. (μ. κ. καιρ. ἐπιτιθέναι Clem. Al. Paed. II 46, 1) 24 οἰώμ. Steph. οἰόμεθα

Θεσμοθετείῳ σιωπῇ τρώγειν καὶ πίνειν ἐμέλλομεν, ἦν τι τοῦτο τῆς ἀμαθίας οὐκ ἀτυχὲς παραμύθιον· εἰ δὲ πάντων C *μὲν ὁ Διόνυσος Λύσιός ἐστι καὶ Λυαῖος, μάλιστα δὲ τῆς γλώττης ἀφαιρεῖται τὰ χαλινὰ καὶ πλείστην ἐλευθερίαν τῇ φωνῇ δίδωσιν, ἀβέλτερον οἶμαι καὶ ἀνόητον ἐν λόγοις πλεονάζοντα καιρὸν ἀποστερεῖν τῶν ἀρίστων λόγων, καὶ ζητεῖν μὲν ἐν ταῖς διατριβαῖς περὶ συμποτικῶν καθηκόντων καὶ τίς ἀρετὴ συμπότου καὶ πῶς οἴνῳ χρηστέον, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συμποσίων ἀναιρεῖν φιλοσοφίαν ὡς ἔργῳ βεβαιοῦν ἃ διδάσκει λόγῳ μὴ δυναμένην.'*

3. *Σοῦ δ' εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτωνι περὶ τούτων ἀντιλέγειν, ὅρον δέ τινα καὶ χαρακτῆρα τῶν παρὰ πότον φιλοσοφουμένων ζητεῖν ἐκφεύγοντα τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον οὐκ ἀηδῶς πρὸς τοὺς ἐρίζοντας καὶ σοφιστιῶντας* (*B* 381)

D *'νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,'*

καὶ παρακαλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν λόγον, ἔφην ἐγὼ πρῶτον ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι τὸ τῶν παρόντων. ἂν μὲν γὰρ πλείονας ἔχῃ φιλολόγους τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ Ἀγάθωνος Σωκράτας Φαίδρους Παυσανίας Ἐρυξιμάχους καὶ τὸ Καλλίου Χαρμίδας Ἀντισθένας Ἑρμογένας ἑτέρους τούτοις παραπλησίους, ἀφήσομεν αὐτοὺς †μύθῳ φιλοσοφεῖν, οὐχ ἧττον ταῖς Μούσαις τὸν Διόνυσον ἢ ταῖς Νύμφαις κεραννύντας· ἐκεῖναι μὲν γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν ἵλεω καὶ

---

2 ss. 716 b. d. e 644 f cf. 68 d 3 707 e 288 f al. 13—16 cf. Eustath. 242, 26—29 Athen. X 420 f 19 ss. 713 d 527 b

---

1 *θεσμ.* Turn. *θεσμοθετίωι* 2 *ἀτυχὲς* Xyl. *εὐτ.* 3 *Λυαῖος* Re. *λύδιος* 6 *πλεον. κ.* Steph. *πλεονάζον τὸ ἄκαιρον* 20 *Σωκράτας* et 21 *Ἀντ.* *Ἑρμ.*] *-εις* pro *-ας* corr. m. 1 (ut vid.) T 22 *μύθῳ* incongruum censet Wy. recte (nam contextu sententiarum postulatur *φιλοσ.*, non *μύθῳ φιλ.*, cui contrarium est 614 c *ἀπ' εὐθείας φιλοσ.*) del. Ha. *εὔθυμοι* ci. Herw. *μύθῳ* ⟨*καὶ λόγῳ*⟩ ci. Hu. nisi quis praefert ⟨*ἐπὶ*⟩ *κυάθῳ* (ut *ἐπὶ κύλικι* vel *κρατῆρι*) aut fingere audet *κυαθοφιλοσ.* (ut *δειπνοσοφισταί*), cf. 156 d *οὐδὲν - - κύλικος οὐδ' οἰνοχόης προθύμως* dub. ci. Po. 24 *κεραννύντες* T corr. Turn.

πρᾷον, αὗται δὲ ταῖς ψυχαῖς μειλίχιον ὄντως καὶ χαριδότην ἐπεισάγουσι. καὶ γὰρ ἂν ὀλίγοι τινὲς ἰδιῶται παρῶσιν, E *ὥσπερ ἄφωνα γράμματα φωνηέντων ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν πεπαιδευμένων ἐμπεριλαμβανόμενοι φθογγῆς τινος οὐ παντελῶς ἀνάρθρου καὶ συνέσεως κοινωνήσουσιν. ἂν δὲ πλῆθος ᾖ τοιούτων ἀνθρώπων, οἳ παντὸς μὲν ὀρνέου παντὸς δὲ νεύρου καὶ ξύλου μᾶλλον ἢ φιλοσόφου φωνὴν ὑπομένουσιν, τὸ τοῦ Πεισιστράτου χρήσιμον· ἐκεῖνος γὰρ ἐν διαφορᾷ τινι πρὸς τοὺς υἱοὺς γενόμενος, ὡς ᾔσθετο τοὺς ἐχθροὺς χαίροντας, ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἔφη βούλεσθαι μὲν αὐτὸς πεῖσαι τοὺς παῖδας, ἐπεὶ δὲ δυσκόλως ἔχουσιν, αὐτὸς ἐκείνοις πείσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν. οὕτω δὴ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ ἐν συμπόταις μὴ δεχομένοις* F *τοὺς λόγους αὐτοῦ μεταθέμενος ἕψεται καὶ ἀγαπήσει τὴν ἐκείνων διατριβήν, ἐφ' ὅσον μὴ ἐκβαίνει τὸ εὔσχημον, εἰδὼς ὅτι ῥητορεύουσι μὲν ἄνθρωποι διὰ λόγου, φιλοσοφοῦσι δὲ καὶ σιωπῶντες καὶ παίζοντες καὶ νὴ Δία σκωπτόμενοι καὶ σκώπτοντες. οὐ γὰρ μόνον 'ἀδικίας ἐσχάτης ἐστίν' ὥς φησι Πλάτων* | (Rep. 361 a) *'μὴ ὄντα δίκαιον εἶναι δοκεῖν', ἀλλὰ καὶ συνέσεως ἄκρας* **614** *φιλοσοφοῦντα μὴ δοκεῖν φιλοσοφεῖν καὶ παίζοντα διαπράττεσθαι τὰ τῶν σπουδαζόντων. ὡς γὰρ αἱ παρ' Εὐριπίδῃ* (Bacch. 736) *μαινάδες ἄνοπλοι καὶ ἀσίδηροι τοῖς θυρσαρίοις παίουσαι τοὺς ἐπιτιθεμένους τραυματίζουσιν, οὕτω τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων καὶ τὰ σκώμματα καὶ οἱ γέλωτες τοὺς μὴ παντελῶς ἀτρώτους κινοῦσιν ἁμωσγέπως καὶ συνεπιστρέφουσιν.* (**4.**) *οἶμαι δὲ ⟨καὶ⟩ διηγήσεων εἶναί τι συμποτικὸν γένος, ὧν τὰς μὲν ἱστορία*

---

1 660 b 6 s. 710 b Plat. Protag. 347 c, Conv. 176 e
13 ss. 710 d 17 cf. 796 d 19 cf. 50 e 854 e 21 cf. 713 b. c
27 s. 133 e

---

1 *χαριδότην* scr. Lobeck cf. notam ad p. 158 e 6 *ὀρνέου* recte se habet, cf. Horat. c. III 1, 20 al. 11 *αὐτὸς* Steph. *αὐτὸν*
12 *αὐτὸς* Cobet *αὐτὸν* 19 *ἐσχάτη ἀδικία* Plat. 27 add. Re.

δίδωσι, τὰς δ' ἐκ τῶν ἀνὰ χεῖρα πραγμάτων λαβεῖν ἔστι, B πολλὰ μὲν εἰς φιλοσοφίαν παραδείγματα πολλὰ δ' εἰς εὐσέβειαν ἐχούσας, ἀνδρικῶν τε πράξεων καὶ μεγαλοθύμων ἐνίας δὲ χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων ζῆλον ἐπαγούσας· αἷς ἤν τις ἀνυπόπτως χρώμενος διαπαιδαγωγῇ τοὺς πίνοντας, οὐ τὰ ἐλάχιστα τῶν κακῶν ἀφαιρήσει τῆς μέθης. οἱ μὲν οὖν τὰ βούγλωσσα καταμιγνύντες εἰς τὸν οἶνον καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώνων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες, ὡς τούτων τινὰ τοῖς ἑστιωμένοις εὐθυμίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐνδιδόντων, ἀπομιμούμενοι τὴν Ὁμηρικὴν Ἑλένην (δ 220) ὑποφαρμάττουσαν τὸν ἄκρατον, οὐ συνορῶσιν ὅτι κἀκεῖνος ὁ μῦθος ἐκπεριελθὼν C ἀπ' Αἰγύπτου μακρὰν ὁδὸν εἰς λόγους ἐπιεικεῖς καὶ πρέποντας ἐτελεύτησεν· ἡ γὰρ Ἑλένη πίνουσιν αὐτοῖς διηγεῖται περὶ τοῦ Ὀδυσσέως (δ 242. 244), 'οἷον ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ, αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας·' τοῦτο γὰρ ἦν ὡς ἔοικε τὸ 'νηπενθὲς' (δ 221) φάρμακον καὶ ἀνώδυνον, λόγος ἔχων καιρὸν ἁρμόζοντα τοῖς ὑποκειμένοις πάθεσι καὶ πράγμασιν. οἱ δὲ χαρίεντες, κἂν ἀπ' εὐθείας φιλοσοφῶσιν, τηνικαῦτα διὰ τοῦ πιθανοῦ μᾶλλον ἢ βιαστικοῦ τῶν ἀποδείξεων ἄγουσι τὸν λόγον. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ περὶ τέλους D διαλεγόμενος καὶ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ καὶ ὅλως θεολογῶν οὐκ ἐντείνει τὴν ἀπόδειξιν οὐδ' ὑποκονίεται, τὴν λαβὴν ὥσπερ εἴωθεν εὔτονον ποιῶν καὶ ἄφυκτον, ἀλλ' ὑγροτέροις λήμμασι καὶ παραδείγμασι καὶ μυθολογίαις προσάγεται τοὺς ἄνδρας. (5.) εἶναι δὲ δεῖ καὶ αὐτὰς τὰς ζητήσεις ὑγροτέρας καὶ γνώριμα τὰ προβλήματα καὶ τὰς πεύσεις ἐπιεικεῖς καὶ μὴ γλίσχρας, ἵνα μὴ πνίγωσι τοὺς

---

7 Dioscur. IV 127 Plin. n. h. 25, 81 8 s. Diosc. IV 60, 2 Plin. n. h. 25, 107 10—19 Athen. V 190 f Eustath. 1493, 3—15 22 ss. imit. Macrob. I 1, 3

---

8 ἀποεργέγμασι T[1] corr. m. post. Xyl. περιστ. Iunius ἀριστ. 15 οἷον ⟨τόδ'⟩ Turn. (οἷον καὶ τόδ' Macr.)

ἀνοητοτέρους μηδ' ἀποτρέπωσιν. ὥσπερ γὰρ τὰ σώματα πινόντων δι' ὀρχήσεως καὶ χορείας νενόμισται σαλεύειν, ἂν δ' ὁπλομαχεῖν ἀναστάντας ἢ δισκεύειν ἀναγκάζωμεν αὐτούς, οὐ μόνον ἀτερπὲς ἀλλὰ καὶ βλαβερὸν ἔσται τὸ συμπόσιον, οὕτω τὰς ψυχὰς αἱ μὲν ἐλαφραὶ ζητήσεις E ἐμμελῶς καὶ ὠφελίμως κινοῦσιν, 'ἐριδαντέων' δὲ κατὰ Δημόκριτον (fr. 150) καὶ 'ἱμαντελικτέων' λόγους ἀφετέον, οἳ αὐτούς τε κατατείνουσιν ἐν πράγμασι γλίσχροις καὶ δυσθεωρήτοις τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνιῶσιν· δεῖ γὰρ ὡς τὸν οἶνον κοινὸν εἶναι καὶ τὸν λόγον, οὗ πάντες μεθέξουσιν. οἱ δὲ τοιαῦτα προβλήματα καθιέντες οὐδὲν ἂν τῆς Αἰσωπείου γεράνου καὶ ἀλώπεκος ἐπιεικέστεροι πρὸς κοινωνίαν φανεῖεν· ὧν ἡ μὲν ἔτνος τι λιπαρὸν κατὰ λίθου πλατείας καταχεαμένη * ἀλλὰ γέλωτα παρέχουσαν, ἐξέφευγε γὰρ ὑγρότητι τὸ ἔτνος τὴν λεπτότητα τοῦ στόματος αὐτῆς· ἐν μέρει τοίνυν ἡ γέρανος αὐτῇ καταγγείλασα δεῖπνον ἐν λαγυνίδι προὔθηκε λεπτὸν ἐχούσῃ καὶ F μακρὸν τράχηλον, ὥστ' αὐτὴν μὲν καθιέναι τὸ στόμα ῥᾳδίως καὶ ἀπολαύειν, τὴν δ' ἀλώπεκα μὴ δυναμένην κομίζεσθαι συμβολὰς πρεπούσας. οὕτω τοίνυν, ὅταν οἱ φιλόσοφοι παρὰ πότον εἰς λεπτὰ καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα καταδύντες ἐνοχλῶσι τοῖς πολλοῖς ἕπεσθαι μὴ δυναμένοις, | ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἐπ' ᾠδάς τινας καὶ διηγήματα 615 φλυαρώδη καὶ λόγους βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἐμβάλλωσιν ἑαυτούς, οἴχεται τῆς συμποτικῆς κοινωνίας τὸ

---

2 ss. 133 d e 7 cf. 80 b Gell. I 2, 4. VII 13, 4 10 643 b 644 d 660 b 679 a 697 d 708 d 20 s. cf. Athen. XIII 607 b (Persaeus Cit.)

---

1 σώμ. Mez. συμπόσια 2 ⟨τῶν⟩ πιν. Rei. 3 ἀναγκάζομεν T corr. Xyl. 6. 7 ἐριδ. — ἱμαντ. Steph. -ταίων bis T 14 καταχεαμένην T[1] corr. m. post. et Anonym. lac. indic. Vulc. οὐκ (hiatus!) εὐωχουμένην ἔδειξεν inser. T m. post. in marg., sim. alii, sed vitato hiatu παρέχ. Wy. πάσχουσαν 18 αὐτὴ ci. Bern. 23 ἐπωδὰς et 25 ἑαυτοῖς T corr. Turn. 24 ἐμβάλωσιν T corr. Bern.

τέλος καὶ καθύβρισται ὁ Διόνυσος. ὥσπερ οὖν, Φρυνίχου
καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προ-
αγόντων, ἐλέχθη τὸ 'τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;'
οὕτως ἔμοιγε πολλάκις εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἕλκοντας
εἰς τὰ συμπόσια τὸν Κυριεύοντα 'ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα
πρὸς τὸν Διόνυσον;' ᾄδειν μὲν γὰρ ἴσως τὰ καλούμενα
σκόλια, κρατῆρος ἐν μέσῳ προκειμένου καὶ στεφάνων
B διανεμομένων, οὓς ὁ θεὸς ὡς ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐπιτίθησιν,
* οὐ καλὸν δ' οὐδὲ συμποτικόν. ἐπεί τοι καὶ τὰ σκόλιά
φασιν οὐ γένος ᾀσμάτων εἶναι πεποιημένων ἀσαφῶς, ἀλλ'
ὅτι πρῶτον μὲν ᾖδον ᾠδὴν τοῦ θεοῦ κοινῶς ἅπαντες μιᾷ
φωνῇ παιανίζοντες, δεύτερον δ' ἐφεξῆς ἑκάστῳ μυρσίνης
παραδιδομένης, ἣν αἴσακον οἶμαι διὰ τὸ ᾄδειν τὸν δεξά-
μενον ἐκάλουν, ἐπὶ δὲ τούτῳ λύρας περιφερομένης ὁ μὲν
πεπαιδευμένος ἐλάμβανε καὶ ᾖδεν ἁρμοζόμενος, τῶν δ'
ἀμούσων οὐ προσιεμένων σκολιὸν ὠνομάσθη τὸ μὴ
κοινὸν αὐτοῦ μηδὲ ῥᾴδιον. ἄλλοι δέ φασι τὴν μυρσίνην οὐ
καθεξῆς βαδίζειν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον ἀπὸ κλίνης ἐπὶ
C κλίνην διαφέρεσθαι· τὸν γὰρ πρῶτον ᾄσαντα τῷ πρώτῳ
τῆς δευτέρας κλίνης ἀποστέλλειν, ἐκεῖνον δὲ τῷ πρώτῳ
τῆς τρίτης, εἶτα τὸν δεύτερον ὁμοίως τῷ δευτέρῳ, καὶ
τὸ ποικίλον καὶ πολυκαμπὲς ὡς ἔοικε τῆς περιόδου σκο-
λιὸν ὠνομάσθη.'

---

3 cf. 280 d Paroem. II 218. I 137 (Pohlenz, N G G 1927, 302) 5 133 c 1070 d 6 ss. cf. Artemonem ap. Athen. XV 694 a s. Clem. Al. Paed. II 44, 3 Schol. Plat. Gorg. 451 e al.

---

1 s. τὴν φρ. κ. αἰσχ. τραγ. T τὴν trp. Steph. cf. p. 58, 19 5 κυρίττοντα Xyl. sed cf. Wy. animadv. 133 b 9 lac. indic. T m. post. quae in marg. inser. εὔλογον· λόγοις δὲ γλίσχροις παρὰ πότον κεχρῆσθαι post καλὸν deleto δέ, alii sim. Plura vid. deesse velut ⟨οὐ μὲν πάνυ φιλικόν, οὐκ ἄμουσον δ' οὐδ' ἀπροσδιόνυσον· λόγοις δὲ γλίσχροις κεχρῆσθαι παρὰ πότον παντάπασιν⟩ οὐ καλὸν [δὲ] οὐδὲ συμπ. 12 δευτέραν T corr. Turn. ἕκαστος Re. 14 τούτῳ Steph. τοῦτο

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Πότερον αὐτὸν δεῖ κατακλίνειν τοὺς ἑστιωμένους τὸν ὑποδεχόμενον ἢ ἐπ' αὐτοῖς ἐκείνοις ποιεῖσθαι

Colloeuntur Timo, pater Plutarchi, Plutarchus, Lamprias, alii

1. Τίμων ὁ ἀδελφὸς ἑστιῶν πλείονας ἕκαστον ἐκέλευε τῶν εἰσιόντων ὅποι βούλεται παρεμβάλλειν καὶ κατακλίνεσθαι, διὰ τὸ καὶ ξένους καὶ πολίτας καὶ συνήθεις D καὶ οἰκείους καὶ ὅλως παντοδαποὺς τοὺς κεκλημένους εἶναι. πολλῶν οὖν ἤδη παρόντων ξένος τις ὥσπερ εὐπάρυφος ἐκ κωμῳδίας, ἐσθῆτί τε περιττῇ καὶ ἀκολουθίᾳ παίδων ὑποσολοικότερος, ἧκεν ἄχρι τῶν θυρῶν τοῦ ἀνδρῶνος, καὶ κύκλῳ ταῖς ὄψεσιν ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους οὐκ ἠθέλησεν εἰσελθεῖν ἀλλ' ᾤχετ' ἀπιών· καὶ πολλῶν μεταθεόντων οὐκ ἔφη τὸν ἄξιον ἑαυτοῦ τόπον ὁρᾶν λειπόμενον. ἐκεῖνον μὲν οὖν πολλῷ γέλωτι 'χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων' (Eur. fr. 449) ἐκέλευον οἱ κατακείμενοι· καὶ γὰρ ἦσαν πολλοὶ μετρίως ὑποπεπωκότες. E (2.) ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τὸ δεῖπνον τέλος εἶχεν, ὁ π α τ ὴ ρ ἐμὲ πορρωτέρω κατακείμενον προσειπὼν 'Τίμων' ἔφη 'κἀγὼ κριτήν σε πεποιήμεθα διαφερόμενοι· πάλαι γὰρ ἀκούει κακῶς ὑπ' ἐμοῦ διὰ τὸν ξένον· εἰ γὰρ διετάττετ' ἀπ' ἀρχῆς, ὥσπερ ἐκέλευον ἐγώ, τὰς κλίσεις, οὐκ ἂν εὐθύνας ὑπείχομεν ἀταξίας ἀνδρὶ δεινῷ (*B* 554) 'κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.' καὶ γὰρ δὴ Παῦλον Αἰμίλιον στρατηγὸν λέγουσιν, ὅτε Περσέα καταπολεμήσας ἐν Μακεδονίᾳ πότους συνεκρότει, κόσμῳ τε θαυμαστῷ περὶ πάντα καὶ περιττῇ τάξει χρώμενον εἰπεῖν ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός ἐστι καὶ φάλαγγα συστῆσαι F

---

9 *εὐπάρ.*] v. Wytt. animadv. ad 57 a 9—17 huic scaenae exemplo fuerunt 148 e ss. 25 v. Aem. Paul. 28 Mor. 198 b al.

---

22 *κλίσεις* etiam 629 d alibi *κλισίαι* v. Wy. anim. ad 148 e
27 *περιττῇ* Hu. *τῇ λοιπῇ*

φοβερωτάτην καὶ συμπόσιον ἥδιστον, ἀμφότερα γὰρ εὐταξίας εἶναι. καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ βασιλικωτάτους ὁ ποιητὴς (*A* 16 et al.) εἴωθε ‘κοσμήτορας λαῶν’ προσαγορεύειν. καὶ τὸν μέγαν θεὸν ὑμεῖς πού φατε τὴν
616 ἀκοσμίαν εὐταξίᾳ μεταβαλεῖν εἰς κόσμον | οὔτ’ ἀφελόντα τῶν ὄντων οὐδὲν οὔτε προσθέντα, τῷ δ’ ἕκαστον ἐπὶ τὴν προσήκουσαν χώραν καταστῆσαι τὸ κάλλιστον ἐξ ἀμορφοτάτου σχῆμα περὶ τὴν φύσιν ἀπεργασάμενον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ σεμνότερα καὶ μείζονα παρ’ ὑμῶν μανθάνομεν· αὐτοὶ δὲ καὶ τὴν περὶ τὰ δεῖπνα δαπάνην ὁρῶμεν οὐδὲν ἔχουσαν ἐπιτερπὲς οὐδ’ ἐλευθέριον, εἰ μὴ τάξεως μετάσχοι. διὸ καὶ γελοῖόν ἐστι τοῖς μὲν ὀψοποιοῖς καὶ τραπεζοκόμοις σφόδρα μέλειν τί πρῶτον ἢ τί δεύτερον ἢ μέσον ἢ τελευταῖον ἐπάξουσιν, καὶ νὴ Δία μύρου τινὰ καὶ στεφάνων καὶ ψαλτρίας, ἂν τύχῃ παροῦσα, χώραν καὶ
B τάξιν εἶναι, τοὺς δ’ ἐπὶ ταῦτα καλουμένους εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν κατακλίναντα χορτάζειν, μήθ’ ἡλικίᾳ μήτ’ ἀρχῇ μήτ’ ἄλλῳ τινὶ τῶν ὁμοίων τὴν ἁρμόττουσαν ἀποδιδόντα τάξιν, ἐν ᾗ τιμᾶται μὲν ὁ προέχων ἐθίζεται δ’ ὁ δευτερεύων γυμνάζεται δ’ ὁ τάττων πρὸς διάκρισιν καὶ στοχασμὸν τοῦ πρέποντος. οὐ γὰρ ἕδρα μὲν ἔστι καὶ στάσις τοῦ κρείττονος, κατάκλισις δ’ οὐκ ἔστιν· οὐδὲ προπίεται ⟨μὲν⟩ ἑτέρῳ πρὸ ἑτέρου μᾶλλον ὁ ἑστιῶν, περὶ δὲ τὰς κατακλίσεις παρόψεται τὰς διαφοράς, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὴν λεγομένην ‘μίαν Μύκονον’ (Paroem. I 122. 445) ἀποφήνας τὸ συμπόσιον.’ ἡ μὲν οὖν τοῦ πατρὸς δικαιολογία τοιαύτη τις ἦν.

C 3. Ὁ δ’ ἀδελφὸς εἶπεν ὅτι τοῦ Βίαντος οὐκ εἴη σοφώ-

4 ss. cf. 719 d 25 cf. Com. adesp. 515 28 s. Crusius in Realenc. s. Bias p. 386

5 μεταβαλλεῖν (sic) T corr. g γ Ald. 6 τῷ in ras. m. post. T fuit τὸν aut τῶν 13 μέλειν Xyl. μέλλειν 19 s. δὲ ⟨δευτερεύειν⟩ ὁ δ. ci. Doe. sec. Re., sed vix opus 21. 22 ἔσται Kron. 23 add. Bens.

τερος, ὥστ' ἐκείνου δυεῖν φίλων ἀπειπαμένου δίαιταν αὐτὸς ὁμοῦ τοσούτων μὲν οἰκείων τοσούτων δ' ἑταίρων γίνεσθαι κριτής, οὐ περὶ χρημάτων ἀλλὰ περὶ πρωτείων ἀποφαινόμενος, ὥσπερ οὐ φιλοφρονήσασθαι παρακεκληκὼς ἀλλ' ἀνιᾶσαι τοὺς ἐπιτηδείους. 'ἄτοπος μὲν οὖν' ἔφη 'καὶ παροιμιώδης Μενέλαος (*B* 408), *εἴ γε σύμβουλος ἐγένετο μὴ παρακεκλημένος· ἀτοπώτερος δ' ὁ ποιῶν ἑαυτὸν ἀνθ' ἑστιάτορος δικαστὴν καὶ κριτὴν τῶν οὐκ ἐπιτρεπόντων οὐδὲ κρινομένων, τίς ἐστι βελτίων τίνος ἢ χείρων· οὐ γὰρ εἰς ἀγῶνα καθείκασιν ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον ἥκουσιν. ἀλλ' οὐδ' εὐχερὴς ἡ διάκρισίς ἐστι, τῶν* D *μὲν ἡλικίᾳ τῶν δὲ δυνάμει τῶν δὲ χρείᾳ τῶν δ' οἰκειότητι διαφερόντων, ἀλλὰ δεῖ καθάπερ ὑπόθεσιν μελετῶντα συγκριτικὴν τοὺς Ἀριστοτέλους* (p. 116 ss.) *Τόπους ἢ τοὺς Θρασυμάχου* (fr. 7) *'Υπερβάλλοντας ἔχειν προχείρους οὐδὲν τῶν χρησίμων διαπραττόμενον ἀλλὰ τὴν κενὴν δόξαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν θεάτρων εἰς τὰ συμπόσια μετάγοντα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάθη πειρώμενον ἀνιέναι συνουσίᾳ, τὸν δὲ † τύχηι ἐπισκευάζοντα, ...ον πολὺ μᾶλλον οἶμαι προσήκει τῆς ψυχῆς ⟨ἢ⟩ τὸν πηλὸν ἀπονιψαμένους τῶν ποδῶν ἐλαφρῶς καὶ ἀφελῶς παρὰ πότον ἀλλήλοις συμφέρεσθαι. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐξ ὀργῆς τινος ἢ πραγμάτων ἔχθραν πειρώ-* E *μεθα τῶν κεκλημένων ἀφαιρεῖν, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ πάλιν ὑπεκκάομεν καὶ ἀναζωπυροῦμεν, τοὺς μὲν ταπεινοῦντες τοὺς δ' ὀγκοῦντες. καίτοι γ', εἰ μὲν ἀκολουθήσουσι τῇ κατακλίσει προπόσεις τε συνεχέστεραι καὶ παραθέσεις*

6 707 a

10 *καθείκασιν* Ald. (cf. Luciani Al. 6 *καθιέντων εἰς ἀγ.*) *καθήκασιν* T 18 *ἀνιέναι* Schottus ἅ et ras. 5—6, in ras. *φαιρεῖν τῆς* (deinde ς add. ad *συνουσία*) m. post., fuit *ἅμα μὲν* (ita g γ alii) T *ἀπαλλάττειν* dub. Hu. *ἀναιρεῖν* Po. 19 *τύχῃ*] *τύφον* ss. m. post. T lac. 3—5 *ον* T *τὸν δὲ τύχης ἐπισκευάζειν ⟨τῦφον⟩ ὃν* (ita pro *ον* m. post. T) Turn. *τὸν δ' ἐκ τύχης ἐπισκευάζοντα ⟨τῦφον⟩ ὃν* Hu. *τὸν δὲ τῦφον ἐπισκευάζοντ' α⟨ὐτόν⟩, ὃν* Po. *προσήκειν* ci. Re. 20 add. m. post. T

ἔτι δ᾽ ὁμιλίαι καὶ προσαγορεύσεις, παντάπασι γενήσεται σατραπικὸν ἡμῖν ἀντὶ φιλικοῦ τὸ συμπόσιον· εἰ δὲ περὶ τἆλλα τὴν ἰσότητα τοῖς ἀνδράσι φυλάξομεν, τί οὐκ ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι πρῶτον ἐθίζομεν ἀτύφως καὶ ἀφελῶς κατακλίνεσθαι μετ᾽ ἀλλήλων, εὐθὺς ἀπὸ τῶν θυρῶν
F ὁρῶντας, ὅτι δημοκρατικόν ἐστι τὸ δεῖπνον καὶ οὐκ ⟨ἔχει τόπον⟩ ἐξαίρετον ὥσ⟨περ ἀκρό⟩πολιν, ἐφ᾽ οὗ κατακλιθεὶς ὁ πλούσιος ἐντρυφήσει τοῖς εὐτελεστέροις;᾽

4. Ἐπεὶ δὲ καὶ ταῦτ᾽ ἐρρήθη καὶ τὴν κρίσιν ἀπήτουν οἱ παρόντες, ἔφην ἐγὼ διαιτητὴς ᾑρημένος οὐ κριτὴς βαδιεῖσθαι διὰ μέσου. ῾νέους μὲν γάρ᾽ εἶπον ῾ἑστιῶντας
617 καὶ πολίτας καὶ συνήθεις ἐθιστέον, | ὥς φησι Τίμων, ἀφελῶς καὶ ἀτύφως κατανέμειν αὑτοὺς εἰς ἣν ἂν τύχωσι χώραν, καλὸν εἰς φιλίαν ἐφόδιον τὴν εὐκολίαν λαμβάνοντας· ἐν δὲ ξένοις ἢ ἄρχουσιν ἢ πρεσβυτέροις φιλοσοφοῦντες δέδια μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τῦφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ μετὰ πολλῆς ἀδιαφορίας. ἐν ᾧ καὶ συνηθείᾳ τι καὶ νόμῳ δοτέον· ἢ καὶ προπόσεις καὶ προσαγορεύσεις ἀνέλωμεν, αἷσπερ οὐ τοὺς ἐπιτυγχάνοντας οὐδ᾽ ἀκρίτως ἀλλ᾽ ὡς ἐνδέχεται †μάλιστα χρώμενοι τιμῶμεν (*Θ* 162. *Μ* 311)

2—9 cf. 644 d   6 δημοκρ. — δεῖπνον: cf. comp. Cim. et Lucull. 1 p. 521 d τράπεζα — δημοκρ.   17 s. cf. Clem. Al. Str. VII 106, 2 (645 e 413 e)

---

6 δημοκρατ. (Po., δημοτικόν Kron.) ἐστι τὸ δ. Kron. δημόκριτος ἐπὶ τὸ δ. T   7 lac. 2—4 T suppl. Kron. δημοκρατικῶς (Turn.) ἐπὶ τὸ δ. ⟨καλοῦνται⟩ καὶ οὐκ ⟨ἐπὶ τόπον⟩ ἐξ. ci. Bern. lac. 4—6 suppl. m. post. T   8 s. ἐντρυφήσει τοῖς εὐτελεστέροις Hu. ἐν τῆι κατακλίσει τοῖς εὐτελεστάτοις T   10 ἐρήθη T corr. Ald.   14 αὐτ. Xyl. αὑτ.   16 φιλοσοφοῦντας T corr. Basil. ἰσονομοῦντες ci. Wy. (φιλοσ. def. Po. coll. ἀδιαφορίας l. 18)   18 παραθύρ[illegible]ω T   19 τι Steph. τινὶ   20 αἷσπερ οὐ Bases αἷς πρὸς T   21 κάλλιστα ci. Po. μάλ. ⟨πεφυλαγμένως⟩ χρ. Re. μάλιστ᾽ ἐκλεγόμενοι Hu.

'ἕδρῃ τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν'

ὥς φησιν ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεύς, τὴν τάξιν ἐν πρώτῃ τιμῇ τιθέμενος. ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν Ἀλκίνουν, ὅτι τὸν B ξένον ἱδρύει παρ' αὑτόν (η 170)

'υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαομέδοντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.'

τὸ γὰρ εἰς τὴν τοῦ φιλουμένου χώραν καθίσαι τὸν ἱκέτην ἐπιδέξιον ἐμμελῶς καὶ φιλάνθρωπον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διάκρισις τῶν τοιούτων· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν καίπερ ὕστατος εἰς τὴν ἐκκλησίαν παραγενόμενος (Υ 15) 'ἷζεν ἄρ' ἐν μέσσοισιν,' ὡς ταύτης αὐτῷ τῆς χώρας προσηκούσης. ἡ δ' Ἀθηνᾶ φαίνεται τὸν πλησίον ἀεὶ τοῦ Διὸς τόπον ἐξαίρετον ἔχουσα· καὶ τοῦτο παρεμφαίνει μὲν ὁ ποιητὴς δι' ὧν ἐπὶ τῆς Θέτιδός φησιν (Ω 100)

'ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη,' C

διαρρήδην δ' ὁ Πίνδαρος λέγει (fr. 146)

'πῦρ πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ
ἄγχιστα ἡμένη.'

καίτοι φήσει Τίμων οὐ δεῖν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἄλλων ἑνὶ προσνέμοντα τὴν τιμήν. ὅπερ αὐτὸς ἔοικε ποιεῖν μᾶλλον· ἀφαιρεῖται γὰρ ὁ κοινὸν ποιῶν τὸ ἴδιον (ἴδιον δὲ τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστου) καὶ ποιεῖ δρόμου καὶ σπουδῆς τὸ πρωτεῖον ἀρετῇ καὶ εὐγενείᾳ καὶ ἀρχῇ καὶ τοῖς τοιούτοις ὀφειλόμενον. καὶ τὸ λυπηρὸς εἶναι τοῖς κεκλημένοις φεύγειν δοκῶν μᾶλλον ἐφέλκεται καθ' αὑτοῦ· λυπεῖ γὰρ ἀποστε-

2 Θ 162 loquitur Hector, *M* 311 Sarpedo; Plut. animo obversabantur similes versus Agamemnonis Δ 345 s., cf. 630 e 741 f 742 c (683 c) Athen. I 13 f 14–18 cf. Schol. η 170 Schol. T Ω 100 21 s. 644 c. a

1 *κρέασι* T 4 *αὐτ.* Wy. *αὐτὸν* 5 *Λαοδάμαντα* Xyl. ex plerisque codd. Hom., sed cf. 693 c et notam ad l. 2 11 *μέσσοισιν* T corr. Xyl. 19 *φήσει* Wy. *φησὶ* 23 *εὐγενείᾳ* Herw., cf. p. 15, 4. 12 *συγγεν.* T 24 *λυπηρὸν* T corr. Re.

ρῶν τῆς συνήθους τιμῆς ἕκαστον. ἐμοὶ δ' οὐ λίαν
χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ τὸ περὶ τὴν διάκρισιν· πρῶτον μὲν
D γὰρ ἐφάμιλλοι τοῖς ἀξιώμασι. πολλοὶ πρὸς μίαν κλῆσιν
οὐ ῥᾳδίως ἀπαντῶσιν· ἔπειτα πλειόνων τόπων ἐν δόξῃ
γεγονότων ἀφθονία τῆς διανομῆς ἔστιν, ἄν τις εὐστοχεῖν
δύνηται, τὸν μὲν ὅτι πρῶτος, τὸν δ' ὅτι μέσος, τὸν δ' ὅτι
παρ' αὐτὸν ἢ μετὰ φίλου τινὸς ἢ συνήθους ἢ καθηγητοῦ,
διδοὺς ἑκάστῳ τῶν ἀξιωματικῶν λεγομένων· τοῖς δ'
ἄλλοις δωρεὰς καὶ φιλοφροσύνην †ἔλιπον ἀνάπαυλαν
μᾶλλον τῆς τιμῆς. ἂν δὲ ...τοι μὲν αἱ ἀξίαι δύσκολοι δ'
οἱ ἄνδρες ὦσιν, ὅρα τίνα μηχανὴν ἐπάγω· κατακλίνω γὰρ
εἰς τὸν ἔνδοξον μάλιστα τόπον, ἂν μὲν ᾖ πατήρ, τοῦτον
ἀράμενος, εἰ δὲ μή, πάππον ἢ πενθερὸν ἢ πατρὸς ἀδελφὸν
E ἤ τινα τῶν ὁμολογουμένην καὶ ἰδίαν ἐχόντων παρὰ τῷ
δεχομένῳ τιμῆς ὑπεροχήν, ἐκ τῶν Ὁμήρου τὸ θεώρημα
τοῦτο λαμβάνων καθηκόντων. καὶ γὰρ ἐκεῖ (Ψ 534 ss.)
δήπουθεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Μενέλεων καὶ τὸν Ἀντίλοχον
περὶ τῶν δευτερείων τῆς ἱπποδρομίας ὁρῶν διαφερομένους
καὶ δεδοικὼς μὴ πορρωτέρω προέλθωσιν ὀργῆς καὶ φιλο-
νεικίας ἑτέρῳ βούλεται τὸ ἔπαθλον ἀποδιδόναι, λόγῳ μὲν
Εὔμηλον οἰκτίρων καὶ τιμῶν, ἔργῳ δὲ τῆς ἐκείνων δια-
φορᾶς τὴν αἰτίαν ἀφαιρῶν.'

5. Ἐμοῦ δὲ τοιαῦτα λέγοντος ὁ Λαμπρίας ἐκ παρα-
βύστου καθήμενος καθάπερ εἰώθει μέγα φθεγξάμενος
F ἠρώτα τοὺς παρόντας, εἰ διδόασιν αὐτῷ νουθετῆσαι λη-

---

3 κλῆσιν Ald. κλίσιν 7 αὐτὸν Wy. αὑτὸν 8—10 τοῖς δ' ἄ. εὐκαίρους φιλοφροσύνας, ἄλυπον ἀνάπαυλαν μᾶλλον ἢ ἀφαίρεσιν τιμῆς ci. Wy. ἀντίπαλα pro ἀνάπαυλαν dub. Pat. δωρεὰς κ. φιλοφροσύνην (scil. διδούς) ἄλυπόν τ' ἀνάπαυλαν ⟨καὶ τὴν χάριν σῴζουσαν⟩ μᾶλλον fere Po. 10 lac. 2—4 T ⟨δυσδιάκρι⟩τοι Steph., congruens sensui, non spatio 12 ἔνδοξον Steph. εὔδ. 14 ὁμολογουμένων T corr. Wy. 14 s. παραδεχομένωι T corr. Xyl. 16 καθῆκον[των] Naber καθηκόντως dub. Po. Sed τὰ Ὁμήρου καθήκοντα vid. quasi titulus libri Stoici esse Hu. 19 προέλθ. Steph. προσέλθ. 24 θεγξάμ. T corr. g γ al.

ροῦντα δικαστήν· κελευόντων δὲ πάντων χρῆσθαι παρρη-
σίᾳ καὶ μὴ φείδεσθαι, ‘τίς δ’ ἄν’ ἔφη ‘φείσαιτο φιλοσόφου
γένεσι καὶ πλούτοις καὶ ἀρχαῖς ὥσπερ θέαν | ἐν συμπο- 618
σίῳ κατανέμοντος ἢ προεδρίας ψηφισμάτων ἀμφικτυονι-
κῶν διδόντος, ὅπως μηδ’ ἐν οἴνῳ τὸν τῦφον ἀποφύγωμεν;
οὔτε γὰρ πρὸς τὸ ἔνδοξον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡδὺ δεῖ ποιεῖσθαι
τὰς κατακλίσεις, οὔτε τὴν ἑνὸς ἑκάστου σκοπεῖν ἀξίαν
ἀλλὰ τὴν ἑτέρου πρὸς ἕτερον σχέσιν καὶ ἁρμονίαν,
ὥσπερ ἄλλων τινῶν εἰς μίαν κοινωνίαν παραλαμβανο-
μένων. οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀττικὸν λίθον ἢ τὸν
Λακωνικὸν πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ ⟨διὰ⟩ τὴν εὐγένειαν τί-
θησιν οὐδ’ ὁ ζωγράφος τῷ πολυτελεστάτῳ χρώματι τὴν
ἡγουμένην ἀποδίδωσι χώραν οὐδ’ ὁ ναυπηγὸς προτάττει
τὴν Ἰσθμικὴν πίτυν ἢ τὴν Κρητικὴν κυπάριττον, ἀλλ’ ὡς B
ἂν ἀλλήλοις ἕκαστα συντεθέντα καὶ συναρμοσθέντα μέλλῃ
τὸ κοινὸν ἔργον ἰσχυρὸν καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον παρέχειν,
οὕτω κατανέμουσιν. καὶ τὸν θεὸν ὁρᾷς, ὃν ‘ἀριστοτέχναν’
ἡμῶν ὁ Πίνδαρος (fr. 57) προσεῖπεν, οὐ πανταχοῦ τὸ πῦρ
ἄνω τάττοντα καὶ κάτω τὴν γῆν, ἀλλ’ ὡς ἂν αἱ χρεῖαι τῶν
σωμάτων ἀπαιτῶσιν·

‘τοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
ναὶ μὴν κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε’

φησὶν Ἐμπεδοκλῆς (fr. 76),

‘ἔνθ’ ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν’

οὐχ ἣν ἡ φύσις δίδωσι χώραν, ἀλλ’ ἣν ἡ πρὸς τὸ κοινὸν
ἔργον ποθεῖ σύνταξις, ταύτην ἔχουσαν. πανταχοῦ μὲν C
οὖν ἀταξία πονηρόν, ἐν δ’ ἀνθρώποις, καὶ ταῦτα πίνουσιν,

---

22 ss. 927 f

---

4 ⟨ἀπὸ⟩ ψηφ. Re. Ha. 5 ἀποφεύγ. ci. Bern. 9 ἄλλων non satis placet, fort. ⟨καὶ⟩ ἄλλων Hu. παραλαμβανόμενον T corr. Xyl. 11 add. Vulc. 18 ἡμ'ῶν (sic) T ὑμνῶν Mez. Re. 21 θαλασσονόμων Diels 22 ναὶ] καὶ Xyl. 25 καινὸν T corr. Steph.

ἐγγινομένη μάλιστα τὴν αὑτῆς ἀναδείκνυσι μοχθηρίαν ὕβρει καὶ κακοῖς ἄλλοις ἀμυθήτοις, ἃ προϊδέσθαι καὶ φυλάξασθαι τακτικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ ἀνδρός ἐστιν.'

6. Ὀρθῶς οὖν ἔφαμεν λέγειν αὐτὸν ἡμεῖς, καί 'τί δὴ φθονεῖς τῶν τακτικῶν ἡμῖν καὶ ἁρμονικῶν;' [ὧν] ἐλέγομεν. 'οὐδείς' ἔφη 'φθόνος, ἂν μέλλητε πείθεσθαι μετακινοῦντί μοι καὶ μετακοσμοῦντι τὸ συμπόσιον, ὥσπερ τῷ Ἐπαμεινώνδᾳ τὴν φάλαγγα.' συνεχωροῦμεν οὖν οὕτω D ποιεῖν ἅπαντες. ὁ δὲ τοὺς παῖδας ἐκ μέσου κελεύσας γενέσθαι, καταβλέψας ἕκαστον 'ἀκούσατ'' εἶπεν 'ὡς μέλλω συντάττειν ὑμᾶς ἀλλήλοις· βούλομαι γὰρ προειπεῖν. δοκεῖ γάρ μοι καὶ τὸν Ὅμηρον οὐκ ἀδίκως ὁ Θηβαῖος αἰτιάσασθαι Παμμένης ὡς τῶν ἐρωτικῶν ἄπειρον, ὅτι (B 363) φῦλα φύλοις συνέταξεν καὶ φρατρίας φρατρίαις συνέμιξεν, δέον ἐραστὴν μετ' ἐρωμένου παρεμβάλλειν ἵν' ᾖ σύμπνους ἡ φάλαγξ δι' ὅλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμόν. τοιοῦτο κἀγὼ βούλομαι ποιῆσαι τὸ συμπόσιον ἡμῶν, οὐ πλουσίῳ πλούσιον οὐδὲ νέῳ νέον οὐδ' ἄρχοντι συγκατακλίνων ἄρχοντα καὶ E φίλῳ φίλον· ἀκίνητος γὰρ αὕτη καὶ ἀργὴ πρὸς εὐνοίας ἐπίδοσιν ἢ γένεσιν ἡ τάξις· ἀλλὰ τῷ δεομένῳ τὸ οἰκεῖον προσαρμόττων κελεύω φιλολόγῳ μὲν ὑποκατακλίνεσθαι φιλομαθῆ δυσκόλῳ δὲ πρᾷον ἀδολέσχῳ δὲ πρεσβύτῃ φιλήκοον νεανίσκον τῷ δ' ἀλαζόνι τὸν εἴρωνα τῷ δ' ὀργίλῳ τὸν σιωπηλόν· ἐὰν δέ που κατίδω πλούσιον μεγαλόδωρον, ἄξω πρὸς αὐτὸν ἐκ γωνίας τινὸς ἀναστήσας πένητα χρηστόν, ἵν' ὥσπερ ἐκ πλήρους κύλικος εἰς κενὴν ἀπορροή τις γένηται. σοφιστὴν δὲ κωλύω συγκατακλίνεσθαι σοφιστῇ καὶ ποιητὴν ποιητῇ·

---

12 ss. 761 b v. Pelop. 18; cf. Winckelm. ad 761 b et alios 17 ss. cf. de amicitia Arist. Eth. Nic. VIII 1155 709 a. b 26 cf. Plat. Conv. 175 d

---

5 del: Xyl. interpr. et ed. Francof. 1599 11 προσειπεῖν T corr. Amyot 16 τοιοῦτο Re. τοῦτο 20 ἢ γέν. Hu. cf. p. 22, 23 καὶ γέν. T

'πτωχὸς γὰρ πτωχῷ ⟨φθονέει⟩ καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ·' F
(Hes. OD 26)

καίτοι Σωσικλῆς οὗτος καὶ Μόδεστος ἐνταῦθα συνερείδοντες ἔπος παρὰ . . . † ζωπυρίων φλόγα μὲν † ἀλλὰ κινδυνεύουσιν τὰ κάλλιστα. διίστημι δὲ καὶ στραγγαλιῶντας καὶ φιλολοιδόρους καὶ ὀξυθύμους . . . τινὰ παρεντιθεὶς μέσον ὥσπερ μάλαγμα τῆς ἀντιτυπίας. | ἀλειπτι- 619
κοὺς δὲ καὶ κυνηγετικοὺς καὶ γεωργικοὺς συνάγω. τῶν γὰρ ὁμοιοτήτων ἡ μὲν μάχιμος ὥσπερ ἀλεκτρυόνων, ἡ δ' ἐπιεικὴς ὡσπερεὶ τῶν κολοιῶν. συνάγω δὲ καὶ ποτικοὺς εἰς ταὐτὸ καὶ ἐρωτικούς, οὐ μόνον 'ὅσοις ἔρωτος δῆγμα ⟨παιδικὸν⟩ πρόσεστιν' ὥς φησι Σοφοκλῆς (fr. 757), *ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ γυναιξὶ καὶ τοὺς ἐπὶ παρθένοις δακνομένους· τῷ γὰρ αὐτῷ θαλπόμενοι πυρὶ μᾶλλον ἀλλήλων ἀντιλήψονται, καθάπερ ὁ κολλώμενος σίδηρος, ἂν μὴ νὴ Δία τοῦ αὐτοῦ τύχωσιν ἢ τῆς αὐτῆς ἐρῶντες.'*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Διὰ τί τῶν τόπων ὁ καλούμενος ὑπατικὸς ἔσχε τιμήν B

Colloquntur iidem qui in qu. II

1. *⟨Ἐκ⟩ τούτου περὶ τῶν τόπων ἐνέπεσε ζήτησις. ἄλλοι γὰρ ἄλλοις ἔντιμοι, Πέρσαις μὲν ὁ μεσαίτατος ἐφ' οὗ κατακλίνεται βασιλεύς, Ἕλλησι δ' ὁ πρῶτος, Ῥωμαίοις δ'*

---

3 Sosicles: poeta 638 b 9 s. 902 d Arist. Rhet. 1371 b 17, Eth. Nic. 1155 a 34 al. 12 77 b

---

1 add. Xyl. 3 *καίτοι* Hu. *καίπερ* T *ὥσπερ* Bern. 4 lac. 6—8 T *ἔπος* suppl. Steph., cf. Aristoph. Nub. 1375. Deinde *ἀναζωπυρεῖν φλ. μεγάλην κινδ. τὰ μάλιστα* ci. Bern. Ha. Fort. *ἀναζωπυρεῖν φλ. ὁμονοίας κινδ. τὰ κάλλιστα* Hu. *ἐπ. παρ' ⟨ἔπος ἔρωτος ἀνα⟩ζωπυρεῖν φλ. παλαιὰν κινδ.* dub. Po. 6 lac. 3—4 T *ἤπιον* vel sim. suppl. Xyl. *πρᾶον* Bern. 7 *ἀλ.*] *ἁλιευτικοὺς* ci. Kron., sed cf. p. 46, 12 s. 8 *συνάγω* Xyl. interpr. et Steph. *συναγαγὼν* 10 *ὡσπερεὶ* Doe. *ὥσπερ ὁι* (sic) T *ὥ. ἡ* edd. 12 *δεῖγμα* T corr. Xyl. interpr. et Steph. *π.* add. ex 77 b *παιδικοῦ* Valckenaer 20 add. Xyl. *ἄλλοι* Steph. *ἄλλαι*

ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος ὃν ὑπατικὸν προσαγο-
ρεύουσιν, τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ
Ἡρακλεώταις, ἔμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος. ἀλλὰ περὶ
τοῦ γ' ὑπατικοῦ λεγομένου μάλιστα διηποροῦμεν. οὗτος
γὰρ ἐπρώτευε τῇ τιμῇ καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν αἰτίαν οὔθ' ὡς
C ὁ πρῶτος οὔθ' ὡς ὁ μέσος εἶχεν νενομισμένην ἔτι, καὶ
τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ τὰ μὲν οὐκ ἦν ἴδια τούτου μόνου
τὰ δ' οὐδεμιᾶς ἄξια σπουδῆς ἐφαίνετο. πλὴν τρία γε τῶν
λεχθέντων ἐκίνει, πρῶτον μὲν ὅτι τοὺς βασιλεῖς κατα-
λύσαντες οἱ ὕπατοι καὶ πρὸς τὸ δημοτικώτερον ἅπαντα
μετακοσμήσαντες ἐκ τῆς μέσης καὶ βασιλικῆς χώρας
ὑπῆγον αὐτοὺς κάτω συγχωροῦντες, ὡς μηδὲ τοῦτο τῆς
ἀρχῆς αὐτῶν καὶ ἐξουσίας ἐπαχθὲς εἴη τοῖς συνοῦσιν·
δεύτερον δ' ὅτι, τῶν δυεῖν κλινῶν ἀποδεδομένων τοῖς
παρακεκλημένοις, ἡ τρίτη καὶ ταύτης ὁ πρῶτος τόπος
D μάλιστα τοῦ ἑστιῶντός ἐστιν· ἐνταῦθα γὰρ ὥσπερ
ἡνίοχος ἢ κυβερνήτης ἐπὶ δεξιὰ πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν ἐξι-
κνεῖται τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ φιλοφρονεῖσθαι καὶ δια-
λέγεσθαι τοῖς παροῦσιν οὐκ ἀπήρτηται· τῶν ⟨δὲ⟩ συνέγ-
γιστα τόπων ὁ μὲν [γὰρ] ὑπ' αὐτὸν ἢ γυναικὸς ἢ παίδων
ἐστίν, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν εἰκότως τῷ μάλιστα τιμωμένῳ
τῶν κεκλημένων ἀπεδόθη, ἵν' ἐγγὺς ᾖ τοῦ ἑστιῶντος.
τρίτον δ' ἔχειν ἴδιον οὗτος ὁ τόπος ἐδόκει τὸ πρὸς τὴν
πρᾶξιν εὐφυές· οὐ γάρ ἐστιν ὁ τῶν Ῥωμαίων ὕπατος οἷος
Ἀρχίας ὁ Θηβαίων πολέμαρχος, ὥστε, γραμμάτων ἢ
λόγων αὐτῷ μεταξὺ δειπνοῦντι φροντίδος ἀξίων προσπε-
E σόντων, ἐπιφθεγξάμενος 'εἰς ἕω τὰ σπουδαῖα' τὴν μὲν
ἐπιστολὴν παρῶσαι λαβεῖν δὲ τὴν θηρίκλειον, 'ἀλλὰ μάλ'
ἐμμεμαώς' (Υ 468) καὶ περιεσκεμμένος ἐν τοῖς τοιούτοις
καιροῖς. οὐ γὰρ μόνον 'ὠδῖνα τίκτει ⟨νὺξ⟩ κυβ⟨ερνήτῃ⟩

25 596 f v. Pel. 10 Corn. Nep. Pel. 3 30 cf. 1090 a

2 ἐνίοις Basil. ἐν οἷς 5 καὶ] fort. καίτοι Hu. 19 s. add. et del. Vulc. τῶν οὖν ἔγγιστα R. Franke 28 s. versum cogn. Wil. 30 νὺξ κυβερνήτῃ Xyl. κυβ lac. 6—8 T

σοφῷ᾽ κατὰ τὸ⟨ν Αἰσχύλον⟩ (Suppl. 770), *ἀλλὰ καὶ*
πότου πᾶσα καὶ ἀνέ⟨σεως ὥρα στρατη⟩γῷ καὶ ἄρχοντι
φροντίδος ἄξιόν ἐστιν. ἵνα ⟨τοίνυν⟩ ἀκοῦσαί θ᾽ ἃ δεῖ καὶ
προστάξαι καὶ ὑπογράψαι δύνηται, τοῦτον ἐξαίρετον ἔχει
τὸν τόπον· ἐν ᾧ τῆς δευτέρας κλίνης τῇ τρίτῃ συναπτούσης,
ἡ γωνία διάλειμμα ποιοῦσα τῇ καμπῇ δίδωσιν καὶ γραμ-
ματεῖ καὶ ὑπηρέτῃ καὶ φύλακι σώματος καὶ ἀγγέλῳ τῶν F
ἀπὸ στρατοπέδου προσελθεῖν διαλεχθῆναι πυθέσθαι, μήτε
τινὸς ἐνοχλοῦντος αὐτῷ μήτε τινὸς ἐνοχλουμένου τῶν
συμποτῶν, ἀλλὰ καὶ χεῖρα καὶ φωνὴν ὑπερδέξιον ἔχοντι
καὶ ἀκώλυτον. |

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ 620

Ποῖόν τινα δεῖ τὸν συμποσίαρχον εἶναι

Collocuntur Plutarchus, Crato, Theo

1. *Κράτων ὁ γαμβρὸς ἡμῶν καὶ Θέων ὁ ἑταῖρος ἔν τινι*
πότῳ παροινίας ἀρχὴν λαβούσης εἶτα παυσαμένης λόγον
ἐποιήσαντο περὶ τῆς συμποσιαρχίας, οἰόμενοί με δεῖν
στεφανηφοροῦντα μὴ περιιδεῖν . . . ἔθος ἐκλειφθὲν παντά-
πασιν, ἀλλ᾽ ἀνακαλεῖν καὶ καταστῆσαι πάλιν τῆς ἀρχῆς
τὴν νενομισμένην ἐπιστασίαν περὶ τὰ συμπόσια καὶ δια-
κόσμησιν. ἐδόκει δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥστε θόρυβον
ἐκ πάντων καὶ παράκλησιν γενέσθαι. ‘ἐπεὶ τοίνυν᾽ ἔφην B
ἐγώ ‘δοκεῖ ταῦτα πᾶσιν, ἐμαυτὸν αἱροῦμαι συμποσίαρχον
ὑμῶν καὶ κελεύω τοὺς μὲν ἄλλους ὡς βούλονται πίνειν ἐν
τῷ παρόντι, Κράτωνα δὲ καὶ Θέωνα, τοὺς εἰσηγητὰς καὶ
νομοθέτας τοῦ δόγματος, ἔν τινι τύπῳ βραχέως διελθεῖν,
ὁποῖον ὄντα δεῖ τὸν συμποσίαρχον αἱρεῖσθαι καὶ τί ποιού-
μενος τέλος ὁ αἱρεθεὶς ἄρξει καὶ πῶς χρήσεται τοῖς κατὰ

---

1 lac. 5—7 T suppl. Cobet, cf. 1090 a (*τὸ Αἰσχύλειον* Xyl.) 2 lac. 5—8 T *ἀνέ⟨σεως ἡδονὴ στρατη⟩γῷ* suppl. Steph., *ὥρα* pro *ἡδ.* Po. 3 *ἐστιν*] *τι* vel *ἔργον* (scil. *τίκτει*) ci. Po. lac. 3—4 T suppl. Bern. (*οὖν* Duebn.) 5 *τρίτῃ* Mez. *πρώτῃ* 18 lac. 5 T suppl. vid. *παλαιὸν* (Bern.) vel *πάτριον* 19 *τῆς ἀρχῆς*] sc. *τῆς στεφανηφορίας*, cf. etiam 642 f 28 *χρήσεται* Amyot *χρῆσθαι*

⟨τὸ⟩ συμπόσιον· διελέσθαι δὲ τὸν λόγον ἐ.... αὐτοῖς ἐπιτρέπω.'

2. *Μικρὰ μὲν οὖν ἠκκίσαντο παραιτούμενοι· κελευόντων δὲ πάντων πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι καὶ ποιεῖν τὸ προσ-*
C *ταττόμενον, ἔφη πρότερος ὁ* Κράτων, *ὅτι δεῖ τὸν μὲν φυλάκων ἄρχοντα φυλακικώτατον, ὥς φησιν ὁ Πλάτων* (Rep. 412 c), *εἶναι, τὸν δὲ συμποτῶν συμποτικώτατον. 'ἔστι δὲ τοιοῦτος, ἂν μήτε τῷ μεθύειν εὐάλωτος ᾖ μήτε πρὸς τὸ πίνειν ἀπρόθυμος, ἀλλ' ὡς ὁ Κῦρος ἔλεγεν πρὸς Λακεδαιμονίους γράφων, ὅτι τά τ' ἄλλα τοῦ ἀδελφοῦ βασιλικώτερος εἴη καὶ φέροι καλῶς πολὺν ἄκρατον· ὅ τε γὰρ παροινῶν ὑβριστὴς καὶ ἀσχήμων, ὅ τ' αὖ παντάπασι νήφων ἀηδὴς καὶ παιδαγωγεῖν μᾶλλον ἢ ⟨συμ⟩ποσιαρχεῖν ἐπιτήδειος. ὁ μὲν οὖν Περικλῆς, ὁσάκις ᾑρημένος στρατηγὸς ἀναλαμβάνοι τὴν χλαμύδα, πρῶτον εἰώθει δια-*
D *λέγεσθαι πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ὑπομιμνήσκων 'ὅρα, Περίκλεις· ἐλευθέρων ἄρχεις, Ἑλλήνων ἄρχεις, Ἀθηναίων ἄρχεις'· ὁ δὲ συμποσίαρχος ἡμῶν ἐκεῖνος λεγέτω πρὸς αὐτόν 'φίλων ἄρχεις', ἵνα μήτ' ἀσχημονεῖν ἐπιτρέπῃ μήτε τὰς ἡδονὰς ἀφαιρῇ. δεῖ δὲ καὶ σπουδῆς τὸν ἄρχοντα πινόντων οἰκεῖον εἶναι καὶ παιδιᾶς μὴ ἀλλότριον, ἀλλ' εὖ πως συγκεκραμένον πρὸς ἀμφότερα, σμικρῷ δὲ μᾶλλον, ὥσπερ οἶνον ἀστεῖον, ἀπονεύοντα τῇ φύσει πρὸς τὸ αὐστηρόν· ὁ γὰρ οἶνος ἄξει τὸ ἦθος εἰς τὸ μέτριον μαλακώτερον ποιῶν καὶ ἀνυγραίνων. ὥσπερ γὰρ ὁ Ξενοφῶν* (Exped. II 6, 11) *ἔλεγεν τοῦ Κλεάρχου τὸ σκυθρω-*

---

8 s. 715 d 645 a **10** v. Artox. 6 Mor. 173 e **14** 186 c 813 e
24 712 b 156 d **25** ss. 69 a

---

1 s. add. Wil. *δὲ — ἐπιτρέπω* Amyot *δεῖ — ἐπιτρέπων* T *πῶς χρῆσθαι — δεῖ, διελέσθαι τὸν λ. — ἐπιτρέπων* Steph. lac. 3—5 T *ἐφεξῆς* ci. Hu. **8** *ἔσται* ci. Castiglioni **11** *βασιλικώτατος* T corr. Xyl. **13** add. Basil. **15** *πρῶτον* R. Franke Hu. *πρῶτος* **18** *ἐκεῖνος* (scil. *ὁ συμποτικώτατος*) Hu. *ἐκεῖνα* T ⟨*καὶ*⟩ *ἐκεῖνα* Wil. **23** *σμικρῷ* Re. *σμικρῶς*

πὸν καὶ ἄγροικον ἄλλως ἐν ταῖς μάχαις ἡδὺ καὶ φαιδρὸν E
ἐπιφαίνεσθαι διὰ τὸ θαρραλέον, οὕτως ὁ μὴ φύσει πικρὸς
ἀλλὰ σεμνὸς καὶ αὐστηρὸς ἐν τῷ πίνειν ἀνιέμενος ἡδίων
γίνεται καὶ προσφιλέστερος. ἔτι τοίνυν αὐτῷ δεῖ προσ-
εῖναι τὸ μάλιστα μὲν ἑκάστου τῶν συμποτῶν ἐμπείρως
ἔχειν, τίνα λαμβάνει μεταβολὴν ἐν οἴνῳ καὶ πρὸς τί πάθος
ἀκροσφαλής ἐστι καὶ πῶς φέρει τὸν ἄκρατον (οὐ γὰρ
οἴνου μὲν ἔστι πρὸς ὕδωρ ἕτερον ἑτέρα μῖξις, ἣν οἱ βασι-
λικοὶ γιγνώσκοντες οἰνοχόοι νῦν μὲν πλέον νῦν δ' ἔλατ-
τον ὑποχέουσιν, ἀνθρώπου δὲ πρὸς οἶνον οὐκ ἔστ' ἰδία
κρᾶσις, ἣν τῷ συμποσιάρχῳ γινώσκειν προσήκει καὶ
γιγνώσκοντι φυλάττειν, ἵν' ὥσπερ ἁρμονικὸς τὸν μὲν F
ἐπιτείνων τῇ πόσει τὸν δ' ἀνιεὶς καὶ ὑποφειδόμενος εἰς
ὁμαλότητα καὶ συμφωνίαν ἐκ διαφορᾶς καταστήσῃ τὰς
φύσεις), ὅπως μὴ κοτύλῃ μηδὲ κυάθοις τὸ ἴσον, ἀλλὰ
καιροῦ τινι μέτρῳ καὶ σώματος δυνάμει τὸ οἰκεῖον ἑκάστῳ
καὶ πρόσφορον ἀπονέμηται. | *εἰ δὲ τοῦτό γε δύσκολον,* 621
ἐκεῖνα δὲ πάντως ἐξειδέναι τῷ συμποσιάρχῳ προσήκει,
τὰ κοινὰ περὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς ἡλικίας· οἷον πρεσβῦται
τάχιον μεθύσκονται νέων, σαλευόμενοι δ' ἠρεμούντων,
ἔλλυποι δὲ καὶ πεφροντικότες εὐθύμων καὶ ἱλαρῶν, . . .
ἀνέδην καὶ κατα⟨κόρως⟩ διάγοντες τῶν ἀσελγαινόντων,
κἄλλα τοιαῦθ' ἃ γιγνώσκων ἄν τις μᾶλλον τοῦ ἀγνοοῦντος
εὐσχημοσύνην καὶ ὁμόνοιαν συμποσίου πρυτανεύσειεν.

---

12 406 b Athen. XIII 562 e **15 s.** 643 c 132 b **19 s.** cf. qu. III 3 Geop. VII 34, 2 **20** Ps. Arist. Probl. III 15. 16 p. 873 a 13 ss., contra 677 f

---

8 *ἕτερον* T Wil. Si. *ἑτέρου* Vulc. (hiatus!) an *οἴνων — ἑτέρων*? Hu. *βασιλισκοὶ* fuit ante ras. in T **10 s.** *ἐστι διάκρασις* T corr. Steph. (*ἐστι ἰδ.*), Bern. **17 s.** *τοῦτό γε — ἐκ. δὲ*] *τ.* [*γε*] — *ἐκ. γε* Mez. *τ. γε — ἐκ. δὴ* Po. **19** *οἷον* ⟨*ὅτι*⟩ ci. Hu. **21** *ἔλλυποι* Steph. *ἄλυποι* lac. 4—6 T *οἱ μὴ* (melius *οἱ δὲ μὴ*) Doe. **22** lac. 6—8 T suppl. Steph. *διάγοντες* Doe. *ἀπαγ* T *ἀπολαύοντες* Re. **23** *κἄλλα τοιαῦθ' ἃ* Hu. *καὶ τοιαῦτα* T *καὶ* ⟨*ὅσα*⟩ *τοιαῦτα* ci. Po. *ἂν* Emp. *μὲν* paene erasum T

*καὶ μὴν ὅτι γε δεῖ τὸν συμποσίαρχον οἰκείως ἔχειν καὶ
φιλικῶς πρὸς ἅπαντας ὕπουλον δὲ μηδενὶ μηδ' ἀπεχθῆ
τῶν ἑστιωμένων εἶναι παντί που δῆλον· οὔτε γὰρ ἐπιτάτ-
των ἀνεκτὸς οὔτ' ἀπονέμων ἴσος οὔτε προσπαίζων ὅμως
B ἀνέγκλητος ἔσται. τοιοῦτον' ἔφη 'σοι, Θέων, ἐγὼ τὸν
ἄρχοντα συμποσίου πλάσας ὥσπερ ἐκ κηροῦ τοῦ λόγου
παραδίδωμι.'*

3. *Καὶ ὁ Θέων 'ἀλλὰ δέχομαι μέν' εἶπεν 'οὕτως
ὁμαλὸν ἀπειργασμένον τὸν ἄνδρα καὶ συμποτικόν· εἰ δὲ
χρήσομαι κατὰ ⟨τρό⟩πον αὐτῷ καὶ μὴ καταισχυνῶ τὸ
ἔργον, οὐκ οἶδα· ...τον δέ μοι δοκεῖ τοι⟨οῦτο⟩ς ὢν τὸ
συμπόσιον ⟨διαφυλ⟩άξειν ἡμῖν καὶ μὴ ⟨περι⟩όψεσθαι
νῦν μὲν ἐκκλησίαν δημοκρατικὴν νῦν δὲ σχολὴν σοφιστοῦ
γινομένην αὖθις δὲ κυβευτήριον εἶτά που σκηνὴν καὶ
θυμέλην. ἦ γὰρ οὐχ ὁρᾶτε τοὺς μὲν δημαγωγοῦντας καὶ
δικαζομένους παρὰ δεῖπνον, τοὺς δὲ μελετῶντας καὶ
C ἀναγινώσκοντας αὐτῶν τινα συγγράμματα, τοὺς δὲ μίμοις
καὶ ὀρχησταῖς ἀγωνοθετοῦντας; Ἀλκιβιάδης δὲ καὶ Θεό-
δωρος τελεστήριον ἐποίησαν τὸ Πολυτίωνος συμπόσιον
ἀπομιμούμενοι δᾳδουχίας καὶ ἱεροφαντίας. ὧν οὐδὲν οἶμαι
τῷ ἄρχοντι περιοπτέον· ἀλλὰ καὶ λόγοις καὶ θεάμασι καὶ
παιδιαῖς δώσει τόπον ἐκείνοις μόνοις, ὅσα πρὸς τὸ συμπο-
τικὸν τέλος ἐξικνεῖται· τοῦτο δ' ἦν φιλίας ἐπίτασιν ἢ
γένεσιν δι' ἡδονῆς ἐνεργάσασθαι τοῖς παροῦσιν· διαγωγὴ
γάρ ἐστιν ἐν οἴνῳ τὸ συμπόσιον εἰς φιλίαν ὑπὸ χάριτος
τελευτῶσα. ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ πλήσμιον καὶ πολλαχοῦ*

---

6 fort. Pl. imitatur Plat. Rep. VII 540 c 13 cf. qu. VII 10 712 a 713 f 14 s. 711 b 18 v. Alc. 19 23 s. 618 e 660 b 156 c s.

---

4 *ὅμως*] *ἄλλως* ci. Hu. ('alioqui' Xyl. interpr.) *ὁμοίως* Steph. 5 *ἔφην* T corr. Xyl. 8 s. *οὕτως ὁμαλὸν* (et aequaliter e cera fictum — l. 6 — et *οὐκ ἀνώμαλον* — ut 74 e 739 f) Hu. *οὕτω μᾶλλον* T *οὕτω καλὸν* Re. 10 *κατὰ τρόπον* (cf. 1146 a) Hu. *κατὰ πᾶν* T *κατὰ πᾶν αὐτῷ ⟨τοιούτῳ⟩* Re. 11 lac. 6 T *κοσμιώτατον* Bern. *εὔκρατον* Pat. lac. 1—2 T suppl. Steph. 12 lac. 5—7 T suppl. Wy. *περι* add. Re. cf. p. 227, 25

βλαβερὸν τὸ ἄκρατον, ἡ δὲ μῖξις, οἷς ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ D μέτρου παραγένηται πράγμασιν, ἀφαιρεῖ τἄγαν, ᾧ καὶ βλάπτει τὰ ἡδέα καὶ λυπεῖ τὰ ὠφέλιμα, δῆλον ὅτι καὶ τοῖς πίνουσιν ὁ ἐπιστάτης μεμιγμένην τινὰ παρέξει διαγωγήν. ἀκούων οὖν πολλῶν λεγόντων, ὅτι πλοῦς μὲν ὁ παρὰ γῆν περίπατος δ' ὁ παρὰ θάλατταν ἥδιστός ἐστιν, οὕτως παραβαλεῖ τῇ σπουδῇ τὴν παιδιάν, ὅπως οἵ τε παίζοντες ἁμωσγέπως σπουδῆς τινος ἔχωνται καὶ πάλιν οἱ σπουδάζοντες ἀναθαρρῶσιν, ὥσπερ οἱ ναυτιῶντες ἐγγύθεν εἰς ⟨γῆν⟩ τὴν παιδιὰν ἀποβλέποντες. ἔστι γὰρ καὶ γέλωτι χρῆσθαι πρὸς πολλὰ τῶν ὠφελίμων καὶ σπουδὴν ἡδεῖαν παρασχεῖν, (Lyr. adesp. 1 I p. 111 D) E

'ὡς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων.'

ὅσαι δ' ἄνευ σπουδῆς ἐπεισκωμάζουσιν τοῖς συμποσίοις παιδιαί, ταύτας ἐπιμελῶς διακελεύσεται τοῖς συμπόταις εὐλαβεῖσθαι, μὴ λάθωσιν ὕβριν . . . καθάπερ ὑοσκύαμον ἐμβαλόντες οἴνῳ †τοῖς λεγομένοις προστάγμασιν ἐξυβρίζουσιν, προστάττοντες ᾄδειν ψελλοῖς ἢ κτενίζεσθαι φαλακροῖς ἢ ἀσκωλιάζειν χωλοῖς. ὥσπερ Ἀγαπήστορι τῷ Ἀκαδημαϊκῷ λεπτὸν ἔχοντι καὶ κατεφθινηκὸς τὸ σκέλος ἐπηρεάζοντες οἱ ξυμπόται πάντας ἐκέλευσαν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἑστῶτας ἐκπιεῖν τὸ ποτήριον ἢ ζημίαν καταβαλεῖν· F τοῦ δὲ προστάσσειν περιελθόντος εἰς αὐτόν, ἐκέλευσε πάντας οὕτως πιεῖν, ὡς ἂν αὐτὸν ἴδωσιν· καὶ κεραμίου στενοῦ κομισθέντος εἰς τοῦτο τὸν ἀσθενῆ πόδα καθ-

13 s. Laudat etiam 44 e 485 a Athen. III 97 d

2 ἀφαιρεῖ τἄγαν ᾧ Bern. ἀφαιρεῖται ἄνω 3 τὰ ἡδέα et τὰ ὠφέλ. trp. Uhde (Rh. Mus. 1926, 231) 6 s. παραβάλλει T corr. Steph. 9 add. Doe. 14 λευκοΐ≡ων T 17 lac. 4—6 T καὶ ἀσέλγειαν suppl. Steph. ⟨πικρὰν⟩ vel sim. Po. 18 ἐμβαλόντες Salmas. λαβόντες T ⟨καὶ⟩ τοῖς – ἐξυβρίζωσιν Wy. ⟨ὡς⟩ (an οἷον? Hu.) τοῖς — ἐξυβρίζουσιν ci. Bern. 20 Ἀγαμήστορι Wil., cf. p. 24, 3 26 στενοῦ Amyot κενοῦ T defend. Pat.

εἷς ἐξέπιε τὸ ποτήριον, οἱ δ' ἄλλοι πάντες, ὡς ἐφαίνετο
622 πειρωμένοις ἀδύνατον, ἀπέτισαν τὴν ζημίαν. | χαρίεις οὖν Ἀγαπήστωρ, καὶ ποιητέον εὐκόλους οὕτω καὶ ἱλαρὰς τὰς ἀμύνας· . . . προστάγμασιν ἐθιστέον χρῆσθαι πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν, τὰ οἰκεῖα καὶ δυνατὰ καὶ κοσμοῦντα τὸν δρῶντα προστάσσοντας, ᾠδικοῖς ᾆσαι ῥητορικοῖς εἰπεῖν φιλοσόφοις λῦσαί τι τῶν ἀπορουμένων ποιηταῖς προενέγκασθαι στίχους. ἡδέως γὰρ εἰς τοῦθ' ἕκαστος ἄγεται καὶ προθύμως, (Eur. fr. 183)

'ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνῃ κράτιστος ὤν.'

ὁ μὲν οὖν τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἆθλον ὑπὸ κήρυκος κατήγγειλεν τῷ καινὴν ἡδονὴν ἐξευρόντι· συμποσίου δὲ βασιλεὺς ἀστεῖον ἆθλον ἂν καὶ γέρας προθείη τῷ παιδιὰν
B ἀνύβριστον εἰσηγησαμένῳ καὶ τέρψιν ὠφέλιμον καὶ γέλωτα μὴ μώμου μηδ' ὕβρεων ἀλλὰ χάριτος καὶ φιλοφροσύνης ἑταῖρον· ἐν οἷς τὰ πλεῖστα ναυαγεῖ συμπόσια μὴ τυχόντα παιδαγωγίας ὀρθῆς. ἔστι δὲ σώφρονος ἀνδρὸς ἔχθραν φυλάττεσθαι καὶ ὀργήν, ἐν ἀγορᾷ τὴν ἐκ πλεονεξίας ἐν γυμνασίοις καὶ παλαίστραις ἐκ φιλονικίας ἐν δ' ἀρχαῖς καὶ φιλοτιμίαις ἐκ φιλοδοξίας ἐν δὲ δείπνῳ καὶ παρὰ πότον ἐκ παιδιᾶς ἐπιτιθεμένην.'

---

4 s. cf. qu. II 1 514 a 10 630 b 514 a 43 b 11 de Persarum rege trad. Cic. Tusc. V 20 Val. Max. IX 1 Ext. 3 al.

---

4 lac. 5—7 T ἀλλὰ καὶ suppl. Vulc. αὐτοῖς δὲ τοῖς Hu. ὁμοίως δὲ καὶ Wil. 6 τὸν δρῶντα] ο et ω adras. T 8 προενέγκ. Steph. προσεν. 10 τυγχάνει Bern. ex aliis locis, sed cf. 630 b 514 a Plat. codd. (ἵνα — τυγχάνῃ hic = ἵν' ἂν τ., cf. Soph. Ant. 710 εἴ τις ᾖ) 13 προθείη Vulc. προσθείη 15 ὕβρεως Wil.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε C

Πῶς εἴρηται τὸ 'ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει'

Colloquuntur Sossius Senecio et alii

1. *Πῶς εἴρηται τὸ* (Eur. fr. 663)

'ποιητὴν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν',

ἐζητεῖτο παρὰ Σοσσίῳ Σαπφικῶν τινων ᾀσθέντων, ὅπου καὶ τὸν Κύκλωπα 'μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαι' φησὶ 'τὸν ἔρωτα' Φιλόξενος (fr. 7). *ἐλέχθη μὲν οὖν ὅτι πρὸς πάντα τόλμαν ὁ ἔρως καὶ καινοτομίαν †συγχωρῆσαι δεινός ἐστιν, ὥσπερ καὶ Πλάτων* (Conv. 203 d. Tim. 69 d) *'ἴτην' αὐτὸν καὶ 'παντὸς ἐπιχειρητὴν' ὠνόμασεν· καὶ γὰρ λάλον ποιεῖ τὸν σιωπηλὸν καὶ θεραπευτικὸν τὸν* D *αἰσχυντηλόν, ἐπιμελῆ δὲ καὶ φιλόπονον τὸν ἀμελῆ καὶ ῥᾴθυμον· ὃ δ' ἄν τις μάλιστα θαυμάσειεν, φειδωλὸς ἀνήρ τε καὶ μικρολόγος ἐμπεσὼν εἰς ἔρωτα καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρος ἀνεθεὶς καὶ μαλαχθεὶς ἁπαλὸς καὶ ὑγρὸς καὶ ἡδίων, ὥστε τουτὶ τὸ παιζόμενον μὴ πάνυ φαίνεσθαι γελοῖον ὅτι 'πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων δέδεται βαλλάντιον'* (Paroem. I 447. II 47 al.). *ἐλέχθη δὲ καὶ ὅτι τῷ μεθύειν τὸ ἐρᾶν ὅμοιόν ἐστιν· ποιεῖ γὰρ θερμοὺς καὶ ἱλαροὺς καὶ διακεχυμένους, γενόμενοι δὲ τοιοῦτοι πρὸς τὰς ἐπῳδοὺς καὶ ἐμμέτρους μάλιστα φωνὰς ἐκφέρονται· καὶ τὸν Αἰσχύλον φασὶ τὰς τραγῳδίας πίνοντα ποιεῖν καὶ* E

---

5 cf. 405 f 762 b 7 s. 762 f 10 ss. 760 d Max. Tyr. 26, 2 D. (XX, 2 Hob.) 15 ss. 762 b. c 17 cf. 712 b 156 d al. 19 s. cf. Comic. adesp. 197 K. 21 752 b 24 715 e Chamael. ap. Athen. I 22 a. X 428 f

---

2. 5 *ποιητὴν*] In indice *π.* exhib. T, l. 2 *π.* eras. et ss. *μουσικὴν* a m. 1, l. 5 *μουσικὴν* exhib. T *π.* e ceteris locis Cobet 7 *σαφιγκῶν* (eras. *γ*) T corr. Ald. 10 *συγχωρ.* susp. Wil. Po. *συγχορηγῆσαι* ci. Po. prob. 12 *ἴτην* Wy. *τὸν* 16 *τε* del. Fuhr *φειδ. τ' ἀνὴρ καὶ* ci. Bern. (cf. p. 35, 8) 19 *πράσσου*, sed pr. *σ* eras. T *ἐρόντ.* Turn. *ἐρώτ.* 23 *ἐμμ.* Re. *συμμ.*

διαθερμαινόμενον. ἦν δὲ Λαμπρίας ὁ ἡμέτερος πάππος ἐν τῷ πίνειν εὑρετικώτατος αὐτὸς αὑτοῦ καὶ λογιώτατος· εἰώθει δὲ λέγειν ὅτι τῷ λιβανωτῷ παραπλησίως ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιᾶται. καὶ μὴν ἥδιστα τοὺς ἐρωμένους ὁρῶντες οὐχ ἧττον ἡδέως ἐγκωμιάζουσιν ἢ ὁρῶσιν, καὶ πρὸς πάντα λάλος ὢν ἔρως λαλίστατός ἐστιν ἐν τοῖς ἐπαίνοις. αὐτοί τε γὰρ οὕτως πεπεισμένοι τυγχάνουσιν καὶ
F *βούλονται πεπεῖσθαι πάντας ὡς καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐρῶντες. τοῦτο καὶ τὸν Λυδὸν ἐπῆρεν ⟨Κανδαύλην⟩ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐπισπᾶσθαι θεατὴν εἰς τὸ δωμάτιον τὸν . . . . τὴν οὐ· βούλονται γὰρ ὑπ' ἄλλων μαρτυρεῖσθαι· διὸ καὶ γράφοντες ἐγκώμια τῶν καλῶν ἐπικοσμοῦσιν αὐτὰ μέλεσι καὶ μέτροις καὶ ᾠδαῖς, ὥσπερ εἰκόνας χρυσῷ καλλωπίζοντες, ὅπως ἀκούηταί τε μᾶλλον ὑπὸ πολλῶν καὶ μνημονεύηται· καὶ γὰρ ἂν ἵππον καὶ ἀλεκτρυόνα κἂν ἄλλο*
628 *τι τοῖς ἐρωμένοις διδῶσι, | καλὸν εἶναι καὶ κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς βούλονται καὶ περιττῶς τὸ δῶρον, μάλιστα δὲ λόγον κόλακα προσφέροντες ἡδὺν ἐθέλουσι φαίνεσθαι καὶ γαῦρον καὶ περιττόν, οἷος ὁ ποιητικός ἐστιν.*

2. *Ὁ μέντοι Σόσσιος ἐπαινέσας ἐκείνους εἶπεν ὡς οὐ χεῖρον ἄν τις ἐπιχειρήσειεν ὁρμηθεὶς ἀφ' ὧν Θεόφραστος εἴρηκεν περὶ μουσικῆς· 'καὶ γὰρ ἔναγχος' ἔφη 'τὸ βιβλίον ἀνέγνων. λέγει δὲ* (fr. 90) *μουσικῆς ἀρχὰς τρεῖς εἶναι, λύπην, ἡδονήν, ἐνθουσιασμόν, ὡς ἑκάστου τῶν . . . αὐτῶν παρατρέ⟨ποντος⟩ ἐκ τοῦ συνήθους ⟨καὶ παρ⟩εγκλίνοντος τὴν φωνήν. αἵ τε γὰρ λῦπαι τὸ γοερὸν καὶ θρηνη-*

---

8 s. cf. 715 e 432 e   9 s. Herodot. I 8 s.

---

2 *αὑτοῦ* Xyl. *αὐτ.*   5 *ἢ ὁρῶσιν* del. Zie.   9 lac. 4—6 T suppl. Steph.   10 *ἐπισπάσασθαι* ci. Bern.   11 lac. 3 T ⟨*οἰκέ*⟩*την* [*οὐ*] Xyl. ⟨*Γύ*⟩*γην* [*οὐ*] Steph. ⟨*ἀποκ*⟩*τενοῦ* ⟨*ντα*⟩ Hu.   21 *χεῖρον ἄν τις* Xyl. *χειρόμαντις* (adras. *μ*) T   *ἐπιχειρίσειεν* T corr. Ald.   23 *δὲ*] add. *θεόφραστος* m. post. T edd.   24 lac. 3—4 T *τῶν* ⟨*παθῶν*⟩ *τούτων* ci. Bern. *τῶν* ⟨*παθημ*⟩*άτων* Wil. *τῶν* ⟨*τοι*⟩*ούτων* Castiglioni Po.   25 lac. 4 T suppl. Xyl.   lac. 4—5 T suppl. Bern.   26 *λῦπαι* Basil. et T m. post. *λύσσαι* T[1]

τικὸν ὀλισθηρὸν εἰς ᾠδὴν ἔχουσιν, διὸ καὶ τοὺς ῥήτορας B ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς ἀτρέμα τῷ μελῳδεῖν προσάγοντας ὁρῶμεν καὶ παρεντείνοντας τὴν φωνήν. αἵ τε σφοδραὶ περιχάρειαι τῆς ψυχῆς τῶν μὲν ἐλαφροτέρων τῷ ἤθει καὶ τὸ σῶμα συνεπαίρουσιν καὶ παρακαλοῦσιν εἰς ἔνρυθμον κίνησιν, ἐξαλλομένων καὶ κροτούντων εἴπερ ὀρχεῖσθαι μὴ δύνανται·

'μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ'

κατὰ Πίνδαρον (fr. 208 = 70ª, 10)· οἱ δὲ χαρίεντες ἐν τῷ πάθει τούτῳ γενόμενοι τὴν φωνὴν μόνην εἰς τὸ ᾄδειν καὶ φθέγγεσθαι μέτρα καὶ μέλη προΐενται. μάλιστα δ' ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐξίστησι καὶ παρατρέπει τό τε σῶμα καὶ C τὴν φωνὴν τοῦ συνήθους καὶ καθεστηκότος. ὅθεν αἵ τε βακχεῖαι ῥυθμοῖς χρῶνται καὶ τὸ χρησμῳδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις, τῶν τε μαινομένων ὀλίγους ἰδεῖν ἔστιν ἄνευ μέτρου καὶ ᾠδῆς ληροῦντας. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων εἰ βούλοιο καθορᾶν ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα καὶ καταμανθάνειν, οὐκ ἂν ἄλλο πάθος εὕροις οὔτε λύπας δριμυτέρας ἔχον οὔτε σφοδροτέρας περιχαρείας οὔτε μείζονας ἐκστάσεις καὶ παραφροσύνας, ἀλλ' ὥσπερ τὴν Σοφοκλέους (O. R. 4) πόλιν ἀνδρὸς ἐρωτικοῦ ψυχὴν 'ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμουσαν,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.' D

οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ πάσας, ὅσαι μουσικῆς εἰσιν ἀρχαί, περιέχων ὁ ἔρως ἐν αὐτῷ καὶ συνειλη-

---

8 Laudat etiam 706 e 417 c   18 cf. 681 b 759 a. b   22 s. cf. 95 c 169 d 445 d

---

5 συνεπαίρουσιν Re. πᾶν ἐπαίρ.   7 δύνωνται T corr. Bern.   8 ἀλαλαὶ Xyl. ἄλλαι ῥιψ. Turn. ἐριαύχενι σὺν κλ. Steph. συγκλ.   11 μέτρα Hirschig Doe. μέγα   14 Βάκχαι Mez. Ha. ἐν μέτρῳ ci. Hirschig   21 τὴν Σοφ. Xyl. τὸν σοφοκλέα T ⟨κατὰ⟩ τὸν Σοφοκλέα Nauck fort. recte

φώς, λύπην ἡδονὴν ἐνθουσιασμόν, τά τ' ἄλλα φιλόφωνός ἐστι καὶ λάλος εἴς τε ποίησιν μελῶν καὶ μέτρων ὡς οὐδὲν ἄλλο πάθος ἐπίφορος καὶ κατάντης.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας

Colloccuntur Philinus, Plutarchus, alii

1. *Λόγος ἦν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ὡς οὐ
πολὺ πίνοντος ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἐν τῷ πίνειν ⟨καὶ⟩ δια-*
E *λέγεσθαι τοῖς φίλοις ἕλκοντος. ἀπεδείκνυεν δ' αὐτοὺς
φλυαροῦντας Φιλῖνος ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐφημερίδων, ἐν
αἷς συνεχέστατα γέγραπται καὶ πλειστάκις ὅτι 'τήνδε
τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ πότου καθεύδων' ἔστι δ' ὅτε 'καὶ τὴν
ἐφεξῆς'· διὸ καὶ πρὸς τὰς συνουσίας ἀργότερος ἦν, ὀξὺς
δὲ καὶ θυμοειδὴς ἅπερ ἐστὶ σωματικῆς θερμότητος. λέγεται
δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἥδιστον ἀποπνεῖν ὥστε καταπιμπλάναι
τοὺς χιτωνίσκους εὐωδίας ἀρωματιζούσης, ὃ δοκεῖ καὶ
αὐτὸ θερμότητος εἶναι· διὸ καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ ξηρότατοι
καὶ θερμότατοι τόποι τήν τε κασίαν καὶ τὸν λιβανωτὸν*
F *ἐκφέρουσιν· πέψει γάρ τινι τῶν ὑγρῶν ὁ Θεόφραστός φη-
σιν ἐπιγίνεσθαι τὴν εὐωδίαν, ὅταν ἐξαιρεθῇ τὸ βλαβερὸν
†ρισσὸν ὑπὸ θερμότητος. δοκεῖ δὲ καὶ Κα⟨λλισθένης⟩ ἐν*

---

5 de titulo cf. annotat. p. 1 7 s. v. Al. 23 10 Athen. X 434 b cf. Ael. v. h. III 23 13 Athen. X 434 f s. (Hieronymi fr. 10) cf. 652 d (ergo 14 *ἅπερ—θερμότητος* tantum ad verba *ὀξὺς δὲ καὶ θυμ.* spectat) Ps. Arist. Probl. 872 b 15, 875 b 39 Ps. Aristot. Probl. ined. II 7 Bussem. 14—21 v. Alex. 4 (Aristoxen.) 19 Non inveniuntur verba in Theophrasti libris vel fragmentis; sed de re cf. c. plant. VI 16, 2 ss. 18, 3 al. Ps. Arist. Probl. 906 b 15 21 ss. v. Alex. 53 F. Gr. H. 124 T 12

---

1 *φιλόφωνος* Bern. coll. 967 b *φιλόπονος* T defend. Doe. coll. p. 25, 14, vix recte 8 add. Steph. 21 *ρισσὸν*] *ὑγρὸν* Steph. ⟨*ὑγρὸν καὶ πε*⟩*ρισσὸν* ci. Bern., satis vid. ⟨*πε*⟩*ρισσὸν* lac. 4 T suppl. Turn.

διαβολῇ γε⟨νέσθαι πρὸς αὐ⟩τόν, ὡς δυσχεραί⟨νων συν⟩δειπνεῖν διὰ τὸν ⟨πότον⟩· ἐπεὶ καὶ κύλικα λεγομένην Ἀλεξάνδρου μεγάλην ἐλθοῦσαν ἐπ' αὐτὸν ἀπεώσατο | φήσας οὐκ ἐθέλειν Ἀλεξάνδρου πιὼν Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι. 624 ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας.

2. Μιθριδάτην δὲ τὸν πολεμήσαντα Ῥωμαίοις ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐπετέλει, καὶ πολυφαγίας ἆθλα θεῖναι καὶ πολυποσίας φασίν, νικῆσαι δ' αὐτὸν ἀμφότερα, καὶ ὅλως πιεῖν πλεῖστον ⟨τῶν⟩ καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, διὸ καὶ Διόνυσον ἐπικληθῆναι. τοῦθ' ἡμεῖς εἴπομεν ἕν τι τῶν εἰκῇ πεπιστευμένων εἶναι, τὸ περὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπικλήσεως· νηπίου γὰρ ὄντος αὐτοῦ κεραυνὸς ἐπέφλεξε τὰ σπάργανα, τοῦ δὲ σώματος οὐχ ἥψατο, πλὴν ὅσον ἴχνος τι τοῦ πυρὸς ἐν τῷ μετώπῳ κρυπτόμενον ὑπὸ τῆς κόμης ⟨διαμέν⟩ειν αὐτῷ· παι... ἀνδρὸς ἤδη πάλιν ἐπὶ τὸ B δωμάτιον ἐμπεσὼν κεραυνὸς αὐτοῦ μὲν παρέπεσεν καθεύδοντος, τῆς δὲ φαρέτρας ὑπερκρεμαμένης διεξῆλθε τὰ βέλη πυρακτώσας. οἱ μὲν οὖν μάντεις ἀπεφήναντο πλεῖστον αὐτὸν ἰσχύσειν ἀπὸ τῆς τοξικῆς καὶ κούφης στρατιᾶς, οἱ δὲ πολλοὶ Διόνυσον αὐτὸν ἀπὸ τῶν κεραυνοβολιῶν ὁμοιότητι τοῦ πάθους προσηγόρευσαν.

3. Ἐκ τούτου ⟨πάλιν⟩ περὶ τῶν πολὺ πιόντων ἦν λόγος· ἐν οἷς καὶ τὸν πύκτην Ἡρακλείδην ἐτίθεσαν, ὃν Ἡρακλοῦν

---

2 454 d. e Athen. X 434 d 6 Nicol. Dam. ap. Athen. X 415 e (FHG III 415 = F. Gr. Hist. 90 F 73) 9 s. cf. Posidon. ap. Athen. V 212 d (FHG III 267 = F. Gr. Hist. 87 F 36) 16 cf. 665 b. e 23 Ael. v. h. XII 26

---

1 lac. 3—5 T suppl. Turn. lac. 3 T suppl. δυσχερ. Turn., συνδ. Herw. 2 lac. 3—4 T suppl. Turn. πολὺν πότον ci. Re. 5 πολυπο|ποσίας T 9 add. Turn. 14 κρυπτ. Bern. κρατουμένωι 15 lac. 5—6 T suppl. Bern. (μένειν Exempl. Turn.) lac. 4—6 T παι⟨δί· καὶ⟩ Bern. παι⟨δί· γεγονότος δ'⟩ Zie. 16 παρέπεσεν Emp. κατέπ. T ἀπέπ. Wy. 17 ὑπερκρ. Re. ὑποκρ. 21 προσηγόρεσαν T corr. Ald. 22 ⟨πάλιν⟩ περὶ (vel περὶ ⟨ἄλλων⟩) Hu. πινόντων ci. Herw.

Ἀλεξανδρεῖς ὑπεκορίζοντο, κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν γενόμενον. οὗτος ἀπορῶν συμπότου παραμένοντος ἐκάλει
C τοὺς μὲν ἐπὶ πρόπομα τοὺς δ' ἐπ' ἄριστον ἄλλους δ' ἐπὶ δεῖπνον, ἐσχάτους δέ τινας ἐπὶ κῶμον· ἀπαλλαττομένων δὲ τῶν πρώτων ⟨οἱ⟩ δεύτεροι συνῆπτον εἶτ' ἐφεξῆς οἱ τρίτοι καὶ τέταρτοι· κἀκεῖνος οὐθὲν διάλειμμα ποιῶν ἅπασιν ἐξήρκει καὶ τοὺς τέσσαρας πότους συνδιέφερεν.

4. Τῶν δὲ Δρούσῳ τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ συμβιούντων ὁ πάντας ἐν τῷ πίνειν †προτρεπόμενος ἰατρὸς ἑάλω τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν πέντ' ἢ ἓξ ἑκάστοτε προλαμβάνων ἕνεκα τοῦ μὴ μεθύσκεσθαι· κωλυθεὶς δὲ καὶ παραφυλαχθεὶς οὐδ' ἐπὶ μικρὸν ἀντέσχεν. ἔνιοι μὲν οὖν
D ᾤοντο τὰς ἀμυγδαλίδας δηκτικόν τι καὶ ῥυπτικὸν ἔχειν τῆς σαρκός, ὥστε καὶ τῶν προσώπων τὰς ἐφηλίδας ἐξαιρεῖν· ὅταν οὖν προληφθῶσι, τῇ πικρότητι τοὺς πόρους ἀμύσσειν καὶ δηγμὸν ἐμποιεῖν, ὑφ' οὗ τὸ ὑγρὸν κατασπῶσιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς διατμιζόμενον. ἡμῖν δὲ μᾶλλον ἡ τῆς πικρότητος ἐδόκει δύναμις ἀναξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν εἶναι· διὸ τῇ τε γεύσει πάντων ἐστὶ τῶν χυλῶν ὁ πικρὸς ἀηδέστατος (τὰ γὰρ φλέβια τῆς γλώττης, ὡς ὁ Πλάτων (Tim. 65 c) φησίν, μαλακὰ καὶ μανότερ' ὄντα συντείνεται παρὰ φύσιν ὑπὸ τῆς ξηρότητος, ἐκτηκομένων τῶν ὑγρῶν) καὶ τὰ ἕλκη τοῖς πικροῖς ἀπισχναίνουσι φαρμάκοις, ὡς ὁ ποιητής φησιν (Λ 846)

---

9 ss. cit. Athen. II 52 d (sed interpol. videtur) 11 s. cf. Dioscur. I 123, 2 Plin. n. h. 23, 145 al. 13—p. 31, 15 cf. Capelle, Herm. 45, 328 15 Plin. l. l. Diosc. I 33, 2 17 cf. 688 b

---

3 πρόπωμα Bern. 5 add. Franke 6 διάλειμα T corr. Ald. 10 προτρ. def. Re. προτρεχόμενος ci. Xyl. coll. Athenaei ὑπερβαίνειν παρερχόμ. Bern. πρότερον ὑπερβαλλόμενος Po. 11 et p. 31, 8 s. ἀμυγδαλῶν Bern. coll. Athen. 52 d ἀμυγδάλων 14 τι Steph. τε 15 ἐξαίρειν T corr. Wy. 23 συντείνεται Hu. συντείνει

ʽἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν E
χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ⟨ἁπάσας
ἔσχ᾽ ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο,⟩ παύσατο δ᾽ αἷμα.᾽

τὸ γὰρ τῇ γεύσει πικρὸν τῇ δυνάμει ξηραντικὸν ὀρθῶς προσηγόρευσεν. φαίνεται δὲ καὶ τὰ διαπάσματα τῶν γυμνικῶν, οἷς ἀναρπάζουσι τοὺς ἱδρῶτας, πικρὰ τῇ γεύσει καὶ στυπτικὰ ὄντα σφοδρότητι †τοῦ στρυφνοῦ τὸ πικρόν†. ʽοὕτως οὖν᾽ ἔφην ʽτούτων ἐχόντων, εἰκότως ἡ τῶν ἀμυγδαλῶν πικρότης βοηθεῖ πρὸς τὸν ἄκρατον, ἀναξηραίνουσα τοῦ σώματος τὰ ἐντὸς καὶ οὐκ ἐῶσα πίμπλασθαι τὰς φλέβας, ὧν διατάσει φασὶ καὶ ταραχῇ συμβαίνει τὸ με- F
θύειν. τεκμήριον δὲ τοῦ λόγου μέγα τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς ἀλώπεκας· ἂν γὰρ ἀμυγδάλας πικρὰς φαγοῦσαι ⟨μὴ⟩ ἐπιπίωσι⟨ν, ἀποθνήσκουσι⟩ τῶν ὑγρῶν ἀθρό⟨ως ἐκλει⟩πόντων.᾽ |

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ 625

Διὰ τί μᾶλλον ἀκράτῳ χαίρουσιν οἱ γέροντες

Collocuntur Plutarchus (v. p. 32, 22) et alii

1. *Ἐζητεῖτο περὶ τῶν γερόντων, διὰ τί μᾶλλον ἀκρατοτέρῳ τῷ ποτῷ χαίρουσιν. οἱ μὲν οὖν κατεψυγμένην τὴν ἕξιν αὐτῶν καὶ δυσεκθέρμαντον οὖσαν οἰόμενοι διὰ τοῦτο τῇ σφοδρότητι τῆς κράσεως ἐναρμόττειν ἐφαίνοντο κοινόν τι καὶ πρόχειρον οὐχ ἱκανὸν δὲ πρὸς τὴν αἰτίαν οὐδ᾽ ἀληθὲς λέγοντες· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων*

---

13 Plin. n. h. 23, 145 Dioscur. I 123, 2 **17** v. Capelle, Herm. 45, 328 cf. 677 f **21 s.** Schol. B Z 265 Eustath. 640, 54 Clem. Al. Paed. II 22, 3 Ps. Arist. Probl. ined. II 36 Bussem.

---

2. 3 add. Xyl. *παύσαντο* T corr. Xyl. **6** *γυμν.* Faehse (cf. 954 b) *γυναικῶν* *γεύσει* Hu. *φύσει* **7** *τοῦ στρυφνοῦντος πικροῦ* Exempl. Turn. (melius: *τοῦ στρυφνοῦ [τὸ πικρὸν]* Hu.), deinde add. *ξηραίνειν* Re. *κατασβεννύναι τὸ ὑγρὸν* Bern. coll. 954 b **13** lac. 3 et **14** lac. 5—7 et lac. 9 T suppl. Ex. Turn. **23** *κοινόν* Steph. *καινόν*

τὸ αὐτὸ συμβέβηκεν· δυσκίνητοι γάρ εἰσι καὶ δυσμετά-
B βλητοι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ποιοτήτων, ἂν μὴ κατάκοροι καὶ σφοδραὶ προσπέσωσιν. αἰτία δ' ἡ τῆς ἕξεως ἄνεσις· ἐκλυομένη γὰρ καὶ ἀτονοῦσα πλήττεσθαι φιλεῖ. διὸ τῇ τε γεύσει μάλιστα τοὺς δηκτικοὺς προσίενται χυμούς, ἥ τ' ὄσφρησις αὐτῶν ὅμοια πέπονθε πρὸς τὰς ὀσμάς, κινεῖται γὰρ ὑπὸ τῶν ἀκράτων ⟨καὶ σφοδρῶν⟩ ἥδιον· ἡ δ' ἁφὴ ⟨πρὸς⟩ τὰ ἕλκη δυσπα⟨θής⟩, τραύματα γὰρ ⟨ἐνίοτε⟩ λαμβάνοντες ⟨οὐ μάλ⟩α πονοῦσιν· ὁ⟨μοιό⟩τατον δὲ γίνεται ⟨τὸ⟩ τῆς ἀκοῆς, οἱ γὰρ μουσικοὶ γηρῶντες ὀξύτερον ἁρμόζονται καὶ σκληρότερον οἷον ὑπὸ πληγῆς [καὶ] τῆς συντόνου φωνῆς ἐγείροντες τὸ αἰσθητή-
C ριον. ὅ τι γὰρ σιδήρῳ πρὸς ἀκμὴν στόμωμα, τοῦτο σώματι πνεῦμα παρέχει πρὸς αἴσθησιν· ἐνδόντος δὲ τούτου καὶ χαλάσαντος, ἀργὸν ἀπολείπεται καὶ γεῶδες τὸ αἰσθητήριον καὶ σφοδροῦ τοῦ νύττοντος, οἷον ὁ ἄκρατός ἐστι, δεόμενον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Διὰ τί τὰ γράμματα πόρρωθεν οἱ πρεσβύτεροι μᾶλλον ἀναγινώσκουσιν

Collocuntur Lamprias, Plutarchus, alii

1. Ταῦτα δ' ἡμῶν εἰς τὸ προκείμενον εὑρησιλογούντων ἐδόκει τὸ τῆς ὄψεως ἀντιπίπτειν. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι
D πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησίν (fr. 358)·

῾οὐδὲ ἀπὸ . . . αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν
. . . γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής᾽·

---

18 s. cf. 666 a 19 v. Capelle, Herm. 45, 328

---

8 σφοδραὶ Re. σφόδρα 7 καὶ σφ. — 9 ὁμ. suppl. Exempl. Turn. 7 lac. 4—6 T ⟨εὐωδιῶν⟩ ci. Hu. 8 lac. 5—7 et 4—6 T 9 lac. 6—8 et 4—6 ᾶ T πονοῦσιν ἑ lac. 3—5 T 10 τὸ add. Bern. 12 del. Re. ἐγήροντες T corr. Ald. 22 εὑρησιλ. Bern. εὑρεσιλ. 27 lac. 3 T 28 lac. 6 T

ἐνδηλότερον δὲ Σοφοκλῆς (fr. 774) τὸ αὐτὸ περὶ τῶν γερόντων·

'βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ
μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου,
πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.'

εἴπερ οὖν πρὸς τὴν ἐπίτασιν καὶ σφοδρότητα μᾶλλον ὑπακούει ⟨τὰ⟩ τῶν γερόντων αἰσθητήρια, πῶς ἐν τῷ ἀναγινώσκειν τὸν ἐγγύθεν ἀντιφωτισμὸν οὐ φέρουσιν, E ἀλλὰ προάγοντες ἀπωτέρω τὸ βιβλίον ἐκλύουσι τὴν λαμπρότητα τῷ ἀέρι καθάπερ οἶνον ὕδατι κατακεραννυμένην;

2. Ἦσαν μὲν οὖν οἱ πρὸς τοῦτο λέγοντες, ὡς ἀπάγουσι τῶν ὄψεων τὸ βιβλίον οὐ μαλακώτερον τὸ φῶς ποιοῦντες, ἀλλ' οἷον ἐπιδραττόμενοι καὶ περιλαμβάνοντες αὐγὴν πλείονα καὶ πληροῦντες ἀέρος λαμπροῦ τὴν μεταξὺ τῶν ὀμμάτων καὶ τῶν γραμμάτων χώραν. ἕτεροι δὲ τοῖς συμβάλλουσι τὰς αὐγὰς μετεῖχον· ἐπεὶ γὰρ ἀποτείνεται τῶν ὀφθαλμῶν ἑκατέρου κῶνος, πρὸς τῷ ὄμματι τὴν κορυφὴν ἔχων, ἕδραν δὲ καὶ βάσιν ᾗ περιλαμβάνει τὸ δρώμενον, ἄχρι μέν τινος εἰκός ἐστιν ἰδίᾳ τῶν κώνων F ἑκάτερον φέρεσθαι· γενόμενοι δ' ἀπωτέρω καὶ συμπεσόντες ἀλλήλοις ἓν τὸ φῶς ποιοῦσι· διὸ καὶ τῶν ὁρωμένων ἕκαστον ἓν οὐ δύο φαίνεται, καίπερ ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ὄμμασι καταφαινόμενον· αἰτία γὰρ ἡ τῶν

17 cf. 901 b St. V. F. II 866 ss. Nemes. in Doxogr. Gr. p. 49 a. 3
21 s. cf. Ps. Arist. Probl. Ph. 959 b 41 23 — p. 34, 1 cf. Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) I 124

1 ἐκδηλ. ci. Re. 3 βαρεῖα ci. Herw., vix opus, cf. 735 b. c 626 a 4 τρυπ. multis susp. τετρημένου ci. Papabasileios τυλουμένου Pearson 5 λεύσων T corr. Wy. 7 add. Mez. 9 προάγ. Hu. (cf. 626 a ἀπ. προθέμενοι) παράγ. T tenet Wil. ἀπάγ. Bern. cf. p. 35, 16 ἀποτέρωι T corr. Wy., item l. 21 12 οἱ — λέγοντες Hu. (cf. 641 b 664 b) οἳ — λέγουσιν T οἳ — ἔλεγον Steph. 17 προσεῖχον ci. Po. 19 ᾗ Doe., sed desideraretur τὴν δ' ἕδραν; subaudi ἐκείνην

κώνων σύναψις εἰς ταὐτὸ καὶ σύλληψις ἐκ δυεῖν μίαν ὄψιν ἀπειργασμένη. τούτων δ' οὕτως ἐχόντων οἱ μὲν
626 *ἐγγὺς προσάγοντες τὰ γράμματα πρεσβῦται,* | *μηδέπω τῶν αὐγῶν συγκεχυμένων ἀλλ' ἑκατέρᾳ χωρὶς ἐπιθιγγάνοντες, ἀσθενέστερον ἐπιλαμβάνονται· οἱ δ' ἀπωτέρω προθέμενοι, μεμιγμένου τοῦ φωτὸς ἤδη καὶ πολλοῦ γεγονότος, μᾶλλον ἐξακριβοῦσιν, ὥσπερ οἱ ταῖς δυσὶν ὁμοῦ χερσὶ κατέχοντες ὃ τῇ ἑτέρᾳ μὴ δύνανται.*

3. *Λαμπρίας δ' ὁ ⟨ἀδελφὸς⟩ τὴν Ἱερωνύμου* (fr. 19 Hi.) *. . . οὐκ ἀνέγνωκεν . . . εὐφυΐαν ἐμπεσὼν . . . ὅτι τοῖς προσπίπτουσιν ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ⟨εἴδε⟩σιν πρὸς τὴν ὄψιν ὁρῶμεν, ἃ πρῶτον μὲν ἀπέρχεται μεγάλα καὶ παχυμερῆ, διὸ τοὺς γέροντας ἐγγύθεν ἐπιταράττει βραδυπόρον καὶ σκληρὰν ἔχοντας τὴν ὅρασιν· ἀνενεχθέντων δ' εἰς τὸν*
B *ἀέρα καὶ λαβόντων διάστημα, τὰ μὲν γεώδη περιθραύεται καὶ ἀποπίπτει, τὰ δὲ λεπτὰ προσπελάζοντα ταῖς ὄψεσιν ἀλύπως καὶ ὁμαλῶς ἐναρμόττει τοῖς πόροις, ὥσθ' ἧττον ταραττομένους μᾶλλον ἀντιλαμβάνεσθαι. καὶ γὰρ αἱ τῶν ἀνθῶν ὀσμαὶ πόρρωθεν εὐωδέστεραι προσπίπτουσιν, ἂν δ' ἐγγύθεν ἄγαν προσάγῃς, οὐχ οὕτω καθαρὸν οὐδ' ἄκρατον ὀδώδασιν· αἴτιον δ' ὅτι πολλὰ τῶν γεωδῶν καὶ θολερῶν συναποφέρεται τῇ ὀσμῇ καὶ διαφθείρει τὴν εὐωδίαν ἐγγύθεν λαμβανομένης, ἂν δ' ἄπωθεν, τὰ μὲν θολερὰ καὶ γεώδη περιρρεῖ καὶ ὑποπίπτει, τὸ δ' εἰλικρινὲς*

---

12 ss. cf. Ps. Alex. I 74 **18** ss. cf. Theophr. c. plant. VI 17, 1 Ps. Arist. Probl. 906 a 30. 907 a 24 (Probl. ined. II 102 Bussem.)

---

4 *αὐγῶν* Steph. *αὐτῶν* *ἑκατέρᾳ* Xyl. interpr. Doe. *ἑκατερα* T *ἑκάτερα* vet. edd. **5** *ἀνωτέρω* T corr. Steph. **6** *προτιθέμ.* ci. Herw. **9** lac. 5—6 T suppl. Steph. **10** lac. 4—5 lac. 4—5 lac. 1—2 T **9—10** *Λ. δ' ὁ⟨ἀδελφὸς εἰς⟩ τ. Ἱ. ⟨καίπερ⟩ οὐκ ἀνεγνωκὼς ἔν⟨νοιαν δι'⟩ εὐφ. ἐμπ. ⟨εἶπεν⟩ ὅτι* ci. Pat. *Λ. δὲ ⟨προήνεγκε⟩ τ. Ἱ. ⟨δόξαν⟩ οὐκ ἀνεγνωκ⟨ὼς μ⟩ὲν ⟨αὐτὸς δὲ δι'⟩ εὐφ. ἐμπ., ὅτι* ci. Po. **11** lac. 2—3 T suppl. Steph. **12** *ὁρῶμεν, ἃ* Steph. *ὁρώμενα* **14** *ἀνενεχθ.* Xyl. *ἀνεχθ.* T *ἀναχθ.* ci. Hu. **23** *λαμβανομένην* T corr. Hu. *ἄπωθεν, τὰ μὲν* Steph. *ἀπὸ μὲν*

καὶ θερμὸν αὐτῆς ὑπὸ λεπτότητος διασῴζεται πρὸς τὴν αἴσθησιν. C

4. *Ἡμεῖς δὲ τὴν Πλατωνικὴν* (Tim. 45c s.) *φυλάττοντες ἀρχὴν ἐλέγομεν ὅτι πνεῦμα τῶν ὀμμάτων αὐγοειδὲς ἐκπῖπτον ἀνακίρναται τῷ περὶ τὰ σώματα φωτὶ καὶ λαμβάνει σύμπηξιν, ὥσθ' ἓν ἐξ ἀμφοῖν σῶμα δι' ὅλου συμπαθὲς γενέσθαι. κεράννυται δ' ἕτερον ἑτέρῳ συμμετρίας τε λόγῳ καὶ ποσότητος· οὐ γὰρ ἀναιρεθῆναι δεῖ θάτερον ὑπὸ θατέρου κρατηθέν, ἀλλ' ἀπ' ἀμφοῖν εἴς τι μέσον ἁρμονίᾳ καὶ κοινωνίᾳ συναχθέντων μίαν δύναμιν ἀποτελεσθῆναι. ὄντος οὖν τοῦ τῶν παρηλίκων, εἴτε ῥεῦμα χρὴ προσαγορεύειν τὸ διὰ τῆς κόρης φερόμενον εἴτε πνεῦμα φωτοειδὲς εἴτ' αὐγήν, ἀσθενοῦς καὶ ἀδρανοῦς, ⟨οὐκ⟩ ἐγγίνεται κρᾶσις προσ⟨πίπτοντι πρὸς⟩ τὸ ἐκτὸς* D *οὐδὲ μῖξις ἀλλὰ φθορὰ καὶ † σύγκρισις, ἂν μὴ μακρὰν τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἐκλύωσι τὴν ἄγαν λαμπρότητα τοῦ φωτός, ὥστε μὴ πολλὴν μηδ' ἄκρατον ἀλλ' ὁμοπαθῆ καὶ σύμμετρον ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν. ὃ δὴ καὶ τοῦ περὶ τὰ νυκτίνομα τῶν ζῴων παθήματος αἴτιόν ἐστιν· ἡ γὰρ ὄψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μεθημερινοῦ φωτὸς ἀδρανὴς οὖσα κατακλύζεται καὶ κρατεῖται, μὴ δυναμένη πρὸς πολὺ καὶ ἰσχυρὸν ⟨ἀπ'⟩ ἀσθενοῦς καὶ ὀλίγης ἀρχῆς κεράννυσθαι· πρὸς δὲ τὸ ἀμαυρὸν καὶ λεπτὸν οἷον ἀστέρος φῶς αὐγὴν διαρκῆ καὶ σύμμετρον ἐξίησιν,* E *ὥστε κοινωνεῖν καὶ συνεργεῖσθαι τὴν αἴσθησιν.*

---

1 cf. Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) II 64 8 cf. 901 b 19 ss. cf. Ps. Alex. ap. Ideler, Phys. et Med. Gr. I 1, 68

---

1 *θερμ.*] *καθαρὸν* Doe. sed cf. locum Ps. Alex. (*τὰ εὐώδη λεπτομεροῦς ὄντα δυνάμεως καὶ θερμῆς*) *αὐτῆς* (sc. *ὀσμῆς*) Hu. *αὐτοῦ* T *αὐτῶν* (sc. *ἀνθῶν*) ci. Bens. del. Po. 4 *λέγομεν* T corr. Wy. 8 *τε λόγῳ* Re. *λόγῳ τε* (cf. p. 25, 16) 9 *ἔς τι* Xyl. *ἐστι* T 11 *τοῦ τῶν* Xyl. *τούτων* 14 *οὐκ* add. Xyl. lac. 5—6 T suppl. Hu. 15 *σύγχυσις* ci. Mez. 16 *ὀμάτων* T corr. Ald. 22 add. Re. *μὴ δυναμένης — ἀσθ. κ. ὀλ. αὐγῆς κερ.* Mez.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Διὰ τί τῷ ποτίμῳ μᾶλλον ἢ τῷ θαλαττίῳ πλύνεται τὰ ἱμάτια

Collocuntur Theo, Themistocles, Plutarchus

1. *Θέων ὁ γραμματικὸς ἑστιωμένων ἡμῶν παρὰ Μεστρίῳ Φλώρῳ πρὸς Θεμιστοκλέα τὸν Στωικὸν διηπόρησεν, τί δήποτε Χρύσιππος* (St. V. Fr. III 546) *ἐν πολλοῖς τῶν παραλόγων καὶ ἀτόπων ἐπιμνησθείς, οἷόν ἐστι τὸ 'τάριχος, ἂν ἅλμῃ βρέχηται, γλυκύτερον γίνεσθαι' καὶ τὸ 'τῶν ἐρίων τοὺς πόκους ἧττον ὑπακούειν τοῖς βίᾳ*
F *διασπῶσιν ἢ τοῖς ἀτρέμα διαλύουσιν' καὶ τὸ 'νηστεύσαντας ἀργότερον ἐσθίειν ἢ προφαγόντας', οὐδενὸς αὐτῶν αἰτίαν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς εἰπὼν ὅτι ταῦτα Χρύσιππος ἄλλως ἐν παραδείγματος λόγῳ προύθετο, ῥᾳδίως ἡμῶν καὶ ἀλόγως ὑπὸ τοῦ εἰκότος ἁλισκομένων καὶ πάλιν ἀπιστούντων τῷ παρὰ τὸ εἰκός, ἐπιστρέφων* |
627 *'σοὶ δ'' ἔφη 'βέλτιστε, τί πρᾶγμα περὶ τούτων διαπορεῖν; εἰ γὰρ ἡμῖν αἰτίων ζητητικὸς καὶ θεωρητικὸς γέγονας, μὴ μακρὰν οὕτως ἀποσκήνου τῶν ἰδίων, ἀλλ' εἰπὲ δι' ἣν αἰτίαν Ὅμηρος* (ζ 59) *ἐν τῷ ποταμῷ πλύνουσαν οὐκ ἐν τῇ θαλάττῃ, καίπερ ἐγγὺς οὔσῃ, τὴν Ναυσικάαν πεποίηκεν, καίτοι θερμοτέραν γε καὶ διαφανεστέραν εἰκὸς καὶ ῥυπτικωτέραν εἶναι.'*

2. *Καὶ ὁ Θέων 'ἀλλὰ τοῦτό γ'' εἶπε '⟨διὰ⟩ τῶν γεωδῶν Ἀριστοτέλης* (fr. 217) *πάλαι διαλέλυκεν, ⟨ὃ προ⟩βέβληκας ἡμῖν. ⟨πολὺ γὰρ⟩ τῇ θαλάττῃ τὸ τραχὺ καὶ γεῶδες ἐνδιέ-*

---

2 Imit. quaestionem Macrobius VII 13, 17—27; cf. Ps. Aristot. Probl. Ph. 935 b 34 **21** s. cf. 697 a **25** Ps. Arist. 932 b 26

---

2 *μᾶλλον*] *βέλτιον* in indice quaestionum T ⟨*ὕδατι*⟩ ante *ἢ* add. Duebn. vix opus, cf. p. 38, 24. 37, 3 **5** *μετρίωι* T corr. Re. coll. 680 c v. Oth. 14 al. **14** *εἰκότως* T corr. Ald. **15** *τῷ* Steph. *τὸ* **21** fort. *διαφαν.* ⟨*οὖσαν*⟩ Hu. *καὶ ῥ.* Basil. *ἢ ῥ.* **23** add. Hu. *τῷ γεώδει* Steph. **24** [*δια*]*λέλ.* ci. Po. (*δια* e l. 23 illapsum) add. Xyl. **25** lac. 6—8 T suppl. Hu. ⟨*καὶ γὰρ*⟩ Steph. *παχὺ* ci. Wy. vix recte (mare crassum est, non partes terrestres, cf. etiam p. 37, 11. 38, 5. 22)

σπαρται καὶ τοῦτο ποιεῖ τὴν ἁλυκότητα μεμιγμένον· ἢ καὶ μᾶλλον ἡ θάλαττα τούς τε νηχομένους ἐξαναφέρει καὶ B στέγει τὰ βάρη, τοῦ γλυκέος ἐνδιδόντος διὰ κουφότητα καὶ ἀσθένειαν· ἔστι γὰρ ἄμικτον καὶ καθαρόν· ὅθεν ἐνδύεται διὰ λεπτότητα καὶ διεξιὸν τοῦ θαλαττίου μᾶλλον ἐκτήκει τὰς κηλῖδας. ἢ οὐ δοκεῖ σοι τοῦτο πιθανῶς λέγειν Ἀριστοτέλης;'

3. 'Πιθανῶς' ἔφην ἐγώ 'οὐ μὴν ἀληθῶς· ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ τέφρᾳ καὶ λίτρῳ, κἂν μὴ παρῇ δὲ ταῦτα, κονιορτῷ πολλάκις παχύνουσι τὸ ὕδωρ, ὡς μᾶλλον τῶν γεωδῶν τῇ τραχύτητι καταπλύνειν δυναμένων τὸν ῥύπον, αὐτοῦ δὲ τοῦ ὕδατος διὰ λεπτότητα καὶ ἀσθένειαν οὐχ ὁμοίως τοῦτο δρῶντος. τὸ μὲν οὖν παχυμερὲς τῆς θαλάττης οὐ C . . . † πετουτόποτε . . . πρὸς τὴν κα . . . δὲ τὴν δριμύτητα· καὶ γὰρ αὕτη τοὺς ⟨πόρους⟩ ἀναστομοῦσα καὶ ⟨ἀνοίγουσα⟩ κατασύρει τὸν ῥύπον. ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ λιπαρὸν δυσέκπλυτόν ἐστι καὶ κηλῖδα ποιεῖ, λιπαρὰ δ' ἡ θάλασσα, τοῦτ' ἂν αἴτιον εἴη μάλιστα τοῦ μὴ καλῶς πλύνειν. ὅτι δ' ἐστὶ λιπαρά, καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀριστοτέλης (Probl. Ph. 933 a 19)· οἵ τε γὰρ ἅλες λίπος ἔχουσιν καὶ τοὺς λύχνους βέλτιον παρέχουσι καομένους, αὐτή θ' ἡ θάλαττα προσραινομένη ταῖς φλοξὶ συνεκλάμπει, καὶ κάεται μάλιστα τῶν ὑδάτων τὸ θαλάττιον· ὡς δ' ἐγᾦμαι, διὰ τοῦτο καὶ θερμότατόν ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον· D ἐπεὶ τῆς πλύσεως τέλος ἡ ψῦξίς ἐστιν καὶ μάλιστα

2 911 d Ps. Arist. 933 a 9 8 πιθ.—ἀλ. cf. 912 a 14 cf. 684 c 16 s. 696 d 17 ss. 911 e

1 ἤ Basil. ἢ 4 ἔστι] ἔτι Doe. fort. ὅθεν ⟨θᾶττον⟩ Hu. coll. Macrob. VII 13, 20 'celerius' (unde l. 5 θᾶττον pro μᾶλλον dub. Po.), quamquam cf. 696 d 9 λίτρῳ Doe. λίθοι 11 παχύτ. ci. Hirschig sed cf. ad p. 36, 25 14 lac. 5—6 lac. 5—6 et lac. 6 T Sententiam suppl. coll. Macrob. VII 13, 22 οὐ⟨δὲν κωλύει⟩γε τοῦτο ποιε⟨ῖν, οὐδ' ἧττον⟩ πρὸς τὴν κά⟨θαρσιν συνεργεῖ⟩ διὰ τὴν δρ. Bern. 15 lac. 3—4 et 4—5 T suppl. Steph. cf. Macrob. § 23 21 αὕτη T corr. Steph.

φαίνεται καθαρὸν τὸ τάχιστα ξηρὸν γινόμενον, δεῖ δὴ τὸ πλῦνον ὑγρὸν τῷ ⟨ῥύπ⟩ῳ συνεξελθεῖν, ὥσπερ τῷ νοσήματι τὸν ἐλλέβορον. τὸ μὲν οὖν γλυκὺ ῥᾳδίως ὁ ἥλιος ἐξάγει διὰ κουφότητα, τὸ δ' ἁλμυρὸν ἐνισχόμενον τοῖς πόροις διὰ τραχύτητα δυσξήραντόν ἐστιν.'

4. *Καὶ ὁ* Θέων *ὑπολαβὼν 'οὐδέν' ἔφη 'λέγεις· Ἀριστοτέλης* (Probl. Ph. 932 b 25) *γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ βυβλίῳ φησὶν τοὺς ἐν θαλάττῃ λουσαμένους τάχιον ἀποξηραίνεσθαι τῶν γλυκεῖ χρησαμένων, ἂν ἐν ἡλίῳ στῶσιν'.*
E *'λέγει γάρ'* εἶπον· *'ἀλλ' ᾤμην σε μᾶλλον Ὁμήρῳ τἀναντία λέγοντι πιστεύσειν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὸ ναυάγιον ἐντυγχάνει τῇ Ναυσικάᾳ 'σμερδαλέος' ὀφθῆναι 'κεκακωμένος ἅλμῃ* (ζ 137)', *καὶ πρὸς τὰς θεραπαινίδας φησίν* (ζ 218)·

'ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' [ἂν] ἐγὼ αὐτὸς
ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι',

καταβὰς δ' εἰς τὸν ποταμὸν (ζ 226) *'ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον,' ὑπερφυῶς τοῦ ποιητοῦ τὸ γινόμενον συνεωρακότος· ὅταν γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδύντες ἐν τῷ ἡλίῳ στῶσιν, τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον τῆς ὑγρασίας ἡ*
F *θερμότης διεφόρησεν, τὸ δ' ἁλμυρὸν αὐτὸ καὶ τραχὺ καταλειφθὲν ἐφίσταται καὶ παραμένει τοῖς σώμασιν ἁλώδης ἐπίπαγος, μέχρι ἂν αὐτὸ ποτίμῳ καὶ γλυκεῖ κατακλύσωσιν.'* |

---

8 ss. 911 e

---

1 *τάχ.* Doe. *μάλιστα δὴ* Wy. *δὲ* 2 lac. 4—5 *ῳ* T suppl. Steph., qui add. *ταχέως* 9 *γλυκεῖ* Hu. *γλυκείῳ* T *γλυκέσι* Steph. 11 *τὸν αὔγιον* T corr. Ald. 15 *οὕτω* Xyl. *οὕτως* 16 del. Xyl. cum Hom. et Macrob. 17 *ἀπολούσωμαι* T corr. Xyl. 18 *ἔσχημεν* T corr. Xyl. 24 *αὐτὸν* ci. Re.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι 628

Διὰ τί τῆς Αἰαντίδος φυλῆς Ἀθήνησιν οὐδέποτε τὸν χορὸν ἔκρινον ὕστατον

Collocuntur Marcus, Milo, Philopappus, Glaucias, Plutarchus, alii

1. *Ἐν δὲ τοῖς Σαραπίωνος ἐπινικίοις, ὅτε τῇ Λεοντίδι φυλῇ τὸν χορὸν διατάξας ἐνίκησεν, ἑστιωμένοις ἡμῖν ἅτε δὴ καὶ φυλέταις οὖσι δημοποιήτοις οἰκεῖοι λόγοι τῆς ἐν χειρὶ φιλοτιμίας παρῆσαν. ἔσχε γὰρ ὁ ἀγὼν ἐντονωτάτην ἅμιλλαν, ἀγωνοθετοῦντος ἐνδόξως καὶ μεγαλοπρεπῶς Φιλοπάππου τοῦ βασιλέως ταῖς φυλαῖς ὁμοῦ πάσαις χορηγοῦντος. ἐτύγχανε δὲ συνεστιώμενος ἡμῖν καὶ τῶν* B *παλαιῶν τὰ μὲν λέγων τὰ δ' ἀκούων διὰ φιλανθρωπίαν οὐχ ἧττον ἢ φιλομάθειαν.*

2. *Προεβλήθη δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ Μάρκου τοῦ γραμματικοῦ. Νεάνθη τὸν Κυζικηνὸν* (FHG III 10) *ἔφη λέγειν ἐν τοῖς κατὰ πόλιν μυθικοῖς, ὅτι τῇ Αἰαντίδι φυλῇ γέρας ὑπῆρχεν τὸ μὴ κρίνεσθαι τὸν ⟨ταύτης⟩ χορὸν ἔσχατον· ‘. . . μὲν οὖν’ ἔφη ‘προ . . . ξιν ἱστορίας ὁ ἀνα . . . εἰ δὲ τοῦτό γ' οὐ νοθεύει, προκείσθω τῆς αἰτίας ἐν κοινῷ πᾶσιν ἡ ζήτησις.’ εἰπόντος δὲ τοῦ ἑταίρου Μίλωνος ‘ἂν οὖν ψεῦδος ᾖ τὸ λεγόμενον;’ ‘οὐδέν’ ἔφη ‘δεινόν’ ὁ Φιλόπαππος ‘εἰ ταὐτὸ πεισόμεθα Δημοκρίτῳ* (A 17 a) *⟨τῷ⟩ σοφῷ διὰ φιλολογίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὡς ἔοικε τρώγων* C *σίκυον, ὡς ἐφάνη μελιτώδης ὁ χυμός, ἠρώτησε τὴν δια-*

5 de Sarapione cf. 384 d 396 d 9 s. *ἀγωνοθ. — Φιλ.*] cf. Inscr. Gr. III 78, intra annum 90 et 100 sec. Dittenbergerum 15 F. Gr. H. II 193

6 *διδάξας* Doe. probab. 10 *Φιλοπάππου* [*τοῦ*] *Βασιλέως* ci. Po., coll. Inscr. Gr. III 557 ‘*Φιλ. Βασιλεύς*’ 17 lac. 3—4 T suppl. Hu. ⟨*ἐκείνης*⟩ Zie. 18 lac. 5—7 et 5—6 et lac. 4—6 T Fort. ⟨*φιλοψευδὴς*⟩ (Hu.) aut ⟨*εὐχερὴς*⟩ (coll. p. 40, 11) vel ⟨*ἄπιστος*⟩ (Po.) *μ. ο. ἔ. πρὸ⟨ς ἐπίδει⟩ξιν* (Re., *ἀπόδειξιν* Wy.) *ἱ. ὁ ἀνα⟨γράψας⟩* (Mueller); ⟨*ἔνια*⟩ *μ. ο. ἔ. πρὸ⟨ς ἐπίδει⟩ξιν ἱ. ὁ ἀν⟨ὴρ ἔπλασεν⟩* Pat. 19 *γ' οὐ* Vulc. *γοῦν* T sed *οὐ* susp., *γοῦν ἀληθεύει* dub. Wil. 22 add. Steph.

κονοῦσαν, ὁπόθεν πρίαιτο· τῆς δὲ κῆπόν τινα φραζούσης, ἐκέλευσεν ἐξαναστὰς ἡγεῖσθαι καὶ δεικνύναι τὸν τόπον· θαυμάζοντος δὲ τοῦ γυναίου καὶ πυνθανομένου τί βούλεται, 'τὴν αἰτίαν' ἔφη 'δεῖ με τῆς γλυκύτητος εὑρεῖν, εὑρήσω δὲ τοῦ χωρίου γενόμενος θεατής·' 'κατάκεισο δή' τὸ γύναιον εἶπε μειδιῶν, 'ἐγὼ γὰρ ἀγνοήσασα τὸ σίκυον εἰς ἀγγεῖον ἐθέμην μεμελιτωμένον'· ὁ δ' ὥσπερ ἀχθεσθείς 'ἀπέκναισας' εἶπεν 'καὶ οὐδὲν ἧττον ἐπιθή- D *σομαι τῷ λόγῳ καὶ ζητήσω τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν οἰκείου καὶ συγγενοῦς οὔσης τῷ σικύῳ τῆς γλυκύτητος.' οὐκοῦν μηδ' ἡμεῖς τὴν Νεάνθους ἐν ἐνίοις εὐχέρειαν ἀποδράσεως ποιησώμεθα πρόφασιν· ἐγγυμνάσασθαι γάρ, εἰ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον, ὁ λόγος παρέξει.'*

3. *Πάντες οὖν ὁμαλῶς ἐρρύησαν πρὸς τὸ τὴν φυλὴν ἐγκωμιάζειν, εἴ τι καλὸν πρὸς δόξαν αὐτῇ ὑπῆρχεν ἀναλεγόμενοι. καὶ γὰρ ὁ Μαραθὼν εἰς μέσον εἵλκετο, δῆμος ὢν ἐκείνης τῆς φυλῆς· καὶ τοὺς περὶ Ἁρμόδιον Αἰαντίδας ἀπέφαινον, Ἀφιδναίους γε δὴ τῶν δήμων γεγονότας. Γλαυκίας δ' ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις* E *τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου* (PLG II p. 240) † *τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις πιστούμενος, ἠγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς· ἔτι δὲ καὶ Καλλίμαχον ἀπεδείκνυεν τὸν πολέμαρχον ἐξ ἐκείνης ὄντα τῆς φυλῆς, ὃς αὑτόν τε παρέσχεν ἄριστον ἄνδρα καὶ τῆς μάχης μετά γε Μιλτιάδην αἰτιώτατος κατέστη σύμψηφος ἐκείνῳ γενόμενος. ἐγὼ δὲ τῷ Γλαυκίᾳ προσετίθην, ὅτι καὶ τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ τοὺς Ἀθηναίους ἐξήγαγεν, τῆς*

---

9 cum *αἰτίαν* finit verba Democriti Diels **11** *ποιησόμεθα* T corr. Bern. **15** *αὐτῆς* ci. Bens. **18** *ἀφνιδαίους* T corr. Leonicus **19** *ῥήτωρ*] *εἶπε* add. Bern. (cf. p. 213, 5), *ἐπιστοῦτο* v. **21** pro *πιστούμενος* Steph., sed cf. 739 f al. **20 s.** *τοῖς — ἐλεγείοις* ci. Re. ⟨*εἰς*⟩ *τὴν μ.* Steph. ⟨*εἰς*⟩ *τὴν Μαραθωνίαν* Bergk *τῶν Μαραθωνίων* Bern. *τὴν μεθ.* del. (ut gloss. ad *Κιθαιρῶνα* p. 41, 4) E. Hiller ⟨*εἰς*⟩ *τὴν ἱστορίαν*? Wil. **26** *ἐκείνοις* T corr. Xyl. *τοῖς Γλαυκίου* ci. Herw.

Αἰαντίδος φυλῆς πρυτανευούσης γραφείη, καὶ ὅτι περὶ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην εὐδοκιμήσειεν ἡ φυλὴ μάλιστα· διὸ καὶ ταῖς Σφραγίτισι Νύμφαις τὴν ἐπινίκιον καὶ πυθόχρηστον ἀπῆγον Αἰαντίδαι θυσίαν εἰς Κιθαιρῶνα, τῆς F *πόλεως τὸ ἱερεῖον καὶ τὰ ἄλλα παρεχούσης αὐτοῖς. 'ἀλλ' ὁρᾷς' ἔφην 'ὅτι πολλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις φυλαῖς ὑπάρχει, καὶ πρώτην γε τὴν ἐμὴν | ἴστε δὴ τὴν Λεοντίδα μηδεμιᾷ* **629** *δόξης ὑφιεμένην. σκοπεῖτε δή, μὴ πιθανώτερον λέγεται τὸ παραμύθιον τοῦ ἐπωνύμου τῆς φυλῆς καὶ παραίτησιν εἶναι τὸ γινόμενον· οὐ γὰρ εὔκολος ἐνεγκεῖν ἥτταν ὁ Τελαμώνιος, ἀλλ' οἷος ἀφειδεῖν πάντων ὑπ' ὀργῆς καὶ φιλονεικίας· ἵν' οὖν μὴ χαλεπὸς ᾖ μηδ' ἀπαραμύθητος, ἔδοξε τῆς ἥττης ἀφελεῖν τὸ δυσχερέστατον, εἰς τὴν ἐσχάτην χώραν μηδέποτε τὴν φυλὴν αὐτοῦ καταβαλόντας.'*

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1. *Τῶν εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰ συμπόσια παρασκευαζο-* C *μένων, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, τὰ μὲν ἀναγκαίων ἔχει τάξιν, ὥσπερ οἶνος καὶ σιτία καὶ ὄψα καὶ στρωμναὶ δηλαδὴ καὶ τράπεζαι· τὰ δ' ἐπεισόδια γέγονεν ἡδονῆς ἕνεκεν, χρείας μὴ συναγομένης, ὥσπερ ἀκροάματα καὶ θεάματα καὶ γελωτοποιός τις ἐν Καλλίου Φίλιππος, οἷς παροῦσι μὲν ἥδονται, μὴ παρόντα δ' οὐ πάνυ ποθοῦσιν οὐδ' αἰτιῶνται τὴν συνουσίαν ὡς ἐνδεέστερον ἔχουσαν. οὕτω δὴ καὶ τῶν λόγων τοὺς μὲν ἐπὶ χρείᾳ τῇ περὶ τὰ συμπόσια παραλαμβάνουσιν οἱ μέτριοι, τοὺς δ' ἄλλους δέχονται θεωρίαν*

---

3 v. Arist. 19 (FHG I 362) **20** cf. 713 c **22** Xenoph. Conv. I 11 et pass.

---

3 *σφαγίτισι* T corr. Xyl. **8** *δόξης* Turn. *δόξῃι* *τὸ* del. Ha. **18** *ἀναγκαίαν* T corr. Kron. **20** s. *μὴ χρ., συναγόμενα* (*συνεισαγ.* Po.) ci. Re. *χ. μ. συνεπομένης* Hu. *χρείᾳ μὴ συναπτομένης* Herw.

D πιθανὴν καὶ τῷ καιρῷ μᾶλλον αὐλοῦ καὶ βαρβίτου πρέπουσαν ἔχοντας. ὧν καὶ τὸ πρῶτον ἡμῖν βιβλίον εἶχε μεμιγμένα δείγματα, τοῦ μὲν προτέρου γένους τὸ περὶ τοῦ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον καὶ περὶ τοῦ διανέμειν αὐτὸν ἢ τοῖς δειπνοῦσιν ἐφιέναι τὰς κλίσεις ⟨καὶ τὰ τοι⟩αῦτα· τοῦ δὲ δευτέρου περὶ τοῦ τοὺς ἐρῶντας ποιητικοὺς εἶναι καὶ περὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. . . . καλῶ δῆτα καὶ . . . τὰ συμποτικά· τὰ δ' . . . τερα κοινῶς συμποσιακά. σποράδην δ' ἀναγέγραπται καὶ οὐ διακεκριμένως ἀλλ' ὡς ἕκαστον εἰς μνήμην ἦλθεν. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν τοὺς ἀναγινώσκοντας, εἰ σοὶ προσφωνοῦντές τινα τῶν προρρηθέντων E [ἢ] ὑπὸ σοῦ συνηγάγομεν· καὶ γὰρ ἂν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις μὴ ποιῶσιν, πολλάκις εἰς ταὐτὸ τῷ μανθάνειν τὸ ἀναμιμνήσκεσθαι καθίστησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

Τίν' ἐστὶν ἃ Ξενοφῶν παρὰ πότον ἥδιον ἐρωτᾶσθαί φησι καὶ σκώπτεσθαι ἢ μή

Collocuntur Sossius Senecio et Plutarchus

1. *Δέκα δὲ προβλημάτων εἰς ἕκαστον νενεμημένων βιβλίον, ἐν τούτῳ πρῶτόν ἐστιν ὃ τρόπον τινὰ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς ἡμῖν προβέβληκεν. τὸν γὰρ Γωβρύαν*

---

9 cf. Gell. praef. 2. 3 16 Imitatur quaestionem Macrob. VII 2. 3

---

5 lac. 4—6 T suppl. Salm. 6 et 7 ⟨τὸ⟩ περὶ ci. Re., sed cf. v. 4 7 s. lac. 2 lac. 4 et 3—4 T suppl. ⟨τὰ γοῦν πρῶτα⟩ (ὧν τὰ μὲν Hu.) καλῶ δ. καὶ ⟨αὐτὸς ἰδ⟩ίᾳ συμπ., τὰ δ⟨ὲ δεύ⟩τερα (δ'⟨ὡς ἀμφό⟩τερα Hu.) κοινῶς σ. Bern. et sim. iam Wy. 11 ⟨καί⟩ τινα ci. Wil. προρρ.] ῥηθέντων (cum Re.) vel πρότερον ῥηθ. ci. Ha. ποτε ῥηθ. ci. Wil. 12 ἢ del. Amyot interpr., Mez. ἂν susp. Wil. 13 ποιῶσιν] ὦσιν Mez. πάντως ὦσιν Wy. ποι. def. Hu. ('namque si quando discendo aliquid non efficitur, ut memoria id teneamus, saepe de ea re moneri idem valet ad nos docendos atque ab integro discere') ἂν αἱ ἀναμν. μαθ. μὴ ποιῶσιν ('etiamsi te admonens dictorum non doceo, tamen . . .') ci. Po. 20 ὃ Basil. ὅν 21 προβέβλ. Mez. παραβ.

φησὶ (Cyr. V 2, 18) συνδειπνοῦντα τῷ Κύρῳ τά τ' ἄλλα θαυμάζειν τῶν Περσῶν καὶ ὅτι τοιαῦτα μὲν ἀλλήλους ἠρώτων ἃ ἥδιον ἦν ἐρωτηθῆναι ἢ μή, ⟨ἔσκωπτον δ' ἃ⟩ σκωφθῆναι ἥδι⟨ον ἢ μή⟩· εἰ γὰρ ἐπαινοῦντες ἕτεροι πολλάκις ⟨λυποῦσι⟩ καὶ προσίστανται, πῶς οὐκ ἄξιον ἦν ἄγασθαι τὴν εὐτραπελίαν ἐκείνων καὶ τὴν σύνεσιν, ὧν καὶ F τὰ σκώμματα τοῖς σκωπτομένοις ἡδονὴν καὶ χάριν παρεῖχεν; δεχόμενος οὖν ἡμᾶς ἐν Πάτραις ἡδέως ἂν ἔφης πυθέσθαι τὰ τοιαῦτ' ἐρωτήματα ποίου γένους εἴη καὶ τίς αὐτῶν τύπος· 'οὐ γάρ τι μικρόν' ἔφης 'τῆς ὁμιλητικῆς μόριον ἡ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς παιδιὰς τοῦ ἐμμελοῦς ἐπιστήμη καὶ τήρησις.' |

2. 'Μέγα μὲν οὖν' ἔφην ἐγώ, 'ἀλλ' ὅρα μὴ καὶ αὐτὸς 630 ὁ Ξενοφῶν ἔν τε τῷ Σωκρατικῷ καὶ τοῖς Περσικοῖς ἐπιδείκνυσι συμποσίοις τὸ γένος. εἰ δὲ δοκεῖ καὶ ἡμᾶς ἐπιθέσθαι τῷ λόγῳ, πρῶτον ἡδέως ἐρωτᾶσθαί μοι δοκοῦσιν ἃ ῥᾳδίως ἀποκρίνασθαι δύνανται· ταῦτα δ' ἐστὶν ὧν ἐμπειρίαν ἔχουσιν. ἃ γὰρ ἀγνοοῦσιν, ἢ μὴ λέγοντες ἄχθονται καθάπερ αἰτηθέντες ὃ δοῦναι μὴ δύνανται, ἢ λέγοντες ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασίας οὐ βεβαίου διαταράσσονται καὶ κινδυνεύουσιν. ἂν δὲ μὴ μόνον ἔχῃ τὸ ῥᾴδιον ἀλλὰ καί ⟨τι⟩ περιττὸν ἡ ἀπόκρισις, ἡδίων ἐστὶ τῷ ἀποκρινομένῳ· περιτταὶ δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἐπισταμένων ἃ μὴ πολλοὶ γινώ- B σκουσι μηδ' ἀκηκόασιν, οἷον ἀστρολογικῶν, διαλεκτικῶν,

---

4 cf. Arist. Eth. N. 1128 a 27 13 ad cap. 2 et 3 et 632 c cf. de garrul. c. 22 et de laude ipsius c. 19 16 ss. cf. 43 b. c 622 a 22 cf. 513 a 23 ss. 514 a

---

3 ἃ] οἷα Xyl. e Xenoph. lac. 8 T suppl. Bern. ⟨καὶ ὡς ἔσκωπτον οἷα⟩ Xyl. e Xen. 4 σκωφθῆναι καὶ lac. 4 T suppl. Xyl. (add. ἦν e Xen.) κάλ⟨λιον ἢ μή⟩ Bern. 5 lac. 6 T suppl. Bern. cf. p. 51, 12 8 ἔφης Wy. ἔφυ 10 ⟨ὁ⟩ τύπος ci. Bern. ἔφης Wy. ἔφησε 16 τῷ Hu. τινὶ 18 ἢ Iannot οἱ 21 κινδυν.] σαλεύουσιν ci. Herw., alii alia; κινδ. def. Hu., coll. Macrobii § 5 'fortuito se eventui veri falsive committere' 22 add. Hu. τὸ add. Re. 23 περιττοὶ T corr. Exempl. Turn. 24 s. διαλεκτικῶν ἄνπερ ἕ. ἐν αὐτοῖς ἔχ. (διαλ. cum ἕξιν coniunctum) ci. Po.

ἅνπερ ἕξιν ἐν αὐτοῖς ἔχωσιν. οὐ γὰρ πράττων μόνον ἕκαστος οὐδὲ διημερεύων, ὡς Εὐριπίδης (fr. 183) *φησίν, ἀλλὰ καὶ διαλεγόμενος*

ʽἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνῃ κράτιστος ὤν'

ἡδέως διατίθεται. καὶ χαίρουσι τοῖς ἐρωτῶσιν ἃ γινώσκοντες ἀγνοεῖσθαι καὶ λανθάνειν οὐ θέλουσιν. διὸ καὶ περὶ χώρας ἀποίκου καὶ ξένης θαλάττης ἐθῶν τε βαρβαρικῶν καὶ νόμων οἱ πεπλανημένοι καὶ πεπλευκότες ἥδιον ἐρωτῶνται καὶ προθύμως διηγοῦνται καὶ διαγράφουσι κόλπους καὶ τόπους, οἰόμενοι καὶ χάριν τινὰ τῶν
C *πόνων ταύτην καὶ παραμυθίαν κομίζεσθαι. καθόλου δ' ὅσα μηδενὸς ἐρωτῶντος αὐτοὶ διηγεῖσθαι καὶ λέγειν ἀφ' ἑαυτῶν εἰώθαμεν, ἥδιον ἐρωτώμεθα, χαρίζεσθαι τούτοις δοκοῦντες, ὧν ἔργον ἦν ἐνοχλουμένων ἀποσχέσθαι. καὶ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς πλωτικοῖς μάλιστα φύεται τὸ γένος τοῦ νοσήματος· οἱ δὲ κομψότεροι ταῦτ' ἐρωτᾶσθαι θέλουσιν ἃ βουλόμενοι λέγειν αἰδοῦνται καὶ φείδονται τῶν παρόντων· οἷον ὅσα τυγχάνουσιν αὐτοὶ διαπεπραγμένοι καὶ κατωρθωκότες. ὀρθῶς γοῦν ὁ Νέστωρ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ὀδυσσέως ἐπιστάμενος* (*K* 544)

ʽεἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ' φησί, ʽμέγα κῦδος [Ἀχαιῶν,
D *ὅππως [δὴ] τούσδ' ἵππους λάβετον.'*

ἄχθονται γὰρ τοῖς αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐτυχίας διεξιοῦσιν, ἂν μὴ κελεύσῃ ἄλλος τις τῶν παρόντων ⟨καὶ οἷον βια⟩ζόμενοι λέγωσιν. ⟨ἡδέως⟩ γοῦν

---

4 ss. cf. 622 a 514 a 43 b   15 cf. 513 d 546 d   24 539 d

---

4 *τυγχάνει* Steph. sed cf. ad 622 a   **16** *ταῦτα* Xyl. *τοῦτο*   **21** *ὀδυσσεῦ* T corr. Xyl.   **23** *ὅπως δὴ* T corr. Xyl.   **24** *αὐτοὺς* T corr. Xyl.   **25** *τις ἄλλος* mavult Bern.   *ἂν μὴ κελεύσαντός τινος τῶν π.* ci. Bases   **26** lac. 6—9 T suppl. Bern. ⟨*καὶ ὥσπερ ἀναγκα*⟩*ζ.* Wy. (sim. Turn.)   lac. 5—7 T suppl. Turn.

ἐρωτῶνται ⟨περὶ⟩ πρεσβειῶν καὶ ⟨περὶ⟩ πολιτειῶν ⟨ὅσοι⟩ μέγα τι καὶ λαμπρὸν εἰργασμένοι τυγχάνουσιν. ὅθεν ἥκιστα περὶ τούτων οἱ φθονεροὶ καὶ κακοήθεις ἐρωτῶσι, κἂν ἄλλο⟨ς τις ἔρη⟩ται‚ τὰ τοιαῦτα, διακρούονται καὶ παρατρέπουσιν, χώραν τῇ διηγήσει μὴ διδόντες μηδὲ βουλόμενοι λόγου τὸν λέγοντα κοσμοῦντος ἀφορμὰς προέσθαι. καὶ ταῦτ' οὖν † ἐρωτῶντες χαρίζεσθαι τοῖς ἀποκρινομένοις, ἃ τοὺς ἐχθροὺς καὶ δυσμενεῖς αἰσθάνονται μὴ βουλομένους ἀκούειν.'

3. 'Καὶ μὴν ὅ γ' Ὀδυσσεὺς τῷ Ἀλκινόῳ (ι 12) E

'σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.'

καὶ πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους (Soph. O. C. 510)

'δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ ξεῖν',
[⟨ἐπε⟩γείρειν'·

ὁ δ' Εὐριπίδης τοὐναντίον (fr. 133)

'ὡς ἡδὺ ... πόνων',

... οὐ τοῖς ἔτι πλανωμένοις καὶ κακὰ φέρουσιν. τῶν οὖν κακῶν φυλακτέον ἐστὶ τὰς ἐρωτήσεις· ἀνιῶνται γὰρ διηγούμενοι καταδίκας αὐτῶν ἢ ταφὰς παίδων ἤ τινας κατὰ γῆν οὐκ εὐτυχεῖς ἢ κατὰ θάλατταν ἐμπορίας. τὸ δὲ F

---

13 immo chorus ad Oed., cf. ad 617 a 741 f 19 cf. Eustath. 1612, 45 21 ss. 513 d. e 546 d. e

---

1 lac. 4—5 et 3—5 T suppl. Turn. 2 lac. 4 T suppl. Hu. ⟨εἰ⟩ Turn. 3 οἱ Steph. ὡς 4 lac. 6—7 T suppl. Cobet κ. ἄλλο⟨ι πυνθάνων⟩ται Herw. 7 ἐρωτῶντ' ἔστι χ. ci. Bases ἐρωτῶν τις χαρίζεται Pat. ἐρωτῶντες χαρίζονται Mez. 11 ἐπετέτραπτο T corr. Xyl. 12 εἴρεσθαι T corr. Xyl. 14 s. ξεῖνε· lac. 4—5 γειρεν T suppl. et corr. Xyl. 17 lac. 4—5 et 18 lac. 25—28 T ὡς ἡ. ⟨μεμνῆσθαι⟩ π. τῷ 'σωθέντι' μόνον εἴρηκεν ἀλλ'⟩ οὐ τοῖς ci. Bern.; sed integrum versum exhib. Macrob. § 9, ergo fort. ὡς ἡδύ ⟨τοι σωθέντα μεμνῆσθαι⟩ π., ⟨καίτοι καὶ αὐτὸς δηλῶν, ὡς ἡδὺ μόνοις τοῖς ἤδη σωθεῖσιν⟩ οὐ τοῖς Hu. ὡς ἡδὺ ⟨τοῖς σωθεῖσι μεμνῆσθαι⟩ π. Wil. καὶ κακὰ Steph. καινὰς T κάνίας ci. Bern.

*πῶς εὐημέρησαν ἐπὶ βήματος ἢ προσηγορεύθησαν ὑπὸ
τοῦ βασιλέως ἢ τῶν ἄλλων περιπεσόντων χειμῶσιν ἢ
λῃσταῖς αὐτοὶ διέφυγον τὸν κίνδυνον, ἡδέως ἐρωτῶνται
πολλάκις καὶ τρόπον τινὰ τῷ λόγῳ τοῦ πράγματος ἀπο-
λαύοντες ἀπλήστως ἔχουσι τοῦ διηγεῖσθαι καὶ μνημο-*
631 *νεύειν. | χαίρουσι δὲ καὶ περὶ φίλων εὐτυχούντων ἐρωτώ-
μενοι καὶ περὶ παίδων προκοπτόντων ἐν μαθήμασιν ⟨ἢ⟩
συνηγορίαις ἢ φιλίαις βασιλέων. ἐχθρῶν δὲ καὶ δυσμενῶν
ὀνείδη καὶ βλάβας καὶ καταδίκας ἐξελεγχθέντων καὶ
σφαλέντων ἥδιον ἐρωτώμενοι καὶ προθυμότερον ἐξαγ-
γέλλουσιν· αὐτοὶ δ' ἀφ' αὑτῶν ὀκνοῦσι φυλαττόμενοι δό-
ξαν ἐπιχαιρεκακίας. ἥδιον δὲ καὶ περὶ κυνῶν ἄνδρα θη-
ρευτικὸν ἐρωτᾶν καὶ φιλαθλητὴν περὶ γυμνικῶν ἀγώνων
καὶ περὶ καλῶν ἐρωτικόν. ὁ δ' εὐσεβὴς καὶ φιλοθύτης,
διηγηματικὸς ὀνείρων καὶ ὅσα χρησάμενος ἢ φήμαις ἢ
ἱεροῖς [ἢ] θεῶν εὐμενείᾳ κατώρθωσεν, ἡδέως ἂν καὶ περὶ*
B *τούτων ἐρωτῷτο. τοῖς δὲ πρεσβύταις, κἂν μηδὲν ᾖ διήγη-
σις ᾗ προσήκουσα, πάντως οἱ ἐρωτῶντες χαρίζονται καὶ
κινοῦσι βουλομένους.* (*γ* 247)

*'ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες,
πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης; ποῦ Μενέλαος ἔην; ἦ οὐκ Ἄργεος
ἦεν Ἀχαιικοῦ;'*

*πολλ' ἐρωτῶν ἅμα καὶ πολλῶν λόγων
ἀφορμὰς προιέμενος, οὐχ ὥσπερ ἔνιοι συστέλλοντες εἰς τὸ
ἀναγκαῖον αὐτὸ καὶ συνελαύνοντες τὰς ἀποκρίσεις ἀφαι-
ροῦνται τῆς γεροντικῆς διατριβῆς τὸ ἥδιστον. ὅλως δ' οἱ*

---

14 513 f

---

1 post *βήματος* add. ⟨*ἢ πρεσβεύσαντες εὐτύχησαν*⟩ ci. Bern. coll. Macrob. § 11 **7** add. Bern. **12** s. *ἥδιον — ἐρωτᾶν* def. Hu. (sc. *ἢ τοῦτον μηδενὸς ἐρωτῶντος ἀφ' ἑαυτοῦ λέγειν*) *ἡδίων δ' ὁ καὶ — ἐρωτῶν* ci. Pat. **15** *διηγ.* ⟨*ὢν*⟩ ci. Hu. **16** del. Hu., cf. etiam Macrob. § 13 'quibus observationibus meruerit auxilia deorum' **17** *ἐρωτῶνται* T corr. Duebn. **21** *ἔην* Xyl. *ἦν* **22** *ἀχαϊκοῦ* T corr. Steph. *ἐρωτῶν*] subiectum, velut l. 19 ⟨*ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ*⟩, desid. Po., vix opus **23** *προσιεμένους* T corr. Anon. Re. cf. p. 45, 7

θέλοντες εὐφραίνειν μᾶλλον ἢ λυπεῖν τοιαύτας ἐρωτήσεις προφέρονται, ὧν ταῖς ἀποκρίσεσιν οὐ ψόγος ἀλλ' ἔπαινος, οὐδὲ μῖσος ἢ νέμεσις ἀλλ' εὔνοια καὶ χάρις ἕπεται παρὰ C *τῶν ἀκουσάντων. ταῦτα μὲν οὖν τὰ περὶ τὰς ἐρωτήσεις.'*

4. *'Σκώμματος δὲ τῷ μὴ δυναμένῳ μετ' εὐλαβείας καὶ τέχνης κατὰ καιρὸν ἅπτεσθαι παντάπασιν ἀφεκτέον· ὥσπερ ⟨γὰρ τοὺς⟩ ἐν ὀλισθηρῷ τόπῳ, κἂν θίγωσιν ἐκ παραδρομῆς μόνον, ἀνατρέπουσιν, οὕτως ἐν οἴνῳ πρὸς πᾶσαν ἀφορμὴν λόγου μὴ κατὰ σχῆμα γιγνομένην ἐπισφαλῶς ἔχομεν. τοῖς δὲ σκώμμασιν ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἢ ταῖς λοιδορίαις ἐκκινούμεθα, τὸ μὲν ὑπ' ὀργῆς πολλάκις ἀβουλήτως δρῶντες γινόμενον, τὸ δ' ὡς οὐκ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἔργον ὕβρεως καὶ κακοηθείας προβαλλόμενοι· καὶ καθόλου διαλέγεσθαι τοῖς . . . νοις μᾶλλον ἢ τοῖς . . . φλυα-* D *ροῦσι χαλεπαίνομεν· . . . ὅτι δ' ὅλως τὸ . . . ματι προσέσται . . . τὸ σκῶμμα, λοιδόρημα δὲ . . . εἶναι καὶ πεποιημένον ἐκ παρασκευῆς. ὁ γὰρ εἰπὼν ταριχοπώλην αὐτόθεν ἐλοιδόρησεν, ὁ δὲ φήσας 'μεμνήμεθά σε τῷ βραχίονι ἀπομυττόμενον' ἔσκωψεν. καὶ Κικέρων πρὸς*

---

5 de argumento Peripatetico c. 4—13 E. Arndt, De ridiculi doctrina rhet., diss. Bonn. 1904, 23 cf. Praecepta ger. reip. c. 7 (K. Mittelhaus, diss. Berolin. 1911, 48 s.) 6 cf. Cic. de orat. II 221. 229 Quintil. VI 3, 28 10 s. cf. Demetr. π. ἑρμηνείας 172 17—19 cf. Diog. L. IV 46 (Bio; Telet. Rel.[1] p. 92 Hense) 19 v. Cic. 26 Moral. 205 b

---

7 add. Steph. ⟨γὰρ⟩ Xyl. ⟨γάρ τιν'⟩ dub. Hu. 13/14 lac. 6—7 T κ. καθ. τοῖς διαλ. ⟨δει⟩νοῖς Re. κ. κ. τοῖς διαλ. ⟨δυναμέ⟩νοις Bern. κ. κ. ⟨τῷ⟩ διαλ. τοῖς ⟨ἀστεϊζομέ⟩νοις (vel ⟨πονηρευομέ⟩νοις vel sim.) Pat. lac. 4 T ⟨ἄλλως⟩ Bern. ⟨εἰκῆ⟩ Po. 15 s. lac. 2—3 et 2—4 et 4—5 T ⟨δῆλον γὰρ⟩ (Steph., melius ⟨δῆλον δ'⟩ Vulc.) ὅτι δόλος τῷ ⟨σχή⟩ματι προσέσται (melius πρόσεστι Re.) ⟨τῷ κατὰ⟩ τὸ σκ. Bern. ⟨εἰδότες⟩ ὅτι δόλος τῷ ⟨ὑβρίσ⟩ματι πρόσεστιν· ⟨δοκεῖ γὰρ⟩ τὸ σκ. λοιδ. δε⟨δογμένον⟩ (vel δι⟨απεπονημένον⟩) εἶναι Pat. 16 lac. 4—5 T ⟨ὑβριστικὸν δοκεῖ⟩ Wy., sim. Bern. λοιδ. δ' ⟨αὐτοφυὲς (vel αὐτόματον) ἔοικεν⟩ εἶναι καὶ ⟨οὐ⟩ (Vulc.) πεπ. ἐκ π. Po. non probab. Pat. (v. ad l. 15 s.)

Ὀκταούιον, ἐκ Λιβύης εἶναι δοκοῦντα λέγοντος δ' αὐτοῦ
φάσκοντα μὴ ἀκούειν, 'καὶ μὴν τετρυπημένον' ἔφη
'ἔχεις τὸ οὖς.' καὶ Μελάνθιος ὑπὸ τοῦ κωμῳδιοποιοῦ
καταγελώμενος ἔφη 'οὐκ ὀφειλόμενόν μοι ἀποδίδως
ἔρανον.' μᾶλλον οὖν τὰ σκώμματα δάκνει, καθάπερ τὰ
E παρηγκιστρωμένα βέλη πλείονα χρόνον ἐμμένοντα, καὶ
λυπεῖ τοὺς σκωφθέντας † ἡ τέρψις τῇ κομψότητι καὶ
ἡδύνει τοὺς παρόντας· ἡδόμενοι γὰρ ἐπὶ τῷ λεγομένῳ,
πιστεύειν ⟨δοκοῦσι καὶ συν⟩διασύρειν τῷ λέγοντι. ⟨ὀνει-
δι⟩σμὸς γάρ ἐστιν ⟨τῆς⟩ ἁμαρτίας παρε⟨σχηματισμένος
τὸ⟩ σκῶμμα κατὰ τὸν Θεόφραστον· ὅθεν ἐξ αὐτοῦ τῇ
ὑπονοίᾳ προστίθησιν ὁ ἀκούσας τὸ ἐλλεῖπον ὡς εἰδὼς καὶ
πιστεύων. ὁ γὰρ γελάσας καὶ ἡσθείς, τοῦ Θεοκρίτου
(FHG II 87) πρὸς τὸν δοκοῦντα λωποδυτεῖν ἐρωτῶντα δ'
αὐτὸν εἰ ἐπὶ δεῖπνον βαδίζει φήσαντος βαδίζειν ἐκεῖ
μέντοι καθεύδειν, βεβαιοῦντι τὴν διαβολὴν ὅμοιός ἐστιν.
F διὸ καὶ προσαναπίμπλησι τοὺς παρόντας ὁ σκώπτων παρὰ
μέλος κακοηθείας, ὡς ἐφηδομένους καὶ συνυβρίζοντας.
ἐν δὲ τῇ καλῇ Λακεδαίμονι τῶν μαθημάτων ἐδόκει τὸ
σκώπτειν ἀλύπως καὶ σκωπτόμενον φέρειν· εἰ δέ τις
ἀπείποι σκωπτόμενος, εὐθὺς ὁ σκώπτων ἐπέπαυτο. πῶς
οὖν οὐ χαλεπὸν εὑρεῖν σκῶμμα τῷ σκωπτομένῳ κεχαρισ-
632 μένον, | ὅπου καὶ τὸ μὴ λυποῦν τοῦ σκώμματος οὐ τῆς
τυχούσης ἐμπειρίας καὶ δεξιότητός ἐστιν;'

---

3 cf. Aristoph. Pac. 803 ss. Suid. s. Μελάνθιος et Μόρσιμος 7 fort. cfd. Alexid. fr. 156, 3 (Kock II p. 354) 9 s. cf. Tractat. Coislin. 5 19 ss. v. Lyc. 12 Mor. 46 d

---

3 ἔχεις Xyl. interpr. ἔχει 6 βέλη Basil. μέλη 7 s. ἢ τέρπει (subaudiens illud μᾶλλον) ci. Re. ἡ τέρψις ⟨ἢ⟩ τ. κ. [καὶ] ἡδ. Wy. ἥ⟨περ⟩ τέρψις τ. κ. καθηδύνει Bern. εἰ τέρπει τ. κ. καὶ ἡδ. Papabasileios 9 lac. 3—4 T suppl. Duebn. 9 s. lac. 2 T suppl. Turn. 10 lac. 2 T suppl. Turn. del. Bases lac. 5 T suppl. Turn. παρε⟨μφαινόμενος τὸ⟩ ci. Pat., sed cf. Macrob. § 2 'scomma — morsum figuratum' 18 συνυβριζομένους T corr. Re. 19 ἓν] ἐν Xyl. sed cf. e. g. Ael. v. h. XIII 5 23 λυποῦν Steph. λυπεῖν T λυπεῖν ⟨διὰ⟩ Zie.

5. Οὐ μὴν ἀλλὰ πρῶτά μοι δοκεῖ τὰ λυποῦντα τοὺς ἐνόχους σκώμματα τοῖς μακρὰν οὖσι τῆς διαβολῆς ἡδονήν τινα καὶ χάριν ποιεῖν. οἷον ὁ Ξενοφῶν (Cyr. II 2, 28) τὸν ὑπέραισχρον καὶ ὑπέρδασυν ἐκεῖνον ὡς παιδικὰ τοῦ Σαμβαύλα σκωπτόμενον εἰσάγει μετὰ παιδιᾶς. καὶ Κυήτου τοῦ ἡμετέρου, μέμνησαι γάρ, ἐν ἀσθενείᾳ τὰς χεῖρας ἔχειν ψυχρὰς λέγοντος, Αὐφίδιος Μόδεστος 'ἀλλὰ μήν' ἔφη 'θερμὰς ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας κεκόμικας αὐτάς·' τοῦτο γὰρ ἐκείνῳ μὲν γέλωτα καὶ διάχυσιν παρέσχεν, κλέπτῃ δ' ἀνθυπάτῳ λοιδόρημα καὶ ὄνειδος ἦν. διὸ καὶ Κριτόβουλον B ὁ Σωκράτης (Xen. Conv. IV 19) εὐπροσωπότατον ὄντα προκαλούμενος εἰς σύγκρισιν εὐμορφίας ἔπαιζεν οὐκ ἐχλεύαζεν. καὶ Σωκράτην πάλιν Ἀλκιβιάδης (Plat. Conv. 213 c) ἔσκωπτεν εἰς ζηλοτυπίαν τὴν περὶ Ἀγάθωνος. ἥδονται δὲ καὶ βασιλεῖς τοῖς λεγομένοις ὡς εἰς πένητας αὐτοὺς καὶ ἰδιώτας, ὥσπερ ὑπὸ Φιλίππου σκωφθεὶς ὁ παράσιτος εἶπεν 'οὐκ ἐγώ σε τρέφω;' τὰ γὰρ οὐ προσόντα φαῦλα λέγοντες ἐμφαίνουσι τὰ προσόντα χρηστά. δεῖ δ' ὁμολογουμένως καὶ βεβαίως προσεῖναί τι χρηστόν· εἰ δὲ μή, τὸ λεγόμενον τοὐναντίον ἀμφισβητήσιμον ἔχει τὴν ὑπόνοιαν. ὁ γὰρ τῷ πάνυ πλουσίῳ τοὺς δανειστὰς C ἐπάξειν λέγων ἢ τὸν ὑδροπότην καὶ σώφρονα παροινεῖν καὶ μεθύειν ἢ τὸν εὐδάπανον καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ χαριστικὸν κίμβικα καὶ κυμινοπρίστην προσαγορεύων ἢ τὸν ἐν συνηγορίαις καὶ πολιτείαις μέγαν ἀπειλῶν ἐν ἀγορᾷ λήψεσθαι διάχυσιν καὶ μειδίαμα παρέσχεν. οὕτως ὁ Κῦρος (Xen. Cyr. I 4, 4) ἐν οἷς ἐλείπετο τῶν ἑταίρων εἰς ταῦτα προκαλούμενος ἐγίνετο προσηνὴς καὶ κεχαρισμένος. καὶ τοῦ Ἰσμηνίου τῇ θυσίᾳ προσαυλοῦντος, ὡς οὐκ

---

5 cf. 478 b 548 a Prosop. Imp. Rom. I 189 7 ibid. I 184
18 et 22 isdem verbis Clem. Al. Paed. II 57, 2 27 514 b

---

10 ⟨ἂν⟩ ἀνθυπ. ci. Herw. sed cf. p. 4, 1 al. 19 τι] τὸ ci. Hu. Ha. 20 [τὸ] λεγ. ci. Po. τὸ λεγ. ἐναντ. Ha. 24 κυμινοπρ. Xyl. κύμινον

ἐκαλλιέρει, παρελόμενος τοὺς αὐλοὺς ὁ μισθωτὸς ηὔλησε γελοίως· αἰτιωμένων δὲ τῶν παρόντων, 'ἔστιν' ἔφη 'τὸ D κεχαρισμένως αὐλεῖν θεόθεν·' ὁ δ' Ἰσμηνίας γελάσας 'ἀλλ' ἐμοῦ μὲν αὐλοῦντος ἡδόμενοι διέτριβον οἱ θεοί, σοῦ δ' ἀπαλλαγῆναι σπεύδοντες ἐδέξαντο τὴν θυσίαν.''

6. ''Ἔτι τοίνυν οἱ τὰ χρηστὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λοιδορουμένοις ὀνόμασι μετὰ παιδιᾶς καλοῦντες, ἂν ἐμμελῶς ποιῶσιν, αὐτῶν μᾶλλον εὐφραίνουσι τῶν ἀπ' εὐθείας ἐπαινούντων. καὶ γὰρ δάκνουσι μᾶλλον οἱ διὰ τῶν εὐφήμων ὀνειδίζοντες, ὡς οἱ τοὺς πονηροὺς Ἀριστείδας καὶ τοὺς δειλοὺς Ἀχιλλεῖς καλοῦντες καὶ ὁ τοῦ Σοφοκλέους (O.R. 385) Οἰδίπους . . .

'⟨ταύ⟩της Κρέων ὁ πιστὸς οὑξ ἀ⟨ρ⟩χῆς φίλος.'

ἀντίστροφον οὖν ἔοικε γένος εἰρωνείας εἶναι τὸ περὶ τοὺς E ἐπαίνους· ᾧ καὶ Σωκράτης (Xen. Conv. IV 61) ἐχρήσατο, τοῦ Ἀντισθένους τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν μαστροπείαν [καὶ συναγωγίαν] καὶ προαγωγείαν ὀνομάσας . . . Κράτητα δὲ τὸν φιλόσοφον, εἰς πᾶσαν οἰκίαν εἰσιόντα μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων, 'θυρεπανοίκτην' ἐκάλουν. (7.) ποιεῖ δ' εὔχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαίνουσα χάριν· ὡς Διογένης περὶ Ἀντισθένους ἔλεγεν (Tr. adesp. 394)

'ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασεν
πτωχὸν γενέσθαι κἀκ δόμων ἀνάστατον'·

οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως πιθανὸς ἦν λέγων 'ὅς με σοφὸν καὶ

---

9 cf. Cic. de or. II 272 18 Suid. s. v. Κράτης et θυρεπανοίκτης Diog. L. VI 86 20 s. cf. Cic. de or. II 281

---

1 μισθοτὸς T corr. codd. rec. μισθώσας ci. Xyl. μισθωτὴς Bern. haud recte 2 δὲ] τε ci. Po. post παρόντων add. καὶ καλλιεροῦντος Wy., sed non opus vid. 11 ὃ καὶ T trp. Steph. 12. 13 lac. 6 et 5—6 T suppl. Xyl.; post Οἰδ. fort. nihil praeter ⟨ταύ⟩ supplendum, ⟨εἰρωνεύων 'ταύ⟩της dub. Po. 14 εἶναι εἰρ. T trp. Bern. 17 del. Wy. προαγ. Wy. e Xenoph. ἀγωγίαν 18 lac. 45 T 23 κάρη T corr. Steph.

*αὐτάρκη καὶ μακάριον ἐποίησεν'. καὶ ὁ Λάκων ἄκαπνα
ξύλα τῷ γυμνασιάρχῳ παρασχόντι προσποιούμενος ἐγκα-* F
*λεῖν ἔλεγεν 'δι' ὃν οὐδ' ἀποδακρῦσαι γέγονεν [ἐν] ἡμῖν.'
καὶ ⟨ὁ⟩ τὸν δειπνίζοντα καθ' ἡμέραν ἀνδραποδιστὴν κα-
λῶν καὶ τύραννον, δι' ὃν ἐτῶν τοσούτων οὐχ ἑώρακεν τὴν
ἑαυτοῦ τράπεζαν. καὶ ὁ λέγων ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπιβεβου-
λευμένος ἀφῃρῆσθαι τὴν σχολὴν καὶ τὸν ὕπνον, πλούσιος
γεγονὼς ἐκ πένητος. καὶ εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῷτο τοὺς
Αἰσχύλου Καβείρους* | (fr. 97) *'ὄξους σπανίζειν δῶμα'* 633
*ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπείλησαν. ἅπτεται
γὰρ ταῦτα μᾶλλον ἔχοντα δριμυτέραν χάριν, ὥστε μὴ
προσίστασθαι μηδὲ λυπεῖν τοὺς ἐπαινουμένους.'*

8. *'Δεῖ δὲ τὸν ἐμμελῶς σκώμματι χρησόμενον εἰδέναι
καὶ νοσήματος διαφορὰν πρὸς ἐπιτήδευμα, λέγω δὲ φιλαρ-
γυρίας καὶ φιλοινίας πρὸς φιλομουσίαν καὶ φιλοθηρίαν·
ἐπ' ἐκείνοις μὲν γὰρ ἄχθονται σκωπτόμενοι, πρὸς ταῦτα
δ' ἡδέως ἔχουσιν. οὐκ ἀηδῶς γοῦν Δημοσθένης ὁ Μιτυ-
ληναῖος, φιλῳδοῦ τινος καὶ φιλοκιθαριστοῦ θύραν κόψας,
ὑπακούσαντος αὐτοῦ καὶ κελεύσαντος εἰσελθεῖν 'ἂν πρῶ-
τον' ἔφη 'τὴν κιθάραν δήσῃς·' ἀηδῶς δ' ὁ τοῦ Λυσιμάχου* B
*παράσιτος, ἐμβαλόντος αὐτοῦ σκορπίον ξύλινον εἰς τὸ
ἱμάτιον ἐκταραχθεὶς καὶ ἀναπηδήσας, ὡς ᾔσθετο τὴν παι-
διάν, 'κἀγώ σε' φησίν 'ἐκφοβῆσαι βούλομαι, ὦ βασιλεῦ·
δός μοι τάλαντον.''*

9. *'Εἰσὶ δὲ καὶ περὶ τὰ σωματικὰ τοιαῦται διαφοραὶ τῶν
πολλῶν. οἷον εἰς γρυπότητα καὶ σιμότητα σκωπτόμενοι
γελῶσιν, ὡς ὁ Κασάνδρου φίλος οὐκ ἠχθέσθη τοῦ Θεο-
φράστου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος 'θαυμάζω σου τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὅτι οὐκ ᾄδουσιν, τοῦ μυκτῆρος αὐτοῖς ἐνδεδωκότος·'*

---

21 Athen. VI 246 e 25 cf. Cic. de or. II 239

---

3 del. Steph. 4 add. Franke 20 *Λυσιμ.* Basil. *λυσίου* 26 *πολλῶν* susp. Hu. *γελοίων* dub. ci. Po. 27 *φίλος*] *Φίλιππος* ci. Xyl. 29 *αὐλοῦσιν* ci. Hu.

καὶ ὁ Κῦρος (Xen. Cyr. VIII 4, 21) *ἐκέλευσε τὸν γρυ-*
C *πὸν ⟨σιμὸν ἀγαγέσθαι γύναιον⟩, οὕτω γὰρ ἐφαρμόσειν· εἰς δὲ δυσωδίαν μυκτῆρος ἢ στόματος ἄχθονται σκωπτόμενοι. καὶ πάλιν εἰς φαλακρότητα πράως φέρουσιν, εἰς δὲ πήρωσιν ὀφθαλμῶν ἀηδῶς. καὶ γὰρ Ἀντίγονος αὐτὸς μὲν ἑαυτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔσκωπτεν , καί ποτε λαβὼν ἀξίωμα μεγάλοις γράμμασι γεγραμμένον ʽταυτὶ μέν᾽ ἔφη ʽκαὶ τυφλῷ δῆλα᾽· Θεόκριτον δὲ τὸν Χῖον* (F H G II 87) *ἀπέκτεινεν, ὅτι φήσαντός τινος ʽεἰς ὀφθαλμοὺς ἂν ⟨βασιλέως πα⟩ραγένῃ, σωθή⟨σῃ⟩,᾽ ʽἀλλά μοι᾽ εἶπεν † ἀδυνάτου τὰ ὑπὸ τὴν σωτηρίαν †᾽. ⟨Λέων⟩ ὁ Βυζάντιος, εἰπόντος Πασιάδου πρὸς αὐτὸν ὀφθαλμισθῆναι δι᾽ αὐτοῦ τοὺς*
D *ὀφθαλμούς, ʽἀσθένειαν᾽ ἔφη ʽσώματος ὀνειδίζεις, νέμεσιν οὐχ ὁρῶν ἐπὶ τῶν ὤμων βαστάζοντά σου τὸν υἱόν·᾽ εἶχε δὲ κυρτὸν ὁ Πασιάδης υἱόν. ἠγανάκτησε δὲ καὶ Ἄρχιππος ὁ δημαγωγὸς τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ Μελανθίου σκωφθεὶς εἰς τὸ κυρτόν· ἔφη γὰρ αὐτὸν ὁ Μελάνθιος οὐ προεστάναι τῆς πόλεως ἀλλὰ ⟨προ⟩κεκυφέναι. τινὲς δὲ ταῦτα πράως καὶ μετρίως φέρουσιν, ὥσπερ ὁ φίλος τοῦ Ἀντιγόνου τάλαντον αἰτήσας καὶ μὴ λαβὼν ᾔτησε προπομποὺς καὶ φύλακας, ʽὅπως᾽ ἔφη ʽμὴ ἐπιβουλευθῶ †προστάξας κατ᾽ ὤμου τὸ τάλαντον φέρειν. οὕτω μὲν περὶ*
E *τὰ ἐκτὸς ἔχουσι διὰ τὴν ἀνωμαλίαν· ἄλλοι γὰρ ἐπ᾽ ἄλλοις ⟨ἄχθονται⟩. [Ἐπαμεινώνδας μετὰ τῶν συναρχόντων*

8 cf. diversam narr. 11 b. c   11 paulo aliter 88 e   19 cf. 82 b

1 *ἐκέλευες* T corr. *Π*   2 add. Bern. ⟨*σιμὴν ἀγ. γυναῖκα*⟩ Turn. 9 s. *τινος εἰς* (add. *τοὺς* ex Ald.) Turn. *τῇ* lac. 5—6 T suppl. Turn. *σωθήσῃ* Bern. *σωθῇ* *ἀλλά μοι* Bern. *ἀλλ᾽ ἅμα* T *ἀλλ᾽ ἐμοὶ* Turn. *ἀλλὰ μὰ Δί᾽* Castiglioni 10 s. *ἀδύνατα φὴς τὰ τῆς σωτηρίας* (an *τὰ πρὸς τὴν σωτ.*? Hu.) ci. Turn. 'impossibilem dicitis spem salutis' Macrob. § 12 *ἀδύνατόν τιν᾽ ὑποφαίνεις τὴν σ.* Po. 11 add. Basil. ⟨*καὶ Λέων*⟩ Re. 12 *δι᾽* Xyl. *δὲ* 18 add. Basil. 22 *προσπαίξαντος* (sc. *τοῦ Ἀντιγόνου*) ci. Kron. *προσταχθεὶς* Si. 24 add. Steph. 24— p. 53, 3 del. Hü. (fort. Plutarcheum, sed perperam iniectum ex hypomnematis s. v. *ὄξος* una cum exemplo 633 a)

ἑστιώμενος ἐπέπινεν ὄξος, καὶ πυνθανομένων εἰ πρὸς ὑγίειαν ἀγαθόν, ‘οὐκ οἶδ᾽’ εἶπεν, ‘ὅτι μέντοι πρὸς τὸ μεμνῆσθαι τῆς οἴκοι διαίτης ἀγαθόν, ἐπίσταμαι.’] διὸ δεῖ καὶ πρὸς τὰς φύσεις καὶ τὰ ἤθη σκοποῦντα ταῖς παιδιαῖς χρῆσθαι, πειρώμενον ἀλύπως καὶ κεχαρισμένως ἑκάστοις ὁμιλεῖν.’

10. *‘Ὁ δ᾽ ἔρως τά τ᾽ ἄλλα ποικιλώτατός ἐστιν καὶ τοῖς σκώμμασιν οἱ μὲν ἄχθονται καὶ ἀγανακτοῦσιν οἱ δὲ χαίρουσιν. δεῖ δ᾽ εἰδέναι τὸν καιρόν· ὡς γὰρ τὸ πῦρ ἐν ἀρχῇ μὲν ἀποσβέννυσι τὸ πνεῦμα διὰ τὴν ἀσθένειαν, αὐξηθέντι δὲ τροφὴν παρέχει καὶ ῥώμην, οὕτως φυόμενος ὁ ἔρως ἔτι* F *καὶ λανθάνων δυσκολαίνει καὶ ἀγανακτεῖ πρὸς τοὺς ἀποκαλύπτοντας, ἐκλάμψας δὲ καὶ διαφανεὶς τρέφεται καὶ προσγελᾷ τοῖς σκώμμασι φυσώμενος. ἥδιστα δὲ σκώπτονται παρόντων τῶν ἐρωμένων εἰς αὐτὸ τὸ ἐρᾶν εἰς ἄλλο δ᾽ οὐδέν. ἐὰν δὲ καὶ γυναικῶν ἐρῶντες ἰδίων τύχωσιν ἢ νεανίσκων φιλοκάλων ἔρωτα γενναῖον, | παντάπασι* **634** *γάνυνται καὶ καλλωπίζονται τῷ σκώπτεσθαι πρὸς αὐτούς. διὸ καὶ Ἀρκεσίλαος, ἐν τῇ σχολῇ τοιαύτης μεταδόσεως αὐτῷ γενομένης ὑπό τινος τῶν ἐρωτικῶν ‘δοκεῖ μοι μηδὲν ἅπτεσθαι μηδενός’, ‘οὐδὲ σὺ τοίνυν’ ἔφη ‘τοῦδ᾽ ἅπτῃ;’ δείξας τινὰ τῶν καλῶν καὶ ὡραίων παρακαθήμενον.’*

11. *‘Ἤδη δὲ καὶ τὸ τῶν παρόντων σκεπτέον· ἃ γὰρ ἐν φίλοις καὶ συνήθεσιν ἀκούοντες γελῶσιν, ταῦτα δυσχεραίνουσιν, ἂν λέγηται πρὸς αὐτοὺς τῆς γαμετῆς παρούσης ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ καθηγητοῦ, πλὴν ἂν μή τι κεχαρισμένον ᾖ τῶν λεγομένων ἐκείνοις· οἷον ἄν ⟨τις⟩ σκώπτηται*

---

4. 9 cf. Cic. de or. II 221. 229. 247 **20** cf. Sext. Emp. adv. math. III 79 **24** Cic. de or. II 229

---

19 *μεταδ.* varie temptant velut *δόσεως* Re. *μεταξὺ θέσεως* Wy. **21** *οὐδὲ* Turn. *ὁ δὲ* **28** *τὸ λεγόμενον* Turn. et Re., qui antea ci. *τῶν κεχαρισμένων* *τις* suppl. Xyl. ras. 1—2 T

τοῦ φιλοσόφου παρόντος εἰς ἀνυποδησίαν ἢ B νυκτογραφίαν ἢ τοῦ πατρὸς ἀκούοντος ⟨εἰς⟩ μικρολογίαν ἢ τῆς γυναικὸς εἰς τὸ ἀνέραστον ἑτέρων ἐκείνης δὲ δοῦλον καὶ θεραπευτικόν, ὡς ὁ Τιγράνης (Xen. Cyr. III 1, 43) ὑπὸ τοῦ Κύρου 'τί δ', ἂν σ' ἡ γυνὴ σκευοφοροῦντ' ἀκούσῃ;' 'ἀλλ' οὐκ ἀκούσεται' εἶπεν, 'ὄψεται δ' αὐτὴ παροῦσα.''

12. 'Ποιεῖ δ' ἀλυπότερα τὰ σκώμματα καὶ τὸ κοινωνεῖν ἁμωσγέπως τοὺς λέγοντας· οἷον ἂν εἰς πενίαν λέγῃ πένης ἢ δυσγενὴς εἰς δυσγένειαν ἢ ἐρῶν εἰς ἔρωτα· δοκεῖ δ' οὐχ ὕβρει παιδιᾷ δέ τινι γίνεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὁμοίων· εἰ δὲ μή, παροξύνει καὶ λυπεῖ. τὸν γοῦν ἀπελεύθερον τοῦ βασιλέως νεόπλουτον ὄντα φορτικῶς δὲ καὶ C σοβαρῶς ἐπιπολάζοντα τοῖς συνδειπνοῦσι φιλοσόφοις καὶ τέλος ἐρωτῶντα πῶς ἔκ τε τῶν λευκῶν καὶ τῶν μελάνων κυάμων ὁμοίως χλωρὸν γίνεται τὸ ἔτνος, ἀντερωτήσας ὁ Ἀριδίκης πῶς ἐκ τῶν λευκῶν καὶ μελάνων ἱμάντων φοινικοῖ γίνονται μώλωπες, ἐποίησεν ἀναστῆναι περίλυπον γενόμενον. ὁ δὲ Ταρσεὺς Ἀμφίας ἐκ κηπουροῦ δοκῶν γεγονέναι, σκώψας δὲ τὸν φίλον τοῦ ἡγεμόνος εἰς δυσγένειαν, εἶθ' ὑπολαβὼν εὐθὺς 'ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν αὐτῶν σπερμάτων γεγόναμεν' γέλωτ' ἐποίησεν. κομψῶς δὲ καὶ τοῦ Φιλίππου τὴν ὀψιμαθίαν ἅμα καὶ περιεργίαν ὁ ψάλτης D ἐπέσχεν· οἰομένου γὰρ αὐτὸν ἐξελέγχειν τοῦ Φιλίππου περὶ κρουμάτων καὶ ἁρμονιῶν 'μὴ γένοιτό σοι' εἶπεν, 'ὦ βασιλεῦ, κακῶς οὕτως, ἵν' ἐμοῦ σὺ ταῦτ' εἰδῇς βέλτιον·' σκώπτειν γὰρ ἑαυτὸν δοκῶν, ἐκεῖνον ἀλύπως ἐνουθέτησεν. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν ἑαυτούς, ὡς Ἀριστοφάνης

23 s. 67 f 179 b 334 c

2 add. Steph. 3 τῆς γυν. ⟨παρούσης⟩ Steph., edd. 9 οἷον ἂν Hu. cf. p. 53, 28 ὅταν T οἷον ὅταν Re. 10 ἔρωτα Re. ἐρῶντα 11 δ' οὐχ] γὰρ οὐχ Zie. 17 an Ἀριδείκης? καὶ ⟨τῶν⟩ ci. Bern.

(Pac. 767. 771. Ran. 83) εἰς τὴν φαλακρότητα καὶ τὴν Ἀγάθωνος ⟨ἀπό⟩λειψιν· Κρατῖνος δὲ τὴν Πυτίνην . . . ἐδίδαξεν.'

13. 'Οὐχ ἥκιστα δὲ ⟨δεῖ⟩ προσέχειν καὶ φυλάττειν, ὅπως ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔσται τὸ σκῶμμα πρός τινας ἐρωτήσεις αὐτόθεν ἢ παιδιὰς γινόμενον, ἀλλὰ μὴ πόρρωθεν οἷον ἐκ παρασκευῆς ἐπεισόδιον. ὡς γὰρ ὀργὰς καὶ μάχας τὰς ἐκ τῶν συμποσίων πραότερον φέρουσιν, ἐὰν E δ' ἐπελθών τις ἔξωθεν λοιδορῆται καὶ ταράττῃ τοῦτον ἐχθρὸν ἡγοῦνται καὶ μισοῦσιν, οὕτως μέτεστι συγγνώμης σκώμματι καὶ παρρησίας, ἂν ἐκ τῶν παρόντων ἔχῃ τὴν γένεσιν ἀφελῶς καὶ ἀπλάστως φυόμενον, ἂν δ' ᾖ μὴ πρὸς λόγον ἀλλ' ἔξωθεν, ἐπιβουλῇ καὶ ὕβρει προσέοικεν· οἷον τὸ Τιμαγένους (F H G III 319) πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς ἐμετικῆς (Tr. adesp. 395)

'κακῶν γὰρ ἄρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων·'

καὶ πρὸς Ἀθηνόδωρον τὸν φιλόσοφον, 'εἰ φυσικὴ ἡ πρὸς τὰ ⟨ἔκγονα⟩ φιλοστοργία.' ἡ γὰρ ἀκαιρία καὶ τὸ μὴ πρὸς λόγον ὕβριν ἐμφαίνει καὶ δυσμένειαν. οὗτοι μὲν οὖν κατὰ Πλάτωνα (Leg. 717 d. 935 a) κουφοτάτου πράγματος, λό- F γων, βαρυτάτην ζημίαν ἔτισαν· οἱ δὲ τὸν καιρὸν εἰδότες

---

5 ss. cf. 803 c Cic. de or. II 246; Orator. 89 Quintil. VI 3, 33 14 de Telesphoro eadem Athen. XIV 616 c 16 cf. Quintil. VI 3, 55 17 cf. F H G III 486 St. V. F. III 731 20 cf. 90 c 456 d 505 c

---

2 lac. 5 λιψιν T suppl. Bern. Πυτ. Po. πυτ. edd. lac. 4—5 T ⟨εἰς τὴν φιλοινίαν⟩ (desideratur ἑαυτοῦ!) Wy. ⟨αὐτὸς φιλοποτῶν⟩ e. g. ci. Hu. ⟨ὡς ἐραστὴς αὐτῆς⟩ Po. 4 add. Steph. 13 ἔξωθεν Bern. ἐξ ὧν T ἔξω Steph. (cf. p. 183, 5) 15 ἐμετ. Iannot γαμετικῆς (sed γα a m. rec.) T 16 κακῶν κατάρχεις Athen. 17 καὶ ⟨τὸ⟩ πρὸς ci. Bern.; fort. etiam genitivus nominis alicuius intercidit, cf. l. 19 οὗτοι φυσ. Amyot μουσικὴ 18 add. Turn. cf. 493 a 962 a, subaudiendum ἔκγον' ἀφιλοστοργία monet Bern. τὰ ⟨τέκνα⟩ φιλ. ci. Franke coll. St V F III 731 γὰρ α lac. 2—3 ρία T^1 suppl. m. post.

καὶ φυλάττοντες αὐτῷ τῷ Πλάτωνι (Leg. 654 b?) μαρτυροῦσιν, ὅτι τοῦ πεπαιδευμένου καλῶς ἔργον ἐστὶ τὸ παίζειν ἐμμελῶς καὶ κεχαρισμένως.' |

635

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Διὰ τί βρωτικώτεροι γίνονται περὶ τὸ μετόπωρον

Colloquuntur Xenocles, Plutarchus, Glaucias, Lamprias

1. Ἐν Ἐλευσῖνι μετὰ τὰ μυστήρια τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης εἱστιώμεθα παρὰ Γλαυκίᾳ τῷ ῥήτορι. πεπαυμένων δὲ δειπνεῖν τῶν ἄλλων, Ξενοκλῆς ὁ Δελφὸς ὥσπερ εἰώθει τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Λαμπρίαν εἰς ἀδηφαγίαν Βοιώτιον ἐπέσκωπτεν. ἐγὼ δ' ἀμυνόμενος ⟨ὑπὲρ⟩ αὐτοῦ τὸν Ξενοκλέα τοῖς Ἐπικούρου λόγοις χρώμενον 'οὐ γὰρ ἅπαντες' εἶπον, 'ὦ βέλτιστε, ποιοῦνται τὴν τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαίρεσιν ὅρον ἡδονῆς καὶ πέρας· Λαμπρίᾳ δὲ καὶ ἀνάγ-
B κη, πρὸ τοῦ κήπου κυδαίνοντι τὸν περίπατον καὶ τὸ Λύκειον, ἔργῳ μαρτυρεῖν Ἀριστοτέλει· φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (fr. 231) βρωτικώτατον ἕκαστον αὐτὸν αὑτοῦ περὶ τὸ φθινόπωρον εἶναι, καὶ τὴν αἰτίαν ἐπείρηκεν· ἐγὼ δ' οὐ μνημονεύω.' 'βέλτιον' εἶπεν ὁ Γλαυκίας· 'αὐτοὶ γὰρ ἐπιχειρήσομεν ζητεῖν, ὅταν παυσώμεθα δειπνοῦντες.' ὡς οὖν ἀφῃρέθησαν αἱ τράπεζαι, Γλαυκίας μὲν καὶ Ξενοκλῆς ᾐτιάσαντο τὴν ὀπώραν διαφόρως, ὁ μὲν ὡς τὴν κοιλίαν ὑπεξάγουσαν καὶ τῷ κενοῦσθαι τὸ σῶμα νεαρὰς ὀρέξεις ἀεὶ παρασκευάζουσαν· ὁ δὲ Ξενοκλῆς ἔλεγεν εὔστομόν τι καὶ δηκτικὸν ἔχοντα τῶν ὡραίων τὰ πλεῖστα τὸν στό-
C μαχον ἐπὶ τὴν βρῶσιν ἐκκαλεῖσθαι παντὸς μᾶλλον ὄψου καὶ ἡδύσματος· καὶ γὰρ τοῖς ἀποσίτοις τῶν ἀρρώστων

5 v. Capelle, Herm. 45, 328 13 s. Epicuri S. S. 3 (p. 72 et 395 Us.) 24 s. cf. 663 c 27 s. cf. 687 d

9 ⟨τοῦ⟩ δειπνεῖν ci. Herw. Δελφὸς Wy. ἀδελφὸς 11 add. Steph. 22 ὡς Leonicus εἰς 25 δηκτὸν T corr. Xyl.

ὀπώρας τι προσενεχθὲν ἀναλαμβάνει τὴν ὄρεξιν. ὁ δὲ Λαμπρίας εἶπεν, ὅτι τὸ οἰκεῖον καὶ [τὸ] σύμφυτον θερμὸν ἡμῶν, ᾧ τρέφεσθαι πεφύκαμεν, ἐν μὲν τῷ θέρει διέσπαρται καὶ γέγονεν ἀσθενέστερον καὶ μανόν, ἐν δὲ τῷ φθίνοντι καιρῷ συναγείρεται πάλιν καὶ ἰσχύει, κατακρυπτόμενον ἐντὸς διὰ τὴν περίψυξιν καὶ τὴν πύκνωσιν τοῦ σώματος. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀσύμβολος τοῦ λόγου μετασχεῖν εἶπον, ὅτι τοῦ θέρους διψητικώτεροι γινόμεθα καὶ πλείονι χρώμεθα τῷ ὑγρῷ διὰ τὸ καῦμα· νῦν οὖν ἡ φύσις ἐν τῇ μεταβολῇ ζητοῦσα τοὐναντίον, ὥσπερ D *εἴωθεν, πεινητικωτέρους ποιεῖ, καὶ τὴν ξηρὰν τροφὴν τῇ κράσει τοῦ σώματος ἀνταποδίδωσιν. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ σιτία φήσαι τις ἂν αἰτίας ἀμοιρεῖν παντάπασιν, ἀλλ' ἐκ νέων καὶ προσφάτων γενόμενα καρπῶν, οὐ μόνον μάζας καὶ ὄσπρια καὶ ἄρτους καὶ πυροὺς ⟨ἀλλὰ⟩ καὶ κρέα ζῴων εὐωχουμένων τὰ ἐπέτεια, τοῖς τε χυμοῖς διαφέρειν τῶν παλαιῶν καὶ μᾶλλον ἐπάγεσθαι τοὺς χρωμένους καὶ ἀπολαύοντας.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Πότερον ἡ ὄρνις πρότερον ἢ τὸ ᾠὸν ἐγένετο

Collocuntur Alexander, Plutarchus, Sulla, Firmus, Sossius Senecio

1. *Ἐξ ἐνυπνίου τινὸς ἀπε⟨ιχό⟩μην ᾠῶν πολὺν ἤδο …* E *παρὰ τοῦτο ποιούμενος, ἐν ᾠῷ καθάπερ ἐν Καρὶ διάπειραν λαβεῖν τῆς ὄψεως ἐναργῶς μοι πολλάκις γενομένης· ὑπό-*

---

2 ss. cf. 686 f 123 a al. Ps. Arist. Probl. ined. II 27 Bussem. 5 cf. Comm. ad Hes. O D 559 411 c 10 s. cf. 687 b 13 cf. 734 e 20 Imit. quaestionem Macrob. VII 16, 1—14 23 cf. Paroem. I 70 al.

---

2 del. Hu. 8 [τοῦ] θέρους ci. Hu. 15 add. Xyl. 16 διαφέρει T corr. Basil. 20 πρότερον om. (sed exhib. in indice) T add. g 22 ἐξ ἐν. Xyl. ἐξυπνιου lac. 4—5 T suppl. Exempl. Turn. lac. 2—3 T πολ. ἤδη χρόνον π. τ. Ex. Turn. 23 παρὰ τοῦτο] προὔργου ci. Re. παρὰ ⟨μέγα⟩ τ. Po. ποιούμενοι T corr. Re. Καρὶ διάπ. Wy. καρδίαι πεῖραν T Καρὶ πεῖραν Re.

νοιαν μέντοι παρέσχον, ἑστιῶντος ἡμᾶς Σοσσίου Σενεκίωνος, ἐνέχεσθαι δόγμασιν Ὀρφικοῖς ἢ Πυθαγορικοῖς καὶ τὸ ᾠόν, ὥσπερ ἔνιοι καρδίαν καὶ ἐγκέφαλον, ἀρχὴν ἡγούμενος γενέσεως ἀφοσιοῦσθαι· καὶ προὔφερεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἐπικούρειος ἐπὶ γέλωτι τὸ (Orphic. fr. 291 Kern)

'Ἰσόν τοι κυάμους ἔσθειν κεφαλάς τε τοκήων,'

ὡς δὴ κυάμους τὰ ᾠὰ διὰ τὴν κύησιν αἰνιττομένων τῶν F *ἀνδρῶν, διαφέρειν δὲ μηδὲν οἰομένων τὸ ἐσθίειν ᾠὰ τοῦ χρῆσθαι τοῖς τίκτουσι τὰ ᾠὰ ζῴοις. ἐγίνετο δὴ τὸ τῆς αἰτίας ἀπολόγημα τῆς αἰτίας αὐτῆς ἀλογώτερον, Ἐπικουρείῳ λέγειν ἐνύπνιον. ὅθεν οὐ παρῃτούμην τὴν δόξαν ἅμα προσπαίζων τι τῷ Ἀλεξάνδρῳ· καὶ γὰρ ἦν χαρίεις καὶ φιλόλογος ἐπιεικῶς.* |

686 2. *Ἐκ δὲ τούτου τὸ ἄπορον καὶ πολλὰ πράγματα τοῖς ζητητικοῖς παρέχον εἰς μέσον εἵλκετο πρόβλημα περὶ τοῦ ᾠοῦ καὶ τῆς ὄρνιθος, ὁπότερον γένοιτο πρότερον αὐτῶν. καὶ Σύλλας μὲν ὁ ἑταῖρος εἰπὼν ὅτι μικρῷ προβλήματι καθάπερ ὀργάνῳ μέγα καὶ βαρὺ σαλεύομεν τὸ περὶ τοῦ κόσμου τῆς γενέσεως ἀπηγόρευσεν· τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου τῆς ζητήσεως ὡς μηδὲν προσφυὲς φερούσης καταγελάσαντος ὁ γαμβρὸς ἡμῶν Φίρμος 'ἐμοὶ τοίνυν' ἔφη 'χρῆσον ἐν τῷ παρόντι τὰς ἀτόμους. εἰ γὰρ τὰ μικρὰ δεῖ στοιχεῖα τῶν μεγάλων ⟨καὶ⟩ ἀρχὰς ὑποτίθεσθαι, πρῶτον*

3—7 cf. Athen. II 65 f **7** cf. Schneideri Callim. fr. anon. 376; Mullach, Fr. Phil. Gr. I p. 200 Clem. Al. Str. III 24, 2 **8** cf. Gell. IV 11, 10 (Empedocl. fr. 141) **15—17** cf. Censorin. de d. nat 4, 3 **23 s.** cf. 1077 a

---

5 *ἐπικούριος* T corr. Xyl., item l. 11 s. **7** *ἔσθειν* Xyl. *ἐσθίειν* **10** *δὴ*] *δ' ἂν* ci. Po. **16** *εἵλκετο* Hu. cf. p. 40, 16 *εἵλκεν* T (non Alexander: cf. l. 20 s.) **18** *σύλας* T corr. *Π* **19** *περὶ τοῦ κ. τῆς γεν.*] def. Hu. coll. p. 101, 10 1109 e Thucyd. VI 33, 1. VII 71, 3 al. *τῆς τοῦ κ. γ.* Wy. cf. p. 8, 1 **23** *τοῖς ἀτόμοις* T corr. Re. **24** add. Hu., cf. etiam 947 e *στοιχεῖα τῶν ἄλλων ὑποτίθενται καὶ ἀρχάς* (et 263 e) *μεγάλων, ⟨τὰ δ' ἁπλᾶ τῶν μεμιγμένων⟩ ἀ.* ci. Po. *πρότερον* ci. Re.

εἰκός ἐστιν τὸ ᾠὸν γενονέναι τῆς ὄρνιθος· ἔστι γὰρ καὶ ἁπλοῦν, ὡς ἐν αἰσθητοῖς, ποικίλον δὲ καὶ μεμιγμένον B μᾶλλον ἡ ὄρνις. καθόλου δ' ἡ μὲν ἀρχὴ πρῶτον ἀρχὴ δὲ τὸ σπέρμα, τὸ δ' ᾠὸν σπέρματος μὲν πλέον ζῴου δὲ μικρότερον· ὡς γὰρ ἡ προκοπὴ μέσον εὐφυΐας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀρετῆς, οὕτω τὸ ᾠὸν προκοπή τίς ἐστι τῆς φύσεως ἐπὶ τὸ ἔμψυχον ἀπὸ τοῦ σπέρματος πορευομένης. ἔτι δ', ὥσπερ ἐν τῷ ζῴῳ πρῶτα γίνεσθαι λέγουσιν ἀρτηρίας καὶ φλέβας, οὕτω λόγον ἔχει καὶ τοῦ ζῴου τὸ ᾠὸν γεγονέναι πρῶτον, ὡς περιέχον ἐμπεριεχομένου. καὶ γὰρ αἱ τέχναι πρῶτον ἀτύπωτα καὶ ἄμορφα πλάττουσιν, εἶθ' ὕστερον ἕκαστα τοῖς εἴδεσι διαρθροῦσιν· ᾗ Πολύκλειτος ὁ πλά- C στης εἶπεν χαλεπώτατον εἶναι τὸ ἔργον, ὅταν ἐν ὄνυχι ὁ πηλὸς γένηται· διὸ καὶ τῇ φύσει τὸ πρῶτον εἰκός ἐστιν ἀτρέμα κινούσῃ τὴν ὕλην ἀργοτέραν ὑπακούειν, τύπους ἀμόρφους καὶ ἀορίστους ἐκφέρουσαν ὥσπερ τὰ ᾠά, μορφουμένων δὲ τούτων καὶ διαχαρασσομένων ὕστερον ἐνδημιουργεῖσθαι τὸ ζῷον. ὡς δὲ κάμπη γίνεται τὸ πρῶτον, εἶτ' ἐκπαγεῖσα διὰ ξηρότητα καὶ περιρραγεῖσ' ἕτερον πτερωθὲν δι' αὑτῆς τὴν καλουμένην ψυχὴν μεθίησιν, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνταῦθα προϋφίσταται τὸ ᾠὸν οἷον ὕλη τῆς γενέσεως. ἀνάγκη γὰρ ἐν πάσῃ μεταβολῇ πρότερον εἶναι τοῦ μεταβάλλοντος ⟨τὸ⟩ ἐξ οὗ μετέβαλε. D σκόπει δ' ὅτι σκνῖπες ἐν δένδρῳ καὶ τερηδόνες ἐμφύονται ξύλῳ κατὰ σῆψιν ὑγρότητος ἢ πέψιν· ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιώσειεν μὴ προϋποκεῖσθαι μηδὲ πρεσβύτερον εἶναι φύσει τὸ

12 86 a Vorsokr. 40 B 1 18–21 cf. Arist. 551 a 13 Geopon. XV 1, 21 al. 22 Arist. 225 a 1 al. 24 Theophr. h. pl. IV 14, 10 V 4, 5

10 fort. *πρότερον*, sed cf. p. 58, 24 Hu. *ἐμπερ.* Turn. *ἐν περιεχομένῳ* 12 ᾗ Basil. ἢ 15 *ἀργότερον* ci. Re. *τύπους* E corr. post., Basil. *τόπους* T 17 *ἐκδημ.* ci. Re. Wil. 20 *ἕτ.*] *ἔντομον* ci. Wy. *ἕτ.* ⟨*τι*⟩ Duebn. *μεθίησιν* def. Po. *ἀνίησιν* ci. Xyl. *ἐξίησιν*? Hu. 23 add. Mez.

γεννῶν. ἡ γὰρ ὕλη λόγον ἔχει πρὸς τὰ γινόμενα μητρὸς ὥς φησι Πλάτων (Tim. 52 d) καὶ τιθήνης· ὕλη δὲ πᾶν ἐξ οὗ σύστασιν ἔχει τὸ γεννώμενον. τὸ δ' ἐπὶ τούτοις' ἔφη γελάσας '' ἀείσω ξυνετοῖσι' (Orph. fr. 334) τὸν Ὀρφικὸν καὶ ἱερὸν λόγον, ὃς οὐκ ὄρνιθος μόνον τὸ ᾠὸν ἀποφαίνει πρεσβύτερον, ἀλλὰ καὶ συλλαβὼν ἅπασαν αὐτῷ τὴν ἁπάντων ὁμοῦ πρεσβυγένειαν ἀνατίθησιν. καὶ τἆλλα E μὲν 'εὔστομα κείσθω' καθ' Ἡρόδοτον (II 171), ἔστι γὰρ μυστικώτερα· ζῴων δὲ πολλὰς φύσεις τοῦ κόσμου περιέχοντος, οὐδὲν ὡς εἰπεῖν γένος ἄμοιρόν ἐστι τῆς ἐξ ᾠοῦ γενέσεως, ἀλλὰ καὶ πτηνὰ γεννᾷ καὶ νηκτὰ μυρία καὶ χερσαῖα, σαύρας, καὶ ἀμφίβια, [καὶ] κροκοδείλους, καὶ δίποδα, τὸν ὄρνιν, καὶ ἄποδα, τὸν ὄφιν, καὶ πολύποδα, τὸν ἀττέλεβον· ὅθεν οὐκ ἀπὸ τρόπου τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς ὡς μίμημα τοῦ τὰ πάντα γεννῶντος καὶ περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ συγκαθωσίωται.'

3. Ταῦτα τοῦ Φίρμου διεξιόντος, ὁ Σενεκίων ἔφη τὴν τελευταίαν τῶν εἰκόνων αὐτῷ πρώτην ἀντιπίπτειν. F 'ἔλαθες γάρ' εἶπεν, 'ὦ Φίρμε, τὸν κόσμον ἀντὶ τῆς παροιμιακῆς θύρας 'ἐπὶ σεαυτὸν ἀνοίξας'. ὁ γὰρ κόσμος προϋφέστηκε πάντων τελειότατος ὤν· καὶ λόγον ἔχει τοῦ ἀτελοῦς φύσει πρότερον εἶναι τὸ τέλειον, ὡς τοῦ πεπηρωμένου τὸ ὁλόκληρον καὶ τοῦ μέρους τὸ ὅλον· οὐδὲ γὰρ ἔχει λόγον εἶναι μέρος οὗ μέρος ἐστὶ μὴ γεγονότος. ὅθεν οὐθεὶς λέγει τοῦ σπέρματος εἶναι τὸν ἄνθρωπον οὐδὲ τοῦ 637 ᾠοῦ τὴν ἀλεκτορίδα, τῆς δ' | ἀλεκτορίδος τὸ ᾠὸν εἶναι καὶ τὸ σπέρμα τοῦ ἀνθρώπου λέγομεν, ὡς τούτων ἐπιγινομένων ἐκείνοις καὶ τὴν γένεσιν ἐν ἐκείνοις λαμβανόντων εἶθ' ὥσπερ ὄφλημα τῇ φύσει τὴν γένεσιν ἀποδιδόν-

4 391 d 8 417 c 607 c 19 s. 1108 d Paroem. I 114 Hesych. s. Λυδός 22 Arist. 265 a 23. 269 a 19 23 s. Arist. 1253 a 20

12 del. Basil. 14 ἀττέλαβον ci. Bern. cf. 380 f et Aristot. 22 πεπειρ. T corr. g 28 οὐδὲ Steph. οὐδὲν T οὐδένα? Hu.

των. ἐνδεᾶ γάρ ἐστι τοῦ οἰκείου· διὸ καὶ βούλεσθαι ποιεῖν πέφυκεν ἄλλο τοιοῦτον, οἷον ἦν ἐξ οὗ ἀπεκρίθη. καὶ τὸν σπερματικὸν λόγον ὁρίζονται γόνον ἐνδεᾶ γενέσεως· ἐνδεὲς δ' οὐδέν ἐστι τοῦ μὴ γενομένου μηδ' ὄντος. τὰ δ' ᾠὰ καὶ παντάπασι βλέπεται τὴν φύσιν ἔχοντα τῆς ἔν τινι ζῴῳ πήξεως καὶ συστάσεως ὀργάνων τε τοιούτων καὶ ἀγγείων δεομένην· ὅθεν οὐδ' ἱστορεῖται γηγενὲς ᾠόν, ἀλλὰ καὶ τὸ Τυνδάρειον οἱ ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετὲς B ἀναφανῆναι. ζῷα δ' αὐτοτελῆ καὶ ὁλόκληρα μέχρι νῦν ἀναδίδωσιν ἡ γῆ, μῦς ἐν Αἰγύπτῳ πολλαχοῦ δ' ὄφεις καὶ βατράχους καὶ τέττιγας, ἀρχῆς ἔξωθεν ἑτέρας καὶ δυνάμεως ἐγγενομένης· ἐν δὲ Σικελίᾳ περὶ τὸν δουλικὸν πόλεμον, αἵματος πολλοῦ καὶ νεκρῶν ἀτάφων ἐπὶ τῇ γῇ κατασαπέντων, πλῆθος ἀττελέβων ἐξήνθησεν καὶ τὸν σῖτον ἔφθειρον πανταχοῦ σκεδασθέντες ἐπὶ τὴν νῆσον. ταῦτα τοίνυν ἐκ γῆς φύεται καὶ τρέφεται καὶ τροφῆς περίσσωμα ποιεῖ γόνιμον, ᾧ καθ' ἡδονὰς πρὸς ἄλληλα τρέπεται, καὶ συνδυαζόμενα τῇ μίξει τὰ μὲν ᾠοτοκεῖν τὰ δὲ ζῳοτοκεῖν πέφυκε. καὶ τούτῳ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι C τὴν πρώτην γένεσιν ἐκ γῆς λαβόντα καθ' ἕτερον τρόπον ἤδη καὶ δι' ἀλλήλων ποιεῖται τὰς τεκνώσεις. καθόλου δ' ὅμοιόν ἐστι τῷ λέγειν 'πρὸ τῆς γυναικὸς ἡ μήτρα γέγονεν'· ὡς γὰρ ἡ μήτρα πρὸς τὸν ἄνθρωπον, οὕτω πάλιν τὸ ᾠὸν πρὸς τὸν νεοσσὸν πέφυκε, κυόμενον ἐν αὐτῷ

---

1 cf. 905a St. V. F. II 741 Arist. 415a 26 s. 1252a 30. 735a 18 **8** St V F II 717. 739 al. **9** cf. Arist. 551a 1. 763a 25 **10** cf. Hecat. ap. Diod. I 10, 2 Ael. n. an. II 56. VI 41 Ovid. met. I 422 ss. Plin. n. h. IX 179 **16** s. cf. 641a 919c Doxogr. 417a 7 (Mor. 905a) Arist. 466b 8. 766b 8. 725a 3 ss. **18** Arist. 489b 11 **20** Doxogr. 564, 2 ss. al.

---

9 *ἀναφῆναι* T corr. Vulc. *φανῆναι* Zie. **13** *ἐπὶ* Hu. *ἐν* **14** *ἀττ.*] cf. ad p. 60, 14 **16** *περίσσωμα* Basil. *περὶ σῶμα* **22** *ὁμοίως ἔστι λέγειν, ὅτι πρὸ* ci. Wy. *καθ. δὲ* ⟨*τοιοῦτον* aut *τοῦτο*⟩ *ὅμοιόν ἐ. τῷ λ.* ⟨*ὅτι*⟩ *πρὸ* ci. Hu. cf. 715b **23** *τὸν ἄνθρωπον* (= $\overline{\alpha\nu o\nu}$) Hu. *τὸ ᾠὸν* T *τὸ ἔμβρυον* Re. *τὸ ζῷον* Doe.

καὶ λοχευόμενον· ὥστε μηδὲν διαφέρειν τὸν διαποροῦντα, πῶς ὄρνιθες ἐγένοντο μὴ γενομένων ᾠῶν, τοῦ πυνθανομένου, πῶς ἄνδρες ἐγένοντο καὶ γυναῖκες πρὶν αἰδοῖα γενέσθαι καὶ μήτρας. καίτοι τῶν μερῶν τὰ πλεῖστα συνυφίσταται τοῖς ὅλοις, αἱ δὲ δυνάμεις ἐπιγίνονται τοῖς
D *μέρεσιν αἱ δ' ἐνέργειαι ταῖς δυνάμεσιν τὰ δ' ἀποτελέσματα ταῖς ἐνεργείαις· ἀποτέλεσμα δὲ τῆς γεννητικῆς τῶν μορίων δυνάμεως τὸ σπέρμα καὶ τὸ ᾠόν· ὥστε τῆς τῶν ὅλων καθυστερεῖν γενέσεως. σκόπει δὲ μή, καθάπερ οὐ δυνατόν ἐστι πέψιν τροφῆς εἶναι πρὶν ἢ γενέσθαι ζῷον, οὕτως οὐδ' ᾠὸν οὐδὲ σπέρμα· καὶ γὰρ ταῦτα πέψεσί τισι καὶ μεταβολαῖς ἔοικεν ἐπιγενέσθαι· καὶ οὐχ οἷόν τε, πρὶν ἢ γενέσθαι ζῷον, ἔχειν ζῴου τροφῆς περίττωμα τὴν φύσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα μὲν ἁμωσγέπως ἀρχῆς τινος ἀντιποιεῖται, τὸ δ' ᾠὸν οὔτ' ἀρχῆς ἔχει λόγον, οὐ γὰρ ὑφίσταται πρῶτον, οὔθ' ὅλου φύσιν, ἀτελὲς γάρ ἐστιν. ὅθεν*
E *ἀρχῆς μὲν ἄνευ γεγονέναι ζῷον οὐ λέγομεν, ἀρχὴν δ' εἶναι ζῳογονίας ὑφ' ἧς πρῶτον ἡ ὕλη μετέβαλε δυνάμεως, κρᾶσίν τινα καὶ μῖξιν ἐνεργασαμένης γόνιμον· τὸ δ' ᾠὸν ἐπιγέννημ' εἶναι, καθάπερ τὸ αἷμα καὶ τὸ γάλα, τοῦ ζῴου μετὰ τροφὴν καὶ πέψιν. οὐ γὰρ ὦπται συνιστάμενον ᾠὸν ἐκ τῆς ἰλύος, ἀλλ' ἐν μόνῳ ζῴῳ τοῦτο τὴν σύστασιν ἔχει καὶ γένεσιν· ζῷα δὲ καθ' αὑτὰ μυρία συνίσταται. καὶ τί δεῖ λέγειν τἆλλα; πολλῶν γὰρ ἐγχέλεων ἁλισκομένων οὐδεὶς ἑώρακεν οὔτε θορὸν οὔτ' ᾠὸν ἔγχελυν ἔχουσαν, ἀλλὰ κἂν τὸ ὕδωρ τις ἐξαρύσῃ καὶ τὴν ἰλὺν ἀναξύσῃ πᾶσαν,*
F *εἰς τὸν τόπον ὕδατος συρρυέντος ἐγχέλεις ζῳογονοῦνται. δεῖ οὖν ὕστερον ἀνάγκῃ γεγονέναι τὸ θατέρου δεόμενον πρὸς γένεσιν, ᾧ δὲ καὶ νῦν θατέρου χωρὶς ἄλλως ὑπάρχει*

23 s. Arist. 763 a. 379 b 6 al. **24** Arist. 569 a 6. 570 a 3 ss.

12 *ἐπιγενέσθαι ἔοικεν* (hiatus!) T trp. Hu. **14** *ἀμ.* Xyl. *ἄλλως γέ πως* **18** *ὑφ' ἧς π. ἡ ὑ. μ. δυνάμεως* subiectum est **20** *ἐπιγένημα* T corr. *O* **22** *τῆς Π γῆς* T fort. *γῆς ⟨ἢ⟩ ἰλύος* Hu. **25** *ἔγχελιν* T corr. *Π* **28** *δεῖ ο. ὕ. ἀν.*] *διὸ ὕ. ἀνάγκη* ci. Wy. [*δεῖ*] *ὕ. οὖν ἀνάγκη* Bern. prob.

συνίστασθαι, τοῦτο προτερεῖν τῇ ἀρχῇ τῆς γενέσεως. περὶ ἐκείνης γάρ ἐστι τῆς πρώτης ὁ λόγος· ἐπεὶ νῦν γε καὶ νεοττιὰς συντίθησι τὰ πτηνὰ πρὸ τῆς ᾠοτοκίας καὶ σπάργανα παρασκευάζουσιν αἱ γυναῖκες· | ἀλλ' οὐκ ἂν 638 εἴποις καὶ νεοττιὰν ᾠοῦ γεγονέναι πρότερον καὶ σπάργανα παίδων. 'οὐ γὰρ γῆ' φησὶν ὁ Πλάτων (Menex. 238 a) 'γυναῖκα, γῆν δὲ γυνὴ μιμεῖται' καὶ τῶν ἄλλων θηλέων ἕκαστον. διὸ πρώτην γένεσιν εἰκός ἐστιν ἐκ γῆς τελειότητι καὶ ῥώμῃ τοῦ γεννῶντος αὐτοτελῆ καὶ ἀπροσδεῆ γενέσθαι, τοιούτων ὀργάνων καὶ στεγασμάτων καὶ ἀγγείων μὴ δεομένην, ἃ νῦν ἡ φύσις ἐν τοῖς τίκτουσιν ἐργάζεται καὶ μηχανᾶται δι' ἀσθένειαν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

Εἰ πρεσβύτατον ἡ πάλη τῶν ἀγωνισμάτων

Colloquuntur Lysimachus, Plutarchus, Sosicles, Philinus

1. Σωσικλέα τὸν Κορωνῆθεν, Πυθίοις νενικηκότα B ποιητάς, εἱστιῶμεν τὰ ἐπινίκια. τοῦ δὲ γυμνικοῦ ἀγῶνος ἐγγὺς ὄντος, ὁ πλεῖστος ἦν λόγος περὶ τῶν παλαιστῶν· πολλοὶ γὰρ ἐτύγχανον ἀφιγμένοι καὶ ἔνδοξοι. παρὼν οὖν Λυσίμαχος, εἷς τῶν Ἀμφικτυόνων ἐπιμελητής, ἔναγχος ἔφη γραμματικοῦ τινος ἀκοῦσαι τὴν πάλην ἀρχαιότατον ἀθλημάτων πάντων ἀποφαίνοντος, ὡς καὶ τοὔνομα μαρτυρεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ ἀπολαύειν τὰ νεώτερα πράγματα κειμένων ἐν τοῖς παλαιοτέροις ὀνομάτων· ὥς που καὶ τὸν αὐλὸν 'ἡρμόσθαι' λέγουσιν καὶ 'κρούματα' C ⟨τὰ⟩ αὐλήματα καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς λύρας λαμβάνοντες τὰς προσηγορίας. τὸν οὖν τόπον, ἐν ᾧ γυμνάζονται πάντες

4 *προπαρασκ.* ci. Doe. coll. Xen. Mem. II 2, 5 8 ⟨*τὴν*⟩ *πρώτην* ci. Re. 9 *καὶ ῥ.* Steph. *καιρῷ . μὴ* 11 *μὴ δεομ.* del. iub. Re. *ἃ νῦν* T p. corr. et Basil. *ἂν οὖν* T¹ 12 *μηχανεῖται* T corr. *O* 20 *οὖν* Basil. et T p. corr. *ὁ νῦν* T¹ 21 *ἀρχ.* Bollaan (*—οτάτην* Re.) *ἀρχαιοτέραν* T 24 *ἐν*] *ἐπὶ* ci. Bases 26 add. Wy. 27 *τόπον* Basil. et T p. corr. *τρόπον* T¹ *πάντες O πάν* T

οἱ ἀθληταί, παλαίστραν καλοῦσι, τῆς πάλης [τοὔνομα]
κτησαμένης τὸ πρῶτον, εἶτα καὶ τοῖς αὖθις ἐφευρεθεῖσιν
† ἐμπαρασχεῖν. τοῦτ' ἔφην ἐγὼ τὸ μαρτύριον οὐκ ἰσχυρὸν
εἶναι· κεκλῆσθαι γὰρ ἀπὸ τῆς πάλης τὴν παλαίστραν οὐχ
ὅτι πρεσβύτατόν ἐστι τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὅτι μόνον τῶν τῆς
ἀγωνίας εἰδῶν πηλοῦ καὶ κονίστρας καὶ κηρώματος τυγ-
χάνει δεόμενον· οὔτε γὰρ δρόμον οὔτε πυγμὴν ἐν παλαί-
D στραις διαπονοῦσιν, ἀλλὰ πάλην καὶ παγκρατίου τὸ περὶ
τὰς κυλίσεις· ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον ἔκ τε
πυγμῆς καὶ πάλης, δῆλόν ἐστιν. 'ἄλλως δὲ πῶς' ἔφην
'λόγον ἔχει τεχνικώτατον καὶ πανουργότατον τῶν ἀθλη-
μάτων τὴν πάλην οὖσαν ἅμα καὶ πρεσβύτατον εἶναι; τὸ
γὰρ ἁπλοῦν καὶ ἄτεχνον καὶ βίᾳ μᾶλλον ἢ μεθόδῳ περαι-
νόμενον αἱ χρεῖαι πρῶτον ἐκφέρουσιν.' ἐμοῦ δὲ ταῦτ'
εἰπόντος, ὁ Σωσικλῆς 'ὀρθῶς' ἔφη 'λέγεις, καὶ συμ-
βάλλομαί σοι πίστιν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἡ γὰρ πάλη μοι
δοκεῖ τῷ παλεύειν, ὅπερ ἐστὶ δολοῦν καὶ καταβάλλειν δι'
ἀπάτης, κεκλῆσθαι.' καὶ ὁ Φιλῖνος 'ἐμοὶ δ'' εἶπεν
E 'ἀπὸ τῆς παλαιστῆς· τούτῳ γὰρ μάλιστα τῷ μέρει τοῖν
χεροῖν ἐνεργοῦσιν οἱ παλαίοντες, ὥσπερ οἱ πυκτεύοντες
αὖ πάλιν τῇ πυγμῇ· διὸ κἀκεῖνο πυγμὴ καὶ τοῦτο πάλη
προσηγόρευται τὸ ἔργον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ συμπάσαι
τῶν ποιητῶν καὶ καταπάσαι 'παλῦναι' λεγόντων, ᾧ μά-
λιστα χρωμένους τοὺς παλαιστὰς ὁρῶμεν, ἔστι καὶ ταύτῃ
προσάγειν τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος. σκόπει δ' ἔτι'
εἶπεν 'μὴ τοῖς μὲν δρομεῦσιν ἔργον ἐστὶν ὅτι πλεῖστον
ἀπολιπεῖν καὶ πορρωτάτω διαστῆναι, τοὺς δὲ πύκτας οὐδὲ
πάνυ βουλομένους ἐῶσιν οἱ βραβευταὶ συμπλέκεσθαι·
F μόνους δὲ τοὺς παλαιστὰς ὁρῶμεν ἀλλήλους ἀγκαλιζο-

---

1 del. Pat. Hu. 3 ἐμπαρασχούσης Anon. ἐμπαρασχ<ούσης ἀσκ>εῖν Pat. 1—3 οἱ ἀθλ. [παλ. καλ.] τῆς πάλης [τοὔν.] κτησ. τὸ πρ. εἶτα κ. τ. α. ἐφ. ἐμπαρασχεῖν Bases 4 τὴν παλαίστραν Basil. τῆς -ας T 8 πάλης T corr. Wy. 11 post ἔχει ras. 1 l. T 17 παλεύειν Basil. παλαίειν δολοῦν Bern. δόλου 19 τοῦ παλαιστοῦ T corr. Turn.

μένους καὶ περιλαμβάνοντας· καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἀγωνισμάτων, ἐμβολαί, παρεμβολαί, συστάσεις, παραθέσεις, συνάγουσιν αὐτοὺς καὶ ἀναμιγνύουσιν ἀλλήλοις. διὸ τῷ πλησιάζειν μάλιστα καὶ γίνεσθαι πέλας οὐκ ἄδηλόν ἐστι τὴν πάλην ὠνομάσθαι.' |

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε 639

Διὰ τί τῶν ἀθλημάτων Ὅμηρος πρῶτον ἀεὶ τάττει τὴν πυγμὴν εἶτα τὴν πάλην καὶ τελευταῖον τὸν δρόμον

Collocuntur Lysimachus, Timo, Menecrates, Plutarchus, alii

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων καὶ τὸν Φιλῖνον ἡμῶν ἐπαινεσάντων, αὖθις ὁ Λυσίμαχος ἔφη 'ποῖον οὖν φαίη τις ἂν τῶν ἀγωνισμάτων γεγονέναι πρῶτον; ἢ τὸ στάδιον, ὥσπερ Ὀλυμπίασιν; **'ἐνταῦθα δὲ παρ' ἡμῖν καθ' ἕκαστον ἄθλημα τοὺς ἀγωνιζομένους εἰσάγουσιν, ἐπὶ παισὶ παλαισταῖς ἄνδρας παλαιστὰς καὶ πύκτας ἐπὶ πύκταις ὁμοίως καὶ παγκρατιαστάς· ἐκεῖ δ', ὅταν οἱ παῖδες διαγωνίσωνται, τότε τοὺς ἄνδρας καλοῦσιν. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον' ἔφη 'τὴν B κατὰ χρόνον τάξιν Ὅμηρος ἀποδείκνυσιν· πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυγμὴ παρ' αὐτῷ, δεύτερον πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέτακται.' θαυμάσας οὖν Μενεκράτης ὁ Θεσσαλός 'ὦ Ἡράκλεις' εἶπεν, 'ὅσα λανθάνει ἡμᾶς· εἰ δέ τινα τῶν ἐπῶν ἐστί σοι πρόχειρα, μὴ φθονήσῃς ἀναμνῆσαι.' καὶ ὁ Τίμων 'ἀλλ' ὅτι μέν' εἶπεν 'αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, ἅπασιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔναυλόν ἐστιν· διατηρῶν δὲ τὴν τάξιν ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι πεποίηκεν (Ψ 620)

13 cf. 675 c C. Robert, Herm. 35, 150—152 26— p. 66, 14 cf. Schol. A ad Ψ 621 Eustath. 1320, 6 ss.

12 signum interrog. Wil. Pat. 13 lac. indic. Xyl. 15 ὁμ. καὶ] καὶ ὁμ. Wil. 17 ἔφη] sc. Timo (v. l. 22 s.)

C ‘δίδωμι δέ σοι τόδ’ ἄεθλον
αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ’ ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι οὐδὲ πόδεσσι
θεύσεαι·’

τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδολεσχοῦντα γεροντικῶς ὅτι (Ψ 634)

‘πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Οἴνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον ⟨δὲ⟩ πάλῃ Πλευρώνιον, Ἴφικλον δὲ πόδεσσι
παρέδραμον·’

αὖθις δὲ τὸν μὲν Ὀδυσσέα τοὺς Φαίακας προκαλούμενον (ϑ 206)

‘ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν,’

τὸν δ’ Ἀλκίνουν ὑποτιμώμενον (ϑ 246)

D ‘οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖς θέομεν·’

ὡς οὐ κατὰ τύχην ἐκ τοῦ παρισταμένου τῇ τάξει χρώμενος ἄλλοτ’ ἄλλως, ἀλλὰ τοῖς εἰθισμένοις τότε καὶ δρωμένοις κατὰ νόμον ἐπακολουθῶν· ἐδρᾶτο δ’ οὕτως τὴν παλαιὰν ἔτι τάξιν αὐτῶν διαφυλαττόντων.’

2. *Παυσαμένου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ,* τἄλλα μὲν ἔφην ἀληθῶς λέγεσθαι, τὴν δ’ αἰτίαν τῆς τάξεως οὐκ ἐπῄνουν. ἐδόκει δὲ καὶ τῶν ἄλλων τισὶ μὴ πιθανὸν εἶναι ⟨γεγονέναι⟩ τὸ πυκτεύειν καὶ παλαίειν πρότερον ἐν ἀγῶνι καὶ ἁμίλλῃ τοῦ τροχάζειν, καὶ παρεκάλουν ἐξάγειν εἰς τὸ ἀνώτερον. ἔφην δ’ ἐκ τοῦ παραστάντος, ὅτι ταῦτά μοι
E πάντα μιμήματα δοκεῖ καὶ γυμνάσματα τῶν πολεμικῶν εἶναι· καὶ γὰρ ὁπλίτης ἐπὶ πᾶσιν εἰσάγεται, μαρτυρούμενος ὅτι τοῦτο τὸ τέλος ἐστὶ τῆς σωμασκίας καὶ [τὸ] τῆς

25 cf. 675 c. d

1 τοι Hom. 8 add. Xyl. 11 ποσίν Xyl. ποσσίν 14 κραιπνοῖς Xyl. -οῖσι T -ῶς Hom. 21 s. add. Bern. (post ἀγῶνι l. 22 Wy.) sine supplemento προτερεῖν ci. Wil. ⟨τὸ⟩ παλ. ci. Hu. 23 s. τὸ πιθανώτερον ci. Re. 27 del. Steph.

ἁμίλλης· καὶ τὸ τοῖς νικηφόροις <εἰσ>ελαύνουσιν τῶν τειχῶν ἐφίεσθαι μέρος διελεῖν καὶ καταβαλεῖν τοιαύτην ἔχει διάνοιαν, ὡς οὐ μέγα πόλει τειχῶν ὄφελος ἄνδρας ἐχούσῃ μάχεσθαι δυναμένους καὶ νικᾶν. ἐν δὲ Λακεδαίμονι τοῖς νενικηκόσι στεφανίτας ἀγῶνας ἐξαίρετος ἦν ἐν ταῖς παρατάξεσι χώρα, περὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα τεταγμένους μάχεσθαι· καὶ τῶν ζῴων μόνῳ τῷ ἵππῳ μετουσία στεφάνου καὶ ἀγῶνος ἔστιν, ὅτι μόνος καὶ πέφυκε καὶ ἤσκηται μαχομένοις παρεῖναι καὶ συμπολεμεῖν. ʽεἰ δὲ δὴ ταῦτα λέγεται μὴ κακῶς, ἤδη σκοπῶμεν᾿ ἔφην ʽὅτι τῶν μαχομένων F *πρῶτον ἔργον ἐστὶ τὸ πατάξαι καὶ φυλάξασθαι, δεύτερον δὲ συμπεσόντας ἤδη καὶ γενομένους ἐν χερσὶν ὠθισμοῖς τε χρῆσθαι καὶ περιτροπαῖς ἀλλήλων, ᾧ δὴ μάλιστά φασιν ἐν Λεύκτροις τοὺς Σπαρτιάτας ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, παλαιστρικῶν ὄντων, καταβιασθῆναι·* | *διὸ καὶ παρ᾿ Αἰσχύλῳ* 640 *τις τῶν πολεμικῶν ὀνομάζεται ʽβριθὺς ὁπλιτοπάλας᾿* (PLG II p. 242 fr. 5, I 66 D.) *καὶ Σοφοκλῆς εἴρηκέ που περὶ τῶν Τρώων ὡς* (fr. 775)

ʽφίλιπποι καὶ κερουλκοί,
σὺν σάκει᾿ δὲ ʽκωδωνοκρότῳ παλαισταί·᾿

καὶ μὴν ἐπὶ πᾶσί γε τὸ τρίτον ἐστὶν νικωμένους φεύγειν ἢ διώκειν νικῶντας. εἰκότως οὖν ἡ πυγμὴ προεισῆγε, δευτέραν δ᾿ εἶχεν ἡ πάλη τάξιν, καὶ τελευταίαν ὁ δρόμος· ὅτι πυγμὴ μέν ἐστι μίμημα πληγῆς καὶ φυλακῆς, πάλη δὲ συμπλοκῆς καὶ ὠθισμοῦ, δρόμῳ δὲ μελετῶσι φεύγειν καὶ διώκειν.᾿

---

4 v. Lyc. 22 14 s. cf. 233 e 16 cf. 334 d 317 e Dem. et Cic. comp. 2 Th. Preger, Inscr. Gr. metr. ex scriptor. coll. nr. 42

---

1 *εἰσελαύν.* Salmas. *ἐλαύν.* 2 *καταβάλλειν* T corr. Bern. *ἔχειν* T corr. *Π* 15 *καταβιβασθῆναι* T corr. Wy. 20 *δὲ* Plut. tribuit Wil. (versus Sapphicus) 22 *πρόεισί γε* T corr. Hu. *προῆγε* Wy.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Διὰ τί πεύκη καὶ πίτυς καὶ τὰ ὅμοια τούτοις οὐκ ἐνοφθαλμίζεται

Collocuntur Crato, Philo, Soclarus

B 1. Σώκλαρος ἑστιῶν ἡμᾶς ἐν κήποις ὑπὸ τοῦ Κηφισοῦ
ποταμοῦ περιρρεομένοις ἐπεδείκνυτο δένδρα παντοδαπῶς
πεποικιλμένα τοῖς λεγομένοις ἐνοφθαλμισμοῖς· καὶ γὰρ
ἐκ σχίνων ἐλαίας ἀναβλαστανούσας ἑωρῶμεν καὶ ῥοιὰς ἐκ
μυρρίνης· ἦσαν δὲ καὶ δρύες ἀπίους ἀγαθὰς ἐκφέρουσαι
καὶ πλάτανοι μηλεῶν δεδεγμέναι καὶ συκαῖ μορεῶν ἐμβο-
λάδας, ἄλλαι τε μίξεις φυτῶν κεκρατημένων ἄχρι καρπο-
γονίας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πρὸς τὸν Σώκλαρον ἔπαιζον, ὡς
C τῶν ποιητικῶν σφιγγῶν καὶ χιμαιρῶν τερατωδέστερα
γένη καὶ θρέμματα βόσκοντα· Κράτων δὲ προὔβαλεν
ἡμῖν διαπορῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν μόνα τῶν φυτῶν
τὰ ἐλατώδη δέχεσθαι τὰς τοιαύτας ἐπιμιξίας οὐ πέφυκεν·
οὔτε γὰρ κῶνον οὔτε κυπάριττον ἢ πίτυν ἢ πεύκην ἐκτρέ-
φουσάν τι τῶν ἑτερογενῶν ὁρᾶσθαι.

2. Ὑπολαβὼν δὲ Φίλων ἔφη 'λόγος τις ἔστιν, ὦ
Κράτων, παρὰ τοῖς σοφοῖς, βεβαιούμενος ὑπὸ τῶν γεωρ-
γικῶν. τὸ γὰρ ἔλαιον εἶναί φασι τοῖς φυτοῖς πολέμιον
καὶ τάχιστ' ἂν ἀπολέσθαι φυτὸν ὃ βούλοιο χριόμενον
ἐλαίῳ, καθάπερ τὰς μελίττας. τὰ δ' εἰρημένα δένδρα πίονα
καὶ πέπειραν ἔχει τὴν φύσιν, ὥστε πίσσαν ἀποδακρύειν
D καὶ ῥητίνην· ὅταν δὲ πληγῇ, ταῖς διακοπαῖς οἴκοθεν ὥσπερ

2 ss. v. Capelle, Herm. 45, 328 19 s. cf. 725 b 21–23 911 e Theophr. h. pl. IV 16, 5; c. pl. V 15, 6 Plin. n. h. XVII 234 22 s. Aristot. h. an. 605 b 20 Clem. Al. Paed. II 66, 2 Plin. n. h. XI 66 al. 25 s. Theophr. h. pl. IX 2, 1

3 *ἐνοφθαλμιάζεται* T corr. Bern. 7 *ἐνόφθαλμις* T corr. Steph. 16 *ἐλατ.* Po. *ἐλαιώδη* T *δᾳδώδη* Pat. coll. 648 d 23 *καθ. τ. μελ.* del. Doe. 25 *ῥητ.* T post corr., *ῥιτ.* T[1] *οἴκ. ὥσπερ ἰ.* Wil. *ὥσπερ οἴκ. ἰ.* T *ὥσπερ ἑλκωθέντ' ἰ.* Hutten

ἰχῶρας συνάγει· ἥ τε δᾳς αὐτῶν ἐλαιηρὰν ἀφίησιν ἰκμάδα καὶ περιστίλβει τὸ λιπαρὸν αὐτῇ· διὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα γένη δυσμίκτως ἔχει, καθάπερ αὐτὸ τὸ ἔλαιον.' παυσαμένου δὲ τοῦ Φίλωνος, ὁ μὲν Κράτων ᾤετο καὶ τὴν τοῦ φλοιοῦ φύσιν πρὸς τοῦτο συνεργεῖν· λεπτὸν γὰρ ὄντα καὶ ξηρὸν οὐ παρέχειν ἕδραν οὐδ' ἐμβίωσιν τοῖς ἐντιθεμένοις, † ὥσπερ τὰ φλοιώδη καὶ νοτερὰ καὶ τὰ μαλακὰ τοῖς ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὄντα μέρεσι † προσδεχομένοις περιπτύσσεσθαι κολλώμενον.'

3. *Αὐτὸς δὲ Σώκλαρος ἔφη καὶ ⟨τὸν⟩ ταῦτα λέγοντα μὴ κακῶς προσεννοεῖν, ὅτι δεῖ τὸ δεχόμενον ἑτέραν φύσιν* E *εὔτρεπτον εἶναι, ἵνα κρατηθὲν ἐξομοιωθῇ καὶ μεταβάλῃ τὴν ἐν ἑαυτῷ τροφὴν πρὸς τὸ ἐμφυτευόμενον. 'καὶ γὰρ τὴν γῆν προδιαλύομεν καὶ μαλάσσομεν, ἵνα κοπεῖσα μεταβάλῃ δι' εὐπάθειαν καὶ ἅψηται τῶν ἐμφυτευομένων· ἡ γὰρ ἀτενὴς καὶ σκληρὰ δυσμετάβλητος. ταῦτα δὲ τὰ δένδρα κοῦφα τοῖς ξύλοις ὄντα κρᾶσιν οὐ ποιεῖ διὰ τὸ μὴ κρατεῖσθαι μηδὲ μεταβάλλειν. ἔτι δ'' εἶπεν 'οὐκ ἄδηλον ὅτι δεῖ πρὸς τὸ ἐμφυτευόμενον χώρας λόγον ἔχειν τὸ δεξόμενον· τὴν δὲ χώραν δεῖ θήλειαν ἔχειν καὶ γόνιμον· ὅθεν τὰ πολυκαρπότατα τῶν φυτῶν . . .*

---

3 696 b 702 b **7** Theophr. c. pl. I 6, 4 **19** Theophr. c. pl. I 6, 1 al. Clem. Al. Str. VI 117, 2

---

1 *ἰχῶρας* T Wil. *ἰχῶρα* Madv. **6** *ἐνθεμένοις* T corr. Bern. **7—9** *ὥσπερ τ. φ. κ. ν. κ. [τὰ] μ. τ. ὑ. τ. φλ. [ὄντα] μ. προσδεχόμενον περιπτύσσεται ⟨καὶ⟩ κολλώμενον* ci. Re. *⟨ὥσθ'⟩ ὥ. τ. φ. κ. ⟨τὰ⟩νοτ. κ. τ. μ. τ. ὑ. τ. φλ. [ὄντα]* (immo *ἐνοῦντα* aut *ἐνέντα* Pat.) *μέρεσι προσδεχομένοις περιπτύσσεσθαι κολλ.* Bern. *⟨οὐχ⟩ ὥσπερ τ. φλ. [καὶ] νοτερὰ καὶ [τὰ] μαλ. τ. ὑ. τ. φλοιὸν ἐνθέμασι, προσδεχομένοις περιπτύσσεσθαι, κολλ.* ci. Hu. (cf. Theophr.) *ὥσπερ τὰ φλ. κ. νοτ. καὶ [τὰ] μαλ. τ. ὑ. τ. φλ. ὄντα μέρεσιν ⟨ὥστε τοῖς⟩ προσεχομένοις περιπτ. κολλ.* ci. Po. **10** add. Re. **11** *τὸ* Xyl. *τὸν* **14** *προδιαδεύομεν* ci. Re. **17** *κοῦφα* susp. *κωφὰ* (= *ἀπαθῆ*) ci. Hu. Herw. **20** *δεῖ*] *ἀεὶ* ci. Doe. (ergo: *δεξόμενον, τὴν δὲ χ. ἀεὶ θ. ἔ.*, vix recte) *θῆλύ τι ἔ.* ci. Pat. *θήλειαν ἔ. ⟨φύσιν⟩* Re. **21** lac. 4—7 T *ἐμβολάσιν* vel *πρὸς ἐμφυτείαν* vel sim. suppl. Hu.

F ἐκλεγόμενοι παραπηγνύουσιν, ὥσπερ γυναιξὶν ⟨πολυ⟩γαλακτούσαις ἕτερα ⟨βρέφη⟩ προσβάλλοντες. πεύκην δὲ καὶ κυπάριττον καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα γλίσχρα καὶ ἀγεννῆ τοῖς
641 καρποῖς ὁρῶμεν. | ὥσπερ γὰρ οἱ πολυσαρκίᾳ κεχρημένοι καὶ ὄγκῳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄτεκνοι (τὴν γὰρ τροφὴν εἰς τὸ σῶμα καταναλίσκοντες οὐ ποιοῦσιν ἐξ αὐτῆς περίττωμα σπερματικόν), οὕτω τὰ τοιαῦτα δένδρα τῆς τροφῆς ἀπολαύοντα, πάσης εἰς αὐτὰ δαπανωμένης, εὐσωματεῖ τοῖς μεγέθεσι καὶ αὔξάνεται, καρπὸν δὲ τὰ μὲν οὐ φέρει τὰ δὲ φέρει μικρὸν καὶ συντελούμενον βραδέως· ὥστ' οὐ δεῖ θαυμάζειν, εἰ μὴ φύεται τἀλλότριον, ἐν ᾧ κακῶς τρέφεται καὶ τὸ οἰκεῖον.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Περὶ τῆς ἐχενηίδος

Collocuntur Chaeremonianus, Plutarchus, alii

1. *Χαιρημονιανὸς* ὁ Τραλλιανὸς ἰχθυδίων ποτὲ
B παντοδαπῶν παρατεθέντων ἕν ἐπιδείξας ἡμῖν ὀξὺ τῷ κεφαλίῳ καὶ πρόμηκες ἔλεγε τούτῳ προσεοικέναι τὴν ἐχενηίδα· θεάσασθαι γὰρ πλέων ἐν τῷ Σικελικῷ καὶ θαυμάσαι τὴν δύναμιν, οὐκ ὀλίγην βραδυτῆτα καὶ διατριβὴν παρὰ τὸν πλοῦν ἀπεργασαμένης τῆς ἐχενηίδος, ἕως ὑπὸ τοῦ πρῳρέως ἑάλω προσεχομένη τῷ τοίχῳ τῆς νεὼς ἔξωθεν. ἦσαν μὲν οὖν οἱ καταγελῶντες τοῦ Χαιρημονιανοῦ ὡς πλάσμα μυθῶδες παραδεδεγμένου καὶ ἄπιστον, ἦσαν δὲ καὶ οἱ τὰς ἀντιπαθείας θρυλοῦντες, καὶ ἄλλα πολλὰ

6 s. 637 b 919 c 8 s. cf. 724 e Theophr. c. pl. II 10, 1; III 8, 4 al. 18—21 cf. Ael. n. an. II 17 Plin. n. h. IX 79. XXXII 2 ss. 25 Vorsokr. 68 B 300, 5 25 — p. 71, 4 laud. Geopon. XV 1, 1—4

1 ελεγόμενοι T corr. Π lac. 5—6 T suppl. Cobet 2 lac. 7—8 T suppl. Xyl. 16 (et 23) Χαιρήμων ci. Re. 21 τῆς ἐχ. fort. del. Hu. 23 ἔξωθεν susp. Ha.

† *παθόντων ἦν ἀκούειν, ὅτι μαινόμενον ἐλέφαντα κατα-
παύει κριὸς ὀφθείς, ἔχιδναν δὲ φηγοῦ κλωνίον ἐὰν προσ-* C
*αγάγῃς καὶ θίγῃς ἵστησιν· ἄγριος δὲ ταῦρος ἀτρεμεῖ καὶ
πραΰνεται συκῇ προσδεθείς· τὸ δ' ἤλεκτρον πάντα κινεῖ
καὶ προσάγεται τὰ κοῦφα πλὴν ὠκίμου καὶ τῶν ἐλαίῳ
βρεχομένων· ἡ δὲ σιδηρῖτις λίθος οὐκ ἄγει τὸν σίδηρον,
ἂν σκόρδῳ χρισθῇ. τούτων γὰρ ἐμφανῆ τὴν πεῖραν ἐχόν-
των, χαλεπὸν εἶναι τὴν αἰτίαν, εἰ μὴ καὶ παντελῶς
ἀδύνατον, καταμαθεῖν.*

2. *Ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἔφην ἀπόδρασιν εἶναι τῆς ἐρωτή-
σεως μᾶλλον ἢ τῆς αἰτίας ἀπόδοσιν. 'σκοπῶμεν δ'' εἶπον
'ὅτι πολλὰ συμπτώματος ἔχοντα ⟨φύ⟩σιν αἰτιῶν λαμ-
βάνει δόξαν οὐκ ὀρθῶς· ὅμοιον ὡς εἴ τις οἴοιτο τῇ
ἀνθήσει τοῦ ἄγνου πεπαίνεσθαι τὸν τῆς ἀμπέλου καρπόν,* D
ὅτι δή, τοῦτο τὸ λεγόμενον, (Tr. adesp. 396 Iamb.
adesp. 7 in I 262 D.)

'ἥ⟨τ'⟩ ἄγνος ἀνθεῖ χὠ βότρυς πεπαίνεται',

*ἢ τοῖς ἐπὶ τῶν λύχνων φαινομένοις μύκησι συγχεῖσθαι
καὶ συννεφεῖν τὸ περιέχον, ⟨ἢ⟩ τὴν γρυπότητα τῶν ὀνύ-
χων αἴτιον ἀλλὰ μὴ συμβεβηκὸς εἶναι τοῦ περὶ σπλάγχνον
ἕλκους. ὥσπερ οὖν τούτων ἕκαστον ἐπακολούθημα τοῦ
πάθους ἐστὶν ἐκ τῶν αὐτῶν γεννώμενον αἰτιῶν, οὕτως
ἔφην ἐγὼ μίαν αἰτίαν εἶναι δι' ἣν βραδέως τε πλεῖ καὶ
προσάγεται τὴν ἐχενηίδα τὸ πλοῖον· ξηρᾶς μὲν γὰρ οὔσης
καὶ ⟨μὴ⟩ σφόδρα βαρείας ὑγρότητι τῆς νεώς, εἰκὸς ἐπολι-
σθάνουσαν ὑπὸ κουφότητος τῇ θαλάττῃ τὴν τρόπιν δια-*

---

1 s. cf. Ael. n. an. I 38 al. 3 s. 696 f Plin. n. h. XXIII 130
8. 12 s. cf. 664 c

---

1 *ἀντιπαθόντα* ci. Re. ⟨*καὶ δὴ καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἀντι*⟩-*παθόντων* Diels ⟨*οἷον*⟩ *ὅτι* Re. 7 *σκορόδῳ* Xyl. edd. 12 *συμπτώματα ἔχοντα* lac. 4 *σιν* T corr. et suppl. Wil., Pat. (qui scripsit *συμπτωμάτων*) 15 *δή* Basil. *δεῖ τουτὶ* ci. Doe. *δήπου τὸ* Bern. 17 add. Emp. *ὅ τ' ἄγνος* Buecheler Wil. *χὠ* Xyl. *καὶ ὁ* 19 add. Basil. 25 add. Steph. *ἐπολισθ.* Re. *ὑπολισθ.*

E λαβεῖν [καὶ] τὸ κῦμα ⟨ξύ⟩λῳ καθαρῷ διαι⟨ρούμενον καὶ⟩ ἀφιστάμενον εὐπετῶς· ὅταν δὲ νοτερὰ σφόδρα καὶ διάβροχος οὖσα φυκία τε πολλὰ καὶ βρυώδεις ἐπιπάγους προσάγηται, τοῦ τε ξύλου τὸν τόμον ἀμβλύτερον ἴσχει τό τε κῦμα τῇ γλισχρότητι προσπῖπτον οὐ ῥᾳδίως ἀπολύεται. διὸ καὶ παραψήχουσι τοὺς τοίχους, τὰ βρύα καὶ τὰ φυκία τῶν ξύλων ἀποκαθαίροντες, οἷς εἰκός ἐστι τὴν ἐχενηίδα προσισχομένην ὑπὸ τῆς γλισχρότητος αἴτιον τῆς βραδυτῆτος ἀλλ' οὐκ ἐπακολούθημα τοῦ τὴν βραδυτῆτα ποιοῦντος αἰτίου νομισθῆναι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

F *Διὰ τί τοὺς λυκοσπάδας ἵππους θυμοειδεῖς εἶναι λέγουσιν*

Colloctuntur Plutarchi pater, Plutarchus, alii

1. Ἵππους λυκοσπάδας οἱ μὲν ἀπὸ τῶν χαλινῶν τῶν λύκων ἔφασαν ὠνομάσθαι, διὰ τὸ θυμοειδὲς καὶ δυσκάθεκτον οὕτω σωφρονιζομένους· ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν
642 ἥκιστα περὶ τὰς † ἰσηγορίας αὐτοσχέδιος ὢν | καὶ κεχρημένος ἀεὶ κρατιστεύουσιν ἵπποις ἔλεγε τοὺς ὑπὸ λύκων ἐπιχειρηθέντας ἐν πώλοις, ἄνπερ ἐκφύγωσιν, ἀγαθοὺς μὲν ἀποβαίνειν καὶ ποδώκεις, καλεῖσθαι δὲ λυκοσπάδας. ταῦτα δὲ πλειόνων αὐτῷ μαρτυρούντων ἀπορίαν αἰτίας παρεῖχεν, δι' ἣν τὸ σύμπτωμα τοῦτο θυμικωτέρους καὶ γοργοτέρους ποιεῖ τοὺς ἵππους. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος ἦν λόγος τῶν παρόντων, ὅτι φόβον τὸ πάθος οὐ θυμὸν ἐνεργάζεται τοῖς ἵπποις, καὶ γινόμενοι ψοφοδεεῖς καὶ πρὸς ἅπαν εὐπτόητοι τὰς ὁρμὰς ὀξυρρόπους καὶ ταχείας ἴσχου-

---

19 s. laud. Geopon. XV 1, 5 cf. Plin. n. h. XXVIII 257

---

1 del. Wy. ξύλῳ Steph. lac. 4—5 λῶ T lac. 7 T suppl. Steph. 2 διάβραχος T corr. g E 6 παραψήχ.] η in ras., pro υ? T 12 λυκοπαστάδας (sed in indice recte) T corr. g 17 εὐρησιλογίας ci. Pat. Hu. coll. 28 a ἱστορίας Bern. adsentiente Wil. coll. 642 d 664 c

*σιν, ὥσπερ τὰ λινόπληκτα τῶν θηρίων. ἐγὼ δὲ σκοπεῖν
ἔφην χρῆναι, μὴ τοὐναντίον ἐστὶ τοῦ δοκοῦντος· οὐ γὰρ* B
*γίνεσθαι δρομικωτέρους τοὺς πώλους, ὅταν ἐκφύγωσι τὰς
βλάβας τῶν θηρίων ἐπιχειρηθέντες, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐκφυγεῖν,
εἰ μὴ φύσει θυμικοὶ καὶ ταχεῖς ἦσαν· οὐδὲ γὰρ τὸν
Ὀδυσσέα γενέσθαι φρόνιμον ὑπεκδράντα τοῦ Κύκλωπος,
ἀλλ' ὅτι τοιοῦτος ἦν ὑπεκδρᾶναι.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Διὰ τί τὰ λυκόβρωτα τῶν προβάτων τὸ κρέας μὲν γλυκύτερον τὸ δ' ἔριον φθειροποιὸν ἴσχει

Collocuntur Patrocleas, Plutarchus, alii

1. *Μετὰ τοῦτο περὶ τῶν λυκοβρώτων ἐζητεῖτο προ-
βάτων, ἃ λέγεται τὸ μὲν κρέας γλυκύτατον παρέχειν τὸ
δ' ἔριον φθειροποιόν. οὐ φαύλως οὖν ἐδόκει Πατρο-* C
*κλέας ὁ γαμβρὸς ἐπιχειρεῖν περὶ τῆς γλυκύτητος, ὡς τοῦ
θηρίου τῷ δήγματι τὴν σάρκα τακερὰν ποιοῦντος· καὶ γὰρ
εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ λύκου περίθερμον οὕτω καὶ πυρῶδες,
ὥστε τὰ σκληρότατα τῶν ὀστῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τήκειν καὶ
καθυγραίνειν· διὸ καὶ σήπεσθαι τὰ λυκόβρωτα τῶν ἄλλων
τάχιον. περὶ δὲ τῶν ἐρίων διηποροῦμεν, μήποτ' οὐ
γεννᾷ τοὺς φθεῖρας ἀλλ' ἐκκαλεῖται, τραχύτητός τινος
ἀμυκτικῆς ἢ θερμότητος ἰδιότητι διακρίνοντα τὴν σάρκα·
ταύτην δὲ τοῖς ἐρίοις τὴν δύναμιν ἐγγίνεσθαι πρὸς τὸ τοῦ
λύκου δῆγμα καὶ τὸ πνεῦμα μεταβάλλοντος ἄχρι τῶν* D
τριχῶν τοῦ σφαττομένου. καὶ συνεβάλλετο τῷ λόγῳ

---

14 (Arist. an. h. 596 b 8) Plin. n. h. XI 115 laud. Geopon. XV 1, 5
17 cf. 995 a 87 b

---

2 *οὐ γὰρ* Steph. *ὅτι* 4 *λαβὰς* ci. Zie. 5 *οὐδὲ* Stegmann *οὔτε* 12 *ἐξηγεῖτο* T corr. Xyl. 14 *Πατροκλέας* Re. Ahrens *πατροκλίας* (sed *ι* in ras.) T cf. 700 e 23 *ἐγγίν.* Steph. *ὂν γινεσθαι* 24 *μεταβ. κτλ.* recte se habent: 'cum mutatur morsu et spiritu lupi . . .' Hu., cf. 636d 656 a 87 b

πίστιν ἡ ἱστορία· τῶν γὰρ κυνηγῶν καὶ τῶν μαγείρων ἐπιστάμεθα τοὺς μὲν μιᾷ πληγῇ καταβάλλοντας, ὥστ' ἀπνευστὶ τὰ πληγέντα κεῖσθαι, τοὺς δὲ πολλαῖς μόγις καὶ χαλεπῶς ἀναιροῦντας· ὃ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν ἐστι, τοὺς μὲν τοιαύτην ἐνιέντας μετὰ τοῦ σιδήρου τῷ τιτρωσκομένῳ δύναμιν, ὥστε ταχὺ σήπεσθαι καὶ μηδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν ἀντέχειν, τοὺς δ' ἀποκτείνοντας μὲν οὐ βράδιον ἐκείνων, οὐδὲν δὲ τοιοῦτο γινόμενον περὶ τὴν σάρκα τῶν σφαγέντων ἀλλ' ἐπὶ χρόνον διαμένουσαν. ὅτι δ' αἱ
E κατὰ τὰς σφαγὰς καὶ τοὺς θανάτους τῶν ζῴων μεταβολαὶ μέχρι δερμάτων καὶ τριχῶν καὶ ὀνύχων διατείνουσιν, ὑποδηλοῦν † εἰωθότα λέγειν καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τῶν δερμάτων καὶ τῶν ἱμάντων, ὅτι φησὶν (Γ 375) 'ἱμὰς βοὸς ἶφι κταμένοιο·' τῶν γὰρ μὴ νόσῳ μηδὲ γήρᾳ διαλυομένων ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆς εὔτονον τὸ δέρμα καὶ στιφρὸν γίνεσθαι· τὰ δ' ὑπὸ θηρίων δηχθέντα καὶ τοὺς ὄνυχας μελαίνεσθαι καὶ τριχορροεῖν καὶ τοῖς δέρμασι φλιδᾶν καὶ ῥακοῦσθαι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

Πότερον οἱ παλαιοὶ βέλτιον ἐποίουν πρὸς μερίδας ἢ οἱ νῦν ἐκ κοινοῦ δειπνοῦντες

Colloquuntur Hagias, Lamprias, alii

F **1.** Ὅτε τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἦρχον οἴκοι, τὰ πλεῖστα τῶν δείπνων δαῖτες ἦσαν, ἐν ταῖς θυσίαις ἑκάστῳ μερίδος ἀποκληρουμένης· ὅ τισι μὲν ἤρεσκε θαυμαστῶς, οἱ δ' ὡς ἀκοινώνητον καὶ ἀνελεύθερον ψέγοντες ᾤοντο δεῖν ἅμα τῷ καταθέσθαι τὸν στέφανον ἐπὶ τὴν συνήθη δίαιταν αὖ-

12 cf. Comm. ad Hes. OD 541

3 πνιγέντα T corr. g Steph. 7 ἀποκτείναντας T corr. Bern. 9 δ' αἱ Re. δὲ καὶ 12 ὑποδηλοῦν Steph. ἀποδ. T ἀποδ. ἔοικε καὶ Ὅμ. τῷ λέγειν ἐπὶ τ. δ. ci. Wy. fort. ὑποδηλοῦν καὶ Ὅμηρον εἰωθότα λέγειν ἐ. τ. δ. κ. τ. ἱ. [ὅτι φησὶν] (del. Bern.) 'ἱ. β. ἶ. κτ.' Wil. 13 τῶν ἱμάντ in ras. T[1] 15 στιφρὸν Turn. στριφνὸν

θις μεθαρμόσασθαι τὰς τραπέζας. ‘οὐ γὰρ τοῦ φαγεῖν’ ὁ
Ἁγίας ἔφη | ‘χάριν οὐδὲ τοῦ πιεῖν, ἀλλὰ τοῦ συμπιεῖν 643
καὶ συμφαγεῖν ὡς ἐγῷμαι καλοῦμεν ἀλλήλους, ἡ δ’ εἰς
μερίδας αὕτη κρεωδαισία τὴν κοινωνίαν ἀναιροῦσα πολλὰ
δεῖπνα ποιεῖ καὶ πολλοὺς δειπνοῦντας, οὐδένα δὲ σύν-
δειπνον οὐδενός, ὅταν ὥσπερ ἀπὸ κρεωπωλικῆς τραπέζης
σταθμῷ λαβὼν ἕκαστος μοῖραν ἑαυτῷ πρόθηται. καίτοι
τίν’ ἔχει διαφορὰν [ἢ] κύλικα καταθέντα τῶν κεκλη-
μένων ἑκάστῳ καὶ χοῦν, ἐμπλησάμενον οἴνου, καὶ τράπεζαν
ἰδίαν, ὥσπερ οἱ Δημοφωντίδαι τῷ Ὀρέστῃ λέγονται,
πίνειν κελεῦσαι μὴ προσέχοντα τοῖς ἄλλοις, ἢ τοὖθ’ ὅπερ
νῦν γίνεται, κρέας προθέμενον καὶ ἄρτον ὥσπερ ἐκ φάτνης B
ἰδίας ἕκαστον εὐωχεῖσθαι, πλὴν ὅτι μὴ πρόσκειται σιω-
πῆς ἡμῖν ἀνάγκη, καθάπερ τοῖς τὸν Ὀρέστην ξενίζουσιν;

ἀλλὰ καὶ τοῦτ’ ἴσως αὐτὸ πρὸς τὴν ἁπάντων κοινω-
νίαν ἐκκαλεῖται τοὺς συνόντας, ὅτι καὶ λόγῳ κοινῷ πρὸς
ἀλλήλους χρώμεθα καὶ ᾠδῇ ψαλτρίας τε τερπούσης καὶ
αὐλητρίδος ὁμοίως μετέχομεν· καὶ ὁ κρατὴρ οὗτος ὅρον
οὐκ ἔχων ἐν μέσῳ πρόκειται, πηγὴ φιλοφροσύνης ἄφθονος
καὶ μέτρον ἔχουσα τῆς ἀπολαύσεως τὴν ὄρεξιν· οὐχ ὥσπερ
ἡ τοῦ κρέως καὶ τοῦ ἄρτου μερὶς ἀδικωτάτῳ μέτρῳ καλ-
λωπίζεται τῷ ἴσῳ πρὸς ἀνίσους· τὸ γὰρ αὐτὸ τῷ μικροῦ
δεομένῳ πλέον ἐστὶν τῷ δὲ μείζονος ἔλαττον. ὥσπερ οὖν, C
ὦ ἑταῖρ’, ⟨ὁ⟩ κάμνουσι πολλοῖς ἴσα φάρμακα μέτροις
ἀκριβέσι καὶ σταθμοῖς διανέμων παγγέλοιος, οὕτω τοιοῦ-
τος ἑστιάτωρ οἷος ἀνθρώπους οὔτε διψῶντας ὡσαύτως
οὔτε πεινῶντας εἰς ταὐτὸ συναγαγὼν ἀπὸ τῶν ἴσων θερα-

10 cf. 613 b Eur. Iph. T. 949 ss. Phanodem. ap. Athen. X 437 c (F H G I 368) Apollod. fr. 28 (F H G I 433 = F. Gr. Hist. 244 F 133) al. 16 cf. 614 e 660 b 679 a 708 d 21 s. cf. 719 c Plat. Resp. VIII 558 c 24 cf. 157 c 26 620 f

8 del. Re. 9 ἐπικλησάμενον T corr. Steph. (8) παραθέντας — ἐμπλησαμένους Wil. 13 σιωπὴ T corr. Mez. 21 ἀδικωτάτη T corr. Hu. Wil. 22 μικρῶι T corr. Basil. 24 add. Steph.

πεύειν ἅπαντας, ἀριθμητικῶς οὐ γεωμετρικῶς ὁρίζων τὸ δίκαιον. εἰς καπήλου μὲν οὖν φοιτῶμεν ἑνὶ χρώμενοι μέτρῳ τῷ δημοσίῳ πάντες· ἐπὶ δεῖπνον δ' ἕκαστος ἰδίαν ἥκει γαστέρα κομίζων, ἣν οὐ τὸ ἴσον ἀλλὰ τὸ ἀρκοῦν ἐμπίπλησι. τὰς δ' Ὁμηρικὰς ἐκείνας δαῖτας οὐ χρὴ μετα-
D φέρειν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν καὶ παρεμβολικῶν ἐνταῦθα δείπνων, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῶν παλαιῶν φιλανθρωπίαν ζηλοῦν, οὐ μόνον ὁμεστίους οὐδ' ὁμωροφίους ἀλλὰ καὶ ὁμοχοίνικας καὶ ὁμοσιπύους τῷ πᾶσαν σέβεσθαι κοινωνίαν ἐν τιμῇ τιθεμένων. τὰ μὲν οὖν Ὁμήρου δεῖπνα χαίρειν ἐῶμεν· ὑπολιμώδη γάρ ἐστι καὶ διψαλέα καὶ τοὺς ἑστιάρχας βασιλεῖς ἔχοντα τῶν Ἰταλικῶν δεινοτέρους καπήλων, ὥστε παρὰ τὰς μάχας, ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, ἀπομνημονεύειν (Δ 345) ἀκριβῶς, πόσον ἕκαστος τῶν δεδειπνηκότων παρ' αὐτοῖς πέπωκε· τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς (fr. 187)

E ‛ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά'

τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀλλήλοις. ἐκεῖνο γὰρ ἦν οἷον ἀνάμιξις καὶ σύγκρασις ἀληθῶς, τοῦτο δὲ διαίρεσις καὶ διαβολὴ τῶν φιλτάτων εἶναι δοκούντων, ὡς μηδ' ὄψου κοινωνεῖν δυναμένων.'

2. Ἐπὶ τούτοις εὐδοκιμήσαντι τῷ Ἁγίᾳ ⟨Λαμπρίαν⟩ παρωξύναμεν ἐπιθέσθαι. ἔλεγεν οὖν ⟨οὐ⟩ ξένον τι πεπονθέναι πάθος Ἁγίαν, εἰ τὴν ἴσην μερίδα λαμβάνων δυσκολαίνει, γαστέρα φορῶν τηλικαύτην· καὶ γὰρ αὐτὸς εἶναι τῶν ἀδηφαγίᾳ χαιρόντων· ‛ἐν γὰρ ξυνῷ ἰχθύι ἄκανθαι οὐκ

1 cf. 719 b 484 b Plat. Legg. 757 b al.

1 s. τὸ μέτριον καὶ δίκαιον cod. Urb. 99 et edd. falso 3 δείπνωι T corr. Vulc. 5 ὀμβρικὰς T corr. Leonic. 9 ὁμοσιπύους Wil. ὁμοσίτους 10 τιθεμένων Hu. Ha. -μένους T -μένην Wil. 14 δειπνηκότων T corr. Steph. 17 ἥρως αἰδοῖ ἀνεμίγνυντο — θ' ἅμα T corr. Steph. 22 add. Hu. coll. 635 a de Lampriae ἀδηφαγίᾳ τῷ Ἁγίᾳ παρώξυνάν μ' ἐπιθ.. ἔλεγον—αὐτὸς ⟨εἶπεν⟩ vel sim. (et p. 77, 2 ἔφην) edd. 23 add. Mez.

ἔνεισιν' ὥς φησιν ὁ Δημόκριτος (B 151). 'ἀλλὰ τοῦτ' αὐτό' ἔφη 'καὶ μάλιστα τὴν μοῖραν ὑπὲρ εἱμαρμένην ἡμῖν ἐπήγαγεν. ἰσότητος γάρ, ἣν F

'πόλεις τε πόλεσι συμμάχοις τε συμμάχους'

ἡ Εὐριπίδειος γραῦς (Phoen. 537) φησι 'συνδεῖν', οὐδὲν [οὖν] οὕτως ὡς ἡ περὶ τράπεζαν κοινωνία δεῖται, φύσει κοὐ νόμῳ καὶ ἀναγκαίαν οὐ καινὴν οὐδ' ἐπείσακτον ὑπὸ δόξης ἔχουσα χρείαν· τῷ πλέονα δ' ἐκ τῶν κοινῶν ἐσθίοντι 'πολέμιον καθίσταται' τὸ καθυστεροῦν καὶ ἀπολειπόμενον, | ὥσπερ ἐν ῥοθίῳ ταχυναυτούσης τριήρους. 644 οὐ γὰρ φιλικὸν οὐδὲ συμποτικὸν οἶμαι προοίμιον εὐωχίας ὑφόρασις καὶ ἁρπασμὸς καὶ χειρῶν ἅμιλλα καὶ διαγκωνισμός, ἀλλ' ἄτοπα καὶ κυνικὰ καὶ τελευτῶντα πολλάκις εἰς λοιδορίας καὶ ὀργὰς οὐ κατ' ἀλλήλων μόνον ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν τραπεζοκόμων καὶ κατὰ τῶν ἑστιώντων. ὅσον δὲ χρόνον ἡ Μοῖρα καὶ ἡ Λάχεσις ἰσότητι τὴν περὶ τὰ δεῖπνα καὶ συμπόσια κοινωνίαν ἐβράβευον, οὐθὲν ἰδεῖν ἄκοσμον ἦν οὐδ' ἀνελεύθερον· ἀλλὰ καὶ τὰ δεῖπνα 'δαῖτας' ἐκάλουν καὶ τοὺς ἑστιωμένους 'δαιτυμόνας', 'δαιτροὺς' δὲ τοὺς τραπεζοκόμους ἀπὸ τοῦ διαιρεῖν καὶ διανέμειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ κρεωδαίτας εἶχον οὐ τοὺς B τυχόντας ἀλλὰ τοὺς πρώτους ἄνδρας, ὥστε καὶ Λύσανδρον ὑπ' Ἀγησιλάου τοῦ βασιλέως ἐν Ἀσίᾳ κρεωδαίτην ἀποδειχθῆναι. τότ' οὖν αἱ νεμήσεις ἐξέπεσον, ὅτ' ἐπεισῆλθον αἱ πολυτέλειαι τοῖς δείπνοις· οὐ γὰρ ἦν οἶμαι πέμματα καὶ κανδύλους καὶ καρυκείας ἄλλας τε παντοδαπὰς ὑποτριμμάτων καὶ ὄψων παραθέσεις διαιρεῖν, ἀλλ' ἐξηττώ-

---

8 s. Eur. Phoen. 539 9 s. 617 c 11—15 cf. Clem. Al. Paed. II 11, 3. 4 18 s. Athen. I 12 c Polluc. Onom. VI 102 22 v. Lys. 23 v. Ages. 8 25 s. 664 a 125 f sq.

---

3 ἣν Xyl. ἦν 4 συμμάχους τε συμμάχοις Eur. 6 del. Re. 7 κοὐ Bern. καὶ T καὶ οὐ Xyl. ⟨παλαιὰν⟩ καὶ ἀν. ci. Re. 23 κραιωδ. T corr. O

*μενοι τῆς περὶ ταῦτα λιχνείας καὶ ἡδυπαθείας προήκαντο τὴν ἰσομοιρίαν. τεκμήριον δὲ τοῦ λόγου ⟨τὸ⟩ καὶ νῦν ἔτι τὰς θυσίας καὶ τὰ δημόσια δεῖπνα πρὸς μερίδα γίνεσθαι διὰ τὴν ἀφέλειαν καὶ καθαριότητα τῆς διαίτης· ὥσθ' ὁ τὴν νέμησιν ἀναλαμβάνων ἅμα συνανασῴζει τὴν εὐτέ*C *λειαν. ʻἀλλ' ὅπου τὸ ἴδιον ἔστιν, ἀπόλλυται τὸ κοινόν'· ὅπου μὲν οὖν μὴ ἴσον ἔστιν· οὐ γὰρ οἰκείου κτῆσις ἀλλ' ἀφαίρεσις ἀλλοτρίου καὶ πλεονεξία περὶ τὸ κοινὸν ἀδικίας ἦρξε καὶ διαφορᾶς, ἣν ὅρῳ καὶ μέτρῳ τοῦ ἰδίου καταπαύοντες οἱ νόμοι τῆς ἴσα νεμούσης εἰς τὸ κοινὸν ἀρχῆς καὶ δυνάμεως ἐπώνυμοι γεγόνασιν. ἐπεὶ μηδὲ στέφανον ἀξίου διανέμειν ἡμῖν ἑκάστῳ τὸν ἑστιῶντα μηδὲ κλισίας καὶ χώρας, ἀλλὰ κἂν ἐρωμένην τις ἢ ψάλτριαν ἥκῃ κομίζων, ʻκοινὰ τὰ φίλων,' ἵν' ʻὁμοῦ πάντα χρήματα' γίνηται* D *κατὰ τὸν Ἀναξαγόραν* (fr. 1). *εἰ δ' οὐδὲν ἡ τούτων ἰδίωσις ἐπιταράττει τὴν κοινωνίαν τῷ τὰ μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια σπουδῆς εἶναι κοινά, λόγους, προπόσεις, φιλοφροσύνας, παυσώμεθα τὰς Μοίρας ἀτιμάζοντες καὶ ʻτὸν τῆς τύχης παῖδα κλῆρον' ὡς Εὐριπίδης* (fr. 989) *φησίν, ὃς οὔτε πλούτῳ νέμων οὔτε δόξῃ τὸ πρωτεῖον, ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν ἄλλως ἄλλοτε συμφερόμενος τὸν μὲν πένητα καὶ ταπεινὸν ἐπιγαυροῖ καὶ συνεξαίρει γευόμενόν τινος αὐτονομίας, τὸν δὲ πλούσιον καὶ μέγαν ἐθίζων ἰσότητι μὴ δυσκολαίνειν ἀλύπως σωφρονίζει.'*

---

1 cf. Muson. XVIII[b] p. 101 H. 6 cf. 617 c 14 cf. 743 e 767 d Paroem. II 76 al. 679 a 19 cf. 965 e 21 s. cf. 616 e. f

---

2 add. Hu. 3 *μερίδας* ci. Re. 5 *νέμεσιν* T corr. γ cf. 719 b 12 *ἡμῶν* ci. Xyl. 13 *ἥκει* T corr. g 𝔓 Doe. 14 *ὁμοῦ* Wil. (Herm. 33, 527: fuit $\frac{\mu}{o}$) *τὰ* T *τὸ* ⟨*ὁμοῦ*⟩ Doe. 21 *ἄλλοις* ci. Bern. 22 *συνεξαίρει* Bern. (*συνεπαίρει* iam. Emp.) *οὐκ ἐξαίρει* T [*οὐκ*] *ἐξαίρει* Wil. *γενόμενον* T corr. Doe.

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ E

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

1. Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἔν τινι πότῳ ξένον ἰδὼν κατακείμενον σιωπῇ καὶ μηδενὶ δια- F λεγόμενον, 'ὦ ἄνθρωπ'' εἶπεν, 'εἰ μὲν ἠλίθιος εἶ, σοφὸν πρᾶγμα ποιεῖς· εἰ δὲ σοφός, ἠλίθιον.' 'ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον' ὥς φησιν Ἡράκλειτος (fr. 95) 'κρύπτειν', ἔργον δ' ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἶνον | (ξ 464)

'ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι, 645
καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον·'

οἰνώσεως ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ καὶ μέθης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, διαφορὰν ὑποδεικνύντος. ᾠδὴ μὲν γὰρ καὶ γέλως καὶ ὄρχησις οἰνουμένοις μετρίως ἔπεισι· τὸ δὲ λαλεῖν καὶ λέγειν, ἃ βέλτιον ἦν σιωπᾶν, παροινίας ἤδη καὶ μέθης ἔργον ἐστίν. διὸ καὶ Πλάτων (Legg. 650 a) ἐν οἴνῳ μάλιστα καθορᾶσθαι τὰ ἤθη τῶν πολλῶν νομίζει, καὶ Ὅμηρος εἰπὼν (φ 35) 'οὐδὲ τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλων' δῆλός ἐστιν εἰδὼς τὸ ⟨πολύφω⟩νον τοῦ οἴνου καὶ ⟨λογων⟩ πολλῶν γόνιμον. οὐ γάρ ἐστι τρωγόντων σιωπῇ καὶ πινόντων B γνῶσις· ἀλλ' ὅτι τὸ πίνειν εἰς τὸ λαλεῖν προάγεται, τῷ δὲ

6 cf. 613 b 716 d 43 d (439 d) fragm. 22, 1 Bern. 9—10 503 e. f Stob. III 517, 8 Aristot. fr. 102, 15 ss. (= St V Fr III 712) Clem. Al. P. II 48, 1—3 12 cf. 620 c 715 d St V Fr III 644 16 cf. 715 f Gell. XV 2, 5 21 s. cf. 715 f s. 142 c. d Clem. Al. Paed. II 48, 3

7 ἔργον — οἶνον verba ab Heracliti dicto seiuncta Plutarcho tribuit Wil. 11 τι Xyl. τ' 14 οἰνωμ. Bern. λέγειν Xyl. βλέπειν 15 ἃ βέλτιον ἦν Wy. (sec. Xyl.) ἀβέλτερον ἢ 17 ἤθη Bern. (cum Plat.) coll. fragm. 22, 1 Bern. πάθη (715 f παντὸς ἤθους καὶ πάθους -- καταφάνειαν, cf. 142 d) 19 lac. 4 T suppl. Hutten, cf. 715 a 504 a lac. 5 T suppl. Wy. 20 σιωπὴ T corr. Ald. 21 προάγει ci. Wil.

λαλεῖν ἐμφαίνεται καὶ τὸ ἀπογυμνοῦσθαι πολλὰ τῶν ἄλλως λανθανόντων, παρέχει τινὰ τὸ συμπίνειν κατανόησιν ἀλλήλων· ὥστε μὴ φαύλως ἂν ἐπιτιμῆσαι τῷ Αἰσώπῳ· ‘τί τὰς θυρίδας, ὦ μακάριε, ζητεῖς ἐκείνας, δι’ ὧν ἄλλος ἄλλου κατόψεται τὴν διάνοιαν; ὁ γὰρ οἶνος ἡμᾶς ἀνοίγει καὶ δείκνυσιν οὐκ ἐῶν ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ’ ἀφαιρῶν τὸ πλάσμα καὶ τὸν σχηματισμόν, ἀπωτάτω τοῦ νόμου καθάπερ παιδαγωγοῦ γεγονότων.’ Αἰσώπῳ μὲν οὖν καὶ Πλάτωνι, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐξετάσεως τρόπου δεῖται, πρὸς C *τοῦτο χρήσιμον ὁ ἄκρατος· οἱ δὲ μηδὲν ἀλλήλους βασανίζειν δεόμενοι μηδὲ καταφωρᾶν ἀλλ’ ἢ χρῆσθαι φιλοφρόνως, τὰ τοιαῦτα προβλήματα καὶ τοὺς ⟨τοιούτους⟩ λόγους ἄγουσι συνιόντες, οἷς ἀποκρύπτεται τὰ φαῦλα τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ βέλτιστον ἀναθαρρεῖ καὶ τὸ μουσικώτατον, ὥσπερ ἐπὶ λειμῶνας οἰκείους καὶ νομὰς ὑπὸ φιλολογίας προερχόμενον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τρίτην δεκάδα ταύτην σοι πεποιήμεθα συμποτικῶν ζητημάτων, τὸ περὶ τῶν στεφάνων πρῶτον ἔχουσαν.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

D *Εἰ χρηστέον ἀνθίνοις στεφάνοις παρὰ πότον*

Collocuntur Ammonius, Plutarchus, Erato, Trypho

1. *Ἐγένοντο γάρ ποτε καὶ περὶ στεφάνων λόγοι· τὸ δὲ συμπόσιον ἦν Ἀθήνησιν, Ἐράτωνος τοῦ ἁρμονικοῦ ταῖς Μούσαις τεθυκότος καὶ πλείονας ἑστιῶντος. παντοδαπῶν*

---

22 Ad c. 1 v. Capelle, Philol. 69 (1910) 264 ss.

---

1 *ἐμφαίνεται καὶ τὸ ἀπογυμνοῦσθαι* T defend. Ha. Po. *ἐμφέρεται* Zie. prob. *ἐμφύεται* ci. Re., qui etiam cum Xyl. interpr. proponit: *ἐμφαίνεται καὶ ἀπογυμνοῦται* 2 ante *κατανό.* ss. *καὶ* m. post. (ut videtur) T 12 add. Re. (qui om. *τοὺς*) Bern. fort. [*τοὺς*] *λόγ.* Hu. *τ. τ. πρ. εἰς* (vel *ἐπὶ*) *τοὺς λ.* dub. Wil. 13 *εἰσάγουσι* Emp. *συνιόντας* T corr. Basil. *ψυχῆς* Turn. *τύχης* 14 *τὸν μουσ.* T corr. Basil. 15 *προαγόμ.* ci. Pat.

γὰρ μετὰ τὸ δειπνῆσαι στεφάνων περιφερομένων, ὁ Ἀμ-
μώνιος ἐπέσκωψέ πως ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ δαφνίνου τοῖς ῥοδί-
νοις ἀναδησαμένους· ὅλως γὰρ εἶναι τοὺς ἀνθίνους κορα-
σιώδεις καὶ παιζούσαις μᾶλλον ἐπιτηδείους παρθένοις καὶ
γυναιξὶν ἢ συνουσίαις φιλοσόφων καὶ μουσικῶν ἀνδρῶν.
'θαυμάζω δὲ καὶ Ἐράτωνα τουτονὶ τὰς μὲν ἐν τοῖς μέλεσι
παραχρώσεις βδελυττόμενον καὶ κατηγοροῦντα τοῦ καλοῦ
Ἀγάθωνος, ὃν πρῶτον εἰς τραγῳδίαν φασὶν ἐμβαλεῖν καὶ E
ὑπομῖξαι τὸ χρωματικόν, ὅτε τοὺς Μυσοὺς ἐδίδασκεν, αὐ-
τὸς δ' ἡμῖν ὁρᾶθ' ὡς ποικίλων χρωμάτων καὶ ἀνθηρῶν τὸ
συμπόσιον ἐμπέπληκεν, καὶ τὴν διὰ τῶν ὤτων ἀποκλείει
τρυφὴν καὶ ἡδυπάθειαν, ταύτην τὴν κατὰ τὰ ὄμματα καὶ
κατὰ τὰς ῥῖνας ὥσπερ καθ' ἑτέρας θύρας ἐπεισάγων τῇ
ψυχῇ καὶ τὸν στέφανον ἡδονῆς ποιῶν οὐκ εὐσεβείας. καίτοι
τό γε μύρον † τοῦτο τῆς ἀνθίνης ταύτης καὶ μαραινο-
μένης ἐν ταῖς χερσὶ τῶν στεφανηπλόκων σπουδαιοτέραν
ἀναδίδωσιν εὐωδίαν· ἀλλ' οὐκ ἔχει χώραν ἐν συμποσίῳ
φιλοσόφων ἀνδρῶν ἡδονὴ πρὸς μηδεμίαν συμπεπλεγμένη F
χρείαν μηδ' ἀκολουθοῦσα φυσικῆς ὀρέξεως ἀρχῇ. καθάπερ
⟨γὰρ⟩ οἱ μὲν ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἀγόμενοι φίλων ἐπὶ
τὸ δεῖπνον ἔθει φιλανθρώπῳ τυγχάνουσιν τῶν αὐτῶν,
ὥσπερ Ἀριστόδημος ὑπὸ Σωκράτους εἰς Ἀγάθωνος ἀχθεὶς
ἑστιῶντος (Plat. Conviv. 174 a ss.), εἰ δέ τις ἀφ' αὑτοῦ
βαδίζοι, | τούτῳ δεῖ τὴν θύραν κεκλεῖσθαι, οὕτως αἱ **64**

---

8 s. F. Tr. Gr. p. 763 11 s. cf. 705 e Clem. Al. Paed. II 66, 3 15—17 cf. 127 b 18 s. 999 a. b Clem. Al. Paed. II 68, 1. 4 Dio Prus. or. III 91 al. Wendland, Qu. Muson. p. 4 22 707 a

---

5 συνουσίᾳ Wil. 6 s. τουτονὶ Wy. τοῦτον εἰ T τοῦτον, εἰ — βδελυττόμενος καὶ κατηγορῶν Turn. 10 ὁρᾶτε ὡς Bern. ὡς ὁρᾶτε T 12 ταύτην τὴν Hu. (ταύτῃ iam Steph.) ταῦτα τὴν T ταῦτα del. Wil. τῇ αὐλείῳ, τὴν Duebn. Bern. haud probab., cf. 617 a 413 e, quibus locis eadem res altera porta excluditur, altera inmittitur 15 τοῦτο] αὐτὸ Ha. που dub. Hu. τοσούτῳ vel sim., ad σπουδ. pertinens, ci. Po. καὶ] τῆς ci. Ha. 20 add. Mez. 22 εἰς Basil. καὶ 24 βαδίζει Herw.

μὲν περὶ τὴν ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡδοναὶ κεκλημέναι ὑπὸ τῆς φύσεως ταῖς ὀρέξεσιν ἑπόμεναι τόπον ἔχουσιν, ταῖς δ' ἄλλαις ἀκλήτοις καὶ σὺν οὐδενὶ λόγῳ φιληδονίαις † ἀπήλλακται.'

2. Πρὸς ταῦθ' οἱ μὲν ἀήθεις τοῦ Ἀμμωνίου νεανίσκοι διαταραχθέντες ἡσυχῇ παρελύοντο τοὺς στεφάνους· ἐγὼ δ' εἰδὼς ὅτι γυμνασίας ἕνεκα καὶ ζητήσεως καταβέβληκεν ἐν μέσῳ τὸν λόγον ὁ Ἀμμώνιος, προσαγορεύσας Τρύφωνα τὸν ἰατρὸν 'ὦ τᾶν, ἢ καταθέσθαι δίκαιος εἶ μεθ' ἡμῶν τουτονὶ 'τὸν καλ⟨ύκεσσι⟩ φλέγοντα τοῖς ῥοδίνοις στέ-
B φανον,' ἢ λέγειν, ὥσπερ εἴωθας ἑκάστοτε πρὸς ἡμᾶς, ὅσας ἔχουσιν οἱ ἄνθινοι στέφανοι πρὸς τὸ πίνειν βοηθείας.' ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἐράτων 'οὕτω γάρ' εἶπεν 'δέδοκται μηδεμίαν ἡδονὴν ἀσύμβολον δέχεσθαι, ἀλλ' εὐφραινομένους δυσκολαίνειν, ἂν μὴ μετά τινος μισθοῦ τοῦτο πάσχωμεν; ἢ τὸ μὲν μύρον εἰκότως ὑποδυσωπούμεθα καὶ τὴν πορφύραν διὰ τὴν ἐπίθετον πολυτέλειαν ὡς δολερὰ εἵματα καὶ χρίματα κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου φωνήν, αἱ δ' αὐτοφυεῖς χρόαι καὶ ὀσμαὶ [οὐ] τὸ ἀφελὲς ἔχουσι καὶ καθαρὸν καὶ οὐδὲν ὀπώρας διαφέρουσιν; μὴ γὰρ εὔηθες ᾖ τοὺς μὲν χυμοὺς δρέπεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῆς φύσεως διδούσης,
C ὀσμὰς δὲ καὶ χρόας ⟨ἃς⟩ αἱ ὧραι φέρουσι, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν ἡδονὴν † ταῦτα καὶ χάριν ἀτιμάζειν, ἂν μή τι

1 s. 124 d. e 17 270 e 863 d Herod. III 22 Clem. Al. Paed. II 65, 1. (70, 1). Str. I 48, 5 23 s. Clem. Al. Paed. II 68, 4

3 φιληδονίας T corr. Re. (qui scr. ⟨ἐπιφερομέναις⟩ φιλ.) Emp. φιληδ. ⟨παρούσαις⟩ ci. Bern. φιληδονίας ⟨ἀκολούθοις⟩ ci. Po. ἀπηλλάχθαι προσήκει ci. Emp. ἀπηλλάχθαι ⟨λέγωμεν⟩ Po. 9 ἢ Leon. εἰ ⟨εἶπον⟩ ἢ καταθ. Bern., sed cf. p. 50, 3 s. 313, 10. 324, 9 al. 10 versus vestigia agnovit Xyl. Hu. lac. 5 T suppl. Wil. cf. Clem. Al. Paed. II 70, 2 ταῖς ci. Wil. 18 χρίματα Cobet (χρίσμ. Steph.) cf. Clem. Al. χρώμ. T 19 del. Basil. An ὅτι τὸ ἀφ. ἔχ. κ. καθ., [καὶ] οὐδὲν ὀπ. διαφ.? Hu. 22 ⟨ἃς⟩ αἱ Hu. (ἃς pro αἱ Steph.) αἱ T ὧραι Steph. ὥραν 23 ταύταις ci. Herw. Hu. ταύτας ci. aut ταῦτα del. Bern., del. Wil. Pat.

χρειῶδες ἔξωθεν ἄλλο συνεπιφέρωσιν. . . . ἓν γὰρ αὐτὸ δοκεῖ τοὐναντίον, εἰ μηδὲν ἡ φύσις, ὡς ὑμεῖς φατε . . ., μάτην πεποίηκε, ταῦτα τῆς ἡδονῆς πεποιῆσθαι χάριν, ἃ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον ἔχοντα μόνον εὐφραίνειν πέφυκεν. σκόπει δ' ὅτι τοῖς φυομένοις καὶ βλαστάνουσι τὰ μὲν φύλλα σωτηρίας ἕνεκα τοῦ καρποῦ καὶ ὅπως ὑπ' αὐτῶν τὰ δένδρα θαλπόμενα καὶ ψυχόμενα μετρίως φέρῃ τὰς μεταβολὰς γέγονεν, τοῦ δ' ἄνθους ὄφελος οὐδὲν ἐπιμένοντος, πλὴν εἴ τι χρωμένοις ἡμῖν ἐπιτερπὲς ὀσφρέσθαι καὶ ἰδεῖν ἡδὺ παρέχει, θαυμαστὰς μὲν ὀσμὰς ἀφιέντα, ποικιλίαν D δ' ἀμιμήτοις χρώμασι καὶ βαφαῖς ἀνοιγόμενα. διὸ τῶν μὲν φύλλων ἀποσπωμένων οἷον ἀλγεῖ καὶ δάκνεται τὰ φυτὰ καὶ γίνεται περὶ αὐτὰ βλάβη τις ἑλκώδης καὶ ψίλωσις ἀπρεπής, καὶ οὐ μόνης ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπεδοκλέα (fr. 140) τῆς 'δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθαι' χρή, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων φείδεσθαι δένδρων ἁπάντων καὶ μὴ κοσμεῖν ἑαυτοὺς ταῖς ἐκείνων ἀκοσμίαις, βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν τὰ φύλλα συλῶντας αὐτῶν· αἱ δὲ τῶν ἀνθῶν ἀφαιρέσεις τρυγήσεσιν ἐοίκασιν καὶ βλάπτουσιν οὐδέν, ἀλλὰ κἂν μὴ λάβῃ τις ἐν ὥρᾳ, περιερρύη μαρανθέντα. καθάπερ οὖν οἱ E βάρβαροι τῶν θρεμμάτων τοῖς δέρμασιν ἀντὶ τῶν ἐρίων ἀμφιέννυνται, οὕτω μοι δοκοῦσιν οἱ μᾶλλον ἐκ τῶν φύλλων ἢ τῶν ἀνθῶν ὑφαίνοντες τοὺς στεφάνους οὐ κατὰ λόγον χρῆσθαι τοῖς φυτοῖς. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα συμβάλλομαι ταῖς στεφανοπώλισιν· οὐ γάρ εἰμι γραμματικός, ὥστ' ἀπομνημονεύειν ποιημάτων, ἐν οἷς τοὺς παλαιοὺς

2 cf. 698 b 960 e Arist. et Theophr. passim 8 s. Clem. Al. Paed. II 70, 5 12 cf. Empedocl. A 70 24 s. συμβ.] cf. 668 d

1 lac. 4—5 T ⟨ἐμοὶ⟩ γὰρ Mez. ⟨ἐμοὶ μ⟩ὲν γὰρ ci. Wil. ⟨μᾶλλ⟩ον γὰρ Bern. 2 lac. 3—4 T ⟨ἀεί⟩? Hu. ⟨αὐτοί⟩ Po., ⟨δήπου⟩ Bern. 6 τὰ δένδρα del. Pat. probab., ut subiectum sit τὰ φυόμενα καὶ βλαστάνοντα (idem putat Pat. in sententia πλὴν εἴ — παρέχει — ἀφιέντα, minus probab.: hic subiectum τὰ ἄνθη) 11 ἀνοίγοντα Turn. ἀμπεχόμενα vel sim. Po. ποικιλίᾳ — ῥαινόμενα Re. 22 ἀμφιέννυται T corr. Ald.

ἱερονίκας ἀναγινώσκομεν ἀνθίνοις ἀναδουμένους στεφάνοις· πλὴν ὅτι γε ταῖς Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται, μεμνῆσθαί μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρός τινα τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν (fr. 68 I p. 354 D)

‘κατθάνοισα δὲ κείσεαι·
F οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων
τῶν ἐκ Πιερίας.’

εἰ δέ τινα καὶ Τρύφων ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς δίδωσι μαρτυρίαν, ἀκουστέον.’

3. Ἐκ τούτου δεξάμενος ὁ Τρύφων τὸν λόγον οὐδενὸς ἔφη τούτων ἀσκέπτους γεγονέναι τοὺς παλαιούς, ἅτε δὴ πλείστῃ κεχρημένους ἀπὸ φυτῶν ἰατρικῇ· ‘τεκμήρια δ’
647 ἔσθ’ ἄτιν’ ἔτι νῦν | Τύριοι μὲν Ἀγηνορίδῃ Μάγνητες δὲ Χείρωνι, τοῖς πρώτοις ἰατρεῦσαι λεγομένοις, ἀπαρχὰς κομίζουσιν· ῥίζαι γάρ εἰσι καὶ βοτάναι, δι’ ὧν ἰῶντο τοὺς κάμνοντας. ὁ δὲ Διόνυσος οὐ μόνον τῷ τὸν οἶνον εὑρεῖν, ἰσχυρότατον φάρμακον καὶ ἥδιστον, ἰατρὸς ἐνομίσθη † μέτριος, ἀλλὰ καὶ τῷ τὸν κιττὸν ἀντιταττόμενον μάλιστα τῇ δυνάμει πρὸς τὸν οἶνον εἰς τιμὴν προαγαγεῖν καὶ στεφανοῦσθαι διδάξαι τοὺς βακχεύοντας ὡς ἧττον [ὑπὸ τοῦ οἴνου] ἀνιῷντο, τοῦ κιττοῦ κατασβεννύντος τὴν μέθην τῇ ψυχρότητι. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων ἔνια τὴν περὶ ταῦτα πολυπραγμοσύνην τῶν παλαιῶν· τήν τε γὰρ καρύαν

---

3 ss. 146 a Clem. Al. Paed. II 72, 3 **11** Ad c. 3 v. Capelle, Philol. 69 (1910) 264—271; Hermes 45 (1910) 328 **16** s. Clem. Al. Paed. II 71, 3 **17** ss. Philonides med. ap. Athen. XV 675 c. d **18** 132 b **19** ss. cf. 653 a 648 b **22. 24.** p. 85, 2 Clem. Al. Paed. II 71, 3 Plin. n. h. XXIII 147 (Diosc. 1, 125). XXI 128

---

1 ἀναδουμένοις T corr. Basil. **7** πεδέχῃς T corr. Wy. **8** Πιερίας p. 146 a, πιερίης T **14** ἔσθ’ (scripsit ἔστ’) ἄτιν’ Wil. ἔστι τινὰ Ἀγήνορι ci. Xyl. Ἀγηνορίδαις dub. Wil. **15** ⟨ἀπὸ γῆς⟩ ἀπαρχ. (coll. Athen. VII 289 e) dub. Hu. **16** εἰσι καὶ Steph. εἰσιν αἱ **19** μετρίως Wil. περιττὸς dub. Hu. μέγιστος Herw. **21** s. del. Castiglioni Wil. ἀν. ὑ. τ. οἴ. trp. Doe.

οὕτως ὠνόμασαν, ὅτι πνεῦμα βαρὺ καὶ καρωτικὸν ἀφιεῖσα B λυπεῖ τοὺς ὑπ' αὐτῆς παρακεκλιμένους· καὶ τὸν νάρκισσον ὡς ἀμβλύνοντα τὰ νεῦρα καὶ βαρύτητας ἐμποιοῦντα ναρκώδεις· διὸ καὶ Σοφοκλῆς (O. C. 683) αὐτὸν 'ἀρχαῖον μεγάλων θεῶν στεφάνωμα', τουτέστι τῶν χθονίων, προσηγόρευκεν. φασὶ δὲ καὶ τὸ πήγανον ἀπὸ τῆς δυνάμεως ὠνομάσθαι· πήγνυσι γὰρ ξηρότητι διὰ θερμότητα τὸ σπέρμα καὶ ὅλως πολέμιόν ἐστι ταῖς κυούσαις. οἱ δὲ καὶ τὴν ἀμέθυστον οἰόμενοι τῷ πρὸς τὰς οἰνώσεις βοηθεῖν αὐτήν τε καὶ τὴν ἐπώνυμον αὐτῆς λίθον οὕτω κεκλῆσθαι διαμαρτάνουσιν· κέκληται γὰρ ἀπὸ τῆς χρόας ἑκατέρα· . . . ἐστιν αὐτῆς τὸ φύλλον † ἄκρατον ἀλλ' ἀναίμῳ καὶ C ὑδαρεῖ τὴν κρᾶσιν οἴνῳ προσέοικεν. ἄλλα μέντοι πάμπολλα λαβεῖν ἔστιν, οἷς παρέσχον τὰς κλήσεις αἱ δυνάμεις· ἀρκεῖ δὲ κἀκεῖνα τὴν τῶν παλαιῶν ἐπιμέλειαν ὑποδηλῶσαι καὶ πολυπειρίαν, ἀφ' ἧς ἐχρήσαντο τοῖς παροίνοις στεφάνοις. μάλιστα μὲν γὰρ ὁ ἄκρατος, ὅταν τῆς κεφαλῆς καθάψηται καὶ τονώσῃ † τὰ σώματα πρὸς τὰς τῶν αἰσθήσεων ἀρχάς, ἐπιταράσσει τὸν ἄνθρωπον· αἱ δὲ τῶν ἀνθῶν ἀπόρροιαι πρὸς τοῦτο θαυμασίως βοηθοῦσι καὶ ἀποτειχίζουσι τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς μέθης ὡς ἀκρόπολιν, τῶν μὲν θερμῶν μαλακῶς ἀναχαλώντων τοὺς πόρους καὶ ἀναπνοὴν τῷ D οἴνῳ διδόντων, ὅσα δ' ἡσυχῇ ψυχρὰ τῷ μετρίως ἐπιψαύειν

---

4 s. Clem. ib. 72, 3 Eustath. 87, 25 6 ss. Schol. Nicandr. Alex. 410 Plin. n. h. XX 143 Dioscur. 3, 45 9 s. Plin. n. h. XXXVII 124. 123 al. 18 cf. 650 c; ad ἀρχάς cf. 694 e 21 s. 648 f 23 s. p. 86, 3 s. Clem. Al. Paed. II 71, 4 Plin. n. h. XXI 130 (Diosc.

---

2 ὑπ' αὐτῇ ci. Bern. κατακεκλ. ci. Zie. νάρκισον T corr. Ald. 4 καὶ ὁ Σ. Ald. 5 μεγάλαιν θεαῖν ἀρχ. Soph. codd. 12 lac. 4—5 T ⟨οὐ γὰρ⟩ Turn. ἀκράτῳ—προσεοικός ci. Wy. ἀλλ' ἀναίμω Hu. coll. 692 e ἀλλανίνω· T ἀλλ' ἀοίνῳ perperam Basil. ἀλλ' ἀνθίνῳ Pat. 18 καὶ τονώσῃ def. Bern. Hu. κἀτονήσῃ (pro Iunii καὶ ἀτονώσῃ) Kron. Wil. cf. 625 c τοῦ σώματος τὰ περὶ τὰς aut potius τὰ πνεύματα (an τὸ πνεῦμα?) πρὸς τὰς ci. Hu., cf. 127 d 625 c 20 s. τῆς κεφαλῆς T corr. Vulc. 23 μετρίως Basil. μετρίωι ἐπιψύχειν Vulc.

ἀνακρουομένων τὰς ἀναθυμιάσεις, ὥσπερ ὁ τῶν ἴων καὶ ῥόδων στέφανος· στύφει γὰρ ἀμφότερα καὶ ⟨συ⟩στέλλει τῇ ὀσμῇ τὰς καρηβαρίας. τὸ δὲ τῆς κύπρου ἄνθος καὶ ὁ κρόκος καὶ ἡ βάκκαρις εἰς ὕπνον ἄλυπον ὑπάγει τοὺς πεπωκότας· ἔχει γὰρ ἀπορροὴν λείαν καὶ προσηνῆ καὶ τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκομένων ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητας ἡσυχῇ διαχέουσαν, ὥστε γινομένης γαλήνης ἀμβλύνεσθαι καὶ συνεκπέττεσθαι τὸ κραιπαλῶδες. ἐνίων δ᾽ ἀνθῶν ὀσμαῖς ἄνω σκιδναμέναις περὶ τὸν ἐγκέφαλον οἵ E *τε πόροι τῶν αἰσθητηρίων ἐκκαθαίρονται καὶ λεπτύνεται τὰ ὑγρὰ πράως ἄνευ πληγῆς καὶ σάλου τῇ θερμότητι διακρινόμενα, καὶ φύσει ψυχρὸς ὢν ὁ ἐγκέφαλος ἀναθάλπεται. διὸ μάλιστα τοὺς ἀνθίνους ἐκ τῶν τραχήλων καθάπτοντες 'ὑποθυμίδας' ἐκάλουν, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ἔχριον τὰ στήθη· μαρτυρεῖ δ᾽ Ἀλκαῖος* (fr. 42. I p. 427 D.) *κελεύων 'καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ κατὰ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας καὶ τῶ πολίω στήθεος'. οὕτω καὶ ἐντεῦθεν αἱ ὀσμαὶ τοξεύουσιν ὑπὸ θερμότητος εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἁρπαζόμεναι ταῖς ὀσφρήσεσιν. οὐ γάρ, ὅτι τῇ καρδίᾳ τὸν θυμὸν ἐνστρατοπεδεύειν ᾤοντο, τοὺς περι-* F *δεραίους τῶν στεφάνων ὑποθυμίδας ἐκάλουν (ἐπιθυμίδας γὰρ αὐτοῖς διά γε τοῦτο μᾶλλον ἦν καλεῖσθαι προσῆκον), ἀλλ᾽ ὡς λέγω διὰ τὴν ἀποφορὰν καὶ ὑποθυμίασιν. μὴ θαυμάζωμεν δ᾽ εἰ τοσαύτην αἱ τῶν στεφάνων ἀποφοραὶ*

4, 121); 121 (Diosc. 1, 99); XXIII **91** (Diosc. 1, 95); XXI 138 (Diosc. 1, 26. 54); 132 (Diosc. 3, 44) Philonid. ap. Athen. XV 675 e. 676 c

10 s. 383 d cf. Rose, Arist. pseudep. p. 233 **12** ss. (Arist. 783 b 28) Clem. Al. Paed. II 70, 3; 71, 5 **14** cf. Athen. XV 688 c. 674 c. 678 d; II 46 a

---

2 *συστ.* Xyl. cf. Clem. Al. *στέλλει* **3** *τῆς δὲ κύπρου τὸ ἄνθος* (vitato hiatu) Doe. ex Clem. Al. **13** *τοὺς ἀνθ.*] subaudi *στεφάνους*; cf. ad 111, 3. 159, 15. 259, 8. 321, 9 s. **17** *τῶι πολιῶι* T corr. edd. **20** *περιδερραίους* T corr. Steph. **21** *ἐπιθυμίαις* T corr. Basil. **22** *προσῆκον* Steph. *προσὸν* **24** *εἰ* Basil. *εἰς*

δύναμιν ἔχουσιν· ἱστοροῦσι γάρ, ὅτι καὶ σκιὰ σμίλακος
ἀποκτείνυσιν ἀνθρώπους ἐγκαταδαρθόντας, ὅταν ὀργᾷ
μάλιστα πρὸς τὴν ἄνθησιν· | καὶ τὸ τῆς μήκωνος ἀπορ- 648
ρέον πνεῦμα μὴ φυλαξαμένοις τοῖς τὸν ὀπὸν τρυγῶσιν
συνέβη καταπεσεῖν. τὴν δ' ἄλυσσον καλουμένην βοτάνην
καὶ λαβόντες εἰς τὴν χεῖρα μόνον, οἱ δὲ καὶ προσβλέψαντες,
ἀπαλλάττονται λυγμοῦ· λέγεται δὲ καὶ ποιμνίοις ἀγαθὴ
καὶ αἰπολίοις, παραφυτευομένη ταῖς μάνδραις. τὸ δὲ ῥόδον
ὠνόμασται δήπουθεν, ὅτι ῥεῦμα πολὺ τῆς ὀδωδῆς ἀφίησι·
διὸ καὶ τάχιστα μαραίνεται. ψυκτικὸν δ' ἐστὶ δυνάμει τῇ
δ' ὄψει πυρωπόν, οὐκ ἀλόγως· λεπτὸν γὰρ αὐτῷ περιανθεῖ
τὸ θερμὸν ἐπιπολῆς ἐξωθούμενον ὑπὸ τῆς ψυχρότητος.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β B

Περὶ τοῦ κιττοῦ πότερον τῇ φύσει θερμὸς ἢ ψυχρός ἐστιν

Collocuntur Plutarchus, Ammonius, Erato, Trypho

1. *Ἐπαινεσάντων δ' ἡμῶν τὸν Τρύφωνα μειδιῶν ὁ Ἀμμώνιος οὐκ ἄξιον ἔφη ποικίλον οὕτω καὶ ἀνθηρὸν λόγον ὥσπερ στέφανον ἀντιλέγοντα διαλακτίζειν· 'πλὴν ὅ γε κιττὸς οὐκ οἶδ' ὅπως συγκαταπέπλεκται ψυχρότητι συγκατασβεννύναι λεγόμενος τὸν ἄκρατον· ἔστι γὰρ ἔμπυρος καὶ θερμότερος, καὶ ὅ γε καρπὸς αὐτοῦ μιγνύμενος εἰς τὸν οἶνον μεθυστικὸν ποιεῖ καὶ ταρακτικὸν τῷ πυροῦ-*

1 Plin. n. h. XVI 51 Diosc. 4, 79 Schol. Nicandr. Alex. 611 (M. Wellmann, Hermes 24, 541ss.) 6 cf. Diosc. III 91 cf. Plin. n. h. XXIV 95 7 Ael. n. an. IX 31 (Plin. n. h. XXIV 95) 8s. Clem. Al. Paed. II 71, 5 14 v. Capelle, Philol. 69, 271—277; Herm. 45, 336. Ad totum argumentum cf. Theophr. c. pl. I 21, 4—22, 7 19 647a 22 cf. 291a

2 ἀποκτίνν. Steph. ἐγκαταδαρθέντας T corr. Steph. 3 ἄνθ. Basil. αἴσθησιν 6 καὶ λ.] οἱ λ. Doe. e compilatore anon. μόνον post προσβλ. trp. Wy. 7 ἀπαλάττ. T corr. Ald. 9 ἐδωδῆς T corr. Basil. 12 ψυχρ. Iunius Xyl. θερμότητος 18 διαλακίζειν Turn. probab. 19 ὅ γε Franke Hu. ὅ τε T ὅτι Re. 20 [συγ]κατασβ. ci. Hu.

σθαι. τὸ δὲ κλῆμα λέγουσιν αὐτοῦ σπώμενον ὥσπερ
C τὰν πυρὶ ξύλα συνδιαστρέφεσθαι. χιὼν δὲ πολλάκις
ἡμέρας συχνὰς ἐπιμένουσα τοῖς ἄλλοις φυτοῖς φεύγει
τάχιστα τὸν κιττόν, μᾶλλον δ' ὅλως εὐθὺς ἀπόλλυται καὶ
περιτήκεται περὶ αὐτὸν ὑπὸ θερμότητος. ὃ δὲ μέ-
γιστόν ἐστιν ὑπὸ Θεοφράστου (h. pl. IV 4, 1) δ' ἱστόρηται,
Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Ἑλληνικὰ δένδρα τοῖς ἐν Βαβυ-
λῶνι παραδείσοις ἐμβαλεῖν Ἅρπαλον, μάλιστα δέ, τῶν
τόπων ἐμπύρων ὄντων καὶ περιφλεγόντων, τὰ ἀλσώδη καὶ
εὐπέταλα καὶ σκιερὰ καταμῖξαι τοῖς φυτοῖς, μόνον οὐκ
ἐδέξατο τὸν κιττὸν ἡ χώρα, καίτοι πολλὰ τοῦ Ἁρπάλου
πραγματευομένου καὶ προσφιλονεικοῦντος, ἀλλ' ἀπώλλυτο
D καὶ κατεξηραίνετο, τῷ πυρώδης μὲν αὐτὸς εἶναι πρὸς πυ-
ρώδη δὲ μίγνυσθαι γῆν οὐ λαμβάνων κρᾶσιν ἀλλ' ἐξ-
ιστάμενος. αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ φθείρουσι τὰς δυνάμεις· διὸ
τῶν ἐναντίων μᾶλλον ὀρέγονται, καὶ φιλόθερμόν ἐστι τὸ
ψυχρὸν καὶ φιλόψυχρον τὸ θερμόν· ὅθεν οἱ ὄρειοι καὶ
πνευματώδεις καὶ νιφόμενοι τόποι τὰ δᾳδώδη καὶ πισσο-
τρόφα τῶν φυτῶν, μάλιστα πεύκας καὶ στροβίλους, ἐκφέ-
ρουσιν. ἄνευ δὲ τούτων, ὦ φίλε Τρύφων, τὰ δύσριγα
καὶ ψυχρὰ φυλλορροεῖ, μικρότητι τοῦ θερμοῦ καὶ ἀσθε-
νείᾳ συστελλομένου καὶ προλείποντος τὸ φυτόν· ἐλαίαν
δὲ καὶ δάφνην καὶ κυπάριττον ἀειθαλῆ διαφυλάσσει τὸ
E λιπαρὸν καὶ τὸ θερμὸν ὥσπερ τὸν κιττόν. ὅθεν ὁ φίλτατος

---

1. 2 ss. 20 ss. cf. Menestor. (Vorsokr. 32, 5) ap. Theophr. c. pl. I 21, 6. 7 6 ss. v. Alex. 35 Theophr. h. pl. IV 4, 1 Plin. n. h. XVI 144 13—20 cf. Theophr. c. pl. I 21, 5; II 3,3 15 cf. Ps. Arist. Probl. phys. 880 a 19. 909 a 15 16 ss. Theophr. h. pl. I 3, 6 al.; aliter 676 a. b 21 ss. cf. 735 e. f Arist. 783 b 18 s. Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) I 43

---

1 αὐτοῦ Wy. αὐτὸ et ras. 1 l. 2 τὰν Doe. τὰ 7 βαβυλῶσι T corr. Steph. 18 πισοτρ. et 19 στροβήλ. T corr. Steph. 21 φυλλοροεῖ (item p. 90, 23. 91, 4) T corr. Re. 22 προλιπόντος T corr. Steph. 24 τὸν κ. Turn. ὁ κιττὸς T οἷός περ ὁ κ. Re.

Διόνυσος οὐχ ὡς βοηθὸν ἐπὶ τὴν μέθην οὐδ' ὡς πολέμιον τῷ οἴνῳ τὸν κιττὸν ἐπήγαγεν, ὅς γε τὸν ἄκρατον ἄντικρυς 'μέθυ' καί 'μεθυμναῖον' αὐτὸς αὐτὸν ὠνόμασεν· ἀλλά μοι δοκεῖ, καθάπερ οἱ φίλοινοι μὴ παρόντος ἀμπελίνου κριθίνῳ χρῶνται πόματι, καὶ μηλίτας τινάς, οἱ δὲ φοινικίνους οἴνους ποιοῦσιν, οὕτω καὶ ὁ ποθῶν χειμῶνος ὥρᾳ τὸν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου στέφανον, ὡς ἐκείνην ἑώρα γυμνὴν καὶ ἄφυλλον, ἀγαπῆσαι τὴν ὁμοιότητα τοῦ κιττοῦ. καὶ γὰρ τοῦ κλήματος τὸ ἑλικῶδες τοῦτο καὶ σφαλλόμενον ἐν τῇ πορείᾳ καὶ τοῦ πετάλου τὸ ὑγρὸν καὶ περικεχυμένον ἀτάκ- F *τως, μάλιστα δ' αὐτὸς ὁ κόρυμβος ὄμφακι πυκνῷ καὶ περκάζοντι προσεοικώς, ἐκμεμίμηται τὴν τῆς ἀμπέλου διάθεσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ κἂν βοηθῇ τι πρὸς μέθην ὁ κιττός, θερμότητι τοῦτο ποιεῖν φήσομεν αὐτὸν ἀνοίγοντα τοὺς πόρους ἢ συνεκπέττοντα μᾶλλον τὸν ἄκρατον, ἵνα καὶ μένῃ σὴν χάριν, ὦ Τρύφων, ἰατρὸς ὁ Διόνυσος.'*

2. *Πρὸς ταῦθ' ὁ μὲν Τρύφων ἄφωνος ἦν, ὅπως ἀντείποι σκεπτόμενος· | ὁ δ' Ἐράτων ἕκαστον ἡμῶν τῶν νέων* 64 *ἀνακαλούμενος ἐκέλευε βοηθεῖν τῷ Τρύφωνι [τῶν στεφάνων] ἢ τοὺς στεφάνους ἀποτίθεσθαι· καὶ Ἀμμώνιος ἔφη παρέχειν ἄδειαν, οὐ γὰρ ἀντερεῖν οἷς ἂν ἡμεῖς εἴπωμεν. οὕτω δὴ καὶ τοῦ Τρύφωνος ἐπικελεύοντος εἰπεῖν ⟨ἔφην ὅ⟩τι τὸ μὲν ἀποδεῖξαι ψυχρὸν εἶναι τὸν κιττὸν οὐκ ἐμὸν ἦν ἔργον, ἀλλὰ Τρύφωνος· οὗτος γὰρ αὐτῷ ψύχοντι καὶ στύφοντι πολλὰ χρῆται· 'τῶν δ' εἰρημένων' ἔφην 'τὸ μὲν μεθύσκειν κιττὸν οἴνῳ μιγνύμενον οὐκ ἀληθές ἐστιν·*

---

1 ss. cf. Plin. n. h. XVI 9 **2** aliter Athen. VIII 363 b **14** s. 647 d **16** 647 a **24** s. cf. Dioscur. 2, 179, 1

---

1 *ὡς πολ.* Basil. *εἰς π.* **6** *ὁ*] *ὁδὶ* (sc. Bacchus) Re. *ὁ ⟨πατὴρ⟩* dub. (Plin. XVI 9 'Liberum patrem') Hu. *ὁ ⟨θεὸς⟩* (θς) Po. *χειμ. ὥρᾳ* Basil. *μιμούμενος ὥρας* **18** *σκεπόμενος* T corr. Ald. **19** del. Hu. (cum Anon.) *⟨ὑπὲρ⟩* vel *⟨ὑπερμαχοῦντι⟩ τ. στ.* Xyl. **20** *καὶ ⟨ὁ⟩ Ἀ.* ci. Hu. **22. 23** *εἰπεῖν — ἀποδεῖξαι* Bern. *εἰπεῖν* lac. 4 *τί τὰς μὲν ἀποδείξεις* **24** *οὕτως* T corr. Steph.

ὃ γὰρ ἐμποιεῖ τοῖς πιοῦσι πάθος οὐ μέθην ἄν τις εἴποι, ταραχὴν δὲ καὶ παραφροσύνην, οἷον ⟨ὑοσ⟩κύαμος ἐμποιεῖ B καὶ πολλὰ τοιαῦτα κινοῦντα μανικῶς τὴν διάνοιαν. ὁ δὲ τοῦ κλήματος σπασμὸς ἄλογός ἐστιν· τοιαῦτα γὰρ παρὰ φύσιν ἔργα τῶν κατὰ φύσιν δυνάμεων οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ καὶ τὰ ξύλα διαστρέφεται τοῦ πυρὸς τὸ ὑγρὸν ἕλκοντος ἐξ αὐτῶν βίᾳ κυρτότητας ἴσχοντα καὶ παραβάσεις· τὸ δὲ συγγενὲς θερμὸν αὔξειν καὶ τρέφειν πέφυκεν. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον ἀρρωστία τις καὶ ψυχρότης σώματος τὸ πολυκαμπὲς καὶ χαμαιπετὲς πέφυκε, ⟨προσκρού⟩σεις πυκνὰς ⟨καὶ⟩ ἀντικοπὰς λαμβάνοντος, ὥσπερ ὁδοιπόρου δι᾽ ἀσθένειαν πολλάκις ἀποκαθίζοντος εἶτα πάλιν ἐρχο- C μένου· διὸ καὶ περιπλοκῆς δεῖται καὶ στηρίγματος, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνέχειν καὶ ποδηγεῖν ἀδυνατῶν δι᾽ ἔνδειαν θερμότητος, ἧς τὸ ἀνωφερὲς δύναμίς ἐστιν. ἡ δὲ χιὼν ἀπορρεῖ καὶ περιτήκεται δι᾽ ὑγρότητα τοῦ φύλλου· τὸ γὰρ ὕδωρ σβέννυσιν αὐτῆς καὶ κόπτει τὴν χαυνότητα διὰ τὸ μικρῶν εἶναι καὶ πυκνῶν ἄθροισμα πομφολύγων· ὅθεν ⟨οὐχ ἧττον⟩ ἐν τοῖς περιψύκτοις σφόδρα καὶ νοτεροῖς τόποις ἢ τοῖς προσείλοις αἱ χιόνες ῥέουσιν. τὸ δ᾽ ἀειθαλὲς τοῦτο καὶ ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς (fr. 77) ‘ἐμπεδόφυλλον’ οὐκ ἔστι θερμότητος· οὐδὲ γὰρ ψυχρότητος τὸ φυλλορροεῖν· ἡ γοῦν μυρρίνη καὶ τὸ ἀδίαντον D οὐκ ὄντα τῶν θερμῶν ἀλλὰ τῶν ψυχρῶν ἀεὶ τέθηλεν.

1—3 cf. 291a Diosc. 2, 179, 2; 4, 68 4—7 cf. 658e 6 696b 9 ss. cf. 290f 18 cf. 691f 692a Capelle, Philol. 69, 271 ss.; Hermes 45, 324[1]; Hermes 40, 618[3] Stob. I 247 W. (Arrian. phys.) Theophr. c. pl. V 13, 7 22 ss. cf. Theophr. c. pl. I 10, 7 23 Theophr. c. pl. V 13, 4 24 cf. 735e.f

1 ὃ γ. ἐμποιεῖ Basil. τὸ γὰρ ἐμποιεῖν πιοῦσι Basil. ποιοῦσι 2 lac. 2 T suppl. Iunius 3 καὶ ⟨ἄλλα⟩ π. ci. Re. 4 τοιαῦτα Bern. ταῦτα 5 δυναμένων T corr. Xyl. 7 παρεκβάσεις dub. Ha. 9 σώμ.] πνεύματος Re. 10 lac. 4—6 T suppl. Bern. coll. 77a 11 add. Steph. 15 ἀνωφελὲς T corr. Turn. 17 διὰ τὸ Bern. ἅτε T τῷ vel sim. Bases 19 add. Xyl. Steph. 23 γοῦν Re. οὖν ἀδ. Iunius ἀδιάλειπτον

ἔνιοι μὲν οὖν ὁμαλότητι κράσεως οἴονται παραμένειν τὸ φύλλον· Ἐμπεδοκλῆς δὲ πρὸς τούτῳ καὶ πόρων τινὰ συμμετρίαν αἰτιᾶται, τεταγμένως καὶ ὁμαλῶς τὴν τροφὴν διιέντων, ὥστ' ἀρκούντως ἐπιρρεῖν. τοῖς δὲ φυλλορροοῦσιν οὐκ ἔστι διὰ μανότητα τῶν ἄνω καὶ στενότητα τῶν κάτω πόρων, ὅταν οἱ μὲν μὴ ἐπιπέμπωσιν οἱ δὲ ⟨μὴ⟩ φυλάττωσιν ἀλλ' ὀλίγον λαβόντες ἄθρουν ἐκχέωσιν, ὥσπερ ἐν ἀνδήροις τισὶν οὐχ ὁμαλοῖς· τὰ δ' ὑδρευόμεν' ἀεὶ τὴν τροφὴν διαρκῆ καὶ σύμμετρον ἀντέχει καὶ παραμένει ἀγήρω καὶ χλοερά. 'ἀλλ' ἐν Βαβυλῶνι φυτευόμενος ἐξίστατο καὶ ἀπηγόρευεν'· εὖ γε ποιῶν ὁ γενναῖος οὗτος, ὅτι E
Βοιωτίου θεοῦ πελάτης καὶ παράσιτος ὢν οὐκ ἐβούλετο μετοικεῖν ἐν βαρβάροις οὐδ' Ἀλέξανδρον ἐζήλωσεν ἐξοικειούμενον ἐκείνοις τοῖς ἔθνεσιν, ἀλλ' ἔφευγε καὶ διεμάχετο πρὸς τὴν ἀποξένωσιν. αἰτία δ' οὐχ ἡ θερμότης ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ψυχρότης, οὐχ ὑποφέρουσα τὴν ἐναντίαν κρᾶσιν· οὐ γὰρ φθείρει τὸ οἰκεῖον, ἀλλὰ προσίεται καὶ τρέφει, καθάπερ τὸ θύμον ἡ ξηρὰ γῆ, καίτοι θερμὸν ὄν. τὴν δὲ Βαβυλωνίαν οὕτω φασὶν ἀέρα πνιγώδη καὶ βαρὺν περιέχειν, ὥστε πολλοὺς τῶν εὐπόρων, ὅταν ἐμπλήσωσιν ἀσκοὺς ὕδατος, ἐπὶ τούτων καθεύδειν ἀναψυχομένους.' | F

---

8 cf. 688 a 18 cf. 939 e 20 s. v. Alex. 35, 14

---

3 ἀιᾶται T corr. Ald. τετ ras. 2 αγμένως (αγ in ras.) T 4 ὥστε σαρκούντων T corr. Xyl. 6 add. Vulc. 7 ὀλίγην ci. Wy. ἄθρουν λαβ. T trp. Re. 8 ὑδρ. (haurientia) — τὴν τροφὴν recte (cf. 688 a), Hu. 9 διαρκεῖ T corr. (teste Wy.) g γ 13 ἐξοικιούμ. (2. ι in ras.) T corr. Steph. 18 τρέφει Bern. (ut iam Xyl. interpr.) φθείρει T φέρει Xyl.

650 ## ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Διὰ τί γυναῖκες ἥκιστα μεθύσκονται τάχιστα δ' οἱ γέροντες

Collocuntur Florus et Sulla

1. Ἐθαύμαζε Φλῶρος, εἰ γεγραφὼς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (fr. 108), ὅτι μάλιστα μὲν οἱ γέροντες ἥκιστα δ' αἱ γυναῖκες ὑπὸ μέθης ἁλίσκονται, τὴν αἰτίαν οὐκ ἐξειργάσατο μηδὲν εἰωθὼς προΐεσθαι τῶν τοιούτων· εἶτα μέντοι προὔβαλεν ἐν μέσῳ σκοπεῖν τοῖς παροῦσιν. ἦν δὲ τῶν συνήθων τὸ δεῖπνον. ἔφη τοίνυν ὁ Σύλλας θατέρῳ θάτερον ἐμφαίνεσθαι· κἂν εἰ περὶ τῶν γυναικῶν ὀρθῶς τὴν αἰτίαν λάβοιμεν, οὐκ ἔτι πολλοῦ λόγου δεήσεσθαι περὶ τῶν γερόντων· ἐναντίας γὰρ εἶναι μάλιστα τὰς
B φύσεις τῇ θ' ὑγρότητι καὶ ξηρότητι ⟨καὶ λειότητι⟩ καὶ τραχύτητι καὶ μαλακότητι καὶ σκληρότητι. 'καὶ τοῦτ'' ἔφη 'λαμβάνω κατὰ τῶν γυναικῶν πρῶτον, ὅτι τὴν κρᾶσιν ὑγρὰν ἔχουσιν, ἣ καὶ τὴν ἀπαλότητα τῆς σαρκὸς ἐμμεμιγμένη παρέχει καὶ τὸ στίλβον ἐπὶ λειότητι καὶ τὰς καθάρσεις· ὅταν οὖν ὁ οἶνος εἰς ὑγρότητα πολλὴν ἐμπέσῃ, κρατούμενος ἀποβάλλει τὴν βαφὴν καὶ γίνεται παντάπασιν ἀναφὴς καὶ ὑδατώδης. ἔστι δέ τι καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν Ἀριστοτέλους· τοὺς γὰρ ἄθρουν καὶ ἀπνευστὶ πίνοντας, ὅπερ 'ἀμυστίζειν' ὠνόμαζον οἱ παλαιοί, φησὶν ἥκιστα περιπίπτειν μέθαις· οὐ γὰρ ἐνδιατρίβειν τὸν
C ἄκρατον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐξωθούμενον ῥύμῃ διαπορεύεσθαι διὰ τοῦ σώματος· ἐπιεικῶς δὲ τὰς γυναῖκας ὁρῶμεν οὕτω πινούσας. εἰκὸς δ' αὐτῶν καὶ τὸ σῶμα διὰ τὸν ἐνδελεχῆ

---

2 v. Capelle Herm. 45, 328 cf. 621 a Geopon. VII 34, 2 Quaest. imitatur Macrob. VII 6, 14—21 **7** sed cf. Arist. fr. 107 **20** deest in fragm. Arist. R., sed v. Arist. pseudepigr. p. 119 **24** 698 d

---

9 et p. 94, 5 *σύλας* T corr. Xyl. **13**. add. Xyl. interpr., Steph. **15** *λαμβάνω* Mez. —*ει* T —*ειν* Re. **16** *ἐμμεμιγμένην* T corr. Wy. **20** *ἀβαφὴς* ci. Steph. **24** *αὐτοῖς* Turn. *αὐτὸν*

τῶν ὑγρῶν κατασπασμὸν ἐπὶ τὰς ἀπο⟨καθάρσεις⟩ πολύ-
πορον γεγονέναι καὶ τετμῆσθαι καθάπερ ἀνδήροις καὶ
ὀχετοῖς· εἰς οὓς ἐμπίπτοντα τὸν ἄκρατον ὑπάγειν ταχέως
καὶ μὴ προσίστασθαι τοῖς κυρίοις μέρεσιν, ὧν διαταραττο-
μένων συμβαίνει τὸ μεθύειν. οἱ δὲ γέροντες ὅτι μέν
εἰσιν ἐνδεεῖς ἰκμάδος οἰκείας, τοὔνομά μοι δοκεῖ φράζειν
πρῶτον· οὐ γὰρ ὡς ῥέοντες εἰς γῆν, ἀλλ' ὡς γεώδεις καὶ
γεηροί τινες ἤδη γινόμενοι τὴν ἕξιν οὕτω προσαγορεύονται·
δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δυσκαμπὲς αὐτῶν καὶ σκληρὸν ἔτι δ' ἡ D
τραχύτης τὴν ξηρότητα τῆς φύσεως· ὅταν οὖν ἐμπίνωσιν,
εἰκὸς ἀναλαμβάνεσθαι τὸν οἶνον, τοῦ σώματος σφογγώ-
δους διὰ τὸν αὐχμὸν ὄντος, εἶτ' ἐμμένοντα πληγὰς καὶ
βαρύτητας ἐμποιεῖν· ὡς γὰρ τὰ ῥεύματα τῶν μὲν πυκνῶν
ἀποκλύζεται χωρίων καὶ πηλὸν οὐ ποιεῖ τοῖς δ' ἀραιοῖς
ἀναμίγνυται μᾶλλον, οὕτως ὁ οἶνος ἐν τοῖς τῶν γερόντων
σώμασιν ἔχει διατριβὴν ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς ξηρότητος.
ἄνευ δὲ τούτων ἰδεῖν ἔστι τὰ συμπτώματα τῆς μέθης τὴν
τῶν γερόντων φύσιν ἐξ ἑαυτῆς ἔχουσαν· ἔστι γὰρ συμπτώ-
ματα μέθης ἐπιφανέστατα, τρόμοι μὲν ἄρθρων ψελλισμοὶ E
δὲ γλώσσης, πλεονασμοὶ δὲ λαλιᾶς ὀξύτητες δ' ὀργῆς,
λῆθαί τε καὶ παραφοραὶ διανοίας· ὧν τὰ πολλὰ καὶ περὶ
τοὺς ὑγιαίνοντας ὄντα πρεσβύτας ὀλίγης ῥοπῆς δεῖται καὶ
σάλου τοῦ τυχόντος· ὥστε μὴ γένεσιν ἰδίων ἀλλὰ κοινῶν
ἐπίτασιν συμπτωμάτων γίνεσθαι τὴν μέθην τῷ γέροντι·
τεκμήριον δὲ τούτου τὸ μηθὲν εἶναι γέροντι νέου μεθυ-
σθέντος ὁμοιότερον.'

---

4 cf. 647 c 7 cf. 625 c Arist. 783 b 7 10 ss. cf. Ps. Arist. Probl. 873 a 19 17 ss. 652 f. d 20 ὀξ. ὀργ.] cf. 68 d

---

1 lac. 6—8 T suppl. Steph. 2 τετρῆσθαι ci. Naber, cf. 699 a, sed minus aptum ad ἀνδ. κ. ὀχ. et Macr. exhibet 'deputatum' 11 σπογγ. Steph. 25 τὸ Steph. τοῦ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

Πότερον ψυχρότεραι τῇ κράσει τῶν ἀνδρῶν ἢ θερμότεραί εἰσιν αἱ γυναῖκες

Collocuntur Apollonides, Athryitus, Florus

F 1. Ὁ μὲν οὖν Σύλλας ταῦτ' εἶπεν. ὁ δὲ τακτικὸς
Ἀπολλωνίδης ἔφη τὸν μὲν περὶ τῶν γερόντων ἀποδέχεσθαι λόγον· ἐν δὲ ταῖς γυναιξὶν αὐτῷ δοκεῖν παραλελεῖφθαι τὸ τῆς ψυχρότητος, ᾗ θερμότατον ἄκρατον ἀποσβέννυσθαι καὶ ἀποβάλλειν τὸ πλῆττον καὶ πυρῶδες.
651 πιθανοῦ δὲ καὶ τούτου δοκοῦντος, | Ἀθρύϊτος ὁ Θάσιος
ἰατρὸς ἐμβαλών τινα τῇ ζητήσει διατριβὴν εἶναί τινας ἔφησεν, οἳ τὰς γυναῖκας οὐ ψυχρὰς ἀλλὰ θερμοτέρας τῶν ἀνδρῶν ὑπολαμβάνουσιν, ἑτέρους δὲ πάλιν οἳ τὸν οἶνον οὐ θερμὸν ἀλλὰ καὶ ψυχρὸν ἡγοῦνται.

2. Θαυμάσαντος δὲ τοῦ Φλώρου, 'τὸν μὲν περὶ τοῦ οἴνου λόγον' εἶπεν 'ἀφίημι τούτῳ' δείξας ἐμέ· καὶ γὰρ ἐτυγχάνομεν ὀλίγαις ἡμέραις πρότερον εἰς τοῦτο διειλεγμένοι· 'τῶν δὲ γυναικῶν' ἔφη 'τὴν θερμότητα πρῶτον ἀπὸ τῆς ψιλότητος οἴονται δεικνύναι, καταναλισκομένου τοῦ περιττώματος ὑπὸ τῆς θερμότητος, ὃ πλεονάζον εἰς τρίχας τρέπεται· δεύτερον δὲ τῷ πλήθει τοῦ αἵματος, ὃ πηγὴ μὲν
B εἶναι δοκεῖ τῆς ἐν τῷ σώματι θερμότητος, ἔστι δὲ τοσοῦτον ταῖς γυναιξίν, ὥστ' αὐτὰς καταπιμπράναι καὶ περιφλέγειν, εἰ μὴ πολλαὶ καὶ ταχεῖαι συμβαίνοιεν καθάρσεις.

---

2 Quaest. imitatur Macrob. VII 7, 1—12 cf. Arist. de part. an. 648 a 29—31 (=Vorsokr. 28 A 52), de gen. an. 765 b 20 v. Capelle Hermes 45, 328 8 cf. Ps. Arist. Probl. ph. 879 a 33. 880 a 13 20 Arist. gen. an. 786 b 4. 783 a 27 al. 21 s. 736 a

---

5 ἐνστατικὸς ci. Naber; nihil notum de hoc Ap., cf. 920 f 8 ᾗ Basil. ἢ θερμὸν ὄντα (τὸν add. Bern.) ἄκρ. Wy., vix opus ᾗ ⟨καὶ⟩ θερμότατον dub. Hu., sed cf. 696 f 642 c . 10 Ἀουῖτος Re. cf. 651 e (sed in Thracia Athrys fluvius) 13 πάλιν Emp. Wil. μᾶλλον T μ. post ψυχρὸν l. 14 trp. Wy. 23 ὥστ' ⟨ἂν⟩ αὐτ. ci. Hu.

τρίτον τοῦτο τὸ περὶ τὰς ταφὰς αἰ⟨ρεῖ θερμότε⟩ρα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων εἶναι· λέγεται γὰρ ὑπὸ τῶν σκευωρουμένων † τὰ μὲν συντίθεσθαι παρὰ δέκα νεκροὺς ἀνδρῶν ἕνα γυναικὸς καὶ συνεξάπτειν, δᾳδῶδές τι καὶ λιπαρὸν αὐτῶν τῆς σαρκὸς ἐχούσης, ὥσθ' ὑπέκκαυμα γίνεσθαι τῶν ἄλλων. ἔτι δ', εἰ θερμότερον τὸ γονιμώτερον αἱ δὲ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι πρότερον καὶ σαλεύονται πρὸς τὸ γεννᾶν, οὐδ' αὕτη τις ἀσθενὴς ἀπόδειξις ἂν εἴη τῆς θερμότητος. ἔτι δὲ μείζων καὶ πιθανωτέρα τὸ πρὸς C τὰ κρύη καὶ τοὺς χειμῶνας εὐφόρως ἔχειν· ἧττον γὰρ αἱ πλεῖσται ῥιγοῦσι τῶν ἀνδρῶν καὶ παντάπασιν ἱματίων ὀλίγων δέονται.'

3. 'Ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν οἶμαι τούτων' ὁ Φλῶρος ἔφη 'τῶν ἐπιχειρημάτων ἐλέγχεσθαι τὸ δόγμα. πρῶτον μὲν γὰρ ἀντέχουσι τῷ ψύχει μᾶλλον, ὅτι πολλάκις τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου δυσπαθέστερόν ἐστιν. ἔπειτα μέντοι καὶ τὸ σπέρμα † μὴ προγεγονέναι τὸ γόνιμον διὰ κατάψυξιν, ἀλλ' ὕλην μόνον καὶ τροφὴν παρέχειν τῷ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. ἔπειτα λήγουσι τίκτουσαι πολὺ πρότερον ἢ γεννῶντες οἱ ἄνδρες. καίονται δὲ βέλτιον ὑπὸ πιμελῆς, ὃ δοκεῖ ψυχρότατον εἶναι τοῦ σώματος· ἥκιστα γοῦν οἱ νέοι καὶ γυμνα- D

---

6 cf. 652 d 623 e Arist. gen. an. 736 b 34 al. 15 s. Ps. Arist. Probl. 872 a 11 17 s, 374 f cum Wytt. animadv. 905 b. c Arist. 727 b 31. 766 b 14 al. 20 s. contra Ps. Arist. Probl. 887 b 25

---

1 lac. 6—7 T suppl. Steph. 3 τὰ μὲν] τάδε Mez. haud probab., τὰ νομιζόμενα (vel νενομισμένα, vel νόμιμα), coniungendum cum σκευωρ., ci. Hu. (nisi desideras 'gregatim') τὰς ἐν ⟨μεγάλοις λοιμοῖς πυρκαιὰς⟩ Po. δέκα Iunius δὲ κὰ et ras. in qua fuit ι T 4 συνεξάπτεσθαι Vulc. Re. 8 αὕτη Re. αὐτὴ 17 μὴ προσγέγονεν αὐταῖς (Re.) γόν. δ. κ., ἀλλὰ — παρέχον ci. Wy. προγεγονέναι ⟨φαίνεται⟩ Bern. sed tum τὸ ante γόν. delendum cum Wy. (an αὐτὸ scribendum?) ⟨δοκεῖ⟩ καὶ τῷ σπέρματι μὴ προγ. τὸ γόν. Pat. Aliud latere videtur Re. Hu. Ha. καὶ τὸ σπ. μὴ προγεγονέναι τὸ ⟨παράπαν αὐταῖς φαίνεται⟩ γόν. Po. 19 ἔπειτα susp. propter l. 16, ἔτι δὲ? Hu. 20 ψυχρότερον T corr. Re.

στικοὶ πιμελώδεις. ἡ δ' ἔμμηνος κάθαρσις οὐ πλήθους ἀλλὰ διαφθορᾶς καὶ φαυλότητός ἐστιν αἵματος· τὸ γὰρ ἄπεπτον αὐτοῦ καὶ περιττωματικὸν οὐκ ἔχον ἵδρυσιν οὐδὲ σύστασιν ἐν τῷ σώματι δι' ἀσθένειαν ἐκπίπτει, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ θολερὸν ἀρρωστίᾳ τοῦ θερμοῦ γινόμενον· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ῥιγοῦν καὶ τὸ ὑποφρίττειν ὡς ἐπὶ πολὺ τὰς καθαιρομένας, ὅτι ψυχρόν ἐστι καὶ ἄπεπτον τὸ κεκινημένον καὶ ἀποχωροῦν ἐκ τοῦ σώματος. τὴν δὲ ψιλότητα τίς ἂν εἴποι ⟨ὅτι⟩ θερμότητος οὐχὶ μᾶλλον ψυχρότητός ἐστι τὸ πάθος, ὁρῶν τὰ θερμότατα τοῦ σώ-
E ματος μέρη δασυνόμενα; πάντα γὰρ ἐξωθεῖται τὰ τοιαῦτα τῷ θερμῷ, χαράσσοντι καὶ ἀναστομοῦντι τὴν ἐπιφάνειαν. ἡ δὲ λειότης πυκνότητι γέγονεν ὑπὸ ψυχρότητος· ὅτι δ' εἰσὶ πυκνότεραι τῶν ἀνδρῶν, ὦ φίλ' Ἀθρυΐτε, πυθοῦ παρὰ τῶν ἔτι συναναπαυομένων γυναιξὶν ἢ μύρον ἀληλιμμέναις ἢ ἔλαιον· ἀναπίμπλανται γὰρ αὐτοὶ τοῦ χρίσματος ἐν τῷ συγκαθεύδειν, κἂν μὴ θίγωσι μηδὲ προσάψωνται τῶν γυναικῶν, διὰ θερμότητα καὶ μανότητα τοῦ σώματος ἕλκοντος.'

F ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε

Εἰ ψυχρότερος τῇ δυνάμει ὁ οἶνος

Colloquuntur Athryitus, Plutarchus, Florus

1. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ μὲν περὶ τῶν γυναικῶν' ἔφη 'καὶ πρὸς τοὐναντίον ἀνδρικῶς ἐπικεχείρηται. τὸν δ' οἶνον

1 ss. cf. Arist. gen. an. 765 b 19 ss., 739 a 8 10 s. cf. Ps. Arist. Probl. 880 a 37. 893 b 11 Probl. ined. II 4 Bussem. , Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) I 6 Clem. Al. Paed. III 19, 2 21 v. Capelle, Herm. 45, 328. Quaestionem imit. Macrob. VII 6, 1–13

1 ἔμμορος T corr. Xyl. 9 add. Bern. 10 τὸ del. Ha. 11 ἐξανθεῖ Re. cf. Aristot. 728 b 27, sed cf. συνωθεῖ (τὰ ψυκτικά) 652 c 14 Ἀθρυΐτε (cf. p. 94, 10) Hu. λουΐτε T Λουῖτε Re. 16 αὐτοὶ Re. αὐτοῦ 19 Post ἕλκοντος lacunam indic. γ et Wy., qui supplet τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ πυκνοῦ καὶ ψυχροῦ τοῦ τῶν γυναικῶν an ἕλκοντες? Po. 21 ψυχρὸς Xyl. 23 s. οὐ μὴν — ἐπικεχ. adiuncta ad finem qu. 4 T trp. Wy. ἔφη Xyl. ἔφην

ἐπιθυμῶ μαθεῖν ὁπόθεν ὑπόνοιαν ὑμῖν τοῦ ψυχρὸς εἶναι παρέσχεν.' 'οἴει γάρ' ἔφην ἐγώ 'τοῦτον | ἡμέτερον 652 εἶναι τὸν λόγον;' 'ἀλλὰ τίνος' εἶπεν 'ἑτέρου;' 'μέμνημαι μὲν οὖν' ἔφην ἐγώ 'καὶ Ἀριστοτέλους ἐντυχὼν οὐ νεωστὶ λόγῳ περὶ τούτου τοῦ προβλήματος ἀλλ' ἱκανῶς πάλαι. διείλεκται δὲ καὶ Ἐπίκουρος (fr. 60) ἐν τῷ Συμποσίῳ πολλοὺς λόγους, ὧν τὸ κεφάλαιόν ἐστιν ὡς ἐγῷμαι τοιόνδε. φησὶ γὰρ οὐκ εἶναι θερμὸν αὐτοτελῶς τὸν οἶνον, ἀλλ' ἔχειν τινὰς ἀτόμους ἐν αὐτῷ θερμασίας ἀποτελεστικὰς ἑτέρας δ' αὖ ψυχρότητος· ὧν τὰς μὲν ἀποβάλλειν, ὅταν εἰς τὸ σῶμα παραγένηται, τὰς δὲ προσλαμβάνειν ἐκ τοῦ σώματος, ὡς ἂν ἔχουσι κράσεως ἡμῖν ἢ φύσεως ὁμιλήσῃ, ὡς τοὺς μὲν ἐκθερμαίνεσθαι τοὺς δὲ τοὐναντίον πάσχειν μεθυσκομένους.' B

2. 'Ταῦτ'' εἶπεν ὁ Φλῶρος 'ἄντικρυς εἰς τὸν Πύρρωνα διὰ τοῦ Πρωταγόρου φέρει ἡμᾶς· δῆλον γὰρ ὅτι καὶ περὶ ἐλαίου καὶ περὶ γάλακτος μέλιτός τε καὶ ὁμοίως τῶν ἄλλων διεξιόντες ἀποδρασόμεθα τὸ λέγειν περὶ ἑκάστου, ὁποῖον τῇ φύσει ἐστίν, μίξεσι ταῖς πρὸς ἄλληλα καὶ κράσεσιν ἕκαστον γίνεσθαι φάσκοντες. ἀλλὰ σὺ πῶς ἐπιχειρεῖς ⟨εἰς⟩ τὸ ψυχρὸν εἶναι τὸν οἶνον;' 'οὕτως, ⟨ὡς⟩' ἔφην 'ὑπέδυν τότε προσηναγκασμένος αὐτοσχεδιάσαι. πρῶτον δ' ἐπῄει μοι τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν· τοῖς γὰρ ἐκλελυμένοις καὶ τόνου τινὸς δεομένοις κατὰ τὰς

4 cf. Arist. fr. 221 (Galen. de. simpl. med. IV 13 in tom. XI 661 K.) 6 cf. 1109 e ss. (Epic. fr. 58 s.) 16 ss. 1110 b Diog. L. IX 105 Vorsokr. 80 A 13. 14. B 1 al.

1 ἡμῖν τὸ ψ. T corr. Xyl. (cf. 651 a) 5 λόγου T corr. Basil. 11 προσλ. Basil. προλ. 12 ἔχουσι — ὁμιλήσῃ Turn. Bases ἔχωσι — ὁμιλῆσαι 13 ὥστε ci. Wil. sed cf. p. 163, 18 15 εἰπὼν T corr. Turn. 16 ἡμᾶς post ἄντικρυς l. 15 trp. Wil. ἤ. del. Doe. 19 ἐστι τῇ φ. ci. Bern. 21 εἰς add. Hu. τῷ ψ. ci. Re. ὡς add. Hu. (ad ordinem verborum cf. p. 236, 3 ὥσπερ' εἶπεν 'οἱ..) 22 ὑπέδυν Hu. (τότε: v. p. 94, 17) ὑπὸ δυεῖν T 23 ἐπῄει μοι Bases ὑπίειμι T ὑπῄει μοι Steph.

ἀρρωστίας στομάχου θερμὸν μὲν οὐδὲν προσφέρουσιν
οἶνον δὲ διδόντες βοηθοῦσιν. ὡς δ' αὔτως καὶ τὰς ῥύσεις
C καὶ ἐφιδρώσεις οἴνῳ καταπαύουσιν, ὡς οὐδὲν ἧττον ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον τῆς χιόνος ἱστάντι καὶ κρατύνοντι τῷ ψύχειν
καὶ περιστέλλειν φερομένην τὴν ἕξιν. εἰ δὲ φύσιν καὶ
δύναμιν εἶχεν θερμαντικήν, ὅμοιον ἦν οἶμαι χιόνι πῦρ καὶ
καρδιωγμῷ προσφέρειν ἄκρατον. ἔπειτα τὸν μὲν ὕπνον
οἱ πλεῖστοι περιψύξει γίνεσθαι λέγουσιν καὶ ψυκτικὰ [καὶ]
τὰ πλεῖστα τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων ἐστίν, ὡς ὁ μαν-
δραγόρας καὶ τὸ μηκώνιον· ἀλλὰ ταῦτα μὲν σφόδρα καὶ
βίᾳ πολλῇ συνωθεῖ καὶ πήγνυσιν, ὁ δ' οἶνος ἠρέμα κατα-
ψύχων ἵστησι μεθ' ἡδονῆς καὶ ἀναπαύει τὴν κίνησιν ἐν τῷ
D μᾶλλον καὶ ἧττον οὔσης πρὸς ἐκεῖνα τῆς διαφορᾶς. ἔτι
δὲ τὸ μὲν θερμὸν γόνιμον· εὔροιαν γὰρ ἡ ὑγρότης ἴσχει
καὶ τόνον τὸ πνεῦμα καὶ δύναμιν ὑπὸ τῆς θερμότητος
ἐξοργῶσαν· οἱ δὲ πίνοντες πολὺν ἄκρατον ἀμβλύτεροι
πρὸς τὰς συνουσίας εἰσὶν καὶ σπείρουσιν οὐθὲν εἰς γένεσιν
ἰσχυρὸν οὐδὲ κεκρατημένον, ἀλλ' ἐξίτηλοι καὶ ἀτελεῖς
εἴσιν αἱ πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίαι αὐτῶν διὰ φαυλότητα
καὶ κατάψυξιν τοῦ σπέρματος. καὶ μὴν ὅσα πάσχου-
σιν ἄνθρωποι ὑπὸ κρύους, πάντα συμβαίνει τοῖς μεθυσκο-
μένοις, τρόμοι, βαρύτητες, ὠχριάσεις, σάλοι τοῦ περὶ τὰ
γυῖα πνεύματος, ἀσάφεια γλώττης, ἔντασις τῶν περὶ τοῖς
E ἄκροις νεύρων καὶ ἀπονάρκησις· τοῖς δὲ πλείστοις εἰς

---

3 ss. cf. Schol. (Porphyr.) Λ 624 Plin. n. h. XXIII 50 Athen. I 10 d 7 ss. Arist. de somn. 457 b. 456 b 30; Theophr. h. pl. IX 9, 1 Plin. n. h. XXV 150. XXIII 38 14 651 c cf. 685 a 16 623 e Ps. Arist. Probl. 871 a 23. 872 b 15. 875 b 39 21 650 e Ps. Arist. 871 a 27. 874 b 22

---

1 *στομάχωι* T corr. Ald. *στομάχοις* Bases 4 *ἱστάντα* T corr. Ald. 7 *καρδιωγμῷ* Hu. (cf. 695 a et de *καρδιακοῖς* Athen. 10 d) *καρδίαι οἶνον* T *οἶνον* del. Bens. Doe. 8 del. Xyl. 13 *ἐκεῖνο* T corr. Xyl. interpr., Mez. 18 *κεκρατ.*] cf. 685 c *κρατεῖ*, Aristot. Meteor. 380 b 6 19 *αὐτῶν* propter hiatum del. Doe. Po. ante *αἱ* trp. Castiglioni Wil.

πάρεσιν αἱ μέθαι τελευτῶσιν, ὅταν ἐκπλήξῃ παντάπασιν καὶ κατασβέσῃ τὸ θερμὸν ὁ ἄκρατος. ἰῶνταί γε μὴν τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκομένων καὶ κραιπαλώντων κακώσεις εὐθὺς μὲν ὡς ἔοικε περιστολῇ καὶ κατακλίσει συνθάλποντες, μεθ' ἡμέραν δὲ λουτρῷ καὶ ἀλείμματι καὶ σιτίοις, ὅσα μὴ ταράττοντα τὸν ὄγκον ἅμα πράως ἀνακαλεῖται τὸ θερμὸν ὑπὸ τοῦ οἴνου διεσπασμένον καὶ πεφυγαδευμένον F *ἐκ τοῦ σώματος.'*

'*Ὅμως δ'*' *εἶπον* '*ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ ὁμοιότητας ἀδήλους ἐξιχνεύωμεν καὶ δυνάμεις. οὐδὲν δὲ περὶ τῆς μέθης δεῖ διαπορεῖν, ὁποῖόν ποτ' ἐστίν· ὡς γὰρ ἔοικεν* * . *μάλιστα δ', ὡς εἰρήκαμεν, ἐοίκασι τοῖς πρεσβύταις οἱ μεθύοντες· διὸ καὶ πρωιαίτατα γηρῶσιν οἱ φίλοινοι· τοὺς δὲ πολλοὺς αὐτῶν καὶ φαλακρώσεις ἄωροι καὶ πολιαὶ πρὸ ἡλικίας ἔχουσιν· πάντα δὲ ταῦτα δοκεῖ θερμότητος ἐνδείᾳ καταλαμβάνειν τὸν ἄνθρωπον. ἔτι τοίνυν τὸ ὄξος οἴνου τινός ἐστι φύσις καὶ δύναμις· οὐδὲν δὲ τῶν σβεστηρίων ὄξους πυρὶ μαχιμώτερον, ἀλλὰ μάλιστα πάντων ἐπικρατεῖ καὶ συμπιέζει τὴν φλόγα δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος. καὶ τῶν ἄλλων δὲ καρπῶν τοῖς οἰνώδεσι μᾶλλον ὡς ψυκτικοῖς χρωμένους τοὺς ἰατροὺς ὁρῶμεν ὥσπερ ῥόαις καὶ μήλοις. | αὐτὴν δὲ τὴν τοῦ μέλιτος* 653 *φύσιν οὐχὶ πρὸς ὄμβριον ὕδωρ καὶ χιόνα συμμιγνύοντες οἰνοποιοῦσι, τοῦ ψυχροῦ τὸ γλυκὺ διὰ συγγένειαν εἰς τὸ*

---

12 s. 650 e **14** cf. 919 c Arist. gen. an. 783 b **18** ss. Gell. XVII 8, 14 Plin. n. h. II 132. XXIII 54 Theophr. fr. 3, 25. 59

---

1 *παράλυσιν* Macrob. § 9 *ἐκπλήξῃ* def. Doe. Hu. coll. l. 7 *πεφυγ.* 653 f 973 d *ἐκπήξῃ* Re. *ἐκπνίξῃ* Wy. **3** *κραιπαλούντων* T corr. Xyl. **6** *ἅμα* Re. *ἀλλὰ* **9** *ὅλως δ' εἰπεῖν* ci. Wy., sed *ὁμοιότ. ἀδ. ἐξιχνεύειν* incipit auctor inde ab v. 10 vel 16, propterea etiam: **10** *ἐξιχνεύωμεν* (aut *—σομεν*) Hu. — *εύομεν* T; cf. p. 363, 24 ss. **12** lac. indic. Hu. (quid fuerit in loco lacunae, ex Macrobio non cognoscitur). Om lac. signo *μάλιστα* [*δὲ*] Vulc. edd., sed prava exsisteret constructio sententiae *οἱ* ⟨*νέοι*⟩ Hirschig coll. 650 e **16** s. *τοῦ ὄξους* Herw. **17** *τινός*] *τις* Re.

*αὐστηρόν, ὅταν κρατήσῃ, φθείροντος; οἱ παλαιοὶ δ᾽
οὐχὶ διὰ τοῦτο τῶν ἑρπετῶν τὸν δράκοντα καὶ τῶν φυτῶν
τὸν κιττὸν ἀνέθεσαν τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν ὥς τινος
ψυχρᾶς καὶ κρυώδους ⟨κυρίῳ⟩ δυνάμεως; ἐὰν δ᾽,
ὅτι τὸ κώνειον ἐπιπινόμενος ἰᾶσθαι δοκεῖ πολὺς ἄκρατος,
οἴωνται τοῦτο θερμότητος εἶναι τεκμήριον, ἡμεῖς αὖ
φήσομεν ἀναστρέψαντες, ὅτι συγκραθὲν αὐτῷ τοῦτο
φάρμακον ἀνίατόν ἐστιν καὶ καθάπαξ ἀποκτείνει τοὺς πίνον-*
B *τας· ὥστε μηδὲν μᾶλλον εἶναι δοκεῖν τῷ ἀντιπράττειν
θερμὸν ἢ τῷ συνεργεῖν ψυχρόν, εἴ γε δὴ ψυχρότητι τὸ
κώνειον οὐκ ἄλλῃ τινὶ φύσει καὶ δυνάμει μᾶλλον πιθανόν
ἐστιν ἀναιρεῖν τοὺς πιόντας.᾽*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Περὶ καιροῦ συνουσίας

Colloquntur adulescentes, Zopyrus, Olympichus, Soclarus

1. *Νεανίσκοι τινὲς οὐ πάλαι τοῖς παλαιοῖς λόγοις
προσπεφοιτηκότες ἐσπάραττον τὸν Ἐπίκουρον, ὡς οὐ
καλὸν οὐδ᾽ ἀναγκαῖον ἐμβεβληκότα λόγον περὶ καιροῦ
συνουσίας εἰς τὸ Συμπόσιον* (fr. 61)· *μιμνήσκεσθαι γὰρ
ἀφροδισίων ἄνδρα πρεσβύτερον ἐν δείπνῳ μειρακίων παρ-*
C *όντων καὶ διαπορεῖν, πότερον μετὰ δεῖπνον ἢ πρὸ δείπνου
χρηστέον, ἐσχάτης ἀκολασίας εἶναι. πρὸς ταῦθ᾽ οἱ μὲν τὸν
Ξενοφῶντα* (Conv. 9, 7) *παρέλαβον ὡς ἀπάγοντα τοὺς συμ-
πότας μετὰ δεῖπνον οὐχὶ … ἐφ᾽ ἵππων ἐπὶ συνουσίας πρὸς
τὰς γυναῖκας. Ζώπυρος δ᾽ ὁ ἰατρός, εὖ μάλα τοῖς Ἐπικού-
ρου λόγοις ἐνωμιληκώς, οὐκ ἔφη προσέχοντας αὐτοὺς ἀνε-*

---

1 cf. 656 a 672 b 3 647 a 5 61 b 509 d Plin. n. h. XXV 152 Dioscur. IV 78, 1 24 cf. 712 c

---

2 *καὶ τῶν* Ald. *καὶ τὸν* 4 add. Re. om. Si. (coll. p. 81, 14) 5 *ἰᾶσθαι* T p. corr., Re. *ἰάσασθαι* T[1] 6 ⟨*δ᾽*⟩ *αὖ* ci. Re. 7 *αὐτῷ* Turn. *αὐτὸ* 10 *γε δὴ* Wy. *δὲ μὴ* 25 lac. 4—5 T *πεζοὺς ἀλλ᾽* suppl. (Wy.) Bern. *βάδην ἀλλ᾽* Hu. Castiglioni *συνουσίᾳ* ci. Bern.

γνωκέναι τὸ Ἐπικούρου Συμπόσιον· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς τινος καὶ καταστάσεως τοῦτο πρόβλημα ποιησάμενον εἶτα λόγους ἐπ' αὐτῷ περαίνειν, ἀλλὰ τοὺς νέους ἀνιστάντα μετὰ δεῖπνον εἰς περίπατον ἐπὶ σωφρονισμῷ διαλέγεσθαι καὶ ἀνακρούειν ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ὡς ἀεὶ D *μὲν ἐπισφαλοῦς εἰς βλάβην τοῦ πράγματος ὄντος, κάκιστα δὲ τοὺς περὶ πότον καὶ ἐδωδὴν χρωμένους αὐτῷ διατιθέντος. 'εἰ δὲ δὴ καὶ προηγουμένως' εἶπεν 'ἐζητεῖτο περὶ τούτου, πότερον οὐδ' ὅλως ἐσκέφθαι καλῶς εἶχε τὸν φιλόσοφον περὶ συνουσίας καιροῦ καὶ ὥρας, ἢ βέλτιον μὲν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ λογισμοῦ τὰ τοιαῦτα πράττειν, τὸν δὲ καιρὸν ἄλλως μὲν ἐπισκοπεῖν οὐκ ἄωρον ⟨ἐν⟩ δὲ συμποσίῳ καὶ περὶ τράπεζαν αἰσχρόν; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τοὐναντίον ἄν τις ἐγκαλέσαι φιλοσόφῳ μεθ' ἡμέραν ἐν τῇ διατριβῇ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀνθρώπων παρόντων περὶ τούτου διαλεγομένῳ, κύλικος δὲ προκειμένης ἐν* E *συνήθεσι καὶ φίλοις, ἔνθα καὶ τὸ '† παραλέξαι θυμὸν ἀμβλύνοντα καὶ ψυχὴν ἐν οἴνῳ' συμφέρει, πῶς αἰσχρὸν εἰπεῖν τι καὶ ἀκοῦσαι εἰς συνουσίας χρῆσιν ὠφελίμως λεγόμενον; ὡς ἔγωγε, νὴ τὸν κύνα, καὶ τοὺς Ζήνωνος* (St. V. Fr. I 252) *ἂν ἐβουλόμην' ἔφη 'διαμηρισμοὺς ἐν συμποσίῳ τινὶ καὶ παιδιᾷ μᾶλλον ἢ σπουδῆς τοσαύτης ἐχομένῳ συγγράμματι, τῇ Πολιτείᾳ, κατατετάχθαι.'*

2. *Πρὸς τοῦτο πληγέντες οἱ νεανίσκοι σιωπῇ κατέκειντο· τῶν δ' ἄλλων τὸν Ζώπυρον ἀξιούντων τοὺς περὶ τούτου λόγους Ἐπικούρου διελθεῖν, ἔφη τῶν μὲν κατὰ*

---

17 s. cf. ad Pindar. fr. 124/125

---

5 *ἀνακρούσει* (hiatus!) Re. **6** *κάκ.* Steph. *μάλιστα* **7** *περὶ*] *παρὰ* Turn *μετὰ* Herw. cf. p. 102, 20 *ἐδ.* Wy. *ἡδονὴν* T def. Usener **12** *ἄωρον* Doe. *ἄπορον* T *ἄτοπον* Amyot Xyl. add. Turn. Xyl. **17. 18** † *παραλ.* (falso substitutum pro *βαρβιτίξαι*?) *θ. ἀ. κ. ψ.* Wil. (Pindaros p. 142) *παραλ. μῦθον ἀ.* (*ἀμβλὺν ὄντα* Wy.) *καὶ ψυχρὸν* T *παραπλέξαι* (coll. Strabo I 43) *μῦθον ἀμβλύνοντα κ. φωνὴν* ci. Po. *παραθῆξαι θυμὸν ἀμβλὺν ὄντα κ. ψυχρὸν* Zie. (coll. 1145 f v. Ag. Cleom. 23, 4) **20** *τοὺς* Re. *τοῦ* **21** *διαμερ.* T corr. Salmas.

F μέρος ⟨οὐκ⟩ ἀκριβῶς μνημονεύειν, οἴεσθαι δὲ τὸν ἄνδρα τὰς ἐκ τῆς συνουσίας πληγὰς δεδιέναι διὰ τὸν τῶν σωμάτων παλμὸν εἰς ταραχὴν καὶ σάλον ἐν τῷ τοιούτῳ βαδιζόντων. καθόλου μὲν γὰρ ἐξ ἕδρας τὰ σώματα μεθιστάναι πλήκτην ὄντα καὶ κινητικὸν ταραχῆς τὸν ἄκρατον· ἂν δ' οὕτως ἔχοντα τὸν ὄγκον ἡμῶν γαλήνη ⟨μὴ⟩ παραλάβῃ καὶ ὕπνος, ἀλλ' ἕτεραι διὰ τῶν ἀφροδισίων κινήσεις, ἐκθλιβομένων καὶ μοχλευομένων τῶν μάλιστα συνδεῖν 654 καὶ κολλᾶν τὸ σῶμα πεφυκότων, | κίνδυνός ἐστιν ἀνέδραστον γίνεσθαι τὸν ὄγκον, ὥσπερ ⟨οἶκον⟩ ἐκ θεμελίων κινούμενον· οὐδὲ γὰρ εὖ ῥεῖν τηνικαῦτα τὴν γονήν, σφηνώσεως διὰ τὴν πλησμονὴν οὔσης, ἀλλὰ βίᾳ καὶ συμπεφυρμένην ἀποσπᾶσθαι· διὸ χρῆναί φησιν ὁ ἀνήρ, ὅταν ἡσυχία γένηται περὶ τὸ σῶμα καὶ λωφήσωσιν αἱ τῆς τροφῆς ἀναδόσεις καὶ τὰ ῥεύματα διεξιούσης καὶ φευγούσης, τὰ τοιαῦτα πράττειν, πρὶν ἑτέρας αὖ πάλιν τροφῆς ἐνδεὲς γενέσθαι τὸ σῶμα. συμβάλλοιτο δ' ἄν τις . . . τῷ Ἐπικούρου καὶ τὸν ἰατρικὸν λόγον. ὁ γὰρ μεθ' ἡμέραν καιρός, ἤδη τῆς πέψεως κρίσιν ἐχούσης, ἀσφαλέστερός ἐστιν· ἡ δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον ὁρμὴ πρὸς τὴν συνουσίαν B οὐκ ἀκίνδυνος· ἄδηλον γὰρ εἰ, τῆς τροφῆς μὴ κρατηθείσης, ἀπεψία δέξαιτο τὸν ἐκ τῆς συνουσίας ἄραδον καὶ παλμόν, ὥστε διττὴν τὴν βλάβην γενέσθαι.

---

8 cf. 765 c Lucret. IV 1041

---

1 add. Vulc. 6 add. Steph. 8 ⟨ἐκ⟩μοχλ. Xyl. coll. 662 c κἀκμοχ. Usener 9 ἀνέδρ. Doe. ἀνάδαστον T ἀνάστατον Xyl. 10 ὄγκον Xyl. interpr., Steph. οἶκον T τὸν ὄγκον del. Ha. οἶκον add. Re. 11 κιν. Turn. γινόμενον 12 σφινώσεως T corr. Ald. συμπεφυρμένον T corr. Wy. 15 καὶ τὰ] κατὰ ci. Bignone πνεύματα Re. et καὶ σφυδούσης Usener, neutrum probab., cum agi videatur de iis nutrimenti particulis, quae non manent in corpore, sed διεξίασι καὶ φεύγουσι 16 πρὶν Re. ὑφ 17 lac. 4—5 T ⟨τούτῳ⟩ ci. Hu. ⟨εἰκότως⟩ ci. Po. 18 Ἐπικούρωι T corr. Hu. ἰατρ. Turn. πατρικὸν ὁ Basil. οὐ 19 πέψεως Turn. ὄψεως ἀσφαλ. Mez. ἀσθενέστερον 21 ἄδειλον T corr. Ald. 22 ἄραβον T corr. Doe.

3. Ὑπολαβὼν δ' Ὀλύμπιχος 'ἐμοὶ μέν' ἔφη 'τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Κλεινίου (Vorsokr. 54, 5) λίαν ἀρέσκει· λέγεται γὰρ ἐρωτηθείς, ὁπηνίκα δεῖ μάλιστα γυναικὶ προσιέναι, 'ὅταν' φάναι 'μάλιστα τυγχάνῃς βλαβῆναι βουλόμενος.' καὶ γὰρ ὁ Ζώπυρος εἴρηκε νῦν, ἔχει τινὰ λόγον, καὶ τὸν ἕτερον καιρὸν ἄλλας ἀκαιρίας ἔχοντα πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ δυσχερείας ὁρῶ. καθάπερ οὖν Θαλῆς ὁ σοφὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐνοχλούμενος γῆμαι κελευούσης † πῶς ὑπεξέφυγε παρήγαγε λέγων πρὸς αὐ- C
τὴν ἐν ἀρχῇ μὲν 'οὔπω καιρὸς ὦ μῆτερ,' ὕστερον δ' 'οὐκέτι καιρὸς ὦ μῆτερ', οὕτως ἄρα καὶ πρὸς ἀφροδίσια κράτιστον [ἔσται] ἔχειν ἕκαστον, ὥστε κατακλινόμενον λέγειν 'οὔπω καιρός', ἀνιστάμενον δ' 'οὐκέτι καιρός'.'

4. 'Ἀθλητικὰ ταῦτ'' εἶπεν ὁ Σώκλαρος, 'ὦ Ὀλύμπιχε, παντάπασιν ἔτι τῆς κοτταβίσεως ὄζοντα καὶ τῶν κρεοφαγιῶν ἐκείνων, οὐκ ἐν δέοντι. νέοι τε γὰρ πάρεισι γεγαμηκότες, ὑφ' ὧν δεῖ 'φιλοτήσια ἔργα τελεῖσθαι' (λ 246), καὶ ἡμᾶς οὔπω παντάπασιν ἡ Ἀφροδίτη πέφευγεν, ἀλλὰ καὶ προσευχόμεθα δήπουθεν αὐτῇ λέγοντες ἐν τοῖς τῶν θεῶν ὕμνοις (Carm. popul. 4. II p. 29 D.)

'ἀνάβαλλ' ἄνω τὸ γῆρας, D
ὦ καλὰ 'φροδίτα.'

σκοπῶμεν οὖν, εἰ δοκεῖ, πότερον ἐμμελῶς καὶ προσηκόντως ὁ Ἐπίκουρος ⟨ἢ⟩ παρὰ πᾶν δίκαιον ἀφαιρεῖ τὴν Ἀφροδίτην τῆς νυκτός· † καὶ τὸ κράτιστον αὐτῇ θεῶν

8 Diog. L. I 26 Stob. IV p. 520 H. 14 s. 724 e 25 cf. 318 d

4 προσιέναι Steph. προσεῖναι 6 ⟨ἀλλὰ⟩ καὶ Castiglioni, sed sufficit v. 5. 6 καὶ — καὶ 9 πως post ὑπεξέφ. trp. Steph. παλαιστικῶς (εὖ πως vel sim. Po.) ὑπ., παρήγ. ⟨γὰρ⟩ aut ⟨καὶ⟩ (Steph.) παρ. ci. Hu. ὑπεξέφ. (aut πῶς ὑπ.) del. dub. Bern. Po. λέγων Re. λόγωι αὐτὴν Vulc. τὴν 12 del. Bases, Castiglioni 14 ὀλύμπιε T corr. Duebn. 19 προσευχ. Steph. προσερχόμεθα T fort. recte 22 καλὰ 'φροδ. Wil. καλὰ ἀφρ. 24 add. Turn. 25 ἧς τὸ πλεῖστον (Wy.) αὐτῇ ci. Doe., fort. καίτοι (Turn.) πλεῖστον ⟨ταύτης⟩ αὐτῇ θ. Hu. cf. 318 d

μετεῖναί φησιν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Μένανδρος (fr. 739). † *ἐνετέθη γὰρ οἶμαι καλῶς παρακάλυμμα τῆς ἡδονῆς τὸ σκότος προθεμένους ταῦτα πράσσειν καὶ μὴ διὰ φωτὸς ἐντυγχάνοντας ἐξελαύνειν τῶν ὀμμάτων τὸ αἰδούμενον καὶ τῷ ἀκολάστῳ θάρσος ἐμποιεῖν καὶ μνήμας ἐναργεῖς, αἷς τὸ [μὴ] ἐνδιατρίβειν αὖθις ἐκριπίζει τὰς ἐπιθυμίας. 'ὄψις γὰρ ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται' κατὰ* E *τὸν Πλάτωνα* (Phaedr. 250 d) *'παθημάτων', καὶ σφόδρα ταῖς ἐγγὺς φαντασίαις [εἰς] τὴν ψυχὴν ἐγείρουσα πρὸς τὰ εἴδωλα τῆς ἡδονῆς, καινὴν ἀεὶ ⟨ποιεῖ⟩ καὶ πρόσφατον ⟨τὴν⟩ ἐπιθυμίαν. ἡ δὲ νὺξ τὰ ἄπληστα καὶ μανιωδέστατα τῶν ἔργων ἀφαιροῦσα παράγει καὶ κατευνάζει τὴν φύσιν οὐκ ἐξοκέλλουσαν ὑπὸ τῆς ὄψεως εἰς ὕβριν. ἄνευ δὲ τούτων, τίν' ἔχει λόγον ἀπὸ δείπνου μὲν ἥκοντα γεγανωμένον, ἂν οὕτω τύχῃ, στέφανον κομίζοντα καὶ μύρῳ κεχριμένον, ἀποστραφέντα καὶ συγκαλυψάμενον καθεύδειν, ἡμέρας δὲ καὶ διὰ μέσου τῶν πράξεων ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος τὴν γυναῖκα μεταπέμπεσθαι πρός τι τοιοῦτον ἢ πρωὶ* F *δίκην ἀλεκτρυόνος συμπλέκεσθαι; τὴν γὰρ ἑσπέραν, ὦ ἑταῖρε, τῶν πόνων ἀνάπαυσιν * τὸν δ' ὄρθρον ἀρχήν· καὶ τὴν μὲν ὁ Λύσιος ἐπισκοπεῖ Διόνυσος μετὰ τῆς Τερψιχόρης καὶ Θαλείας, ὁ δὲ πρὸς τὴν ἐργάνην Ἀθηνᾶν καὶ τὸν ἀγοραῖον Ἑρμῆν ἐπανίστησιν. διὸ τὴν μὲν ᾠδαὶ κατέχουσι καὶ χορεῖαι καὶ ὑμέναιος*

---

2 158 f 1089 a cf. 705 a Clem. Al. Paed. II 99, 3 7 958 e cf. 681 b 9 1089 a 681 e 18 Clem. Al. Paed. II 96, 2

---

1 *συνετέθη* ci. Bern. *αἰνίττεται* Doe. probab. *ἐνενοήθη* dub. Wil. 2 *προκάλυμμα* Clem. Al., sed cf. Wy. anim. ad 27 e 4 *ἐξελαύνων* T corr. Basil. *τὸ* Ald. *τὸν αἰδόμενον* T corr. Anon. 6 del. Basil. *ἐκριπίζει* Turn. *ἐκριπτεῖ τὰς* Ald. *τῆς* 8 *παθ.*] *αἰσθήσεων* Plat. et 958 e *σφοδρὰ* Re. 9 del. Xyl. interpr., Wy. *ἐγείρουσαι* T corr. Xyl. 10 *π.* add. Doe. coll. 1085 a 11 *τ.* add. Hu. Castiglioni *ἄπληστα* Doe. *πλεῖστα* 13 *ἐξοκέλλουσα* T corr. Bens. 15 *κἂν* ci. Bern. *κεχρισμένον* Steph. 20 lac. indic. Re. Supplent *νομιστέον* vel *ἔχομεν* vel *ἡμῖν οἱ θεοὶ δεδώκασιν* 22 *θαλίας* T

'κῶμοί τ' εἰλαπίναι ⟨τε⟩ καὶ ἠχήεις θρόος αὐλῶν·'

τὸν δὲ κτύποι ῥαιστήρων καὶ τρισμοὶ πριόνων καὶ τελωνικῶν ἐπορθρισμοὶ κεκραγμῶν | καὶ κηρύγματα καλου- 655 μένων ἐπὶ δίκας ἢ θεραπείας τινῶν βασιλέων ἢ ἀρχόντων· ἐν ᾧ καιρῷ φροῦδα τὰ τῆς ἡδονῆς, (Tr. adesp. 397)

'λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων,
οὐδ' ἔτι θύρσος † φῦλα Βακχίου·'

συντείνουσι γὰρ αἱ φροντίδες. ἔπειτα δὲ καὶ ὁ ποιητὴς τῶν ἡρώων οὔτε γαμετῇ τινα μεθ' ἡμέραν οὔτε παλλακίδι συγκατέκλινεν πλὴν ἢ τὸν Πάριν δραπετεύσαντα ποιήσας (Γ 447) καταδυόμενον εἰς τοὺς κόλπους τῆς γυναικός, ὡς οὐκ ἀνδρὸς ἀλλὰ μοιχοῦ λυσσῶντος οὖσαν τὴν μεθημερινὴν ἀκρασίαν. καὶ μὴν οὐδὲ τὸ σῶμα βλάπτοιτ' ἂν ὑπὸ τῆς συνουσίας μᾶλλον, ὡς Ἐπίκουρος οἴεται, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄν γε μὴ μεθύων τις ἢ ῥηγνύμενος ὑπὸ πλησ- B μονῆς ἅπτηται βεβαρημένος· ἀμέλει γὰρ οὕτως ἐπισφαλὲς τὸ πρᾶγμα καὶ βλαβερόν. ἂν δ' ἱκανῶς ἔχων τις αὑτοῦ καὶ μετρίως διακεχυμένος, τοῦ τε σώματος αὐτοῦ μαλακοῦ γεγονότος καὶ τῆς ψυχῆς παρεστώσης, διὰ χρόνου ποιῆται τὴν ἔντευξιν, οὔτε ταραχὴν ἀπεργάζεται μεγάλην κατὰ τὸν ὄγκον . . . ταγένη † ψῦξις ἢ μετάθεσις ἐξ ἕδρας ἀτόμων, ᾗ φησιν Ἐπίκουρος· ⟨ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον⟩ ἀποδούς, ἑαυτὸν δέ πως ἀπογαλ⟨ηνίσας⟩ ἀναπληρώσει, νέας ἐπιρροῆς τοῖς κενώμασι γινομένης.

---

1 Schneideri Callim. fr. anon. 377 2 cf. Callim. Hecal. 34, 58 ss. Pf. 9 18 f cf. Porphyr. (Schol.) ad Γ 441 15 ss. 126 c

---

1 add. Turn. 2 τρισμοὶ Turn. τριμμοὶ 6 θαλίαι Steph. θάλειαί 7 φύλλα Ald. Βακχείου Steph. θύσθλα τ' Ἰάκχου ci. Nauck (θ. Gomperz, Ἰ. F. G. Schmidt) φιλόβακχος (vel —βάκχειος) Herw. φίλα βακχεύει dub. Wil. 16 ⟨καὶ⟩ βεβ. Wy. 18 αὐτῷ ci. Re. 20 fort. ἀπεργάσεται (cf. v. 24) Hu. 21 κατὰ (aut ἀνὰ) Hu. Po. διὰ lac. 6—8 T οὔτ' αὖ τινας ἢ σφύξεις ἢ μεταθέσεις Usener 22 s. lac. 5—6 T suppl. Wy. 23 lac. 5—7 T suppl. Wy. ἀποχαλάσας Steph.

ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον ἄξιον εὐλαβείας, τὸ σύνεγγυς ὄντα C τῶν πράξεων ἀφροδισίοις χρῆσθαι, μή τι ἄρα μετέωρον τὸ σῶμα καὶ κεκλονημένον αἵ τε τῆς ψυχῆς φροντίδες αἵ τε περὶ τὰς χρείας πραγματεῖαι καὶ κόποι παραλαβόντες εὐθὺς ἐκτραχύνωσιν, οὐχ ἱκανὸν ἐν μέσῳ διάλειμμα τῆς φύσεως εἰς ἀνάπαυσιν λαβούσης. οὐ γὰρ πάντες, ὦ ἑταῖρε, τὴν Ἐπικούρου (fr. 426) σχολὴν καὶ ῥᾳστώνην ὑπὸ λόγου καὶ φιλοσοφίας ἄφθονον εἰς ἀεὶ παρεσκευασμένην ἔχουσιν, πολλοὶ δ' ἕκαστον ἀγῶνες ἐκδέχονται δι' ἡμέρας, γυμνάσια δ' ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας· οἷς οὔτε καλὸν οὔτε συμφέρον οὕτω διακείμενον τὸ σῶμα παρέχειν λυσσώσῃ συνουσίᾳ D δια⟨κεχυμένον⟩. τὸ δὲ μακάριον καὶ ἄφθαρτον ἔστω μὲν οἷον αὐτὸ μὴ φροντίζειν τῶν καθ' ἡμᾶς· ἡμῖν δέ που νόμῳ πόλεως συνεπομένοις ἐξευλαβητέον ἐστὶν εἰς θέρος ἐμβαλεῖν καὶ κατάρχεσθαι θυσιῶν, ὀλίγον ἔμπροσθεν διαπεπραγμένοις τι τοιοῦτον. ὅθεν εὖ ἔχει τὸ τὴν νύκτα καὶ τὸν ὕπνον ἐν μέσῳ θεμένους καὶ ποιήσαντας ἱκανὸν διάλειμμα καὶ διάστημα καθαροὺς αὖθις ὥσπερ ἐξ ὑπαρχῆς καὶ 'νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρονέοντας' κατὰ Δημόκριτον (fr. 158) ἀνίστασθαι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Διὰ τί τὸ γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει

Collocuntur Plutarchi pater, Hagias, Aristaenetus, Plutarchus, alii

E 1. *Τοῦ νέου οἴνου Ἀθήνησι μὲν ἑνδεκάτῃ μηνὸς ⟨Ἀνθεστηριῶνος⟩ κατάρχονται, Πιθοίγια τὴν ἡμέραν*

---

1 ss. 136 b 19 722 d 1129 e 22 Quaest. imitatur Macrob. VII 7, 14—20 25. p. 107, 5 cf. 735 e

---

2 *μή τι* Turn. *μήτε* T *μήποτ'* Stegmann 12 *διακ.* Doe. coll. Plat. Legg. 775 c *δια* lac. 7—8 T *διαλελυμένον* Vulc. *διάλυτον* 136 b *διατεθρυμμένον* Castiglioni 13 *μὲν* Steph. *μένον* 14 *συνεπ.* Doe. coll. Plat. Legg. 916 d *εὖ ἐπ.* *θέρος* recte stare vid., = *θερισμόν*, messem (cf. 798 e 183 a Demosth. or. 53, 21 Dio Prus. VII 39, ceterum cf. 660 a *εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλ.*) Hu. *εἴς θ' ἱερὰ ἐμβάλλειν* ci. Re. *εἴς θ' ἑορτὰς ἐ.* ci. Pol. 19 *νέα* Re. *νέαι* 25 add. Xyl. interpr., Re. Wy. *πιθοίνια* T corr. Amyot

καλοῦντες· καὶ πάλαι γ' ὡς ἔοικεν εὔχοντο, τοῦ οἴνου πρὶν ἢ πιεῖν ἀποσπένδοντες, ἀβλαβῆ καὶ σωτήριον αὐτοῖς τοῦ φαρμάκου τὴν χρῆσιν γενέσθαι. παρ' ἡμῖν δ' ὁ μὲν μὴν καλεῖται Προστατήριος, ἕκτῃ δ' ἱσταμένου νομίζεται θύσαντας Ἀγαθῷ Δαίμονι γεύεσθαι τοῦ οἴνου μετὰ ζέφυρον· οὗτος γὰρ μάλιστα τῶν ἀνέμων ἐξίστησιν καὶ κινεῖ τὸν οἶνον, καὶ ὁ τοῦτον διαφυγὼν ἤδη δοκεῖ παραμένειν βέβαιος. ἔθυσεν οὖν ὁ πατὴρ ὥσπερ εἰώθει τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπαινουμένου τοῦ οἴνου, τοῖς φιλοσοφοῦσι μειρακίοις μεθ' ἡμῶν προὔβαλεν ζητεῖν F λόγον, ὡς τὸ γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς παράδοξον ἐφάνη καὶ ἄπιστον· ὁ δ' Ἁγίας ἔφη τὸ γλυκὺ πανταχοῦ προσίστασθαι καὶ πλήσμιον εἶναι· διὸ καὶ γλεύκους οὐκ ἄν τινα πιεῖν ῥᾳδίως ὅσον εἰς μέθην ἱκανόν ἐστιν· ἀπαγορεύειν γὰρ ἀηδίᾳ τὴν ὄρεξιν ἄχρι τοῦ μὴ διψῆν προελθοῦσαν. ὅτι δὲ τοῦ γλυκέος διαφέρει τὸ ἡδὺ καὶ τὸν ποιητὴν ἐπιστάμενον λέγειν | (υ 69)

'τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδέι οἴνῳ·' 656

τὸν γὰρ οἶνον ἐν ἀρχῇ μὲν εἶναι γλυκύν, γίνεσθαι δ' ἡδὺν ὅταν εἰς τὸ αὐστηρὸν τῇ πέψει μεταβάλῃ παλαιούμενος.

2. Ἀρισταίνετος δ' ὁ Νικαεὺς ἔν τισιν † ἐνίοις γράμμασιν ἀνεγνωκὼς ἔφη μνημονεύειν, ὅτι γλεῦκος μιχθὲν οἴνῳ παύει μέθην· τῶν δ' ἰατρῶν τινας λέγει τοὺς πλέον πιόντας κελεύειν ⟨ἐμεῖν⟩, εἶθ', ὅταν μέλλωσι καθ-

---

6 cf. 702 a 19 s. cf. 653 a 672 b 22 cf. Ps. Arist. Probl. 872 b 32 ss. (γλυκὺς, sc. οἶνος, et αὐστηρός)

---

8 βεβαίως ci. Re. 9 τὸ δ. Turn. τοῦ δείπνου 11 ὡς] πῶς Vulc., sed cf. p. 36, 18 14 γλεύκους Re. γλεῦκος πιεῖν] Inter π et ι ras. 1 l. T 16 προσελθ. T corr. Vulc. 21 ἐνίοις defend. Doe.; ut v. l. (ad τισιν) del. dub. Po. (idem l. 23 λέγει del.) ἔναγχος Turn. Ἰσιγόνου vel Τιμαγένους vel sim. ci. Hu. (v. λέγει l. 23) παλαιοῖς Wil. Castiglioni 22 γλεῦκος μιχθὲν Amyot γλυκὺς (1. υ in ras.) μιχθεὶς 23 λέγει recte, si l. 21 nomen latet; si minus, ἔλεγεν scr. cum Turn. 24 add. Wy. ex Macrob. μέλωσι T corr. Ald.

εὕδειν, ἄρτον εἰς μέλι καταβάψαντας ἐμφαγεῖν ἔδοσαν. εἴ τι οὖν αἱ γλυκύτητες ἀμβλύνουσιν ἄκρατον, εἰκότως ὁ νέος οἶνος οὐ μεθύσκει, πρὶν ἂν ἡ γλυκύτης μεταβάλῃ.

3. *Σφόδρ' οὖν ἀπεδεξάμεθα τὴν εὑρησιλογίαν τῶν νεανίσκων, ὅτι τοῖς ἐμποδὼν οὐκ ἐπιπεσόντες ἰδίων*
B *ηὐπόρησαν ἐπιχειρημάτων. ἐπεὶ τά γε πρόχειρα καὶ ῥᾴδια λαβεῖν ἥ τε βαρύτης ἐστὶ τοῦ γλεύκους, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν* (fr. 220), *ἡ διακόπτουσα τὴν κοιλίαν, καὶ τὸ πολὺ συμμεμιγμένον πνευματῶδες καὶ ὑδατῶδες· ὧν τὸ μὲν εὐθὺς ἐκπίπτει βιαζόμενον, τὸ δὲ πέφυκε [τὸ ὑδατῶδες] ἀμβλύτερον ποιεῖν τὸν οἶνον· παλαίωσις ⟨δ'⟩ ἐπίτα⟨σιν ποιεῖ⟩, ἐκκρινομένου τοῦ ὑδατώδους· καὶ γίνεται μέτρῳ μὲν ἐλάττων ὁ οἶνος δυνάμει δὲ σφοδρότερος.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Διὰ τί τῶν ἀκροθωράκων λεγομένων οἱ σφόδρα μεθύοντες ἧττον παρακινητικοί εἰσιν

Collocuntur Plutarchi pater, Plutarchus

C **1.** *'Οὐκοῦν' εἶπεν ὁ πατήρ 'ἐπεὶ παρακεκινήκαμεν τὸν Ἀριστοτέλη, καὶ περὶ τῶν ἀκροθωράκων τι καλουμένων ἴδιον ἐπιχειρήσομεν εἰπεῖν· οὐ γάρ ἱκανῶς μοι δοκεῖ, καίπερ ὀξύτατος ὢν ἐν τοῖς τοιούτοις ζητήμασι, διηκριβωκέναι τὴν αἰτίαν. φησὶ γάρ οἶμαι τοῦ μὲν νήφοντος εὖ καὶ ⟨κατὰ⟩ τὰ ὄντα κρίνειν τὸν λογισμόν, τοῦ δ' ἄγαν μεθύοντος ἐκλελυμένην κατέχεσθαι τὴν αἴσθησιν, τοῦ δ' ἀκροθώρακος ἔτι μὲν ἰσχύειν τὸ φανταστικὸν ἤδη δὲ*

---

21 Ps. Arist. Probl. 871 a 8. 875 a 29

---

1 *ἔδοσαν* del. Bases **2** *τι* Ald. *τις* ⟨*τὸν*⟩ *ἄκρ.* Bern. **7** *ἥ τε* Steph. *ἤ τοι* **9** *συμμεμιγμένον* Hu. (cf. 627 a *μεμιγμένον* et Macrobii § 18 'flatus et aquae permixtione') *συμμένειν* T *συμβαίνειν* Duebn. **10** del. Doe. Hirschig defend. Po. cf. p. 143, 3 s. **11 s.** *δ'* add. Wy. *ἐπίτασιν* Steph. *ποιεῖ* Wessely (*ἐμποιεῖ* iam Wy.) *ἐπὶ τὰ* lac. 5 T **23** add. Doe.

τεταράχθαι τὸ λογιστικόν· διὸ καὶ κρίνειν καὶ κακῶς κρίνειν ἐπακολουθοῦντα ταῖς φαντασίαις. ἀλλὰ πῶς' εἶπεν D 'ὑμῖν δοκεῖ περὶ τούτων;'

2. 'Ἐμοὶ μέν' ἔφην 'ἐπισκοποῦντι κατ' ἐμαυτὸν ἀποχρῶν οὗτος ἦν πρὸς τὴν αἰτίαν ὁ λόγος· εἰ δὲ κελεύεις ἴδιόν τι κινεῖν, ὅρα πρῶτον εἰ τὴν εἰρημένην διαφορὰν ἐπὶ τὸ σῶμα μετοιστέον ἐστίν. τῶν γὰρ ἀκροθωράκων ἡ διάνοια μόνον τετάρακται, τὸ δὲ σῶμα ταῖς ὁρμαῖς ἐξυπηρετεῖν δύναται, μήπω βεβαπτισμένον· ὅταν δὲ κατασεισθῇ καὶ πιεσθῇ, προδίδωσι τὰς ὁρμὰς καὶ παρεῖται, μέχρι γὰρ ἔργων οὐ πρόεισιν· ἐκεῖνοι δὲ τὸ ⟨σῶμα⟩ συνεξαμαρτάνον ἔχοντες οὐ τῷ μᾶλλον ἀλογιστεῖν ἀλλὰ τῷ μᾶλλον ἰσχύειν ἐλέγχονται. ἀπ' ἄλλης δ'' εἶπον 'ἀρχῆς σκοποῦντι τοῦ οἴνου τὴν δύναμιν οὐδὲν κωλύει E ποικίλην εἶναι καὶ τῇ ποσότητι συμμεταβάλλουσαν· ὥσπερ τὸ πῦρ τὸν κέραμον, ἂν μὲν ᾖ μέτριον, συγκρατύνει καὶ πήγνυσιν, ἂν δ' ὑπερβολῇ πλήξῃ, συνέτηξε καὶ ῥεῖν ἐποίησεν· ἀνάπαλιν δ' ἡ ὥρα τοὺς πυρετοὺς ἀρχομένη μὲν ἀνακινεῖ καὶ ἐκκαίει, προϊούσης δὲ μᾶλλον καθίστανται καὶ ἀπολήγουσιν. τί οὖν κωλύει καὶ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τοῦ οἴνου φυσικῶς κινουμένην, ὅταν ταραχθῇ καὶ παροξυνθῇ, πάλιν ἀνίεσθαι καὶ καθίστασθαι πλεονάζοντος; ὁ γοῦν ἐλλέβορος ἀρχὴν τοῦ καθαίρειν ἔχει τὸ ταράττειν τὸν ὄγκον· ἂν οὖν ἐλάττων τοῦ μετρίου δοθῇ, ταράττει μὲν F οὐδὲν δὲ καθαίρει. καὶ τῶν ὑπνωτικῶν ἔνιοι λαβόντες ἐνδοτέρω τοῦ μετρίου θορυβωδέστερον διατίθενται, πλέον δὲ λαβόντες [ἔνιοι] καθεύδουσιν. εἰκὸς δέ που καὶ

7 ss. cf. 657 c. d 22 cf. 648 d αἱ ὑπερβολαὶ φθείρουσι τὰς δυνάμεις 24 s. cf. Plin. n. h. XXV 57 s.

1 τετράχθαι T corr. Ald. 2 ἐπακολουθοῦντας T corr. Xyl. 11 γὰρ] γοῦν ci. R. Franke add. Hu. cum Xyl. interpr. 12 s. ἀλλὰ τὸ μ. T corr. Basil. 15 τῇ Steph. τὴν 19 καθίσταται T corr. Basil. 24 ἂν οὖν Hu. αλοῦν T (λ erasum, nisi fuit ν) ἀλλ' ἣν Ald. edd. 27 del. Re.

ταύτην τὴν περὶ τὸν ἀκροθώρακα ταραχήν, ὅταν ἀκμὴν
λάβῃ, μαραίνεσθαι, καὶ πρὸς τοῦτο συνεργεῖν τὸν οἶνον·
657 πολὺς γὰρ εἰσελθὼν τὸ σῶμα συνεξέκαυσε | καὶ κατανά-
λωσε τὸ μανιῶδες τῆς ψυχῆς. ὥσπερ ⟨γὰρ⟩ ἡ θρηνῳδία καὶ
ὁ ἐπικήδειος αὐλὸς ἐν ἀρχῇ πάθος κινεῖ καὶ δάκρυον ἐκ-
βάλλει, προάγων δὲ τὴν ψυχὴν εἰς οἶκτον οὕτω κατὰ
μικρὸν ἐξαιρεῖ καὶ ἀναλίσκει τὸ λυπητικόν, ὁμοίως ἴδοις
ἂν καὶ τὸν οἶνον, ὅταν σφόδρα ταράξῃ ⟨καὶ⟩ παροξύνῃ τὸ
ἀκμαῖον καὶ θυμοειδές, αὖθις καταδύοντα καὶ καθιστάντα
τὴν διάνοιαν, ὡς πορρωτέρω μέθης προϊοῦσαν ἡσυχά-
ζειν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Περὶ τοῦ 'ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί'· ἢ μὴ τέσσαρα'

Colloeuntur Aristio, Plutarchus, Plutarchi pater

B 1. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, Ἀριστίων ἀναβοήσας
ὥσπερ εἰώθει 'πέφανται' εἶπεν 'εἰς τὰ συμπόσια τῷ δικαιο-
τάτῳ καὶ δημοκρατικωτάτῳ τῶν μέτρων κάθοδος, ὑπὸ
δή τινος καιροῦ νήφοντος ὥσπερ τυράννου πεφυγαδευ-
μένῳ πολὺν χρόνον. καθάπερ γὰρ οἱ περὶ λύραν κανονικοὶ
τῶν λόγων φασὶ τὸν μὲν ἡμιόλιον τὴν διὰ πέντε συμφω-
νίαν παρασχεῖν, τὸν δὲ διπλάσιον τὴν διὰ πασῶν, τὴν δὲ
διὰ τεσσάρων ἀμυδροτάτην οὖσαν ἐν ἐπιτρίτῳ συνίστα-
σθαι, οὕτως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον ἁρμονικοὶ τρεῖς κατεῖδον
οἴνου συμφωνίας πρὸς ὕδωρ, διὰ πέντε καὶ διὰ τριῶν καὶ διὰ
C τεσσάρων, οὕτω μὲν λέγοντες καὶ ᾄδοντες (Com.adesp.604)

'⟨ἢ⟩ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέσσαρα.'

---

26 cf. Comm. ad Hes. O D 596 Athen. X 426 d

---

3 τό ⟨τε⟩ σῶμα ci. Hu. συνεξέλυσε vel συνεξέκλυσε ci. Wy. 4 add. Wy. 5 ἐπικήδιος T corr. Ald. ἐκκαλεῖ ci. Emp. Wil. 8 καὶ παροξύνῃ Xyl. παροξύνει 9 καταδύονται καὶ καθίσταν-ται T corr. Re. καταδέοντα ci. Wy. καταλύοντα (sc. τὸ θυμοειδές) Bywater, sed cf. p. 111, 11 (Po.) 15 Ἀρίστων Xyl. cf. p. 111, 17 et 612 f 692 b contra 692 e 17 μέτρων Iannot μετρίων 18 καιροῦ susp. Po. 26 add. Vulc.

πέντε γὰρ . . . ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ, ⟨τρι⟩ῶν ὕδατος κεραννυμένων [οὐ] πρὸς δύ' οἴνου· τρία δ' ἐν διπλασίῳ πρὸς ⟨ἕνα⟩ μιγνυμένων δυεῖν· τέσσαρα δ', εἰς ἕνα τριῶν ὕδατος ἐπιχεομένων, οὗτός ἐστιν ἐπίτριτος λόγος, ἀρχόντων τινῶν ἐν πρυτανείῳ νοῦν ἐχόντων ἢ διαλεκτικῶν τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακότων, ὅταν τὰς μεταπτώσεις τῶν λόγων ἀνασκοπῶσι, νηφάλιος καὶ ἀδρανὴς κρᾶσις. ἐκείνων δὲ τῶν ἄλλων ἡ μὲν δυεῖν πρὸς ἕνα τὸν ταρακτικὸν τοῦτον καὶ ἀκροθώρακα τῆς μέθης ἐπάγει τόνον (Tr. adesp. 361)

'κινοῦντα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν·' D

οὔτε γὰρ ἐᾷ νήφειν οὔτε καταδύει παντάπασι τὸν ἀνόητον εἰς τὸν ἄκρατον· ἡ δὲ δυεῖν πρὸς τρία μουσικωτάτη, πᾶσ' ὑπνοφόρος καὶ λαθικηδὴς καὶ κατὰ τὴν Ἡσιόδειον ἐκείνην 'ἀλεξιάρην παίδων εὐκηλήτειραν' (OD 464) τῶν ἐν ἡμῖν ἀγερώχων καὶ ἀκόσμων παθῶν διὰ βάθους ποιοῦσα γαλήνην καὶ ἡσυχίαν.'

2. Πρὸς ταῦτα τῷ Ἀριστίωνι ἀντεῖπε μὲν οὐθείς· δῆλος γὰρ ἦν παίζων· ἐγὼ δ' ἐκέλευσα λαβόντα ποτήριον ὥσπερ λύραν ἐντείνεσθαι τὴν ἐπαινουμένην κρᾶσιν καὶ ἁρμονίαν, καὶ προσελθὼν ὁ παῖς ὑπέχει τὸν ἄκρατον· ὁ δ' ἀνεδύετο, λέγων ἅμα γέλωτι τῶν λογικῶν εἶναι περὶ E μουσικὴν οὐ τῶν ὀργανικῶν. ὁ μέντοι πατὴρ τοσοῦτον ἐπεῖπε τοῖς εἰρημένοις, ὅτι δοκοῦσιν αὐτῷ καὶ οἱ παλαιοὶ τοῦ μὲν Διὸς δύο ποιεῖν τιθήνας, τὴν Ἴδην καὶ τὴν Ἀδρά-

10 43 d 456 c 501 a 502 d

1 lac. 1—2 T *ἐστιν* suppl. Wy. lac. 4—5T suppl. Basil. *κεραννύμενον* T corr. Turn. 2 del. Turn. *τρία* Turn. *τα* 3 add. Wy. (*ἓν* Turn.) *ἕνα*] *ἓν* Franke, item l. 8, sed subaudiendum *κύαθον*, cf. p. 86, 13. 159, 15. 259, 8. 321, 9 s. 5 *τινῶν* Turn. *τριῶν* 6 *ἀνασκοπ.* Wy. *ἀνασπῶσι* 7 *κρᾶσις* Turn. *φασις* 7 s. *τῶν ἄλλων* del. Wil. 11 *καταδύειν* T corr. Hu. 12 *μουσικώτατα* T corr. Turn. *πασῶν* ci. Re. 15 *ὑμῖν* T corr. Xyl. interpr. Steph. 17 *ἀρίστωνι* T cf. p. 110, 15 19 *ἐντείνασθαι* ci. Bases 20 *τὸν* Bases *τὴν* 23 *ὅτι* Steph. *ὁ* 24 *Ἴδην* Xyl. ex Apollod. bibl. I 1, 5; Wil. *ἴτην* T

στειαν, τῆς δ' Ἥρας μίαν, τὴν Εὔβοιαν· ἀμέλει δὲ καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος δύο, τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν Κορυθάλειαν· τοῦ δὲ Διονύσου πλείονας, ὅτι δεῖ τὸν θεὸν τοῦτον ἐν πλείοσι μέτροις νυμφῶν τιθασευόμενον καὶ παιδευόμενον ἡμερώτερον ποιεῖν καὶ φρονιμώτερον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

Διὰ τί τὰ κρέα σήπεται μᾶλλον ὑπὸ τὴν σελήνην ἢ τὸν ἥλιον

Colloeuntur Euthydemus, Satyrus, Moschio, Plutarchus

F 1. *Εὐθύδημος ὁ Σουνιεὺς ἑστιῶν ἡμᾶς σῦν ἄγριον εὐμεγέθη παρέθηκεν· ἐπιθαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, ἄλλον ἔφη πολὺ μείζονα κομιζόμενον ὑπὸ τῆς σελήνης διαφθαρῆναι καὶ σφόδρα γε περὶ τῆς αἰτίας διαπορεῖν· οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι μὴ τὸν ἥλιον μᾶλλον τὰ κρέα σήπειν θερμότερον ὄντα τῆς σελήνης.* | 658 *ὁ δὲ Σάτυρος 'οὐ τοῦτ'' ἔφη 'μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ὑπὸ τῶν κυνηγῶν γινόμενον· ὅταν γὰρ ἢ σῦν ἢ ἔλαφον καταβαλόντες πόρρωθεν εἰς πόλιν ἀποστέλλωσι, χαλκοῦν ἐμπηγνύουσιν ἧλον ὡς βοηθοῦντα πρὸς τὴν σῆψιν.'*

2. *Ὡς οὖν ἐπαυσάμεθα δειπνοῦντες καὶ πάλιν ὁ Εὐθύδημος ἐπεμνήσθη τοῦ διαπορηθέντος, Μοσχίων ἔφησεν ὁ ἰατρὸς τὴν σῆψιν τῆξιν ⟨εἶναι⟩ καὶ ῥύσιν σαρκὸς εἰς ὑγρὸν φθορᾷ μεταβαλούσης, καὶ ὅλως ὑγραίνεσθαι τὰ σηπόμενα· θερμασίαν δὲ πᾶσαν, ἂν μὲν ᾖ μαλακὴ καὶ*

---

7 Quaestionem imitatur Macrob. VII 16, 15—34. Cf. 939 f sq. De utroque loco v. Praechter, Hierokles d. Stoiker, p. 114—117; M. Adler, diss. philol. Vindob. X p. 165 (qu. conv. III 10 ad exemplum libri de facie in o. lunae scriptam esse) 11 s. cf. Athen. VII 276 d. e Plin. n. h. II 223 Ps. Alex. Phys. et Med. Gr. (Ideler) I 66 21 s. cf. Arist. Meteor. 379 a 8. 16 ss. 23— p. 113, 2 367 d Philo, de prov. II 77

---

5 ἡμερότερον T corr. Ald. 9 Σουνιεὺς] συνιερεὺς ci. Wy. coll. 700 e 20 ἐπεμνήσθη Steph. ἐπιμνησθεὶς 20 ἔφησεν Basil. ἔφη 21 add. Re. Ha. 22 φθορᾷ Re. φθορᾶς

πραεῖα, κινεῖν τὰ ὑγρὰ καὶ † κωλύειν, ἂν δ' ᾖ πυρώδης, τοὐναντίον ἀπισχναίνειν τὰς σάρκας. ἐκ δὲ τούτων φανε- B ρὸν εἶναι τὸ ζητούμενον· τὴν γὰρ σελήνην ἠρέμα χλιαίνουσαν ἀνυγραίνειν τὰ σώματα, τὸν δ' ἥλιον ἀναρπάζειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτερὸν διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς ὃ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον εἰρηκέναι φυσικῶς (fr. 61. I p. 229 D)

'ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καθανανεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων·'

ἔτι δὲ σαφέστερον Ὅμηρον ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος, ᾧ κειμένῳ νεφέλην τινὰ σκιερὰν ὁ Ἀπόλλων ἐπήγαγεν, (Ψ 190)

'μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν·'

τὴν δὲ σελήνην ἀδρανεστέρας ἀφιέναι τὰς αὐγάς·

'μέλας γὰρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότρυς' C

κατὰ τὸν Ἴωνα (fr. 57 N.).

3. Λεχθέντων δὲ τούτων, ἐγώ 'τἄλλα μέν' ἔφην 'εἴρηται καλῶς· τῇ δὲ ποσότητι καὶ τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον τῆς θερμασίας κρίνειν τὸ σύμπαν οὐ δεῖ· ⟨καὶ⟩ γὰρ ἥλιον ὁρῶμεν ἧττον ⟨ἐν⟩ τῷ χειμῶνι θάλποντα καὶ μᾶλλον ἐν τῷ θέρει σήποντα τὰ σώματα· τοὐναντίον δ' ὤφειλε ποιεῖν, εἰ μαλακότητι τῆς θερμασίας αἱ σήψεις ἐγίνοντο· νυνὶ δ', ὅτε μᾶλλον ἐντείνει τὸ καῦμα, θᾶσσον διαφθείρει τὰς σάρκας. οὐκοῦν οὐδ' ἡ σελήνη δι' ἔνδειαν ἀλέας καὶ ἀσθένειαν εἰς σῆψιν ἄγει τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων,

---

3 s. Ps. Arist. Probl. 937 b 3 s. Plin. n. h. II 45. 223 13 s. 929 a

---

1 κωλύειν] κω eras. T χαλᾶν ci. Wy. cf. 658 e, ἐκκαλεῖν Po. καταλύειν (sc. τὰς σάρκας) Doe. Wil. μωλύειν Bern. 'nutrit' Macrob. § 18 'enutriendo et adaugendo lactat' Philonis locus translatus 2 ἀπισχαίνειν T corr. Xyl. **17—19** καὶ τὸ μᾶλλον κατὰ τὸν τῆς θερμασίας καιρὸν τὸ σύμπαν· οὐ δεῖ γὰρ ἥλιον T corr. Wy. cf. Macrob. § 20 **18** συμβὰν ci. Madv. probab. **19** ἧττον Xyl. ἥττω ἐν add. Hirschig **23** διαφθ. Hirschig ἐνδιαφθ. T συνδιαφθ. Re. **24** καὶ] ἢ ci. Hu. coll. 735 f

ἀλλ' ἰδιότητα μᾶλλον αἰτιατέον τοῦ φερομένου ῥεύματος
D ἀπ' αὐτῆς. ὅτι γὰρ οὐ μίαν ἔχει ποιότητα πᾶν τὸ θερμόν, αὐτῷ μόνῳ τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον διαφέρουσαν, ἀλλ' εἰσὶ πάμπολλαι τοῦ πυρὸς δυνάμεις οὐθὲν ἀλλήλαις ἐοικυῖαι, δῆλον ἀπὸ τῶν προχειροτάτων. οἱ μὲν γὰρ χρυσοχόοι διὰ τῆς ἀχυρίνης φλογὸς ἐργάζονται τὸν χρυσόν, οἱ δ' ἰατροὶ μάλιστα τῇ κληματίνῃ τὰ συνεψόμενα τῶν φαρμάκων ὑποχλιαίνουσιν· πρὸς δὲ τὴν τοῦ ὑέλου μάλαξιν καὶ τύπωσιν εὐάρμοστον εἶναι δοκεῖ τὸ μυρίκινον· τὸ δ' ἀπὸ τῆς ἐλαίας τὰ μὲν σώματα ταῖς πυρίαις εὖ διατίθησι, τοῖς δὲ βαλανείοις πολέμιόν ἐστιν καὶ λυμαίνεται τὴν πινάκω-
E σιν αὐτῶν καὶ τοὺς θεμελίους ὑποκαιόμενον· ὅθεν οἱ χαρίεντες ἀγορανόμοι ⸌τοὺς ἐργολαβοῦντας οὐκ ἐῶσιν ἐλαΐνοις ξύλοις χρῆσθαι, καθάπερ οὐδ' αἴρας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ὑπόκαυσιν, αἱ γὰρ ἀπὸ τούτων ἀναθυμιάσεις καρηβαρίας καὶ σκοτώματα τοῖς λουομένοις ἐμποιοῦσιν. οὐδὲν οὖν θαυμαστόν ἐστιν καὶ τὴν σελήνην τοῦ ἡλίου διαφέρειν, τοῦ μὲν ξηραντικὰ τῆς δὲ χαλαστικὰ καὶ κινητικὰ τῶν ἐν τοῖς σώμασιν ὑγρῶν ἀφιείσης ῥεύματα. διὸ τὰ μὲν νήπια παντάπασιν αἱ τίτθαι δεικνύναι ⟨πρὸς⟩ τὴν σελήνην φυλάττονται· πλήρη γὰρ ὑγρότητος ὄντα, καθάπερ τὰ χλωρὰ τῶν ξύλων, σπᾶται καὶ διαστρέφεται.
F τοὺς δὲ κατακοιμηθέντας ἐν αὐγῇ σελήνης μόλις ἐξανιστάμένους οἷον ἐμπλήκτους ταῖς αἰσθήσεσι καὶ ναρκώδεις ὁρῶμεν· ἡ γὰρ ὑγρότης ὑπὸ τῆς σελήνης διαχεομένη βαρύνει τὰ σώματα. λέγεται δὲ καὶ πρὸς εὐτοκίαν συνεργεῖν, ὅταν ᾖ διχόμηνος, ἀνέσει τῶν ὑγρῶν μαλακωτέρας παρέχουσα τὰς ὠδῖνας. ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν |

2 ss. cf. Theophr. c. pl. IV 16, 3 17 s. cf. Plin. n. h. XX 1 17 ss. et l. 26 ss. cf. 367 d 22 cf. 649 b 26 — p. 115, 2 939 f St V Fr II 748 Cic. de nat. deor. II 119 al.

6 φλογὸς Basil. ὡς λόγος 7 κλιματ. T corr. Ald. 14 αἴρας Basil. ἀρᾶς 15 ἀπὸ Wy. cum E γ ὑπὸ 18 s. τῶν ἐν τοῖς Re. τοῖς ἐνίοις 20 add. Basil. τῇ σελήνῃ ci. Turn.

Λοχείαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὖσαν ἑτέραν ἢ τὴν σελήνην, 659 *ὠνομάσθαι. Τιμόθεος δ' ἄντικρύς φησιν* (fr. 28 Wil. II p. 152 D)

'διὰ κυάνεον πόλον ἄστρων,
διά τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.'

γίνεται δὲ καὶ περὶ τὰ ἄψυχα τῶν σωμάτων ἐπίδηλος ἡ τῆς σελήνης δύναμις· τῶν τε γὰρ ξύλων τὰ τεμνόμενα ταῖς πανσελήνοις ἀποβάλλουσιν οἱ τέκτονες ὡς ἁπαλὰ καὶ μυδῶντα ταχέως δι' ὑγρότητα, τούς τε πυροὺς οἱ γεωργοῦντες σπεύδουσι φθίνοντος τοῦ μηνὸς ἐκ τῆς ἅλω συναίρειν, ἵνα παγέντες τῇ ξηρότητι μᾶλλον πρὸς ⟨τὸν χρό⟩νον ἀντέχωσιν· οἱ δ' ἀκμῇ τῆς σελήνης διακομιζόμενοι κόπτονται μάλιστα διὰ τὴν ὑγρότητα μαλακώτεροι γινόμενοι. λέγουσι δὲ καὶ τἄλευρον ἐν ταῖς πανσελήνοις ζυμοῦσθαι B *βέλτιον· ἡ γὰρ ζύμωσις ὀλίγον ἀποδεῖ σῆψις εἶναι· κἂν † ἀποβάλῃ τὸ μέτρον, ἐπὶ τὴν αὐτὴν φθορὰν ἀραιοῦσα καὶ λεπτύνουσα τὸ φύραμα προήγαγεν. αἱ δὲ σηπόμεναι σάρκες οὐδὲν ἄλλο πάσχουσιν ἤ, τοῦ συνεκτικοῦ πνεύματος μεταβάλλοντος εἰς ὑγρόν, ἐξαραιοῦνται καὶ ῥέουσιν. ταὐτὸ δὲ καὶ τὸν ἀέρα πάσχοντα θεωροῦμεν· δροσοβολεῖ γὰρ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος, ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον ἀέρος θυγατέρα καὶ σελήνης* (fr. 48 II p. 23 D)

---

2 282 c 7 s. 939 f Athen. VII 276 e Theophr. h. pl. V 1, 3 cf. Cic. de div. II 33 9 Plin. n. h. XVIII 321 s. 308 12 cf. Theophr. c. pl. III 22, 2; IV 14, 3 15 289 f

---

9 *τε* Zie. *δὲ* 10 *συσσαίρειν* dub. Hu. (Xyl. interpr. 'converrere') sed p. 220, 17 *αἱρ.* 11 *παγέντες* Mez. *πάντες* lac. 2—3 T suppl. Wy. (⟨*χρό*⟩*νον* iam Turn.) 13 *τάχιστα* ci. Wy. fort. recte, sed e. g. Theophr. c. pl. IV 12, 12 *θᾶττον καὶ μᾶλλον κόπτεσθαι τὰ τεράμονα* 15 *ἀποδεῖ* (*τοῦ* add. Re.) *σῆψις εἶναι* Re. Herw. cf. 289 f *ἀποδεῆς εἶναι* 16 *ἀπολάβῃ* Vulc. *ὑπερβάλῃ* Bern. coll. *πλεονάσασα* 289 f Fort. *κἂν* ⟨*μὴ*⟩ *ἀπολαβῃ* ⟨*τότε*⟩ (sc. *ἐν ταῖς πανσελήνοις*) *τὸ μέτρον* Hu. 19 *ἐξαιροῦνται* T corr. Basil. 20 *ταὐτὸ* Hu. *τοῦτο* T def. Wil.

'οἷα' φησί 'Διὸς θυγάτηρ Ἔρσα τρέφει καὶ δίας
[Σελάνας.'

C οὕτω πανταχόθεν μαρτυρεῖται τὸ τῆς σελήνης φῶς ἀνυγραντικὴν ⟨ἔχον⟩ καὶ μαλακτικὴν δύναμιν.'

'Ο δὲ χαλκοῦς ἧλος, εἴ γε διελαυνόμενος, ὥς φασιν, ἀσηπτότερα διατηρεῖ τὰ κρέα, φαίνεται † μὲν ἔχων καὶ στυπτικὸν ἐν αὑτῷ· τῷ γὰρ ἰῷ πρὸς τὰ τοιαῦτα χρῶνται τῶν φαρμάκων ἰατροί, καὶ τούς γε διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχείοις ἱστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὄμματα καὶ βλεφαρίδας ἐκφύειν τοὺς ἀποβεβληκότας, ἡ γὰρ ἀπιοῦσα τῆς χαλκίτιδος ἄχνη καὶ ⟨ἐμ⟩πίπτουσα τοῖς βλεφάροις ἀδήλως ἀναστέλλει τὰ ῥεύματα καὶ περιστύφει τὸ δάκρυον· διὸ καί φασιν 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα χαλκὸν' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ (ν 19, Β 578 passim) προσαγορεύεσθαι. D Ἀριστοτέλης (863 a 28) δὲ καὶ τὰ τραύματά φησιν τὰ ἀπὸ τῶν χαλκῶν ἐπιδορατίδων καὶ μαχαιρῶν ἧττον εἶναι δυσαλγῆ καὶ ῥᾴον' ἰᾶσθαι τῶν ἀπὸ τοῦ σιδήρου διὰ τὸ φαρμακῶδες ἔχειν τι τὸν χαλκὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ τοῦτο ταῖς πληγαῖς εὐθὺς ἐναπολείπειν. ὅτι ⟨δὲ⟩ καὶ τῷ σήποντι τὸ στῦφον καὶ τὸ θεραπεῦον τῷ φθείροντι τὴν ἐναντίαν ἔχει δύναμιν, οὐκ ἄδηλον. εἰ μή τις ἄρα τῇ διελάσει φαίη τὸν ἧλον ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ὑγρὰ συνάγειν, ἐπιφορᾶς ἀεὶ γινομένης πρὸς τὸ πάσχον· διὸ καὶ περὶ αὐτὸν

---

1 cf. 918 a 940 a 7 Plin. n. h. XXV 42; XXXIV 115 al. Dioscur. V 79, 9 9 cf. (954 d) Ps. Arist. mir. ausc. 834 b 28; cf. etiam Plin. n. h. XXXIV 100 18 cf. 692 f

---

1 ἔρσα Xyl. ex 918 a μέγα καὶ δίας σ. Bern. (cf. 918 a) καὶ ἀσελάνας 4 ἀνυγρ. ἔχον Vulc. ἀνυγροντι lac. 2 κὴν T ⟨ἔχειν⟩ ci. Zie. 6 ἔχων τι στ. Mez. φαίν. ξηραντικόν τι (aut τι πικρὸν Hu. coll. 624 e et Macrob. 'vis acrior') ἔχων καὶ στ. Re. 8 ⟨οἱ⟩ ἰατροὶ ci. Bern. 9 χαλκωρυχίοις T corr. Bern. 11 ἐμπ. (Macr. 'incidens') (aut προσπ.) Re. πίπτουσα 17 ῥᾴον' Bases-Hu. ῥᾷον 19 add. Xyl. 20 στῦφον Xyl. ἄτυφον 21 ἄδηλος T corr. g Turn.

ἐκεῖνον τὸν τόπον οἷόν τινα μώλωπα καὶ σπῖλον ὁρᾶσθαί φασιν, καὶ λόγον ἔχει τὴν ἄλλην σάρκα διαμένειν ἀπαθῆ, τῆς φθορᾶς ἐκεῖ συντρεχούσης.'

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ E

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

* *ὦ Σόσσιε Σενεκίων, τοῦ Πολυβίου Σκηπίωνι παραι-*
νοῦντος Ἀφρικανῷ μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελθεῖν ἢ
φίλον τινὰ ποιήσασθαι τῶν πολιτῶν· φίλον δὲ δεῖ μὴ πι- F
κρῶς μηδὲ σοφιστικῶς ἀκούειν ἐκεῖνον τὸν ἀμετάπτωτον
καὶ βέβαιον, ἀλλὰ κοινῶς τὸν εὔνουν· ὥσπερ ᾤετο χρῆναι
Δικαίαρχος (Fr. H. Gr. II 268) *εὔνους μὲν αὑτῷ παρα-*
σκευάζειν ἅπαντας, φίλους δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς. |
φιλία γὰρ ἐν χρόνῳ πολλῷ καὶ δι' ἀρετῆς ἁλώσιμον· **660**
εὔνοιαν δὲ καὶ χρεία καὶ ὁμιλία καὶ παιδιὰ πολιτικῶν ἀν-
δρῶν ἐπάγεται, καιρὸν λαβοῦσα πειθοῦς φιλανθρώπου καὶ
χάριτος συνεργόν. ἀλλ' ὅρα τὸ τῆς παραινέσεως, εἰ μὴ
μόνον ἔχει δεξιῶς πρὸς ἀγορὰν ἀλλὰ καὶ πρὸς συμπόσιον·
ὥστε δεῖν μὴ πρότερον ἀναλύειν ἢ κτήσασθαί τινα τῶν
συγκατακειμένων καὶ παρόντων εὔνουν ἑαυτῷ καὶ φίλον.
εἰς ἀγορὰν μὲν γὰρ ἐμβάλλουσι πραγμάτων εἵνεκεν καὶ
χρειῶν ἑτέρων, εἰς δὲ συμπόσιον οἵ γε νοῦν ἔχοντες ἀφι-
κνοῦνται κτησόμενοι φίλους οὐχ ἧττον ἢ τοὺς ὄντας εὐ-
φρανοῦντες. διότι τῶν μὲν ἄλλων ζητεῖν ἐκφορὰν ἀνελεύ- B
θερον ἂν εἴη καὶ φορτικόν, τὸ δὲ φίλων πλέον ἔχοντας
ἀπιέναι καὶ ἡδὺ καὶ σεμνόν ἐστιν. καὶ τοὐναντίον ὁ τού-

6 s. 199 f Stob. III 706 H. Ael. v. h. XIV 38 (Epaminondas) 8 ss. cf. 94 a

1 *τινα* Ald. *τι* 2 *ἔχει* Re. *ἔχειν* 3 *ἐκεῖσε* ci. Bases cf. 745 d 6 lac. indic. Bases. Suppl. e. g. *Πάγκαλόν σοί ποτ' ἐδόκει τὸ ἀπόφθεγμα,* Hu. ⟨*'Εμνήσθημέν ποτ'*⟩ Uhde 14 *εὔνοια* T corr. Xyl. 17 *ἔχῃ* T corr. Mez. 25 *ἀπιέναι* Emp. *ἀπεῖναι*

του παραμελῶν ἄχαριν αὐτῷ καὶ ἀτελῆ τὴν συνουσίαν ποιεῖ καὶ ἄπεισι τῇ γαστρὶ σύνδειπνος οὐ τῇ ψυχῇ γεγονώς· ὁ γὰρ σύνδειπνος οὐκ ὄψου καὶ οἴνου καὶ τραγημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγων κοινωνὸς ἥκει καὶ παιδιᾶς καὶ φιλοφροσύνης εἰς εὔνοιαν τελευτώσης. αἱ μὲν γὰρ παλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ ἕλξεις κονιορτοῦ δέονται, ταῖς δὲ φιλικαῖς λαβαῖς ὁ οἶνος ἁφὴν ἐνδίδωσι μιγνύμενος λόγῳ· λόγος γὰρ αὐτῷ τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἠθοποιὸν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος ἐποχετεύει καὶ συν⟨δια⟩δί-
C δωσιν· εἰ δὲ μή, πλανώμενος ἐν τῷ σώματι πλησμονῆς οὐδὲν σπουδαιότερον παρέσχεν. ὅθεν ὥσπερ ὁ μάρμαρος, τοῦ διαπύρου σιδήρου τῷ καταψύχειν τὴν ἄγαν ὑγρότητα καὶ ῥύσιν ἀφαιρῶν, εὔτονον ποιεῖ τὸ μαλασσόμενον αὐτοῦ καὶ τυπούμενον, οὕτως ὁ συμποτικὸς λόγος οὐκ ἐᾷ διαφορεῖσθαι παντάπασιν ὑπὸ τοῦ οἴνου τοὺς πίνοντας, ἀλλ' ἐφίστησι καὶ ποιεῖ τῇ ἀνέσει τὸ ἱλαρὸν καὶ φιλάνθρωπον ἐγκέραστον καὶ ⟨τὸ⟩ κεχαρισμένον, ἄν τις ἐμμελῶς ἅπτηται, καθάπερ σφραγῖδι φιλίας εὐτυπώτων καὶ ἁπαλῶν διὰ τὸν οἶνον ὄντων.

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

Εἰ ἡ ποικίλη τροφὴ τῆς ἁπλῆς εὐπεπτοτέρα

Colloquuntur Philo, Plutarchus, Philinus, Marcio

1. Τῆς οὖν τετάρτης τῶν συμποτικῶν ζητημάτων δεκάδος ἡμῖν πρῶτον ἔσται τὸ περὶ τῆς ποικίλης τροφῆς ζητηθέν. Ἐλαφηβολίων γὰρ ὄντων εἰς Ὑάμπολιν ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἀφικνουμένους ἡμᾶς εἱστία Φίλων ὁ ἰατρὸς ἐκ

---

3 ss. 643 b 697 d 708 d 679 a 614 e 4 s. 621 c 147 e cf. 746 f 8 613 c 156 c. d 21 v. Capelle, Herm. 45, 328. Quaestionem imit. Macrob. VII 4. 5 25 cf. ad 244 d

---

4 *παιδείας* T corr. Xyl. interpr., Mez. 6 *ἐπιλαβαὶ* ci. Bases 7 *ἁφὴν*] 'ludit in voce' Wil. 8 *αὐτῷ* (dat., non instrumentalis) def. Wil. *αὐτοῦ* ci. Bases Kron. 9 add. Hu. *συνδιίησιν* ci. Bases *ἐνδίδωσιν* Wil. 17 add. Hu. 18 *εὐτυπώτων* Re. *εὐτυπώτατον* 25 *Ὑάμπ.* Basil. *υἱάμπολιν* 26 *ἀφικομ.* ci. Chatzidakis

παρασκευῆς τινος, ὡς ἐφαίνετο, νεανικῆς. ἰδὼν δὲ τῶν παιδίων ⟨τῶν⟩ ἅμα τῷ Φιλίνῳ τὸ νέον ἄρτῳ χρώμενον ἄλλου δὲ μηδενὸς δεόμενον, 'ὦ Ἡράκλεις' ἔφη 'τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ λεγόμενον

'ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·''

καὶ ἀνεπήδησεν οἰσόμενός τι τῶν χρησίμων ἐκείνοις, εἶθ' E ἧκε μετὰ χρόνον συχνὸν ἰσχάδας αὐτοῖς τινας καὶ τυρὸν κομίζων. ἐμοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι τοῦτο συμβαίνει τοῖς τὰ περιττὰ καὶ πολυτελῆ παρασκευαζομένοις, ἀμελεῖν καὶ σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων καὶ χρησίμων, 'οὐ γὰρ ἐμεμνήμην' εἶπεν ὁ Φίλων 'ὅτι Σώσαστρον ἡμῖν ὑποτρέφει [ὁ] Φιλῖνος, ὅν φασι μήτε ποτῷ χρησάμενον ἄλλῳ μήτ' ἐδέσματι πλὴν [ἢ] γάλακτος διαβιῶσαι πάντα τὸν βίον· ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν ἐκ μεταβολῆς ἀρχὴν γενέσθαι τῆς τοιαύτης διαίτης εἰκός· τὸν δ' ἡμέτερον ἀντιστρόφως τῷ Ἀχιλλεῖ τρέφων ὁ Χείρων οὗτος εὐθὺς ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀναιμακτοις ⟨καὶ ἀψύ⟩χοις τροφαῖς οὐκ † ἄκραναποδειξιν F ἔχει ἐναέρι καὶ δρόσῳ λέγουσι † καθάπερ οἱ τέττιγες σιτούμενον.' 'ἡμεῖς μὲν οὖν' ὁ Φιλῖνος εἶπεν 'ἠγνοοῦμεν Ἑκατομφόνια δειπνήσοντες ὥσπερ ἐπ' Ἀριστομένους· ἐπεὶ

---

5 Athen. X 457 b (cf. K. Ohlert, Rätsel u. Rätselspiele d. alt. Griechen[2] p. 156; C. Dilthey, Index lect. Gotting. 1891, 8 s.) 11 s. cf. errorem Athen. II 44 c = Aristot. fr. 633 17 cf. 727 b 18 s. Aristot. h. an. 532 b 13, 556 b 16; part. an. 682 a 25 Ael. n. an. I 20 20 cf. 159 e v. Rom. 25 Pausan. IV 19, 3

---

1 s. νεανικῆς Re. νεανικῶς T fort. recte cf. 686 d τῶν παιδίων τῶν Wy. τὸ παιδίον 2 Φιλίνῳ Xyl. φίλωνι τὸ ν. Re. τὸν ν. T τὸ νεώτατον Ha. 6 ἀντεπήδησεν T corr. Basil. 11 Σώστρατον (cum Xyl. interpr.) vel Σωσίστρατον (utrum Pythagoreus: Iambl. v. Pyth. 267?) Re. ὑποτρέφειν T corr. Basil. 12 del. Hu. (propter hiatum, cf. p. 120, 6. 123, 22) ὑποτρέφει ⟨τι⟩ν' ὁ Φ. Po. 13 del. Bern. 17 ἀναιμάτοις T corr. Steph. lac. 5—6 T suppl. Wy. 17. 18 οὐκ ⟨ἂν εἰς μ⟩ακρὰν ἀποδείξειεν (unde οὐκ εἰς μακρὰν ἀποδείξειν ἔοικεν ci. Po.) ἀέρι καὶ δρόσῳ, ⟨ὡς⟩ λέγουσι, ci. Bern. 20 ἑκατονφονια T corr. Xyl. δειπνήσαντες T corr. Mez. 20 s. ἐπ᾽ ἀριστουμένους· ἐπεὶ παρῆμῖν T corr. Leon.

παρῆμεν ἂν ὄψα τῶν λιτῶν καὶ ὑγιαινόντων, ὥσπερ ἀλεξιφάρμακα, πρὸς οὕτω πολυτελεῖς καὶ φλεγμαινούσας τρα-
661 πέζας περιαψάμενοι· | καὶ ταῦτα, σοῦ πολλάκις ἀκηκοότες ὅτι τῶν ποικίλων τὰ ἁπλᾶ μᾶλλον εὔπεπτ' ἐστὶν καὶ † εὐπόριστα.' καὶ ὁ Μαρκίων πρὸς τὸν Φίλωνα 'διαφθείρει σου Φιλῖνος' ἔφη 'τὴν παρασκευήν, ἀποτρέπων καὶ δεδιττόμενος τοὺς δαιτυμόνας· ἀλλ' ἂν ἐμοῦ δεηθῇς, ἐγγυήσομαι πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ σοῦ τὴν ποικίλην τροφὴν εὐπεπτοτέραν εἶναι τῆς ἁπλῆς, ὥστε θαρροῦντας ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.' ὁ μὲν οὖν Φίλων ἐδεῖτο τοῦ Μαρκίωνος οὕτω ποιεῖν.

2. Ἐπεὶ δ' ἡμεῖς παυσάμενοι τοῦ δειπνεῖν προσεκαλούμεθα τὸν Φιλῖνον ἐπιθέσθαι τῇ κατηγορίᾳ τῆς ποικίλης
B τροφῆς, "'οὐκ ἐμός' εἶπεν 'ὁ μῦθος' ἀλλ' οὑτοσὶ Φίλων ἑκάστοτε λέγει πρὸς ἡμᾶς, ὅτι πρῶτον μὲν τὰ θηρία τροφαῖς μονοειδέσι καὶ ἁπλαῖς χρώμενα μᾶλλον ὑγιαίνει τῶν ἀνθρώπων· ὅσα δὲ σιτεύουσι καθείρξαντες, ἐπισφαλῆ πρὸς τὰς νόσους ἐστὶν καὶ ῥᾳδίως ταῖς ὠμότησιν ἁλίσκεται διὰ τὸ μικτήν τινα καὶ συνηδυσμένην τροφὴν προσφέρεσθαι. δεύτερον οὐδεὶς γέγονεν οὕτω τῶν ἰατρῶν παράτολμος ἐν καινοτομίᾳ καὶ ἀνδρεῖος, ὥστε ποικίλην τροφὴν πυρέττοντι προσενεγκεῖν· ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν καὶ ἄκνισον ὡς ὑπήκοον μάλιστα τῇ πέψει προσφέρουσιν. δεῖ γὰρ παθεῖν τὴν τροφὴν καὶ μεταβαλεῖν κρατηθεῖσαν ὑπὸ
C τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων· κρατεῖ δὲ καὶ βαφὴ τῶν ἁπλῶν χρωμάτων μᾶλλον, καὶ μυρεψικοῖς φαρμάκοις τρέπεται

2 Clem. Al. Paed. II 15, 4 14 Eur. fr. 484 cf. 718 a 15 ss. similia de hominibus Muson. p. 104, 5 ss. H. Clem. Al. Paed. II 5, 2 17 cf. Arist. h. an. 603 b 28 23 cf. 123 b 26 s. cf. Theophr. fr. 4 (de odor.), 16

1 ἂν ὄψα Mez. ἄνοψα 2 φλεγμονούσας T corr. Ald. 3 σοῦ Wy. οὐ 5 καὶ (pr.) Wy. ἢ εὐπόρ. def. Wil. addens ⟨τὰ⟩ εὐαπόκριτα ci. Pat. εὔτρεπτα (cf. 912 b. c) vel potius εὐπρόσοιστα (cf. δυσπρ. 668 e) Hu., cum non videantur posse coniungi τὰ ἁπλᾶ — καὶ (⟨τὰ⟩) εὐπόριστα 12 προεκαλ. ci. Zie. 19 προφέρεσθαι T corr. Steph.

τάχιστα τὸ ἀωδέστατον ἔλαιον, καὶ τροφῆς εὐπαθέστατον ὑπὸ πέψεως μεταβάλλειν τὸ ἀφελὲς καὶ μονοειδές. αἱ δὲ πολλαὶ καὶ ποικίλαι ποιότητες ὑπεναντιώσεις ἔχουσαι καὶ δυσμαχοῦσαι φθείρονται πρότερον προσπίπτουσαι, καθάπερ ἐν πόλει μιγάδων καὶ συγκλύδων ἀνθρώπων πλῆθος οὐ ῥᾳδίως μίαν οὐδ' ὁμοπαθοῦσαν ἴσχουσαι κατάστασιν, ἀλλ' ἑκάστη πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀντιτείνουσα καὶ δυσσύμβατος οὖσα πρὸς τὸ ἀλλόφυλον. ἐμφανὲς δὲ τεκμήριον τὸ περὶ τὸν οἶνον· αἱ γὰρ ἀλλοινίαι λεγόμεναι τάχιστα D *μεθύσκουσιν, ἀπεψίᾳ δ' οἴνου προσέοικεν ἡ μέθη· διὸ φεύγουσι τὸν μεμιγμένον οἶνον οἱ πίνοντες, οἱ δὲ μιγνύοντες πειρῶνται λανθάνειν ὡς ἐπιβουλεύοντες, ἐκστατικὸν γὰρ ἡ μεταβολὴ καὶ ⟨τὸ⟩ ἀνώμαλον. ὅθεν που καὶ τὰς πολυχορδίας μετὰ πολλῆς οἱ μουσικοὶ κινοῦσιν εὐλαβείας, ⟨αἷς⟩ οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἢ τὸ μικτόν ἐστι καὶ ποικίλον. ἐγὼ δ' ἐκεῖν' ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μᾶλλον ἂν ... ἐκ λόγων ὑπεναντίων γένοιτ' ἂν πίστις καὶ ⟨συγ⟩κατάθεσις ἢ πέψις ἐκ διαφόρων ποιοτήτων. εἰ δὲ δὴ δοκῶ παίζειν, ταῦτ' ἐάσας ἐπὶ τὰ Φίλωνος ἄνειμι. πολλάκις γὰρ ἀκούομεν αὐτοῦ λέγοντος, ὡς ἐπὶ ποιότητι τροφῆς γίνεται τὸ δύσ-* E *πεπτον ⟨καὶ εὔπεπτον⟩, ἡ ⟨δὲ⟩ πολυμιγία βλαβερὸν καὶ γόνιμον ἀλλοκότων ποιοτήτων, καὶ δεῖ τὸ σύμφυλον ἐκ πείρας λαβόντα χρῆσθαι καὶ στέργειν. εἰ δὲ φύσει δύσπεπ-*

---

3 Ps. Arist. Probl. 861 a 4 Hipp. *π. φυσῶν* 7 (VI 98 Littré) Anon. Londin. V 40 ss. 7 cf. 648 d 663 b 725 c 10 s. cf. Aristot. Rhet. 1404 b 21

---

1 *ἀωδ.* Turn. *εὐωδ.* 2 *μεταβάλλειν* Wy. *μεταβάλλει εὐπαθέστατα* (aut *-θέστερον* Hu.) — *μεταβάλλει* ci. Re. 4 *πρότερον* defend., sc. *πρὶν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων* (cf. p. 120, 24 et Ps. Arist.) Hu., sed lac. ante *φθείρ.* indic. et e. g. ⟨*τὴν ὁμαλὴν πέψιν ἐμποδίζουσιν, εἰ μὴ*⟩ *φθείρ.* suppl. Po. (sec. Hipp. et Anon. L.) *προσπίπτουσαι*] sc. *τῷ στομάχῳ* 13 add. Re. 15 add. Xyl. 16 *ἔχω εἰπεῖν* (hiatus !) susp. Wil., *εἰπεῖν ἔχω* Bens., verba spectant ad p. 120, 14 et 121, 18 s. lac. 2—3 T·*ἀν*⟨*οις*⟩ = *ἀνθρώποις* ci. Bern. 17 add. Turn. 18 *δὴ* Re. *μὴ* 20 *ἐπὶ*] *ἐπεὶ* ci. Wy. *ποικιλότητι* ci. Re. ⟨*ποικίλῃ*⟩ *ποιότητι* Bern. 21 *καὶ εὔπ.* (cf. 662 f) et cum Madv. *δὲ* (*τε* Bern.) add. Hu. 22 *καὶ* del. Madv. (qui l. 20 cum Wy. scr. *ἐπεὶ*) *διὸ* dub. ci. Hu.

τον οὐδέν, ἀλλὰ πλῆθός ἐστι τὸ ταράσσον καὶ φθεῖρον, ἔτι μᾶλλον οἶμαι τὰ παντοδαπὰ ταῦτα καὶ ποικίλα φευκτέον, οἷς ἀρτίως ἡμᾶς ὁ Φίλωνος ὀψοποιὸς ὥσπερ ἀντίτεχνος αὐτοῦ κατεφάρματτεν, ἐξαλλάττων τῇ καινότητι καὶ μεταβολῇ τὴν ὄρεξιν οὐκ ἀπαγορεύουσαν, ἀλλ' ἀγομένην ἐπ' ἄλλα καὶ παρεκβαίνουσαν ἐν τῷ ποικίλῳ ⟨τὸ μέτριον⟩ καὶ αὔταρκες, ὥσ⟨περ ὁ τῆς 'Υψι⟩πύλης τρόφιμος . . . νος (Eur. fr. 754, Suppl. Eur. p. 56, 16)

F *ἕτερον ἐφ' ἕτερον αἰρόμενος*
ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδομένᾳ ψυχᾷ,
⟨τὸ⟩ νήπιον ἄπληστος ἐών'

ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. ἐνταῦθα δὲ καὶ τοῦ Σωκράτους ἅμα μνημονευτέον, παρακελευομένου (Xen. Mem. I 3, 6) *φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων οἷα τοὺς μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀναπείθει, ὡς οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ παντοδαπὸν καὶ ποικίλον εὐλαβεῖσθαι καὶ δεδιέναι τῶν* 662 *σιτίων παραινοῦντος. | τοῦτο γὰρ πορρωτέρω ἐξάγει τῆς χρείας τὴν ἀπόλαυσιν ἐν θεάμασιν ἐν ἀκροάμασιν ἐν ἀφροδισίοις ἐν παιδιαῖς ἁπάσαις καὶ διατριβαῖς, ἀναλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ περιττοῦ πολλὰς ἀρχὰς ἔχοντος· ἐν δὲ ταῖς ἁπλαῖς καὶ μονοτρόποις ἡδοναῖς οὐ παρεκβαίνει τὴν φύσιν ἡ θέλξις. ὅλως δέ μοι δοκεῖ μᾶλλον ἄν τις ὑπομεῖναι πολυχορδίαν μουσικὸν ἐπαινοῦντα καὶ μυραλοιφίαν ἀλείπ-*

---

2 ss. cf. Clem. Al. Paed. II 2, 2 ss. (§ 3 Antiphanes medicus) **9** 93 d **13** ss. cf. 124 d (cum. Wy. anim.) 513 d 521 f Clem. Al. Paed. II 15, 1; Strom. II 120, 5 al. **17** s. 126 a

---

4 *ἐξανάπτων* ci. Zie **6** lac. 4 T suppl. Turn. ⟨*τὸ ἀφελὲς*⟩ Re. **7** lac. 1—2 T suppl. Turn. Steph. Bern. ex 93 c lac. 3—4 T ⟨*ὑφ' ἡδονῆς ἐξαγόμε*⟩*νος* vel ⟨*ἀεὶ πόρρω προαγόμε*⟩*νος* e. g. proponit Po. **9** *ἐφ' ἕτερον αἱρ.* 93 d *ἐφετέρας ἱέμενος* T *ἐφ' ἑτέρῳ δ' αἱρ.* v. Arnim **10** *ἄγρευμα ἀν συνηδομεναι* T corr. ex 93 d **11** lac. 3—4 *μηπιον* T corr. ex 93 d *ἄπληστον* (*ἄχρηστον* codd.) *ἔχων* 93 d quod hic quoque malit Bern. Po. **19** *ἀναλαμβανομένη* T corr. Basil. **23** *μυραλειφίαν* T corr. E Xyl.

την ἢ πολυοψίαν ἰατρόν· αἱ γὰρ ἐκτροπαὶ καὶ μεταβολαὶ τῆς εἰς ὑγίειαν εὐθείας ἐκβιβάζουσιν.'

3. *Τοῦ δὲ Φιλίνου ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Μαρκίων ἔφη δοκεῖν αὐτῷ τῇ Σωκράτους ἐνέχεσθαι κατάρᾳ μὴ μόνον* B *τοὺς τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ τοῦ καλοῦ χωρίζοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡδονὴν διιστάντας ἀπὸ τῆς ὑγιείας, ὡς ἀντιταττομένην αὐτῇ καὶ πολεμοῦσαν οὐχὶ μᾶλλον συνεργοῦσαν· 'σμικρὰ γάρ' ἔφη 'καὶ ἄκοντες ὡς βιαιοτάτῳ τῶν ὀργάνων ἀλγηδόνι προσχρώμεθα· τῶν δ' ἄλλων οὐδεὶς ἂν οὐδὲ βουλόμενος ἀπώσαιτο τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ τροφαῖς καὶ ὕπνοις καὶ περὶ λουτρὰ καὶ ἀλείμματα καὶ κατακλίσεις ἀεὶ πάρεστιν καὶ συνεκδέχεται καὶ συνεκτιθηνεῖται τὸν κάμνοντα, πολλῷ τῷ οἰκείῳ καὶ κατὰ φύσιν ἐξαμαυροῦσα τὸ ἀλλότριον. ποία γὰρ ἀλγηδών, τίς ἔνδεια, ποῖον* C *δηλητήριον οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀφελῶς νόσον ἔλυσεν, ὡς λουτρὸν ἐν καιρῷ γενόμενον καὶ οἶνος δοθεὶς δεομένοις; καὶ τροφὴ παρελθοῦσα μεθ' ἡδονῆς εὐθὺς ἔλυσε τὰ δυσχερῆ πάντα καὶ κατέστησεν εἰς τὸ οἰκεῖον τὴν φύσιν, ὥσπερ εὐδίας καὶ γαλήνης γενομένης. αἱ δὲ διὰ τῶν ἐπιπόνων βοήθειαι μόγις καὶ κατὰ μικρὸν ἀνύουσι, χαλεπῶς ἐκμοχλεύουσαι καὶ προσβιαζόμεναι τὴν φύσιν. οὐκ ἂν οὖν ἡμᾶς διαβάλοι Φιλῖνος, εἰ μὴ τὰ ἱστία ἑκάτερ' ἐπαράμενοι τὴν ἡδονὴν φεύγοιμεν, ἀλλὰ πειρῴμεθα τὸ ἡδέως καὶ ὑγιεινῶς ἐμμελέστερον· ἢ ὡς ἔνιοι φιλόσοφοι τὸ* D *ἡδέως καὶ καλῶς συνοικειοῦν. εὐθὺς οὖν περὶ τὸ πρῶτον, ὦ Φιλῖνε, τῶν ἐπιχειρημάτων δοκεῖς μοι διεψεῦσθαι, τὰ θηρία τῶν ἀνθρώπων ἁπλουστέραις τροφαῖς χρῆσθαι καὶ μᾶλλον ὑγιαίνειν ὑποτιθέμενος. οὐ-*

4 St. V. Fr. I 558 10 s. 126 b 17 159 f s. 23 cf. 124 e
24 Epicur. fr. 504 ss.

2 *ὑγειαν* et l. 6 *ὑγείας* T corr. Bern. *ἐκβιβάζ.* Re. *ἐκβιάζ.* 6 ⟨*τὴν*⟩ *ἡδ.* ci. Bern. 13 *ἐξαμαυροῦντα* T corr. Steph. 16 *γενό* ras. 4—5 *μενον* T 22 ⟨*δικαίως*⟩ *διαβ.* ci. Po. *τὰ ἱστία ἑκ.*] *τὰ ἀκάτια* ci. Doe. cf. 15 d 1094 d, sed *ἐπαιρ. τὰ ἱστία* (sine *ἑκάτ.*) 870 b

δέτερον γὰρ ἀληθές ἐστιν· ἀλλὰ τῷ μὲν αἱ παρ' Εὐπόλιδος αἶγες (fr. 14) *ἀντιμαρτυροῦσιν, ὑμνοῦσαι τὴν τροφὴν ὡς παμμιγῆ καὶ ποικίλην οὖσαν, οὕτως πως λέγουσαι*

'βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς, ἐλάτης πρίνου κο-
[μάρου τε
πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι, καὶ πρὸς τούτοισιν
[ἔτ' ⟨ἄλλα,⟩
κύτισόν τ' ἠδὲ σφά⟨κον⟩ εὐώδη καὶ σμίλακα ⟨τὴν⟩ πο-
E *[λύφυλλον,*
κότινον, σχῖνον, μελίαν, ⟨λεύκην, ἀρίαν,⟩ δρῦν, κιττόν,
[ἐρίκην,
πρόμαλον, ῥάμνον, φλόμον, ἀνθέρικον, κισθόν, φηγόν,
[⟨θύμα,⟩ θύμβραν·

τὰ γὰρ κατηριθμημένα μυρίας δήπου διαφορὰς ἔχει χυμῶν καὶ ὀδμῶν καὶ δυνάμεων· πλείονα δὲ τῶν εἰρημένων παραλέλειπται. τὸ δὲ δεύτερον Ὅμηρος (*Α* 50) *ἀθετεῖ μᾶλλον ἐμπείρως, τὰ λοιμικὰ πάθη πρῶτον ἅπτεσθαι τῶν ἀλόγων ἀποφαινόμενος. κατηγορεῖ δ' αὐτῶν καὶ ἡ βραχύτης τοῦ βίου τὸ ἐπίκηρον καὶ νοσῶδες· οὐδὲν γὰρ ὡς εἰπεῖν πολυχρόνιόν ἐστιν, πλὴν εἰ φαίη τις κόρακα καὶ ⟨κορώνην⟩, ἃ δὴ παμφάγα τ' ὄντα καὶ πάσης ἁπτόμενα*
F *τροφῆς ὁρῶμεν. καὶ μὴν καὶ τῇ τῶν νοσούντων διαίτῃ καλῶς ἐποίεις τὰ εὔπεπτα καὶ δύσπεπτα τεκμαιρόμενος·*

---

16 Schol. *Α* 46. 50

---

6 *πτόρθους* Steph. Macrob. *πόρθους* 7 lac. 3—4 T suppl. Xyl. *τούτοισί γε θαλλόν* Meineke *τούτοις τιθύμαλλον* Bergk 8 *σφάκον* Bodaeus Stapelius pro *φασκοῦ* Macrobii *φα* lac. 5—8 T *τὴν* add. Steph. ex Macr. 10 *σχῖνον* Xyl. Macr. *ἐχῖνον* *λεύκην* add. Kock *πεύκην* Macrob. *ἀρίαν* add. Lobeck *ἁλίαν* (iungit cum *δρῦν* Meineke) Macrob. 11 *ἐρίκην* Xyl. Macrob. *μυρίκην* 12 *φλῶμον* T corr. Steph. 13 *θύμα* add. Xyl. Macr. 17 *μᾶλλον*] quam Eupolis *τὸ πρότερον* Hu. *μάλα* ci. Re. 20 *φαίη* Xyl. *φαίαι* 21 lac. 3—4 T suppl. Basil. 'cornicibus' Macr. § 11 23 *καλῶς*] *κακῶς* ci. complures, frustra, cf. e. g. 663 c *καλὸν γὰρ κτλ.*

καὶ γὰρ πόνος καὶ γυμνάσια † καὶ τὸ διαιρεῖν τὴν τροφὴν | † εὔπεπτα μέν ἐστιν, οὐχ ἁρμόζει δὲ τοῖς πυρέττουσι. 663 τὴν δὲ μάχην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ποικίλης τροφῆς ἀλόγως ἐδεδίεις. εἴτε γὰρ ἐξ ὁμοίων ἀναλαμβάνει τὸ οἰκεῖον ἡ φύσις καὶ εἰς τὸν ὄγκον αὐτόθεν ἡ ποικίλη τροφὴ πολλὰς μεθιεῖσα ποιότητας ἐξ ἑαυτῆς ἑκάστῳ μέρει τὸ πρόσφορον ἀναδίδωσιν, ὥστε γίνεσθαι τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους (fr. 90)

ʽὡς γλυκὺ μὲν [ἐπὶ] γλυκὺ μάρπτε πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν [ὄρουσεν,
† ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξύ, δαλερὸν δαλεροῦ λαβετως †

* δὲ καὶ ἄλλου . . . ἐπὶ πρόσφορον † μένοντος τῇ θερμότητι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μίγματος σκεδασθέντος τὰ οἰκεῖα τοῖς συγγενέσιν ἕπεται· τὸ γὰρ οὕτως παμμιγὲς B σῶμα καὶ πανηγυρικόν, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἐκ ποικίλης ὕλης λόγον ἔχει μᾶλλον ἢ ἁπλῆς συνερανίζεσθαι καὶ ἀναπληροῦν τὴν κρᾶσιν. εἴτε μὴ τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἡ καλουμένη πέψις ἀλλοιοῦν πέφυκεν καὶ μεταβάλλειν τὴν τροφήν, ἐν τῷ ποικίλῳ τοῦτο συμβήσεται θᾶττον καὶ κάλλιον· ἀπαθὲς γὰρ ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, ἡ δ' ἀντίταξις καὶ διαφορὰ μᾶλλον ἐξίστησι τῇ πρὸς τὸ ἐναντίον μίξει τὰς ποιότητας ἀπομαραινομένας. εἰ δ' ὅλως τὸ μικτὸν ἀθετεῖς

---

1 687 a   15 s. Arist. de sens. 445 a 18   18 Ps. Arist. Probl. 907 a 18   20 cf. 648 d 661 c 725 c

---

1 γ. εἰς τὸ δ. τ. τρ. συνεργὰ vel sim., aut γ. διὰ (iam R. Franke idem ci.) τὸ δ. τ. τρ. πεπτικὰ (an εὔπεπτα hoc loco sensu activo idem atque πεπτικά?) ci. Hu.   5 καὶ del. Wy., ut ab ἡ ποικ. τρ. ordiatur apodosis   9 del. Xyl. cum Macrob.   11 ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ἔβη, δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῷ (ἐποχεύετο δαερῷ dub. ci. P. Maas) Diels partim sec. Macrob. ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ⟨σπεῦ⟩δ', ἁλερὸν δ' ἁλεροῦ λάβετ' κα Pat.   12 s. lac. ind. E lac. 4 T μεμηνότος ci. Pat. ῥέποντος Re. ⟨οὕτω⟩ δὲ καὶ ἄλλου ⟨παντὸς⟩ ἐπὶ ⟨τὸ⟩ πρόσφορον ἰόντος, ⟨τί κρεῖττόν ἐστιν ἢ εἰ πολλὰ (an ποικίλα?) μὲν προσφερόμεθα,⟩ τῇ ⟨δὲ⟩ θερμότητι ⟨τῇ⟩ ἐν τῷ σώματι ..... ἕπεται; vel. sim. ci. Po.   13 ἐν] τῇ ἐν ci. Re. σὺν aut καὶ dub. Hu. 16 απλῆι T corr. Basil.   17 εἴτε Re. cf. l. 4 εἴ γε T

καὶ ποικίλον, ὦ Φιλῖνε, μὴ δειπνίζοντα μηδ' ὀψοποιοῦντα
C μόνον λοιδόρει Φίλωνα τοῦτον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, ὅταν
μιγνύῃ τὰς βασιλικὰς καὶ ἀλεξιφαρμάκους ἐκείνας δυνάμεις, ἃς 'θεῶν χεῖρας' ὠνόμαζεν Ἐρασίστρατος, διέλεγχε
τὴν ἀτοπίαν καὶ περιεργίαν, ὁμοῦ μεταλλικὰ καὶ βοτανικὰ
καὶ θηριακὰ καὶ τὰ ἀπὸ γῆς καὶ θαλάττης εἰς τὸ αὐτὸ
συγκεραννύντος· καλὸν γὰρ ταῦτ' ἐάσαντας ἐν πτισάνῃ
καὶ σικύᾳ καὶ ἐν ὑδρελαίῳ τὴν ἰατρικὴν ἀπολιπεῖν.
'ἀλλὰ νὴ Δία τὸ ποικίλον ἐξάγει καὶ γοητεύει τὴν ὄρεξιν
οὐ κρατοῦσαν ἑαυτῆς'· καὶ γὰρ τὸ καθάριον, ὦ δαιμόνιε,
καὶ τὸ εὐστόμαχον καὶ τὸ εὐῶδες καὶ ὅλως τὸ ἥδιον ἐφέλκεται καὶ ποιεῖ βρωτικωτέρους ἡμᾶς καὶ ποτικωτέρους.
D τί οὖν οὐχὶ κρίμνον μὲν ἡμεῖς ἀντὶ πόλτου μάττομεν ἀντὶ
δ' ἀσπαράγου γήτεια καὶ σκολύμους παρασκευάζομεν,
τὸν δ' ἀνθοσμίαν ἀπωσάμενοι τουτονὶ καὶ ἡμερίδην
ἀγριώτερον πίνομεν ἐκ πίθου, κωνώπων χορῷ περιᾳδόμενον; ὅτι φαίης ἂν οὐ φυγὴν οὐδ' ἀπόδρασιν ἡδονῆς εἶναι
τὴν ὑγιεινὴν δίαιταν, ἀλλὰ περὶ ἡδονὰς μετριότητα καὶ
τάξιν ὑπηκόῳ χρωμένην ὀρέξει τοῦ συμφέροντος. ὡς δὲ
λάβρον πνεῦμα κυβερνῆται πολλαῖς μηχαναῖς ὑποφεύγουσιν, παυσάμενον δὲ καὶ μαρανθὲν οὐδεὶς πάλιν ἐκριπίσαι καὶ διασεῖσαι δυνατός ἐστιν, οὕτως πρὸς ὄρεξιν
E ἐνστῆναι μὲν καὶ κολοῦσαι τὸ πλεονάζον αὐτῆς οὐ μέγ'
ἔργον, ἤδη δὲ κάμνουσαν πρὸ καιροῦ καὶ μαλθακιζομένην
καὶ ἀπολείπουσαν τὸ οἰκεῖον ἐντεῖναι καὶ ἀναζωπυρῆσαι
παγχάλεπον, ὦ ἑταῖρε, καὶ δύσεργον. ὅθεν ἡ ποικίλη

4 ss. M. Wellmann, D. Pneum. Schule p. 62[3] 9 662a cf. Clem. Al. Paed. II 15, 1 11 cf. 635b 16 cf. 1073a 692b 18 124d. e

4 διέλεγχε Leonicus δ' ἐλέγχει 7 συγκεραννῦντας T corr. Turn. 10 κιθάριον T corr. Basil. 11 εὔστομον ci. Mez. (cf. 635b) probab. 14 s. σκολύμβους et ἀσθοσμίαν T corr. Ald. 16 κων. χ. περ.] versus vestigia? 23 κολοῦσαι] ού in ras. m. 1 ut vid. T κολάσαι Ald. edd.

τροφὴ βελτίων τῆς ἁπλῆς καὶ τὸ μονοειδὲς ἐχούσης πλήσμιον, ὅσῳ ῥᾷον ἱστάναι φερομένην τὴν φύσιν ἢ κινεῖν ἀπειποῦσαν. καὶ μήν, ὅ γε λέγουσί τινες ὡς πλησμονὴ φευκτότερον ἐνδείας, οὐκ ἀληθές ἐστιν ἀλλὰ τοὐναντίον· εἴ γε πλησμονὴ μέν, ὅταν εἰς φθοράν τινα τελευτήσῃ καὶ νόσον, ἔβλαψεν, ἔνδεια δέ, κἂν ἄλλο μηδὲν ἐξεργάσηται κακόν, αὐτὴ καθ' αὐτὴν παρὰ φύσιν ἐστίν. καὶ ταῦτα F *μὲν ὡς ἀντίχορδα κείσθω τοῖς ὑπὸ σοῦ πεφιλοσοφημένοις. ἐκεῖνο δέ πως ὑμᾶς λέληθεν ‘τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον’, ὅτι τὸ μὲν ποικίλον ⟨ἥδιόν⟩ ἐστι, τὸ δ' ἥδιον εὐο⟨ρεκτό⟩τερον, ⟨τὸ δ' εὐόρεκτον ὑγιεινότερον⟩, ἂν τὴν ὑπερ⟨βολὴν καὶ τἄγ⟩αν ἀφέλῃς· προσφύεται γὰρ ὀργῶντι καὶ δεχομένῳ τῷ σώματι, τῆς ὄψεως προοδοποιούσης· | τὸ δ'* 664 *ἀνόρεκτον ⟨πλανώμενον⟩ καὶ ῥεμβόμενον ἢ παντάπασιν ἐξέβαλεν ἡ φύσις ἢ μόλις ὑπ' ἐνδείας ἔστερξεν. ἐκεῖνό μοι μόνον· φύλαττε καὶ μέμνησο, τὸ ποικίλον ὡς οὐκ ἐν ἀβυρτάκαις καὶ κανδύλοις καὶ καρύκαις ἐστίν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν περίεργα καὶ σπερμολογικά, ποικιλίαν δὲ καὶ Πλάτων* (Rep. 372 c) *παρέχει τοῖς καλοῖς καὶ γενναίοις ἐκείνοις πολίταις, παρατιθεὶς βολβούς, ἐλαίας, λάχανα, τυρόν, ἑψήματα παντοδαπά, πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τραγημάτων ἀμοίρους περιορᾷ δειπνοῦντας.’*

---

3 s. cf. 160 b Telet. rel.[1] p. 34 H. (Theogn. 605) 6 694 b 9 s. 684 e Paroem. I 8. 188. II 275 al. 17 644 b 126 b 19 Stob. III 17, 42 = Muson. p. 95 H. Philo, de special. leg. II, in vol. V p. 90, 9 ss. (Philonea ed. Tisch. p. 8, 3) Clem. Al. Paed. II 15, 1. 2. 3 Athen. IV 138 a

---

1 *πλήσμιον* Steph. *πλησίον* 5 *εἴ* Ald. *ἤ* 8 *ἀντίχορδα* Basil. *ἀντιχορδῆς* 9 *πῶς* ci. Hu. *κύαμον* Steph. *κύμινον* 10 *ἥδ.* add. Steph. lac. 8 T suppl. Turn. 11 *τὸ δ' εὐ. ὑγ.* add. Pat. lac. 6 T suppl. Bern. *ὑπερβολὴν καὶ πολυφαγίαν* Turn. 12 Post *ἀφέλῃς* fort. lac. 1—3 (prope marginem) T 13 *ὄψ.*] *ὀρέξεως* Po., sed. v. p. 104, 6 ss. 14 lac. 6 T suppl. Amyot 17 *αβυρτάκις* T corr. Basil. 21 *ἑψήμ.* Turn. ex Plat., item Clem., *ὀψίματα* T 22 ⟨*τοὺς*⟩ *δειπν.* Wil.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Διὰ τί τὰ ὕδνα δοκεῖ τῇ βροντῇ γίνεσθαι, καὶ διὰ τί τοὺς καθεύδοντας οἴονται μὴ κεραυνοῦσθαι

Colloeuntur Agemachus, Plutarchus, Dorotheus, alii

B 1. *Ὕδνα παμμεγέθη δειπνοῦσιν ἡμῖν Ἀγέμαχος παρέθηκεν ἐν Ἤλιδι. θαυμαζόντων δὲ τῶν παρόντων, ἔφη τις ὑπομειδιάσας 'ἄξιά γε τῶν βροντῶν τῶν ἔναγχος γενομένων,' ὡς δὴ καταγελῶν τῶν λεγόντων τὰ ὕδνα τὴν γένεσιν ἐκ βροντῆς λαμβάνειν. ἦσαν οὖν οἱ φάσκοντες ὑπὸ βροντῆς τὴν γῆν διίστασθαι καθάπερ ἥλῳ τῷ ἀέρι χρωμένης, εἶτα ταῖς ῥωγμαῖς τεκμαίρεσθαι τοὺς τὰ ὕδνα μετιόντας· ἐκ δὲ τούτου δόξαν ἐγγενέσθαι τοῖς πολλοῖς,* C *ὅτι τὸ ὕδνον αἱ βρονταὶ γεννῶσιν οὐ δεικνύουσιν, ὥσπερ εἴ τις οἴοιτο τοὺς κοχλίας ποιεῖν τὸν ὄμβρον ἀλλὰ μὴ προάγειν μηδ' ἀναφαίνειν. ὁ δ' Ἀγέμαχος ἰσχυρίζετο τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸ θαυμαστὸν ἠξίου μὴ ἄπιστον ἡγεῖσθαι. καὶ γὰρ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια βροντῆς ἔργα καὶ κεραυνοῦ καὶ τῶν περὶ ταῦτα διοσημιῶν εἶναι, χαλεπὰς καταμαθεῖν ἢ παντελῶς ἀδυνάτους τὰς αἰτίας ἔχοντα. 'καὶ γὰρ ὁ γελώμενος οὑτοσὶ καὶ παροιμιώδης' ἔφη 'βολβὸς οὐ μικρότητι διαφεύγει τὸν κεραυνόν, ἀλλ' ἔχων δύναμιν ἀντιπαθῆ, καθάπερ ἡ συκῆ καὶ τὸ δέρμα τῆς φώκης ὥς φασι καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων οἱ ναύκληροι κατα-* D *διφθεροῦσιν· τὰ δ' ἀστραπαῖα τῶν ὑδάτων εὐαλδῆ καλοῦσιν οἱ γεωργοὶ καὶ νομίζουσιν. καὶ ὅλως εὐηθές ἐστιν ταῦτα*

7—9 Theophr. fr. 167 (Athen. II 62a s.) Aristot. fr. 272 Plin. n. h. XIX 37 18 s. cf. 641 c 14 Theophr. fr. 174, 1 18 s. cf. 641 c 20 *παροιμ. β.*] cf. Athen. II 64 b 21 *ἀντιπαθῆ*] cf. 641 b et Vorsokr. 68 B 300 22 684 c cf. Plin. n. h. II 146 24 et p. 129, 9 cf. 912 a s. 912 f s.

---

7 *βροντῶν*] *ν* a m. rec. 10. 11 .*ἡλίωι — χρωμένην* T corr. Xyl. cf. 952 a 18 *διοσημείων* T corr. Bern. 20 *παρομοιώδης* T corr. Basil. 23 *ὑιαίνης* T corr. Basil. *ἱστῶν* ci. Reichardt prob. 24 ⟨*καὶ*⟩ *καλοῦσιν* ci. Hu.

θαυμάζειν τὸ πάντων ἀπιστότατον ἐν τοῖς πάθεσι τούτοις καθορῶντας, ἐκ μὲν ὑγρῶν φλόγας ἐκ δὲ μαλακῶν ⟨νεφῶν⟩ ψόφους σκληροὺς ἀναδιδομένους. ταῦτα δ'' εἶπεν 'ἀδολεσχῶ παρακαλῶν ὑμᾶς ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς αἰτίας, ἵνα μὴ πικρὸς γένωμαι συμβολὰς τῶν ὕδνων πρασσόμενος.'

2. Αὐτὸν οὖν ἔφην ἐ γ ὼ τρόπον τινὰ τῷ λόγῳ δεξιὰν ὀρέγειν τὸν Ἀγέμαχον· οὐδὲν γὰρ ἕν γε τῷ παρόντι φαίνεσθαι πιθανώτερον, ⟨ἢ⟩ ὅτι ταῖς βρονταῖς πολλάκις ὕδωρ συνεκπίπτει γόνιμον. 'αἰτία δ' ἡ τῆς θερμότητος ἀνάμιξις· τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ καὶ καθαρὸν τοῦ πυρὸς ἄπεισιν E ἀστραπὴ γενόμενον, τὸ δ' ἐμβριθὲς καὶ πνευματῶδες ἐνειλούμενον τῷ νέφει καὶ συμμεταβάλλον ἐξαιρεῖ τὴν ψυχρότητα καὶ συνεκπονεῖ τὸ ὑγρόν· ὥστε μάλιστα [τὸ] προσηνὲς ἐνδύεσθαι τοῖς βλαστάνουσι καὶ ταχὺ παχύνειν. ἐπεὶ δὲ καὶ κράσεων ἰδιότητα καὶ χυμοῦ διαφορὰν ἐμποιεῖ τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀρδομένοις, ὥσπερ αἵ τε δρόσοι γλυκυτέραν ποιοῦσι τοῖς θρέμμασι τὴν πόαν καὶ ⟨τὰ⟩ τὴν ἶριν ἐξανθοῦντα νέφη, καθ' ὧν ἂν ἐπερείσῃ ξύλων, εὐωδίας ἀναπίμπλησι (καὶ ταύτῃ γνωρίζοντες οἱ παρ' ἡμῖν ἰρίσκηπτα καλοῦσι, τὴν ἶριν ὑπολαμβάνοντες ἐπισκήπτειν), F πολλῷ γε μᾶλλον εἰκός ἐστι τοῖς ἀστραπαίοις καὶ κεραυνίοις ὕδασι καὶ πνεύμασι καὶ θερμότησιν εἰς βάθος ἐλαυνομέναις τὴν γῆν στρέφεσθαι καὶ συστροφὰς ἴσχειν τοιαύτας καὶ χαυνότητας, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασι τὰ χοιραδώδη καὶ

5 cf. 682 a 694 b   19 Ps. Arist. Probl. 906 a 36 Plin. n. h. XII 110

3 lac. 3 T suppl. Turn.   7 ἐγὼ ἔφην T trp. Hu.   9 add. Xyl.   13 ἐξαιρεῖ Emp. ἐξαίρει   14 συνεκπονεῖ Bern. συνεκπίνει T συνεκπέττει (cf. 913 a 938 f) Wy. τὸ del. Re.   16 ἐπεὶ] ἔτι Basil. retento v. 22 δὲ (ubi tum melius esset δὴ) ἐμποιεῖν T corr. Re.   17 ἀρδομ. Steph. ἀρχομ.   18 add. Wy.   19 ἐπερισῃ T corr. edd.   21 ἰρίσκηπτα Bern. ἐρίσκηπτα (ex errore Hesychii) Salmas. ἰριδόσκηπτα Re. ἱερεῖς αὐτὰ T   22 πολλῶν T corr. Xyl. γε Hu. (an δὴ?) δὲ T del. Bern.

ἀδενώδη φύματα θερμότητές τινες καὶ ὑγρότητες αἱματώδεις ἐνδημιουργοῦσιν· οὐ γὰρ ἔοικε ⟨φυ⟩τῷ τὸ ὕδνον
665 οὐδ᾽ ἄνευ ὕδατος ἔχει τὴν γένεσιν, | ἀλλ᾽ ἄρριζον καὶ ⟨ἀβλασ⟩τές ἐστι καὶ ἀπολελυμένον, τῷ καθ᾽ ἑαυτὸ τὴν σύστασιν ἐκ τῆς γῆς ἔχειν παθούσης τι καὶ μεταβαλούσης. εἰ δέ γε γλίσχρος᾽ ἔφην ‘ὁ λόγος ὑμῖν δοκεῖ, τοιαῦτά τοι τὰ πλεῖστα τῶν βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς συνεπομένων· διὸ καὶ μάλιστα τοῖς πάθεσι τούτοις δόξα θειότητος πρόσεστι.᾽

3. Παρὼν δ᾽ ὁ ῥήτωρ Δωρόθεος ‘ὀρθῶς᾽ ἔφη ‘λέγεις· οὐ γὰρ μόνον οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται τοῦτο πεπόνθασιν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τινές. ἐγὼ γοῦν οἶδα, κεραυνοῦ παρ᾽ ἡμῖν εἰς οἰκίαν ἐμπεσόντος καὶ πολλὰ θαυμαστὰ δράσαντος (οἶνόν τε γὰρ ἐκ πίθων διεφόρησε τοῦ κεράμου
B μηδὲν παθόντος, ἀνθρώπου τε καθεύδοντος διαπτάμενος οὔτ᾽ αὐτὸν ἠδίκησεν οὔτε τῆς ἐσθῆτος ἔθιγεν, ζώνην δὲ χαλκοῦς ἔχουσαν ὑπεζωσμένου διέτηξεν τὸ νό⟨μισ⟩μα πᾶν καὶ συνέχεεν) φιλοσόφῳ [δὲ] παρεπιδημοῦντι Πυθαγορικῷ προσελθόντα * καὶ διαπυνθανόμενον· τὸν δ᾽ ἀφοσιωσάμενον καὶ κελεύσαντα ⟨τὰ⟩ καθ᾽ ἑαυτὸν ὁρᾶν καὶ προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. ἀκούω δὲ καὶ στρατιώτου φυλάττοντος ἱερὸν ἐν Ῥώμῃ κεραυνὸν ἐγγὺς πεσόντα διακαῦσαι τῶν ὑποδημάτων τοὺς ἱμάντας, ἄλλο δὲ μηδὲν

---

3 s. cf. Theophr. h. pl. I 1, 11; 6, 5 Plin. n. h. XIX 33 s. **15** cf. 624 b

---

1 post ὑγρότητες lac. 3—4, sed prope marg. T **2** lac. 3—4 T suppl. Exempl. Turn. **3** ἄριζον T corr. Steph. **4** lac. 7 T suppl. Vulc. ἐστι Vulc. ἔτι **5** σύστασιν (om. τὴν) Ex. Turn. στάσιν **8** θειότης T corr. Basil. **17** ὑπεζωσμένους T corr. Turn. lac. 3—4 T suppl. Turn. **18** del. Bern. δὴ ci. Herw. **19** post προσελθ. ⟨τὸν ἄρχοντα⟩ ins. Pat. ⟨τινὰ⟩ Bern. fort. subaudiendum αὐτὸν = illum hominem Hu. ⟨τὸν ἐνοικοῦντα⟩ aut ante φιλοσ. δὲ: ⟨μεγάλως ἐκταραχθέντα τὸν κεκτημένον⟩ inser. ci. Po. **20** τὰ add. Mez. ὁρᾶν def. Po. (cf. Herod. I 8 σκοπέειν τὰ ἑωυτοῦ) δρᾶν (om. ⟨τὰ⟩) = sacrificare ci. Doe.

κακὸν ἐργάσασθαι· καὶ ⟨κυ⟩λιχνίων ἀργυρῶν ξυλίνοις ἐγκειμένων ἐλύτροις τὸν μὲν ἄργυρον συνιζῆσαι τακέντα, τὸ δὲ ξύλον ἄθικτον καὶ ἀπαθὲς εὑρεθῆναι. καὶ ταῦτα μὲν C *ἔξεστι πιστεύειν καὶ μή· πάντων δὲ θαυμασιώτατον, ὃ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν ἴσμεν, ὅτι τῶν ὑπὸ κεραυνοῦ διαφθαρέντων ἄσηπτα τὰ σώματα διαμένει· πολλοὶ γὰρ οὔτε καίουσιν οὔτε κατορύττουσιν, ἀλλ' ἐῶσι περιφράξαντες, ὥσθ' ὁρᾶσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους ἀεί, τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν* (fr. 786)

'φίλος δέ μοι
ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.'

ὅθεν οἶμαι καὶ τὸ θεῖον ὠνομάσθαι τῇ ὁμοιότητι τῆς ὀσμῆς, ἣν τὰ παιόμενα τοῖς κεραυνοῖς ἀφίησιν ἐκτριβομένην πυρώδη καὶ δριμεῖαν· ὑφ' ἧς ἐμοὶ δοκοῦσι καὶ D *κύνες καὶ ὄρνιθες ἀπέχεσθαι τῶν διοβλήτων σωμάτων. ⟨ἀλλ'⟩ ἐμοὶ γὰρ ἄχρι τούτου τῆς αἰτίας ὥσπερ δάφνης παρατετρώχθω· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦτον' ἔφη 'παρακαλῶμεν, ἐπεὶ καὶ τοῖς ὕδνοις ἐνευημέρηκεν, ἵνα μὴ πάθωμεν τὸ τοῦ Ἀνδροκύδους· ἐκεῖνος γὰρ ὧν ἐποίησε πάντων ἐναργέστατα καὶ κάλλιστα τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθῦς ζωγραφήσας ἔδοξε τῷ πάθει μᾶλλον ἢ τέχνῃ κεχρῆσθαι, φύσει γὰρ ἦν φίλοψος· οὕτω φήσει τις καὶ ἡμᾶς ὑφ' ἡδονῆς φιλοσοφήσαντας περὶ τῶν ὕδνων ἀμφισβητήσιμον ἐχόν-*

---

1 ss. cf. Stob. I 23.7 W. (Arrian. phys.) 5 s. 685 c 7 Plin. n. h. II 145 18 cf. Ps. Arist. Probl. 937 b 28 20 668 c Polemo Iliens. fr. 66 (etiam FHG III 134) ap. Athen. VIII 341 a

---

1 *κυλιχν.* Basil. *λυχν.* 2 *ἐγκειμένοις* T corr. Basil. *τὸν* Steph. *τὸ* 12 *ἄλουτος* Musgrave *ἀλλ' οὗτος* *φάραξι* T corr. Xyl. 17 add. Hu. 18 *παρατετάχθω* T corr. Re. 20 *ἐνεργέστερα* T corr. Anonym. 21 *κάλλ.* Basil. *μάλιστα* 22 *ἢ ⟨τῇ⟩τέχνῃ* ci. Re. Wil. 23 *φήσει* Ex. Turn. *φησί* 24—p 132, 3 *φιλοσοφῆσαι τὰ* (cum Wy.) *π. τ. ὕ. ἀ. ἐ. τ. γ. ὡς θρασ⟨ύτατ'⟩, ἕν γε τούτοις ὑ. τ. λ. τῆς εὐπαθείας* (cum Turn.) *κ. τ. αἰτίαν ⟨εὐ⟩προδήλωτον εἶναι πει-*

των τὴν γένεσιν ὡς ὁρᾷς . . . ἐν δὲ τούτοις ὑποκειμένης
E *τῷ λόγῳ τῆς εὐπειθείας καὶ τὴν αἰτίαν . . . προδήλῳ τῷ εἶναι πειθούσης.'*

4. *Ἐμοῦ δὲ † παρακελευομένου καὶ λέγοντος καιρὸν εἶναι καθάπερ ἐν κωμῳδίᾳ μηχανὰς αἴροντα καὶ βροντὰς ἐμβάλλοντα παρὰ πότον διαλέγεσθαι περὶ κεραυνῶν, τὰ μὲν ἄλλα παρίεσαν συνομολογοῦντες, περὶ δὲ τῶν ἐν ᾧ καθεύδουσιν μὴ κεραυνουμένων ἀκοῦσαί τι βουλόμενοι λιπαρεῖς ἦσαν. ἐμοὶ δὲ πλέον οὐδὲν ἐγίνετο τῆς αἰτίας ἀψαμένῳ κοινὸν ἐχούσης τὸν λόγον· ὅμως δ' οὖν ἔφην ὡς τὸ κεραύνιον πῦρ ἀκριβείᾳ καὶ λεπτότητι θαυμαστόν ἐστιν, αὐτόθεν τε τὴν γένεσιν ἐκ καθαρᾶς καὶ ἁγνῆς ἔχον*
F *οὐσίας, καὶ πᾶν εἴ τι συμμίγνυται νοτερὸν ἢ γεῶδες αὐτῷ τῆς περὶ τὴν κίνησιν ὀξύτητος ἀποσειομένης καὶ διακαθαιρούσης. 'διόβλητον μὲν οὐδέν' ὥς φησι Δημόκριτος* (fr. 152) *'. . . παρ' αἰθρίης στέγειν ⟨εὐαγὲς⟩ σέλας.' τὰ μὲν οὖν πυκνὰ τῶν σωμάτων, ⟨σίδηρος,⟩ χαλκός, ἄργυρος, ⟨χρυσός,⟩ ἀποστέγει καὶ φθείρεται καὶ τήκεται, πάσχοντα τῷ προσμάχεσθαι καὶ ⟨ἀν⟩τερείδειν· τῶν δ' ἀραιῶν καὶ πολυπόρων καὶ χαλώντων ὑπὸ μανότητος*

θούσης ci. Hu. *φιλοσοφῆσαι τὰ π. τ. ὑ. ⟨ὡς⟩ ἀμφ. ἑ. τ. γ. [ὡς], ῥασ⟨τωνεύειν δ'⟩ ἐν[δὲ] τούτοις, ὑπ. τ. λ. τῆς εὐπαθείας κ. τ. αἰτίαν ⟨ἐᾶν τῷ⟩ πρόδηλον [τῷ] εἶναι πειθούσης* ci. Pat. *φιλοσοφήσαντας — γένεσιν ἱστορίας ⟨παραδέχεσθαι ῥᾳδίως⟩, ἐν δὲ τούτοις ⟨ἐλλείπειν* vel *ἀπαγορεύειν⟩ ὑποκ. τ. λ. τ. εὐπειθ. καὶ τ. αἰτίαν ⟨ἐν πράγματι⟩ προδηλοτάτῳ μὴ ἀφεῖναι ποθούσης* fere ci. Po.

1 lac. 3 T **2** lac. 2—3 T **4** *παραιτουμένου κ. λ. ἄκαιρον* ci. Wy. *παρακελευομένοις [καὶ] λ. ἄκαιρον* Bern. *παρακελευομέν⟨ων⟩* (aut *-μέν⟨οις⟩*) *οὐ [καὶ] λ. καιρὸν* Hu. (Herw.) **5. 6** *καθάπερ ἐν* Steph. *καθαπερεὶ αἴροντας — ἐμβάλλοντας* inde ab Ald. edd. **7** *παρίεσαν* Steph. *πάρεισι* **8** *ᾧ* Emp. Hu. *τοῖς* **12** *τε* Diels *περὶ* T del. Mez. *περιττὴν γέν.* Re. *⟨τὰ⟩ περὶ τὴν γέν.* Castiglioni **16** lac. 5—6 T *⟨οἷον μὴ τὸ⟩* suppl. Bern.; sed cum *διόβλητον* = res fulmine tacta sit (cf. p. 131, 16) *στέγειν* = *ἀποστέγειν* p. 132, 18 = servare, *⟨γήινον οἷον τὸ⟩* ci. Po. *στέλλειν* (post *οἷον μὴ*) dub. ci. Kern *παρ'* Ald. *περ εὐαγὲς* Diels lac. 4—5 T **17** lac. 6 et **18** lac. 4—5 T suppl. Turn. **19** lac. 4—5 T suppl. Basil.

ἀψαυστὶ διεκθεῖ, | καθάπερ ἱματίων καὶ ξύλων αὔων· 666 τὰ δὲ χλωρὰ καίει, τῆς ὑγρότητος ἀντιλαμβανομένης καὶ συνεξαπτομένης. εἴπερ οὖν τὸ τοὺς καθεύδοντας μὴ ἀποθνήσκειν ὑπὸ κεραυνῶν ἀληθές ἐστιν, ἐνταῦθα δεῖ ζητεῖν οὐκ ἀλλαχόθι τὴν αἰτίαν. μᾶλλον γὰρ ἔρρωται καὶ συνέστηκεν καὶ ἀντερείδει τὰ σώματα τῶν ἐγρηγορότων, ἅτε δὴ πᾶσι τοῖς μέρεσι πεπληρωμένα πνεύματος· ὑφ' οὗ καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐπιστρέφοντος ὥσπερ ἐν ὀργάνῳ καὶ σφίγγοντος εὔτονον γέγονε καὶ συνεχὲς αὐτῷ καὶ πυκνὸν τὸ ζῷον. ἐν δὲ τοῖς ὕπνοις ἐξανεῖται καὶ μανὸν καὶ ἀνώμαλον καὶ ἄτονον καὶ διακεχυμένον, καὶ πόρους ἔσχηκε πολλούς, τοῦ πνεύματος ἐνδιδόντος καὶ ἀπολείποντος, δι' B ὧν φωναί τε καὶ ὀσμαὶ διεκθέουσιν μηδεμίαν αἴσθησιν ἑαυτῶν παρέχουσαι. τὸ γὰρ ἀντερεῖδον καὶ τῷ ἀντερείδειν πάσχον οὐκ ἀπαντᾷ τοῖς προσφερομένοις, ἥκιστα δὲ τοῖς ὑπὸ λεπτότητος καὶ ὠκύτητος τοιαύτης ὥσπερ ὁ κεραυνὸς διιπταμένοις. τὰ μὲν γὰρ ἧττον ἰσχυρὰ δυσπαθείαις ἡ φύσις ἀμύνεται, σκληρότητας προβαλλομένη καὶ πυκνότητας· ὧν δ' ἄμαχος ἡ δύναμίς ἐστιν, ὑπὸ τούτων ἧττον ἀδικεῖται τὰ εἴκοντα τῶν ἀνθισταμένων. 'πρόσλαβε δὲ τούτοις' ἔφην 'οὔτι μικρὰν ἔκπληξιν πρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ φόβον καὶ τάρβος, ὑφ' ὧν πολλοὶ μηδὲν ἄλλο παθόντες αὐτῷ τῷ δεῖσαι ⟨τὸ⟩ ἀποθανεῖν ἀπέθανον. καὶ γὰρ τὰ θρέμματα διδάσκουσι βροντῆς γενομένης οἱ ποιμένες εἰς C ταὐτὸ συνθεῖν καὶ συννεύειν· τὰ γὰρ σποράδην ἀπολειφθέντα διὰ τὸν φόβον ἐκτιτρώσκει. καὶ μυρίους ἤδη τεθνηκότας ἰδεῖν ἔστιν ὑπὸ βροντῆς, οὐδὲν οὔτε πληγῆς ἴχνος οὔτε καύσεως ἔχοντας, ἀλλ' ὑπὸ φόβου τῆς ψυχῆς ὡς ἔοικεν ὄρνιθος δίκην ἀποπταμένης τοῦ σώματος·

7 s. 625 c

1 καθάπερ ἱμ. Xyl. καθαρίμ. 10 μανὸν] ἐστι add. Re. ⟨ὂν⟩ dub. Bern. ⟨γέγονεν⟩ Zie. 14 τῷ Basil. τὸ 17 διισταμένοις T corr. Turn. 20 προσέλαβε T corr. Steph. 21 οὔτι Bern. (fort. iam Vulc., de quo traditur ὄντι) ἔτι T οὐ Wy. ἔτι ἄκραν Doe. 23 add. Stegmann Castiglioni

'πολλοὺς γάρ', ὡς ὁ Εὐριπίδης (fr. 982) *φησί, 'βροντῆς*
[πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσε'.

καὶ γὰρ ἄλλως τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοὴ παθητικώτατόν ἐστιν, καὶ μεγίστας οἱ διὰ ψόφου θόρυβοι καὶ φόβοι ταραχὰς ἐπιφέρουσιν· ὧν τῷ καθεύδοντι πρόβλημα τὸ ἀναίσθητόν ἐστιν. οἱ δ' ἐγρηγορότες καὶ ταῖς προπαθείαις D *ἀναλίσκονται καί, τοῦ δέους τὸ σῶμα συνδέοντος ὡς ἀληθῶς καὶ συνάγοντος καὶ πυκνοῦντος, ἰσχυρὰν ποιοῦσι τὴν πληγὴν τῷ ἀντερείδειν.'*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Διὰ τί πλείστους ἐν γάμοις ἐπὶ δεῖπνον καλοῦσιν

Collocuntur Sossius Senecio, Theo, alii

1. *Ἐν τοῖς Αὐτοβούλου τοῦ υἱοῦ γάμοις συνεώρταζεν ἡμῖν παρὼν ἐκ Χαιρωνείας ὁ Σόσσιος Σενεκίων, καὶ πολλῶν ⟨λόγων⟩ ἄλλων τε τῇ τόθ' ἑορτῇ μάλα πρεπόντων ⟨παρέσχεν⟩ ἀφορμὰς καὶ περὶ τῆ⟨ς αἰτί⟩ας, δι' ἣν πλεῖστοι τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰ γαμικὰ δεῖπνα παραλαμβάνον-*E *ται, διηπόρησε· καὶ γὰρ τῶν νομοθετῶν τοὺς τῇ πολυτελείᾳ κατὰ κράτος πολεμήσαντας ὁρίσαι μάλιστα τῶν εἰς τοὺς γάμους καλουμένων τὸ πλῆθος. 'ὁ γὰρ εἰπών' ἔφη 'περὶ τῆς αἰτίας αὐτῆς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οὐδέν, ἐμοὶ γοῦν κριτῇ, πιθανὸν εἴρηκεν, Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης* (Vorsokr. 73 A 5)*· λέγει δὲ τοὺς ἀγομένους γυναῖκας πολλοὺς παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν ἑστίασιν, ἵνα πολλοὶ συνειδῶσι*

---

3 38 a (= Theophr. fr. 91) 22 = F H G II 396

---

2 *πνεῦμα*] *τραῦμα* Theo Smyrn., Wil. 3 *ἄλλους* T corr. Basil. 14 *ἐν Χαιρωνείᾳ* (hiatus!) ci. Ha., fort. *εἰς Χαιρώνειαν* Hu. 15 lac. 3 T suppl. Wy. alii (ad v. 15 s. cf. 667 d) 16 lac. 3—4 et 4 T suppl. Steph. (*παρεῖχεν* Turn.) 17 *ἄλλων*] *ἀνων* = *ἀνθρώπων* ci. Re. *ἀλλοτρίων* Wy. 21 *αὐτῆς*] *εἷς τις* aut *ταύτης* ci. Re. 22 *ὁ αβαρρήτης* T corr. Xyl.

καὶ μαρτυρῶσιν ἐλευθέροις οὖσι καὶ παρ' ἐλευθέρων γαμοῦσι. τοὐναντίον γὰρ οἱ κωμικοὶ τοὺς πολυτελῶς καὶ σοβαρῶς λαμπρότητι δείπνων καὶ παρασκευῆς γαμοῦντας ὡς οὐ βεβαίως οὐδὲ θαρραλέως † ἐπισυνάπτουσιν· ὡς Μένανδρος (fr. 865) *πρὸς τὸν κελεύοντα ταῖς λοπάσι περιφράττειν . . . ωπον δεινῶς . . . οὐ πρᾶγμα νύμφης* F *λέγεις'.'*

2. *'Ἀλλ' ὅπως μή, ⟨τὸ ῥᾷ⟩στον, ἐγκαλεῖν ἑτέροις δοκῶμεν αὐτοὶ μηδὲν λέγοντες, ἀποφαίνομαι πρῶτος' εἶπεν 'ἐγώ, οὐδεμίαν ἑστιάσεως πρόφασιν οὕτως ἔκδηλον εἶναι καὶ περιβόητον ὡς τὴν τῶν γαμούντων· καὶ γὰρ θύοντας θεοῖς καὶ προπέμποντας φίλον καὶ ξενίζοντας ἔστι πολλοὺς διαλαθεῖν τῶν ἐπιτηδείων, ἡ δὲ γαμήλιος τράπεζα κατήγορον ἔχει τὸν ὑμέναιον | μέγα βοῶντα καὶ* 667 *τὴν δᾷδα καὶ τὸν αὐλόν, ἅ φησιν Ὅμηρος* (Σ 495) *καὶ τὰς γυναῖκας ἱσταμένας ἐπὶ ταῖς θύραις θαυμάζειν καὶ θεᾶσθαι. διὸ μηδενὸς ἀγνοοῦντος τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν κλῆσιν, αἰσχυνόμενοι παραλιπεῖν πάντας τοὺς συνήθεις καὶ οἰκείους καὶ ἁμωσγέπως προσήκοντας αὐτοῖς παραλαμβάνουσιν.'*

3. *Ἀποδεξαμένων δ' ἡμῶν ὑπολαβὼν ὁ* Θέων *'καὶ τοῦτ'' ἔφη 'κείσθω, οὐκ ἀπίθανον γάρ ἐστι, κἀκεῖνο πρόσθες, εἰ βούλει, τὰς τοιαύτας ἑστιάσεις μὴ μόνον φιλικὰς ἀλλὰ καὶ συγγενικὰς εἶναι, καταμιγνυμένης εἰς τὸ γένος ἑτέρας οἰκειότητος. ὃ δὲ τούτου μεῖζόν ἐστιν, οἴκων* B *εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων δυοῖν ὅ τε λαμβάνων τοὺς τοῦ δι-*

---

1 cf. Athen. V 185 b

---

3 *παρασκευῆι* T corr. Re. 4 *ἐπισκώπτουσιν* ci. Amyot *θαρρ.* ⟨*γαμοῦντας*⟩ vel sim. suppl. Re. Bern. Ha., non opus vid. Hu. 6 lac. 4—5 T ⟨*τὴν ἄσ*⟩*ωτον* ci. Pat. lac. 3—5 T *δεινῆς* ⟨◡–⟩*ου φράγμα* ⟨*κοὐ*⟩ *νύμφης λέγεις* ci. Pat. 8 *ὅπως* Re. *ὅμως μὴ* lac. 4—5 *ιστον* T suppl. Re. 9 *ἀποφαίνομαι* Re. *ἀποφαῖνον* 12 *θύοντες* T corr. Basil. 26 *δυοῖν* Basil. *δυσὶν*

δόντος οἰκείους καὶ φίλους ὅ τε διδοὺς τοὺς τοῦ λαμβάνοντος οἰόμενοι δεῖν φιλοφρονεῖσθαι διπλασιάζουσιν τὴν ὑποδοχήν. ἔτι πολλὰ τῶν γαμικῶν ἢ τὰ πλεῖστα δρᾶται διὰ γυναικῶν· ὅπου δὲ γυναῖκες πάρεισι, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀναγκαῖόν ἐστι παραλαμβάνεσθαι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

Εἰ ἡ θάλασσα τῆς γῆς εὐοψοτέρα

Colloountur Polycrates, Symmachus, Lamprias, alii

C **1.** Τῆς Εὐβοίας ὁ Αἰδηψός, οὗ τὰ Θερμὰ χωρίον ἐστὶν αὐτοφυῆ πολλὰ πρὸς ἡδονὰς ἔχον ἐλευθερίους καὶ κατεσκευασμένον οἰκήσεσι καὶ διαίταις, κοινὸν οἰκητήριον ἀποδέδεικται τῆς Ἑλλάδος· πολλῶν δὲ καὶ πτηνῶν καὶ χερσαίων ἁλισκομένων, οὐχ ἧττον ἡ θάλαττα παρέχει τὴν ἀγορὰν εὐτράπεζον, ἐν τόποις καθαροῖς καὶ ἀγχιβαθέσι γενναῖον ἰχθὺν καὶ πολὺν ἐκτρέφουσα. μάλιστα δ' ἀνθεῖ τὸ χωρίον ἀκμάζοντος ἔαρος· πολλοὶ γὰρ ἀφικνοῦνται τὴν ὥραν αὐτόθι καὶ συνουσίας ποιοῦνται μετ' ἀλλήλων ἐν ἀφθόνοις πᾶσι καὶ πλείστας περὶ λόγους ὑπὸ σχολῆς δια-
D τριβὰς ἔχουσι. Καλλιστράτου δὲ τοῦ σοφιστοῦ παρόντος ἔργον ἦν ἀλλαχόθι δειπνεῖν ἄμαχος γὰρ ἡ φιλοφροσύνη, καὶ τὸ πάντας εἰς τὸ αὐτὸ συνάγειν ἐπιεικῶς τοὺς χαρίεντας ἥδιστον παρεῖχε· πολλάκις μὲν γὰρ ἐμιμεῖτο τῶν παλαιῶν τὸν Κίμωνα πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς ἑστιῶν ἡδέως, ἀεὶ ⟨δ'⟩ ὡς ἔπος εἰπεῖν τὸν Κελεόν, ὃν πρῶτον

---

23 v. Cim. 10 comp. Cim. et Luc. 1 v. Per. 9 Arist. Resp. Ath. 27, 3 Theopomp. ap. Athen. XII 533 b (F H G I 293 = F. Gr. Hist. 115 F 89)

---

8 *ἔτι* Turn. *ἐπεὶ* *ἔτι* ⟨*τε*⟩ ci. Wil., sed cf. p. 236, 12. (20) **9** *Αἰδ.* Exempl. Turn. Xyl. *γαληψος* *Θερμὰ* Po. (nomen proprium: *χωρίον* !) *θ*. edd. **10** *αὐτοφυῆ* Re. -*ὲς* T -*ῶς* ci. Madv. **11** *οἰκητ.*] *ἡβητήριον* ci. Xyl. **16** *ἀφικν.* del. Bases **17** *αὐτ.* ⟨*διατρίψοντες*⟩ R. Franke **24** add. Xyl.

ἱστοροῦσιν εὐδοκίμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν κατασκευάσαντα σύνοδον καθημερινὴν ὀνομάσαι πρυτανεῖον.

2. *Ἐγίνοντο δὴ λόγοι τοιαύτῃ συνουσίᾳ πρέποντες ἑκάστοτε· καί ποτε παρέσχον αἱ τράπεζαι ποικιλώταται γινόμεναι ζήτησιν ὑπὲρ ὄψων, πότερον τὰ ἐκ γῆς ἢ τὰ* E *ἐκ θαλάττης ἐπιτηδειότερα· καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἁπάντων ὑμνούντων τὰ ἐκ γῆς πολλὰ καὶ παντοδαπὰ καὶ δυσεξαρίθμητα τοῖς γένεσι καὶ ταῖς διαφοραῖς, τὸν Σύμμαχον ὁ Πολυκράτης προσαγορεύσας ‘σὺ δ’’ εἶπεν ‘ἀμφίαλον ὢν ζῷον καὶ τοσαύταις ἐντεθραμμένος θαλάτταις, αἳ τὴν ἱερὰν πέριξ ὑμῶν ἑλίττουσι Νικόπολιν, οὐκ ἀμύνεις τῷ Ποσειδῶνι;’ ‘βούλομαί γε νὴ Δί’’ ὁ Σύμμαχος εἶπεν ‘καὶ σὲ παραλαμβάνω καὶ παρακαλῶ, τὰ ἥδιστα τῆς Ἀχαϊκῆς καρπούμενον θαλάττης.’ ‘οὐκοῦν’ ἔφη ‘πρῶτον’ ὁ Πολυκράτης ‘ἴωμεν ἐπὶ τὴν συνήθειαν. ὡς γὰρ πολλῶν ὄντων ποιητῶν, ἕνα τὸν κράτιστον ἐξαιρέτως* F *ποιητὴν καλοῦμεν, οὕτως πολλῶν ὄντων ὄψων ἐκνενίκηκεν ὁ ἰχθὺς μόνος ἢ μάλιστά γ’ ὄψον καλεῖσθαι διὰ τὸ πολὺ πάντων ἀρετῇ κρατεῖν. καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόψους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας ὥσπερ Ἡρακλῆς | ὃς ‘τοῖς κρέασι χλωρὰ σῦκ’ ἐπήσθιεν’* (Eur. 668 fr. 907), *οὐδὲ τὸν φιλόσυκον οἷος ἦν Πλάτων, οὐ φιλόβοτρυν οἷος Ἀρκεσίλαος, ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν † ἀναδιδόντας ἑκάστοτε καὶ τοῦ κώδωνος ὀξέως*

---

7 cf. 729 d 17 s. cf. 695 f 17—24 Athen. VII 276 e. f 24 cf. Strab. XIV 2, 21

---

8. 12 *Σύμμ.* Ald. *σίμαχ.* 9 *σὺ* corr. ex *σοὶ* T 11 *πέριξ* Steph. *περὶ* T *παρ’ ὑμῖν* Xyl. 18 *μόνος* Bern. ex Athen. *μόνον* T *γ’* Xyl. *τε* 20 *φιλόψους* Basil. *ὀλοψύχους* 21 *τοῖς* ⟨*βοείοις*⟩ *κρ.* ci. Nauck ex Athen. *ἐπήσθιεν* Xyl. ex Athen. *ἔχων ἤσθιεν* 22 *φιλόσυκον* Basil. *φιλόσοφον* *οὐ*] *οὐδὲ* Vulc. *ἢ* ci. Bern. *οὐ*⟨*δὲ τὸν*⟩ ci. Stegmann 24 *ἀλύοντας* ci. Coraes Doe. cf. 965 a Hesychii *ἀναδινίω = περιπατῶ* confert Bern. *ἀνακύπτοντας* coll. Aristoph. Ran. 1068 ci. Po. *κώδ.* Basil. *κόνωνος* (pr. o in ras.)

ἀκούοντας. καὶ ὁ Δημοσθένης (19, 229) τὸν Φιλοκράτην φησὶν ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου ʻπόρνας καὶ ἰχθῦς ἀγοράζειν', ἐπ' ὀψοφαγίᾳ καὶ ἀσελγείᾳ τὸν ἄνδρα λοιδορῶν. ὁ δὲ Κτησιφῶν οὐ κακῶς, ὀψοφάγου τινὸς ἐν τῇ βουλῇ βοῶντος ῥαγήσεσθαι, ʻμηδαμῶς' εἶπεν ʻὦ ἄνθρωπε ποιήσῃς ἡμᾶς ἰχθυοβρώτους.' ὁ δὲ τὸ στιχίδιον τοῦτο ποιήσας (Com. adesp. 459)

ʻπρὸς καππάριον ζῇς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν'

B τί ποτε βούλεται; τί δ' οἱ πολλοὶ βούλονται, πρὸς θεῶν, ὅταν ἡδέως γενέσθαι παρακαλοῦντες ἀλλήλους λέγωσι ʻσήμερον ἀκτάσωμεν'; οὐχὶ τὸ παρ' ἀκτῇ δεῖπνον ἥδιστον ἀποφαίνουσιν ὥσπερ ἔστιν; οὐ διὰ τὰ κύματα καὶ τὰς ψηφῖδας (τί γάρ; ἐπ' ἀκτῆς τις λέκιθον ὀψᾶται καὶ κάππαριν;), ἀλλ' ὡς ἰχθύος ἀφθόνου καὶ νεαροῦ τὴν παράλιον τράπεζαν εὐποροῦσαν. καὶ μέντοι καὶ πιπράσκεται παρὰ λόγον ἁπάντων τιμιώτατον τὸ θαλάττιον ὄψον· ὁ γοῦν Κάτων οὐχ ὑπερβολικῶς ἀλλ' ἀληθῶς πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν τῆς πόλεως δημηγορῶν εἶπεν,
C ὅτι πλείονος πιπράσκεται ἐν Ῥώμῃ ἰχθὺς ἢ βοῦς κεράμιόν τε ταρίχους πωλοῦσι τιμῆς, ὅσην οὐκ ἂν ἑκατόμβη βούπρῳρος ἄλφοι κατακοπεῖσα. καίτοι φαρμάκων δυνάμεως ὁ ἰατρικώτατος ἄριστος κριτὴς καὶ μελῶν ἀρετῆς ὁ φιλομουσότατος, οὐκοῦν καὶ ἀρετῆς ὄψων ὁ φιλοψότατος. οὐ γὰρ Πυθαγόρᾳ γε τούτων οὐδὲ Ξενοκράτει διαιτητῇ χρηστέον, Ἀνταγόρᾳ δὲ τῷ ποιητῇ καὶ Φιλοξένῳ τῷ Ἐρύξιδος καὶ τῷ ζωγράφῳ Ἀνδροκύδῃ, ὅν φασι τὴν Σκύλ-

1 97c 510b Athen. VIII 343e 11 s. cf. Hesych. s. v. ἀκτή 17 198d v. Cat. Mai. 8 Polyb. XXXI 24, 2 (= Athen. VI 274f) cf. Plin. n. h. IX 67 (M. Catonis quae exstant rec. H. Jordan, p. 97) 22 cf. 620c 26 665d Polemo Iliens. fr. 66 ap. Athen. VIII 341a

13 τί γάρ, ⟨εἰ⟩ ἐπ' ci. Bern. 16 παρὰ Basil. περι 20 ταρίχους Re. ex ταρίχων Athenaei γὰρ T ἑκ. β. ἄ. poetae esse putat Cobet 23 φιλομουσώτατος T corr. Ald.

λαν ζωγραφοῦντα τοὺς περὶ αὐτὴν ἰχθῦς ἐμπαθέστατα καὶ ζωτικώτατα δι' ὀψοφαγίαν ἐξεργάσασθαι. Ἀνταγόρᾳ δ' ὁ βασιλεὺς Ἀντίγονος ἐν τῷ στρατοπέδῳ λοπάδα γόγγρων ἕψοντι περιεζωσμένῳ παραστάς 'ἆρά γ'' εἶπε 'τὸν D Ὅμηρον οἴει τὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος πράξεις ἀναγράφειν γόγγρους ἕψοντα;' κἀκεῖνος οὐ φαύλως 'σὺ δ' οἴει' ἔφησε 'τὸν Ἀγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυπραγμονοῦντα, τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρον ἕψει;' ταῦτ'' εἶπεν ὁ Πολυκράτης 'ἔγωγε συμβάλλομαι ⟨καὶ ὑμῖν⟩ καὶ νὴ Δία τοῖς ἰχθυοπώλαις ἀπὸ τῶν μαρτύρων καὶ τῆς συνηθείας.'

3. 'Ἐγὼ δ'' ὁ Σύμμαχος ἔφη 'τῷ πράγματι μετὰ σπουδῆς πρόσειμι καὶ διαλεκτικώτερον. εἰ γὰρ ὄψον ἐστὶ τὸ τὴν τροφὴν ἐφηδῦνον, ἄριστον ἂν ὄψον εἴη τὸ μάλιστα [τὸ] τὴν ὄρεξιν ἐπὶ τῷ σίτῳ κατασχεῖν δυνάμενον. ὥσπερ οὖν οἱ προσαγορευθέντες Ἐλπιστικοὶ φιλό- E σοφοι συνεκτικώτατον εἶναι τοῦ βίου τὸ ἐλπίζειν ἀποφαί⟨νονται⟩ τῷ ἀπούσης ἐλπίδος οὐδ' ἡδυνούσης ⟨οὐκ ἀ⟩νεκτὸν εἶναι τὸν βίον, οὕτω καὶ τῆς ἐπὶ τὴν τροφὴν ὀρέξεως συνεκτικὸν θετέον οὗ μὴ παρόντος ἄχαρις γίνεται τροφὴ πᾶσα καὶ δυσπρό⟨σφορος⟩. τῶν μὲν οὖν ἐκ γῆς τοιοῦτον οὐδὲν εὑρήσεις, τῶν δὲ θαλαττίων τὸν ἅλα πρῶτον, ⟨οὗ χωρὶς⟩ οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐστιν ἐδώδιμον· ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρτον οὗτος ἐμμιγνύμενος συνηδύνει (διὸ καὶ Δήμητρος σύνναος ὁ Ποσειδῶν) καὶ τῶν ἄλλων ὄψων οἱ

---

3 182f Hegesand. (FHG IV 416) ap. Athen. VIII 340f (Wilamowitz, Antigonos v. Kar. 215, annot. 38) 9s. cf. 646e 12 ad cp. 3. 4 v. Capelle, Herm. 45, 328 20 685b

---

4 ἕψ. — καὶ περιεζ. Athen. 9 ἔγωγε Mez. ἐγὼ δὲ add. Madv. (ὑμῖν add. Wy.) 12 Σύμμ. Ald. σίμ. 15 del. Basil. 18 lac. 4—5 T suppl. Turn. τῷ ἀπούσης Xyl. τῶ·πάσης οὐδ' Re. οὐχ T del. Xyl. 18s. lac. 4—5 T suppl. Turn. 20 συνεκτικώτατον ci. Hu. παρόντος Steph. παντὸς 21 lac. 1—2 T suppl. Xyl. δυσπρόσοιστος Turn. 23 add. Steph.

F *ἅλες ἥδιστον ὄψον εἰσίν. οἱ γοῦν ἥρωες εὐτελοῦς καὶ λιτῆς ἐθάδες ὥσπερ ἀσκηταὶ διαίτης ὄντες καὶ τῆς τροφῆς πᾶσαν ἡδονὴν ἐπίθετον καὶ περίεργον ἀφελόντες, ὡς μηδ' ἰχθύσι χρῆσθαι παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον στρατοπεδεύοντες, οὐχ ὑπέμενον τὰ κρέα χωρὶς ἁλῶν προσφέρεσθαι, μαρτυροῦντες ὅτι τοῦτο τῶν ὄψων μόνον ἀπαραίτητόν ἐστιν. ὡς γὰρ τὰ χρώματα ⟨τοῦ φω⟩τός, οὕτως οἱ χυμοὶ ⟨τοῦ*
669 *ἁ⟩λὸς δέονται πρὸς τὸ ⟨κινῆ⟩σαι τὴν αἴσθησιν· | εἰ δὲ μή, βαρεῖς τῇ γεύσει προσπίπτουσι καὶ ναυτιώδεις. 'νέκυες γὰρ κοπρίων ἐκβλητότεροι' καθ' Ἡράκλειτον* (fr. 96), *κρέας δὲ πᾶν νεκρόν ἐστιν καὶ νεκροῦ μέρος· ἡ δὲ τῶν ἁλῶν δύναμις, ὥσπερ ψυχὴ παραγενομένη, χάριν αὐτῷ καὶ ἡδονὴν προστίθησι. διὸ καὶ προλαμβάνουσι τῆς ἄλλης τροφῆς τὰ δριμέα καὶ τὰ ἁλμυρά, καὶ ὅλως ὅσα μάλιστα τῶν ἁλῶν μετέσχηκε· γίνεται γὰρ φίλτρα ταῦτα τῇ ὀρέξει πρὸς τὰ ἄλλ' ὄψα, καὶ δελεασθεῖσα διὰ τούτων ἐπ' ἐκεῖνα πρόσεισιν νεαλὴς καὶ πρόθυμος· ἐὰν δ' ἀπ' ἐκείνων ἄρξηται, ταχέως ἀπαγορεύει. οὐ μόνον τοίνυν*
B *πρὸς τὴν τροφὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ποτὸν ὄψον εἰσὶν οἱ ἅλες. τὸ μὲν γὰρ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο 'κρόμυον ποτῷ ὄψον'* (*Λ* 630) *ναύταις καὶ κωπηλάταις μᾶλλον ἢ βασιλεῦσιν ἐπιτήδειον ἦν· τὰ δ' ὑφαλμυρίζοντα μετρίως τῶν σιτίων δι' εὐστομίαν πᾶν μὲν οἴνου γένος ἡδὺ τῇ γεύσει καὶ λεῖον ἐπάγει, πᾶν δ' ὕδωρ προσφιλὲς παρέχει καὶ † ἄλκιμον· ἀηδίας δὲ καὶ δυσχερείας, ἣν ἐμποιεῖ τὸ κρόμμυον,*

---

1 685 a **8** s. 730 c cf. 353 d Athen. I 9 d **12** 685 b. c St. V. Fr. I 516; II 722 s.; 1154 Plut. fr. 145 γ Bern. (vol. VII p. 172) al. **15** 687 d **20** 710 c Athen. I 10 b cf. Eustath. 867, 33—868, 1 **22** 687 d 697 d

---

1 *ἥδιστον* (aut *ἴδιον*) Re. *ἥδιον* **7** lac. 6—7 et 2—3 T suppl. Bens. ⟨*φω*⟩*τός* — ⟨*ἁ*⟩*λὸς* iam Turn. **8** lac. 4—5 T suppl. Turn. *εἰ δὲ μή* Steph. *εμὴ* **19** *πρὸς τὸ π.* Bern. *προσ////π.* (etiam *σ* in ras.) T **21** *κωπηλάτες* T corr. Ald. **24** *παρέχει καὶ* Bern. *παρέχεσθαι* *ἄλυπον* ci. Bern. coll. 141 a *ἄχυμον* ci. Wy. *εὔχυμον* dub. Apelt Hu. **25** *κρόμμυον* Ald. *κρόμυον*

οὐδ᾽ ὀλίγον μετέσχηκεν· ἀλλὰ καὶ διαφορεῖ τὴν ἄλλην τροφὴν καὶ παραδίδωσιν εὐπειθῆ καὶ μαλακωτέραν τῇ πέψει, † εὔχαριν μὲν [γὰρ] ὄψου δύναμιν δὲ φαρμάκου τῷ σώματι τῶν ἁλῶν προσφερομένων. καὶ μὴν τά γ᾽ ἄλλα θαλάττης ὄψα πρὸς τῷ ἡδίστῳ καὶ τὸ ἀβλαβέστατον C ἔχει· κρεώδη μὲν γάρ ἐστιν, οὐ βαρύνει δ᾽ ὁμοίως ἀλλὰ καταπέττεται καὶ διαφορεῖται ῥᾳδίως. μαρτυρήσει δ᾽ οὑτοσὶ Ζήνων καὶ νὴ Δία Κράτων, οἳ τοὺς ἀσθενοῦντας πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐπὶ τὸν ἰχθὺν ἄγουσιν ὡς κουφότατον ὄψων. καὶ λόγον ἔχει τὴν θάλατταν ὑγιεινὰ καὶ διαπεπονημένα τοῖς σώμασιν ἐκτρέφειν, εἴ γε καὶ ἡμῖν ἀέρα λεπτότητι καὶ καθαρότητι πρόσφορον ἀναδίδωσιν.'

4. 'Ὀρθῶς' ἔφη 'λέγεις' ὁ Λαμπρίας, 'ἀλλ' ἔτι τῷ λόγῳ προσφιλοσοφήσωμεν. ὁ γὰρ ἐμὸς πάππος εἰώθει λέγειν ἑκάστοτε τοὺς Ἰουδαίους ἐπισκώπτων, ὅτι τὸ δικαιότατον κρέας οὐκ ἐσθίουσιν· ἡμεῖς δὲ φήσομεν δικαιότατον D ὄψον εἶναι τὸ ἐκ θαλάττης. πρὸς μὲν γὰρ ταυτὶ τὰ χερσαῖα κἂν ἄλλο μηδὲν ἡμῖν ᾖ δίκαιον, ἀλλὰ τρέφεταί γε τοῖς αὐτοῖς καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἀέρα, καὶ λουτρὰ καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἅπερ ἡμῖν ἐστιν· ᾗ καὶ σφάττοντες ἐδυσωποῦντο φωνὴν ἀφιέντα γοερὰν καὶ τὰ πλεῖστα πεποιημένοι συνήθη καὶ σύντροφα ταῖς διαίταις. τὸ δὲ τῶν ἐναλίων γένος ἔκφυλον ὅλως καὶ ἄποικον ἡμῶν, ὥσπερ ἐν ἄλλῳ τινὶ κόσμῳ γεγονότων καὶ ζώντων, οὔτ' ὄψις οὔτε φωνή τις οὔθ' ὑπουργία παραιτεῖται τῆς προσ<φορ>ᾶς (οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἔχει χρήσασθαι ζῷον, ὃ μηδ' ὅλως

1s. 688 b 16 cf. St. V. Fr. II 1154 (= Cic. de nat. d. II 160) Clem. Al. Str. VII 33, 3 al. 18 cf. St. V. Fr. II 721 23 729 a. d 24 730 a

---

3 πέψει Turn. ὄψει εἰς χάριν μὲν [γὰρ] ὄ. Turn. ὡς χάριν μὲν [γὰρ] ὄ. Wy. (γὰρ fort. ex margine l. 17 irrepsit) 4 ἁλῶν Basil. ἄλλων 15 ἐπισκόπτων T corr. Ald. 17 γὰρ Bern. γε 20 ᾗ καὶ Wy. νίκαι 25 lac. 2—3 T suppl. Anon. 26 αὐτοῖς] def. Bases (= ὄψει, φωνῇ, ὑπουργίᾳ; χρήσασθαι: ad deprecandam mortem) γὰρ ἂν τις ἔχοι χρ. ζῴῳ, ὃ ci. Steph.

E *ζῇ παρ' ἡμῖν), οὐδὲ δεῖ τινος ἐπ' αὐτὰ στοργῆς, ἀλλ' ὥσπερ Ἅιδης αὐτοῖς ἐστιν οὗτος ὁ παρ' ἡμῖν τόπος· ἐλθόντα γὰρ εἰς αὐτὸν εὐθέως τέθνηκεν.'*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε

Πότερον οἱ Ἰουδαῖοι σεβόμενοι τὴν ὗν ἢ δυσχεραίνοντες ἀπέχονται τῶν κρεῶν

Colloeuntur Callistratus, Polycrates, Lamprias

1. *Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλομένων τινῶν ἀντικατατείνειν τὸν ἕτερον λόγον ἐκκρούων ὁ* Καλλίστρατος *ἔφη 'πῶς ὑμῖν δοκεῖ λελέχθαι τὸ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους,*
F *ὅτι τὸ δικαιότατον κρέας οὐκ ἐσθίουσιν;' 'ὑπερφυῶς' ἔφη ὁ* Πολυκράτης, *'ἐγὼ δὲ καὶ προσδιαπορῶ, πότερον οἱ ἄνδρες τιμῇ τινι τῶν ὑῶν ἢ μυσαττόμενοι τὸ ζῷον ἀπέχονται τῆς βρώσεως αὐτοῦ· τὰ γὰρ παρ' ἐκείνοις λεγόμενα μύθοις ἔοικεν, εἰ μή τινας ἄρα λόγους σπουδαίους ἔχοντες οὐκ ἐκφέρουσιν.'*

2. *'Ἐγὼ μὲν τοίνυν' εἶπεν ὁ* Καλλίστρατος *'οἶμαί*
670 *τινα τιμὴν τὸ ζῷον ἔχειν παρὰ τοῖς ἀνδράσιν· | εἰ δὲ δύσμορφον ἡ ὗς καὶ θολερόν, ⟨ἀλλ' οὐ⟩ κανθάρου καὶ γρυ . . . καὶ κροκοδείλου καὶ ⟨αἰλο⟩ύρου τὴν ὄψιν ἀτοπώτερον ἢ τὴν φύσιν ἀμουσότερον· οἷς ὡς ἁγιωτάτοις ἱερεῖς Αἰγυπτίων ⟨ἄλλοις⟩ ἄλλοι προσφέρονται. τὴν δ' ὗν ἀπὸ χρηστῆς αἰτίας τιμᾶσθαι λέγουσι· πρώτη γὰρ*

---

2 729 c 5 Ad quaest. 5 et 6 cf. J. Heinemann in Pauly Realenc. s. v. Antisemitismus, Suppl. V p. 19—35 11 p. 141, 16 18 cf. Petron. fr. 47 Buech. 20 cf. 703 a 20 ss. cf. Joseph. c. Ap. II 6

---

19 lac. 5 T suppl. Turn. 20 lac. 5—8 T *μυ⟨γαλῆς⟩* Xyl. probab. (cf. p. 143, 12) *γυ⟨πὸς⟩* Wy. *καὶ κροκ.* Ald. *ἐκ κροκ.* lac. 5—7 T suppl. Basil. *ἀτοπωτάτην* T corr. Basil. 21 *ἀμουσ.*] *μυσαρώτερον* ci. Hirschig *τὴν φωνὴν ἀμουσ.* ci. Po. (sed vox suis cum sola voce felis, vix crocodili, haud canthari comparari potest) 22 *ἱερεῖς*] *⟨καὶ⟩ ἱεροῖς* ci. Po. add. Basil. 23 *ἀπὸ χρηστῆς αἰτίας* Madv. *ἀποχρηστῆσαι καὶ | καὶ* (dittogr. vid.) T

σχίσασα τῷ προύχοντι τοῦ ῥύγχους, ὥς φασι, τὴν γῆν ἴχνος ἀρόσεως ἔθηκεν καὶ τὸ τῆς ὕνεως ὑφηγήσατ' ἔργον· ὅθεν καὶ τοὔνομα γενέσθαι τῷ ἐργαλείῳ λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὑός. οἱ δὲ τὰ μαλθακὰ καὶ κοῖλα τῆς χώρας Αἰγύπτιοι γεωργοῦντες οὐδ' ἀρότου δέονται τὸ παράπαν· ἀλλ' ὅταν ὁ Νεῖλος ἀπορρέῃ καταβρέξας τὰς ἀρούρας, B ἐπακολουθοῦντες τὰς ὗς κατέβαλον, αἱ δὲ χρησάμεναι πάτῳ καὶ ὀρυχῇ ταχὺ τὴν γῆν ἔτρεψαν ἐκ βάθους καὶ τὸν σπόρον ἀπέκρυψαν. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ διὰ τοῦτό τινες ὗς οὐκ ἐσθίουσιν, ἑτέρων ζῴων μείζονας ἐπ' αἰτίαις γλίσχραις, ἐνίων δὲ καὶ πάνυ γελοίαις, τιμὰς ἐχόντων παρὰ τοῖς βαρβάροις. τὴν μὲν γὰρ μυγαλῆν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὑπ' Αἰγυπτίων τυφλὴν οὖσαν, ὅτι τὸ σκότος τοῦ φωτὸς ἡγοῦντο πρεσβύτερον· τίκτεσθαι δ' αὐτὴν ἐκ μυῶν πέμπτῃ γενεᾷ νουμηνίας οὔσης· ἔτι δὲ μειοῦσθαι τὸ ἧπαρ ἐν τοῖς ἀφανισμοῖς τῆς σελήνης. τὸν ⟨δὲ⟩ λέοντα τῷ ἡλίῳ συνοικειοῦσιν, ὅτι τῶν γαμψωνύχων τετραπόδων C βλέποντα τίκτει μόνος, κοιμᾶται δ' ἀκαρὲς χρόνου καὶ ὑπολάμπει τὰ ὄμματα καθεύδοντος· κρῆναι δὲ [καὶ] κατὰ χασμάτων λεοντείων ἐξιᾶσι κρουνούς, ὅτι Νεῖλος ἐπάγει νέον ὕδωρ ταῖς Αἰγυπτίων ἀρούραις ἡλίου τὸν λέοντα παροδεύοντος. τὴν δ' ἶβίν φασιν ἐκκολαφθεῖσαν εὐθὺς ἕλκειν δύο δραχμάς, ὅσον ἄρτι παιδίου γεγονότος καρδίαν· ποιεῖν δὲ τῇ τῶν ποδῶν ἀποστάσει πρὸς ἀλλή-

6 Herod. II 14 Eudoxus ap. Ael. n. an. X 16 Plin. n. h. XVIII 168 cf. Diodor. I 36 18 Ael. n. an. V 39 Eustath. Il. 862, 29 Horapoll. I 17. 19 19 s. 366 a Horapoll. I 21 24 381 d

1 τοῦ ῥύγχους Re. τῆς ὀρυχῆς 3 s. ἀπὸ τῆς ὑός delenda vid. Hu. (sed cf. p. 108, 10) 5 ἀρότρου Ald., edd. 6 ἀπορέηι T corr. Steph. 7 ἐπακολουθοῦντες ⟨καὶ σπείροντες⟩ ci. Doe. ἐπακολ. ⟨καὶ ἐπάγοντες⟩ τ. ὗς κατ. (= semen in terram iaciebant) Steph., τὰς ὗς εἰσέβαλλον ci. Re. cf. Herod. 8 ἔστρεψαν Ald., edd. 16 add. Re. 19 s. δὲ κατὰ χασμάτων Exempl. Turn. δὲ καὶ κατασχάμματα τῶν 23 s. δαχμὰς et καρδία T corr. Ald. 24 πόνων et ἄλλους T corr. Basil. ἀποστάσει Hu. (cf. διαστάσει 381 d) ἀποτάσει

λους καὶ πρὸς τὸ ῥύγχος ἰσόπλευρον τρίγωνον. καὶ τί ἄν τις Αἰγυπτίους αἰτιῷτο τῆς τοσαύτης ἀλογίας, ὅπου καὶ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἱστοροῦσιν καὶ ἀλεκτρυόνα λευ- D κὸν σέβεσθαι καὶ τῶν θαλαττίων μάλιστα τρίγλης καὶ ἀκαλήφης ἀπέχεσθαι, τοὺς δ' ἀπὸ Ζωροάστρου μάγους τιμᾶν μὲν ἐν τοῖς μάλιστα τὸν χερσαῖον ἐχῖνον, ἐχθαίρειν δὲ τοὺς ἐνύδρους μῦς καὶ τὸν ἀποκτείνοντα πλείστους θεοφιλῆ καὶ μακάριον νομίζειν; οἶμαι δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους, εἴπερ ἐβδελύττοντο τὴν ὗν, ἀποκτείνειν ἄν, ὥσπερ οἱ μάγοι τοὺς μῦς ἀποκτείνουσι· νῦν δ' ὁμοίως τῷ φαγεῖν τὸ ἀνελεῖν ἀπόρρητόν ἐστιν αὐτοῖς. καὶ ἴσως ἔχει λόγον, ὡς τὸν ὄνον [δὲ] ἀναφήναντα πηγὴν αὐτοῖς ὕδατος τιμῶσιν, οὕτως καὶ τὴν ὗν σέβεσθαι σπόρου καὶ ἀρότου διδάσκαλον γενομένην· ⟨εἰ μή,⟩ νὴ Δία, καὶ τοῦ λαγωοῦ φήσει τις E ἀπέχεσθαι τοὺς ἄνδρας ὡς μυσερὸν καὶ ἀκάθαρτον δυσχεραίνοντας τὸ ζῷον.'

3. 'Οὐ δ⟨ῆτ'' εἶπεν⟩ ὁ Λαμπρίας ὑπολ⟨αβών⟩ 'ἀλλὰ τοῦ μὲν λαγωοῦ ⟨φείδον⟩ται διὰ τὴν πρὸς τὸν † μένον ὑπ' αὐτῶν μυ ... στα θηρίον ἐμφερέστατον †. ὁ γὰρ λαγὼς μεγέθους ἔοικε καὶ πάχους ἐνδεὴς ὄνος εἶναι· καὶ γὰρ ἡ χρόα καὶ τὰ ὦτα καὶ τῶν ὀμμάτων ἡ λιπαρότης καὶ τὸ λαμυρὸν ἔοικε θαυμασίως· ὥστε μηδὲν οὕτω † μηδὲ

8 Laudat Gell. IV 11, 13 cf. Arist. fr. 194 et Plut. fr. XII 4 Bern. vol. VII p. 100 Diog. L. VIII 34. 19 Porphyr. v. Pyth. 45 Ael. v. h. IV 17 6 s. 369 f 537 a 12 cf. Tac. hist. V 3 Joseph. c. Ap. II 7 FHG III 256 = F. Gr. Hist. 87 F 69 al.

12 del. Basil. 14 add. Xyl. φήσει Re. φησί 15 μυσαρὸν edd. 17 lac. 7—8 T suppl. Re. (pro ἔφη Reiskii propter hiatum εἶπεν substituit Hu.) lac. 4—6 T suppl. Ald. 18 lac. 2—3 T suppl. Doe. 19 lac. 4—5 T διὰ τὴν πρὸς τὸν ⟨ὄνον τιμώ⟩μενον ὑπ' αὐτῶν μά⟨λι⟩στα θηρίων ἐμφέρειαν Franke (partim secutus Scaligerum), unde διὰ τὸ εἶναι πρὸς τὸ ⟨τιμώ⟩μενον ὑπ' αὐτ. μά⟨λι⟩στα θηρίον ἐμφερέστατον ci. Hu. 20 πάχους ἐνδεὴς ὄνος Doe. τάχους ἐν δεινοῖς 22 λαμυρὸν Re. (quamvis ipse conferat 685 e) ἁλμυρὸν T def. Doe. μηδὲ del. Doe., fort. inserendum aliquid ante μηδὲ velut ⟨λεπτὸν παχεῖ⟩ (cf. l. 20) Hu.

μικρὸν μεγάλῳ τὴν μορφὴν ὅμοιον γεγονέναι. εἰ μὴ νὴ Δία καὶ πρὸς τὰς ποιότητας αἰγυπτιάζοντες τὴν ὠκύτητα τοῦ ζῴου θεῖον ἡγοῦνται καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν αἰσθητηρίων· ὅ τε γὰρ ὀφθαλμὸς ἄτρυτός ἐστιν αὐτῶν, ὥστε καὶ F καθεύδειν ἀναπεπταμένοις τοῖς ὄμμασιν, ὀξυηκοΐᾳ τε δοκεῖ διαφέρειν, ἣν Αἰγύπτιοι θαυμάσαντες ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἀκοὴν σημαίνουσιν οὖς λαγωοῦ γράφοντες.

τὸ δ' ὕειον κρέας οἱ ἄνδρες ἀφοσιοῦσθαι ⟨δο⟩κοῦσιν, ὅτι μάλιστα ... οἱ βάρβαροι τὰς ἐπὶ ⟨χρωτὸς⟩ λεύκας καὶ λέπρας δυσχεραίνουσι καὶ τῇ προσβολῇ τὰ τοιαῦτα καταβόσκεσθαι πάθη τοὺς ἀνθρώπους οἴονται, | 671 πᾶσαν δ' ὗν ὑπὸ τὴν γαστέρα λέπρας ἀνάπλεων καὶ ψωρικῶν ἐξανθημάτων ὁρῶμεν, ἃ δή, καχεξίας τινὸς ἐγγενομένης τῷ σώματι καὶ φθορᾶς, ἐπιτρέχειν δοκεῖ τοῖς † σώμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ θολερὸν περὶ τὴν δίαιταν τοῦ θρέμματος ἔχει τινὰ πονηρίαν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο βορβόρῳ χαῖρον οὕτω καὶ τόποις ῥυπαροῖς καὶ ἀκαθάρτοις ὁρῶμεν, ἔξω λόγου τιθέμενοι τὰ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φύσιν ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τούτοις. λέγουσι δὲ καὶ τὰ ὄμματα τῶν ὑῶν οὕτως ἐγκεκλάσθαι καὶ κατεσπάσθαι ταῖς ὄψεσιν, ὥστε μηδενὸς ἀντιλαμβάνεσθαι μηδέποτε τῶν ἄνω μηδὲ προσορᾶν τὸν οὐρανόν, ἂν μὴ φερομένων B ὑπτίων ἀναστροφήν τινα παρὰ φύσιν αἱ κόραι λάβωσιν· διὸ καὶ μάλιστα κραυγῇ χρώμενον τὸ ζῷον ἡσυχάζειν, ὅταν οὕτω φέρηται, καὶ σιωπᾶν κατατεθαμβημένον ἀηθείᾳ

8 ss. cf. Tac. hist. V 4 al.; similia 353 f 22– p. 146, 1 cf. Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) I 140

2 *ποιότ.* (vel *ἰδιότ.*) Re. *ὁμοιότητας* 4 *αὐτῷ* ci. Re. 5 *τε* Hu. *δὲ* 7 *σημ. οὖς λ.* Re. *σημαίνουσι τοὺς λαγωοὺς* 8 lac. 4—5 T suppl. Steph. 9 s. lac. 2—3 T ⟨*πάντων*⟩ ci. Bern. *οἱ Ἀσιανοὶ β.* Doe. (cf. Ael. n. an. X 16) *ἐπι* lac. 2+4 (in 2 versibus) *λευκίας* T suppl. et corr. Hu. *ἐπιλευκίας* (om. lac.) edd. 12 *πᾶσαν* Steph. *ἐς ἂν* 13 *ἐξανθησάντων* T corr. Steph. 14 *ἐγγεν.* Re. *ἐκγεν.* 15 *τοῖς ἔξω μέρεσιν* ci. Pat. 18 *τὰ* Re. *μετὰ* 20 *ἐγκεκλίσθαι* ci. Zie. 25 *ἀηθίαι* T corr. Zie.

τὰ οὐράνια καὶ κρείττονι φόβῳ τοῦ βοᾶν συνεχόμενον. εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰ μυθικὰ προσλαβεῖν, λέγεται μὲν ὁ Ἄδωνις ὑπὸ τοῦ συὸς διαφθαρῆναι, τὸν δ' Ἄδωνιν οὐχ ἕτερον ἀλλὰ Διόνυσον εἶναι νομίζουσιν, καὶ πολλὰ τῶν τελουμένων ἑκατέρῳ περὶ τὰς ἑορτὰς βεβαιοῖ τὸν λόγον· οἱ δὲ παιδικὰ τοῦ Διονύσου γεγονέναι· καὶ Φανοκλῆς, ἐρωτικὸς ἀνήρ, ου . . . δήπου πεποίηκεν (Anth. L. II 226 D.)

C 'ἠδ' ὡς θεῖον Ἄδωνιν ὀρειφοίτης Διόνυσος
ἥρπασεν, ἠγαθέην Κύπρον ἐποιχόμενος.''

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Τίς ὁ παρ' Ἰουδαίοις θεός

Collocuntur Symmachus, Moeragenes, alii

1. Θαυμάσας οὖν τὸ ἐπὶ πᾶσι ῥηθὲν ὁ Σύμμαχος 'ἆρ'' ἔφη 'σὺ τὸν πατριώτην θεόν, ὦ Λαμπρία, 'εὔιον ὀρσιγύναικα μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖσι Διόνυσον' (Lyr. adesp. 131) ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀπορρήτοις; ἢ τῷ ὄντι λόγος ἔστι τις ὁ τοῦτον ἐκείνῳ τὸν αὐτὸν ἀποφαίνων;' ὁ δὲ Μοιραγένης ὑπολαβὼν 'ἔα τοῦτον' εἶπεν· 'ἐγὼ γὰρ Ἀθηναῖος ὢν ἀποκρίνομαί σοι καὶ λέγω μηδέν' ἄλλον εἶναι· καὶ τὰ μὲν πολλὰ τῶν εἰς τοῦτο τεκμηρίων μόνοις ἐστὶ ῥητὰ καὶ διδακτὰ τοῖς
D μυουμένοις παρ' ἡμῖν εἰς τὴν τριετηρικὴν παντέλειαν· ἃ

14 cf. 389 b 607 c 15 ss. cf. Tac. hist. V 5 Valer. Max. I 3, 3 Ioh. Lydus, de mens. IV 38 (p. 74, 13 Bekk., p. 111 Wuensch) (Stangl, Berl. phil. Wochenschr. 1913, 671; Cumont, Comptes rendus de l'Acad. des inscr. et b. l. 1906 p. 65)

7 lac. 2 T ὧδέ που Basil. οὔ<τω> ci. Po., fort. οὐ<κ εἰκῇ> δήπου Hu. 8 ἠδ' ὡς Pat. Hu. ηδὼς T ἢ ὡς Bergk Powell εἰδὼς Ald. εἶδος Emp. 9 κύπριν T corr. Xyl. 10 Quaestio VI. non interiecto spatio quintae continuatur; sed titulus exstat in indice libro IV. praemisso T. Disiunxit Casaubonus. 13 ἐπὶ πᾶν ῥηθὲν T corr. Re. σίμακος T corr. Ald. cf. 667 e 668 d 14 εὔιον] ante ι ras. 1 lit. T cf. p. 147, 20 22 εἰς del. Zie.

δὲ λόγῳ διελθεῖν οὐ κεκώλυται πρὸς φίλους ἄνδρας, ἄλλως τε καὶ παρ' οἶνον ἐπὶ τοῖς τοῦ θεοῦ δώροις, ἂν οὗτοι κελεύωσι, λέγειν ἕτοιμος.'

2. Πάντων οὖν κελευόντων καὶ δεομένων πρῶτον μέν' ἔφη 'τῆς μεγίστης καὶ τελειοτάτης ἑορτῆς παρ' αὐτοῖς ὁ καιρός ἐστιν καὶ ὁ τρόπος Διονύσῳ προσήκων. τὴν γὰρ λεγομένην νηστείαν ⟨ἄγοντες⟩ ἀκμάζοντι τρυγητῷ τραπέζας τε προτίθενται παντοδαπῆς ὀπώρας ὑπὸ σκηναῖς καὶ καλιάσιν ἐκ κλημάτων μάλιστα καὶ κιττοῦ διαπεπλεγμέναις· καὶ τὴν προτέραν τῆς ἑορτῆς σκηνὴν ὀνομάζουσιν. ὀλίγαις δ' ὕστερον ἡμέραις ἄλλην ἑορτήν, οὐκ † ἂν δι' E αἰνιγμάτων ἀλλ' ἄντικρυς Βάκχου καλουμένην, τελοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ κραδηφορία τις ἑορτὴ καὶ θυρσοφορία παρ' αὐτοῖς, ἐν ᾗ θύρσους ἔχοντες εἰς τὸ ἱερὸν εἰσίασιν· εἰσελθόντες δ' ὅ τι δρῶσιν, οὐκ ἴσμεν, εἰκὸς δὲ βακχείαν εἶναι τὰ ποιούμενα· καὶ γὰρ σάλπιγξι μικραῖς, ὥσπερ Ἀργεῖοι τοῖς Διονυσίοις, ἀνακαλούμενοι τὸν θεὸν χρῶνται, καὶ κιθαρίζοντες ἕτεροι προΐασιν, οὓς αὐτοὶ Λευίτας προσονομάζουσιν, εἴτε παρὰ τὸν Λύσιον εἴτε μᾶλλον παρὰ τὸν Εὔιον τῆς ἐπικλήσεως γεγενημένης. οἶμαι δὲ καὶ τὴν τῶν σαββάτων ἑορτὴν μὴ παντάπασιν ἀπροσδιόνυσον εἶναι· Σάβους γὰρ καὶ νῦν ἔτι πολλοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσιν F καὶ ταύτην ἀφιᾶσι τὴν φωνὴν ὅταν ὀργιάζωσι τῷ θεῷ, ⟨οὗ πίστω⟩σιν ἔστι δήπου καὶ παρὰ Δημοσθένους (18, 260) λαβεῖν καὶ παρὰ Μενάνδρου (fr. 1060), καὶ οὐκ ἀπὸ ⟨τρό⟩που τις ἂν φαίη τοὔνομα πεποιῆσθαι πρός τινα

---

7 add. Madv. ⟨ἀγαγόντες⟩ H. Lewy 9 καλιάσιν Scaliger καθιᾶσιν κλημμάτων T corr. Ald. 11 οὐκ αὖ Re. οὐκέτι Bollaan 12 ἄντι ras. 1—3 | κρυς T καλουμένου T corr. Re. 18 κραδηφ. Turn. κρατηροφορία 18 προΐασιν Re. προσιᾶσιν 20 εὔειον T corr. Ald. cf. p. 146, 14 21 σαμβάτων T corr. Ald. 22 καὶ νῦν a manu recentiore (non in rasura) T ἔτι Steph. ὅτι 24 lac. 8—10 T suppl. Hu. partim sec. Scalig. et Bern. 26 s. lac. 4—5 T suppl. Steph. τοὔνομα Turn. τοῦ ἅμα πρός τινα Steph. et σόβησιν Re. προς τὴν ἀσέβησιν

672 σόβησιν, ᾗ κατέχει τοὺς βακχεύοντας· | αὐτοὶ δὲ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσιν, ὅταν σάββατα τελῶσι, μάλιστα μὲν πίνειν καὶ οἰνοῦσθαι παρακαλοῦντες ἀλλήλους, ὅταν δὲ κωλύῃ τι μεῖζον, ἀπογεύεσθαί γε πάντως ἀκράτου νομίζοντες. καὶ ταῦτα μὲν εἰκότα φαίη τις ἂν εἶναι· κατὰ κράτος ⟨δὲ τοὺς⟩ ἐναντίους πρῶτον μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ἐλέγχει, μιτρηφόρος τε προϊὼν ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ νεβρίδα χρυσόπαστον ἐνημμένος, χιτῶνα δὲ ποδήρη φορῶν καὶ κοθόρνους, κώδωνες δὲ πολλοὶ κατακρέμανται τῆς ἐσθῆτος, ὑποκομποῦντες ἐν τῷ βαδίζειν, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν· ψόφοις δὲ χρῶνται περὶ τὰ νυκτέλια, καὶ χαλκοκρότους τὰς τοῦ
B θεοῦ τιθήνας προσαγορεύουσιν· καὶ ὁ δεικνύμενος ἐν τοῖς † ἐναντίοις τοῦ νεὼ θύρσος ἐντετυπωμένος καὶ τύμπανα· ταῦτα γὰρ οὐδενὶ δήπουθεν ἄλλῳ θεῶν ἢ Διονύσῳ προσῆκεν. ἔτι τοίνυν μέλι μὲν οὐ προσφέρουσι ταῖς ἱερουργίαις, ὅτι δοκεῖ φθείρειν τὸν οἶνον κεραννύμενον καὶ τοῦτ' ἦν σπονδὴ καὶ μέθυ, πρὶν ἄμπελον φανῆναι· καὶ μέχρι νῦν τῶν τε βαρβάρων οἱ μὴ ποιοῦντες οἶνον μελίτειον πίνουσιν, ὑποφαρμάσσοντες τὴν γλυκύτητα οἰνώδεσι ῥίζαις καὶ αὐστηραῖς, Ἕλληνές τε νηφάλια ταὐτὰ καὶ μελίσπονδα θύουσιν, ὡς ἀντίθετον φύσιν μάλιστα τοῦ μέλιτος πρὸς τὸν οἶνον ἔχοντος. ὅτι δὲ τοῦτο νομίζουσι,
C κἀκεῖνο σημεῖον οὐ μικρόν ἐστι, τὸ πολλῶν τιμωριῶν

---

6 ss. similia Tac. hist. V 5 Clem. Al. Str. V 37 s. 13 cf. vitem auream Ioseph. b. Iud. V 5, 4; ant. Iud. XV 11, 3 Tac. hist. V 5 18 cf. 653 a 656 a 20 s. *νηφ. — μελ.*] cf. 464 c

---

2 *σάββατα* (vel ⟨*τὰ*⟩*σ.*) *τελῶσι* Hu. (cf. p. 147, 21) *σάμβα τιμῶσι* T *σάββατον* Ald. *σάββατα* iam *γ* g teste Wy. 5 s. ⟨*δὲ τοὺς*⟩ *ἐναντίους* Madv. *ἐν αὐτοῖς* 6 *μιτροφ.* edd. ab Ald. 11 *νυκτέλια* Turn. *νῦν τέλεια* *χαλκοκρότους τὰς* Coraes Doe. Madv. *χαλκοκροδυστας* 12 *καὶ*] *κᾆθ'* ci. Bern. 13 *ἐναντ.*] *ἀετοῖς* ci. Doe. coll. locis Iosephi *ἐνωπίοις* ci. Wy. *θύρσους* T corr. Ald. 14 *θεῶν* Bern. *θεῶι* *προσήκει* ci. Mez. (pro *προσήκειν* editionum veterum) 19 *ὀπώδεσι* ci. Hirschig 20 *νηφάλια* Xyl. *νηφάλι ταὐτὰ* Turn. *ταῦτα*

οὐσῶν παρ' αὐτοῖς μίαν εἶναι μάλιστα διαβεβλημένην, τὴν οἴνου τοὺς κολαζομένους ἀπείργουσαν, ὅσον ἂν τάξῃ χρόνον ὁ κύριος τῆς κολάσεως· τοὺς δ' οὕτω κολα . . .

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Διὰ τί τὰς ὁμωνύμους τοῖς πλάνησιν ἡμέρας οὐ κατὰ τὴν ἐκείνων τάξιν ἀλλ' ἐνηλλαγμένως ἀριθμοῦσιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ ἡλίου τάξεως

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Διὰ τί τῶν δακτύλων μάλιστα τῷ παραμέσῳ σφραγῖδας φοροῦσιν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Εἰ δεῖ θεῶν εἰκόνας ἐν ταῖς σφραγῖσιν ἢ σοφῶν ἀνδρῶν φορεῖν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

Διὰ τί τὸ μέσον τῆς θρίδακος αἱ γυναῖκες οὐ τρώγουσιν

---

9 Macrob. VII 13, 7—16 Gell. X 10 Plin. n. h. XXXIII 24 Isidor. Hisp. Etym. XIX 32, 2 11 Macrob. VII 13, 11 Clem. Al. Str. V 28, 4 (cf. Paed. III 59, 2) Diog. L. VIII 17 Iambl. v. Pyth. 84. 256 Porph. v. Pyth. 42 (= Vorsokr. 58 C 4. 6) cf. Plin. n. h. XXXIII 41 13 cfd. fortasse Dioscur. II 136

---

3 Post κολα lac. 18 versuum usque ad finem folii (127) T. In marg. annot. ζήτει (aut λείπει) τετράδιον α̅ ἔχον κεφάλαια ε̅: man. 1 T (praef. p. XI)

Tituli qu. 7—10 huc inserti sunt ex libri IV. indice.

5 ὁμυνύμους T corr. Ald. 6 ἐνηλλαγμένους T corr. Xyl.

D

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ἡδονῶν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἣν σὺ νῦν ἔχεις γνώμην, ἐμοὶ γοῦν ἄδηλόν ἐστιν,

ʽἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσαʼ (Hom. *A* 156)·

*πάλαι γε μὴν ἐδόκεις μὴ πάνυ τι συμφέρεσθαι μηδʼ ἐπαινεῖν τοὺς οὐδὲν ἴδιον τῇ ψυχῇ τερπνὸν οὐδὲ χαρτὸν οὐδʼ αἱρετὸν ὅλως * ἀλλʼ ἀτεχνῶς τῷ σώματι παραζῶσαν*
E *αὐτὴν οἰομένους τοῖς ἐκείνου συνεπιμειδιᾶν πάθεσι καὶ πάλιν αὖ συνεπισκυθρωπάζειν, ὥσπερ ἐκμαγεῖον ἢ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ εἴδωλα τῶν ἐν σαρκὶ γινομένων αἰσθήσεων ἀναδεχομένην. ἄλλοις τε γὰρ πολλοῖς ἁλίσκεται ψεύδους τὸ ἀφιλόκαλον τοῦ δόγματος, ἔν τε τοῖς πότοις οἱ ἀστεῖοι καὶ χαρίεντες εὐθὺς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπὶ τοὺς λόγους ὥσπερ δευτέρας τραπέζας φερόμενοι καὶ διὰ λόγων εὐφραίνοντες ἀλλήλους, ὧν σώματι μέτεστιν οὐδὲν ἢ βραχὺ παντάπασιν, ἴδιόν τι τοῦτο τῇ ψυχῇ ταμιεῖον εὐπαθειῶν ἀποκεῖσθαι μαρτυροῦσι καὶ ⟨ταύ⟩τας ἡδονὰς μόνας εἶναι*
F *τῆς ψυχῆς, ἐκείνας δʼ ἀλλοτρίας, προσαναχρωννυμένας τῷ σώματι. ὥσπερ οὖν αἱ τὰ βρέφη ψωμίζουσαι τροφοὶ μικρὰ μετέχουσι τῆς ἡδονῆς, ὅταν δʼ ἐκεῖνα κορέσωσι καὶ κοιμίσωσι παυσάμενα κλαυθμυρισμῶν, τηνικαῦτα καθʼ ἑαυτὰς γινόμεναι τὰ πρόσφορα σιτία καὶ ποτὰ λαμβάνουσι*
673 *καὶ ἀπολαύουσιν, | οὕτως ἡ ψυχὴ τῶν περὶ πόσιν καὶ*

---

9 1096 d Epicur. fr. 429 ss. 17 133 e 20 705 a

---

8 ⟨τοῦ⟩ σώμ. ci. Bern. 10 lac. indic. Turn. qui ⟨ὑπάρχειν⟩ vel ⟨εἶναι⟩ inserit. ⟨παραχωροῦντας⟩ vel ⟨προσνέμοντας⟩ ci. Hu., sicut 'concedebant' exhibet Xyl. interpr. 15 ψεῦδος T corr. Mez. πότοις Basil. νότοις 20 ταύτας Wy. τὰς T ⟨οἰκείας ταύ⟩τας Po. 22 οὖν Turn. νῦν 23 κορεσθῶσι T corr. Turn.

βρῶσιν ἡδονῶν μετέχει ταῖς τοῦ σώματος ὀρέξεσι δίκην τίτθης ὑπηρετοῦσα καὶ χαριζομένη δεομένῳ καὶ πραΰνουσα τὰς ἐπιθυμίας, ὅταν δ' ἐκεῖνο μετρίως ἔχῃ καὶ ἡσυχάσῃ, πραγμάτων ἀπαλλαγεῖσα καὶ λατρείας ἤδη τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὰς αὑτῆς ἡδονὰς τρέπεται, λόγοις εὐωχουμένη καὶ μαθήμασι καὶ ἱστορίαις καὶ τῷ ζητεῖν τι [ἀκούειν] τῶν περιττῶν. καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τούτων, ὁρῶν ὅτι καὶ οἱ φορτικοὶ καὶ ἀφιλόλογοι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐφ' ἡδονὰς ἑτέρας τοῦ σώματος ἀπωτάτω τὴν διάνοιαν ἀπαίρουσιν, αἰνίγματα καὶ γρίφους καὶ θέσεις ὀνομάτων ἐν ἀριθμοῖς † ὑποσύμβολα προβάλλοντες; ἐκ τούτου δὲ B *καὶ μίμοις καὶ ἠθολόγοις [καὶ Μενάνδρῳ] καὶ τοῖς Μένανδρον ὑποκρινομένοις τὰ συμπόσια χώραν ἔδωκεν, οὐδεμίαν 'ἀλγηδόνα τοῦ σώματος ὑπεξαιρουμένοις' οὐδὲ ποιοῦσι 'λείαν ἐν σαρκὶ καὶ προσηνῆ κίνησιν', ἀλλ' ὅτι τὸ φύσει φιλοθέαμον ἐν ἑκάστῳ καὶ φιλόσοφον τῆς ψυχῆς ἰδίαν χάριν ζητεῖ καὶ τέρψιν, ὅταν τῆς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας καὶ ἀσχολίας ἀπαλλαγῶμεν.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α C

Διὰ τί τῶν μιμουμένων τοὺς ὀργιζομένους καὶ λυπουμένους ἡδέως ἀκούομεν, αὐτῶν δὲ τῶν ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντων ἀηδῶς

Colloquuntur Plutarchus, Epicurei

1. *Περὶ ὧν ἐγένοντο λόγοι καὶ σοῦ παρόντος ἐν Ἀθήναις ἡμῖν, ὅτε Στράτων ὁ κωμῳδὸς εὐημέρησεν (ἦν γὰρ αὐτοῦ*

---

12 cf. 712 b 854 b 14 Epicur. Sent. sel. III p. 72 Us. cf. 635 a 15 Epicur. fr. 411 cf. 786 c 1087 e 1122 e (Clem. Al. Strom. II 106, 3) 20 Ad totam quaest. cf. lib. de aud. poetis c. 3 p. 17 f—18 c Arist. Rhet. 1371 b 7; Poet. 1448 b 10 (W. Süß, Das Problem des Komischen im Alt., N. Jahrb. 45 [1920] p. 33 s.) cf. Plat. Rep. 605 c ss.

---

5 *αὑτ.* Xyl. *αὐτ.* 7 del. Bases cum Xyl. interpr. ⟨ἢ⟩ *ἀκ.* Madv. ⟨*καὶ*⟩ *ἀκ.* Bern. 11 ⟨*καὶ ἄλλα*⟩ *ὑπ.* ci. Re. *ἐν ἀρ. καὶ σύμβολα* Wy. ⟨ἢ⟩ *ὑπ.* dub. Wil. ⟨ἢ⟩ *ὑπὸ συμβόλου* ci. R. Franke 12 del. Po. *καὶ τοῖς Μ. ὑ.* del. Wil. 14 *σώμ.* Turn. *ὄμματος οὐδὲ ποι.* Ald. *οὐδέποιοῦσι* 16 *φιλόθεσμον* T corr. Xyl. 23 *π. ὧν*] i. e. de argumento praefationis, quod attinebat ad Epicureos (p. 152, 1 s.) et comoediae mentionem fecit (p. 152, 3 s.)

πολὺς λόγος), ἑστιωμένων ἡμῶν παρὰ Βοήθῳ τῷ Ἐπικουρείῳ· συνεδείπνουν δ' οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως. εἶθ' οἷον ἐν φιλολόγοις περιέστησεν ἡ τῆς κωμῳδίας μνήμη τὸν λόγον εἰς ζήτησιν αἰτίας, δι' ἣν ὀργιζο- D μένων ἢ λυπουμένων ἢ δεδιότων φωνὰς ἀκούοντες ἀχθόμεθα καὶ δυσκολαίνομεν, οἱ δ' ὑποκρινόμενοι ταῦτα τὰ πάθη καὶ μιμούμενοι τὰς φωνὰς αὐτῶν καὶ τὰς διαθέσεις εὐφραίνουσιν ἡμᾶς. ἐκείνων μὲν οὖν ἁπάντων σχεδὸν εἷς ἦν λόγος· ἔφασαν γάρ, ἐπειδὴ κρείττων ὁ μιμούμενός ἐστι τοῦ πάσχοντος ἀληθῶς καὶ τῷ μὴ πεπονθέναι διαφέρει, συνιέντας ἡμᾶς τοῦτο τέρπεσθαι καὶ χαίρειν.

2. Ἐγὼ δέ, καίπερ ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τιθείς, εἶπον ὅτι φύσει λογικοὶ καὶ φιλότεχνοι γεγονότες πρὸς τὸ λογικῶς καὶ τεχνικῶς πραττόμενον οἰκείως διακείμεθα καὶ θαυμάζομεν, ἂν ἐπιτυγχάνηται. ʻκαθάπερ γὰρ ἡ μέλιττα E τῷ φιλόγλυκυς εἶναι πᾶσαν ὕλην, ᾗ τι μελιτῶδες ἐγκέκραται, περιέπει καὶ διώκει, οὕτως ὁ ἄνθρωπος, γεγονὼς φιλότεχνος καὶ φιλόκαλος, πᾶν ἀποτέλεσμα καὶ πρᾶγμα νοῦ καὶ λόγου μετέχον ἀσπάζεσθαι καὶ ἀγαπᾶν πέφυκεν. εἰ γοῦν παιδίῳ μικρῷ προθείη τις ὁμοῦ [μικρὸν] μὲν ἄρτον, ὁμοῦ δὲ πεπλασμένον ἐκ τῶν ἀλεύρων κυνίδιον ἢ βοΐδιον, ἐπὶ τοῦτ' ἂν ἴδοις φερόμενον· καὶ ὁμοίως ⟨εἴ τις⟩ ἀργύριον ἄσημον, ἕτερος δὲ ζῴδιον ἀργυροῦν ἢ ἔκπωμα παρασταίη διδούς, τοῦτ' ἂν λάβοι μᾶλλον, ᾧ τὸ τεχνικὸν καὶ λογικὸν ἐνορᾷ καταμεμιγμένον. ὅθεν καὶ τῶν λόγων τοῖς F ᾐνιγμένοις χαίρουσι μᾶλλον οἱ τηλικοῦτοι καὶ τῶν παιδιῶν ταῖς περιπλοκήν τινα καὶ δυσκολίαν ἐχούσαις· ἕλκει γὰρ ὡς οἰκεῖον ἀδιδάκτως τὴν φύσιν τὸ γλαφυρὸν καὶ

1 cf. 396 e 12 cf. 540 b

1 ἐπικουρίωι T corr. Xyl. 2 ἀπὸ τῆς αἱρ. (addito αὐτῆς post τῆς) Xyl. ἀποδιαιρέσεως 3 οἷον ἐν Bern. οἱονεὶ 11 τοῦτο Xyl. τοῦ T τούτου Steph. 12 χωρῶι T corr. Ald. 16 ᾗ τι Xyl. ἤ τινι 20 προθ. Wy. προσθ. μ. del. Re. 21 τῶν ⟨αὐτῶν⟩ ἀλ. ci. Re. 22 add. Turn.

πανοῦργον. ἐπεὶ τοίνυν ὁ μὲν ἀληθῶς ὀργιζόμενος ἢ λυπούμενος ἔν τισι κοινοῖς πάθεσι καὶ κινήμασιν ὁρᾶται, τῇ δὲ μιμήσει πανουργία τις ἐμφαίνεται καὶ πιθανότης ἄνπερ ἐπιτυγχάνηται, | τούτοις μὲν ἥδεσθαι πεφύκαμεν ἐκείνοις 674 δ᾽ ἀχθόμεθα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεαμάτων ὅμοια πεπόνθαμεν· ἀνθρώπους μὲν γὰρ ἀποθνήσκοντας καὶ νοσοῦντας ἀνιαρῶς ὁρῶμεν· τὸν δὲ γεγραμμένον Φιλοκτήτην καὶ τὴν πεπλασμένην Ἰοκάστην, ἧς φασιν εἰς τὸ πρόσωπον ἀργύρου τι συμμῖξαι τὸν τεχνίτην, ὅπως ἐκλείποντος ἀνθρώπου καὶ μαραινομένου λάβῃ περιφάνειαν ὁ χαλκός, ⟨ἰδόντες⟩ ἡδόμεθα καὶ θαυμάζομεν. τοῦτο δ᾽ ᾽ εἶπον, ‛ ἄνδρες Ἐπικούρειοι, καὶ τεκμήριόν ἐστι μέγα τοῖς Κυρηναϊκοῖς πρὸς ὑμᾶς τοῦ μὴ περὶ τὴν ὄψιν εἶναι μηδὲ περὶ τὴν ἀκοὴν ἀλλὰ περὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν τὸ ἡδόμενον ἐπὶ τοῖς B ἀκούσμασι καὶ θεάμασιν. ἀλεκτορὶς γὰρ βοῶσα συνεχῶς καὶ κορώνη λυπηρὸν ἄκουσμα καὶ ἀηδές ἐστιν, ὁ δὲ μιμούμενος ἀλεκτορίδα βοῶσαν καὶ κορώνην εὐφραίνει· καὶ φθισικοὺς μὲν ὁρῶντες δυσχεραίνομεν, ἀνδριάντας δὲ καὶ γραφὰς φθισικῶν ἡδέως θεώμεθα τῷ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τῶν μιμημάτων ἄγεσθαι [καὶ] κατὰ τὸ οἰκεῖον. ἐπεὶ τί πάσχοντες ἢ τίνος ἔξωθεν γενομένου πάθους τὴν ⟨ὗν τὴν⟩ Παρμένοντος οὕτως ἐθαύμασαν, ὥστε παροιμιώδη γενέσθαι; καίτοι φασὶ τοῦ Παρμένοντος εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ μιμήσει, ζηλοῦντας ἑτέρους ἀντεπιδείκνυσθαι· προκατειλημμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ λεγόντων ‛ εὖ μὲν ἀλλ᾽ C οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμένοντος ὗν᾽, ἕνα λαβόντα δελφάκιον ὑπὸ μάλης προσελθεῖν· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἀληθινῆς φωνῆς

---

7 ss. 18 c 12 ss. Diog. L. II 90 (cf. Epicur. fr. 451) 14 cf. 706 a 15 s. 18 c 21 18 c Paroem. I 412

---

2 κινήμ. Salmas. μιμήμ. 9 ἐκλείπ. Bern. ἐκλιπόντος 11 ἰδ. add. Hu. ex p. 18 a ἡδ. ⟨ὁρῶντες⟩ Vulc. Steph. Re. nihil desiderant Wy. Wil. 12 ἐπικούριοι T corr. Xyl. 14 τὸ Steph. τὸν ἡδ. Basil. δεόμενον 20 del. Wy. κατὰ] πρὸς ci. Re. 21 add. Bern., ⟨ὗν⟩ post Παρμ. iam Basil. 27 προελθεῖν Duebn.

ἀκούοντες ὑπεφθέγγοντο ‘τί οὖν αὕτη πρὸς τὴν Παρμένοντος ὗν;’ ἀφεῖναι τὸ δελφάκιον εἰς τὸ μέσον, ἐξελέγχοντα τῆς κρίσεως τὸ πρὸς δόξαν οὐ πρὸς ἀλήθειαν. ᾧ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ αὐτὸ τῆς αἰσθήσεως πάθος οὐχ ὁμοίως διατίθησι τὴν ψυχήν, ὅταν μὴ προσῇ δόξα τοῦ λογικῶς ἢ φιλοτίμως περαίνεσθαι τὸ γινόμενον.’

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Ὅτι παλαιὸν ἦν ἀγώνισμα τὸ τῆς ποιητικῆς

Colloquuntur Plutarchus, alii

Ἐν Πυθίοις ἐγίνοντο λόγοι περὶ τῶν ἐπιθέτων ἀγωνισμάτων, ὡς ἀναιρετέα. παραδεξάμενοι γὰρ ἐπὶ τρισὶ τοῖς καθεστῶσιν ἐξ ἀρχῆς, αὐλητῇ Πυθικῷ καὶ κιθαριστῇ καὶ κιθαρῳδῷ, τὸν τραγῳδόν, ὥσπερ πύλης ἀνοιχθείσης οὐκ ἀντέσχον ἀθρόοις συνεπιτιθεμένοις καὶ συνεισιοῦσι παντοδαποῖς ἀκροάμασιν· ὑφ’ ὧν ποικιλίαν μὲν ἔσχεν οὐκ ἀηδῆ καὶ πανηγυρισμὸν ὁ ἀγών, τὸ δ’ αὐστηρὸν καὶ μουσικὸν E οὐ διεφύλαξεν, ἀλλὰ καὶ πράγματα τοῖς κρίνουσιν παρέσχεν καὶ πολλὰς ὡς εἰκὸς ἡττωμένων πολλῶν ἀπεχθείας. οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ τῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν ἔθνος ᾤοντο δεῖν ἀποσκευάσασθαι τοῦ ἀγῶνος, οὐχ ὑπὸ μισολογίας, ἀλλὰ πολὺ πάντων τῶν ἀγωνιστῶν γνωριμωτάτους ὄντας ἐδυσωποῦντο τούτους καὶ ἤχθοντο, πάντας ἡγούμενοι χαρίεντας, οὐ πάντων δὲ νικᾶν δυναμένων. ἡ μ ε ῖ ς οὖν ἐν τῷ συνεδρίῳ παρεμυθούμεθα τοὺς ⟨τὰ⟩ καθεστῶτα κινεῖν βουλομένους καὶ τῷ ἀγῶνι καθάπερ ὀργάνῳ πολυχορδίαν καὶ πολυφωνίαν ἐπικαλοῦντας. καὶ παρὰ τὸ F δεῖπνον, ἑστιῶντος ἡμᾶς Πετραίου τοῦ ἀγωνοθέτου, πάλιν ὁμοίων λόγων προσπεσόντων, ἠμύνομεν τῇ μου-

27 intra a. 102 et 114: Bourguet, de rebus Delphicis (1905) p. 55

1 αὕτη Steph. αὐτῇ 2 ὗν ἀφ. Basil. συναφεῖναι 3 ᾧ Basil. ὃ 6 φιλοτέχνως ci. Po. γινόμ. Bern. γεν. 24 add. Re. 28 ὁμοίως T corr. Turn.

σικῇ· τήν τε ποιητικὴν ἀπεφαίνομεν οὐκ ὄψιμον οὐδὲ νεαρὰν ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας ἀφιγμένην, ἀλλὰ πρόπαλαι στεφάνων ἐπινικίων τυγχάνουσαν. ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἕωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Οἰλύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς | καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ 675 *Χαλκιδέως ἐν αἷς Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι. καταβαλὼν δὲ ταῦτα τῷ διατεθρυλῆσθαι πάνθ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, καὶ τοὺς ἐπὶ ταῖς Πατρόκλου ταφαῖς ἀναγινωσκομένους ὑπό τινων οὐχ 'ἤμονας'* (Ψ 886) *ἀλλὰ 'ῥήμονας', ὡς δὴ καὶ λόγων ἆθλα τοῦ Ἀχιλλέως προθέντος, ἀφείς, εἶπον ὅτι καὶ Πελίαν θάπτων Ἄκαστος ὁ υἱὸς ἀγῶνα ποιήματος παράσχοι καὶ Σίβυλλα νικήσειεν. ἐπιφυομένων δὲ πολλῶν καὶ τὸν βεβαιωτὴν ὡς ἀπίστου ⟨καὶ⟩ παραλόγου τῆς ἱστορίας ἀπαιτούντων, ἐπιτυχῶς ἀναμνησθεὶς ἀπέφαινον Ἀκέσανδρον ἐν τῷ περὶ Λιβύης* (F H G IV 285) *ταῦθ' ἱστοροῦντα. 'καὶ* B *τοῦτο μέν' ἔφην 'τὸ ἀνάγνωσμα τῶν οὐκ ἐν μέσῳ ἐστίν· τοῖς δὲ Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν οἶμαι [ὅτι] πολλοῖς ὑμῶν ἐντυγχάνειν ἐπιμελές ἐστι καὶ χρή, πολυμαθοῦς καὶ οὐ νυστάζοντος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἀνδρός· ἐκεῖ τοίνυν εὑρήσετε γεγραμμένον* (F H G III 123), *ὡς ἐν τῷ Σικυωνίων θησαυρῷ χρυσοῦν ἀνέκειτο βιβλίον Ἀριστομάχης ἀνάθημα τῆς Ἐρυθραίας ἐπικῷ . . . ποιήματι δὶς Ἴσθμια νενικηκυίας. οὐ μὴν οὐδὲ τὴν Ὀλυμπίαν' ἔφην 'ἄξιόν ἐστιν ὥσπερ εἱμαρμένην ἀμετάστατον καὶ ἀμετάθετον ἐν τοῖς ἀθλήμασιν ἐκπεπλῆχθαι. τὰ μὲν γὰρ Πύθια τῶν μουσικῶν ἔσχε τρεῖς ἢ τέτταρας ἐπεισοδίους ἀγῶνας, ὁ δὲ* C

---

5 cf. 153 e/f Comment. ad Hes. O D 650 9 cf. Schol. Ψ 886 (cf. Eustath. p. 1320, 21)

---

1 *ἀποφαίνομεν* T corr. Wy. 14 add. Steph. 19 del. Bern. 22 *σικυωνίωι* T corr. Preller Herw. 24 *επικω* lac. 2 *ποι.* T *ποιήματι δὶς* Bern. *ποιηματίαις* 27 *γὰρ* Mez. *γε*

γυμνικὸς ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὕτως κατέστη, τοῖς δ' Ὀλυμπίοις πάντα προσθήκη πλὴν τοῦ δρόμου γέγονεν· πολλὰ δὲ καὶ θέντες ἔπειτ' ἀνεῖλον, ὥσπερ τὸν τῆς κάλπης ἀγῶνα καὶ τὸν τῆς ἀπήνης· ἀνῃρέθη δὲ καὶ παισὶ πεντάθλοις στέφανος τεθείς· καὶ ὅλως πολλὰ περὶ τὴν πανήγυριν νενεωτέρισται. δέδια δ' εἰπεῖν ὅτι πάλαι καὶ μονομαχίας ἀγὼν περὶ Πίσαν ἤγετο μέχρι φόνου καὶ σφαγῆς τῶν ἡττωμένων καὶ ὑποπιπτόντων, μή με πάλιν ἀπαιτῆτε τῆς ἱστορίας βεβαιωτὴν κἂν διαφύγῃ τὴν μνή-
D *μην ἐν οἴνῳ τὸ ὄνομα καταγέλαστος γένωμαι.'*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Τίς αἰτία δι' ἣν ἡ πίτυς ἱερὰ Ποσειδῶνος ἐνομίσθη καὶ Διονύσου· καὶ ὅτι τὸ πρῶτον ἐστεφάνουν τῇ πίτυι τοὺς Ἴσθμια νικῶντας, ἔπειτα σελίνῳ, νυνὶ δὲ πάλιν τῇ πίτυι

Collocuntur Praxiteles, Lucanius, Plutarchus, rhetor, alii

1. *Ἡ πίτυς ἐζητεῖτο καθ' ὃν λόγον ἐν Ἰσθμίοις στέμμα γέγονε· καὶ γὰρ ἦν τὸ δεῖπνον ἐν Κορίνθῳ, Ἰσθμίων ἀγομένων ἑστιῶντος ἡμᾶς Λουκανίου τοῦ ἀρχιερέως.*
E *Π ρ α ξ ι τ έ λ η ς μὲν οὖν ὁ περιηγητὴς τὸ μυθῶδες ἐπῆγεν, ὡς λεγόμενον εὑρεθῆναι τὸ σῶμα τοῦ Μελικέρτου πίτυι προσβεβρασμένον ὑπὸ τῆς θαλάττης· καὶ γὰρ οὐ πρόσω Μεγάρων εἶναι τόπον, ὃς 'Καλῆς δρόμος' ἐπονομάζεται, δι' οὗ φάναι Μεγαρεῖς τὴν Ἰνὼ τὸ παιδίον ἔχουσαν δραμεῖν ἐπὶ τὴν θάλατταν. κοινῶς δ' ὑπὸ π ο λ λ ῶ ν λεγομένου ὡς ἴδιόν ἐστι στέμμα Ποσειδῶνος ἡ πίτυς, Λ ο υ κ α ν ί ο υ δὲ προστιθέντος ὅτι καὶ τῷ Διονύσῳ καθωσιωμένον τὸ φυτὸν οὐκ ἀπὸ τρόπου ταῖς περὶ τὸν Μελικέρτην συνῳκείωται τιμαῖς, αὐτὸ τοῦτο ζήτησιν παρεῖχεν, ᾧτινι*

---

2 cf. 639 a **4** s. Pausan. V 9, 1 (VI 15, 8) FHG III 122 (Polemonis) **14** cf. v. Timol. 26 **20** cf. Paus. II 1, 3

---

6 *νενετεωρισται* T corr. Basil, *εἰπεῖν* Re. *εἶπεν* **9** *ἀπαιτῆτε* Xyl. *ἀπατᾶτε* **16** *ἰσθμοῖς* T corr. Xyl. **18** *ἡμᾶς* Turn. *ἡμῖν*

λόγῳ Ποσειδῶνι καὶ Διονύσῳ τὴν πίτυν οἱ παλαιοὶ καθωσίωσαν. ἐδόκει δ' ἡμῖν μηδὲν εἶναι παράλογον· F ἀμφότεροι γὰρ οἱ θεοὶ τῆς ὑγρᾶς καὶ γονίμου κύριοι δοκοῦσιν ἀρχῆς εἶναι· καὶ Ποσειδῶνί γε Φυταλμίῳ Διονύσῳ δὲ Δενδρίτῃ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν Ἕλληνες θύουσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν τῷ Ποσειδῶνι φαίη τις ἂν τὴν πίτυν προσήκειν, | οὐχ ὡς Ἀπολλόδωρος (Fr. Gr. Hist. 244 676 F 123) οἴεται παράλιον φυτὸν οὖσαν οὐδ' ὅτι φιλήνεμός ἐστιν ὥσπερ ἡ θάλασσα (καὶ γὰρ τοῦτό τινες λέγουσιν), ἀλλὰ διὰ τὰς ναυπηγίας μάλιστα. καὶ γὰρ αὐτὴ καὶ τὰ ἀδελφὰ δένδρα, πεῦκαι καὶ στρόβιλοι, τῶν τε ξύλων παρέχει τὰ πλοϊμώτατα πίττης τε καὶ ῥητίνης ἀλοιφήν, ἧς ἄνευ τῶν συμπαγέντων ὄφελος οὐδὲν ἐν τῇ θαλάττῃ. τῷ δὲ Διονύσῳ τὴν πίτυν ἀνιέρωσαν ὡς ἐφηδύνουσαν τὸν οἶνον· τὰ γὰρ πιτυώδη χωρία λέγουσιν ἡδύοινον τὴν ἄμπελον φέρειν. καὶ τὴν θερμότητα τῆς γῆς Θεόφραστος αἰτιᾶται· καθόλου γὰρ ἐν ἀργιλώδεσι τόποις φύεσθαι τὴν πίτυν, εἶναι δὲ τὴν ἄργιλον θερμήν, διὸ καὶ συνεκπέττειν B τὸν οἶνον, ὥσπερ καὶ τὸ ὕδωρ ἐλαφρότατον καὶ ἥδιστον ἡ ἄργιλος ἀναδίδωσιν, ἔτι δὲ καὶ καταμιγνυμένη πρὸς σῖτον ἐπίμετρον ποιεῖ δαψιλές, ἁδρύνουσα καὶ διογκοῦσα τῇ θερμότητι τὸν πυρόν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς πίτυος αὐτῆς εἰκὸς ἀπολαύειν τὴν ἄμπελον, ἐχούσης ἐπιτηδειότητα πολλὴν πρὸς σωτηρίαν οἴνου καὶ διαμονήν· τῇ τε γὰρ πίττῃ πάντες ἐξαλείφουσι τὰ ἀγγεῖα, καὶ τῆς ῥητίνης ὑπομιγνύουσι πολλοὶ τῷ οἴνῳ καθάπερ Εὐβοεῖς τῶν Ἑλλαδικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν οἱ περὶ τὸν Πάδον οἰκοῦντες, ἐκ δὲ τῆς περὶ Βίενναν Γαλατίας ὁ πισσίτης οἶνος κατα- C

4 cf. 730 d al. 16 Non inveni in Theophr. libris 17 aliter 648 d 25 Plin. n. h. XIV 127 s. 26 Plin. n. h. XIV 124; XVI 54

2 δ' ἡμῖν Bern. δέμιν T δέ μοι Xyl. 6 ⟨καὶ⟩ κατ' ci. Jacoby 12 ῥητ. Ald. ῥιτ. 15 ἡδύοινον Turn. ἡδὺ οἶνον 18 συνεκπεπτειν T corr. (?) Steph. 25 ῥητ. Basil. ῥιτ.

κομίζεται, διαφερόντως τιμώμενος ὑπὸ Ῥωμαίων. οὐ γὰρ μόνον εὐωδίαν τινὰ τὰ τοιαῦτα προσδίδωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οἶνον [ἐμποιεῖ] παρίστησι ταχέως ἐξαιροῦντα τῇ θερμότητι τοῦ οἴνου τὸ νεαρὸν καὶ ὑδατῶδες.

2. *Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τῶν ῥητόρων ὁ μάλιστα δοκῶν ἀναγνώσμασιν ἐντυγχάνειν ἐλευθερίοις 'ὦ πρὸς θεῶν' εἶπεν, 'οὐ γὰρ ἐχθὲς ἡ πίτυς ἐνταῦθα καὶ πρῴην στέμμα γέγονε τῶν Ἰσθμίων, πρότερον δὲ τοῖς σελίνοις ἐστέφοντο; καὶ τοῦτ' ἔστι μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ φιλαργύρου τινὸς ἀκοῦσαι λέγοντος* (Com. adesp. 153)

'τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου
D *ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος.'*

ἱστορεῖ δὲ καὶ Τίμαιος ὁ συγγραφεύς, ὅτι Κορινθίοις, ὁπηνίκα μαχούμενοι πρὸς Καρχηδονίους ἐβάδιζον ὑπὲρ τῆς Σικελίας, ἐνέβαλόν τινες ὄνοι σέλινα κομίζοντες· οἰωνισαμένων δὲ τῶν πολλῶν τὸ σύμβολον ὡς οὐ χρηστόν, ὅτι δοκεῖ τὸ σέλινον ἐπικήδειον εἶναι καὶ τοὺς ἐπισφαλῶς νοσοῦντας δεῖσθαι τοῦ σελίνου φαμέν, ἄλλως θ' ὁ Τιμολέων ἐθάρρυνεν αὐτοὺς καὶ ἀνεμίμνησκε τῶν Ἰσθμοῖ σελίνων, οἷς ἀναστέφουσι Κορίνθιοι τοὺς νικῶντας. ἔτι τοίνυν ἡ Ἀντιγόνου ναυαρχὶς ἀναφύσασα περὶ πρύμναν αὐτομάτως σέλινον Ἰσθμία ἐπωνομάσθη. καὶ τοῦτο δὴ τὸ

---

2 cf. Plin. n. h. XIV 124 13 v. Timol. 26 Diod. XVI 79; om. in FHG

---

3 del. Hu. (ut gloss. ad *προσδίδωσεν*) *εὔποτον* ci. Wy., alii aliud, sed *παρίστησι* = ad vigorem redigunt, cf. Theophr. c. pl. V 16, 5. 6 *ἐξαιροῦντα* Madv. *ἐξαίρων* 4 *τοῦ οἴνου* del.? Hu. 6 *Ἐλευθέριος* ci. Re. 8 *στέμμα*] Hinc deest T, cum interciderit unus quaternio, usque ad p. 168, 11; cf. praef. p. XI s. Adhibentur in hac lacuna 𝔓 g *Π*(= *γ* E [n, Par. 1680, Marc. 248]) *τῶν Ἰ.* del. Ha. *δὲ τοῖς* Steph. *αὐτοῖς* *Ω* 11. 12 *ἡδέως. — (B.) πόσον .... ὤνιος;* ci. Re. 13 *Κορινθίοις* Hu. cum Xyl. interpr. *κορίνθιοι* *Ω* 15 *ὄνοι* Re. *οὐ* *Ω* *ἡμίονοι* v. Tim. 17 *ἐπικήδ.* Duebn. *ἀνεπιτήδειον* *Ω* *τοὺς* Basil. *τὸ* *Ω* 18 *ἄλλως θ'* Bases coll. *ἄλλα τε* in v. Tim. *ὡς* *Ω* del. Re. ⟨*οὐκ ἀτόπ*⟩*ως* ci. Castiglioni 19 *ἰσθμοῖ* 𝔓 g *ἰσθμοῖς* *Π*

σκολιὸν ἐπίγραμμα † δῆλον κεραμέα νομίζει † διαβεβυσ- E *μένην σελίνῳ· σύγκειται δ' οὕτω*

'χθὼν ἡ † παλὰς γῆ πυρὶ κατηθαλωμένη
κεύθει κελαινὸν αἷμα Διονύσου θοοῦ,
ἔχουσα κλῶνας Ἰσθμικοὺς ἀνὰ στόμα.'

ἢ ταῦτ'' εἶπεν 'οὐκ ἀνεγνώκαθ' ὑμεῖς οἱ τὴν πίτυν ὡς οὐκ ἐπείσακτον οὐδὲ νέον ἀλλὰ πάτριον καὶ παλαιὸν δὴ στέμμα τῶν Ἰσθμίων σεμνύνοντες;'

Ἐκίνησεν οὖ⟨ν τοὺς⟩ νέους ὡς ἂν πολυμαθὴς ἀνὴρ καὶ πολυγράμματος. (**3.**) *ὁ μέντοι* Λουκάνιος *εἰς ἐμὲ βλέψας ἅμα καὶ μειδιῶν 'ὦ Πόσειδον' ἔφη 'τοῦ πλήθους τῶν γραμμάτων· ἕτεροι δ' ἡμῶν τῆς ἀμαθίας ὡς ἔοικε καὶ τῆς ἀνηκοΐας ἀπέλαυον ἀναπείθοντες τοὐναντίον, ὡς ἡ μὲν* F *πίτυς ἦν στέμμα τῶν ἀγώνων πάτριον, ἐκ δὲ Νεμέας κατὰ ζῆλον ὁ τοῦ σελίνου ξένος ὢν ἐπεισῆλθε δι' Ἡρακλέα καὶ κρατήσας ἠμαύρωσεν ἐκεῖνον ὡς † ἱερὸν ἐπιτήδειον· εἶτα μέντοι χρόνῳ πάλιν ἀνακτησαμένη τὸ πάτριον γέρας ἡ πίτυς ἀνθεῖ τῇ τιμῇ. | ἐγὼ γοῦν ἀνεπειθόμην καὶ προσ-* 677 *εῖχον, ὥστε καὶ τῶν μαρτυρίων ἐκμαθεῖν πολλὰ καὶ μνημονεύειν, Εὐφορίωνα μὲν οὕτω πως περὶ Μελικέρτου λέγοντα* (fr. 98 Scheidw., 84 Powell, Meineke Anal. Al. p. 80 ss.)

'κλαίοντες δέ τε κοῦρον ἐπ' † αἰλίσι πιτύεσσι
κάτθεσαν, ὀκκότε δὴ στεφάνωμ' ἄθλοις φορέονται.

---

1 *δηλοῖ κεραμίαν* (vel *κεραμεᾶν* Bern.) *ἀμύστιδα βεβ.* ci. Madv. 3 *Πελασγὴ* ci. Steph. *ἡ κωλιὰς γῆ* Winckelmann Madv. (coll. 42 d cum anim. Wy.) 4 *θεοῦ* ci. n Steph. 6 *ἀνεγν. ὑμ. οἱ* Franke *ἀνέγνω κάτευμαί σοι* **O** *ἂν ἔγνω* lac. 2 syll. *τὴν π.* n *ἂν ἔγνω τὴν* Par. 1680 7 s. *δὴ στέμμα τῶν* Bryanus *δὲ στεμμάτων* **Ω** 9 *οὖν τοὺς* Re. *οὐ* **Ω** 11 *πόσειδον* n Bern. *ποσειδῶν* (vel *-ὼν*) **O** 13 *ἀπέλαυον* 𝔓 g *ἀπέλαβον* *Π* 15 *ὁ τ. σελ.* ⟨*στέφανος*⟩ ci. Steph., sed cf. p. 86, 13 *τοὺς ἀνθίνους* et 111, 3. 259, 8. 321, 9 s. 16 *ὡς ἱεροῖς ἀνεπιτήδειον* ci. Re. (partim cum Steph.) *ὡς ἡρῷον* (sc. Herculis) *ἐπινίκιον* Kron. 22 *αἰνῇσι* ci. Re. *ἐπ' ἀγχιαλοῖς* Meineke, Scheidweiler, Powell *ὑπ' αἰπεινῇσι πίτυσσι* Bern. *πιτύεσσι* *Π* *πιτύεσι* 𝔓 g 23 *ὀκκόθε* (pro *ὁπόθεν*) Re. Powell *στεφάνωμ'* Bern. *-νων* **Ω** *-νους* Re. *φορέοντο* ci. Scheidw. Powell

οὐ γάρ πω τρηχεῖα λαβὴ κατεμήσατο χειρῶν
Μήνης παῖδα χάρωνα παρ' Ἀσωποῦ γενετείρῃ,
ἐξότε πυκνὰ σέλινα κατὰ κροτάφων ἐβάλοντο·'

Καλλίμαχον δὲ μᾶλλον διασαφοῦντα· λέγει δ' ὁ Ἡρακλῆς αὐτῷ περὶ τοῦ σελίνου (fr. 103 Schn.)

B *'καί μιν Ἀλητιάδαι, πουλὺ γεγειότερον*
τοῦδε παρ' Αἰγαίωνι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα,
θήσουσιν νίκης σύμβολον Ἰσθμιάδος,
ζήλῳ τῶν Νεμέηθε· πίτυν δ' ἀποτιμήσουσιν,
ἣ πρὶν ἀγωνιστὰς ἔστεφε τοὺς Ἐφύρῃ.'

ἔτι δ' οἶμαι Προκλέους ἐντετυχηκέναι γραφῇ (F H G II 342) *περὶ τῶν Ἰσθμίων ἱστοροῦντος, ὅτι τὸν πρῶτον ἀγῶν' ἔθεσαν περὶ στεφάνου πιτυΐνου· ὕστερον δέ, τοῦ ἀγῶνος ἱεροῦ γενομένου, ἐκ τῆς Νεμεακῆς πανηγύρεως μετήνεγκαν ἐνταῦθα τὸν τοῦ σελίνου στέφανον. ὁ δὲ Προκλῆς οὗτος ἦν εἷς τῶν ἐν Ἀκαδημίᾳ Ξενοκράτει συσχολασάντων.'*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

C *Περὶ τοῦ 'ζωρότερον δὲ κέραιε'*

Collocuntur Niceratus, Sosicles, Antipater, Plutarchus

1. *Γελοῖος ἐδόκει τισὶ τῶν συνδειπνούντων ὁ Ἀχιλλεὺς ἀκρατότερον ἐγχεῖν τὸν Πάτροκλον κελεύων, εἶτ' αἰτίαν τοιαύτην ἐπιλέγων* (*I* 204)

---

2 cf. Vorsokr. 3 B 2; 59 A 77 F H G II 30   19 Hom. *I* 203 cf. Porphyr., Schol., Eust. ad *I* 203. Quaestione V 4 usus est Athen. X 423 e (Theophr. fr. 116)   22 cf. Athen. I 10 c

---

1 *οὔπω γὰρ τρ.* g   *λαβὴ* Turn. *λάβη* **O** *λάμη* g   *καταμήσ.* Meineke Powell   2 *Μήνης* Meineke *μήμης* **O** *μίμης* E   6 *ἀλητίδαι* **Ω** corr. Xyl.   *πουλὺ* 𝔓 g *πολὺ* *Π*   7 *Αἰγ.* Turn. *αἰγέωνι* 𝔓 g *αγεῶνι* *Π*   8 *θήσουσι* **Ω** corr. Duebn.   9 *τῶν Νεμ.* Turn. *τωνεμέηθεν* (*τῶνεμ.* g) **Ω**   10 *ἐν φύρῃ* g   11 *Προκλ.* Turn. *πρὸ κλ.* (= *πατροκλ.*?) 𝔓 *πατροκλ.* g *περικλ.* *Π*   16 *προκλ.* 𝔓 *πατροκλ.* **O**   19 *κέραιρε* n cum Athen. et complur. codd. Hom. *κέρερε* E   22 *ἀκρατώτερον* **Ω** corr. Duebn.

'οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.'

Νικήρατος μὲν οὖν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν ὁ Μακεδὼν ἄντικρυς ἀπισχυρίζετο μὴ ἄκρατον ἀλλὰ θερμὸν εἰρῆσθαι τὸ 'ζωρὸν' ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως, ὃ δὴ καὶ λόγον ἔχειν, ἀνδρῶν ἑταίρων παρόντων νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα· καὶ γὰρ ἡμᾶς, ὅταν τοῖς θεοῖς ἀποσπένδειν μέλλωμεν, νεοκρᾶτα ποιεῖν. Σωσικλῆς δ' ὁ ποιητὴς D *τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπιμνησθεὶς εἰρηκότος ἐν τῇ καθόλου μεταβολῇ γίνεσθαι* (fr. 35, 15) *'ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα' μᾶλλον ἔφη τὸ εὔκρατον ἢ τὸ ἄκρατον ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ζωρὸν λέγεσθαι καὶ μηδέν γε κωλύειν ἐπικελεύεσθαι τῷ Πατρόκλῳ τὸν Ἀχιλλέα παρασκευάζειν εὔκρατον εἰς πόσιν τὸν οἶνον· εἰ δ' ἀντὶ τοῦ ζωροῦ 'ζωρότερον' εἶπεν, ὥσπερ 'δεξιτερὸν' ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ καί 'θηλύτερον' ἀντὶ τοῦ θήλεος, οὐκ ἄτοπον εἶναι· χρῆσθαι γὰρ ἐπιεικῶς ἀντὶ τῶν ἁπλῶν τοῖς συγκριτικοῖς. Ἀντίπατρος δ' ὁ ἑταῖρος ἔφη τοὺς μὲν ἐνιαυτοὺς ἀρχαϊκῶς 'ὥρους' λέγεσθαι, τὸ ⟨δὲ⟩ ζα μέγεθος εἰωθέναι σημαίνειν· ὅθεν τὸν πο-* E *λυετῆ καὶ παλαιὸν οἶνον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ζωρὸν ὠνομάσθαι.*

2. *Ἐγὼ δ' ἀνεμίμνησκον αὐτούς, ὅτι τῷ 'ζωρότερον' τὸ θερμὸν ἔνιοι σημαίνεσθαι λέγουσι τῷ δὲ θερμοτέρῳ τὸ τάχιον· ὥσπερ ἡμεῖς ἐγκελευόμεθα πολλάκις τοῖς διακονοῦσι θερμότερον ἅπτεσθαι τῆς διακονίας. ἀλλὰ μειρακιώδη τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν ἀπέφαινον, δεδιότων ὁμολογεῖν ἀκρατότερον εἰρῆσθαι τὸ ζωρότερον, ὡς ἐν ἀτόπῳ τινὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἐσομένου· καθάπερ ὁ Ἀμφιπολίτης Ζωίλος ὑπελάμβανεν, ἀγνοῶν ὅτι πρῶτον μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς*

3 *ἐπισχυρίζεται* **Ω** corr. Re. 9 *ζωρά τε* 𝔓 g *ζωρώτερον* (vel *ζωρότ.*) *Π* 10 *τὸ ἄκρ.* 𝔓 g *ἄκρ.* (om. *τὸ*) *Π* 18 add. Turn. *εἰωθέναι* Re. *εἴωθεν* 𝔓 *γ* *εἴωθε* **O** *πολυετῆ* Steph. cum Eustath. p. 746, 64 *πολυτελῆ* **Ω** 19 *ὀνομάζεσθαι* E 21 *τῷ.ζ.* Steph. *τὸ ζ.* **Ω** 22 *τὸ θερμότερον* ci. Hu. *ἔνιοι* Steph. *ἐνίοις* 𝔓 g *ἐνίους* *Π* 28 *Ζώιλος* Basil. *ζῆλος* **Ω**

τὸν Φοίνικα καὶ τὸν Ὀδυσσέα πρεσβυτέρους ὄντας εἰδὼς
F οὐχ ὑδαρεῖ χαίροντας ἀλλ' ἀκρατοτέρῳ, καθάπερ οἱ
ἄλλοι γέροντες, ἐπιτεῖναι κελεύει τὴν κρᾶσιν. ἔπειτα
Χείρωνος ὢν μαθητὴς καὶ τῆς περὶ τὸ σῶμα διαίτης οὐκ
ἄπειρος ἐλογίζετο δήπουθεν, ὅτι τοῖς ἀργοῦσι καὶ σχο-
λάζουσι παρὰ τὸ εἰωθὸς σώμασιν ἀνειμένη καὶ μαλα-
678 κωτέρα κρᾶσις ἁρμόζει· | καὶ γὰρ τοῖς ἵπποις ἐμβάλλει
(Β 776) μετὰ τῶν ἄλλων χορτασμάτων τὸ σέλινον οὐκ
ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλάπτονται μὲν οἱ σχολάζοντες ἀσυνή-
θως ἵπποι τοὺς πόδας, ἔστι δὲ τούτου μάλιστ' ἴαμα τὸ
σέλινον· ἄλλοις γοῦν οὐκ ἂν εὕροις παραβαλλόμενον ἵπποις
ἐν Ἰλιάδι σέλινον ἤ τινα τοιοῦτον χιλόν· ἀλλ' ἰατρὸς ὢν ὁ
Ἀχιλλεὺς τῶν θ' ἵππων πρὸς τὸν καιρὸν οἰκείως ἐπεμελεῖτο
καὶ τῷ σώματι τὴν ἐλαφροτάτην δίαιταν, ὡς ὑγιεινοτάτην
ἐν τῷ σχολάζειν, παρεσκεύαζεν· ἄνδρας δ' ἐν μάχῃ καὶ
ἀγῶνι δι' ἡμέρας γεγενημένους οὐχ ὁμοίως ἀξιῶν διαιτᾶν
B τοῖς ἀργοῦσιν ἐπιτεῖναι τὴν κρᾶσιν ἐκέλευσε. καὶ μὴν
οὐδὲ φύσει φαίνεται φίλοινος ἀλλ' ἀπηνὴς ὁ Ἀχιλλεύς·
(Υ 467)

'οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς·'

καί που παρρησιαζόμενος ὑπὲρ αὑτοῦ 'πολλάς' φησίν
(Ι 325) 'ἀύπνους νύκτας ἰαῦσαι·' βραχὺς δ' ὕπνος οὐκ
ἐξαρκεῖ τοῖς χρωμένοις ἀκράτῳ. λοιδορούμενος δὲ τῷ
Ἀγαμέμνονι πρῶτον αὐτὸν 'οἰνοβαρῆ' προσείρηκεν (Α 225),
ὡς μάλιστα τῶν νοσημάτων τὴν οἰνοφλυγίαν προβαλλό-
μενος. διὰ ταῦτα δὴ πάντα λόγον εἶχεν αὐτὸν ἐννοῆσαι,

---

1 s. cf. 625 a s. 5 s. cf. 621 a

---

2 ὑδαρεῖ 𝔓 g ὑδωρεῖ Π ἀκρατωτέρω 𝔓 9 οἱ g p. corr. Basil. οἷς O 13 ἐπεμελεῖτο g n ἐπιμελεῖτο O ἐπεμέλετο Bern. 15 ἐπὶ μάχῃ g 24 τοῖς χρ. 𝔓 g τοὺς χρωμένους Π ἀκηράτωι Π (praeter E)

τῶν ἀνδρῶν ἐπιφανέντων, μή ποθ' ἡ συνήθης κρᾶσις αὐτῷ τοῦ οἴνου πρὸς ἐκείνους ἀνειμένη καὶ ἀνάρμοστός ἐστιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε

Περὶ τῶν πολλοὺς ἐπὶ δεῖπνον καλούντων C

Collocuntur Plutarchus, Lamprias avus

1. Τὸ περὶ τὰς κατακλίσεις φαινόμενον ἄτοπον πλείονα λόγον παρέσχεν ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς, ἃς ἐποιεῖτο τῶν φίλων ἕκαστος ἑστιῶν ἡμᾶς ἥκοντας ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐκαλοῦντο γὰρ ἀεὶ πολλοὶ τῶν ὁπωσοῦν προσήκειν δοκούντων, καὶ τὰ συμπόσια θορυβώδεις εἶχε τὰς συμπεριφορὰς καὶ τὰς διαλύσεις ταχείας. ἐπειδὴ δ' Ὀνησικράτης ὁ ἰατρὸς οὐ πολλοὺς ἀλλὰ τοὺς σφόδρα συνήθεις καὶ οἰκειοτάτους παρέλαβεν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἐφάνη μ ο ι τὸ D λεγόμενον ὑπὸ Πλάτωνος (Rep. 422 e 423 b) 'αὐξομένην ⟨πόλιν⟩ πόλεις οὐ πόλιν' † συμποσίω δεδόσθαι †. 'καὶ γὰρ συμποσίου μέγεθος ἱκανόν ἐστιν, ἄχρι οὗ συμπόσιον ἐθέλει μένειν· ἐὰν δ' ὑπερβάλῃ διὰ πλῆθος, ὡς μηκέτι προσήγορον ἑαυτῷ μηδὲ συμπαθὲς εἶναι ταῖς φιλοφροσύναις μηδὲ γνώριμον, οὐδὲ συμπόσιόν ἐστι. δεῖ γὰρ οὐχ ὥσπερ ἐν στρατοπέδῳ διαγγέλοις οὐδ' ὥσπερ ἐν τριήρει χρῆσθαι κελευσταῖς, αὐτοὺς δὲ δι' ἑαυτῶν ἐντυγχάνειν ἀλλήλοις, ὥσπερ χοροῦ τοῦ συμποσίου τὸν κρασπεδίτην τῷ κορυφαίῳ συνήκοον ἔχοντος.'

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, εἰς μέσον ἤδη φθεγξάμενος

---

17 cf. Varr. ap. Gell. XIII 11, 2. 3

---

9 ἑστιῶν] ἑστὶν ὧν 𝔓 15 s. αὐξ. ⟨πόλ.⟩ πόλεις Hu. ex Plat. 422 e αὐξομένη πόλει Ω αὐξομένην πόλιν Re. συμποσίω 𝔓 g (qui in marg. exhibet συμπόσιον, a m. post.?) συμποσία (sic) Π ⟨οὐκ ἐπὶ πόλει μᾶλλον ἢ⟩ συμποσίῳ λελέχθαι ci. Wy. ⟨κἀπὶ⟩ συμπ. λελέχθαι Ha. ⟨ἐπὶ⟩ συμποσίοις ἀποδέχεσθαι (δεδέχθαι? Hu.) (sc. ὁ Ὀνησικράτης) Pat. συμποσίῳ ⟨καλῶς ἀπο⟩δεδόσθαι Po. 17 ἄχρι O ἄχρις g

E ὁ πάππος ἡμῶν Λαμπρίας 'ἆρ' οὖν' εἶπεν 'οὐ περὶ τὰ
δεῖπνα μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς κλήσεις δεόμεθα τῆς
ἐγκρατείας; ἔστι γάρ τις οἶμαι καὶ φιλανθρωπίας ἀκρα-
σία, μηδένα παρερχομένης τῶν συμποτῶν ἀλλὰ πάντας
ἑλκούσης ὡς ἐπὶ θέαν ἢ ἀκρόασιν. ἔμοιγ' οὖν οὔτ' ἄρτος
οὔτ' οἶνος ἐπιλείπων τοῖς κεκλημένοις οὕτω δοκεῖ τὸν
κεκληκότα ποιεῖν γελοῖον, ὡς χώρα καὶ τόπος· ὧν καὶ
μὴ κεκλημένοις ἀλλ' ἐπελθοῦσιν αὐτομάτως ξένοις καὶ
ἀλλοτρίοις ἀεὶ παρεσκευασμένην ἀφθονίαν ὑπάρχειν δεῖ.
ἔτι δ' ἄρτου μὲν καὶ οἴνου ἐπιλειπόντων ἔστι καὶ τοὺς
F οἰκέτας ὡς κλέπτοντας αἰτιᾶσθαι, τόπου δὲ πενία καὶ
κατανάλωσις εἰς πλῆθος ὀλιγωρία τίς ἐστι τοῦ καλοῦντος.
εὐδοκιμεῖ δὲ θαυμαστῶς καὶ Ἡσίοδος εἰπών (Theog. 116)
'ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ'·' χώραν γὰρ ἔδει καὶ
679 τόπον προϋποκεῖσθαι τοῖς γινομένοις, | οὐχ ὡς χθὲς
οὑμὸς υἱός' ἔφη 'τὸ Ἀναξαγόρειον (fr. 1) 'ἦν ὁμοῦ πάντα
χρήματα' τὸ σύνδειπνον ἐποίησεν. οὐ μὴν ἀλλὰ κἂν
τόπος ὑπάρχῃ καὶ παρασκευή, τὸ πλῆθος αὐτὸ φυλακτέον
ὡς ἄμικτον τὴν συνουσίαν ποιοῦν καὶ ἀπροσήγορον· οἴνου
γὰρ ἀνελεῖν ἧττόν ἐστι κακὸν ἢ λόγου κοινωνίαν ἐκ δεί-
πνου· διὸ καὶ Θεόφραστος (fr. 76 Wi.) ἄοινα συμπόσια
παίζων ἐκάλει τὰ κουρεῖα διὰ τὴν λαλιὰν τῶν προσκαθ-
ιζόντων. λόγων δὲ κοινωνίαν ἀναιροῦσιν οἱ πολλοὺς εἰς
ταὐτὸ συμφοροῦντες, μᾶλλον δ' ὀλίγους ποιοῦσιν ἀλλήλοις
συνεῖναι· [καὶ] κατὰ δύο γὰρ ἢ τρεῖς ἀπολαμβάνοντες
B ἐντυγχάνουσι καὶ προσδιαλέγονται, τοὺς δὲ πόρρω κατα-

14 s. 374 c (Plat. Tim. 50 b, Schol. Hes. Th. 116) 16 644 c
20 cf. 614 e 643 b 660 b 708 d 21 716 a

1 ἆρ' οὖν εἶπεν Xyl. ἄρα (ἄρας 𝔓) συνεῖπεν *Ω* 2 κλήσεις g Xyl. κλίσεις *O* 4 συμποτῶν susp. Ha. πάντας *Π* πάντως 𝔓 g 5 ἐμοὶ γοῦν Chatzidakis probab. 7 ὧν] ὢν *Ω* οὐ ss. g[2] 10 ἐπιλειπ. 𝔓 g ἐπιλιπ. *Π* 11 πενία] σπάνις ci. Zie. 14 γὰρ om. 𝔓 22 κουρεῖα g κούρια *O* 25 del. Bases

κειμένους οὐδ' ἴσασιν οὐδὲ προσορῶσιν ἵππου δρόμον ἀπέχοντας (Λ 7)

'ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος.'

ὅθεν οὐκ ὀρθῶς οἱ πλούσιοι νεανιεύονται κατασκευάζοντες οἴκους τριακοντακλίνους καὶ μείζους· ἀμίκτων γὰρ αὕτη καὶ ἀφίλων δείπνων ἡ παρασκευὴ καὶ πανηγυριάρχου μᾶλλον ἢ συμποσιάρχου δεομένων. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ταῦτα συγγνώμη ποιεῖν· ἄπλουτον γὰρ οἴονται τὸν πλοῦτον καὶ τυφλὸν ἀληθῶς καὶ ἀνέξοδον, ἂν μὴ μάρτυρας ἔχῃ ⟨καὶ⟩ καθάπερ τραγῳδία θεατάς· ἡμῖν δ' ἂν ἴαμα γένοιτο τοῦ πολλοὺς ὁμοῦ συνάγειν τὸ πολλάκις κατ' ὀλίγους παραλαμβάνειν. οἱ γὰρ σπανίως καὶ 'δι' C
Ἅρματος' ὥς φασιν ἑστιῶντες ἀναγκάζονται τὸν ὁπωσοῦν ἐπιτήδειον ἢ γνώριμον καταγράφειν· οἱ δὲ συνεχέστερον κατὰ τρεῖς ἢ τέτταρας ἀναλαμβάνοντες ὥσπερ πορθμεῖα τὰ συμπόσια κουφότερα ποιοῦσι. ποιεῖ δέ τινα τοῦ πολλοῦ τῶν φίλων πλήθους διάκρισιν καὶ ὁ τῆς αἰτίας διηνεκὴς ἐπιλογισμός· ὡς γὰρ ἐπὶ τὰς χρείας οὐ πάντας ἀλλὰ τοὺς ἁρμόττοντας ἑκάστῃ παρακαλοῦμεν, βουλευόμενοι μὲν τοὺς φρονίμους δικαζόμενοι δὲ τοὺς λέγοντας ἀποδημοῦντες δὲ τοὺς ἐλαφροὺς μάλιστα τοῖς βιωτικοῖς καὶ σχολὴν ἄγοντας, οὕτως ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς ἑκάστοτε τοὺς ἐπιτηδείους παραληπτέον. ἐπιτήδειοι δὲ τῷ μὲν ἡγεμόνα δειπνίζοντι συνδειπνεῖν οἵ τ' ἄρχοντες, ἐὰν

---

1 s. cf. Varr. ap. Gell. XIII 11, 3 Archestrat. ap. Athen. I 4 e 7 cf. 94 a. b 10 cf. 527 b (Theophr. fr. 78) 528 a. b Plat. Legg. I 631 c 13 s. cf. Strab. IX 2, 11 p. 404 Eustath. p. 266, 41 17 cf. 707 c. d

---

3 τελαμωνιάδας Π 4 ἀχιλῆος 𝔓 g 10 ἀνέξ. Herw. ἀδιέξ. Ω 11 καὶ add. Wil. 17 κουφότερα Herw. κοῦφά τε Ω κοῦφά τε ⟨καὶ....⟩ Re. Wy. 24 ἐπιτηδείους 𝔓 g n -είως O ἐπιτήδειοι 𝔓 g -α Π 25 ἡγεμόνα Franke Bases Hu. alii ἡγεμόνι Ω

ὦσι φίλοι, καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως· ἐν δὲ γάμοις ἢ [καὶ]
γενεθλίοις οἱ κατὰ γένος προσήκοντες καὶ Διὸς ὁμογνίου
D κοινωνοῦντες· ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις ὑποδοχαῖς ἢ προ-
πομπαῖς τοὺς ἐκείνοις μάλιστα κεχαρισμένους εἰς ταὐτὸ
συνακτέον. οὐδὲ γὰρ θεῷ θύοντες πᾶσι τοῖς ἄλλοις θεοῖς,
⟨ἀλλὰ⟩ μάλιστα [καὶ] συννάοις καὶ συμβώμοις κατευχό-
μεθα, καὶ τριῶν κρατήρων κιρναμένων τοῖς μὲν ἀπὸ τοῦ
πρώτου σπένδομεν τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῖς δ' ἀπὸ
E τοῦ τελευταίου· 'φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται'
(Plat. Phaedr. 247 a)· θεῖος δέ που καὶ ὁ τῶν φίλων
χορὸς εὐγνωμόνως διανεμόμενος ἐν ταῖς συμπεριφοραῖς.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Τίς αἰτία τῆς ἐν ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν δειπνούντων εἶθ' ὕστερον εὐρυχωρίας

Colloeuntur Lamprias avus, alii

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων, εὐθὺς ἐζητεῖτο περὶ τῆς ἐν
ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν κατακειμένων εἶτ' ἀνέσεως· οὗ
τοὐναντίον εἰκὸς ἦν συμβαίνειν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ δείπνου
F πλήρωσιν. ἔνιοι μὲν οὖν ἡμῶν τὸ σχῆμα τῆς κατακλίσεως
ᾐτιῶντο· πλατεῖς γὰρ ὡς ἐπίπαν κατακειμένους δειπνεῖν,
ἅτε δὴ τὴν δεξιὰν προτείνοντας ἐπὶ τὰς τραπέζας· δειπνή-
σαντας δ' ἀναστρέφειν αὐτοὺς μᾶλλον ἐπὶ πλευράν, ὀξὺ
τὸ σχῆμα ποιοῦντας τοῦ σώματος καὶ οὐκέθ' ὡς εἰπεῖν
κατ' ἐπίπεδον, ἀλλὰ κατὰ γραμμὴν τῆς χώρας ἁπτο-
680 μένους· | ὥσπερ οὖν οἱ ἀστράγαλοι τόπον ἐλάττω κατέ-

4 cf. 709 a 5 s. 708 c 7 s. cf. 270 a 13 ss. cf. Ps. Alexand. (Phys. et Med. Gr., Ideler) I 82

1 γάμοις 𝔓 g n ἀγάμοις *O* καὶ (aut ἢ) del. Hu., cf. 694 e 756 c 4 τοὺς n ταῖς *O* ἐκείνοις Bern. -νων Ω -νῳ Turn. 6 ἀλλὰ add. Hu. μάλ. ⟨δὲ⟩ τοῖς συνν. Re. καὶ del. Hu. συμβ. 𝔓 g σὺν βωμοῖς Π 7 καὶ Ha. Wil. post ⟨καὶ⟩ ἅμα Reiskii ἀλλὰ Ω τοῖς μὲν] τῷ μὲν ci. Re. 18 ἐπὶ] ἀπὸ ci. Mez., haud opus 25 ἀστράγαλοι 𝔓 g στράγγαλοι Π

χουσιν ὀρθοὶ πίπτοντες ἢ πρηνεῖς, οὕτως ἡμῶν ἕκαστον ἐν ἀρχῇ μὲν ἐπὶ στόμα προνεύειν ἀποβλέποντα πρὸς τὴν τράπεζαν ὕστερον δὲ μετασχηματίζειν ἐπὶ βάθος ἐκ πλάτους τὴν κατάκλισιν. οἱ δὲ πολλοὶ τὴν συνένδοσιν τῆς στρωμνῆς προεφέροντο· θλιβομένην γὰρ ἐν τῇ κατακλίσει πλατύνεσθαι καὶ διαχωρεῖν, ὥσπερ τῶν ὑποδημάτων τὰ τριβόμενα, κατὰ μικρὸν ἐπιδιδόντα καὶ χαλῶντα τοῖς πόροις, εὐρυχωρίαν τῷ ποδὶ καὶ ἀναστροφὴν παρέχει. ὁ δὲ πρεσβύτης ἅμα παίζων δύ' ἔφη τὸ αὐτὸ συμπόσιον ἀνομοίους ἔχειν ἐπιστάτας τε καὶ ἡγεμόνας, ἐν ἀρχῇ B μὲν τὸν λιμὸν ᾧ τῶν τακτικῶν οὐδὲν μέτεστιν, ὕστερον δὲ τὸν Διόνυσον ὃν πάντες ἄριστον γεγονέναι στρατηγὸν ὁμολογοῦσιν· ὥσπερ οὖν ὁ Ἐπαμεινώνδας, εἴς τινα δυσχωρίαν τῶν στρατηγῶν ὑπ' ἀπειρίας εἰσβαλλόντων τὴν φάλαγγα περιπίπτουσαν ἑαυτῇ καὶ ταρασσομένην ὑπολαβών, ἐξέλυσε καὶ κατέστησεν εἰς τάξιν, οὕτως ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ συμπεφορημένους ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κυνηδὸν ἄρτι παραλαμβάνων ὁ Λυαῖος θεὸς καὶ Χορεῖος εἰς τάξιν ἱλαρὰν καὶ φιλάνθρωπον καθίστησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων

Collocuntur Mestrius Florus, Plutarchus, Patrocleas, Soclarus, Caius

1. *Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων καὶ βάσκανον* C *ἔχειν ὀφθαλμὸν ἐμπεσόντος λόγου παρὰ δεῖπνον οἱ μὲν ἄλλοι παντάπασιν ἐξεφλαύριζον τὸ πρᾶγμα καὶ κατεγέ-*

18 ss. cf. Diod. XV 71? 21 v. O. Jahn, Über den Aberglauben d. bösen Blicks bei den Alten (1855) p. 32—35. 40; Kuhnert in Pauly-W. Realenc. s. v. fascinum

2 ἀποβλέποντα Steph. -τας Ω 7 ἐνδιδ. ci. Hirschig 10 τε fort. delend. Hu. 14 εἰσβαλόντων g Turn. 15 καὶ ταρασσ. g Vulc. καὶ καταρασσ. (rectene?) O 16 ἐξέλυσε 𝔓 g ἐξέλευσε Π 18 λιαῖος Π 25 ἐξεφλυάριζεν Ω corr. Turn.

λων· ὁ δ' ἑστιῶν ἡμᾶς Μέστριος Φλῶρος ἔφη τὰ μὲν γινόμενα τῇ φήμῃ θαυμαστῶς βοηθεῖν, τῷ δ' αἰτίας ἀπορεῖν ἀπιστεῖσθαι τὴν ἱστορίαν, οὐ δικαίως, ὅπου μυρίων ἐμφανῆ τὴν οὐσίαν ἐχόντων ὁ τῆς αἰτίας λόγος ἡμᾶς διαπέφευγεν· 'ὅλως δ'' εἶπεν 'ὁ ζητῶν ἐν ἑκάστῳ τὸ εὔλογον ἐκ πάντων ἀναιρεῖ τὸ θαυμάσιον· ὅπου γὰρ ὁ τῆς αἰτίας
D *ἐπιλείπει λόγος, ἐκεῖθεν ἄρχεται τὸ ἀπορεῖν, τουτέστι τὸ φιλοσοφεῖν· ὥστε τρόπον τινὰ φιλοσοφίαν ἀναιροῦσιν οἱ τοῖς θαυμασίοις ἀπιστοῦντες. δεῖ δ'' ἔφη 'τὸ μὲν διὰ τί γίνεται τῷ λόγῳ μετιέναι, τὸ δ' ὅτι γίνεται παρὰ τῆς ἱστορίας λαμβάνειν. ἱστορεῖται δὲ πολλὰ τοιαῦτα· γινώσκομεν γὰρ ἀνθρώπους τῷ καταβλέπειν τὰ παιδία μάλιστα βλάπτοντας, ὑγρότητι τῆς ἕξεως καὶ ἀσθενείᾳ τρεπομένης ὑπ' αὐτῶν καὶ κινουμένης ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἧττον δὲ τῶν στερεῶν καὶ πεπηγότων ἤδη τοῦτο πασχόντων. καίτοι τούς γε περὶ τὸν Πόντον οἰκοῦντας πάλαι Θιβεῖς προσαγορευομένους ἱστορεῖ Φύλαρχος* (F H G I 354 = F. Gr. Hist. 81 F 79 a) *οὐ παιδίοις μόνον ἀλλὰ*
E *καὶ τελείοις ὀλεθρίους εἶναι· καὶ γὰρ τὸ βλέμμα καὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν διάλεκτον αὐτῶν παραδεχομένους τήκεσθαι καὶ νοσεῖν· ᾔσθοντο δ' ὡς ἔοικε τὸ γινόμενον οἱ μιγάδες οἰκέτας ἐκεῖθεν ὠνίους ἐξάγοντες. ἀλλὰ τούτων τὸ μὲν ἴσως ἧττόν ἐστι θαυμαστόν· ἡ γὰρ ἐπαφὴ καὶ συνανάχρωσις ἔχει τινὰ φαινομένην πάθους ἀρχήν, καὶ καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων ὀρνέων πτερὰ τοῖς τοῦ ἀετοῦ συντεθέντα*

---

6 ss. cf. Plat. Theaet. 155 d 12 cf. Ps. Alexand. ap. Ideler, Phys. et Med. Gr. min, II 53 17 Plin. n. h. VII 17 25 Plin. n. h. X 15 Ael. n. an. IX 2 Ps. Arist. Probl. ined. III 46 Bussem. al.

---

1 *μέστριος* 𝔓 g *μέτριος* Π 10 *μετιέναι* Anon. Re. *μετεῖναι* Ω 11 *πολλὰ*] Hinc rursus incipit T, cf. p. 158, 8 15 *δὲ* 'fort. del.' Wil. Ha. 17 *Θιβεῖς* (vel *Θιβίους*) Xyl. interpr. Salmas., ut Hesych. *Θηβεῖς* 22 *μιγάδες* T defend. ('ii, quibus cum illis commercium est') Po. *μιγάδας* Valesius *Μιγάδες* (='*Ἑλληνόσκυθαι*) dubit. ci. Wil.

διόλλυται ψηχόμενα καὶ ἀπανθεῖ τῶν πτίλων μυδώντων, οὕτως οὐδὲν ἀπέχει καὶ ἀνθρώπου ψαῦσιν τὴν μὲν ὠφέλιμον εἶναι τὴν δ' ἀπηνῆ καὶ βλαβεράν· τὸ δὲ καὶ προσβλεφθέντας ἀδικεῖσθαι συμβαίνει μὲν ὥσπερ εἴρηκα, τῷ F *δὲ τὴν αἰτίαν ἔχειν δυσθήρατον ἀπιστεῖται.'*

2. *'Καὶ μήν' ἔφην ἐγώ 'τρόπον τινὰ τῆς αἰτίας αὐτὸς ἴχνος τι καὶ τρίβον ἀνεύρηκας, ἐπὶ τὰς ἀπορροίας τῶν σωμάτων ἀφικόμενος· καὶ γὰρ ἡ ὀσμὴ καὶ ἡ φωνὴ καὶ τὸ ῥεῦμα τῆς ἀναπνοῆς ἀποφοραί τινές εἰσι τῶν ζῴων καὶ μέρη κινοῦντα τὰς αἰσθήσεις, ὅταν ὑπ' αὐτῶν προσπεσόντων πάθωσι. | πολὺ δὲ μᾶλλον εἰκός ἐστι τῶν ζῴων* 681 *ἀποφέρεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν θερμότητα καὶ τὴν κίνησιν, οἱονεί τινα σφυγμὸν καὶ κλόνον ἔχοντος τοῦ πνεύματος, ὑφ' οὗ τὸ σῶμα κρουόμενον ἐνδελεχῶς ἐκπέμπει τινὰς ἀπορροίας. μάλιστα δὲ τοῦτο γίνεσθαι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν εἰκός ἐστι· πολυκίνητος γὰρ ἡ ὄψις οὖσα μετὰ πνεύματος αὐγὴν ἀφιέντος πυρώδη θαυμαστήν τινα διασπείρει δύναμιν, ὥστε πολλὰ καὶ πάσχειν καὶ ποιεῖν δι' αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον. ἡδοναῖς τε γὰρ συμμέτροις καὶ ἀηδίαις ὑπὸ τῶν ὁρατῶν τρεπόμενος συνέχεται· καὶ τῶν ἐρωτικῶν, ἃ δὴ μέγιστα καὶ σφοδρότατα παθήματα τῆς ψυχῆς ἐστιν, ἀρχὴν ἡ ὄψις ἐνδίδωσιν, ὥστε ῥεῖν καὶ λεί-* B *βεσθαι τὸν ἐρωτικόν, ὅταν ἐμβλέπῃ τοῖς καλοῖς, οἷον ἐκχεόμενον εἰς αὐτούς. διὸ καὶ θαυμάσειεν ἄν τις οἶμαι*

---

6 Totum fere cap. 2 in suum usum convertit Psellus, Omnif. doctr. qu. 82 11 735 a 16 s. Ps. Aristot. Probl. ined. III 52 Bussem. 17 cf. 626 c 21 cf. 623 c 759 a. b

---

1 *ψηχόμ.* Doe. *ψυχόμ.* T *ψιλούμ.* Turn. 2 *ἀπέχει*] *ἀπέοικε* ci. Bases, sed cf. 433 a (Re.) 6 *αὐτὸς* Xyl. *αὐτοῖς* (*οι* in ras. m. 1) T 10 *προσπεσ.* Steph. *προπεσ.* 11 *μᾶλλον*] sc. quam a rebus inanimis; diligentius eadem res explanatur 735 a 17 *αὐγὴν* Turn. *αὐτὴν* T Ps. Arist. Psell. 19 *συμμέτροις*] *οὐ μετρίοις* (*μετρίαις* Bern.) Mez., sed *συμμ.* sanum vid. (= quae respondent rebus spectatis) Hu. 24 *ἐκχεόμενον* (vel *ἑλκόμενον*) Wy. *ἐρχόμενον*

μάλιστα τῶν πάσχειν μὲν καὶ κακοῦσθαι τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς ὄψεως οἰομένων, οὐκέτι δὲ δρᾶν καὶ βλάπτειν. αἱ γὰρ ἀντιβλέψεις τῶν ἐν ὥρᾳ καὶ τὸ διὰ τῶν ὀμμάτων ἐκπῖπτον, εἴτ' ἄρα φῶς εἴτε ῥεῦμα, τοὺς ἐρῶντας ἐκτήκει καὶ ἀπόλλυσι μεθ' ἡδονῆς ἀλγηδόνι μεμιγμένης, ἣν αὐτοὶ γλυκύπικρον ὀνομάζουσιν· οὔτε γὰρ ἁπτομένοις οὔτ' ἀκούουσιν οὕτω τιτρώσκεσθαι συμβαίνει καὶ πάσχειν, ὡς C *προσβλεπομένοις καὶ προσβλέπουσι. τοιαύτη γὰρ γίνεται διάδοσις καὶ ἀνάφλεξις ἀπὸ τῆς ὄψεως, ὥστε παντελῶς ἀπειράτους ἔρωτος ἡγεῖσθαι τοὺς τὸν Μηδικὸν νάφθαν θαυμάζοντας ἐκ διαστήματος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναφλεγόμενον· αἱ γὰρ τῶν καλῶν ὄψεις, κἂν πάνυ πόρρωθεν ἀντιβλέπωσι, πῦρ ἐν ταῖς τῶν ἐρωτικῶν ψυχαῖς ἀνάπτουσιν. καὶ μὴν τό γε τῶν ἰκτερικῶν βοήθημα πολλάκις ἱστοροῦμεν· ἐμβλέποντες γὰρ τῷ χαραδριῷ θεραπεύονται· τοιαύτην ἔοικε τὸ ζῷον φύσιν καὶ κρᾶσιν ἔχειν, ὥσθ' ἕλκειν καὶ δέχεσθαι τὸ πάθος ἐκπῖπτον, ὥσπερ ῥεῦμα, διὰ τῆς ὄψεως· ὅθεν οὐ προσβλέπουσιν οἱ χαραδριοὶ τοὺς τὸν ἴκτερον ἔχοντας οὐδὲ καρτεροῦσιν, ἀλλ' ἀποστρέφονται* D *καὶ τὰ ὄμματα συγκλείσαντες ἔχουσιν, οὐ φθονοῦντες, ὡς ἔνιοι νομίζουσι, τῆς ἀπ' αὐτῶν ἰάσεως ἀλλ' ὥσπερ ὑπὸ πληγῆς τιτρωσκόμενοι. τῶν δ' ἄλλων νοσημάτων μάλιστα καὶ τάχιστα τὰς ὀφθαλμίας ἀναλαμβάνουσιν οἱ συνόντες· οὕτω δύναμιν ἔχει ὀξεῖαν ἡ ὄψις ἐνδοῦναι καὶ προσβαλεῖν ἑτέρῳ πάθους ἀρχήν.'*

3. '*Καὶ μάλ'*' *ἔφη* '*λέγεις ὀρθῶς*' *ὁ Πατροκλέας*

---

6 *γλυκύπ.*] cf. Sapph. fr. 40 = I p. 384 D, et fr. 125 cf. 654 e 11 cf. v. Alex. 35 12 s. cf. fragm. 25, 5 Bern. (vol. VII p. 135) = Xenoph. Cyrop. V 1, 16 15 Ael. n. an. XVII 13, Suid. s. v., al. 15—21 cf. Theophylact. Simoc. colloqu. 15 (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I p. 180)

---

1 *πάσχειν* Steph. *στοίχειν* 4 *ἐκτήκει* Re. (sicut Psellus) *ἐντήκει* 12 *ἀντιβλέπωσι* Re. (sicut Psellus) *ἀντιβλέψωσι* 15 *χαλαδρίῳι* (sic) T corr. Ald. 17 *ἐκπῖπτον* Xyl. *ἔκλιπτον* 21 fort. *ἀφ' αὐτῶν* scribendum Hu. 26 *πατροκλε* ras. 1 litt. | *ας* T

'ἐπί γε τῶν σωματικῶν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, ὧν ἐστι καὶ τὸ βασκαίνειν, τίνα τρόπον καὶ πῶς διὰ τῆς ὄψεως τὴν βλάβην εἰς τοὺς ὁρωμένους διαδίδωσιν;' 'οὐκ οἶσθ'' ἔφην 'ὅτι πάσχουσ' ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα συνδιατίθησιν; ἐπίνοιαι γὰρ ἀφροδισίων ἐγείρουσιν αἰδοῖα, καὶ θυμοὶ κυνῶν ἐν ταῖς πρὸς τὰ θηρία γινομέναις ἁμίλλαις ἀποσβεννύουσι E τὰς ὁράσεις πολλάκις καὶ τυφλοῦσι, λῦπαι δὲ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ζηλοτυπίαι τὰ χρώματα τρέπουσιν καὶ καταξαίνουσι τὰς ἕξεις· ὧν οὐδενὸς ὁ φθόνος ἧττον ἐνδύεσθαι τῇ ψυχῇ πεφυκὼς ἀναπίμπλησι καὶ τὸ σῶμα πονηρίας, ἣν οἱ ζωγράφοι καλῶς ἐπιχειροῦσιν ἀπομιμεῖσθαι τὸ τοῦ φθόνου πρόσωπον ὑπογράφοντες. ὅταν οὖν οὕτως ὑπὸ τοῦ φθονεῖν διατεθέντες ἀπερείδωσι τὰς ὄψεις, αἱ δ' ἔγγιστα τεταγμέναι τῆς ψυχῆς σπάσασαι τὴν κακίαν ὥσπερ πεφαρμαγμένα βέλη προσπίπτωσιν, οὐδὲν οἶμαι συμβαίνει παράλογον οὐδ' ἄπιστον, εἰ κινοῦσι τοὺς προσ- F ορωμένους· καὶ γὰρ τὰ δήγματα τῶν κυνῶν χαλεπώτερα γίνεται μετ' ὀργῆς δακνόντων, καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἅπτεσθαί φασιν ὅταν ἐρῶντες πλησιάζωσι, καὶ ὅλως τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιρρώννυσι καὶ ποιεῖ σφοδροτέρας τὰς τοῦ σώματος δυνάμεις. διὸ καὶ τὸ τῶν λεγομένων προβασκανίων γένος οἴονται πρὸς τὸν φθόνον ὠφελεῖν | ἑλκομένης διὰ τὴν ἀτοπίαν τῆς ὄψεως, 682 ὥσθ' ἧττον ἐπερείδειν τοῖς πάσχουσιν. αὗταί σοι' εἶπον 'ὦ Φλῶρε, συμβολαὶ τῆς εὐωχίας ἀπηριθμήσθωσαν.'

4. Καὶ ὁ Σώκλαρος 'ἄν γ'' ἔφη 'πρότερον ἡμεῖς αὐτὰ δοκιμάσωμεν· ἔστι γὰρ ὅ τι τοῦ λόγου καταφαίνεται

1 ss. et 12 ss. cf. Ps. Alex. ap. Ideler, Phys. et Med. Gr. min., II 53   5 654 e   19 769 e   22 cf. Ael. n. an. I 35, Plin. n. h. passim, al.   24 s. cf. 664 d 694 b

1 τὰ δὲ Turn. τάδε   13 διατιθέντες T corr. Ald.   14 σπάσασαι Mez. σπάσωσι   15 προπίπτωσιν T corr. Turn.   16 εἰ κινοῦσι Mez. ἐκείνους δ   22 προσβασκ. Turn. Xyl. Re.   26 αὐτὰς Vulc. Re.

κίβδηλον. εἰ γὰρ ἃ λέγουσι πολλοὶ περὶ τῶν βασκαινομένων ὡς ἀληθῆ τίθεμεν, οὐκ ἀγνοεῖς δήπουθεν ὅτι καὶ φίλους καὶ οἰκείους, ἔνιοι δὲ καὶ πατέρας ἔχειν ὀφθαλμὸν βάσκανον ὑπολαμβάνουσιν, ὥστε μὴ δεικνύναι τὰς γυναῖκας αὐτοῖς τὰ παιδία μηδὲ πολὺν ἐᾶν χρόνον ὑπὸ τῶν τοιούτων καταβλέπεσθαι· πῶς οὖν ἔτι δόξει φθόνου τὸ
B *πάθος εἶναι; τί δ', ὦ πρὸς τοῦ Διός, ἐρεῖς περὶ τῶν ἑαυτοὺς καταβασκαίνειν λεγομένων; καὶ γὰρ τοῦτ' ἀκήκοας· εἰ δὲ μή, πάντως ταῦτ' ἀνέγνωκας* (Euphor. fr. 185 Scheidw. 175 Pow.)

'καλαί μέν ποτ' ἔσαν, καλαὶ φόβαι Εὐτελίδαο·
ἀλλ' αὐτὸν βάσκαινεν ἰδὼν ὀλοφώιος ἀνὴρ
δίνῃ ἐν [τι] ποταμοῦ· τὸν δ' αὐτίκα νοῦσος ἀεικής' —

ὁ γὰρ Εὐτελίδας λέγεται, καλὸς ἑαυτῷ φανεὶς καὶ παθών τι πρὸς τὴν ὄψιν, ἐκ τούτου νοσῆσαι καὶ τὴν εὐεξίαν μετὰ τῆς ὥρας ἀποβαλεῖν. ἀλλ' ὅρα πῶς ἔχεις εὑρησιλογίας πρὸς τὰς τοιαύτας ἀτοπίας.'

5. *'Ἄλλως μέν' ἔφην 'οὐ μάλ' ἱκανῶς· πίνων δ' ὡς ὁρᾷς ἐκ τῆς τηλικαύτης κύλικος, οὐκ ἀτόλμως λέγω διότι*
C *τὰ μὲν πάθη πάντα, ταῖς ψυχαῖς ἐμμείναντα πολὺν χρόνον, ἕξεις ἐνεργάζεται πονηράς· αὗται δ', ὅταν ἰσχὺν φύσεως λάβωσιν, ὑπὸ τῆς τυχούσης κινούμεναι προφάσεως, πολλάκις καὶ ἄκοντας ἐπὶ τὰ οἰκεῖα καὶ συνήθη καταφέρουσι πάθη. σκόπει δὲ τοὺς δειλοὺς ὅτι καὶ τὰ σῴζοντα φοβοῦνται, καὶ τοὺς ὀργίλους ὅτι καὶ τοῖς φιλτάτοις δυσκολαίνουσι, καὶ τοὺς ἐρωτικοὺς καὶ ἀκολάστους ὅτι τελευ-*

11—16 laud. Michael Glycas Annal. I 58 A p. 110, 11 ss. Bekker (= p. 128 C Migne)

---

11 *καλαὶ* Meineke Emp. *καὶ* 12 *αὐτὸν* Xyl. *αὐτὸν βασκαίνειν* T corr. Turn. 13 *δινήεντι ποταμῶ* T corr. Xyl. Wy.; item, sed *ἐνι*, Meineke[2] *δινῆντι ποταμῷ* ci. Xyl. Mein.[1] *δινῆντ' ἐν π.* Powell *δινήεντι πόρῳ* Pat. 14 *παθών τι* Basil. *παθόντι* 16 *εὑρεσιλ.* T corr. Bern., cf. p. 32, 22. 108, 4 18 *ἔφην* Vulc. *ἔφη οὐ μ.* Wy. *καὶ μ.* 19 *ἀτόλμως· λέγω δ' ὅτι* ci. Wy. (malim *δὴ* pro *δ'* Hu.)

τῶντες οὐδὲ τῶν ἁγιωτάτων ἀπέχεσθαι δύνανται σωμάτων. ἡ γὰρ συνήθεια δεινὴ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐξάγειν τὴν διάθεσιν, καὶ τὸν ἀκροσφαλῶς ἔχοντα πᾶσι προσπταίειν ἀνάγκη τοῖς ὑποπίπτουσιν. ὥστ' οὐκ ἄξιον θαυμάζειν D *τοὺς τὴν φθονητικὴν καὶ βασκαντικὴν ἀπειργασμένους ἐν ἑαυτοῖς ἕξιν, εἰ καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα κατὰ τὴν τοῦ πάθους ἰδιότητα κινοῦνται· κινούμενοι δ' οὕτως ὃ πεφύκασιν οὐχ ὃ βούλονται ποιοῦσιν. ὡς γὰρ ἡ σφαῖρα κινεῖσθαι σφαιρικῶς καὶ κυλινδρικῶς ὁ κύλινδρος ἀναγκάζεται κατὰ τὴν τοῦ σχήματος διαφοράν, οὕτως τὸν [οὕτω] φθονερὸν ἡ διάθεσις φθονητικῶς πρὸς ἅπαντα κινεῖ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταβλέπειν εἰκός ἐστιν αὐτοὺς τὰ οἰκεῖα καὶ ποθούμενα μᾶλλον· διὸ καὶ βλάπτουσι μᾶλλον. ὁ δὲ βέλτιστος Εὐτελίδας [ὃ] καὶ ὅσοι λέγονται καταβασκαίνειν ἑαυτοὺς οὐκ ἀλόγως μοι δοκοῦσι τοῦτο πάσχειν. σφα-* E *λερὸν γὰρ ἡ ἐπ' ἄκρον εὐεξία κατὰ τὸν Ἱπποκράτην* (Aphor. 1, 3), *καὶ τὰ σώματα προελθόντα μέχρι τῆς ἄκρας ἀκμῆς οὐχ ἕστηκεν, ἀλλὰ ῥέπει καὶ ταλαντεύεται πρὸς τοὐναντίον· ὅταν οὖν ἐπίδοσιν ἀθρόαν λάβωσι ⟨καὶ⟩ βέλτιον ἢ προσεδόκων ἔχοντας ἑαυτοὺς ἐπιβλέπωσιν, ὥστε θαυμάζειν καὶ κατασκοπεῖν τὸ σῶμα, τῆς μεταβολῆς ἐγγύς εἰσι καὶ φερόμενοι ταῖς ἕξεσι πρὸς τὸ χεῖρον ἑαυτοὺς ⟨δοκοῦσι⟩ καταβασκαίνειν. τοῦτο δὲ γίνεται μᾶλλον ἀπὸ τῶν πρὸς ὕδασιν ἢ τισιν ἄλλοις ἐσόπτροις ὑφισταμένων ῥευμάτων· ἀναπνεῖ γὰρ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ὁρῶντας, ὥσθ' οἷς ἑτέρους ἔβλαπτον, αὐτοὺς κακοῦσθαι.* F *τοῦτο δ' ἴσως καὶ περὶ τὰ παιδία γινόμενον καταψεύδεται πολλάκις τὴν αἰτίαν τῶν ἐνορώντων.'*

15–23 1090 b. c Cornel. Celsus, de medic. II 2

---

9 *ὁ κύλ.* Re. *ἡ κύλ.* **10** *διαφ.* def. Hu. *φοράν* ci. Po. del. Re. **12** *καταβλέπειν* Wy. *καταβλάπ* ras. 1 litt. *ειν* **14** del. Mez. **19** add. Turn. **23** add. Xyl. interpr. Wy. ⟨*λέγονται*⟩ add. Vulc. (cf. v. 14) **23** *τοῦτο — 26 κακοῦσθαι* post p. 174, 10 *μεγαλοπρεπῶς* trp. Graf; ut annotationem, fort. e Plutarchi hypomnematibus,

6. Ἐμοῦ δὲ παυσαμένου, Γάιος ὁ Φλώρου γαμβρός ‘τῶν δὲ Δημοκρίτου (A 77)’ ἔφη ‘εἰδώλων, ὥσπερ Αἰγιέων ἢ Μεγαρέων, ἀριθμὸς οὐδεὶς οὐδὲ λόγος; ἅ φησιν
688 ἐκεῖνος ἐξιέναι τοὺς φθονοῦντας, | οὔτ' αἰσθήσεως ἄμοιρα παντάπασιν οὔθ' ὁρμῆς, ἀνάπλεά τε τῆς ἀπὸ τῶν προϊεμένων μοχθηρίας καὶ βασκανίας, μεθ' ἧς ἐμπλασσόμενα καὶ παραμένοντα καὶ συνοικοῦντα τοῖς βασκαινομένοις ἐπιταράττειν καὶ κακοῦν αὐτῶν τό τε σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν· οὕτως γὰρ οἶμαί πως τὸν ἄνδρα τῇ δόξῃ, τῇ δὲ λέξει δαιμονίως λέγειν καὶ μεγαλοπρεπῶς.’ ‘πάνυ μὲν οὖν’ ἔφην ‘ἀλλὰ θαυμάζω, πῶς ἔλαθον ὑμᾶς οὐδὲν ἄλλο τῶν ῥευμάτων τούτων ἢ τὸ ἔμψυχον ἀφελὼν καὶ προαιρετικόν· ἵνα μή με δόξητε πόρρω νυκτῶν οὖσιν ὑμῖν ἐπάγοντα φάσματα καὶ εἴδωλα πεπνυμένα καὶ φρονοῦντα
B μορμολύττεσθαι καὶ διαταράττειν. ἕωθεν οὖν, ἐὰν δοκῇ, περὶ τούτων σκεψώμεθα.’

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Διὰ τί τὴν μηλέαν ‘ἀγλαόκαρπον’ ὁ ποιητὴς εἶπεν, Ἐμπεδοκλῆς δ' ‘ὑπέρφλοια’ τὰ μῆλα

Collocuntur Trypho, Plutarchus, grammatici, Lamprias avus

1. Ἑστιωμένων ἡμῶν ποτ' ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ παρατεθείσης παντοδαπῆς ὀπώρας, ἐπῆλθέ τινι τῶν κατακειμένων ἀναφθέγξασθαι τὸν στίχον ἐκεῖνον (η 115)

---

3 cf. 730 d Paroem. I 19 FHG II 51 4 735 a 12 cf. p. 270, 12
22 s. cf. 697 f

---

del. Hu. Ha.; defendit Wil., sed p. 173, 27 τοῦτο δ' — παιδία melius coniunguntur cum p. 173, 15—23 quam cum p. 173, 23—26, et sic magis respondent ad ea, quae 682 a de infantibus dicuntur; quae interposita sunt in p. 173, 23—26, plane diversa ratione utuntur, quae non potest adiungi verbis τοῦτο δὲ γίνεται.

13 οὖσιν Re. Emp. οὐσῶν T del. Herw. 19 ὑπερφυᾶ T corr. Basil.

'συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι' C

καὶ 'ἐλαῖαι τηλεθόωσαι'. ζήτησις οὖν ἦν, διὰ τί τὰς μηλέας ὁ ποιητὴς 'ἀγλαοκάρπους' ἐξαιρέτως προσεῖπεν. καὶ Τρύφων μὲν ὁ ἰατρὸς ἔλεγε κατὰ τὴν πρὸς τὸ δένδρον εἰρῆσθαι σύγκρισιν, ὅτι μικρὸν ὂν κομιδῇ καὶ τὴν ὄψιν εὐτελὲς καλὸν καὶ μέγαν ἐκφέρει τὸν καρπόν. ἄλλος δέ τις ἔφη τὸ καλὸν ἐκ πάντων συντεθὲν μόνῳ τούτῳ τῶν ἀκροδρύων ὁρᾶν ὑπάρχον· καὶ γὰρ τὴν ψαῦσιν ἔχει καθάριον, ὥστε μὴ μολύνειν ἀλλ' εὐωδίας ἀναπιμπλάναι τὸν ἁπτόμενον, καὶ τὴν γεῦσιν ἡδεῖαν, ὀσφραίνεσθαί τε καὶ ἰδεῖν ἐπιτερπέστατόν ἐστι· διὸ καὶ πάσας ὁμοῦ τι τὰς αἰσθήσεις προσαγόμενον εἰκότως ἐπαινεῖσθαι. D

2. Ταῦτα μὲν οὖν ἔφαμεν ἡμεῖς μετρίως λέγεσθαι· τοῦ δ' Ἐμπεδοκλέους εἰρηκότος (fr. 80)

'οὕνεκεν ὀψίγονοί τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μῆλα,'

τὸ μὲν τῶν σιδῶν ἐπίθετον νοεῖν ὅτι τοῦ φθινοπώρου λήγοντος ἤδη καὶ τῶν καυμάτων μαραινομένων ἐκπέττουσι τὸν καρπόν· ἀσθενῆ γὰρ αὐτῶν τὴν ὑγρότητα καὶ γλίσχραν οὖσαν οὐκ ἐᾷ λαβεῖν σύστασιν ὁ ἥλιος, ἂν μὴ μεταβάλλειν ὁ ἀὴρ ἐπὶ τὸ ψυχρότερον ἄρχηται· διὸ καὶ μόνον τοῦτό φησιν Θεόφραστος τὸ δένδρον ἐν τῇ σκιᾷ βέλτιον ἐκπέττειν τὸν καρπὸν καὶ τάχιον. τὰ δὲ μῆλα καθ' ἥντινα διάνοιαν ὁ σοφὸς 'ὑπέρφλοια' προσειρήκοι, διαπορεῖν, καὶ μάλιστα τοῦ ἀνδρὸς οὐ καλλιγραφίας ἕνεκα E τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων, ὥσπερ ἀνθηροῖς χρώμασι, τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθότος, ἀλλ' ἕκαστον

---

21 non invenitur ap. Theophr.

---

1 συκέαι Bern. e codd. quibusdam Homeri συκαι T 1 s. versus aliter formati ap. Hom. η 115 s., cf. 617 a 734 a aliosque locos καὶ ἐλ. τηλ. del. ci. Xyl. Hu. 7 συντεθὲν Turn. συντιθέντα 8 καθ. Re. καθάπερ ἴον 16 ἐπιθ. ⟨ῥᾴδιον ἔφην⟩ ν. et v. 23 προσείρηκε, ⟨δεῖ⟩ διαπ. ci. Re., sed nihil opus, nam νοεῖν = significare

οὐσίας τινὸς ἢ δυνάμεως δήλωμα ποιοῦντος, οἷον ʻἀμφιβρότην χθόναʼ τὸ τῇ ψυχῇ περικείμενον σῶμα, καὶ ʻνεφεληγερέτηνʼ τὸν ἀέρα καὶ ʻπολυαίματονʼ τὸ ἧπαρ (fr. 148—150).

3. *Εἰπόντος οὖν ἐμοῦ ταῦτα, γ ρ α μ μ α τ ι κ ο ί τινες ἔφασαν ʻὑπέρφλοιαʼ λελέχθαι τὰ μῆλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθηλέναι ʻφλύεινʼ ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι. καὶ τὸν Ἀντίμαχον* (fr. 36 Kink., 40 Wyss) *οὕτω πως ʻφλείουσαν ὀπώραιςʼ εἰρηκέναι τὴν*
F *τῶν Καδμείων πόλιν· ὁμοίως τὸν Ἄρατον ἐπὶ τοῦ Σειρίου λέγοντα* (Phaen. 335)

ʻκαὶ τὰ μὲν ἔρρωσεν, τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάνταʼ

τὴν χλωρότητα καὶ τὸ ἄνθος τῶν καρπῶν ʻφλόονʼ προσαγορεύειν· εἶναι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινάς, οἳ Φλείῳ Διονύσῳ θύουσιν. ἐπεὶ τοίνυν μάλιστα τῶν καρπῶν ἡ χλωρότης καὶ τὸ τεθηλέναι τῷ μήλῳ παραμένει, ʻὑπέρ-
684 *φλοιονʼ αὐτὸ τὸν φιλόσοφον προσαγορεῦσαι.* | *Λαμπρίας δʼ ὁ π ά π π ο ς ἡμῶν ἔφη τὴν ʻὑπὲρʼ φωνὴν οὐ μόνον τὸ ἄγαν καὶ τὸ σφοδρὸν δηλοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἄνωθεν· οὕτω γὰρ ʻὑπέρθυρονʼ καὶ ʻὑπερῷονʼ καλεῖν ἡμᾶς, τὸν δὲ ποιητὴν καὶ ʻκρέʼ ὑπέρτεραʼ* (γ 65 pass.) *τὰ ἔξω τοῦ ἱερείου, ὥσπερ ʻἔγκαταʼ* (Λ 176 pass.) *τὰ ἐντός. ʻὅρα τοίνυνʼ ἔφη ʻμὴ πρὸς τοῦτο μᾶλλον ὁ Ἐμπεδοκλῆς πεποίηκε τὸ ἐπίθετον, ὅτι, τῶν ἄλλων καρπῶν τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ περιεχομένων καὶ τὰ καλούμενα λεπύχανα καὶ κελύφη καὶ ὑμένας καὶ λοβοὺς ἐπιπολῆς ἐχόντων, ὁ τοῦ μήλου φλοιὸς ἐντός ἐστι κολλώδης χιτὼν*

---

7 Ael. v. h. III 41 8 cf. 735 d

---

2 *τὴν ψυχὴν* T corr. Turn. 7 *φλύειν* (cf. Ael.) et 9 *φλιουσαν* (= *φλειουσαν*, 735 d) et 14 *φλείω* T *φλοί.* ubique Ald., edd. (cf. Wilamowitz, Glaube der Hell. II 373[1]) 12 *ἔρρωσεν τῶν* Xyl. Salmas. ex Arato *ἔρωσε τὸν* 13 *προσαγορεύων* T corr. Basil. 26 *κελύφη* Ald. *κελιφη*

καὶ λιπαρός, ᾧ προσίσχεται τὸ σπέρμα· τὸ δ' ἐδώδιμον, ἔξωθεν αὐτῷ περικείμενον, εἰκότως 'ὑπέρφλοιον' ὠνό- B μασται.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Τίς ⟨ἡ⟩ αἰτία, δι' ἣν ἡ συκῆ δριμύτατον οὖσα δένδρον γλυκύτατον παρέχει τὸν καρπόν

Colloquuntur Lamprias avus, alii

1. *Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν σύκων διηπορήθη, τί δήποτε πίων καὶ γλυκὺς οὕτως καρπὸς ἀπὸ δένδρου φύεται πικροτάτου· τῆς γὰρ συκῆς καὶ τὸ φύλλον διὰ τὴν τραχύτητα θρῖον ὠνόμασται, καὶ τὸ ξύλον ὀπῶδές ἐστιν, ὥστε καιόμενον μὲν ἐκδιδόναι δριμύτατον καπνὸν κατακαυθὲν δὲ τὴν ἐκ τῆς τέφρας κονίαν ῥυπτικωτάτην* C *παρέχειν ὑπὸ δριμύτητος. ὃ δ' ἐστὶ θαυμασιώτατον, ἀνθούντων ἁπάντων ὅσα βεβλάστηκε καὶ καρπογονεῖ, μόνον ἀνανθές ἐστι τὸ τῆς συκῆς φυτόν· εἰ δ', ὥς φασιν, οὐ κεραυνοῦνται, καὶ τοῦτ' ἄν τις ἀναθείη τῇ πικρότητι καὶ καχεξίᾳ τοῦ στελέχους· τῶν γὰρ τοιούτων οὐ δοκοῦσιν ἐπιθιγγάνειν οἱ κεραυνοί, καθάπερ οὐδὲ τῆς φώκης τοῦ δέρματος οὐδὲ τῆς ὑαίνης. ὑπολαβὼν οὖν ὁ πρεσβύτης ἔφη, ⟨ὅσον ἂν ἐνῇ⟩ τῷ φυτῷ γλυκύτητος, ἅπαν τοῦτο συνθλιβόμενον εἰς τὸν καρπὸν εἰκότως δριμὺ ποιεῖν καὶ ἄκρατον τὸ λειπόμενον· ὥσπερ γὰρ τὸ ἧπαρ, εἰς ἕνα τόπον τοῦ χολώδους ἀποκριθέντος, αὐτὸ γίνεται γλυκύ-* D *τατον, οὕτω τὴν συκῆν εἰς τὸ σῦκον ἅπαν τὸ λιπαρὸν καὶ νόστιμον ἀφιεῖσαν αὐτὴν ἄμοιρον εἶναι γλυκύτητος. 'ἐπεί, ὅτι γε μετέχει τινὸς εὐχυμίας τὸ ξύλον, ἐκεῖν'' ἔφη*

---

12 s. cf. 696 f s. Ps. Arist. Probl. 925 a 1 13 s. cf. 627 c 15 cf. Arist. de plant. 828 b 40 Plin. n. h. XVI 95 17 664 c 19 664 c Plin. n. h. II 146 22 s. cf. Arist. de part. an. IV 677 a 20 ss.

---

2 ὠνομάσθαι T corr. Turn. 5 add. Ald. 13 κατακαυθεῖσαν T corr. Turn. 21 add. Bern. coll. 92 b 22 ποιεῖν Turn. ποιεῖ 27 ἔφη Vulc. ἔφην

'ποιοῦμαι σημεῖον, ὃ λέγουσιν οἱ κηπουροί· λέγουσι δὲ τοῦ πηγάνου τὸ φυόμενον ὑπ' αὐτῇ καὶ παραφυτευόμενον ἥδιον εἶναι καὶ τῷ χυμῷ μαλακώτερον, ὡς ἂν ἀπ⟨ολ⟩αὔόν τινος γλυκύτητος, ᾗ κατασβέννυται τὸ ἄγαν βαρὺ καὶ κατάκορον, εἰ μὴ νὴ Δία τοὐναντίον ἡ συκῆ περισπῶσα τὴν τροφὴν ἐξαιρεῖ τι τῆς δριμύτητος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

E *Τίνες οἱ περὶ ἅλα καὶ κύαμον· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τὸν ἅλα 'θεῖον' ὁ ποιητὴς εἶπεν*

Colloeuntur Florus, Apollophanes, Plutarchus, Philinus

1. Ἐζήτει Φλῶρος, ἑστιωμένων ἡμῶν παρ' αὐτῷ, τίνες ἂν εἶεν 'οἱ περὶ ἅλα καὶ κύαμον' ἐν τῇ παροιμίᾳ λεγόμενοι. καὶ τοῦτο μὲν ἐκ προχείρου διέλυσεν Ἀπολλοφάνης ὁ γραμματικός· 'οἱ γὰρ οὕτω συνήθεις' ἔφη 'τῶν φίλων, ὥστε καὶ πρὸς ἅλα δειπνεῖν καὶ κύαμον, ὑπὸ F τῆς παροιμίας προβάλλονται.' τὴν δὲ τῶν ἁλῶν τιμὴν ἀφ' ὅτου γένοιτο διηποροῦμεν, Ὁμήρου μὲν ἄντικρυς λέγοντος (*I* 214)

'πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο',

Πλάτωνος (Tim. 60 e) δὲ τῶν ἁλῶν σῶμα κατὰ νόμον ἀνθρώπων θεοφιλέστατον εἶναι φάσκοντος· ἐπέτεινε δὲ τὴν ἀπορίαν τὸ τοὺς Αἰγυπτίους ἱερέας ἁγνεύοντας ἀπέχεσθαι τὸ πάμπαν ἁλῶν, ὥστε καὶ τὸν ἄρτον ἄναλον

---

2 cf. Theophr. c. pl. V 6, 10 Ps. Arist. Probl. 924 b 35 Dioscur. III 45, 1 Plin. n. h. XIX 156 Psell. de omnif. doctr. qu. 152 8 ad priorem partem quaestionis cf. 663 f Paroem. I 8. 188. II 275 al., ubi proverbium aliter explicatur; alteram partem laudat Eustath. p. 748, 62 17 697 d 22 729 a 352 f cf. 363 e

---

3 ἂν ἀπολ. Vulc. ἀναπαῦον 6 τι Mez. τὸ T del. Bases 8. 12. 15 κύαμον Vulc. κύμινον T cf. 663 f 15 ⟨συν⟩δειπνεῖν ci. Re. Hu. 16 ἁλῶν] ex ἄλλων ras. corr. T 20 ⟨τὸ⟩ τῶν ἁ. σ. ci. Mez. 21 θεοφιλὲς Plato 22 ἁγνεύοντας Wy. ἁγνοὺς ὄντας T cf. 729 a

προσφέρεσθαι· πῶς γάρ, εἰ θεοφιλὲς καὶ θεῖον, ἀφωσιώσαντο;

2. *Φλῶρος μὲν οὖν ἐᾶν ἐκέλευε τοὺς Αἰγυπτίους,* | *Ἑλληνιστὶ δ᾽ αὐτοὺς εἰπεῖν τι πρὸς τὸ ὑποκείμενον. ἐγὼ* 685 *δ᾽ ἔφην οὐδὲ τοὺς Αἰγυπτίους μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησιν· αἱ γὰρ ἁγνεῖαι καὶ παιδοποιίαν καὶ γέλωτα καὶ οἶνον καὶ πολλὰ τῶν ἄλλως ἀξίων σπουδῆς ἀφαιροῦσι· τοὺς δ᾽ ἅλας τάχα μὲν ὡς ἐπὶ συνουσίαν ἄγοντας ὑπὸ θερμότητος, ὡς ἔνιοι λέγουσι, φυλάττονται καθαρεύοντες· εἰκὸς δὲ καὶ ὡς ὄψον ἥδιστον παραιτεῖσθαι· κινδυνεύουσι γὰρ οἱ ἅλες τῶν ἄλλων ὄψων ὄψον εἶναι καὶ ἥδυσμα, διὸ καὶ 'χάριτας' ἔνιοι προσαγορεύουσιν αὐτούς, ὅτι τῆς τροφῆς τὸ ἀναγκαῖον ἡδὺ ποιοῦσιν.*

3. *'Ἆρ᾽ οὖν' ὁ Φλῶρος ἔφη 'διὰ τοῦτο θεῖον εἰρῆσθαι τὸν ἅλα φῶμεν;' 'ἔστι μὲν δή' εἶπον 'οὐδὲ τοῦτ᾽* B *ἐλάχιστον. οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ κοινὰ καὶ διήκοντα ταῖς χρείαις ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκθειάζουσιν, ὡς τὸ ὕδωρ, τὸ φῶς, τὰς ὥρας· τὴν δὲ γῆν οὐ μόνον θεῖον, ἀλλὰ καὶ θεὸν ὑπολαμβάνουσιν· ὧν οὐδενὸς λείπεται χρείᾳ τὸ τῶν ἁλῶν, †θρίγκωμα τῆς τροφῆς γινόμενον εἰς τὸ σῶμα καὶ παρέχον εὐαρμοστίαν αὐτῇ πρὸς τὴν ὄρεξιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σκόπει, μὴ κἀκεῖνο θεῖον αὐτῷ συμβέβηκεν, ὅτι τῶν σωμάτων τὰ νεκρὰ διατηροῦν ἄσηπτα καὶ μόνιμα πολὺν χρόνον ἀντιτάττεται τῷ θανάτῳ καὶ οὐκ ἐᾷ παντελῶς ἐξολέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι τὸ θνητόν· ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡ ψυχή, θειότατον οὖσα τῶν ἡμετέρων, τὰ ζῷα συνέχει* C *καὶ ῥεῖν οὐκ ἐᾷ τὸν ὄγκον, οὕτως ἡ τῶν ἁλῶν φύσις τὰ*

---

8 697 b cf. 651 b 652 d **11** 668 f **12** 697 d **20** s. cf. 668 e 697 d 912 e **23** cf. 911 d Schol. Hom. *I* 214 **26** s. cf. Macrob. VII 12, 2—5

---

1 *ἀφωσίωσαν* T corr. Re. **8** *ἐκέλευσε* Duebn. **15** *δὴ εἶπον* Xyl. *δεῖπνον* **20** *θρίγκωμα — εἰς τὸ σῶμα* suspect. cf. 912 e *θρίγκ. τ. τρ. γ. εὐστομίᾳ κ. π. εὐ.* ci. Kron. coll. 687 d

νεκρὰ παραλαμβάνουσα καὶ μιμουμένη τὸ τῆς ψυχῆς ἔργον ἀντιλαμβάνεται φερομένων ἐπὶ τὴν φθορὰν καὶ κρατεῖ καὶ ἵστησιν, ἁρμονίαν παρέχουσα καὶ φιλίαν πρὸς ἄλληλα τοῖς μέρεσι. διὸ καὶ τῶν Στωικῶν ἔνιοι τὴν ὗν σάρκα νεκρὰν γεγονέναι λέγουσι, τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἁλῶν, παρεσπαρμένης ὑπὲρ τοῦ διαμένειν. ὁρᾷς δ' ὅτι καὶ τὸ κεραύνιον πῦρ ἱερὸν ἡγούμεθα καὶ θεῖον, ὅτι τὰ σώματα τῶν διοβλήτων ἄσηπτα πρὸς πολὺν ἀντέχοντα χρόνον ὁρῶμεν. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ καὶ τὸν ἅλα, τὴν αὐτὴν
D ἔχοντα τῷ θείῳ δύναμιν πυρί, θεῖον ὑπέλαβον οἱ παλαιοί;'

4. Σιωπήσαντος δ' ἐμοῦ, Φιλῖνος ὑπολαβὼν 'τὸ δὲ γόνιμον οὐ δοκεῖ σοι' ἔφη 'θεῖον εἶναι, εἴπερ ἀρχὴ [ὁ] θεὸς πάντων;' ὁμολογήσαντος δ' ἐμοῦ 'καὶ μήν' ἔφη 'τὸν ἅλ' οὐκ ὀλίγον πρὸς γένεσιν συνεργεῖν οἴονται, καθάπερ αὐτὸς ἐμνήσθης τῶν Αἰγυπτίων. οἱ γοῦν τὰς κύνας φιλοτροφοῦντες, ὅταν ἀργότεραι πρὸς συνουσίαν ὦσιν, ἄλλοις τε βρώμασιν ἁλμυροῖς καὶ ταριχευτοῖς κρέασι κινοῦσι καὶ παροξύνουσιν τὸ σπερματικὸν αὐτῶν ἡσυχάζον. τὰ δ' ἁληγὰ πλοῖα πλῆθος ἐκφύει μυῶν ἄπλετον, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, τῶν θηλειῶν καὶ δίχα συνουσίας
E κυουσῶν, ὅταν τὸν ἅλα λείχωσιν· εἰκὸς δὲ μᾶλλον ἐμποιεῖν τὴν ἁλμυρίδα τοῖς μορίοις ὀδαξησμοὺς καὶ συνεξορμᾶν τὰ ζῷα πρὸς τοὺς συνδυασμούς. διὰ τοῦτο δ' ἴσως καὶ κάλλος γυναικὸς τὸ μήτ' ἀργὸν μήτ' ἀπίθανον, ἀλλὰ μεμιγμένον χάριτι καὶ κινητικὸν ἁλμυρὸν καὶ δριμὺ καλοῦσιν. οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἁλιγενῆ τοὺς ποι-

---

5 669 a fr. 145 γ Bern. (vol. VII p. 172, ex Porphyr. de abstin. III 20). St. V. F. I 516, II 722. 723. 1154 Plin. n. h. VIII 207 al. 8 665 c

---

3 fort. κρατύνει cf. 652 c (sed 652 d κεκρατημένον) Hu. 4 τὴν ὗν Xyl. τὴν νῦν 5 νεκρὰν Doe. coll. 669 a κρέα 12 ἀρχὴ (cf. 365 b) Amyot ἄρχει ὁ del. Hu. 15 ⟨ἐπὶ⟩ τῶν Αἰ. ci. Re. 22 μορίοις Leonicus μυρίοις ὀδαξισμοὺς T corr. Wy. cf. 769 e 24 καλῆς ci. Stegmann

ητὰς προσαγορεύειν καὶ μῦθον ἐπ' αὐτῇ πεπλασμένον ἐξενεγκεῖν, ὡς ἀπὸ θαλάσσης ἐχούσῃ τὴν γένεσιν, εἰς τὸ τῶν ἁλῶν γόνιμον αἰνιττομένους. καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν Ποσειδῶνα [ἀλλὰ] καὶ ὅλως τοὺς πελαγίους θεοὺς πολυτέκνους καὶ πολυγόνους ἀποφαίνουσιν· αὐτῶν δὲ τῶν F *ζῴων οὐδὲν ἂν χερσαῖον ἢ πτηνὸν εἰπεῖν ἔχοις οὕτω γόνιμον, ὡς πάντα ⟨τὰ⟩ θαλάττια· πρὸς ὃ καὶ πεποίηκεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς* (fr. 74)

'φῦλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασήνων.' |

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ 686

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

1. *Τιμόθεον τὸν Κόνωνος, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ὡς ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων ἀναλαβὼν ὁ Πλάτων ἐδείπνισεν ἐν Ἀκαδημίᾳ μουσικῶς καὶ ἀφελῶς* B *'ταῖς ἀφλεγμάντοις' ὥς φησιν ὁ Ἴων* (PLG II p. 257) *'τραπέζαις', αἷς ὕπνοι τε καθαροὶ καὶ βραχυόνειροι φαντασίαι, τοῦ σώματος εὐδίαν καὶ γαλήνην ἔχοντος, ἕπονται, μεθ' ἡμέραν [οὖν] ὁ Τιμόθεος αἰσθόμενος τῆς διαφορᾶς ἔφη τοὺς παρὰ Πλάτωνι δειπνήσαντας καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνεσθαι. μέγα γὰρ ὡς ἀληθῶς εὐημερίας ἐφόδιον εὐκρασία σώματος ἀβαπτίστου καὶ ἐλαφροῦ καὶ παρεστῶτος ἀνυπόπτως ἐπὶ πᾶσαν ἐνέργειαν. ἀλλ' ἕτερον οὐκ ἔλαττον ὑπῆρχε τοῦτο τοῖς παρὰ Πλάτωνι δειπνήσασιν, ἡ τῶν*

---

12 ss. 127 a Cic. Tusc. V 100 Ael. v. h. II 18 Athen. X 419 c

---

2 *ἐχούσῃ* Hu. *ἐχούσης* 4 del. Wy. *πελαγίους* Re. *πελαγικοὺς* Basil. *πελασγικοὺς* T 7 add. Emp. 13 *στρατηγ.* Turn. cf. Ael. et Athen. *στρατιωτικῶν* 17 *ἔχοντος* Xyl. interpr. *ἔχοντες* 18 *οὖν* del. Bern., v. 12 *ὡς* del. Re. sed ft. anacoluthon: *ἕπονται, —μεθ' ἡμ. οὖν* Po. 22 fort. *ἀνυποπτώτως*? Hu. cf. *ἀσφαλῶς* 715 d, sed *ἀνυπόπτως* (sc. *μὴ ὑφορᾶν τοὺς πόνους καὶ προφασίζεσθαι*) def. Po. 23 *τούτου* ci. Amyot Wy., p. 89 b cft. Bern. *τοῖς* Basil. *τοῖσι*

C λαληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις· αἱ μὲν γὰρ τῶν ποθέντων ⟨ἢ βρωθέντων⟩ ἡδοναὶ τὴν ἀνάμνησιν ἀνελεύθερον ἔχουσιν καὶ ἄλλως ἐξίτηλον, ὥσπερ ὀσμὴν ἕωλον ἢ κνῖσαν ἐγαπολειπομένην, προβλημάτων δὲ καὶ λόγων φιλοσόφων ὑποθέσεις αὐτούς ⟨τε⟩ τοὺς μεμνημένους εὐφραίνουσιν, ἀεὶ πρόσφατοι παροῦσαι, καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐχ ἧττον ἑστιᾶν παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς, ἀκούοντας καὶ μεταλαμβάνοντας· ὅπου καὶ νῦν τῶν Σωκρατικῶν συμποσίων μετουσία καὶ ἀπόλαυσίς ἐστι τοῖς φιλολόγοις, ὥσπερ αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς τότε δειπνοῦσι.
D καίτοι, εἰ τὰ σωματικὰ τὰς ἡδονὰς παρεῖχεν, ἔδει καὶ Ξενοφῶντα καὶ Πλάτωνα μὴ τῶν λαληθέντων ἀλλὰ τῶν παρατεθέντων ἐν Καλλίου καὶ Ἀγάθωνος ὄψων καὶ πεμμάτων καὶ τραγημάτων ἀπογραφὴν ἀπολιπεῖν· νῦν δ' ἐκεῖνα μὲν οὐδέποτε, καίπερ ὡς εἰκὸς ἐκ παρασκευῆς γενόμενα καὶ δαπάνης, λόγου τινὸς ἠξιώθη, τὰ δὲ φιλοσοφηθέντα μετὰ παιδιᾶς σπουδάζοντες εἰς γραφὴν ἀπετίθεντο, καὶ κατέλιπον παραδείγματα τοῦ μὴ μόνον συνεῖναι διὰ λόγων ἀλλήλοις παρὰ πότον ἀλλὰ καὶ μεμνῆσθαι τῶν λαληθέντων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

E *Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν οἱ νηστεύοντες διψῶσι μᾶλλον ἢ πεινῶσιν*

Colloquntur Plutarchus, alii

1. Ἕκτον οὖν τοῦτό σοι πέμπω τῶν Συμποσιακῶν, ἐν ᾧ πρῶτόν ἐστι τὸ περὶ τοῦ διψῆν μᾶλλον ἢ πεινῆν τοὺς νηστεύοντας.

4—8 cf. Athen. I 2 b 24 Imitatur qu. VI 1 Macrob. VII 13, 1—5; Psellus, omnif. doctr. qu. 87 cf. Ps. Arist. Probl. ined. III 50 Bussem.; Probl. phys. 949 b 26—36; cf. etiam Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) II 29 v. Capelle, Hermes 45, 328

---

2 ποθούντων T corr. Wy. ἢ βρ. add. Doe., sim. iam Xyl. interpr. 5 add. Re. 7 ἑστιᾶν Wy. εἰς αἰτίαν 11 καίτοι εἰ τὰ Basil. καὶ τοῖσι τὰ 14 ἀπολιπεῖν Steph. ἀπολειπεῖν (sic, λει in ras. m. 1) T 16 γεν. Re. γιγν. 17 παιδείας T corr. Amyot 18 κατέλειπον Bern., vix recte

Ἄλογον γὰρ ἐφαίνετο διψῆν μᾶλλον ἢ πεινῆν τοὺς ἐκνη-
στεύσαντας· ἡ γὰρ ἔνδεια τῆς ξηρᾶς τροφῆς ἀναπλήρωσιν
οἰκείαν ἐδόκει ⟨καὶ⟩ κατὰ φύσιν ἐπιζητεῖν. ἔλεγον οὖν
ἐγὼ τοῖς παροῦσιν, ὅτι τῶν ἐν ἡμῖν ἢ μόνον ἢ μάλιστα
δεῖται τροφῆς τὸ θερμόν· ὥσπερ ἀμέλει βλέπομεν ἔξω
μήτ' ἀέρα μήθ' ὕδωρ μήτε γῆν ἐφιέμενα τοῦ τρέφεσθαι F
μηδ' ἀναλίσκοντα τὸ πλησιάζον, ἀλλὰ μόνον τὸ πῦρ. ᾗ καὶ
τὰ νέα βρωτικώτερα τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ θερμότητος·
καὶ τοὐναντίον οἱ γέροντες ῥᾷστα νηστείαν φέρουσιν,
ἀμβλὺ γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ μικρὸν ἤδη τὸ θερμόν ἐστιν,
ὥσπερ ἐν τοῖς ἀναίμοις τῶν ζῴων, ἃ δὴ καὶ τροφῆς
ἥκιστα προσδεῖται δι' ἔνδειαν θερμότητος· | αὐτόν θ' 687
ἕκαστον αὐτοῦ γυμνάσια καὶ κραυγαὶ καὶ ὅσα τῷ κινεῖν
αὔξει τὸ θερμὸν ἥδιον φαγεῖν ποιεῖ καὶ προθυμότερον.
τροφὴ δὲ τῷ θερμῷ, καθάπερ νομίζω, ὃ πρῶτον κατὰ
φύσιν μάλιστα, τὸ ὑγρόν ἐστιν, ὡς αἵ τε φλόγες αὐξανό-
μεναι τῷ ἐλαίῳ δηλοῦσιν καὶ τὸ πάντων ξηρότατον εἶναι
τέφραν· ἐκκέκαυται γὰρ τὸ νοτερόν, τὸ δὲ γεῶδες ἔρημον
ἰκμάδος λέλειπται· καὶ ὁμοίως διίστησι καὶ διαιρεῖ τὰ
σώματα τὸ πῦρ τῷ ἐξαιρεῖν τὴν κολλῶσαν ὑγρότητα καὶ
συνδέουσαν. ὅταν οὖν νηστεύσωμεν, ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων
τῆς ἐν τῷ σώματι τροφῆς ἀποσπᾶται βίᾳ τὸ ὑγρὸν ὑπὸ
τοῦ θερμοῦ τὸ πρῶτον, εἶτ' ἐπ' αὐτὴν βαδίζει τὴν σύμ- B
φυτον λιβάδα τῆς σαρκὸς ἡ πύρωσις διώκουσα τὸ νοτερόν·

---

5 s. 635 c 13 cf. 662 f s. 130 b s. 15 s. 696 b 954 e Aristot. Metaph. 983 b 23 ss. pass. Ps. Arist. Probl. 949 b 29 21 s. cf. Comm. in Hes. O D 496

---

3 add. Bern. coll. 662 b, 688 f, passim 5 ἔξω Steph. Psellus ἐξ ὧν (sic) T ἔξωθεν ci. Hu. coll. p. 55, 13 (sed cf. p. 190, 27) ⟨τῶν⟩ ἔξω ci. Re., sed cf. p. 190, 27 7 μηδ' ἀν. Bern. μήτε ἀν. ᾗ Basil. ἢ 13 αὐτοῦ Bern. αὐτοῦ 15 s. ὃ πρ. ⟨τῶν⟩ κ. φ. ci. Re. κ. φ. μάλιστα, τὸ ὑ. interpunxit Po. κ. φύσιν, μάλιστα edd. 19 ἰκμάδος Ald. ἰκάδμος ὁμοίως Steph. ὅμως T ὅλως Po. διίστησι Steph. δὲ ἵστησι 24 ἡ ⟨ἐν ἡμῖν⟩ πύρ. Doe. ex Psello τὸ νοτ. Basil. τὸν ἕτερον T cf. p. 187, 18 s.

γενομένης οὖν ὥσπερ ἐν πηλῷ ξηρότητος, ποτοῦ μᾶλλον τὸ σῶμα δεῖσθαι πέφυκεν, ἄχρι οὗ πιόντων ἀναρρωσθὲν καὶ ἰσχῦσαν τὸ θερμὸν ἐμβριθοῦς τροφῆς ὄρεξιν ἐργάσηται.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Πότερον ἔνδεια ποιεῖ τὸ πεινῆν καὶ διψῆν ἢ πόρων μετασχηματισμός

Colloquuntur Philo, Plutarchus

1. *Λεχθέντων δὲ τούτων οἱ περὶ* **Φίλων᾿** *ἰατροὶ τὴν πρώτην θέσιν ἐκίνουν· ἐνδείᾳ γὰρ οὐ γίνεσθαι τὸ δίψος,*
C *ἀλλὰ πόρων τινῶν μετασχηματισμῷ. τοῦτο μὲν γὰρ οἱ νύκτωρ διψῶντες, ἂν ἐπικαταδάρθωσι, παύονται τοῦ διψῆν μὴ πιόντες· τοῦτο δ᾿ οἱ πυρέττοντες, ἐνδόσεως γενομένης ἢ παντάπασι τοῦ πυρετοῦ λωφήσαντος, ἅμα καὶ τοῦ διψῆν ἀπαλλάττονται· πολλοῖς δὲ λουσαμένοις καὶ νὴ Δί᾿ ἐμέσασιν ἑτέροις λήγει τὸ δίψος. ὧν ὑπ᾿ οὐδενὸς αὔξεται τὸ ὑγρόν, ἀλλὰ μόνον οἱ πόροι παρ⟨έχουσι, π⟩άσχοντές τι τῷ μετασχηματίζεσθαι, τάξιν ἑτέραν καὶ διάθεσιν. ἐκδηλότερον δὲ τοῦτο γίνεται περὶ τὴν πεῖναν. ἐνδεεῖς γὰρ ἅμα πολλοὶ γίνονται καὶ ἀνόρεκτοι τῶν νοσούντων· ἐνίοις δ᾿ ἐμπιπλαμένοις οὐδὲ ἓν αἱ ὀρέξεις*
D *χαλῶσιν, ἀλλὰ καὶ κατατείνουσι καὶ παραμένουσιν. ἤδη δὲ πολλοὶ τῶν ἀποσίτων, ἐλαίαν ἁλμάδα λαμβάνοντες ἢ κάππαριν, γευσάμενοι ταχέως ἀνέλαβον καὶ παρεστήσαντο τὴν ὄρεξιν. ᾧ καὶ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι πάθει τινὶ πόρων οὐχ ὑπ᾿ ἐνδείας ἐγγίνεται τὸ πεινῆν ἡμῖν· τὰ γὰρ τοιαῦτα βρώματα τὴν μὲν ἔνδειαν ἐλαττοῖ προστι-*

---

3 cf. 635 c d **6** v. Capelle, Hermes 45, 328 **23** cf. 635 c **23** ss. 669 a Athen. IV 133 a

---

11 *τινῶν*] *τινὶ* Doe. vix recte, cum dubitaverint de meatibus cf. 689 b **14** s. *ἅμα καὶ* Bern. *καὶ ἅμα* T *καὶ* del. Mez. **17. 18** *παρέχουσι πάσχοντες* Hutten et sim. Wy. *παρασχόντες* T fort. aliud latet **20** *πολλοὶ* Xyl. *πολὺ* **21** *ἐννίοις* T corr. Ald.

*θεμένης τροφῆς, * * ποιοῦσιν, οὕτως αἱ τῶν ἐφάλμων βρωμάτων εὐστομίαι καὶ δριμύτητες ἐπιστρέφουσαι καὶ πυκνοῦσαι τὸν στόμαχον ἢ πάλιν ἀνοίγουσαι καὶ χαλῶσαι δεκτικήν τινα τροφῆς εὐαρμοστίαν περιειργάσαντο περὶ αὐτόν, ἣν ὄρεξιν καλοῦμεν.*

2. *Ἐδόκει δή* μοι *ταῦτα πιθανῶς μὲν ἐγκεχειρῆσθαι, πρὸς δὲ τὸ μέγιστον ἐναντιοῦσθαι τῆς φύσεως τέλος, ἐφ' ὃ πᾶν ἄγει ζῷον ὄρεξις, ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐνδεοῦς πο-* E *θοῦσα καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἀεὶ τοῦ οἰκείου διώκουσα· 'τὸ γὰρ ᾧ διαφέρει μάλιστα τὸ ζῷον τοῦ ἀψύχου, τοῦτο μὴ φάναι πρὸς σωτηρίαν καὶ διαμονὴν ὑπάρχειν ἡμῖν, ὥσπερ ὄμμα, τῶν οἰκείων τῷ σώματι καὶ δεητῶν ἐγγεγενημένον, ἀλλὰ πάθος εἶναι καὶ τροπήν τινα πόρων οἴεσθαι μεγέθεσι καὶ μικρότησι συμβαίνουσαν εἰς οὐδέν' ἣν λόγον ἁπλῶς τιθεμένων τὴν φύσιν. ἔπειτα ῥιγοῦν ⟨μὲν⟩ ἐνδείᾳ θερμότητος οἰκείας τὸ σῶμα, μηκέτι ⟨δὲ⟩ διψῆν μηδὲ πεινῆν ὑγρότητος ἐνδείᾳ τῆς κατὰ φύσιν καὶ τροφῆς, ἄλογόν ἐστι τούτου δ' ἀλογώτερον, εἰ κενώσεως μὲν ἐφίεται διὰ πλή-* F *ρωσιν ἡ φύσις, πληρώσεως δ' οὐ διὰ κένωσιν, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς πάθους ἐγγενομένου. καὶ μὴν αἵ γε τοιαῦται περὶ τὰ ζῷα χρεῖαι καὶ ἀναπληρώσεις οὐθέν τι τῶν περὶ τὰς γεωργίας γινομένων διαφέρουσιν· πολλὰ γὰρ ὅμοια*

---

2 cf. 669 b 912 d   8 s. cf. Clem. Al. Paed. II 30, 1

---

1 lac. indic. et ⟨*τὸ δὲ πεινῆν*⟩ *ποιεῖ* scr. Turn., sed plura desunt, fort. ⟨*πεῖναν δὲ ποιεῖ· ὡς γὰρ αἱ στύψεις τὰς ὀθόνας δεκτικωτέρας τῆς βαφῆς*⟩ *ποιοῦσιν, οὕτως* . ., ut his verbis respondeat finis quaestionis 688 f s. Hu. 2 *ἐπιστύφουσαι* ci. Iunius, non opus 4 [*περι*]*ειργάσαντο* ci. Kron. coll. p. 184, 3 6 *ἐπικεχειρ.* ci. Madv., sed cf. v. Cic. 21, 3 9 *καὶ τὸ* Xyl. *αὐτὸ ἐλλεῖπον* hic et p. 186, 11 Emp. *ἀεὶ* Ald. *αἰεὶ* 11 s. *ὄμμα τῶν* Re. *ὀμμάτων* T *ὄχημα τῶν* ci. Doe. *ὄργανον* (cum gen. obiect.) *τῶν* Po. cf. p. 190, 6 12 *δεόντων* ci. Madv. *ἐγγεγενημένων* T corr. Doe. *ἐγγενόμενον* Re. 15 *μὲν* add. Re. (qui adiungit *φάναι*) 16 add. Xyl. 15. 16 *ῥιγοῦν* (partic.) *ἐνδ.* — *τὸ σῶμα μηκέτι διψῆν* def. Zie., sed cf. p. 170, 1 s. 17 *τῆς* Anon. Mez. *τῆι* 22 *ὅμοια* ⟨*τοῖς ζῴοις τὰ φυτά*⟩ ci. Mez.

πάσχει καὶ βοηθεῖται· πρὸς μὲν γὰρ τὰς ξηρότητας
688 ἀρδείαις ποτίζομεν, | καὶ ψύχομεν μετρίως ὅταν φλέγηται,
ῥιγοῦντα δ' αὐτὰ θάλπειν πειρώμεθα καὶ σκέπειν πόλλ' ἄττα περιβάλλοντες· καὶ ὅσα μὴ παρ' ἡμᾶς ἐστιν, εὐχόμεθα τὸν θεὸν διδόναι, δρόσους μαλακὰς καὶ εἱλήσεις ἐν πνεύμασι μετρίοις, ὡς ἀεὶ τοῦ ἀπολείποντος ἀναπλήρωσιν ἡ φύσις ἔχοι, διατηροῦσα τὴν κρᾶσιν. οὕτω γὰρ οἶμαι καὶ τροφὴν ὠνομάσθαι τὸ τηροῦν τὴν φύσιν· τηρεῖται δὲ τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθήτως ἐκ τοῦ περιέχοντος, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς (A 70), ὑδρευομένοις τὸ πρόσφορον· ἡμᾶς δ' ἡ ὄρεξις ζητεῖν διδάσκει καὶ διώκειν τὸ ἐκλεῖπον τῆς κράσεως.'

'Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν εἰρημένων ἕκαστον ἴδωμεν ὡς
B οὐκ ἀληθές ἐστι. τὰ μὲν γὰρ εὐστομίαν ἔχοντα καὶ δριμύτητα τάχα μὲν οὐκ ὄρεξιν, ἀλλὰ δηγμὸν ἐμποιεῖ τοῖς δεκτικοῖς μέρεσι τῆς τροφῆς, οἷον κνησμοὶ κατὰ θίξιν ἐνίων ἀμυσσόντων· εἰ δὲ καὶ τοῦτο τὸ πάθος ὀρεκτικόν ἐστιν, εἰκός ἐστιν ὑπὸ τῶν τοιούτων βρωμάτων λεπτυνόμενα διακρίνεσθαι τὰ προϋπόντα, καὶ ποιεῖν μὲν ἔνδειαν, οὐ μεταρρυθμιζομένων ⟨δὲ⟩ τῶν πόρων ἀλλὰ κενουμένων καὶ καθαιρομένων· τὰ γὰρ ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρὰ θρύπτοντα τὴν ὕλην διαφορεῖ καὶ σκίδνησιν, ὥστε νεαρὰν

---

4 cf. 824 c. d   10 cf. 649 d cf. Emped. B 81   15 s. cf. 624 d   21 s. cf. 669 b

---

1 γὰρ del. Salmasius (v. 2 obtinens ποτιζόμενα)   2 ποτιζόμενα — ψυχόμενα T corr. Xyl. interpr., Madv.   3 αὐτὰ] αὖ ci. Re.   3 s. πόλλ' ἄττα Turn. πολλοστα   4 παρ' ἡμῖν proponit Re. π. ἡμῶν Castiglioni, sed cf. p. 272, 1   5 ἐν] σὺν ci. Wy.   6 μετρίοις Wy. -ως T -ας ci. Re.   ἀεὶ Ald. αἰεὶ   7 ἔχῃ? Hu. ὡς ⟨ἂν⟩ —ἔχῃ ci. Bern.   16 δηκτικοῖς T corr. Ald.   οἷον κν κ. θ. ἐν. ἀμ.] 'ut sunt pruritus quarundam rerum tangendo lancinantium' interpretatur Duebn., sed verba suspecta   κνησμὸν ci. Emp. κνησμῷ Hu.   κατὰ θ. Turn. κατάθιξιν T   17 ἐνίων T   19 προϋπόντα Doe. πρέποντα T προενόντα Wy.   20 μεταρρυθμ. Steph. μεταρυθμ. T   δὲ add. Mez.   22 διαφορεῖ Steph. cf. 669 b διαφέρει T fort. recte

ποιεῖν τὴν ὄρεξιν ἐκθλιβομένων τῶν ἑώλων καὶ χθιζῶν. τῶν δὲ λουομένων οὐ μετασχηματιζόμενοι παύουσιν. οἱ πόροι τὸ δίψος, ἀλλ' ἰκμάδα ⟨διὰ⟩ τῆς σαρκὸς ἀναλαμβά- C νοντες καὶ ἀναπιμπλάμενοι νοτερᾶς ἀτμίδος. οἱ δ' ἔμετοι τὸ ἀλλότριον ἐκβάλλοντες ἀπόλαυσιν τῇ φύσει τοῦ οἰκείου παρέσχον. οὐ γὰρ ἁπλῶς τοῦ ὑγροῦ τὸ δίψος, ἀλλὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἰκείου· διό, κἂν πολὺ παρῇ τὸ ἀλλόφυλον, ἐνδεὴς ὁ ἄνθρωπός ἐστιν· ἐνίσταται γὰρ τοῖς κατὰ φύσιν ὑγροῖς, ὧν ἡ ὄρεξίς ἐστι, καὶ οὐ δίδωσιν ἀνάμιξιν οὐδὲ κατάκρασιν, ἄχρι ἂν ἐκστῇ καὶ ἀποχωρήσῃ· τότε δ' οἱ πόροι τὸ σύμφυλον ἀναλαμβάνουσιν. οἱ δὲ πυρετοὶ τὸ ὑγρὸν εἰς βάθος ἀπωθοῦσιν, καὶ τῶν μέσων φλεγομένων ἐκεῖ πᾶν ἀποκεχώρηκεν καὶ κρατεῖται πεπιεσμένον· ὅθεν ἐμεῖν τε πολλοὺς ἅμα συμβαίνει, πυ- D κνότητι τῶν ἐντὸς ἀναθλιβόντων τὰ ὑγρά, καὶ διψῆν δι' ἔνδειαν καὶ ξηρότητα τοῦ λοιποῦ σώματος. ὅταν οὖν ἄνεσις γένηται καὶ τὸ θερμὸν ἐκ τῶν μέσων ἀπίῃ, σκιδνάμενον αὖθις ὑπονοστεῖ καὶ διιόν, ὡς πέφυκε, πάντῃ τὸ νοτερὸν ἅμα τοῖς τε μέσοις ῥᾳστώνην παρέσχεν καὶ τὴν σάρκα λείαν καὶ ἁπαλὴν ἀντὶ τραχείας καὶ αὐχμώδους γενομένην ἐμάλαξεν, πολλάκις δὲ καὶ ἱδρῶτας ἐπήγαγεν· ὅθεν ἡ ποιοῦσα διψῆν ἔνδεια λήγει καὶ παύεται, τῆς ὑγρότητος ἀπὸ τοῦ βαρυνομένου καὶ † δυσαναβλαστοῦντος ἐπὶ τὸν δεόμενον καὶ ποθοῦντα μεθισταμένης τόπον. ὡς E γὰρ ἐν κήπῳ, φρέατος ἄφθονον ὕδωρ ἔχοντος, εἰ μή τις ἐπαντλοῖ καὶ ἄρδοι τὰ φυτά, διψῆν καὶ ἀτροφεῖν ἀναγκαῖόν

2 s. Clem. Al. Paed. III 46, 3 12 cf. 635 c 123 a al.

1 ἐκθλιβ. Re. εἰσθλιβ. 3 add. Doe. 6 ἁπλῶς τοῦ Mez. ἀπλήστου (sic) 8 ἐφίσταται T corr. Re. 10 ἐκ lac. 1—2 στῇ T 13 κρατεῖτε T corr. Ald. 15 ἀναθλιβέντων T corr. Mez. διψῆν Basil. δίψαν 18 s. ὑπονοστεῖν T corr. Turn. διιόν Turn. ἴδιον τὸ νοτ. Basil. τὸν ἕτερον cf. p. 183, 24 23 δυσαναβλυτ. Duebn. (an melius -βλυστ.?) -βλυστάνοντος vel -βλύζοντος Doe. 26 τὰ φυτὰ Xyl. αὐτὰ

ἐστιν, οὕτως ἐν σώματι, τῶν ὑγρῶν εἰς ἕνα κατασπωμένων τόπον, οὐ θαυμαστὸν ἔνδειαν εἶναι περὶ τὰ λοιπὰ καὶ ξηρότητα, μέχρι οὗ πάλιν ἐπιρροὴ καὶ διάχυσις γένηται· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν πυρεττόντων, ὅταν ἀνεθῶσι, συμβαίνει καὶ τῶν ἐγκαταδαρθανόντων τῷ διψῆν· καὶ γὰρ τούτοις ὁ ὕπνος ἐκ μέσων ἐπανάγων τὰ ὑγρὰ καὶ διανέμων πάντῃ τοῖς μέρεσιν ὁμαλισμὸν ἐμποιεῖ καὶ ἀναπλήρωσιν. ὁ γὰρ δὴ λεγόμενος τῶν πόρων μετασχηματισ-
F μὸς οὗτος, ᾧ τὸ πεινῆν ἢ τὸ διψῆν ἐγγίνεται, ποῖός τίς ἐστιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ περὶ πόρους [ἢ πόρων] διαφορὰς ἄλλας κατὰ πάθος ἢ τὸ συμπίπτειν καὶ τὸ διίστασθαι· καὶ συμπίπτοντες μὲν οὔτε ποτὸν οὔτε τροφὴν δέχεσθαι δύνανται, διιστάμενοι δὲ κενότητα καὶ χώραν ποιοῦσιν, ἔνδειαν οὖσαν τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἰκείου. καὶ γὰρ αἱ στύψεις, ὦ βέλτιστε, τῶν βαπτομένων' ἔφην
689 †'τόπον ἔχουσι τὸ δριμὺ καὶ ῥυπτικόν, | ᾧ τῶν περισσῶν ἐκκρινομένων καὶ ἀποτηκομένων οἱ πόροι δέχονται μᾶλλον καὶ στέγουσι δεξάμενοι τὴν βαφὴν ὑπ' ἐνδείας καὶ κενότητος.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Διὰ τί πεινῶντες μέν, ἐὰν πίωσι, παύονται, διψῶντες δ', ἐὰν φάγωσιν, ἐπιτείνονται

Collocuntur convivator, Plutarchus

1. *Ῥηθέντων δὲ τούτων ὁ ἑστιῶν ἡμᾶς καὶ ταῦτ' ἔφη μετρίως λέγεσθαι καὶ πρὸς ἄλλην ἀπορίαν τὰς τῶν πό-*

---

18 s. Erasistrat. ap. Gell. XVI 3, 3 **21** v. Capelle, Hermes 45, 328 Macrob. VII 12, 18—19 cf. Ps. Arist. Probl. ined. III 51 Bussem.

---

8 *μέχρι οὗ — γένηται*] cf. 361 c. d; *μέχρι ἂν* p. 268, 16; *ἄχρι ἂν οὗ* 191, 14 **9** *οὗτος* Basil. *οὕτως* *ἐγγίνεται* Re. *ἐγγένηται* T *ἐγγεγένηται* ci. Bern. (sic iam apud Doe.) **10** *περὶ πόρους* [*ἢ π.*] Doe. addito *τοὺς* ante *π.*, quod om. Bern. *περὶ πόρου ἢ πόρων* T **11** *ἄλλας* Basil. *ἀλλὰ* *πάθος* (praemisso *τὸ* quod om. Bern.) Doe. *πλῆθος* **12** *συμπίπτοντος* T corr. Basil. **16** *πόκων* ci. Bern. *ὀθονῶν* Doe. *ὑφαντῶν* pro *ἔφην τόπον* Madv. **18** *στέγ.* Mez. *στέργ.* **25** ⟨*τὴν*⟩ *ἄλλην* ci. Wy.

ρων κενώσεις καὶ ἀναπληρώσεις * * ἐν τῷ παραυτίκα, B τοῖς δὲ διψῶσι τοὐναντίον, ἐὰν ἐμφάγωσιν, ἐπιτείνειν συμβαίνει τὸ δίψος. ʽτοῦτο δὲ τὸ πάθος οἱ τοὺς πόρους ὑποτιθέμενοι ῥᾷστα καὶ πιθανώτατά μοι δοκοῦσιν, εἰ καὶ μὴ πολλὰ μόνον πιθανῶς, αἰτιολογεῖν. πᾶσι γὰρ ὄντων πόρων, ἄλλας πρὸς ἄλλα συμμετρίας ἐχόντων, οἱ μὲν εὐρύτεροι τὴν ξηρὰν ἅμα καὶ τὴν ὑγρὰν τροφὴν ἀναλαμβάνουσιν, οἱ δ᾽ ἰσχνότεροι τὸ μὲν ποτὸν παραδέχονται, ⟨τὸ δὲ σιτίον οὐ παραδέχονται⟩. ποιεῖ δὲ τὴν μὲν δίψαν ἡ τούτων κένωσις, ἡ δ᾽ ἐκείνων τὴν πεῖναν. ὅθεν, ἐὰν μὲν φάγωσιν οἱ διψῶντες, οἱ μὲν οὐ βοηθοῦνται, τῶν πόρων διὰ λεπτότητα τὴν C ξηρὰν τροφὴν μὴ δεχομένων ἀλλ᾽ ἐπιδεῶν τοῦ οἰκείου διαμενόντων· οἱ δὲ πεινῶντες ἐὰν πίνωσιν, ἐνδυόμενα τὰ ὑγρὰ τοῖς μείζοσι πόροις καὶ ἀναπληροῦντα τὰς κενότητας αὐτῶν ἀνίησι τὸ σφοδρὸν ἄγαν τῆς πείνης.᾽

2. Ἐμοὶ δὲ τὸ μὲν συμβαῖνον ἀληθὲς ἐφαίνετο, τῇ δ᾽ ὑποθέσει τῆς αἰτίας οὐ προσεῖχον. ʽκαὶ γὰρ εἰ τοῖς πόροις τούτοις᾽ ἔφην, ʽὧν ἔνιοι περιέχονται καὶ ἀγαπῶσι, κατατρήσειέ τις τὴν σάρκα, πλαδαρὰν καὶ τρομώδη καὶ

---

1 lac. indic. Xyl. Re. ⟨ποιεῖν (melius vid. βοηθεῖν Hu.), διὰ τί τοῖς μὲν πεινῶσιν, ἐὰν πίωσι, παύεται ἡ πεῖνα (hiatus! τὸ πεινῆν? Hu.)⟩ ἐν τῷ π. suppl. Madv. post παραυτίκα fort. lac. 1—2 T 2 διψῶσι τοὐναντ. Emp. διψῶσιν ἐναντ. 3 δὲ] δὴ Wy. probab. οἱ ⟨διαφόρους⟩ τοὺς π. Wy., non prob. (cf. l. 19 s. et p. 184, 11 4 ὑποτιθ. Turn. ἐπιτιθ. 4. 5 εἰ καὶ μὴ πολλὰ μόνον πιθ. recta videntur: ʽquamquam non multa cum aliqua tantum probabilitate᾽ (nedum cum summa) Hu. εἰ καὶ μὴ τἆλλα, μόνοι [πιθανῶς] ci. Madv. πᾶσι susp. Hu. πολλῶν ci. Re. 6 ἄλλας πρὸς ἄλλα σ. ἑ. Kron. ἄλλος πόρος ἄλλας σ. ἑ. T ἄλλων (⟨δὲ⟩ add. Hu.) πόρων ἄλλας σ. ἑ. Basil. ἄλλος πόρος ἄλλας σ. ἔχει· ὧν οἱ μ. εὐ. Duebn. 9 add. Madv. aliis praeeuntibus; v. 8 μόνον τὸ π. pro τὸ μὲν π. ci. Wy. 11 s. ἐὰν ἐμφάγωσιν, οἱ μὲν διψ. οὐ βοηθ. ci. Doe., vix opus 14 πίωσιν ci. Bern. 15 fort. ⟨καὶ⟩ τοῖς μείζ. ci. Hu. 21 σπογγώδη Herw.

σαθρὰν ⟨ἂν⟩ ποιήσειε· τό τε μὴ ταὐτὰ τοῦ σώματος
μόρια τὸ ποτὸν προσδέχεσθαι καὶ τὸ σιτίον ἀλλ' ὥσπερ
ἠθμοῖς καταρρεῖσθαι καὶ ἀποκρίνεσθαι κομιδῇ πλασμα-
D τῶδες καὶ ἀλλόκοτον. αὕτη γὰρ ἡ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμιξις,
θρύπτουσα τὰ σιτία καὶ συνεργὰ λαμβάνουσα τὸ θερμὸν
τὸ ἐντὸς καὶ τὸ πνεῦμα, πάντων ὀργάνων ἀκριβέστατα
πάσαις τομαῖς καὶ διαιρέσεσι λεπτύνει τὴν τροφήν, ὥστε
πᾶν μόριον αὐτῆς παντὶ μορίῳ γίνεσθαι φίλον καὶ οἰκεῖον,
οὐκ ἐναρμόττον ὥσπερ ἀγγείοις καὶ τρήμασιν ἀλλ' ἑνού-
μενον καὶ προσφυόμενον. ἄνευ δὲ τούτων οὐδὲ λέλυται
τῆς ἀπορίας τὸ μέγιστον· οἱ γὰρ ἐμφαγόντες, ἂν μὴ
πίωσιν, οὐ μόνον οὐ λύουσιν ἀλλὰ καὶ προσεπιτείνουσι τὸ
δίψος· πρὸς τοῦτο δ' οὐδὲν εἴρηται. σκόπει δὲ καὶ τὰ
E παρ' ἡμῶν' ἔφην, 'εἰ φαινομένας ὑποθέσεις λαμβάνομεν,
πρῶτον μὲν λαμβάνοντες τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ δια-
φθείρεσθαι δαπανώμενον, τῷ δ' ὑγρῷ τὸ ξηρὸν βρεχόμενον
καὶ μαλασσόμενον διαχύσεις ἴσχειν καὶ ἀναθυμιάσεις·
δεύτερον δὲ μὴ νομίζοντες ἔκθλιψιν εἶναι παντάπασιν μήτε
τῆς ξηρᾶς τροφῆς ⟨τὴν⟩ πεῖναν μήτε τῆς ὑγρᾶς τὴν δίψαν,
ἀλλὰ τοῦ μετρίου καὶ ἀρκοῦντος ἔνδειαν· οἷς γὰρ ὅλως
ἂν ἐλλίπῃ θάτερον, οὔτε πεινῶσιν οὔτε διψῶσιν ἀλλ'
εὐθὺς ἀποθνήσκουσιν. ὑποκειμένων δὲ τούτων οὐ χαλε-
πὸν ἤδη τὴν αἰτίαν συνιδεῖν. ἡ μὲν γὰρ δίψα τοῖς φαγοῦ-
σιν ἐπιτείνεται τῶν σιτίων τῇ ξηρότητι, ⟨εἴ τι⟩ διεσπαρ-
μένον ὑγρὸν καὶ ἀπολειπόμενον ἀσθενὲς καὶ ὀλίγον ἐν
F τῷ σώματι, συλλεγόντων καὶ προσεξικμαζόντων· ὥσπερ
ἔξω γῆν ὁρῶμεν καὶ κόνιν καὶ ψάμμον τὰ μιγνύμενα τῶν
ὑγρῶν ἀναλαμβάνουσαν εἰς ἑαυτὴν καὶ ἀφανίζουσαν. τὴν

4 cf. 698 a

1 ἂν ποιήσειε Herw. ποιήσας T ποιήσει Turn. Basil. ποιῆσαι Re. τε Bern. γε ταὐτὰ Xyl. ταῦτα 9 ἀγγείοις Steph. ἀστείοις 15 ὑπὸ Steph. ἀπὸ 18 ἔκλειψιν Steph. Bases 19 add. Re. 23 τὴν Basil. μεν 24 εἴ τι add. Re. ⟨τὸ⟩ Doe. cum Psello fort. ὅ τι cf. p. 194, 2 Hu. 27 ψάμμον Wy. μᾶλλον T ἄμμον Bern.

δὲ πεῖναν αὖ πάλιν ἀναγκαίως τὸ ποτὸν ἀνίησιν· ἡ γὰρ ὑγρότης τὰ ὑπόντα σιτία περισκελῆ καὶ γλίσχρα βρέξασα καὶ διαχέασα, χυμῶν ἐγγενομένων καὶ ἀτμῶν, | ἀναφέρει 690 τούτοις εἰς τὸ σῶμα καὶ προστίθησι τοῖς δεομένοις· ὅθεν οὐ κακῶς ὄχημα τῆς τροφῆς τὸ ὑγρὸν ὁ Ἐρασίστρατος προσεῖπεν· τὰ γὰρ ὑπὸ ξηρότητος ἢ πάχους ἀργὰ καὶ βαρέα μιγνύμενον ἀναπέμπει καὶ συνεξαίρει. πολλοὶ δὲ καὶ μὴ πιόντες ἀλλὰ λουσάμενοι μόνον ἐπαύσαντο συντόμως σφόδρα πεινῶντες· ἐνδυομένη γὰρ ἔξωθεν ἡ ὑγρότης εὐχυμότερα ποιεῖ καὶ τροφιμώτερα τῷ ἐγχαλᾶσθαι τὰ ἐντός, ὥστε τῆς πείνης τὸ σφόδρα πικρὸν καὶ θηριῶδες ἐνδιδόναι καὶ παρηγορεῖσθαι. διὸ καὶ πολὺν ζῶσιν ἔνιοι τῶν ἀποκαρτερούντων χρόνον, ἂν ὕδωρ μόνον λαμβάνωσιν, ἄχρι ἂν οὗ πᾶν ἐξικμασθῇ τὸ τρέφειν καὶ προστί- B θεσθαι τῷ σώματι δυνάμενον.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

Διὰ τίν' αἰτίαν τὸ φρεατιαῖον ὕδωρ ἀρυσθέν, ἐὰν ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ φρέατος ἀέρι νυκτερεύσῃ, ψυχρότερον γίνεται

Collocuntur hospes, Plutarchus, alii

1. Ψυχροπότῃ ξένῳ τρυφῶντι παρεσκεύασαν οἱ θεράποντες τοῦ ἐκ φρέατος ὕδωρ ψυχρότερον· ἀρυσάμενοι γὰρ ἀγγείῳ καὶ κρεμάσαντες τὸ ἀγγεῖον ἐν τῷ φρέατι τῆς πηγῆς μὴ ἁπτόμενον εἴασαν ἐπινυκτερεῦσαι, καὶ πρὸς τὸ C δεῖπνον ἐκομίζετο τοῦ προσφάτου ψυχρότερον. ἦν δ' ὁ

---

5 698 d locosque ibi allatos 17 ss. cf. Ps. Alex. ap. Ideler, Phys. et Med. Gr. min., I 58

---

2 ὑπιόντα ci. Doe., sed cf. eundem p. 186, 19 4 τούτους T corr. Kron. 6 πάχους (vel πλήθους, cf. 127 b c) Re. πάθους 8 συντόμως Re. συντόνως 10 χαλᾶσθαι ci. Doe. coll. Psello 14 ἄχρι ἂν οὐ π. T corr. Xyl. ἄχρι ἂν ἅπαν ci. Bases, sed cf. v. Cic. 21, 1 17 φρεατίδιον T corr. Wy. alii 21 ἐκ τοῦ T trp. Re. 22 s. τῆς πηγῆς μὴ ἁπτ. Leonicus al. τῆς γῆς μαλαττόμενον T τῆς στέγης μ. ἁ. ci. Rose, sed 949 c τοῦ ὕδατος

ξένος φιλόλογος ἐπιεικῶς, καὶ τοῦτ' ἔφη λαβεῖν ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους (fr. 216) μετὰ λόγου κείμενον· εἶναι δὲ τοιόνδε τὸν λόγον. πᾶν ὕδωρ προθερμανθὲν ψύχεται μᾶλλον, ὥσπερ τὸ τοῖς βασιλεῦσι παρασκευαζόμενον· ὅταν γὰρ ἑψηθῇ μέχρι ζέσεως, περισωρεύουσι τῷ ἀγγείῳ χιόνα πολλὴν καὶ γίνεται ψυχρότερον· ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα λουσαμένων περιψύχεται μᾶλλον· ἡ γὰρ ὑπὸ τῆς θερμότητος ἄνεσις πολύπορον τὸ σῶμα D καὶ μανὸν ἀπειργασμένη πολὺν δέχεται τὸν ἔξωθεν ἀέρα καὶ βιαιοτέραν ποιεῖ τὴν μεταβολήν· ὅταν οὖν ἀποσπασθῇ [ὑπὸ] τῆς πηγῆς τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ ἀέρι, προθερμανθέν, περιψύχεται ταχέως.

2. Τὸν μὲν οὖν ξένον *ἐπῃνέσαμεν* ὡς ἀνδρικῶς καταμνημονεύσαντα· περὶ δὲ τοῦ λόγου διηποροῦμεν. ὁ γὰρ ἀήρ, ἐν ᾧ κρέμαται τὸ ἀγγεῖον, εἰ μὲν ψυχρός ἐστι, πῶς θερμαίνει τὸ ὕδωρ; εἰ δὲ θερμός, πῶς περιψύχει πάλιν; ἄλογον γὰρ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ πάσχειν τὰ ἐναντία, μηδεμιᾶς διαφορᾶς γενομένης. σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ διαποροῦντος, οὐδὲν ἔφην δεῖν περὶ τοῦ ἀέρος διαπορεῖν· ἡ γὰρ αἴσθησις λέγει ὅτι ψυχρός ἐστι, καὶ μάλιστά γ' ὁ E ἐν βάθει φρεάτων· ὥστ' ἀμήχανον ὑπ' ἀέρος ψυχροῦ θερμαίνεσθαι τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ ψυχρὸς οὗτος ἀὴρ τὴν μὲν πηγὴν διὰ πλῆθος οὐ δύναται μεταβάλλειν, ἂν δέ τις ἀφαιρῇ κατ' ὀλίγον, μᾶλλον κρατῶν περιψύξει.

7. 11 949 e   8 cf. 725 a   22—25 949 c

3 *προθερμαθὲν* T corr. Ald.   8 *τὸ σῶμα* Steph. *τὰ σώματα*   10 s. *ἀποσπ.* Mez. *ὑποπλασθῇ* T cf. 949 c   *ὑπὸ* del. Bern. (ut 949 c)   *πηγῆς* Francofurt. *πληγῆς*   13 *καταμνημ.* Re. *καὶ μνημ.* T *διαμνημ.*? Hu. (cf. etiam p. 324, 10)   19 *ἔφην* Turn. *ἔφη*   20 *γ' ὁ* Hu. *τῶν* T ⟨*ὁ*⟩ *τῶν* vel *ὁ ἐν β. τῶν φρ.* Re.   24 *κρατῶν* Basil. *ἐρᾶτῶν*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε

Διὰ τίν᾽ αἰτίαν οἱ χάλικες καὶ αἱ μολιβδίδες ἐμβαλλόμεναι ψυχρότερον τὸ ὕδωρ ποιοῦσιν

Colloountur Plutarchus, hospes

1. ʽἈλλὰ μὴν περὶ τῶν χαλίκων᾽ ἔφην ʽἢ τῶν ἀκμό- F νων, οὓς ἐμβάλλοντες εἰς τὸ ὕδωρ ψύχειν αὐτὸ καὶ στομοῦν δοκοῦσιν, εἰρημένον Ἀριστοτέλει (fr. 213) μνημονεύεις;᾽ ʽαὐτὸ τοῦτ᾽᾽ ἔφη ʽμόνον ἐν προβλήμασιν εἴρηκε τὸ γινόμενον· εἰς δὲ τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσομεν ἡμεῖς· ἔστι γὰρ μάλιστα δυσθεώρητος.᾽ ʽπάνυ μὲν οὖν᾽ ἔφην, ʽκαὶ θαυμάσαιμ᾽ ἄν, εἰ μὴ διαφύγοι ὁ λόγος ἡμᾶς· ὅρα δ᾽ ὅμως. πρῶτον οὐ δοκεῖ σοι περιψύχεσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος τὸ ὕδωρ ἔξωθεν ἐμπίπτοντος, | ὁ δ᾽ ἀὴρ μᾶλλον ἰσχύειν 691 πρὸς τοὺς λίθους καὶ τοὺς ἄκμονας ἀπερειδόμενος; οὐ γὰρ ἐῶσιν αὐτόν, ὥσπερ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ κεραμεᾶ τῶν ἀγγείων, διεκπίπτειν, ἀλλὰ τῇ πυκνότητι στέγοντες ἀνακλῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπ᾽ αὐτῶν, ὥστε δι᾽ ὅλου καὶ ἰσχυρὰν γίνεσθαι τὴν περίψυξιν. διὸ καὶ χειμῶνος οἱ ποταμοὶ ψυχρότεροι γίνονται τῆς θαλάττης· ἰσχύει γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁ ψυχρὸς ἀὴρ ἀνακλώμενος, ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ διὰ βάθος ἐκλύεται πρὸς μηθὲν ἀντερείδων. κατ᾽ ἄλλον δὲ τρόπον εἰκός ἐστι τὰ λεπτότερα τῶν ὑδάτων περιψύχεσθαι

---

1 Quaest. VI 5 excerpsit Mich. Psellus, omnif. doctr. qu. 154 6 s. 955 b 15 cf. 721 c 18 s. cf. 949 d Gell. XVII 8, 16

---

2 αἱ χάλ. Psellus 5 ἢ Steph. ἡ T καὶ Turn. ἀκμόνων] ἀκονῶν Iunius, cf. p. 194, 2 695 d 949 c, contra infra v. 14 9 ἐπιχειρήσωμεν Steph. 10 ⟨ἐν τοῖς⟩ μάλιστα Doe. coll. Psello ἔφην Basil. ἔφη T (?) 11 ὅρα δὲ Wy. ὁρᾶτε ὅμως Re. ὅλως 12 περιψύχ. Re. προψύχ. T παραψ. Psellus 13 ἐμπίπτ. Anon. ἐκπίπτ. ἰσχύειν Wy. ἰσχύει 14 τὰς ἀκόνας ci. Steph. Wy., cf. v. 5 15 χαλκᾶ Bern. χάλκεα T, susp. Re., sed cf. 695 b 721 c. e 16 ἀνακλῶσιν Doe. sec. Psell., cf. l. 20 ἀναλοῦσιν T 17 καὶ om. Psellus καὶ ἰσχυρὰν Basil. καὶ ἴσχυσαν (sic) T κατισχύουσαν? Hu. 18 γίν. Bern. sec. Psell. γενέσθαι 20 ἀνακλ. Doe. sec. Psell., cf. l. 16 ἀναλώμενος T

μᾶλλον [ἢ] ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ· κρατεῖται γὰρ δι᾽ ἀσθένειαν. B αἱ δ᾽ ἀκόναι καὶ οἱ χάλικες λεπτύνουσι τὸ ὕδωρ, ὅ τι θολερὸν καὶ γεῶδες ἀναμέμικται, τοῦτο συνάγοντες καὶ κατασπῶντες ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὥστε λεπτότερον καὶ ἀσθενέστερον τὸ ὕδωρ γενόμενον μᾶλλον ὑπὸ περιψύξεως κρατεῖσθαι. καὶ μὴν ὅ τε μόλιβδος τῶν φύσει ψυχρῶν ἐστιν, ὅς γε τριβόμενος ὄξει τὸ ψυκτικώτατον τῶν θανασίμων φαρμάκων ἐξανίησι ψιμύθιον· οἵ τε χάλικες πυκνότητι τὸ ψυχρὸν διὰ βάθους ποιοῦσιν· πᾶς μὲν γὰρ λίθος κατεψυγμένης καὶ πεπιλημένης ὑπὸ κρύους γῆς πάγος ἐστίν, μᾶλλον δ᾽ ὁ μᾶλλον πεπυκνωμένος· ὥστ᾽ οὐκ ἄτοπον, εἰ τὴν ψυχρότητα τοῦ ὕδατος ἀντερείδων συνεπιτείνει καὶ C ὁ λίθος καὶ ὁ μόλιβδος.᾽

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Διὰ τίν᾽ αἰτίαν ἀχύροις καὶ ἱματίοις τὴν χιόνα διαφυλάττουσι

Colloguntur hospes, Plutarchus

1. Μικρὸν οὖν ὁ ξένος διαλιπὼν ᾽οἱ ἐρῶντες᾽ ἔφη ᾽μάλιστα μὲν αὐτοῖς τοῖς παιδικοῖς, εἰ δὲ μή, περὶ αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι διαλέγεσθαι· τοῦτο πέπονθα περὶ τῆς χιόνος. ἐπεὶ γὰρ οὐ πάρεστιν οὐδ᾽ ἔχομεν, ἐπιθυμῶ μαθεῖν, τίς αἰτία δι᾽ ἣν ὑπὸ τῶν θερμοτάτων φυλάσσεται. καὶ γὰρ ἀχύροις σπαργανοῦντες αὐτὴν καὶ περιστέλλοντες ἱμα-

6 ss. Plin. n. h. XXXIV 175 s. Dioscur. V 88, 1. 6 Theophr. fr. 2 (lapid.), 56 9 cf. 953 e Ps. Arist. Probl. 937 a 17 Vorsokrat. 31 A 69 (Empedocles); 59 B 16 (Anaxagoras) cf. Theophr. de lapid. 3 15 Quaest. VI 6 excerpsit Mich. Psellus, omnif. doctr. qu. 155 v. Capelle, Hermes 45, 323 s.; 40, 618 cf. Ps. Alex. ap. Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I, I 115

1 del. Basil. 2 *αἱ χάλ*. Psellus, cf. p. 193, 2 8 *ψιμύθ*. Bern. *ψιμίθιον τῇ πυκν*. Psellus 19 *τοῦτο* Basil. *τούτοις* T *τούτοις ⟨ταὐτὸ⟩* ci. Doe. *τοῦτ᾽ ἐγὼ* dub. Bern. 20 *οὐδὲ ⟨λαμβάνειν ποθὲν⟩ ἔ*. ci. Re. probab., sed cf. p. 215,19 *οὐ γέγονεν — οὐδ᾽ ἔστιν* *ἐπιθυμῶ* Leonicus *ἐπιθυμίαν* T *οὐδὲ* del., deinde *ἔχομεν ἐπιθυμίαν* coniungit Salmas.

τίοις ἀγνάπτοις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπταιστον διατηροῦσιν. D
θαυμαστὸν οὖν, εἰ συνεκτικὰ τὰ θερμότατα τῶν ψυχρο-
τάτων ἐστί.'

2. 'Κομιδῇ γ'' ἔφην, 'εἴπερ ἀληθές ἐστιν· οὐκ ἔχει
δ' οὕτως, ἀλλ' αὐτοὺς παραλογιζόμεθα, θερμὸν εὐθὺς
εἶναι τὸ θερμαῖνον ὑπολαμβάνοντες· καὶ ταῦθ' ὁρῶντες
ὅτι ταὐτὸν ἱμάτιον ἐν χειμῶνι θερμαίνειν ἐν δ' ἡλίῳ
ψύχειν γέγονεν· ὥσπερ ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς
Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται (Trag. adesp. 7)

'λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις
θάλπουσα καὶ ψύχουσα.'

Γερμανοὶ μὲν οὖν κρύους πρόβλημα ποιοῦνται τὴν ἐσθῆτα
μόνον, Αἰθίοπες δὲ θάλπους μόνον, ἡμεῖς δ' ἀμφοῖν.
ὥστε τί μᾶλλον, εἰ θάλπει, θερμὴν ἢ ψυχρὰν ἀπὸ τοῦ E
περιψύχειν λεκτέον; εἰ δὲ δεῖ τῇ αἰσθήσει τεκμαί-
ρεσθαι, μᾶλλον ἂν ψυχρὰ γένοιτο· καὶ γὰρ ὁ χιτὼν
ψυχρὸς ἡμῖν προσπίπτει τὸ πρῶτον ἐνδυσαμένοις καὶ τὰ
στρώματα κατακλινεῖσιν· εἶτα μέντοι συναλεαίνει τῆς
ἀφ' ἡμῶν πιπλάμενα θερμασίας καὶ ἅμα μὲν περιστέλ-
λοντα καὶ κατέχοντα τὸ θερμὸν ἅμα δ' ἀπείργοντα τὸ
κρύος καὶ τὸν ἔξω⟨θεν⟩ ἀέρα τοῦ σώματος. οἱ μὲν οὖν
πυρέττοντες ἢ καυματιζόμενοι συνεχῶς ἀλλάττουσι τὰ
ἱμάτια τῷ ψυχρὸν εἶναι τὸ ἐπιβαλλόμενον, ἂν δ' ἐπιβληθῇ,
παραχρῆμα γίνεσθαι θερμὸν ὑπὸ τοῦ σώματος. ὥσπερ F
οὖν ἡμᾶς θερμαινόμενον θερμαίνει τὸ ἱμάτιον, οὕτως τὴν
χιόνα ψυχόμενον ἀντιπεριψύχει· ψύχεται δ' ὑπ' αὐτῆς

10 cf. 496 e 16 ss. cf. Ps. Alex. ap. Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I, I 113 21 ss. 100 b. c 26 ss. 649 c 695 b 938 e 949 c Aristot. fr. 214 (Gell. XIX 5, 6) Arist. gen. an. 735 b 19 ss. al. Stob. I 247 W. (Arrian. phys.)

5 αὐτ. Xyl. αὐτ. εὐθὺς Steph. εὐθὺ 7 θερμαιιει T corr. Basil. 8 γέγονεν Duebn. λέγομεν T def. Zie. 10 λεπτ. Turn. λεπτὸς πάθη τῶν 19 ἀφ' Doe. sec. Psellum ὑφ' ἐμπιπλ. Psellus 21 ἔξω T corr. Bens., cf. p. 196, 6 23 τῷ Basil. τὸ T fort. ⟨διὰ⟩ τὸ Hu. 24 γίνεται T corr. Hu.

ἀφιείσης πνεῦμα λεπτόν· τοῦτο γὰρ συνέχει τὴν πῆξιν αὐτῆς ἐγκατακεκλεισμένον· ἀπελθόντος δὲ τοῦ πνεύματος, ὕδωρ οὖσα ῥεῖ καὶ διατήκεται, καὶ ἀπανθεῖ τὸ λευκὸν ὅπερ ἡ τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμιξις ἀφρώδης γενομένη παρεῖχεν· ἅμα τ' οὖν τὸ ψυχρὸν ἐγκατέχεται περιστεγόμενον τῷ ἱματίῳ, καὶ ὁ ἔξωθεν ἀὴρ ἀπειργόμενος 692 | οὐ τέμνει τὸν πάγον οὐδ' ἀνίησιν. ἀγνάπτοις δὲ τούτοις * πρὸς τοῦτο διὰ τὴν τραχύτητα καὶ ξηρότητα τῆς κροκύδος οὐκ ἐώσης ἐπιπεσεῖν βαρὺ τὸ ἱμάτιον οὐδὲ συνθλῖψαι τὴν χαυνότητα τῆς χιόνος· ὥσπερ καὶ τὸ ἄχυρον διὰ κουφότητα μαλακῶς περιπῖπτον οὐ θρύπτει τὸν πάγον, ἄλλως δὲ πυκνόν ἐστι καὶ στεγανόν, ὥστε καὶ ⟨τὴν⟩ θερμότητα τοῦ ἀέρος ἀπείργειν καὶ τὴν ψυχρότητα κωλύειν ἀπιέναι τῆς χιόνος. ὅτι δ' ἡ τοῦ πνεύματος διάκρισις ἐμποιεῖ τὴν τῆξιν, ἐμφανές ἐστι τῇ αἰσθήσει· τηκομένη γὰρ ἡ χιὼν πνεῦμα ποιεῖ.'

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Εἰ δεῖ τὸν οἶνον ἐνδιηθεῖν

Colloeuntur Niger, Aristio

1. Νίγρος ὁ πολίτης ἡμῶν ἀπὸ σχολῆς ἀφῖκτο συγγεγονὼς ἐνδόξῳ φιλοσόφῳ χρόνον οὐ πολύν, ἀλλ' ἐν ὅσῳ τὰ τοῦ ἀνδρὸς οὐ καταλαμβάνοντες ἀνεπίμπλαντο τῶν ἐπαχθῶν ἀπ' αὐτοῦ μιμούμενοι τὸ ἐπιτιμητικὸν καὶ ἐλέγχοντες ἐπὶ παντὶ πράγματι τοὺς συνόντας. ἑστιῶντος οὖν

10 s. aliter fr. 34, 149 (Bern. vol. VII 179) 15 938 e 949 c
20 ss. Ad ethopoeiam cf. qu. VII 7 Gell. I 2, 3 ss. Νίγρ.] cf. 131 a

1 ἀφείσης et 2 ἐγκατακείμενον T corr. Doe. sec. Psellum 8 χρῶνται inser. Xyl. interpr. Wy., fort. προσχρῶνται pro πρὸς τοῦτο scribendum Hu. 11 περιπ.] προσπ. vel ἐπιπ. ci. Re. 12 ὥστε Basil. ὥσπερ τὴν add. Leonicus 18 ἐνδιηθεῖν Ald. ex indice libro VI. praemisso, πνεῦμα ποιεῖ T ex v. 16 20 Νίκρος T corr. Xyl. interpr., conf. 131 a 22 τὰ ⟨καλὰ⟩ τ. ἀ. ci. Re. [τὰ] τοῦ ἀνδρὸς οὐ κ. ⟨τὸ...⟩ Wil. καταλαμβάνοντος T corr. Re. 23. 24 μιμουμένου τὸ ἐπ. καὶ λέγοντος T corr. Basil.

ἡμᾶς Ἀριστίωνος, τήν τ' ἄλλην χορηγίαν ὡς πολυτελῆ καὶ περίεργον ἐμέμφετο καὶ τὸν οἶνον οὐκ ἔφη δεῖν ἐγχεῖσθαι ⟨δι⟩ηθημένον, ἀλλ', ὥσπερ Ἡσίοδος ἐκέλευσεν, ἀπὸ τοῦ πίθου πίνεσθαι τὴν σύμφυτον ἔχοντα ῥώμην καὶ δύναμιν. 'ἡ δὲ τοιαύτη κάθαρσις αὐτοῦ πρῶτον μὲν ἐκτέμνει C τὰ νεῦρα καὶ τὴν θερμότητα κατασβέννυσιν· ἐξανθεῖ γὰρ καὶ ἀποπνεῖ διερωμένου πολλάκις. ἔπειτα περιεργίαν καὶ καλλωπισμὸν ἐμφαίνει καὶ τρυφὴν εἰς τὸ ἡδὺ καταναλίσκουσα τὸ χρήσιμον. ὥσπερ γὰρ τὸ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἐκτέμνειν καὶ τοὺς χοίρους, ἁπαλὴν αὐτῶν παρὰ φύσιν τὴν σάρκα ποιοῦντας καὶ θήλειαν, οὐχ ὑγιαινόντων ἐστὶν ἀνθρώπων ἀλλὰ διεφθαρμένων ὑπὸ λιχνείας, οὕτως, εἰ δεῖ μεταφορᾷ χρησάμενον λέγειν, ἐξευνουχίζουσι τὸν ἄκρατον καὶ ἀποθηλύνουσιν οἱ δ ηθοῦντες, οὔτ' ἄφθονον ὑπ' ἀσθενείας οὔτε πίνειν [τὸν] μέτριον δυνάμενοι διὰ τὴν D ἀκρασίαν· ἀλλὰ σόφισμα τοῦτ' ἐστὶν αὐτοῖς καὶ μηχάνημα πολυποσίας· ἐξαιροῦσι δὲ τοῦ οἴνου τὸ ἐμβριθές, τὸ λεῖον ἀπολιπόντες, ὥσπερ οἱ τοῖς ἀκρατῶς ἔχουσι πρὸς ψυχροποσίαν ἀρρώστοις ἀφεψημένον διδόντες· ὅ τι γὰρ στόμωνα τοῦ οἴνου καὶ κράτος ἐστίν, τοῦτ' ἐν τῷ διυλίζειν ἐξαιροῦσι καὶ ἀποκρίνουσι. μέγα ⟨δὲ⟩ τεκμήριον νὴ Δία φθορᾶς τὸ μὴ διαμένειν ἀλλ' ἐξίστασθαι καὶ μαραίνεσθαι, καθάπερ ἀπὸ ῥίζης κοπέντα τῆς τρυγός· οἱ δὲ

---

3 O D 368? 701 d 663 d 17 cf. Plin. n. h. XIV 138 22 ss. cf. Macrob. VII 12, 6 s.

---

1 Ἀριστίωνος Xyl. ἀρίστωνος, cf. 692 e 2 ἐγχ. Turn. ἐλέγχεσθαι T ἐνεγκέσθαι Basil. 3 add. Doe. 7 διεωρωμένου T corr. Xyl. 10 ἐκτεμεῖν T Po. corr. Bern. 13 λέγειν Xyl. ἔχειν T ἐλέγχειν Turn. ἐξονυχίζουσι T corr. Leonicus 14 οὔτ' ἄφθ. Hu. οὔτε φρονεῖν T οὔτε φορεῖν inde a Xyl. edd. οὔτε φέρειν Wil. 15 del. Hu. Wil. ⟨αὐ⟩τὸν μετρίως Doe. 17. 21 ἐξαίρουσι T corr. Duebn. 17 s. τὸ λεῖον Steph. τέλειον 18 ἀκράτως T corr. Wy. 19 ἀφηψαμένον T corr. Basil. 20 κράτος Basil. ἄκρατός 21 s. add. Basil. νὴ Δία φθορᾶς Re. ἡ διαφθορὰ καὶ (quod in exemplo fort. fuerat ς') T τῆς διαφθορᾶς Basil.

παλαιοὶ καὶ τρύγα τὸν οἶνον ἄντικρυς ἐκάλουν, ὥσπερ ψυχὴν καὶ κεφαλὴν τὸν ἄνθρωπον εἰώθαμεν ἀπὸ τῶν
E κυριωτάτων ὑποκορίζεσθαι, καὶ τρυγᾶν λέγομεν τοὺς δρεπομένους τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, καὶ 'διατρύγιόν' που Ὅμηρος (ω 342) εἴρηκεν, αὐτὸν δὲ τὸν οἶνον 'αἴθοπα' καί 'ἐρυθρὸν' εἴωθε καλεῖν· οὐχ ὡς Ἀριστίων ἡμῖν ὠχριῶντα καὶ χλωρὸν ὑπὸ τῆς πολλῆς καθάρσεως παρέχεται.'

2. Καὶ ὁ Ἀριστίων γελάσας 'οὐκ ὠχριῶντ'' εἶπεν 'ὦ τᾶν, οὐδ' ἀναίμον', ἀλλὰ μειλίχιον καὶ ἡμερίδην, ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτῆς πρῶτον. σὺ δ' ἀξιοῖς τοῦ νυκτερινοῦ καὶ μελαναίγιδος ἐμφορεῖσθαι, καὶ ψέγεις τὴν κάθαρσιν ὥσπερ χολημεσίαν ⟨δι'⟩ ἧς τὸ βαρὺ καὶ μεθυστικὸν ἀφιεὶς καὶ
F νοσῶδες ἐλαφρὸς καὶ ἄνευ ὀργῆς ἀναμίγνυται ἡμῖν, οἷον Ὅμηρός φησι πίνειν τοὺς ἥρωας· αἴθοπα γὰρ οὐ καλεῖ τὸν ζοφερόν, ἀλλὰ τὸν διαυγῆ καὶ λαμπρόν· οὐ γὰρ † ανωφλεγων 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα χαλκὸν' 'αἴθοπα' (Δ 495 passim) προσηγόρευεν. ὥσπερ οὖν ὁ σοφὸς Ἀνά-
693 χαρσις ἄλλ' ἄττα τῶν Ἑλλήνων μεμφόμενος | ἐπῄνει τὴν ἀνθρακείαν ὅτι τὸν καπνὸν ἔξω καταλιπόντες οἴκαδε πῦρ κομίζουσιν, οὕτως ἡμᾶς ἐφ' ἑτέροις ἂν ψέγοιτε μᾶλλον οἱ σοφοὶ ὑμεῖς· εἰ δὲ τοῦ οἴνου τὸ ταρακτικὸν καὶ ὀχλῶδες ἐξωθούμενοι καὶ ἀποσκεδάσαντες, αὐτὸν δ' † εὐφραίνοντες οὐ καλλωπίσαντες, οὐδ' ὥσπερ σιδήρου στό-

---

1 cf. Poll. VI 18 = Cratin. fr. 250 5 e. g. μ 19 9 cf. 994 a 14 aliter Gell. XVII 8, 10 Athen. I 26 b cf. Eustath. 135, 34; 862, 10 al. 16 cf. 659 c 17 peius Diog. L. I 104 (ξύλα pro πῦρ)

---

4 ⟨ἣν⟩ καὶ ci. Doe., sed ap. Hom. ὄρχος, non ὀπώρη appellatur διατρύγιος 9 ἀναίμονα T ἄναιμον Re. 12 δι' ἧς Mez. εἰς T ἧ Wy. Fort. τ. κάθ. ⟨δι' ἧς⟩ ὥσπερ χολημεσίας τὸ β. ci. Hu. ἀφιεὶς Steph. ἀφιει T ἀφεὶς Basil. 18 ἄ. ὀργ.] ἄνοργος vel ἀόργητος ci. Herw. 15. 16 ἂν ὁ λέγων Wy. (ἄνω λέγων Basil.) ἂν τὸν [φλέγων] (ut gloss. ad νώροπα) ci. Hu. ἄν, ὦ φίλε, τὸν dub. Po. 19 τὴν ἀνθρακιάν T corr. Hu. τῶν ἀνθρακέων Re. 21 ὑμεῖς οἱ σ. (propter hiatum) Herw. 22 s. φαιδρύνοντες ci. Re. Po. ἐκφαινοντες 'ipsius naturam illustrantes' Hu.

*μωμα καὶ ἀκμὴν ἀποκόψαντες, ἀλλὰ μᾶλλον ὥσπερ ἰὸν
ἢ ῥύπον ἀποκαθάραντες προσφερόμεθα, τί πλημμελοῦ-
μεν; 'ὅτι νὴ Δία πλέον ἰσχύει μὴ διηθούμενος'· καὶ γὰρ
ἄνθρωπος, ὦ φίλε, φρενετίζων καὶ μαινόμενος· ἀλλ' ὅταν
ἐλλεβόρῳ χρησάμενος ἢ διαίτῃ καταστῇ, τὸ μὲν σφοδρὸν
ἐκεῖνο καὶ σύντονον οἴχεται καὶ γέγονεν ἐξίτηλον, ἡ δ'* B
*ἀληθινὴ δύναμις καὶ σωφροσύνη παραγίνεται τῷ σώματι·
οὕτω δὴ καὶ ἡ κάθαρσις τοῦ οἴνου τὸ πληκτικὸν ἀφαι-
ροῦσα καὶ μανικόν, εἰς πραεῖαν ἕξιν καὶ ὑγιαίνουσαν καθ-
ίστησι. περιεργίαν δ' οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθα-
ριότητος· καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκούμεναι καὶ μυριζό-
μεναι καὶ χρυσὸν φοροῦσαι καὶ πορφύραν περίεργοι δο-
κοῦσιν, λουτρὸν δὲ καὶ ἄλειμμα καὶ κόμης ῥύψιν οὐδεὶς
αἰτιᾶται. χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυ-
σιν ἐπὶ τῆς κοσμουμένης Ἥρας,* (Ξ 170)

> *'ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο*
> *λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ·'* C

*μέχρι τούτων ἐπιμέλεια [καὶ] καθαριότητός ἐστιν· ὅταν
δὲ τὰς χρυσᾶς περόνας ἀναλαμβάνῃ καὶ τὰ διηκριβωμένα
τέχνῃ ἐλλόβια καὶ τελευτῶσα τῆς περὶ τὸν κεστὸν ἅπτηται
γοητείας, περιεργία τὸ χρῆμα καὶ λαμυρία μὴ πρέπουσα
γαμετῇ γέγονεν. οὐκοῦν καὶ τὸν οἶνον οἱ μὲν ἀλόαις χρω-
τίζοντες ἢ κινναμώμοις καὶ κρόκοις ἐφηδύνοντες ὥσπερ
γυναῖκα καλλωπίζουσιν εἰς τὰ συμπόσια καὶ προαγω-
γεύουσιν· οἱ δ' ἀφαιροῦντες τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἄχρηστον ἐξ
αὐτοῦ θεραπεύουσι καὶ καθαίρουσιν. ἐπεὶ πάντ' ἂν εἴποις
ταῦτα περιεργίαν, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ οἴκου· τί γὰρ οὕτως* D
κεκονίαται; τί δ' ἀνέῳγε τοῦ περιέχοντος ὅθεν ἂν μάλιστα

---

2 *ἀποκαθήρ.* Bern. 4 *φρενιτ.* ci. Hu. Chatzidakis 5 *διαίτῃ*] susp., *ἀδιάντῳ?* Hu. *χρησ. εἰς εὐδίαν κ.* (cf. 126 c) ci. Po. 10 *καθαρότητος* T corr. Re. 13 *ῥύψιν* Doe. *θρύψιν* 16 *ἀθαν.*] *ἱμερόεντος* Hom. 18 del. Hu. *ἐπιμ. καὶ καθαριότης* inde a Basil. edd. 25 *ἄχρηστον* T p. c. m. post., Basil. *ἄχριστον* T m. 1, Ald.

πνεῦμα λαμβάνοι καθαρὸν καὶ τοῦ φωτὸς ἀπολαύοι περιιόντος ἐπὶ τὰς δύσεις; τί δὲ τῶν ἐκπωμάτων ἕκαστον ἐκτέτριπται καὶ διέσμηκται πανταχόθεν ὥστε λάμπειν καὶ περιστίλβειν; ἢ τὸ μὲν ἔκπωμ' ἔδει μὴ ῥύπου μηδὲ μοχθηρίας ὀδωδὸς εἶναι, τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ πινόμενον εὐρῶτος ἢ κηλίδων ἀναπεπλῆσθαι; καὶ τί δεῖ τὰ ἄλλα λέγειν; ἡ γὰρ αὐτοῦ τοῦ πυροῦ διαπόνησις εἰς τὸν ἄρτον, οὐδὲν ἕτερον ἢ κάθαρσις οὖσα, θέασαι μεθ' ὅσης γίνεται πραγματείας· οὐ γὰρ μόνον ὑποσκαφισμοὶ καὶ διαττήσεις καὶ
E ἀποκρίσεις καὶ διακρίσεις εἰσὶ τῶν σιτίων καὶ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' ἡ τρῖψις ἐκθλίβουσα τοῦ φυράματος τὸ τραχὺ καὶ ἡ πέψις ἐξικμάζουσα τὸ ὑγρὸν [καὶ] καθαίρουσι καὶ συστέλλουσι τὴν ὕλην εἰς αὐτὸ τὸ ἐδώδιμον. τί οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ τοῦ οἴνου τὸ τρυγῶδες ὡς κρίμνον ἢ σκύβαλον ἡ διήθησις ἐξαιρεῖ, μήτε δαπάνης τινὸς τῇ καθάρσει μήτ' ἀσχολίας πολλῆς προσούσης;'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Τίς αἰτία βουλίμου

Colloeuntur Plutarchus, Soclarus, Cleomenes, alii

1. Θυσία τις ἔστι πάτριος, ἣν ὁ μὲν ἄρχων ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας δρᾷ τῶν δ' ἄλλων ἕκαστος ἐπ' οἴκου· καλεῖται δὲ 'βουλίμου ἐξέλασις'· καὶ τῶν οἰκετῶν ἕνα τύ-
F πτοντες ἀγνίναις ῥάβδοις διὰ θυρῶν ἐξελαύνουσιν, ἐπιλέγοντες 'ἔξω Βούλιμον ἔσω δὲ Πλοῦτον καὶ Ὑγίειαν.'

18 Excerpsit Mich. Psellus, omnif. doctr. qu. 156. Capitum 4 et 6 mentionem facit Plut. v. Bruti 25 cf. Ps. Aristot. Probl. 887 b 38 ss. Erasistrat. ap. Gell. XVI 3, 9 Capelle, Hermes 45, 324—329 24 PLG III p. 681

1 περιιόντος Re. περιόντος T fort. recte (Liddel-Scott p. 1372) 7 διαπόν. Basil. διαπνόησις 8 πραγματίας T corr. Ald. 9 ὑποσκαριφισμοὶ Turn. διαττ. Anon. Steph. διαιτήσεις 10 ἀποκρίσεις Steph. ἀποκρούσεις ἀλλοτρίων Turn. ἀλετρίων T ἀχύρων (coll. Arist. Ael. 508) ci. Po. 11 ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ ἡ τρ. ci. Re. 12 del. g ut videtur (Wy.) 15 ἐξαίρει T corr. Duebn. 24 Β.-Π.-Ὑ. (pro β.-π.-ὑ.) Wil.

ἄρχοντος οὖν ἐμοῦ πλείονες ἐκοινώνουν τῆς θυσίας· | κᾆθ' ὡς ἐποιήσαμεν τὰ νενομισμένα καὶ πάλιν κατεκλίνημεν, 694 ἐζητεῖτο πρῶτον ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, ἔπειτα τῆς φωνῆς ἣν ἐπιλέγουσι τῷ διωκομένῳ, μάλιστα δ' ὑπὲρ τοῦ πάθους καὶ τῶν κατ' αὐτὸ γινομένων. τὸ μὲν οὖν λιμὸν ἐδόκει μέγαν ἢ δημόσιον ἀποσημαίνειν, καὶ μάλιστα παρ' ἡμῖν τοῖς Αἰολεῦσιν ἀντὶ τοῦ β τῷ π χρωμένοις· οὐ γὰρ βούλιμον, ἀλλὰ πούλιμον, οἷον πολὺν ὄντα λιμόν, ὀνομάζομεν. ἐδόκει δ' ἡ βούβρωστις ἕτερον εἶναι· τὸ δὲ τεκμήριον ἐλαμβάνομεν ἐκ τῶν Μητροδώρου Ἰωνικῶν (F H G III 205 = Fr. Gr. Hist. 43 F 3)· ἱστορεῖ γάρ, ὅτι Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύουσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα καὶ κατακόψαντες αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσιν. B ἐπεὶ δὲ πᾶς μὲν ἔοικεν [ὁ] λιμὸς νόσῳ, μάλιστα δ' ὁ βούλιμος, ὅτι γίνεται παθόντος παρὰ φύσιν τοῦ σώματος, εἰκότως ἀντιτάττουσιν ὡς μὲν ἐνδείᾳ τὸν πλοῦτον ὡς δὲ νόσῳ τὴν ὑγίειαν· ὡς δὲ ναυτιᾶν ὠνομάσθη μὲν ἐπὶ τῶν ἐν νηὶ καὶ κατὰ πλοῦν τὸν στόμαχον ἐκλυομένων, ἔθει δ' ἴσχυκεν ἤδη καὶ κατὰ τῶν ὁπωσοῦν τοῦτο πασχόντων ὄνομα τοῦ πάθους εἶναι, οὕτως ἄρα καὶ τὸ βουλιμιᾶν ἐκεῖθεν ἀρξάμενον ἐνταῦθα διέτεινεν. ταῦτα μὲν οὖν ἔρανον κοινὸν ἐκ πάντων συνεπληροῦμεν λόγων.

2. Ἐπειδὴ δ' ἡπτόμεθα τῆς αἰτίας τοῦ πάθους, πρῶτον μὲν ἠπορήθη τὸ μάλιστα βουλιμιᾶν τοὺς διὰ χιόνος C πολλῆς βαδίζοντας, ὥσπερ καὶ Βροῦτος ἐκ Δυρραχίου

9 s. Laudat Eustath. 1363, 62 s. 15 663 e 21 s. cf. 664 d 682 a 25 v. Bruti 25. 26

6 ⟨βούλιμον⟩ (-ος Ha.) λιμὸν ci. Herw., sed τὸ μὲν v. 5 = τὸ μὲν ὄνομα (v. 3) Hu. οὖν ⟨ὄνομα⟩ ci. Po. (coll. l. 20. p. 203,14) 8 πούλ. Turn. πολύλιμον πολὺν ὄντα λ. Re. πολυνον πάλιν 9 ἕτερον ⟨τοιοῦτον⟩ ci. Po. 14 del. Hu. Herw. 15 ὅτι γίνεται Hu. ἐπιγίνεσθαι T ⟨φιλῶν⟩ ἐπιγίνεσθαι Herw. 21 ἐκεῖθεν] 'undenam? patet aliquid deesse' Re. Immo: = ἐκ τοῦ λιμὸν εἶναι vel ἐκ τοῦ παθεῖν τι παρὰ φύσιν τὸ σῶμα Po. 22 συνεπληροῦμεν Amyot Re. -πλήρου T -πλήρουν Mez. λόγων Turn. λέγων 23 ἐπειδὴ δ' Bens. ἐπεὶ δὲ δὴ

πρὸς Ἀπολλωνίαν ⟨ἰὼν⟩ ἐκινδύνευσεν ὑπὸ τοῦ πάθους· ἦν δὲ νιφετὸς πολὺς καὶ τῶν τὰ σιτία κομιζόντων οὐδεὶς ἐξηκολούθει· λιποθυμοῦντος οὖν αὐτοῦ καὶ ἀπολιπόντος, ἠναγκάσθησαν οἱ στρατιῶται προσδραμόντες τοῖς τείχεσιν ἄρτον αἰτῆσαι παρὰ τῶν τειχοφυλάκων πολεμίων ⟨ὄντων⟩· καὶ λαβόντες εὐθὺς ἀνεκτήσαντο τὸν Βροῦτον· διὸ καὶ φιλανθρώπως ἐχρήσατο πᾶσι κύριος τῆς πόλεως γενόμενος. πάσχουσι δὲ τοῦτο καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι, καὶ μάλισθ' ὅταν [ἢ] ἰσχάδας ἢ μῆλα κομίζωσιν. ὃ δὲ θαυμασιώτατόν D ἐστιν, οὐκ ἀνθρώπους μόνον ἀλλὰ καὶ κτήνη μάλιστα πάντων ἐδωδίμων ἀναρρώννυσιν ἄρτος· ὥστε, κἂν ἐλάχιστον ἐμφάγωσιν, ἵστανται καὶ βαδίζουσι.

3. Γενομένης δὲ σιωπῆς, ἐγὼ συννοῶν ὅτι τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἐπιχειρήματα τοὺς μὲν ἀργοὺς καὶ ἀφυεῖς οἷον ἀναπαύει καὶ ἀναπίμπλησι, τοῖς δὲ φιλοτίμοις καὶ φιλολόγοις ἀρχὴν ἐνδίδωσιν οἰκείαν καὶ τόλμαν ἐπὶ τὸ ζητεῖν καὶ ἀνιχνεύειν τὴν ἀλήθειαν, ἐμνήσθην τῶν Ἀριστοτελικῶν (Probl. phys. 888 a 1—18), ἐν οἷς λέγεται, ὅτι, πολλῆς περιψύξεως γενομένης ἔξωθεν, ἐκθερμαίνεται σφόδρα τὰ ἐντὸς καὶ πολὺ σύντηγμα ποιεῖ· τοῦτο δ', ἐὰν E μὲν ἐπὶ τὰ σκέλη ῥυῇ, κόπους ἀπεργάζεται καὶ βαρύτητας, ἐὰν δ' ἐπὶ τὰς τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἀρχάς, ἀψυχίαν [ἢ] καὶ ἀσθένειαν.

---

11 s. cf. Xenoph. Anab. IV 5, 9 19 cf. 635 c al. Ps. Arist. Probl. 884 a 13 (Gell. XIX 4, 4) 888 a 2—5 889 a 36 23 et p. 203, 6 ad ἀρχὰς cf. 647 c

---

1 add. Madv. 3 λιποθ. Cobet λειποθ. T cf. p. 203, 18. 24 v. Themist. 10 ἀπολ.] susp. Doe. Bern. (λιπ. δὲ τοῦ Βρ. καὶ μηδενὸς ἔχοντος ἐν τῷ στρατοπέδῳ μηδὲν ἐδώδιμον v. Bruti 26) ⟨τοῦ ἄρτου⟩ add. Ha. 5 add. Pat. Castiglioni (v. 4 τ. τείχ. ⟨τῶν πολεμίων⟩, om. v. 5 πολ., ci. Doe.) 8 ἵ. κ. ὄνοι καὶ ἡμίονοι Psellus. 9 del. Doe. coll. Psello διακομ. Psellus 11 ἀναρώνν. T corr. Duebn. 12 ἐμφάγ. Steph. ἐὰν φάγ. ἵστανται (εὐθὺς ἵστ. Psellus) Doe. ἰῶνται T def. Ha., cf. 659 d (Xenoph.: ἐπειδὴ δέ τι ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο) 17 ἐμνήσθη T m. 1 Ald., corr. T m. post. Basil. 23 del. Re. cf. 679 c 756 c

Ὅπερ οὖν εἰκός, τοῦ λόγου λεχθέντος ἐπεραίνετο, τῶν μὲν ἐπιφυομένων τῷ δόγματι τῶν δ' ὑπερδικούντων. (4.) *Σώκλαρος δὲ τὴν ἀρχὴν ἔφη τοῦ λόγου κάλλιστα κεῖσθαι· περιψύχεσθαι γὰρ ἱκανῶς καὶ πυκνοῦσθαι τὰ σώματα τῶν βαδιζόντων διὰ χιόνος· τὸ δὲ σύντηγμα τὴν θερμότητα ποιεῖν καὶ τοῦτο καταλαμβάνειν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀναπνοῆς αἰτηματῶδες εἶναι· μᾶλλον οὖν δοκεῖν αὐτῷ τὴν θερμότητα συστελλομένην καὶ πλεονάζουσαν ἐντὸς ἀναλίσκειν τὴν τροφήν, εἶτ' ἐπιλειπούσης καὶ αὐτὴν ὥσπερ πῦρ ἀπομαραίνεσθαι· διὸ πεινῶσι σφόδρα καὶ* F *βραχὺ παντελῶς ἐμφαγόντες εὐθὺς ἀναλάμπουσι· γίνεται γὰρ ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς θερμότητος τὸ προσφερόμενον.*

5. *Κλεομένης δ' ὁ ἰατρὸς ἄλλως ἔφη τῷ ὀνόματι τὸν λιμὸν συντετάχθαι δίχα τοῦ πράγματος, ὥσπερ τῷ καταπίνειν τὸ πίνειν | καὶ τῷ ἀνακύπτειν τὸ κύπτειν·* 695 *οὐ γὰρ εἶναι λιμόν, ὥσπερ δοκεῖ, τὴν βουλιμίαν, ἀλλὰ πάθος ἐν ⟨τῷ⟩ στομάχῳ διὰ συνδρομὴν θερμοῦ λιποψυχίαν ποιοῦν. ὥσπερ οὖν τὰ ὀσφραντὰ πρὸς τὰς λιποθυμίας βοηθεῖν, καὶ τὸν ἄρτον ἀναλαμβάνειν [καὶ] τοὺς βουλιμιῶντας, οὐχ ὅτι τροφῆς ἐνδεεῖς εἰσι (μικρὸν γοῦν παντάπασιν [ἀνα]λαβόντες ἀναζωπυροῦσιν), ἀλλ' ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν δύναμιν ἀνακαλεῖται καταφερομένην. ὅτι δ' ἔστι λιποθυμία καὶ οὐ πεῖνα, μηνύει τὸ τῶν ὑπο-*

---

12 cf. 940 c   17 cf. Galen. in Hippocr. Aphor. II 21 (vol. XVII p. II, p. 501 K.)

---

4 ἱκ.] *ἰσχυρῶς* Doe. sec. Psell.   9 *αὐτὴν* Bases Capelle *αὐτῆς*   10 *τὸ πῦρ* Doe. sec. Psell., cf. p. 204, 16   *σφόδρα ⟨οἱ τοῦτο παθόντες⟩* Doe. coll. Psello   12 *ὑπέκλυμα* T corr. Iunius   15 s. *τῷ κατ.* Basil. *τοι κατ.*   *τῷ ἀν. τὸ κ.* Turn. *τὸ ἀν. τῶ κ.*   17 *βουλιμίασιν* ci. Doe. sec. Psell. cf. p. 205, 3, sed *βουλιμία* Ps. Arist. 887 a 39   18 add. Doe. e Psell.   *θερμοῦ* Doe. e Psello *λιμοῦ*   *λειποψ.* T, item v. 24, cf. p. 202, 3   20 *ἄρτον* Basil. *αὐτὸν* del. Basil. Fort. *πρὸς τὰς λιπ. βοηθεῖν καὶ τὸν ἄρτον, ἀναλαμβάνοντα τοὺς β.* ci. Hu.   22 del. Wy. *αὐτοῦ λαβ.* ci. Re.

ζυγίων· ἡ γὰρ τῶν ἰσχάδων ἀποφορὰ καὶ ἡ τῶν μήλων ἔνδειαν μὲν οὐ ποιεῖ, καρδιωγμὸν δέ τινα μᾶλλον καὶ ⟨νὴ⟩ Δί' εἴλιγγον.

B **6.** *Ἡμῖν δὲ καὶ ταῦτα μετρίως ἐδόκει λέγεσθαι, ⟨καὶ⟩ ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς δυνατὸν εἶναι, μὴ πύκνωσιν ἀλλ' ἀραίωσιν ὑποθεμένοις, διασῶσαι τὸ πιθανόν. τὸ γὰρ ἀπορρέον πνεῦμα τῆς χιόνος ἐστὶ μὲν οἷον αἰθὴρ τοῦ πάγου καὶ ψῆγμα λεπτομερέστατον, ἔχει δέ τι τομὸν καὶ διαιρετικὸν οὐ σαρκὸς μόνον ἀλλὰ καὶ ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἀγγείων· ὁρῶμεν γὰρ ταῦτα μὴ στέγοντα τὴν χιόνα· πνεομένη γὰρ ἀναλίσκεται καὶ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγγείου νοτίδος ἀναπίμπλησι λεπτῆς καὶ κρυσταλλοειδοῦς, ἣν ἀπολείπει τὸ πνεῦμα διὰ τῶν πόρων ἀδήλως ἀπερχόμενον. τοῦτο δὴ τοῖς βαδίζουσι διὰ χιόνος ὀξὺ καὶ φλο-* C *γοειδὲς προσπῖπτον ἐπικαίειν δοκεῖ τὰ ἄκρα τῷ τέμνειν καὶ † παρελθεῖν τῇ σαρκί, καθάπερ τὸ πῦρ· ὅθεν ἀραίωσις γίνεται περὶ τὸ σῶμα πολλὴ καὶ ῥεῖ τὸ θερμὸν ἔξω καὶ ⟨διὰ⟩ τὴν ψυχρότητα τοῦ πνεύματος περὶ τὴν ἐπιφάνειαν σβεννύμενον ἱδρῶτα δροσώδη διατμίζει καὶ λεπτόν, ὥστε τήκεσθαι καὶ ἀναλίσκεσθαι [καὶ] τὴν δύναμιν. ἐὰν μὲν οὖν ἡσυχάζῃ τις, οὐ πολλὴ τοῦ σώματος ἀπέρχεται θερμότης· ὅταν δὲ τὴν μὲν τροφὴν τοῦ σώματος ἡ κίνησις εἰς τὸ θερμὸν ὀξέως μεταβάλλῃ τὸ δὲ θερμὸν ἔξω φέρηται, διακρινομένης τῆς σαρκός, ἀθρόαν ἀνάγκη τῆς* D *δυνάμεως ἐπίλειψιν γενέσθαι. ὅτι δὲ τὸ ἐκψύχεσθαι οὐ πήγνυσιν μόνον ἀλλὰ καὶ τήκει τὰ σώματα, δῆλόν ἐστιν·*

---

2 cf. FHG I 462 (Apollodor.) = F. Gr. Hist. 244 F 213   7 s. cf. 691 f 949 c

---

1 *γὰρ* Mez. *τα*   2 s. *νὴ Δί' εἴλιγγον* Re. *διειλιγμὸν* T *[δι]είλιγγον* Mez.   4 add. Re.   7 *αἰθὴρ* T Capelle *ἀθὴρ* Wy.   13 *ἣν* Basil. *ἣ*   16 *παρεμπνεῖν*? an *παρεσθίειν τῆς σαρκός*? Hu. *παρέλκειν τὴν σάρκα* dub. Re.   *πῦρ· ὅθεν* Turn. *πυρωθὲν*   18 add. Turn.   20 del. Mez.   25 post *δυνάμεως* ras. 2—4 T, in qua fuisse vid. *ὡς*, quod exhibent Ald. etc., del. Mez.

ἐν μὲν γὰρ τοῖς μεγάλοις χειμῶσιν ἀκόναι μολίβδου διατηκόμεναι τό τε τῆς ἀφιδρώσεως καὶ τὸ πολλοῖς μὴ πεινῶσι συμπίπτειν τὴν βουλιμίασιν ⟨ἀραίωσιν⟩ κατηγορεῖ μᾶλλον καὶ ῥύσιν ἢ πύκνωσιν τοῦ σώματος. ἀραιοῦνται δὲ χειμῶνος μέν, ὥσπερ εἴρηται, τῇ λεπτότητι, ἄλλως δὲ τοῦ κόπου καὶ τῆς κινήσεως ἀποξυνούσης τὴν ἐν τῷ σώματι θερμότητα· λεπτὴ γὰρ γενομένη καὶ κοπιῶσα ῥεῖ πολλὴ καὶ διασπείρεται διὰ τοῦ σώματος. τὰ δὲ μῆλα καὶ τὰς ἰσχάδας εἰκὸς ἀποπνεῖν τι τοιοῦτον, ὥστε τῶν ὑποζυγίων τὸ θερμὸν ἀπολεπτύνειν καὶ κατακερματίζειν· E ἄλλα γὰρ ἄλλοις ὥσπερ ἀναλαμβάνειν καὶ καταλύεσθαι πέφυκεν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Διὰ τί ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ὑγρῶν τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις χρῆται, μόνον δὲ τὸ ἔλαιον ὑγρὸν καλεῖ

Collocuntur Plutarchus, alii

1. Ἠπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί πολλῶν ὑγρῶν ὄντων τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς εἴωθε κοσμεῖν, τὸ γάλα τε λευκὸν καὶ τὸ μέλι χλωρὸν καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν, τὸ δ' ἔλαιον ἀπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. εἰς τοῦτ' ἐλέχθη, ὅτι ὡς γλυκύτατόν ἐστι τὸ δι' ὅλου γλυκὺ καὶ F λευκότατον τὸ δι' ὅλου λευκόν, δι' ὅλου δὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ᾧ μηδὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως, οὕτω δὴ καὶ

---

1 949 c = Aristot. fr. 212 19 λ.: Δ 434 χλ.: Λ 631 κ 234 ἐρ.: ι 163 pass. 21 ὑ.: Ψ 281 ζ 79 pass. 22 ss. cf. 667 f

---

2 ἐφιδρ. L. Dindorf e v. Brut. 25 3 add. Re. (post κατ., trp. Bern.) 4 καὶ ῥύσιν] τὴν ῥ. Basil. ἀραίωσιν Mez. 5 τῇ ⟨τοῦ πνεύματος⟩ λεπτ. Mez. cf. 695 b 6. 7 τῆς — θερμότητος T corr. Basil. 11 καταλύειν Re. 18 εἰώθει T corr. Hu. 19 τε] γε dub. Hu. 20 ἀπὸ Re. ὑπὸ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ πᾶσι ci. Bern. κοινοῦ del. Ha. 22 ὡς Re. καὶ 23 τοιουτός T corr. Xyl. 24 δὴ Re. δὲ

[τὸ] ὑγρὸν μάλιστα ῥητέον, οὗ μηθὲν μέρος ξηρόν ἐστι· τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκεν.

2. Πρῶτον μὲν ἡ λειότης αὐτοῦ τὴν ὁμαλότητα τῶν
696 μορίων ἐπιδείκνυται· | δι' ὅλου γὰρ αὐτῷ συμπαθεῖ πρὸς τὴν ψαῦσιν. ἔπειτα τῇ ὄψει παρέχει καθαρώτατον ἐνοπτρίσασθαι· τραχὺ γὰρ οὐδὲν ⟨ἔν⟩εστιν ὥστε διασπᾶν τὴν ἀνταύγειαν, ἀλλ' ἀπὸ παντὸς μέρους δι' ὑγρότητα καὶ σμικρότατον ἀνακλᾷ τὸ φῶς ἐπὶ τὴν ὄψιν· ὥσπερ αὖ τοὐναντίον τὸ γάλα τῶν ὑγρῶν μόνον οὐκ ἐσοπτρίζει, πολλῆς ἀναμεμιγμένης αὐτῷ γεώδους ⟨οὐσίας⟩. ἔτι δὲ κινούμενον ἥκιστα ψοφεῖ τῶν ὑγρῶν· ὑγρὸν γάρ ἐστι δι' ὅλου· τῶν ⟨δ'⟩ ἄλλων ἐν τῷ ῥεῖν καὶ φέρεσθαι τὰ σκληρὰ καὶ γεώδη μέρη προσκρούσεις λαμβάνοντα καὶ πληγὰς ψοφεῖ διὰ τραχύτητα. καὶ μὴν μόνον ἄκρα-
B [τη]τον διαμένει καὶ ἄμικτον· ἔστι γὰρ πυκνότατον· οὐ γὰρ ἔχει μεταξὺ τῶν ξηρῶν καὶ γεωδῶν ἐν αὐτῷ μερῶν κενώματα καὶ πόρους, οἷς δέξεται τὸ παρεμπῖπτον, ἀλλὰ δι' ὁμοιότητα τῶν μερῶν εὐάρμοστόν ἐστιν καὶ συνεχές· ὅταν δ' ἀφρίζῃ τὸ ἔλαιον, οὐ δέχεται τὸ πνεῦμα διὰ λεπτότητα καὶ συνέχειαν. τοῦτο δ' αἴτιον καὶ τοῦ τρέφεσθαι τὸ πῦρ ὑπ' αὐτοῦ· τρέφεται μὲν γὰρ οὐδενὶ πλὴν ὑγρῷ, καὶ τοῦτο μόνον καυστόν ἐστιν· ἐκ γοῦν τῶν ξύλων ὁ μὲν

---

9 s. 936e 15 702b 640d cf. fr. XXXIV 149 Bern. (vol. VII p. 180) Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) I 127. II 67 18 s. 702b cf. 734e 950b 21 687a Arist. pass. 22 s. 954e 649b

---

1 del. Hu. 3 μὲν ⟨γὰρ⟩ dub. Bern. λειότ.] ει in ras. m. 1, fort. fuit λεπτ. 4 αὐτῷ Mez. αὐ. 5 ψαῦσιν Xyl. (secuntur ὄψις et v. 11 ἀκοή) ψύξιν T (rectene? cf. 950c Aristot. 735b 28 ἐν τοῖς ψύχεσι — οὐ πήγνυται Eustath. 1552, 28 οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται) 6 add. Hu. 8 κἂν σμικροτάτου (hiatus!) ci. Re. κἂν σμικρότατον ᾖ Bern. 9 ἐσοπτρίζειν T corr. Basil. 10 add. Turn. ⟨συστάσεως⟩ Steph. 12 add. Turn. 13 μέρη Turn. μέτρα 14 τραχ. Turn. βραχ. ἄκρατον Basil. Bases ἀκράτητον T 16 αὐτῷ Hu. αὐ. 17 ἀλλὰ Turn. ἅμα 18 ομαλότητα ci. Wy., cf. v. 3 εὐάρμ. Steph. ἀνάρμ. T ἐνάρμ. Turn.

ἀὴρ ἄπεισι καπνὸς γενόμενος, τὸ δὲ γεῶδες ἐκτεφρωθὲν ὑπολείπεται, μόνον δ' ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὸ νοτερὸν ἀναλοῦται, τούτῳ γὰρ τρέφεσθαι πέφυκεν· ὕδωρ μὲν οὖν καὶ οἶνος καὶ τὰ λοιπά, πολλοῦ μετέχοντα τοῦ θολεροῦ καὶ C *γεώδους, ἐμπίπτοντα τὴν φλόγα διασπᾷ καὶ τῇ τραχύτητι καὶ τῷ βάρει θλίβει καὶ κατασβέννυσι, τὸ δ' ἔλαιον, ὅτι μάλιστ' εἰλικρινῶς ὑγρόν ἐστι, διὰ λεπτότητα μεταβάλλει καὶ κρατούμενον ἐκπυροῦται.* (3.) *μέγιστον δ' αὐτοῦ τῆς ὑγρότητος τεκμήριον* ⟨*ἡ*⟩ *ἐπὶ πλεῖστον ἐξ ὀλιγίστου διανομὴ καὶ χύσις· οὔτε γὰρ μέλιτος οὔθ' ὕδατος οὔτ' ἄλλου τινὸς ὑγροῦ βραχὺς οὕτως ὄγκος ἐπίδοσιν λαμβάνει τοσαύτην, ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλείπων καταναλίσκεται διὰ ξηρότητα· τὸ δ' ἔλαιον, ὅλκιμον πανταχῇ καὶ μαλακόν, ἄγεται περὶ τὸ σῶμα χριομένοις καὶ συν-* D *επιρρεῖ πορρωτάτω δι' ὑγρότητα τῶν μερῶν μηκυνομένων, ὥστε καὶ παραμένειν δυσεξίτηλον. ὕδατι μὲν γὰρ βρεχθὲν ἱμάτιον ἀποξηραίνεται ῥᾳδίως, ἐλαίου δὲ κηλῖδας οὐ τῆς τυχούσης ἐστὶ πραγματείας ἐκκαθᾶραι· μάλιστα γὰρ ἐνδύεται τῷ μάλιστα λεπτὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι· καὶ γὰρ οἶνον κεκραμένον δυσχερέστερον ἐξαιροῦσι τῶν ἱματίων, ὡς Ἀριστοτέλης* (874 a 30) *φησίν, ὅτι λεπτότερός ἐστι καὶ μᾶλλον ἐνδύεται τοῖς πόροις.*

---

13 cf. Arist. sens. 441 a 24 17 s. 627 c

---

9 add. Mez. 11 *ὄγκος* Wy. *ὀπὸς* 12 *τοιαύτην* T corr. Bern. *ἐπιλ. καταναλ.* Bern. *ἐπιπλεῖστον καὶ ἀναλ.* T *ἐπιλείπει καὶ ἀναλ.* Steph. *ἐπιπολάζων καταν.* Pat. 14 *μαλακὸν* ⟨*ὂν*⟩ ci. Re. 15 *μηκυνόμενον* ci. Hu. 16 *γὰρ* Re. *γε* 18 *πραγμ.* Leonicus *γραμματείας* *ἐκκαθῆραι* Bern. 19 *τῷ* T corr. m. post., fuisse vid. *τὸ* 20 *ἐξαίρουσι* T corr. Duebn. 21 *λεπτοτερόν* T corr. Mez.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

E *Τίς αἰτία, δι' ἣν ψαθυρὰ γίνεται ταχὺ τὰ ἐκ συκῆς κρεμαννύμενα τῶν ἱερείων*

Colloeuntur Aristio, Plutarchus, alii

1. ⟨Ὁ⟩ Ἀριστίωνος εὐημέρει παρὰ τοῖς δειπνοῦσι μάγειρος, ὡς τά τ' ἄλλα χαριέντως ὀψοποιήσας καὶ τὸν ἄρτι τῷ Ἡρακλεῖ τεθυμένον ἀλεκτρυόνα παραθεὶς ἁπαλὸν ὥσπερ χθιζόν, νεαρὸν ὄντα καὶ πρόσφατον. εἰπόντος οὖν τοῦ Ἀριστίωνος, ὅτι τοῦτο γίνεται ταχέως, εἰ σφαγεὶς εὐθὺς ἀπὸ συκῆς κρεμασθείη, τὴν αἰτίαν ἐζητοῦμεν. ὅτι μὲν δὴ πνεῦμα τῆς συκῆς ἄπεισιν ἰσχυρὸν καὶ σφοδρόν, ἥ τ' ὄσφρησις ἐκμαρτυρεῖ καὶ τὸ περὶ τῶν
F ταύρων λεγόμενον, ὡς ἄρα συκῇ προσδεθεὶς ὁ χαλεπώτατος ἡσυχίαν ἄγει καὶ ψαύσεως ἀνέχεται καὶ ὅλως ἀφίησι τὸν θυμὸν ὥσπερ ἀπομαραινόμενον. τὴν δὲ πλείστην αἰτίαν καὶ δύναμιν ἡ δριμύτης εἶχεν· τὸ γὰρ φυτὸν ἁπάντων ὀπωδέστατον, ὥστε καὶ τὸ σῦκον αὐτὸ καὶ τὸ
697 ξύλον καὶ τὸ θρῖον ἀναπεπλῆσθαι· | διὸ καιόμενόν τε τῷ καπνῷ δάκνει μάλιστα καὶ κατακαυθέντος ἡ τέφρα ῥυπτικωτάτην παρέχει κονίαν. ταὐτὰ δὲ πάντα θερμότητος· καὶ τὴν πῆξιν ἐμποιεῖν τῷ γάλακτι τὸν ὀπὸν οἴονταί

2 Quaestionem excerpsit Mich. Psellus omnif. doctr. qu. 157 v. Capelle, Herm. 45, 328 13 641 c Plin. n. h. XXIII 130 17 s. 684 b. c 19 s. ῥυπτ. — θερμ. cf. 627 a 21 s. Ps. Arist. Probl. 924 b 39 s.

2. 3 *κρεμαννόμενα* T corr. Steph. 5 *ὁ* add. g (teste Wy.) *εὐημερεῖ* T corr. Turn. 7 *ἄρτι* Doe. *ὅτι* T *τότε* Wy. fort. [*ὅτι*], cum sequantur *νεαρὸν ὄ. κ. πρόσφατον*, Hu. 8 *χιζὸν* T corr. Basil. 12 *ὄσφρ.* Wy. Doe. coll. Plin. n. h. XIV 133 *ὄψις* *τὸ*] *ο* in ras. m. 1 T 13 ⟨*καὶ*⟩ *ὁ χαλ.* ci. Doe. coll. Plin. XXIII 130, sed cf. 642 c *τὰ σκληρότατα* 650 f *θερμότατον* om. *καὶ* etiam Psellus 15 *ἀπομαραινόμενος* ci. Doe. cum Psello Duebn. 17 *αὐτοῦ* ci. Re. Ha. 18 *θρῖον* Amyot Kaltwasser *ἔργον* cf. 684 b 20 *κονίαν* Xyl. (cf. 684 c) *κόνιν* *ταὐτὰ* Hu. cum incipiat altera ratiocinatio ('non solum *δριμύτητος*, sed etiam *θερμότητος* indicia in ficu ostendi possunt') *ταῦτα* ⟨*καὶ*⟩ *θερμ.* dub. Hu. 21 *καὶ τ. π.* ⟨*δ'*⟩ *ἐμπ.* ci. Wil. *καὶ* ⟨*γὰρ*⟩ *τ. π. ἐ.* Castiglioni

τινες οὐ σκαληνίᾳ σχημάτων περιπλέκοντα καὶ κολλῶντα τὰ ⟨τραχέα⟩ μέρη τοῦ γάλακτος, ἐκθλιβομένων ἐπιπολῆς τῶν λείων καὶ περιφερῶν, ἀλλὰ [καὶ] ὑπὸ θερμότητος ἐκτήκοντα τοῦ ὑγροῦ τὸ ἀσύστατον καὶ ὑδατῶδες. τεκμήριον δὲ καὶ τὸ † ἄχρηστον γλυκὺ † εἶναι τὸν ὀρόν, ἀλλὰ πομάτων φαυλότατον· οὐ γὰρ τὸ λεῖον ὑπὸ τῶν σκαληνῶν, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν ⟨ἐξαν⟩έστη καὶ ἄπεπτον ὑπὸ τῆς θερμότητος· καὶ πρὸς τοῦτο συνεργοῦσιν οἱ ἅλες, θερμοὶ γάρ εἰσι, B *πρὸς δὲ τὴν λεγομένην περιπλοκὴν καὶ σύνδεσιν ἀντιπράττουσι [διάλυσιν], διαλύειν γὰρ μάλιστα πεφύκασι. θερμὸν οὖν πνεῦμα καὶ δριμὺ καὶ τμητικὸν ἀφίησιν ἡ συκῆ, καὶ τοῦτο θρύπτει καὶ πεπαίνει τὴν σάρκα τοῦ ὄρνιθος. τὸ αὐτὸ δὲ πάσχει καὶ πυρῶν ἐντεθεὶς σωρῷ καὶ νίτρῳ † συνημένος, ὑπὸ θερμότητος. ὅτι δ' ὁ πυρὸς ἔχει τι θερμόν, τεκμαίρονται τοῖς ἀμφορεῦσιν, ὧν ἐντιθεμένων εἰς σιρὸν † ἐξαναλίσκεται ταχέως ὁ οἶνος.*

---

3 s. cf. Arist. Meteor. 384 a 22 s. Ad *λείων, περιφερῶν, γλυκὺ* cf. Theophr. de sens. 65 (Democrit. A 135)

---

1 *σκαλλην.* T corr. Ald. 2 *τραχέα* (vel *σκληρὰ* cf. 696 a) add. Hu. 3 del. Wy. 5 *τὸ οὐ χρηστὸν* (aut *τὸ ἄχρ.*) ⟨*οὐδὲ*⟩ *γλυκὺν εἶναι* ci. Re. Hu. *τεκμ. δ' οὐκ ἄχρηστον τὸ γλυκὺν εἶναι* Doe. *τεκμ. δὲ καὶ τὸ ἄχρηστον· γλυκὺ⟨ν γὰρ⟩ εἶναι* Pat. (sed propter v. 6 *οὐ γὰρ τὸ λεῖον κτλ.* postularetur ⟨*οὐ γὰρ*⟩ *γλυκὺν* Hu.) *ὀρὸν* Doe. *ὀπὸν* 6 *σκαλλήνων* T corr. Turn. 7 *ἐξανέστη* = sursum exprimitur (vel ⟨*ἐξ*⟩*έστη*) Hu. *ἔστη* 10 del. Xyl. 13 *σιρῷ* Doe. (teste Bern.) *συν.*] *η* a man. post. in ras. 2 l. T *συνημμένος* Steph. *συμπεπασμένος* Doe. *σμηχόμενος* Re. *ὑπὸ θερμ.* del. Ha. 15 *εἰς σιρὸν* Doe. *εἰς*▒*σῖτον* *ἐξίσταται* 'in vappam abit' ci. Re.

C

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

1. *Χαρίεντος ἀνδρός, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, καὶ φιλανθρώπου λόγον ἔχουσι Ῥωμαῖοι διὰ στόματος, ὅστις ἦν ὁ εἰπών, ἐπεὶ μόνος ἐδείπνησεν, ‘βεβρωκέναι, μὴ δεδειπνηκέναι σήμερον’, ὡς τοῦ δείπνου κοινωνίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐφηδύνουσαν ἀεὶ ποθοῦντος. Εὔηνος* (fr. 10
D P L G II 271)*μὲν γὰρ ἔλεγεν τὸ πῦρ ἥδιστον ἡδυσμάτων εἶναι, καὶ τὸν ἅλα ‘θεῖον’ Ὅμηρος* (*I* 214) *οἱ δὲ πολλοὶ ‘χάριτας’ καλοῦσιν, ὅτι* [*ἐπὶ*] *τὰ πλεῖστα μιγνύμενος εὐάρμοστα τῇ γεύσει καὶ προσφιλῆ ποιεῖ καὶ κεχαρισμένα· δείπνου δὲ καὶ τραπέζης θειότατον ὡς ἀληθῶς ἥδυσμα φίλος ἐστὶ παρὼν καὶ συνήθης καὶ γνώριμος οὐ τῷ συνεσθίειν καὶ συμπίνειν, ἀλλ’ ὅτι λόγου μεταλαμβάνει καὶ μεταδίδωσιν, ἄν γε δὴ χρήσιμον ἐνῇ τι καὶ πιθανὸν καὶ οἰκεῖον τοῖς λεγομένοις· ἐπεὶ τούς γε πολλοὺς αἱ παρ’ οἶνον ἀδολεσχίαι ληροῦντας ἐμβάλλουσι πρὸς τὰ πάθη καὶ προσδιαστρέφουσιν. ὅθεν ἄξιόν ἐστι μηδὲν ἧττον λόγους*
E *ἢ φίλους δεδοκιμασμένους παραλαμβάνειν ἐπὶ τὰ δεῖπνα, τοὐναντίον ἢ Λακεδαιμόνιοι φρονοῦντας καὶ λέγοντας· ἐκεῖνοι μὲν γάρ, ὅταν νέον ἢ ξένον εἰς τὸ φιδίτιον παραλάβωσι, τὰς θυρίδας δείξαντες ‘ταύτῃ’ φασίν ‘οὐκ ἐξέρχεται λόγος’· ἡμεῖς δ’ ἑαυτοὺς χρῆσθαι λόγοις συνεθίζω-*

---

7 50 a 1010 c (126 c Prodico tribuitur) 9 684 f 10 685 a 12 s. 708 c 643 a 514 e 18 cf. ad 660 b 147 e 20 s. 236 f v. Lyc. 12 Schol. Plat. Legg. I 633 a cf. 714 b

---

5 ἐπεὶ m. post. T Basil. ἐπι μὴ δεδ. Ald. μὴ δὲ δεδ. T 8 s. ἡδυσμ. εἶναι Doe. (cf. 1010 c) εἶναι ἡ. T 10 ἐπὶ del. (dub.) Wy. 14 λόγου m. post. T Xyl. ὀλίγου T[1] 16 ἐπεὶ Basil. ἐπὶ 17 ἐμβ. πρ. τὰ π. susp. Wy. ἐκκαλοῦσι ci. Po. ἐμβ. πρ. τὰ ⟨αἴσχιστα⟩ π. ci. Re. sed cf. 714 d. e 21 ὅταν Bern. ὅτι T ὅτε Basil. φιδίτ. Basil. φιλέστιον 23— p. 211, 1 συνεθίζωμεν ὧν Bases Hu. (-ίζομεν ὧν iam Turn) συνεθιζομένων

μεν, ὧν πᾶσίν ἐστιν καὶ πρὸς πάντας ἐξαγωγή, διὰ τὰς ὑποθέσεις μηδὲν ἀκόλαστον μηδὲ βλάσφημον μηδὲ κακόηθες ἐχούσας μηδ' ἀνελεύθερον. ἔξεστι δὲ κρίνειν τοῖς παραδείγμασιν, ὧν τὴν ἑβδόμην δεκάδα τουτὶ περιέχει τὸ βιβλίον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α F

Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας Πλάτωνι τὸ ποτὸν εἰπόντι διὰ τοῦ πλεύμονος ἐξιέναι

Colloeuntur Nicias, Protogenes, Florus, Plutarchus, conviva

1. *Εἰσῆλθέ τινι τῶν συμποτῶν ὥρᾳ θέρους τουτὶ τὸ πρόχειρον ἅπασιν ἀναφθέγξασθαι* | (Alc. fr. 39, I p. 430 D)

'τέγγε πλεύμονας οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·' 698

καὶ Νικίας ὁ Νικοπολίτης ἰατρὸς οὐδὲν ἔφη θαυμαστόν, εἰ ποιητικὸς ἀνὴρ Ἀλκαῖος ἠγνόησεν ὃ καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. καίτοι τὸν μὲν Ἀλκαῖον ἀμωσγέπως εὐπορήσειν βοηθείας, ἀπολαύειν ⟨γὰρ⟩ ἰκμάδος τὸν πλεύμονα, γειτνιῶντα τῷ στομάχῳ, καὶ διὰ τοῦτο τέγγεσθαι πιθανόν ἐστιν· 'ὁ δὲ φιλόσοφος οὑτωσὶ σαφῶς' ἔφη 'γράψας (Tim. 70 c 91 a) *διεξιέναι τὰ ποτὰ διὰ τοῦ πλεύμονος οὐδὲ τοῖς προθυμοτάτοις ἀμύνειν ἐπιχείρησιν ὑπὲρ αὐτοῦ πιθανὴν ἀπολέλοιπεν. τὸ γὰρ ἀγνόημα μέγα· πρῶτον μὲν ὅτι, τῆς ὑγρᾶς τροφῆς πρὸς τὴν ξηρὰν ἀναγκαίαν* B *ἐχούσης τὴν ἀνάμιξιν, εἰκός ἐστιν ταὐτὸν ἀμφοτέραις ἀγγεῖον ὑποκεῖσθαι τὸν στόμαχον εἰς τὴν κάτω κοιλίαν ἐκδιδόντα μαλακὸν καὶ διάβροχον τὸ σιτίον· ἔπειτα τοῦ*

7 Quaest. laudat Gell. XVII 11, imitatur Macrob. VII 15
10 s. cf. 683 b 15 ss. cf. 1047 c (St. V. Fr. II 763) 21 cf. Arist. part. an. 664 b 9 ss. (h. an. 495 b 17) 22 689 d

1 *ἐξαγωγὴν* T corr. Basil. 3 *ἔχουσα* T corr. Basil. 13. 14 *θαυμ.* ⟨*εἶναι*⟩, *εἰ* ci. Hu. 15 *τὸν* Basil. *τὸ* *ἀμωσγ.* Xyl. interpr. Re. *ἄλλως γέπως* 16 *γὰρ* add. Turn. 19 *ποτὰ* Turn. *πολλὰ* 20 *ἀμύνειν* Basil. *ἀμβλύνειν*

*πλεύμονος ⟨μὴ⟩ λείου καὶ πυκνοῦ παντάπασι γεγονότος,
πῶς τὸ σὺν κυκεῶνι πινόμενον ἄλφιτον διέξεισι καὶ οὐκ
ἐνίσχεται; τουτὶ γὰρ Ἐρασίστρατος ὀρθῶς πρὸς αὐτὸν
ἠπόρησεν. καὶ μὴν ἐπί γε τῶν πλείστων τοῦ σώματος
μορίων τὸ οὗ ἕνεκα τῷ λόγῳ μετιὼν καὶ πρὸς ἣν ἕκαστον
ἡ φύσις χρείαν πεποίηκεν βουλόμενος, ὥσπερ καὶ προσ-
ήκει τῷ φιλοσόφῳ, φρονεῖν, οὐκ εὖ παρίησι τὸ τῆς ἐπι-*
C *γλωττίδος ἔργον, ἐπὶ τούτῳ τεταγμένης, ὅπως ἐν τῇ
καταπόσει τῆς τροφῆς τὴν ἀρτηρίαν πιέζουσα κωλύῃ παρ-
εμπεσεῖν ὁτιοῦν εἰς τὸν πλεύμονα· δεινὰς γὰρ ὑπὸ βηχὸς
ἴσχει τραχύτητας καὶ χαράξεις, ὅταν παρολίσθῃ φερο-
μένου τοῦ πνεύματος· ἡ δὲ μέταυλος αὕτη κλίσιν ἐπ' ἀμ-
φότερα λαμβάνουσα φθεγγομένων μὲν ἐπιπίπτει τῷ στο-
μάχῳ, σιτουμένων δὲ καὶ πινόντων τῇ ἀρτηρίᾳ, καθαρὸν
τῷ πνεύματι τὸν δρόμον φυλάττουσα καὶ τὴν ἀναπνοήν.*
*ἔτι τοίνυν' ἔφη 'καὶ τοὺς ἀτρέμα πίνοντας ἴσμεν [ὅτι] τὰς
κοιλίας ὑγροτέρας ἴσχοντας τῶν ἄθρουν ἐφελκομένων τὸ*
D *ὑγρόν· ὠθεῖ⟨ται⟩ γὰρ εὐθὺς εἰς κύστιν ὑπὸ ῥύμης διεξιόν·
ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον ἐνδιατρίβει τοῖς σιτίοις καὶ μαλάσσει,
ὥστ' ἀναμίγνυσθαι καὶ παραμένειν. οὐκ ἂν δὲ ταῦτα συν-
έβαινε διακρινομένων εὐθὺς ἐν τῇ καταπόσει τῶν ὑγρῶν,*

---

6 cf. 646 c 960 e 8 Arist. respir. 476 a 34 hist. an. 495 a 28 Cic. nat. deor. II 136 Plin. n. h. XI 175 12 Arist. part. an. 664 b 6. 31 17 s. 650 c

---

1 add. Hu. (= si ponamus non esse pulmonem undequaque levem densumque, sed habere cavernas, meatus, asperitates) cf. 699 a Erasistrati opinionem et 699 b *οὐδὲ γὰρ ὁ στόμαχος λεῖος*. Macrobius, qui et ipse exhibet § 9 'cum pulmo et solidus et levigatus sit', argumentorum primum et alterum commiscet, cum senserit in Plut. libro res esse turbatas 5 *τὸ οὗ* Steph. *τούτου* 6 *φύσις* Basil. *κρίσις* 7 *φρονεῖν*] *φωρᾶν* (cf. 714 a) dub. Po. *παρίησι* (vel *παρεῖδεν*) Wy. sec. Mez. *πάριτον* T *παρῆκεν*? Hu. 8 *τεταγμένης* Re. *-μένον* 11 *παρολ.*] ο in ras. 3 litt. T ⟨*τι*⟩ *παρολ.* ci. Bern. *φερ. τ. πν.*, ut ap. Macrob. § 11, iungendum cum *παρολ.* cf. Arist. 664 b 31 12 *αὕτη* Re. *αὐτὴ* 16 del. Mez. 18 *ὠθεῖται* Wy. Kron. (cf. 650 c *ἐξωθούμενον ῥύμῃ*) *ὠθεῖ* T (rectene? cf. p. 269, 23 *συνωθεῖν*) 19 *ἐκείνως* ci. Wy.

ἀλλὰ συμπλεκομένων [ἡμῶν] ἅμα καὶ συμπαραπεμπόντων τὸ σιτίον, οἷον ὀχήματι τῷ ὑγρῷ χρώμενον, ὡς ἔλεγεν Ἐρασίστρατος.'

2. Τοιαῦτα τοῦ Νικίου διεξιόντος ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης ⟨ἔφη⟩ συνεωρακέναι πρῶτον Ὅμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖόν ἐστιν, τοῦ δὲ πνεύματος ⟨ὁ⟩ βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους 'ἐρισφαράγους' ἐπονομάζειν εἰ- E ώθασιν· εἰπὼν οὖν ὅτι τοῦ Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε (Χ 325. 328 s.)

'λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν,'

ὡς τὸν ἀσφάραγον ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην * * ἐσέθηκα.

3. Γενομένης οὖν ἐπὶ τῷ λόγῳ σιωπῆς ὁ Φλῶρος εἶπεν 'οὕτως ὑφησόμεθα τοῦ Πλάτωνος ἐρήμην ὀφλισκάνοντος;' 'οὐχ ἡμεῖς γ'' ἔφην ἐγώ· 'προησόμεθα γὰρ ἅμα τῷ Πλάτωνι καὶ τὸν Ὅμηρον, ὃς τοσοῦτον ἀποδεῖ τοῦ τὸ ὑγρὸν ἀπελαύνειν καὶ ἀποστρέφειν τῆς ἀρτηρίας, ὥστε καὶ τὸ σιτίον ὁμοῦ συνεκβαλεῖν ἐνταῦθα· 'φάρυγος' γάρ φησιν (ι 373) 'ἐξέσσυτο οἶνος ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι·' χωρὶς εἰ μὴ τὸν Κύκλωπα φήσει τις ὥσπερ ὀφθαλ- F

---

2 690 a. Vorsokr. 31 A 33 (l. 31). 64 B 2 (l. 28) 5 ss.: cf. Polluc. II 206 8 Hom. hym. Merc. 187

---

1 ἀλλὰ] 'Subaudi τοῦτο συμβαίνει' Re. ἀλλ' οὐ Wy., sed opus esset ἀλλὰ μὴ vel μηδὲ del. Ha. Kron. ἠρέμα pro ἡμῶν ἅμα proposuit Pat. ad συμπλ. — συμπ. pertinet τῶν ὑγρῶν 5 add. Turn. sed cf. p. 40,19 7 add. Re. 9 εἶπεν ci. Wy., deinde γοῦν Hu., sed incerta propter lac. v. 15 12 τάμεν T 13 μιν Hom. μην 15 Lac. hoc loco statuit Wy., qui supplet τὴν δὲ λ. ⟨τροφῆς ἀγγεῖον λέγει ἐν τούτοις (Ω 642) 'νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα οἶνον λευκανίην⟩ ἐσέθηκα', ubi Hom. libri λευκανίης καθέηκα exhibent; sim. Bern. 17 ⟨εἶθ'⟩ οὕτως ci. Re. 19 ἀποδεῖ Bern. ἀποδέει 21 φάρυγγος T corr. Xyl. sec. Hom.

μὸν ἔχειν ἕνα καὶ πόρον τροφῆς καὶ φωνῆς τὸν αὐτόν· ἢ τὸν φάρυγγα φήσει στόμαχον εἰρῆσθαι καὶ μὴ βρόγχον, ὥσπερ ὑπὸ πάντων καὶ πάλαι καὶ νῦν ὠνόμασται. ταῦτα δ' οὐκ ἀπορίᾳ μαρτύρων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐπηγαγόμην· ἐπεὶ μάρτυρές γε τῷ Πλάτωνι πολλοί τε κἀγαθοὶ
699 *πάρεισιν.* | *Εὔπολιν μὲν γάρ, εἰ βούλει, πάρες ἐν Κόλαξιν εἰπόντα* (fr. 147)

'πίνειν γὰρ † ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευσ', ἵνα
πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πλεύμον' ἔκκλυστον φορῇ·'

πάρες δὲ καὶ τὸν κομψὸν Ἐρατοσθένην λέγοντα (p. 3. 100 s. Hiller)

'καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πλεύμονα τεγγόμενος·'

Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δήπου λέγων (fr. 983)

'οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς'

δῆλός ἐστιν Ἐρασιστράτου βλέπων τι ὀξύτερον· εἶδεν γὰρ ὅτι σήραγγας ὁ πλεύμων ἔχει καὶ πόροις κατατέτρηται, δι' ὧν τὸ ὑγρὸν διίησιν. οὐ γὰρ τὸ πνεῦμα πόρων ἐδεῖτο πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν τοῖς ὑγροῖς συμπαρολισθαινόντων γέγονεν ἠθμοειδὴς καὶ πολύ-
B *πορος. καὶ οὐδὲν ἧττον, ὦ μακάριε, τῷ πλεύμονι προσῆκόν ἐστιν ἢ τῷ στομάχῳ συνεκδιδόναι τὸ ἄλφιτον καὶ τὸ κρίμνον· οὐδὲ γὰρ ὁ στόμαχος ἡμῶν λεῖος, ὥς τινες, οὐδ' ὀλισθηρός, ἀλλ' ἔχει τραχύτητας, αἷς εἰκός ἐστι τὰ λεπτὰ καὶ μικρὰ περιπίπτοντα καὶ προσισχόμενα διαφεύγειν τὴν κατάποσιν. ἀλλ' οὔτε τοῦτο λέγειν οὔτ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχον ἐστίν· ἡ γὰρ φύσις οὐκ ἐφικτὸν ἔχει*

---

6 ss. cf. 1047 c d   16 Plat. Tim. 70 c (Athen. XV 688 b)

---

1 *ἔχειν* (sec. *σχεῖν* Reiskii) Hu. *ἔχει*   8 *ὁ*] *αὐτὸν* Grotius *ἐκέλευσ'* Bern. *ἐκέλευεν*   9 *τοῦ* Turn. cum Macr. § 22 et Athen. I 22 f *τὸν*   *ἔκκλυστον* Re. (*ἔκλυτον* Athen.) *ἔκλυρον* T (Hesych. s. v. *ἔκλυρον: χλωρόν, δίυγρον* etc.)   17 *διίησιν* Steph. (cf. p. 215,21) *δίησιν* T   *δίεισιν* ci. Hu., cf. 698 b et 1047 d *διέξεισι*   19 *ἠθυμοειδὴς* T corr. Basil.

τῷ λόγῳ τὸ περὶ τὰς ἐνεργείας εὐμήχανον, οὐδ' ἔστι τῶν ὀργάνων αὐτῆς τὴν ἀκρίβειαν οἷς χρῆται (λέγω δὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ θερμόν) ἀξίως διελθεῖν. ἔτι δὴ τῶν μαρτύρων τῷ Πλάτωνι προσκαλοῦμαι Φιλιστίωνά τε τὸν C Λοκρόν (fr. 7 Wellm.), εὖ μάλα παλαιὸν ἄνδρα καὶ λαμπρὸν ἀπὸ τῆς τέχνης ὑμῶν γενόμενον, καὶ Ἱπποκράτη καὶ Διώξιππον τὸν Ἱπποκράτειον· οὗτοι γὰρ οὐχ ἑτέραν ὁδόν, ἀλλ' ἣν Πλάτων, ὑφηγοῦνται τοῦ πόματος. ἥ γε μὴν πολυτίμητος ἐπιγλωττὶς οὐκ ἔλαθε τὸν Διώξιππον, ἀλλὰ περὶ ταύτην φησὶ τὸ ὑγρὸν ἐν τῇ καταπόσει διακρινόμενον εἰς τὴν ἀρτηρίαν ἐπιρρεῖν, τὸ δὲ σιτίον εἰς τὸν στόμαχον ἐπικυλινδεῖσθαι· καὶ τῇ μὲν ἀρτηρίᾳ τῶν ἐδωδίμων μηδὲν παρεμπίπτειν, τὸν δὲ στόμαχον ἅμα τῇ ξηρᾷ τροφῇ καὶ τῆς ὑγρᾶς ἀναμιγνύμενόν τι μέρος ὑποδέχεσθαι· [πιθανὸν γάρ ἐστι] τὴν [μὲν] γὰρ ἐπιγλωττίδα τῆς ἀρτη- D ρίας προκεῖσθαι διάφραγμα καὶ ταμιεῖον, ὅπως ἀτρέμα καὶ κατ' ὀλίγον διηθῆται τὸ ποτόν, ἀλλὰ μὴ ταχὺ μηδ' ἄθρουν ἐπιρρακτὸν ἀποβιάζηται τὸ πνεῦμα καὶ διαταράττῃ· διὸ τοῖς ὄρνισιν οὐ γέγονεν ἐπιγλωσσὶς οὐδ' ἔστιν· οὐδὲ γὰρ σπῶντες οὐδὲ λάπτοντες, ἀλλὰ κάπτοντες ⟨καὶ⟩ κατ' ὀλίγον διιέντες τὸ ποτὸν ἡσυχῇ τὴν ἀρτηρίαν διαίνουσι καὶ τέγγουσι. μαρτύρων μὲν οὖν ἅλις. ὁ δὲ λόγος τῷ Πλάτωνι πρῶτον ἐκ τῆς αἰσθήσεως ἔχει τὴν πίστιν· τῆς γὰρ ἀρτηρίας τρωθείσης οὐ

4 s. 1047 c. d 7 Wellmann in Realenc. s. v. Dexippos 7) 19 s. cf. Arist. h. an. 504 b 4 part. an. 664 b 21 ss.

7 καὶ ὠξιππον T[1] corr. m. post. et g (teste Wy.) Δέξ. Wellmann (item v. 9) ἱπποκράτιον T corr. g teste Wy. 8 πόμ. Re. στόμ. 9 πολυτέμητος T corr. Basil. 15 π. γ. ἐ. del. Hu. μὲν del. Wil.; usque ad l. 22 ('μαρτύρων — ἅλις'!) pertinere vid. verba Dioxippi πιθ. γ. ἐ. τὴν μὲν [γὰρ] ἐπ. Mez. ἐπιγλ. Xyl. interpr. ὑπογλ. 16 ταμίαν ci. Kron. 18 ἐπιραγκτὸν T corr. Re. 19 οὐ γέγονεν ἐπ. οὐδέποτε vel sim. ci. Herw., sed cf. p. 194,20 21 add. Re. διέντες T (cf. p. 214, 17) corr. Emp. ἡσυχῆι T 22 διαίν.] Gellius XVII 11, 6 'fovendo rigandoque': legitne in Plut. libro χλιαίνουσι? (cf. 658 b)

καταπίνεται τὸ ὑγρόν, ἀλλ' ὥσπερ ὀχετοῦ διακοπέντος ἐκ-
E πῖπτον ἔξω καὶ ἀποκρουνίζον ὁρᾶται, καίπερ ὑγιοῦς καὶ ἀκεραίου τοῦ στομάχου μένοντος. ἔπει⟨τα⟩ πάντες ἴσμεν, ὅτι τοῖς περιπλευμονικοῖς πάθεσι δίψος ἕπεται περιφλεγέστατον ὑπὸ ξηρότητος ἢ θερμότητος ἤ τινος ἄλλης αἰτίας ἅμα τῇ φλεγμονῇ τὴν ὄρεξιν ἐμποιούσης· ὃ δὲ τούτου μεῖζόν ἐστι τεκμήριον, ὅσοις πλεύμων οὐκ ἐμπέφυκε τῶν ζῴων ἢ σφόδρα μικρὸς ἐμπέφυκε, ταῦτ' οὐ δεῖται ποτοῦ τὸ παράπαν οὐδ' ὀρέγεται, διὰ τὸ τῶν μορίων ἑκάστῳ σύμφυτον ὑπάρχειν τὴν πρὸς τοὔργον ἐπιθυμίαν, οἷς δ' οὐκ ἔστι μόρια, μηδὲ χρείαν παρεῖναι μηδὲ προθυμίαν
F τῆς δι' αὐτῶν ἐνεργείας. ὅλως δὲ δόξει μάτην ἡ κύστις γεγονέναι τοῖς ἔχουσιν· εἰ γὰρ ὁ στόμαχος ἅμα τῷ σιτίῳ τὸ ποτὸν ἀναλαμβάνει καὶ τῇ κοιλίᾳ παραδίδωσιν, οὐθὲν ἰδίου πόρου δεῖται τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς τροφῆς, ἀλλ' εἷς ἀρκεῖ καὶ κοινὸς ὥσπερ εὐδιαῖος ἀμφοτέροις εἰς ταὐτὸ διὰ ταὐτοῦ ⟨συν⟩εισκομιζομένοις· νῦν δὲ χωρὶς μὲν ἡ κύστις γέγονεν, χωρὶς δὲ τὸ ἔντερον, ὅτι τὸ μὲν ἐκ τοῦ
700 πλεύμονος βαδίζει, τὸ δ' ἐκ τοῦ στομάχου, | διακρινόμενον εὐθὺς περὶ τὴν κατάποσιν. ὅθεν οὐδ' ἐπιφαίνεται τῷ ὑγρῷ τοῦ ξηροῦ περιττώματος οὐδέν, οὔτε χρόᾳ προσεοικὸς οὔτ' ὀσμῇ τὸ παράπαν· καίτοι φύσιν εἶχεν ἀναμιγνύμενον ἐν τῇ κοιλίᾳ κἀνδυόμενον ἀναπίμπλασθαι τῶν ἐκείνου ποιοτήτων καὶ μὴ καθαρὸν οὕτως ἀπηθεῖσθαι καὶ ἄχραντον. ἀλλ' οὐδὲ λίθος ἐν κοιλίᾳ πώποτε συνέστη· καίτοι λόγον εἶχεν μηδὲν ἧττον ἢ ἐν κύστει συνίστασθαι καὶ πήγνυσθαι τὸ ὑγρόν, εἴπερ εἰς κοιλίαν ἐχώρει διὰ στομάχου πᾶν τὸ πινόμενον. ἀλλ' ἔοικεν ὁ μὲν στόμαχος ἐκ

17—25 aliter Arist. part. an. 664 b 9—17

---

3 ἐπεὶ T corr. (Re.) Bern. 4 δίψος Steph. δίψα πυριφλ. ci. Pat. 10 τοὔργον (τὸ ἔργον Re.) Doe. τὸ ὑγρὸν T 'ministerium' Macr. § 18 17 add. Doe. 23 κἀνδυόμ. (vel καὶ ἐνδυόμ.) Hu. καὶ ἀναδευόμ. (sc. τὸ ὑγρόν!) 24 ἀπηθῆσθαι T corr. Leonicus

τῆς ἀρτηρίας .εὐθὺς ἕλκων τοῦ παροδεύοντος ὑγροῦ τὸ ἱκανὸν καὶ τὸ μέτριον .ἀποχρῆσθαι πρὸς μάλαξιν καὶ B χύλωσιν τῆς τροφῆς, διὸ μηδὲν ὑγροῦ περίττωμα ποιεῖν· ὁ δὲ πλεύμων ὡσπερεὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὑγρὸν ἐξ αὑτοῦ διανέμων τοῖς δεομένοις τὸ λοιπὸν ἐκκρίνειν εἰς τὴν κύστιν. εἰκότα γὰρ μακρῷ ταῦτα μᾶλλον ἐκείνων. τὸ δ' ἀληθὲς ἴσως ἄληπτον ἔν γε τούτοις, καὶ οὐκ ἔδει πρὸς φιλόσοφον δόξῃ τε καὶ δυνάμει πρῶτον οὕτως ἀπαυθαδίσασθαι περὶ πράγματος ἀδήλου καὶ τοσαύτην ἀντιλογίαν ἔχοντος.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Τίς ὁ παρὰ ⟨τῷ⟩ Πλάτωνι κερασβόλος, καὶ διὰ τί τῶν σπερμάτων ἀτεράμονα γίγνεται τὰ προσπίπτοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν C

Collocuntur Euthydemus, Patrocleas, Florus, Plutarchus, alii

1. Ἐν ταῖς Πλατωνικαῖς συναναγνώσεσιν ὁ λεγόμενος 'κερασβόλος' καὶ 'ἀτεράμων' (Legg. IX 853 d) ζήτησιν ἀεὶ παρεῖχεν· οὐχ ὅστις εἴη, δῆλον γὰρ ἦν ὅτι τῶν σπερμάτων τὰ προσπίπτοντα τοῖς τῶν βοῶν κέρασιν ἀτεράμονα τὸν καρπὸν ἐκφύειν νομίζοντες οὕτως τὸν αὐθάδη καὶ σκληρὸν ἄνθρωπον ἐκ μεταφορᾶς κερασβόλον καὶ ἀτεράμονα προσηγόρευον· ἀλλὰ περὶ αὐτῆς διηπορεῖτο τῆς αἰτίας καθ' ἣν τοῦτο πάσχει τὰ προσπίπτοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν σπέρματα. καὶ πολλάκις ἀπειπάμεθα τοῖς φί- D λοις, οὐχ ἥκιστα Θεοφράστου (fr. 175) δεδιττομένου τὸν λόγον, ἐν οἷς πολλὰ συναγήοχεν καὶ ἱστόρηκεν τῶν τὴν αἰτίαν ἀνεύρετον ἡμῖν ἐχόντων· οἷός ἐστιν ὁ τῶν ἀλεκ-

12 Quaestionem laudat Eustath. p. 1154, 18. 1405, 18. 1943, 2 26— p. 218, 4 v. Aristot. pseudep. p. 279. 354—357 R. 26 s. cf. Arist. h. an. 560 b 8 Plin. n. h. X 116

2 καὶ [τὸ] μέτριον dub. Hu. 4 ὥσπερ τὸ πν. ⟨οὕτω⟩ κ. τ. ὑ. dub. Re. αὐτ. Hu. αὑτ. 9 ἀντιλογ. Bern. αἰτιολογ. T ἐναντιολογ. Re. 12 τῷ hic deest, exhib. index libro VII praemissus T 15 ἐν τ. Πλ. συναν. in fine qu. 1 T, hic posuit Wy. 24 δεδ. Kron. Hu. δὲ αἰνιττομένου 25 ἱστόρησεν T corr. Duebn.

τορίδων ὅταν τέκωσι περικαρφισμός, ἥ τε καταπίνουσα φώκη τὴν πυτίαν ἁλισκομένη, καὶ τὸ κατορυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐλάφων κέρας, καὶ τὸ ἠρύγγιον, ὃ μιᾶς αἰγὸς εἰς τὸ στόμα λαβούσης ἅπαν ἐφίσταται τὸ αἰπόλιον· ἐν τούτοις γὰρ καὶ τὰ κερασβόλα τῶν σπερμάτων προτίθεται, πρᾶγμα πίστιν ἔχον ὅτι γίγνεται, τὴν δ' αἰτίαν ἔχον ἄπορον ἢ παγχάλεπον. ἀλλ' ἔν γε Δελφοῖς E παρὰ δεῖπνον ἐπέθεντό τινες ἡμῖν τῶν ἑταίρων, ὡς οὐ μόνον (Callim. Schneideri II p. 786 fr. 378)

'γαστρὸς ἀπὸ πλείης βουλὴν καὶ μῆτιν ἀμείνω'

γινομένην ἀλλὰ καὶ τὰς ζητήσεις πολὺ προθυμοτέρας καὶ θρασυτέρας τὰς ἀποφάνσεις τοῦ οἴνου ποιοῦντος, ἀξιοῦντες εἰπεῖν τι περὶ τοῦ προβλήματος.

2. Εἶχον μὲν οὖν ἀρνούμενος οὐ φαύλους συνηγόρους, Εὐθύδημον τὸν συνιερέα καὶ Πατροκλέα τὸν γαμβρόν, οὐκ ὀλίγα τοιαῦτα τῶν ἀπὸ γεωργίας καὶ κυνηγίας προφέροντας· οἷον ἐδόκει τὸ περὶ τὴν χάλαζαν εἶναι τὴν ὑπὸ τῶν χαλαζοφυλάκων αἵματι σπάλακος ἢ ῥακίοις γυναι- F κείοις ἀποτρεπομένην· καὶ τὸ τῶν ἀγρίων ἐρινεῶν, ἃ ταῖς ἡμέροις περιαπτόμενα συκαῖς ἀπορρεῖν οὐκ ἐᾷ τὸν καρπὸν ἀλλὰ συνέχει καὶ συνεκπεπαίνει· καὶ τὸ τὰς ἐλάφους

1s. cf. Ael. n. an. III 19, aliter Arist. fr. 370 Ps. Arist. mirab. 835 b 31 Plin. n. h. VIII 111 2s. Arist. h. an. 611 a 29 fr. 370 Ps. Arist. mir. 835 b 27 Ael. n. an. III 17 Plin. n. h. VIII 116 3 558 e 776 f Arist. h. an. 610 b 29 5 κερασβόλον non profertur in Theophr. fr. 175, immo plane rem negat Theophr. c. pl. IV 12, 13 10 714 a 11 cf. 622 e 715 d 150 c 17s. sim. Plin. n. h. XXVIII 77 19s. cf. 753 a et locos a Winckelmanno allatos, Arist. h. an. 557 b 29 Theophr. c. pl. II 9, 5 Plin. n. h. XV 79s. 21s. 917 a

---

1 ἥ τε Xyl. μήτε καταπτύουσα ci. Doe., sed v. Ael. n. an. III 19 ἐκροφεῖ (?) 2 πυτίαν (scripserunt πιτύαν) ἁλισκ. Mez. (partim praeeunte Xyl.) πίτυν ἀναλισκ. 3 ἠρυγκιον T corr. Xyl. 8 ἑτέρων T corr. Basil. 12 ἀποφάσεις T corr. Leonicus 19 ἀποτρεπομένη T corr. Basil.

ἁλμυρὸν ἀφιέναι, τοὺς δὲ σῦς γλυκὺ τὸ δάκρυον ἁλισκομένους. '.ἀλλ' ἐὰν ταῦτ'' ἔφη 'ζητῇς' ὁ Εὐθύδημος, 'αὐτίκα δεήσει σε καὶ περὶ τοῦ σελίνου καὶ περὶ τοῦ κυμίνου διδόναι λόγον, ὧν τὸ μὲν ἐν τῷ βλαστάνειν καταπατοῦντες καὶ συντρίβοντες οἴονται βέλτιον αὐξάνεσθαι, | τὸ δ' ⟨ἂν⟩ καταρώμενοι σπείρωσι καὶ λοιδοροῦντες.' 701

3. *Ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν ὁ Φλῶρος ᾤετο παιδιὰν εἶναι καὶ φλύαρον, ἐκείνων δ' οὐκ ἄν τινα τῆς αἰτίας ὡς ἀλήπτου προέσθαι τὴν ζήτησιν, 'ἐξεύρηκ'' ἔφην 'φάρμακον, ᾧ πρὸς τὸν λόγον † ἐφ' ἡμᾶς προσάξεις τοῦτον, ἵνα καὶ σὺ διαλύσῃς ἔνια τῶν ἐκκειμένων. δοκεῖ δή μοι ἡ ψυχρότης τὸ ἀτέραμον ἐμποιεῖν τοῖς τε πυροῖς καὶ τοῖς χέδροψι, πιέζουσα καὶ πηγνύουσα τὴν ἕξιν ἄχρι σκληρότητος, ἡ δὲ θερμότης ⟨τὸ⟩ εὐδιάλυτον καὶ μαλακόν. ὅθεν οὐκ ὀρθῶς οἱ λέγοντες † 'ἔτος φέρει οὔτις ἄρουρα' † τὰ καθ' Ὁμήρου λέγουσιν· τὰ γὰρ ἔνθερμα φύσει χωρία, κρᾶσιν εὐμενῆ τοῦ ἀέρος ἐνδιδόντος, ἐκφέρει μαλακωτέρους τοὺς καρπούς. ὅσα τοίνυν ἐκ τῆς χειρὸς εὐθὺς εἰς* B

5 cf. Theophr. h. pl. II 4, 3 Plin. n. h. XIX 158 6 cf. de ocimo Plin. n. h. XIX 120 11 ss. capitis tertii quae secuntur usque ad finem argumenta sumpta sunt fere omnia e Theophr. c. pl. IV 12, 1—9 12 Eustath. 1405, 19 15 Theophr. c. pl. III 23, 4; h. pl. VIII 7, 6 (Bucolici ed. Meineke[3] p. 464)

3. 4 *κυμ.*] *ὠκύμου* ci. Turn. coll. Plin. 6 add. Duebn. 8 *φλυαρίαν* ci. Re. *οὐκ ἂν*] *οὐ δεῖν* ci. Franke 8. 9 *ἄληπτον* T corr. Re. 9—11 *ἐξεύρηκας, ἔφην, φ. ᾧ π. τ. λ. [ἐφ'] ἡμᾶς πρ. τουτονί, ἐὰν καὶ σὺ* ci. Wy. *ἐξεύρηκα ..... πρὸς τ. λ. ἔθ' ἡμᾶς πρ. τουτονί, ἐὰν κ. σ.* Kron. *ἐξευρ., ἔ., φ. ὃ πρ. τ. λ. εὐθύμως προσάξω τοῦτον* (scil. *τὴν ψυχρότητα*), *ἵνα καὶ σὺ* dub. Hu. *ἔνια*] *ἔν τι* ci. Kron. 12 *πυρροῖς* Basil. *ῥύποις* 14 add. Franke Hu. 15 *οὔτι* vel *οὐχὶ* Theophr. Po. *οὔτοι* Kontos ('iniuria proverbium dicit maturitatem temporibus anni, non agro effici, cum ager calidus molliores efferat fruges'?) *ἔτνος φ. οὔτις ἄ. [τὰ] κ. Ὁμήρου λ.* ci. Hu., ut prodeat proverbium, quod respicit Hom. ι 357 *φέρει ζείδωρος ἄρουρα* similesque versus et monet non sine labore nobis confici cibum 15. 16. *τὰ κ. Ὅμηρον* ci. Turn. *[τὰ] κ. Ὁμήρου* ci. Po. (Hu.)

τὴν γῆν ἀφιέμεν' ἐμπίπτει τῶν σπερμάτων, ἐνδυόμενα καὶ λοχευόμενα τῇ κρύψει μᾶλλον ἀπολαύει τῆς ἐν τῇ γῇ θερμότητος καὶ ὑγρότητος· τὰ δὲ προσκρούοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν οὐ τυγχάνει τῆς 'ἀρίστης' καθ' Ἡσίοδον (O D 471) 'εὐθημοσύνης', ἀλλὰ σφαλλόμενα καὶ παρολισθαίνοντα ῥιπτομένοις μᾶλλον ἢ σπειρομένοις προσέοικεν· ὅθεν ἢ φθείρουσιν αὐτὰ παντάπασιν αἱ ψυχρότητες ἢ δύστηκτα καὶ ἄχυμα καὶ ξυλώδη τοῖς χιτῶσι γυμνοῖς ἐπισκήπτουσαι ποιοῦσιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ τῶν λίθων τὰ ἔγγαια καὶ ζοφόδυτα μέρη μαλακώτερα τῶν ἐπιπολῆς
C ἡ ἀλέα φυλάττει· διὸ καὶ κατορύττουσιν οἱ τεχνῖται τοὺς ἐργασίμους λίθους, ὥσπερ ἐκπεπαινομένους ὑπὸ τῆς θερμότητος· οἱ δ' ὕπαιθροι καὶ γυμνοὶ διὰ ψῦχος ἀντίτυποι καὶ δυσμετάβλητοι καὶ ἀτεράμονες ἀπαντῶσι τοῖς ἔργοις. τοὺς δὲ καρπούς, κἂν ἐπὶ τῆς ἅλω διαμείνωσι πλείω χρόνον ὑπαίθριοι καὶ γυμνοί, μᾶλλον ἀτεράμονας γίνεσθαι λέγουσιν τῶν εὐθὺς αἱρομένων. ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πνεῦμα λικμωμένοις ἐπιγινόμενον ἀτεράμονας ποιεῖ διὰ τὸ ψῦχος, ὥσπερ ἐν Φιλίπποις τῆς Μακεδονίας ἱστοροῦσι· τοῖς δ' ἀποκειμένοις βοηθεῖ τὸ ἄχυρον. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν
D ἀκούοντας τῶν γεωργῶν, ὅτι καὶ δυεῖν αὐλάκων παραλλήλων ἡ μὲν ἀτεράμονας, ⟨ἡ δὲ τεράμονας⟩ ἐκφέρει τοὺς καρπούς, καὶ ὃ μέγιστόν ἐστι, τοὺς κυάμους τῶν λοβῶν οἱ μὲν τοίους οἱ δὲ τοίους, δηλονότι τοῖς μὲν ἧττον τοῖς δὲ μᾶλλον ἢ πνεύματος ψυχροῦ ⟨προσ⟩πεσόντος ⟨ἢ⟩ ὕδατος.'

---

5 εὐθυμοσύνης T corr. Xyl. 10 ἔγγεια ci. Re. ζοφόδυτα Re. ζωφυτα T ζοφόφυτα dub. Hu. 13 ὑπαίθριοι ci. Bern. cf. l. 16 14 ἀτεράμονες Bern. ἀτεράμνοις T ἀτέραμνοι Steph. 19 post ἱστοροῦσι lacunam indicat Si. 22 add. Bern. (diverso ordine Steph.) 23 τοὺς κυαμους Wy. τοῦ κυάμου 25 προσπ. Doe. ἐπιπ. Re. ἢ add. Basil. g teste Bern.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Διὰ τί τοῦ μὲν οἴνου τὸ μέσον, τοῦ δ' ἐλαίου τὸ ἐπάνω, τοῦ δὲ μέλιτος τὸ κατώτατον γίνεται βέλτιον

Collocuntur Alexio, Plutarchus, alii

1. Ἀλεξίων ὁ πενθερὸς κατεγέλα τοῦ Ἡσιόδου παραινοῦντος (OD 368) 'ἀρχομένου πίθου καὶ λήγοντος ἐμφορεῖσθαι, μεσσόθι δὲ φείδεσθαι,' ὅπου τὸ χρηστότατον οἰνάριον ἔστιν. 'τίς γάρ' ἔφη 'οὐκ οἶδεν, ὅτι τοῦ μὲν οἴνου E τὸ μέσον γίνεται βέλτιστον, τοῦ δ' ἐλαίου τὸ ἀνωτάτω, τὸ δὲ κατωτάτω τοῦ μέλιτος; ὁ δ' ἐᾶν ἐκέλευεν τὸν ἐν μέσῳ [οἶνον] καὶ περιμένειν, ἄχρι ἂν μεταβάλῃ πρὸς τὸ χεῖρον, ἀποδεοῦς τοῦ πίθου γενομένου.' ῥηθέντων δὲ τούτων, χαίρειν ἐάσαντες τὸν Ἡσίοδον ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς ὡρμήσαμεν.

2. Ὁ μὲν οὖν τοῦ μέλιτος λόγος οὐ πάνυ πολλὰ πράγματα παρέσχεν ἡμῖν, πάντων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐπισταμένων, ὅτι τὸ κουφότατον ὑπὸ μανότητος κουφότατόν ἐστιν, τὸ δὲ πυκνὸν καὶ συνεχὲς διὰ βάρος ὑφίσταται τῷ λεπτῷ· κἂν περιστρέψῃς τὸ ἀγγεῖον, αὖθις ὀλίγῳ χρόνῳ τὴν F προσήκουσαν ἑκάτερον ἀπολαμβάνει χώραν, τοῦ μὲν κάτω φερομένου τοῦ δ' ἐπιπολάζοντος. οὐ μὴν οὐδ' ὁ οἶνος ἀπελείφθη πιθανῶν ἐπιχειρημάτων· πρῶτον μὲν γὰρ ἡ δύναμις αὐτοῦ, θερμότης οὖσα, πρὸς τὸ μέσον εὐλόγως δοκεῖ συνῆχθαι μάλιστα καὶ τοῦτο διατηρεῖν βέλτιστον·

---

2 Ad maiorem partem quaestionis cf. Macrob. VII 12, 8—16 10 cf. Athen. XV 689 b 12 cf. Comment. ad Hes. OD 368 23 aliter 652 b s.

---

3 κατώτατον Duebn. ex indice κάτω T fort. κατωτάτω, cf. l. 10, Hu. 9. 10 ἀνωτάτωι — κατωτάτωι T 11 del. Doe. 13 s. τῆς αἰτίας τὴν διαφορὰν T corr. Xyl. interpr. Re. 14 ὡρμήσαμεν Hu. Kron. ὥρμησαν 17 κουφ.² Ald. κοφ. T 18 λεπτῷ Hu. cf. 725 e (Macrob. § 14 exhibet 'reliquo', sed ibi contrarium est 'optimum', et cf. ad p. 212, 1) λοιπῶι 19 περιτρέψῃς tacite Bern. 21 τοῦ δ' Ald. τὸ δ'

ἔπειτα τὸ μὲν κάτω διὰ τὴν τρύγα φαῦλον εἶναι, τὸ δ' ἐξ
702 ἐπιπολῆς τοῦ ἀέρος φθείρεσθαι πλησιάζοντος· | ὅσων γὰρ
ἐξίστησιν ὁ ἀὴρ τῆς ποιότητος τὸν οἶνον ἐπισφαλέστατον
ἴσμεν ὄντα· διὸ καὶ κατορύττουσι τοὺς πίθους καὶ σκεπάζουσιν, ὅπως ὅτι σμικρότατος ἀὴρ αὐτῶν ἐπιψαύῃ.
τὸ δὲ μέγιστον, οὐ φθείρει πλῆρες ἀγγεῖον οὕτως ῥᾳδίως
οἶνον ὡς ἀποδεὲς γενόμενον· πολὺς γὰρ εἰς τὸ κενούμενον ἐπεισρέων ὁ ἀὴρ ἐξίστησι μᾶλλον· ἐν δὲ τοῖς μεστοῖς ὁ οἶνος αὐτὸς ὑφ' αὑτοῦ συνέχεται, πολὺ τοῦ φθείροντος ἔξωθεν μὴ παραδεχόμενος.

3. Τὸ δ' ἔλαιον οὐ φαύλην διατριβὴν παρέσχεν. ὁ μὲν
γάρ τις ἔφη τὸ κάτω τοῦ ἐλαίου γίνεσθαι χεῖρον ἀπὸ τῆς
ἀμόργης ἀναθολούμενον, οὐ τὸ ἄνω βέλτιον, ἀλλὰ δοκεῖν,
B ὅτι πορρωτάτω τοῦ βλάπτοντός ἐστιν. ἄλλος ᾐτιᾶτο τὴν
πυκνότητα, δι' ἣν ἀμικτότατόν ἐστι καὶ τῶν ἄλλων
ὑγρῶν οὐδὲν εἰς αὑτὸ δέχεται, πλὴν βίᾳ καὶ ὑπὸ πληγῆς
ἀνακοπτόμενον· ὅθεν οὐδὲ τῷ ἀέρι δίδωσιν ἀνάμιξιν, ἀλλ'
ἀποστατεῖ διὰ λεπτότητα τῶν μορίων καὶ συνέχειαν, ὥσθ'
ἧττον ὑπ' αὐτοῦ τρέπεσθαι μὴ κρατοῦντος. ἐδόκει δὲ
πρὸς τοῦτον ὑπεναντιοῦσθαι τὸν λόγον Ἀριστοτέλης
(fr. 224), τετηρηκώς, ὥς φησιν, εὐωδέστερόν τε γινόμενον καὶ βέλτιον ὅλως τὸ ἐν τοῖς ἀποκενουμένοις ἀγγείοις ἔλαιον· εἶτα τῷ ἀέρι τὴν αἰτίαν τῆς βελτιώσεως ἀνατίθησιν, πλείων γάρ ἐστι καὶ κρατεῖ μᾶλλον εἰς ἀποδεὲς
C κατερχόμενος τὸ ἀγγεῖον. (4.) 'Μήποτ' οὖν' ἔφην ἐγώ

---

3 cf. 655 e 6–8 cf. Ps. Arist. Probl. ined. III 9 Bussem.
13 cf. Plin. n. h. XV 21 (Cato) 15 640 d 696 b Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) I 127. II 67 17 aliter Arist. meteor. 383 b 24

---

2 ὅσων (vel ὧν) Herw. ὅτι 3 s. ἐπισφαλέστερον T corr. Steph. ἴσμεν ἐπ. ὄ. Re., retinens ὅτι l. 2 ὅτι — ἴσμεν ἐπιφανέστατον ὄν[τα] ci. Po. 6 φθεί | ras. 3 litt. ρει T 12 ὑπὸ ci. Bern. 13 δοκεῖν Re. Wy. (qui vix recte εἶναι inserunt post βέλτιον) δοκοῦν βέλτιον ⟨ὂν⟩ ἀλλὰ δοκοῦν Bern. non probab. 18 ἀποστατεῖν T corr. Steph. 22 ἀποκενουμ. Wy. ἀποκειμένοις

ʽκαὶ τὸ ἔλαιον ὁ ἀὴρ ὠφελεῖ καὶ βλάπτει τὸν οἶνον ἀπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως; οἴνῳ μὲν γὰρ ὠφέλιμον, ἐλαίῳ δ᾽ἀσύμφορον παλαίωσις, ἣν ἑκατέρου προσπίπτων ὁ ἀὴρ ἀφαιρεῖ· τὸ γὰρ ψυχόμενον νεαρὸν διαμένει, τὸ δ᾽ οὐκ ἔχον διαπνοὴν ὑπὸ συνεχείας ταχὺ παλαιοῦται καὶ ἀπογηράσκει [λελέχθαι πιθανῶς, ὅτι τοῖς ἐπιπολῆς πλησιάζων ὁ ἀὴρ νεαροποιεῖ]. διὸ τοῦ μὲν οἴνου τὸ ἄνω φαυλότατον τοῦ δ᾽ ἐλαίου βέλτιστον· ἡ γὰρ παλαίωσις τῷ μὲν τὴν ἀρίστην τῷ δὲ τὴν κακίστην ἐμποιεῖ διάθεσιν.᾽

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ D

Διὰ τί τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις ἔθος ἦν μή⟨τε⟩ τράπεζαν αἰρομένην περιορᾶν κενὴν μήτε λύχνον σβεννύμενον

Collocuntur Florus, Eustrophus, Caesernius, Lucius, Plutarchus

1. Φιλάρχαιος ⟨ὢν⟩ ὁ Φλῶρος οὐκ εἴα κενὴν ἀπαίρειν τὴν τράπεζαν, ἀλλ᾽ ἀεὶ τῶν ἐδωδίμων ἐπ᾽ αὐτῆς ὑπέλειπεν· ʽκαὶ οὐ τοῦτο μόνον᾽ ἔφη ʽοἶδα τὸν πατέρα καὶ τὸν πάππον εὖ μάλα παραφυλάττοντας, ἀλλὰ μηδὲ λύχνον ἐῶντας ἀποσβεννύναι· καὶ γὰρ τοῦτο τοὺς παλαιοὺς Ῥωμαίους ἐξευλαβεῖσθαι· τοὺς δὲ νῦν εὐθὺς ἀποσβεννύναι μετὰ τὸ δεῖπνον, ὅπως μὴ μάτην τοὔλαιον ἀναλίσκωσι.᾽ παρὼν οὖν Εὔστροφος ⟨ὁ⟩ Ἀθηναῖος ʽεἶτ᾽᾽ ἔφη ʽτί πλέον αὐτοῖς, ἂν μὴ τὸ Πολυχάρμου τοῦ ἡμετέρου σοφὸν ἐκμάθωσιν; ὃς πολὺν ἔφη σκεπτόμενος χρόνον, E

---

2 Plin. n. h. XV 7 11 cf. Qu. Rom. 64 p. 279 d s. et qu. 75 p. 281 f

---

1 ὑπὸ ci. Duebn. 3 ἣν Turn. ἦν 4 διαμένει Steph. διαφέρει 6. 7 del. Hu. ut collectionem ll. 3—5 margini adscriptam praemisso olim ⟨δοκεῖ⟩ vel sim. καὶ λέλεκται Wy. ἤδη δ᾽ ἐλέχθη ci. Wil. ⟨ὡς καὶ ἐπ᾽ ἄλλων δοκεῖ⟩ λελέχθαι ci. Po. 6 τοῖς Wy. τοὺς 11 μὴ T corr. Duebn. μὴ— 12 μηδὲ Wy. tacite 14 φιλάρχαιος ὢν Amyot Mez. φίλαρχος 15 ἀεὶ Wy. αἰεὶ ἐπ᾽ αὐτῆς Bases ἐπ᾽ αὐτῆι 16 ὑπέλιπεν T corr. Steph. 21 add. Hu.

ὅπως οὐ κλέψουσι τοὔλαιον οἱ παῖδες, ἐξευρεῖν μόλις· εὐθὺς γὰρ ἀποπληροῦν τοὺς λύχνους ἀποσβεσθέντας, εἶτ' ἐπισκοπεῖν τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν, εἰ πλήρεις διαμένουσιν.' γελάσας δ' ὁ Φλῶρος 'οὐκοῦν' εἶπεν 'ἐπεὶ τοῦτο τὸ πρόβλημα λέλυται, σκεψώμεθα τὸν λόγον, ᾧ τοὺς παλαιοὺς εἰκός ἐστι καὶ περὶ τοὺς λύχνους καὶ περὶ τὰς τραπέζας οὕτως εὐλαβεῖς γεγονέναι.'

2. Πρότερον οὖν ἐζητεῖτο περὶ τῶν λύχνων· καὶ ὁ μὲν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέρνιος ᾤετο τῇ πρὸς τὸ ἄσβεστον καὶ ἱερὸν πῦρ συγγενείᾳ παντὸς φθορὰν πυρὸς ἀφοσιώσασθαι τοὺς πρεσβυτέρους· δύο γὰρ εἶναι φθοράς, ὥσπερ
F ἀνθρώπου, τὴν μὲν βίαιον σβεννυμένου, τὴν δ' ὥσπερ κατὰ φύσιν ἀπομαραινομένου· τῷ μὲν οὖν ἱερῷ πρὸς ἀμφοτέρας ἀρήγειν, ἀεὶ τρέφοντας καὶ φυλάττοντας· τὸ δ' ἄλλο δι' αὑτοῦ περιορᾶν μαραινόμενον, αὐτοὺς δὲ μὴ βιάζεσθαι μηδὲ φθονεῖν ὥσπερ θρέμματος ἀφαιρουμένους τὸ ζῆν ἵνα μὴ μάτην τρέφοιτο.

3. Λεύκιος δ' ὁ τοῦ Φλώρου υἱὸς τἆλλα μὲν ἔφη καλῶς λέγεσθαι, τὸ δ' ἱερὸν πῦρ οὐκ ἄμεινον ἡγουμένους ἑτέρου πυρὸς οὐδὲ σεμνότερον οὕτω σέβεσθαι καὶ περιέπειν· |
703 ἀλλ' ὥσπερ Αἰγυπτίων ἐνίους ⟨μὲν⟩ τὸ κυνῶν γένος ἅπαν σέβεσθαι καὶ τιμᾶν, ἐνίους δὲ τὸ λύκων ⟨ἢ⟩ κροκοδείλων, ἕνα μέντοι τρέφειν τοὺς μὲν κύνα τοὺς δὲ κροκόδειλον τοὺς δὲ λύκον (οὐ γὰρ οἷόν τ' ἦν ἅπαντας), οὕτως ἐνταῦθα τὴν περὶ ἐκεῖνο θεραπείαν καὶ φυλακὴν τὸ πῦρ τῆς πρὸς ἅπαν εὐλαβείας εἶναι σύμβολον. 'οὐδὲν γὰρ ἄλλο

---

11 949 a   17 cf. v. Cat. mai. 5   21 670 a

---

1 κλέψουσι Bern. κλέψωσι (altera pars litterae ω in ras.) T   3 πλῆρες T corr. Xyl.   4 ἐπεὶ Ald. ἐπὶ   14 αἰεὶ T corr. Re. tacite   15 δὲ μὴ Bern. μηδὲ   16 ἀφαιρομ. T corr. Steph.   19 οὐκ ἄμεινον Basil. οὐκάμινον ἡγ. Wy. αἱρουμένους   21 ἐνίους Basil. ἐνίοις add. Steph.   22 τὸ λ. Wy. τῶν λ. T ⟨τὸ⟩ τῶν λ. Wil. ἢ add. Basil.   25 ἐκεῖνα T corr. Basil.

μᾶλλον ἐμψύχῳ προσέοικεν ἢ πῦρ, κινούμενόν τε καὶ τρεφόμενον δι' αὑτοῦ καὶ τῇ λαμπρότητι δηλοῦν, ὥσπερ ἡ ψυχή, καὶ σαφηνίζον ἅπαντα· μάλιστα δὲ ταῖς σβέσεσιν αὐτοῦ καὶ φθοραῖς ἐμφαίνεται δύναμις οὐκ ἀμοιροῦσα ζωτικῆς ἀρχῆς· βοᾷ γὰρ καὶ φθέγγεται καὶ ἀμύνεται, [B] καθάπερ ἔμψυχον ἀποθνῆσκον βίᾳ καὶ φονευόμενον· ⟨εἰ⟩ μή τι σὺ λέγεις' ἔφη πρὸς ἐμὲ βλέψας 'βέλτιον.'

4. 'Οὐδέν' εἶπον ἐγώ 'τῶν εἰρημένων αἰτιῶμαι· προσθείην δ' ἄν, ὅτι καὶ φιλανθρωπίας διδασκαλία τὸ ἔθος ἐστίν· οὔτε γὰρ τροφὴν ἀφανίζειν ὅσιον αὐτοὺς ἄδην ἔχοντας, οὔτε νάματος ἐμφορηθέντας πηγὴν ἀποτυφλοῦν καὶ ἀποκρύπτειν, οὔτε πλοῦ σημεῖα καὶ ὁδοῦ διαφθείρειν χρησαμένους, ἀλλ' ἐᾶν καὶ ἀπολείπειν τὰ χρήσιμα τοῖς δεησομένοις μεθ' ἡμᾶς. ὅθεν οὐδὲ φῶς λύχνου μὴ δεομένους ἀπολλύναι διὰ μικρολογίαν καλόν, ἀλλὰ τηρεῖν καὶ ἀπολείπειν, εἴ τις ἔλθοι δεόμενος παρ- [C] όντος ἔτι καὶ λάμποντος· καὶ γὰρ ὄψιν, εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ ἀκοὴν χρῆσαι καλῶς εἶχεν ἑτέρῳ καὶ νὴ Δία τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀνδρείαν, μέλλοντας αὐτοὺς καθεύδειν καὶ ἡσυχάζειν. ὅρα δ', εἰ καὶ μελέτης ἕνεκα τοῦ εὐχαρίστου τὰς τοιαύτας ἐφιέντες ὑπερβολὰς οὐκ ἀτόπως οἱ παλαιοὶ καὶ δρῦς ἐσέβοντο καρποφόρους καὶ συκῆν τινα προσηγόρευσαν ἱερὰν Ἀθηναῖοι καὶ μορίαν ἐκκόπτειν ἀπαγορεύουσιν· ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ πρὸς δεισιδαιμονίαν ἐπιφόρους, ὡς ἔνιοί φασιν, ἀλλὰ προσεθίζει τὸ εὐχάριστον ἡμῶν καὶ κοινωνικὸν ἐν τοῖς ἀναισθήτοις καὶ ἀψύχοις [D] πρὸς ἀλλήλους. ὅθεν ὀρθῶς μὲν Ἡσίοδος οὐδ' (OD 748)

---

8 949 a 6 s. cf. 423 b

---

2 αὐτ. Xyl. αὑτ. 5 φθέγγ. Steph. φθείρεται 6 εἰ add. Turn., om. Wil. 16 ὑπολ. (ut p. 223, 16. 226, 21) ci. Herw. 17 εἴ in ras. T¹ 20. 21 τῶι εὐχαρίστω T corr. Wy., cf. v. Cat. mai. 5 μελέτης οὕνεκα τοῦ φιλανθρώπου 23 μοραίαν T corr. Re. ἀπαγορ. Basil. προσαγορ. 27 πρὸς ἀλλ. delet dub. Po., sed bene stare vid. ut oppositum illi ἐν τοῖς ἀψύχοις Hu.

'ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων' ἐᾷ παρατίθεσθαι σῖτον ἢ ὄψον, ἀλλ' ἀπαρχὰς τῷ πυρὶ καὶ γέρα τῆς διακονίας ἀποδιδόντας· εὖ δὲ Ῥωμαῖοι χρησάμενοι τοῖς λύχνοις ἣν ἔδοσαν οὐκ ἀφῃροῦντο τροφήν, ἀλλὰ χρῆσθαι ζῶν⟨τας εἴων⟩ καὶ λάμποντας.'

5. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος ὁ Εὔστροφος 'ἆρ' οὖν' ἔφη 'τοῦτο καὶ τῷ περὶ τῆς τραπέζης λόγῳ πάροδον οἰκείαν δίδωσιν, οἰομένων δεῖν ἀεί τι καταλιπεῖν οἰκέταις ἀπὸ δείπνου καὶ παισὶν οἰκετῶν; χαίρουσι γὰρ οὐχ οὕτως λαμβάνοντες ὡς μεταλαμβάνοντες. διὸ καὶ τοὺς Περσῶν
E βασιλεῖς φασιν οὐ μόνον φίλοις καὶ ἡγεμόσι καὶ σωματοφύλαξιν ἀποπέμπειν ἀεὶ μερίδας, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν δούλων καὶ τὸ τῶν κυνῶν ἀεὶ δεῖπνον ἐπὶ τῆς ἐκείνων προτίθεσθαι τραπέζης, ὡς ἀνυστὸν ἦν, πάντας οἷς ἐχρῶντο ποιουμένων ὁμοτραπέζους καὶ ὁμεστίους. ἡμεροῦται γὰρ τῇ τῆς τροφῆς μεταδόσει καὶ τὰ σκυθρωπότατα τῶν θηρίων.'

6. Ἐγὼ δὲ γελάσας 'ἐκεῖνον δ'' εἶπον 'ὦ ἑταῖρε, τὸν ἐκ τῆς παροιμίας 'ἀποκείμενον ἰχθῦν' οὐχ ἕλκομεν εἰς μέσον μετὰ τῆς Πυθαγορικῆς χοίνικος, ἐφ' ἧς ἀπηγόρευεν καθῆσθαι, διδάσκων ἡμᾶς ἀεί τι τοῦ παρόντος εἰς
F τὸ μέλλον ὑπολείπειν καὶ τῆς αὔριον ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν; ἡμῖν μὲν οὖν τοῖς Βοιωτοῖς τὸ 'λεῖπέ τι καὶ Μήδοις' διὰ στόματός ἐστιν, ἐξ οὗ Μῆδοι τήν τε Φωκίδα καὶ τὰ ἔσχατα τῆς Βοιωτίας ἄγοντες καὶ φέροντες ἐπέτρεχον·

---

1 cf. Comm. ad Hes. O D 748 10 cf. Heraclid. Cum. ap. Athen. IV 145 f (= F H G II 97) 18 Paroem. II 462 19 s. 12 d 281 a 290 e 354 f v. Num. 14 cf. Demetr. Byz. ap. Athen. X 452 e Diog. L. VIII 18 Vorsokr. 58 C 6 al.

---

3 δὲ Bern. τε ῥωμαίοις T corr. Basil. 4 suppl. Re. (εἴων ζῶντας Xyl.) 8 οἰομένῳ ci. Re. καταλείπειν ci. Bern. cf. l. 21 14 ἀνυστὸν Steph. ἂν οἰστὸν 15 ὁμεστ. Bern. ὁμοεστ. ἡμεροῦνται T corr. Bases 18 ⟨διὰ τί⟩ οὐχ ἕλκ. Steph. ἕλκομεν Basil. ἑλκόμενον 20 διδάσκων Basil. διδάσκοντος 21 ὑπολείπειν Bern. -λιπεῖν T cf. l. 8. p. 225, 13. 16; sed etiam 279 e ὑπολιπεῖν 24 βοιτίας T corr. Ald.

ἀεὶ δὲ καὶ πανταχοῦ δεῖ πρόχειρον εἶναι τὸ ‘λεῖπέ τι καὶ ξένοις ἐπελθοῦσιν.’ ὡς ἔγωγε καὶ τοῦ Ἀχιλλέως κενὴν ἀεὶ καὶ λιμώδη καταλαμβανομένην αἰτιῶμαι τὴν τράπεζαν· | τῶν τε γὰρ περὶ τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσέα 704 *πρέσβεων ἀφικομένων, οὐδὲν ἔχων ἕτοιμον ἀναγκάζεται* (*I* 206) *μαγειρεύειν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ὀψοποιεῖν, τόν τε Πρίαμον φιλοφρονεῖσθαι βουλόμενος πάλιν ‘ἀναΐξας ὄιν ἄργυφον’ σφάττει* (*Ω* 621) *καὶ διαιρεῖ καὶ ὀπτᾷ, πολὺ μέρος περὶ ταῦτ᾽ ἀναλίσκων τῆς νυκτός. ὁ δ᾽ Εὔμαιος, ἅτε δὴ θρέμμα γεγονὼς σοφοῦ σοφόν, οὐ πράγματ᾽ εἶχεν τοῦ Τελεμάχου ἐπιφανέντος, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἑστιᾷ καθίσαντα, πίνακας κρεῶν παρατιθείς* (*π* 50)

‘ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ κατέλειπον ἔδοντες.’

εἰ δὲ τοῦτο δόξει μικρόν, ἐκεῖνό γ᾽ οὐ μικρόν, τὸ συστέλλειν καὶ ἀνέχειν τὴν ὄρεξιν ἔτι παρούσης τῆς ἀπολαύσεως· B *ἧττον γὰρ ἐπιθυμοῦσι τῶν ἀπόντων οἱ ἐθισθέντες ἀπέχεσθαι τῶν παρόντων.’*

7. *Ὑπολαβὼν δ᾽ ὁ Λεύκιος ἔφη τῆς μάμμης ἀκηκοὼς μνημονεύειν, ὡς ἱερὸν μὲν ἡ τράπεζα, δεῖ δὲ τῶν ἱερῶν μηδὲν εἶναι κενόν. ‘ἐμοὶ δ᾽’ εἶπεν ‘ἐδόκει καὶ μίμημα τῆς γῆς ἡ τράπεζ᾽ εἶναι· πρὸς γὰρ τῷ τρέφειν ἡμᾶς καὶ στρογγύλη καὶ μόνιμός ἐστι καὶ καλῶς ὑπ᾽ ἐνίων ‘ἑστία’ καλεῖται. καθάπερ γὰρ τὴν γῆν ἀεί τι χρήσιμον ἔχειν καὶ φέρειν ἡμῖν ἀξιοῦμεν, οὕτως οὐδὲ τὴν τράπεζαν οἰόμεθα δεῖν κενὴν ὁρᾶν καὶ ἀνερμάτιστον ἀπολειπομένην.’*

1s. cf. Athen. I 13a 23 cf. Cornut. 28 Eurip. fr. 944 Soph. fr. 558 Arist. de mundo 391b 14 al.

---

13 *κατέλιπον* T corr. Steph. ^{ε}*ἄδοντες* T[1] **16** *ἀπόντων* Basil. *ἀπάντων* **20** *δοκεῖ* ci. Herw. **23** *αἰεὶ* T corr. Wy. tacite **25** ⟨*περι*⟩*ορᾶν* ci. Ha. Castiglioni cf. p. 22, 12

C

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε

Ὅτι δεῖ μάλιστα τὰς διὰ τῆς κακομουσίας ἡδονὰς φυλάττεσθαι, καὶ πῶς φυλακτέον

Colloquuntur Callistratus, Lamprias, Plutarchus

1. Ἐν Πυθίοις Καλλίστρατος, τῶν Ἀμφικτυόνων ἐπιμελητής, αὐλῳδόν τινα πολίτην καὶ φίλον ὑστερήσαντα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ μὲν ἀγῶνος εἶρξε κατὰ τὸν νόμον, ἑστιῶν δ' ἡμᾶς παρήγαγεν εἰς τὸ συμπόσιον ἐσθῆτι καὶ στεφάνοις, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι, μετὰ τοῦ χοροῦ κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς. καὶ νὴ Δία κομψὸν ἦν ἀκρόαμα τὸ πρῶ- D τον· ἔπειτα διασείσας καὶ διακωδωνίσας τὸ συμπόσιον, ὡς ᾐσθάνετο τοὺς πολλοὺς ἐγκεκλικότας καὶ παρέχοντας ὑφ' ἡδονῆς ὅ τι βούλοιτο χρῆσθαι καὶ καταυλεῖν καὶ ἀκολασταίνειν, ἀποκαλυψάμενος παντάπασιν ἐπεδείξατο τὴν μουσικὴν παντὸς οἴνου μᾶλλον μεθύσκουσαν τοὺς ὅπως ἔτυχεν καὶ ἀνέδην αὐτῆς ἐμφορουμένους· οὐδὲ γὰρ κατακειμένοις ἔτι βοᾶν ἐξήρκει καὶ κροτεῖν, ἀλλὰ τελευτῶντες ἀνεπήδων οἱ πολλοὶ καὶ συνεκινοῦντο κινήσεις ἀνελευθέρους, πρεπούσας δὲ τοῖς κρούμασιν ἐκείνοις καὶ τοῖς μέλεσιν. ἐπεὶ δ' ἐπαύσαντο καὶ κατάστασιν αὖθις E ὥσπερ ἐκ μανίας ὁ πότος ἐλάμβανεν, ἐβούλετο μὲν ὁ Λαμπρίας εἰπεῖν τι καὶ παρρησιάσασθαι πρὸς τοὺς νέους· ὀρρωδοῦντι δ' ὅμως αὐτῷ μὴ λίαν ἀηδὴς γένηται καὶ λυπηρός, αὐτὸς ὁ Καλλίστρατος ὥσπερ ἐνδόσιμον παρέσχε τοιαῦτά τινα διαλεχθείς·

2. 'Ἀκρασίας μέν' ἔφη 'καὶ αὐτὸς ἀπολύω τὸ φιλή-

---

2 v. Aug. Schlemm, De fontibus Pl. comment. 'de aud. poetis' et 'de fortuna', diss. Gotting. 1893, p. 8—13 cf. 14 e ss. Clem. Al. Strom. VI 90, 2

---

2 τῆς in indice, τὰς hoc loco T om. Duebn. 5. 6 Καλλ. ⟨εἷς⟩ τ. Ἀ. ἐ. ci. Kron. (cf. 638 b), dub. Hu. Καλλ. τ. Ἀ. ⟨ὢν⟩ ἐ. Wy. 20 τοῖς del. Wil. 24 αὐτὸς Steph. οὗτος T οὕτως Turn. quod displicet propter v. 25 τοιαῦτα

κοον καὶ φιλοθέαμον· οὐ μὴν Ἀριστοξένῳ γε (F H G II 288)
συμφέρομαι παντάπασι, ταύταις μόναις φάσκοντι ταῖς
ἡδοναῖς τὸ ‘καλῶς’ ἐπιλέγεσθαι· καὶ γὰρ ὄψα καλὰ καὶ
μύρα καλοῦσι καὶ καλῶς γεγονέναι λέγουσιν δειπνή-
σαντες ἡδέως καὶ πολυτελῶς. δοκεῖ δέ μοι μηδ' Ἀριστο-
τέλης (Eth. N. 1118a 23ss. Probl. 950a 5al.) αἰτίᾳ
δικαίᾳ τὰς περὶ θέαν καὶ ἀκρόασιν εὐπαθείας ἀπολύειν F
ἀκρασίας, ὡς μόνας ἀνθρωπικὰς οὔσας, ταῖς δ' ἄλλαις
καὶ τὰ θηρία φύσιν ἔχοντα χρῆσθαι καὶ κοινωνεῖν. ὁρῶ-
μεν γὰρ ὅτι καὶ μουσικῇ πολλὰ κηλεῖται τῶν ἀλόγων,
ὥσπερ ἔλαφοι σύριγξιν, ἵπποις δὲ μιγνυμέναις ἐπαυλεῖται
νόμος, ὃν ἱππόθορον ὀνομάζουσιν· ὁ δὲ Πίνδαρός φησι
κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδήν (fr. 235 = Appendic. fr. 140b 69)

‘ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν· |
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει 705
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·’

ὀρχούμενοι δὲ τοὺς ὤτους αἱροῦσι, χαίροντας τῇ ὄψει καὶ
μιμητικῶς ἅμα δεῦρο κἀκεῖσε τοὺς ὤμους συνδιαφέροντας.
οὐδὲν οὖν ὁρῶ τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἴδιον ἐχούσας, ⟨ἢ⟩ ὅτι

---

6 s. cf. Gell. XIX 2 (Macrob. II 8, 12 sq.) 10 713 b Porphyr. de abst. III 6 et 22 11 ἔλ. σύρ. cf. 961 e Arist. an. h. 611 b 26 Clem. Al. Paed. II 41, 2 Plin. n. h. VIII 114 Ael. n. an. XII 46 11 s. 713 b 138 b Clem. Al. ibid. Ael. n. an. XII 44. XV 25 13 s. cf. 984 b 162 f Plin. n. h. XI 137 Eurip. Alc. 577 17 s. 961 e 52 b Athen. IX 391 a (Arist. pseudep. p. 293 R.) Arist. an. h. 597 b 24 Ael. n. an. XV 28 Plin. n. h. X 68 Eustath. p. 1523, 60 al.

---

3 καλῶς Basil. κακῶς 9 φύσιν Mez. φασὶν χρᾶσθαι T corr. edd. ante Duebn. tacite 10 τῶν ἀλ.] Hinc deest T, cum interciderit unus quaternio usque ad p. 239, 22: cf. praef. p. XI s. Adhibentur in lacuna 𝔓 g Π (cf. ad p. 158, 8) 11 μιγνυμέναις ⟨οἷον ὑμέναιος⟩ Doe. ex Clem. Al. Paed. II 2, 41, 2, cf. Ael. 15 μὲν om. Schroeder fr. 140 b ἐν O ἐκ g 16 ἐκίνησ' Steph. ἐκείνης 𝔓 Π ἐκείνοις g 17 ὤτους Hu. Po., cf. 52 b 961 e Athen. 390 e ὦπας Ω σκῶπας Re. ex Athen. 391 a αἴρουσι Ω corr. Mez. χαίροντες — 18 συνδιαφέροντες Ω corr. Amyot τῇ ὄψει — συνδιαφ. om. 𝔓 συνδιαστρέφοντας (item 961 e pro εὖ διαφέρ.) ci. dub. Hu. 19 add. Madv.

μόναι τῆς ψυχῆς εἰσιν, αἱ δ' ἄλλαι τοῦ σώματος καὶ περὶ τὸ σῶμα καταλήγουσιν· μέλος δὲ καὶ ῥυθμὸς καὶ ὄρχησις καὶ ᾠδὴ παραμειψάμεναι τὴν αἴσθησιν ἐν τῷ χαίροντι τῆς ψυχῆς ἀπερείδονται τὸ ἐπιτερπὲς καὶ γαργαλίζον. ὅθεν οὐδεμία τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἀπόκρυφός ἐστιν οὐδὲ σκότους δεομένη καὶ τῶν τοίχων 'περιθεόντων', ὡς B *οἱ Κυρηναϊκοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ στάδια ταύταις καὶ θέατρα ποιεῖται, καὶ τὸ μετὰ πολλῶν θεάσασθαί τι καὶ ἀκοῦσαι ἐπιτερπέστερόν ἐστι καὶ σεμνότερον, οὐκ ἀκρασίας δήπου καὶ ἡδυπαθείας ἀλλ' ἐλευθερίου διατριβῆς καὶ ἀστείας μάρτυρας ἡμῶν ὅτι πλείστους λαμβανόντων.'*

3. *Ταῦτα τοῦ Καλλιστράτου εἰπόντος ὁ* Λαμπρίας *ὁρῶν ἔτι μᾶλλον ἐκείνους τοὺς τῶν ἀκροαμάτων χορηγοὺς θρασυνομένους 'οὐ τοῦτ'' ἔφη 'τὸ αἴτιον, ὦ παῖ Λέοντος, ἀλλά μοι δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς οἱ παλαιοὶ παῖδα Λήθης τὸν Διόνυσον (ἔδει γὰρ πατέρα) προσαγορεύειν· ὑφ' οὗ καὶ σὺ νῦν ἀμνημονεῖν ἔοικας, ὅτι τῶν περὶ τὰς* C *ἡδονὰς ἁμαρτανομένων τὰ μὲν ἀκρασία τὰ δ' ἄγνοια ποιεῖ καὶ παρόρασις. ὅπου μὲν γὰρ ἡ βλάβη πρόδηλός ἐστι, ταῦτ' ἀκρασίᾳ καταβιαζόμενοι τὸν λογισμὸν ἐξαμαρτάνουσιν· ὅσα δ' οὐκ εὐθὺς οὐδὲ παραχρῆμα τῆς ἀκολασίας τὸν μισθὸν ἐπιτίθησι, ταῦθ' ὑπ' ἀγνοίας τοῦ βλάπτοντος αἱροῦνται καὶ πράττουσι. διὸ τοὺς μὲν περὶ ἐδωδὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστοχοῦντας, οἷς νόσοι τε πολλαὶ καὶ χρημάτων ὄλεθροι συνακολουθοῦσι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, ἀκρατεῖς προσαγορεύομεν· ὡς Θεοδέκτην ἐκεῖνον εἰ-*

---

2 672 f s. 6 654 d 1089 a 158 f 16 s. cf. 612 d 19 Ad 705 c. d cf. 445 b — 446 c

---

2 *καταλήγ.* 𝔓 g *καταλέγ.* *Π* 6 *τῶν* del. Doe. 7 *οἱ Κυρ.* Doe. coll. 1089 a *αἱ γυναῖκες* 10 *ἐλευθέρου* *Ω* corr. Bern. 13 *εἰπόντος* Mez. *ἐπιόντος* 18 *νῦν οὖν ἀ.* *Π* 27 *θεαδέκτην* *Ω* corr. Basil. *εἰπόντα* g (ut vid.) Vat. 1676 *εἴποι τὰ* *O*

πόντα ‘χαῖρε φίλον φῶς’ ὀφθαλμιῶντα, τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης· ⟨ἢ⟩ τὸν Ἀβδηρίτην Ἀνάξαρχον, (Timon. fr. 58 D)

‘ὅς ῥα καὶ εἰδώς, D
ὡς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε· φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
ἡδονοπλήξ, τῇ πλεῖστοι ὑποτρείουσι σοφιστῶν.’

ὅσαι δὲ τῶν ἡδονῶν τοὺς περὶ γαστέρα καὶ αἰδοῖα καὶ γεῦσιν καὶ ὄσφρησιν ἀντιτεταγμένους αὐταῖς ⟨καὶ⟩ ὅπως οὐχ ἁλώσονται [καὶ] προσέχοντας ἐκπεριοδεύουσαι περὶ τὰ ὄμματα καὶ τὰ ὦτα λανθάνουσιν ἐνῳκισμέναι καὶ λοχῶσαι, ⟨τού⟩τους ἐκείνων οὐδὲν ἧττον ἐμπαθεῖς ὄντας καὶ ἀκολάστους [καὶ] ἀκρατεῖς ὁμοίως οὐ καλοῦμεν· οὐ γὰρ εἰδότες ἀλλὰ δι’ ἀπειρίαν ὑποφέρονται, καὶ νομίζουσι τῶν ἡδονῶν εἶναι κρείττονες, ἂν ⟨ἐν⟩ θεάτροις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι διημερεύσωσιν· ὥσπερ εἰ τῶν κεραμίων μέγα φρονοίη τὸ ⟨μὴ ἀπὸ⟩ τῆς γαστρὸς αἰρόμενον E *ἢ τοῦ πυθμένος, ἐκ δὲ τῶν ὤτων ῥᾳδίως μεταφερόμενον· ὅθεν Ἀρκεσίλαος οὐδὲν ἔφη διαφέρειν τοῖς ὄπισθεν εἶναι κίναιδον ἢ τοῖς ἔμπροσθεν. δεῖ δὴ καὶ τὴν ἐν ὄμμασι καὶ τὴν ἐν ὠσὶν γαργαλίζουσαν μαλακίαν καὶ ἡδυπάθειαν φοβεῖσθαι, καὶ μήτε πόλιν ἀνάλωτον νομίζειν τὴν τὰς*

---

1 *χ. φ. φ.*: Paroem. I 173. 319; Haupt, Opp. II 397 s.; O. Crusius, Anal. crit. ad Paroem. Graec. p. 72 ss. 2 446 b (529 a) 6 ss. cf. Clem. Al. Paed. II 67, 3 11 s. 445 e cf. Arist. Eth. N. 1152 a 4 1146 b 20 al. 16 cf. 536 a (802 d) 17 cf. 126 a fr. XXXIV 131 (vol. VII p. 165) Bern. = Gell. III 5 Cato ap. Cic. de or. II 256 18 ss. cf. Clem. Al. Paed. II 41, 3 20 14 f (Stob. III p. 284 H.) cf. 645 e

---

2 add. Basil. 4 *φασιν* Steph. *ἄθλιος* Xyl. ex 446 c *λέλιος* *ἦγεν* Xyl. ex 446 c *ἤκεν* 5 *τῇ*] *ἣν* 446 c *τὴν* Turn. *ὑποτρομέουσι* Nauck 7 *καὶ* add. Madv. 8 *καὶ* del. Madv. *ἐκπεριοδεῦσαι* *Ω* corr. Anon. 10 *τούτους* Re. *τοὺς* *Ω* *τοὺς ⟨ταύταις ἁλωτοὺς⟩* ci. dub. Hu. 11 *καὶ* del. Re. *ἐμπ. ὄντας, ἀκολ. μέν, ἀκρατεῖς δ’ ὁμοίως οὐ καλ.* ci. Wy. 13 add. Mez. 14 *διημερεύωσιν* ci. Wil. 15 *μὴ ἀπὸ* (*μὴ* Xyl. interpr., *μὴ ἐκ* Duebn.) add. Bern. 18 *δὴ* Hu. *δὲ* 19 *τὴν* del. Doe. e Clem. Al. Paed. *ἐν ὠ.* 𝔓 g *ἔνωσιν* *Π* 20 *τὴν* g (ut vid.) Basil. *τοῖς* E *τῆς* *O*

ἄλλας πύλας βαλανάγραις καὶ μοχλοῖς καὶ καταρράκταις
ὀχυρὰς ἔχουσαν, εἰ διὰ μιᾶς οἱ πολέμιοι παρελθόντες
ἔνδον εἰσίν, μήθ' ἑαυτὸν ἀήττητον ὑφ' ἡδονῆς, εἰ μὴ
κατὰ τὸ Ἀφροδίσιον ἀλλὰ κατὰ τὸ Μουσεῖον ἑάλωκεν ἢ
τὸ θέατρον· ὁμοίως γὰρ ἐγκέκλικε καὶ παραδέδωκε ταῖς
F *ἡδοναῖς ἄγειν καὶ φέρειν τὴν ψυχήν. αἱ δὲ παντὸς*
ὀψοποιοῦ καὶ μυρεψοῦ δριμύτερα καὶ ποικιλώτερα φάρ-
μακα ⟨τὰ⟩ τῶν μελῶν καὶ τῶν ῥυθμῶν καταχεόμεναι
τούτοις ἄγουσιν ἡμᾶς καὶ διαφθείρουσιν, αὐτῶν τρόπον
τινὰ καταμαρτυροῦντας. τῶνδε γὰρ 'οὔτε τι μεμπτὸν
706 *οὔτ' ὧν μεταλλακτόν,' ὡς Πίνδαρος ἔφη* (fr. 220), | *τῶν*
ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, 'ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν πόντου τε ῥιπαὶ
φέρουσιν,' ἄρτι παρακειμένων· ἀλλ' οὔτ' ὄψον οὐδὲν οὔτε
σιτίον οὔθ' ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ πινόμενος οἶνος ἐξήγαγεν
ὑφ' ἡδονῆς φωνήν, οἷον ἄρτι τὰ αὐλήματα καὶ τὰ κρού-
ματα τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν, ἐμπέπληκε
θορύβων καὶ κρότων καὶ ἀλαλαγμῶν. διὸ δεῖ μάλιστα ταύ-
τας εὐλαβεῖσθαι τὰς ἡδονάς· ἰσχυρόταται γάρ εἰσιν, ἅτε
δὴ μή, καθάπερ αἱ περὶ γεῦσιν καὶ ἁφὴν καὶ ὄσφρησιν,
εἰς τὸ ἄλογον καὶ φυσικὸν ἀποτελευτῶσαι τῆς ψυχῆς,
B *ἀλλὰ τοῦ κρίνοντος ἁπτόμεναι καὶ [τοῦ] φρονοῦντος·*
ἔπειτα ταῖς μὲν ἄλλαις ἡδυπαθείαις κἂν ὁ λογισμὸς ἐλλίπῃ
διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἔνια πολλάκις ἐμποδὼν

---

6 ss. Clem. Al. Paed. II 41, 3; Strom. VI 90, 2 **20** s. cf. 674 a. b

---

1 *καταράκταις* **Ω** corr. Re. **2** *ἔχουσαν* Basil. *ἐχούσης εἰ* Hu. *ἂν* **Ω** (*αν* fuerat ultima pars verbi *ἔχουσ.*, secreta postquam intercidit *εἰ*) cf. v. 3 *ἂν — ὦσιν* ci. Ha. *νομίζειν τὴν* (vel *τιν'*) ⟨*ἧς*⟩ *τὰς … ἐχούσης* [*ἂν*] *διὰ …… εἰσίν* ci. Bases **5** *ἐγκέκλ.* Mez. *ἐκκέκλ.* *παραδέδ.* Hu. Kron. *παρέδωκε* **8** ⟨*τὰ*⟩ *τῶν μ.* Hu. cf. Clem. Al. Paed. II 41, 3 ⟨*διὰ*⟩ *τῶν μ.* ci. Wil. **11** *οὔτ' ὧν* Boeckh *οὐ τῶν* **Ω** *μεταλλακτόν* Amyot Heyne *μεταλλάττων Π* *-άττον* 𝔓 Re. (*οὐ τῶν μετ.* om. g) **12** *ὅσσ'* Schneider *ὡς* **Ω** *ὅσα* Turn. *ἀγλαὰ χθὼν* Re. *ἀγλαόχθων* **Ω** **13** *φέροισιν* Boeckh *ἄρτι* 𝔓 g *ἄρτοι Π* **15** *οἷον* **Ω** def. Wy. Wil. *οἵων* Steph. **21** del. Hu. cf. 442 c, def. Po.

ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ἰχθύων ἀγορᾷ μικρολογία καθαιρεῖ δάκτυλον ὀψοφάγου, καὶ πολυτελοῦς ἑταίρας ἀπέστρεψε φιλαργυρία φιλογυνίαν· ὥσπερ ἀμέλει παρὰ τῷ Μενάνδρῳ [παρὰ] τῶν συμποτῶν ἕκαστος ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ σοβαράν τινα παιδίσκην ἐπάγοντος αὐτοῖς (fr. 607)

'κύψας καθ' ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα·'

χαλεπὸν γὰρ ὁ δανεισμὸς τῆς ἀκρασίας κόλασμα καὶ τὸ λῦσαι βαλάντιον οὐ πάνυ ῥᾴδιον· ταύταις δὲ ταῖς ἐλευθερίαις C λεγομέναις ⟨περὶ⟩ ὦτα καὶ ὄμματα φιλομούσοις καὶ φιλαύλοις μουσομανίαις προῖκα καὶ ἀμισθὶ τῶν ἡδονῶν πάρεστι πολλαχόθεν ἀρύτεσθαι καὶ ἀπολαύειν, ἐν ἀγῶσιν, ἐν θεάτροις, ἐν συμποσίοις, ἑτέρων χορηγούντων· ὅθεν ἕτοιμον τὸ διαφθαρῆναι τοῖς μὴ βοηθοῦντα καὶ παιδαγωγοῦντα τὸν λογισμὸν ἔχουσι.'

4. Γενομένης οὖν σιωπῆς 'τί οὖν' ἔφην 'ποιοῦντα τὸν λογισμὸν ἢ τί λέγοντα βοηθεῖν ἀξιοῦμεν; οὐ γὰρ ἀμφωτίδας γε περιθήσει τὰς Ξενοκράτους (fr. 96 H.) ἡμῖν οὐδ' ἀναστήσει μεταξὺ δειπνοῦντας, ἐὰν αἰσθώμεθα λύρας ἁρμοζομένης ἢ κινουμένων αὐλῶν.' 'οὐ γὰρ οὖν' D εἶπεν ὁ Λαμπρίας,' 'ἀλλ' ὁσάκις ἂν εἰς τὰς Σειρῆνας ἐμπέσωμεν, ἐπικαλεῖσθαι δεῖ τὰς Μούσας καὶ καταφεύ-

7 133 b cf. 159 d 18 cf. 38 a Clem. Al. Paed. II 49, 2 19 cf. 710 d s. 21 cf. Clem. Al. Str. I 48, 6 Stob. III p. 265 H. al. Theodoret. Graec. affect. VIII 1 (Mullach Fr. Phil. Gr. II p. 500 nr. 12)

1 καθαίρει Ω corr. Salmasius 2 ἐπέστραψε 𝔓 ἀπέστραψε g 3 φιλαργυρίαν Π φιλογυνίαν 𝔓 g φιλονεικίαν Π 4 del. vet. edd. 7 αὑτὸν 133 b 9 βαλλάντιον Duebn. ἐλευθερίοις ci. Bern. 10 περὶ add. Mez. 12 πάρεστι Mez. γάρ ἐστι ἀρύττεσθαι Ω corr. Wy. 15 ἔχ.—17 λογισμ. om. 𝔓 16 ἔφην g Xyl. interpr. Kron. ἔφη Π ἔφη ⟨ὁ Καλλίστρατος⟩ Amyot 20 ἁρμοζομένης] -ην 𝔓 et Π praeter γ E, unde λύραν ἁρμοζομένην Basil. κινουμένων αὐλῶν Turn. Po. κινουμένον (sic) αὐλὸν Π, unde κινούμενον αυλὸν Basil. κινούμενον ναῦλον 𝔓 κινουμένου αὐλοῦ g οὖν om. g 21 Σειρ. Wy. εἰρημένας

γειν εἰς τὸν Ἑλικῶνα τὸν τῶν παλαιῶν. ἐρῶντι μὲν γὰρ πολυτελοῦς οὐκ ἔστι τὴν Πηνελόπην προσαγαγεῖν οὐδὲ συνοικίσαι τὴν Πάνθειαν· ἡδόμενον δὲ μίμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς κακοτέχνοις καὶ κακοζήλοις ἔξεστι μετάγειν ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην καὶ τὸν Πίνδαρον καὶ τὸν Μένανδρον, 'ποτίμῳ λόγῳ ἁλμυρὰν ἀκοήν' ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr. 243 d) 'ἀποκλυζόμενον.' ὥσπερ γὰρ οἱ μάγοι
E τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς αὑτοὺς καταλέγειν καὶ ὀνομάζειν, οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι (Pind. fr. 208 = 70ª, 10)

'μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ'

τῶν ἱερῶν καὶ σεμνῶν ἐκείνων γραμμάτων ἀναμιμνησκόμενοι καὶ παραβάλλοντες ᾠδὰς καὶ ποιήματα καὶ λόγους † κενοὺς οὐκ ἐκπλαγησόμεθα παντάπασιν ὑπὸ τούτων οὐδὲ πλαγίους παραδώσομεν ἑαυτοὺς ὥσπερ ὑπὸ ῥεύματος λείου φέρεσθαι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Περὶ τῶν λεγομένων σκιῶν, καὶ εἰ δεῖ βαδίζειν καλούμενον πρὸς ἑτέρους ὑφ' ἑτέρων ἐπὶ δεῖπνον, καὶ πότε, καὶ παρὰ τίνας

Collocuntur Plutarchus, Florus, Caesernius

F 1. Τὸν Μενέλαον Ὅμηρος πεποίηκεν αὐτόματον ἑστιῶντι τοὺς ἀριστεῖς τῷ Ἀγαμέμνονι παραγινόμενον·

'ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο·' (*B* 409)

καὶ τὴν ἄγνοιαν οὐ περιεῖδεν αὐτοῦ καταφανῆ γενομένην

---

6 cf. 711 d 998 a 8 W. Schultz, Philologus 68 (1909), 210—228 11 cf. 623 b 417 c 15 cf. 28 d (713 b) 21 cf. 616 c Plat. Conv. 174 b Athen. V 177 c ss. Macrob. I 7, 10 Lucian. Conviv. 12 24 Schol. ad Hom. *B* 409

---

8 συνοικῆσαι Ω corr. Xyl. interpr. Re. 9 αὐτ. Xyl. interpr. Bern. αὑτ. 11 μανίαι τ' ἀλαλαί Ω corr. (Turn.) Steph. ὀρινόμεναι g 14 κοινοὺς ci. Bern. ἱκανοὺς Hu. ἐκπλαγησ. g n Xyl. ἐκπλανησ. O τούτων Castiglioni Wil. τούτου 19 παρὰ g περὶ 𝔓 Π 21— p. 235, 4 ἔχωσιν] in codd. versus adiuncti ad qu. 5, seiunxit Xyl., hoc loco posuit Amyot

οὐδ' ἤλεγξε τῷ μὴ ἐλθεῖν, ὥσπερ οἱ φιλομεμφεῖς καὶ δύσκολοι ταῖς τοιαύταις τῶν φίλων παροράσεσι καὶ ἀγνοίαις ἐπιτίθενται, τῷ ἀμελεῖσθαι μᾶλλον ἢ τῷ τιμᾶσθαι χαίροντες, ὅπως ἐγκαλεῖν ἔχωσιν. | τὸ δὲ τῶν ἐπικλήτων ἔθος, 707 οὓς νῦν σκιὰς καλοῦσιν, οὐ κεκλημένους αὐτοὺς ἀλλ' ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀγομένους, ἐζητεῖτο πόθεν ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἐδόκει δ' ἀπὸ Σωκράτους, Ἀριστόδημον ἀναπείσαντος οὐ κεκλημένον εἰς Ἀγάθωνος ἰέναι σὺν αὐτῷ (Plat. Conv. 174 a ss.) καὶ παθόντα τι γελοῖον· ἔλαθε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπολειφθεὶς ὁ Σωκράτης, ὁ δὲ προεισῆλθεν, ἀτεχνῶς σκιὰ προβαδίζουσα σώ- B ματος ἐξόπισθεν τὸ φῶς ἔχοντος. ὕστερον μέντοι περὶ τὰς τῶν ξένων ὑποδοχάς, μάλιστα τῶν ἡγεμονικῶν, ἀναγκαῖον ἐγίνετο τοῖς ἀγνοοῦσι τοὺς ἑπομένους καὶ τιμωμένους ἐπὶ τῷ ξένῳ ποιεῖσθαι τὴν κλῆσιν, ἀριθμὸν δ' ὁρίζειν, ὅπως μὴ πάθωσιν ὃ παθεῖν συνέπεσε τῷ δεχομένῳ τὸν βασιλέα Φίλιππον ἐπὶ τῆς χώρας· ἧκε γὰρ ἄγων πολλούς, τὸ δὲ δεῖπνον οὐ πολλοῖς ἦν παρεσκευασμένον· ἰδὼν οὖν θορυβούμενον τὸν ξένον περιέπεμπε πρὸς τοὺς φίλους ἀτρέμα, χώραν πλακοῦντι καταλιπεῖν κελεύων· οἱ δὲ προσδοκῶντες ὑπεφείδοντο τῶν παρακειμένων καὶ πᾶσιν οὕτως ἐξήρκεσε τὸ δεῖπνον.

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς παρόντας ἀδολεσχοῦντος, C ἔδοξε Φλώρῳ καὶ σπουδάσαι τι περὶ τῶν σκιῶν λεγομένων, διαπορήσαντας εἰ προσήκει τοῖς καλουμένοις οὕτω βαδίζειν καὶ συνακολουθεῖν. ὁ μὲν οὖν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέρνιος ὅλως ἀπεδοκίμαζε τὸ πρᾶγμα. μάλιστα μὲν γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ (O D 342) πειθομένους ἔφη χρῆναι 'τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν'· εἰ δὲ μή, γνωρίμους αὐτῶν καὶ

7 cf. 645 f   16 ss. 123 f 178 d   28 530 d Comm. ad Hes. O D 342

2 ἀγνοίαις (ci. Re.) g ἀνοίαις O   12 ἐξόπισθεν g E -σθε O   17 ἐπὶ χώρας 123 f   23 ταῦτα post παρόντας trp. g   29 αὐτ. Hu. αὐτ. Ω def. Po. (scil. invitatorum), cf. p. 236, 5. 238, 2

ἐπιτηδείους παρακαλεῖν ἐπὶ κοινωνίαν σπονδῆς καὶ τραπέζης καὶ λόγων ἐν οἴνῳ γινομένων καὶ φιλοφροσύνης. 'νῦν δ' ὥσπερ' εἶπεν 'οἱ τὰ πλοῖα ναυλοῦντες, ὅ τι ἂν φέρῃ τις, ἐμβάλλεσθαι παρέχουσιν, οὕτως ἡμεῖς τὰ συμπόσια παρα-
D *δόντες ἑτέροις πληροῦν ἀφίεμεν ἐκ τῶν προστυχόντων, ἄν τε χαρίεντες ὦσιν ἄν τε φαῦλοι. θαυμάσαιμι δ' ἄν, εἰ χαρίεις ἀνὴρ ἐπίκλητος ἀφίκοιτο, μᾶλλον δ' ἄκλητος, ὅν γε πολλάκις οὐδὲ γινώσκει τὸ παράπαν ὁ δειπνίζων· εἰ δὲ γινώσκων καὶ χρώμενος μὴ κέκληκεν, ἔτι γε μᾶλλον αἰσχύνῃ βαδίζειν πρὸς τοῦτον ὥσπερ ἐξελέγχοντα ⟨καὶ⟩ μετέχειν τῶν ἐκείνου τρόπον τινὰ βίᾳ καὶ ἄκοντος.*

ἔτι καὶ προτερεῖν ἢ ἀπολείπεσθαι τοῦ κεκληκότος πρὸς ἕτερον ἔχει τινὰ δυσωπίαν, καὶ οὐκ ἀστεῖόν ἐστι μαρτύρων δεόμενον πρὸς τοὺς ὑποδεχομένους βαδίζειν, ὡς οὐ⟨κ ἄ⟩κλητος ἀλλὰ σκιὰ τοῦ δεῖνος ἐπὶ τὸ δεῖπνον
E *ἥκει· καὶ πάλιν τὸ παρέπεσθαι καὶ παραφυλάττειν ἄλειμμα καὶ λουτρὸν ἑτέρου καὶ ὥραν βραδύνοντος ἢ ταχύνοντος ἀνελεύθερον εὖ μάλα καὶ Γναθώνειον, εἰ δὴ Γνάθων γέγονε δεινότατος ἀνθρώπων τἀλλότρια δειπνεῖν.*

ἔτι γε μὴν οὐκ ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἀνθρώποις ἐφιᾶσιν εἰπεῖν

⟨'ὦ⟩ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις,
ἔξειπε,' (Trag. adesp. 398 = Com. adesp. 1228)

καὶ παρρησία πλείστη μετὰ παιδιᾶς ἀναμέμικται τοῖς

---

3 s. cf. 679 c 19 cf. 1128 b 24 cf. 613 c 644 f al.

---

2 *φιλοφροσύνῃ* (an *-ην*?) dub. Wil. 4 *παρέχ.* Xyl. *περιέχ.* 9 *μὴ* *O* *οὐ* E *γε* Basil. *δὲ* 11 *καὶ* add. Po. (ante *ὥσπερ* l. 10 Xyl. interpr.) 12 *ἔτι* ⟨*δὲ*⟩ ci. Re., sed cf. p. 136, 3 ⟨*τὸ*⟩ *προτ.* ci. Re. 14 *δεόμενον* g *-μένων* *O* 15 *οὐκ ἄκλ.* Kaltwasser interpr. Bases (cf. Plat. Conv. 174 c) *οὐ κλητὸς* *Ω* *οὐκ αὐτόκλητος* 'non a semetipso vocatus' ut p. 241, 22 ci. Re., sed paulo infra p. 237, 2 *αὐτόκλ.* diverso sensu (= ipse vocatus) adhibetur 19 *ἄνθρωπος* *Ω* corr. Re. 20 *ἔτι* Re. *εἴ* g (?) *οἵ* 𝔓 *οἵ* *Π* *ὅτε* Basil. *ὅτι* *ἐφίησιν* (*-εισιν* E) *Ω* corr. Wy. 22 add. Wy. 23 *ἐξεῖπε* *Ω* corr. Cobet 24 *πλείστη* g (?) n *-ην* *O*

λεγομένοις ἐν οἴνῳ καὶ πραττομένοις· ἐνταῦθα δὴ πῶς ἄν τις ἑαυτὸν μεταχειρίσαιτο μὴ γνήσιος ὢν μηδ' αὐτόκλητος, ἀλλὰ τρόπον τινὰ νόθος καὶ παρεγγεγραμμένος εἰς τὸ συμπόσιον; καὶ γὰρ τὸ χρῆσθαι καὶ τὸ μὴ χρῆ- F σθαι παρρησίᾳ πρὸς τοὺς παρόντας εὐσυκοφάντητον. οὐ μικρὸν δὲ κακὸν οὐδ' ἡ τῶν ὀνομάτων εὐχέρεια καὶ βωμολοχία τοῖς μὴ δυσχεραίνουσιν ἀλλ' ὑπομένουσι σκιὰς καλεῖσθαι καὶ ὑπακούειν· προσεθίζει γὰρ εἰς τὰ ἔργα † τῷ αἰσχρῷ τὸ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν ῥημάτων ἄγεσθαι. | διὸ 708 καλῶν μὲν ἑταίρους ἔδωκα τόπον σκιαῖς, ἰσχυρὰ γὰρ ἡ τῆς πόλεως συνήθεια καὶ δυσπαραίτητος· αὐτὸς δὲ κληθεὶς ὑφ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον ἄχρι γε νῦν ἀντέχω μὴ ὑπακοῦσαι.'

3. Γενομένης δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἡσυχίας ὁ Φλῶρος 'τοῦτ'' ἔφη 'τὸ δεύτερον ἔχει μᾶλλον ἀπορίαν· τὸ δὲ καλεῖν οὕτως ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν ταῖς τῶν ξένων ὑποδοχαῖς, ὥσπερ εἴρηται πρότερον (707 b)· οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἐστὶ δὴ ἐπιεικὲς οὔτε γινώσκειν οὓς ἔχων ἥκει ῥᾴδιον.' κἀγὼ πρὸς αὐτόν 'ὅρα τοίνυν' ἔφην 'μὴ οἱ καλεῖν οὕτω δεδωκότες τοῖς ἑστιῶσι καὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς καλουμένοις καὶ βαδίζειν δεδώκασιν· οὔτε γὰρ δι- B δόναι καλὸν ⟨ὃ αἰτεῖν⟩ οὔτ' αἰτεῖν ὃ διδόναι μὴ καθῆκεν, οὔθ' ὅλως παρακαλεῖν ἃ μὴ δεῖ παρακαλεῖσθαι μηδ' ὁμολογεῖν μηδὲ πράττειν. τὰ μὲν οὖν πρὸς ἡγεμόνας ἢ ξένους οὐκ ἔχει κλῆσιν οὐδ' αἵρεσιν, ἀλλὰ δεῖ δέχεσθαι τοὺς μετ' αὐτῶν παραγινομένους. ἄλλως δὲ φίλον ἑστιῶντα φιλικώ-

---

8 s. cf. Clem. Al. Paed. II 45, 4. 52, 1 Muson. fr. 26 H. (Plat. Phaed. 115 e)

---

9 τῶν αἰσχρῶν ci. Emp. (teste Bern.) τὰ αἰσχρὰ ci. Bern. τὰ αἰσχρὰ τῶν ἔργων Clem. Al. Paed. II 45, 4 τὸ ῥ. [ὑπὸ] τῶν ῥ. ἀνέχεσθαι ci. Re. 10 ἑτέρους O corr. E Cantabrig. 2601 τόπον σκιαῖς Re. (cf. 621 c) ποτε σκιάς 20 οἷς ἑστιῶσι ci. Pat. cum Kaltw. interpr., sed οἱ δεδωκότες non videntur esse hospites, sed homines de hac re disputantes 22 add. Mez.

τερον μέν ἐστι τὸ καλεῖν αὐτόν, ὡς οὐκ ἀγνοοῦντα τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ καὶ συνήθεις ἢ οἰκείους· μείζων γὰρ ἡ τιμὴ καὶ ἡ χάρις, ὡς μὴ λανθάνοντος ὅτι τούτους ἀσπάζεται μάλιστα καὶ τούτοις ἥδιστα σύνεστι καὶ χαίρει τιμωμένοις ὁμοίως καὶ παρακαλουμένοις. οὐ μὴν ἀλλ' C ἔστιν ὅτε ποιητέον ἐπ' αὐτῷ, [καὶ] καθάπερ οἱ θεῷ θύοντες ἅμα συμβώμοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται καὶ καθ' ἕκαστον ἐκείνων μὴ ὀνομάζοντες· οὔτε γὰρ ὄψον οὔτ' οἶνος οὔτε μύρον οὕτως ἡδέως διατίθησιν ὡς σύνδειπνος εὔνους καὶ προσηνής. ἀλλὰ τὸ μὲν ὄψοις καὶ πέμμασιν οἵοις ὁ μέλλων ἑστιᾶσθαι μάλιστα χαίρει καὶ περὶ οἴνων διαφορᾶς καὶ μύρων ἐρωτᾶν καὶ διαπυνθάνεσθαι φορτικὸν κομιδῇ καὶ νεόπλουτον· ᾧ δὲ πολλοὶ φίλοι καὶ οἰκεῖοι καὶ συνήθεις εἰσίν, αὐτὸν παρακαλεῖν ἐκείνων, οἷς ἂν ἥδιστα συγγίνοιτο καὶ μεθ' ὧν εὐφραίνε- D ται παρόντων μάλιστα, τούτους ἄγειν οὐκ ἀηδὲς οὐδ' ἄτοπον. οὔτε γὰρ τὸ συμπλεῖν οὔτε τὸ συνοικεῖν οὔτε τὸ συνδικάζειν μεθ' ὧν οὐ βούλεταί τις οὕτως ἀηδὲς ὡς τὸ συνδειπνεῖν, καὶ τοὐναντίον ἡδύ· κοινωνία γάρ ἐστι καὶ σπουδῆς καὶ παιδιᾶς καὶ λόγων καὶ πράξεων τὸ συμπόσιον. ὅθεν οὐ τοὺς τυχόντας ἀλλὰ [τοὺς] προσφιλεῖς εἶναι δεῖ καὶ συνήθεις ἀλλήλοις, ὡς ἡδέως συνεσομένους· ὄψα μὲν γὰρ οἱ μάγειροι σκευάζουσιν ἐκ χυμῶν διαφόρων, αὐστηρὰ καὶ λιπαρὰ καὶ γλυκέα καὶ δριμέα συγκεραννύντες, σύνδειπνον δὲ χρηστὸν οὐκ ἂν γένοιτο καὶ κεχαρισμένον ἀνθρώπων μὴ ὁμοφύλων μηδ' ὁμοιοπαθῶν εἰς

6 s. 679 d 9 s. 697 d al. 17 ss. 148 a 20 614 e 644 d 660 b 697 d al.

5 [παρα]καλ. Re., sed cf. e. g. 707 c 156 d 6 del. Amyot 7 συμβ. κ. συνν. Xyl. σὺν βωμοῖς (συμβωμοῖς fort. E) κ. σὺν ναοῖς Ω 9 ἡδέως Re. ἥδεσθαι 11 οἵοις Re. οἷς 19 κοινωνίας Ω corr. Xyl. 21 τοὺς del. Wil. τοὺς πρ. συνεῖναι (vel καλεῖν) ci. Wy. τοὺς πρ. μειγνύναι Hu. cf. l. 24. p. 239, 1. p. 148 a τοὺς πρ. εἶναι — ἀλλ. τοὺς ἡδ. συν. Re. [τοὺς] προσφ. — ἀλλ. τοὺς ἡδ. συν. Po.

τὸ αὐτὸ συμφθαρέντων. Ἐπεὶ δ', ὥσπερ οἱ Περι- E
πατητικοὶ λέγουσι τὸ μὲν πρῶτον φύσει κινοῦν μὴ κινού-
μενον δ' εἶναι τὸ δ' ἔσχατον κινούμενον μηδὲ ἓν δὲ κινοῦν
μεταξὺ δ' ἀμφοῖν τὸ καὶ κινοῦν ἕτερα καὶ κινούμενον ὑφ'
ἑτέρων, οὕτως,' ἔφην, '⟨περὶ ὧν⟩ ὁ λόγος τριῶν ὄντων,
ὁ μὲν καλῶν μόνον· ὁ δὲ καλούμενος ὁ δὲ καὶ καλῶν καὶ
καλούμενός ἐστιν, εἴρηται μὲν περὶ τοῦ καλοῦντος, οὐ
χεῖρον δ' ἐστὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων' ἔφην, 'ἅ γ' ἐμοὶ δοκεῖ,
διελθεῖν. ὁ μὲν οὖν καλούμενος ὑφ' ἑτέρου καὶ καλῶν
ἑτέρους πρῶτον, οἶμαι, τοῦ πλήθους φείδεσθαι δίκαιός
ἐστι, μὴ καθάπερ ἐκ πολεμίας ὁμοῦ πᾶσι τοῖς περὶ αὐτὸν F
ἐπισιτιζόμενος μηδ', ὥσπερ οἱ χώρας καταλαμβάνοντες
ἐν τῷ πεττεύειν, ἀεὶ τοῖς ἰδίοις φίλοις τοὺς τοῦ καλέ-
σαντος ἐκκρούων καὶ ἀποκρούων ἅπαντας, ὥστε πάσχειν
τοὺς δειπνίζοντας, ἃ πάσχουσιν οἱ τῇ Ἑκάτῃ καὶ τοῖς
ἀποτροπαίοις ἐκφέροντες τὰ δεῖπνα, | μὴ γενομένους 709
αὐτοὺς μηδὲ τοὺς οἴκοι, πλὴν καπνοῦ καὶ θορύβου μετ-
έχοντας. ἄλλως γὰρ ἡμῖν προσπαίζουσιν οἱ λέγοντες (Com.
adesp. 460)

'Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς ὀψωνεῖ κρέας·'

ἀληθῶς δὲ τοῦτο συμβαίνει τοῖς ξένους ἀγνώμονας ἢ
φίλους δεχομένοις μετὰ σκιῶν πολλῶν ὥσπερ Ἁρπυιῶν
διαφοροῦντας τὰ δεῖπνα καὶ προνομεύοντας. ἔπειτα δεῖ μὴ
μεθ' ὧν ἔτυχε βαδίζειν πρὸς ἑτέρους ἐπὶ δεῖπνον, ἀλλὰ
μάλιστα μὲν καλεῖν τοὺς τοῦ δειπνίζοντος οἰκείους καὶ

---

2 Arist. Metaph. 1072 a 24 al. 20 Paroem. I 393

---

3 ἓν δὲ del. ci. Kron. 5 add. et interpunxit Kron. ἔφην del. iubet Si. (propter l. 8) ἔφην ὁ λ.] ἡμῖν ἀναλόγως Wy. partim cum Mez. ὄντων ⟨ὧν⟩ et v. 3 δεῖ εἶναι (hiatus!) ci. Re. 8 γ' ἐμοὶ Bern. γεμοι Ω 11 αὑτ. Bern. αὐτ. 13 αἰεὶ 𝔓 g del. dub. Re. τοὺς Basil. (et E?) τοῖς 17. 18 μετέχοντας 𝔓 Ald. -τες g -τα Π (πλὴν cum μετέχ. coniungendum) 20 ὀψώνει (imper.) ci. Re. probab. 21. 22 τοὺς ξ.— δεχομένους Ω corr. Basil. πολλῶν] Hinc rursus incipit T, cf. p. 229, 10 23 δεῖ Turn. δ' εἰ T δὲ δεῖ ci. Re. 24 μεθ ras. 1—2 ὧν T

συνήθεις, πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον ἁμιλλώμενον καὶ προκαταλαμβάνοντα ταῖς κλήσεσιν· εἰ δὲ μή, τῶν ἰδίων φίλων οὓς ἂν καὶ ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι [ὁ δειπνίζων], ἐπιεικὴς ὢν B ἐπιεικεῖς καὶ φιλόλογος φιλολόγους ὄντας ἢ δυνατοὺς δυνάμενος, πάλαι καὶ ζητῶν ἁμωσγέπως αὐτοῖς ἐν προσηγορίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γενέσθαι. τὸ γὰρ οὕτως ἔχοντι παραδοῦναι καὶ παρασχεῖν ὁμιλίας ἀρχὴν καὶ φιλοφροσύνης εὔστοχον ἐπιεικῶς καὶ ἀστεῖον· ὁ δ' ἀσυμφύλους καὶ ἀσυναρμόστους ἐπάγων, οἷον νηπτικῷ πολυπότας καὶ λιτῷ περὶ δίαιταν [καὶ] ἀκολάστους καὶ πολυτελεῖς ἢ νέῳ πάλιν ποτικῷ καὶ φιλοπαίγμονι πρεσβύτας σκυθρωποὺς ἢ βαρὺ φθεγγομένους ἐκ πώγωνος σοφιστάς, ἄκαιρός ἐστιν [ἢ] ἀηδίᾳ φιλοφροσύνην ἀμειβόμενος. δεῖ γὰρ οὐχ ἧττον ἡδὺν εἶναι τῷ δειπνίζοντι τὸν κεκλημένον ἢ τῷ κεκλημένῳ τὸν C ὑποδεχόμενον· ἔσται δ' ἡδύς, ἐὰν μὴ μόνον ἑαυτὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ δι' αὐτὸν ἥκοντας ἐπιδεξίους παρέχῃ καὶ προσηνεῖς. Ὅ γε μὴν λοιπὸς ἔτι τῶν τριῶν οὗτος ὁ καλούμενος ὑφ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον τὸ μὲν τῆς σκιᾶς ἀναινόμενος ὄνομα καὶ δυσχεραίνων ἀληθῶς σκιὰν δόξει φοβεῖσθαι, δεῖται δὲ πλείστης εὐλαβείας· οὔτε γὰρ τοῖς τυχοῦσιν ἀκολουθεῖν ἑτοίμως καλὸν οὔθ' ὅπως ἔτυχεν· δεῖ ⟨δὲ⟩ σκοπεῖν πρῶτον τίς ὁ καλῶν ἐστιν. εἰ μὲν γὰρ οὐ σφόδρα συνήθης, ἀλλὰ [μὴ] τῶν πλουσίων τις ἢ σατραπικῶν, ὡς ἐπὶ σκηνῆς δορυφορήματος λαμπροῦ δεόμενος ἢ πάνυ χαρίζεσθαι τῇ κλήσει πεπεισμένος ⟨καὶ⟩ τιμᾶν, ἐπάγεται, παραιτητέος εὐθύς· εἰ δὲ φίλος καὶ συν-

3 s. cf. 618 e 679 c. d 24 cf. 337 e 791 e

3 del. (hiatus!) Hu. 5 πάλαι καὶ ζητ. def. Castiglioni καὶ del. Wy. ⟨σεβόμενος⟩ (vel sim.) πάλαι κ. ζ. Pat. 10 καὶ del. Xyl. Wy. 11 ποτ.] σκωπτικῷ ci. Naber 12 Pro ἤ, quod del. m. post. T, τῇ Basil. del. Re. ὡς Zie. 16 αὐτῷ — αὐτὸν Bern. αὐτ. — αὐτ. 21 καλὸν Basil. καλῶν 22 δὲ Hu. ras. 1 l. T ⟨ἀλλὰ⟩ δεῖ σκ. Steph. 23 οὐ Basil. ὁ μὴ del. Basil. μ adras. in T ἀλλ' ἢ Duebn., sed μὴ fuisse vid. nota in marg. scripta ad ὁ sive οὐ (post εἰ!) et fort. ibi pro οὐ restituendum Hu. 25 add. Mez.

ἥθης, οὐκ εὐθὺς ὑπακουστέον, ἀλλ' ἐὰν δοκῇ δεῖσθαί D
τινος ἀναγκαίας ὁμιλίας καὶ κοινωνίας καιρὸν ἄλλον οὐκ
ἐχούσης, ἢ διὰ χρόνου ποθὲν ἀφιγμένος ἢ μέλλων ἀπαί-
ρειν φανερὸς ᾖ δι' εὔνοιαν ἐπιθυμῶν καὶ ποθῶν συμπερι-
ενεχθῆναι, καὶ μήτε πολλοὺς μήτ' ἀλλοτρίους ἀλλ' αὐτὸν
ἢ μετ' ὀλίγων ἑταίρων ἐπαγόμενος, ἢ μετὰ ταῦτα πάντα
πραγματευόμενος ἀρχήν τινα συνηθείας καὶ φιλίας δι'
αὐτοῦ γενέσθαι τῷ καλουμένῳ πρὸς τὸν καλοῦντα χρη-
στὸν ὄντα καὶ φιλίας ἄξιον. ἐπεὶ τούς γε μοχθηρούς, ὅσῳ
μᾶλλον ἐπιλαμβάνονται καὶ συμπλέκονται, καθάπερ βάτους
καὶ ἀπαρίνας ὑπερβατέον ἐστίν· κἂν ἐπιεικεῖς οἱ ἄγοντες E
ὦσιν πρὸς ἐπιεικῆ δὲ μὴ ἄγωσιν, οὐ δεῖ συνακολουθεῖν οὐδ'
ὑπομένειν, ὥσπερ διὰ μέλιτος φάρμακον λαμβάνοντας,
μοχθηρὸν διὰ χρηστοῦ φίλον. ἄτοπον δὲ καὶ τὸ πρὸς
ἀγνῶτα κομιδῇ καὶ ἀσυνήθη βαδίζειν, ἂν μή τις ᾖ δια-
φέρων ἀρετῇ, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο φιλίας ποιησό-
μενος ἀρχὴν καὶ ἀγαπήσων τὸ ῥᾳδίως καὶ ἀφελῶς ἀφι-
κέσθαι σὺν ἑτέρῳ πρὸς αὐτόν. καὶ μὴν τῶν συνήθων πρὸς
τούτους μάλιστα βαδιστέον ὑφ' ἑτέρου καλούμενον, οἷς
ἐφίεται [καὶ] μεθ' ἑτέρων καὶ αὐτοῖς βαδίζειν πρὸς ἡμᾶς.
Φιλίππῳ μὲν γὰρ ἐδόκει τῷ γελωτοποιῷ (Xen. Conv.
I 13) τὸ αὐτόκλητον ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν γελοιότερον εἶναι F
τοῦ κεκλημένου· ἀγαθοῖς δὲ καὶ φίλοις ἀνδράσι παρὰ
φίλους καὶ ἀγαθοὺς σεμνότερόν ἐστιν καὶ ἥδιον, ἂν μὴ
καλέσασι μηδὲ προσδοκῶσιν ἐν καιρῷ παραγίνωνται μετὰ
φίλων ἑτέρων, εὐφραίνοντες ἅμα τοὺς δεχομένους | καὶ 710
τιμῶντες τοὺς ἀγαγόντας. ἥκιστα δὲ πρὸς ἡγεμόνας ἢ

---

10 s. 94 e 23 s. cf. Plat. Conv. 174 b cum schol. Athen. V 178 a al.

---

4 ᾖ Basil. ἢ 11 ἀπαρίνας Hercher (cf. 94 e) ἀναιρεῖν καὶ 13 λαμβάνοντας Xyl. -τες T -τα Re. ὥσπερ ⟨οἱ⟩ — λαμβάνοντες Castiglioni 14 χριστοῦ T corr. Steph. 17 ἀγαπήσων Re. ἀγάπης ὢν 20 ὑφίεται καὶ μεθ' T corr. Re. 23 κεκλημένου] alt. υ in ras. T[1] 26 τοὺς Steph. καὶ

πλουσίους ἢ δυνάστας μὴ καλουμένους ὑπ' αὐτῶν ἀλλ' ὑφ' ἑτέρων πρέπει βαδίζειν, ἀναιδείας καὶ ἀπειροκαλίας καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου δόξαν οὐκ ἄλογον φυλαττομένους.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Εἰ δεῖ παρὰ πότον αὐλητρίσι χρῆσθαι

Colloeuntur sophista Stoicus, Philippus

B 1. Περὶ ἀκροαμάτων ἐν Χαιρωνείᾳ λόγοι παρὰ πότον ἐγένοντο Διογενιανοῦ τοῦ Περγαμηνοῦ παρόντος, καὶ πράγματ' εἴχομεν ἀμυνόμενοι βαθυπώγωνα σοφιστὴν ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ὃς ἐπήγαγεν τὸν Πλάτωνα (Prot. 347 c Conv. 176 e) κατηγοροῦντα τῶν αὐλητρίσι χρωμένων παρ' οἶνον, ἀλλήλοις δὲ συγγίνεσθαι διὰ λόγου μὴ δυναμένων. καίτοι παρὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παλαίστρας Φίλιππος ὁ Προυσιεὺς ἐᾶν ἐκέλευσεν τοὺς παρ' Ἀγάθωνι δαιτυμόνας ἐκείνους παντὸς αὐλοῦ καὶ πηκτίδων ἐπιτερπέστερα φθεγγομένους· οὐ γὰρ αὐλητρίδα παρόντων ἐκείνων ἐκπεσεῖν C θαυμαστὸν ἦν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ πότου καὶ σίτου λήθη κατελάμβανεν ὑφ' ἡδονῆς καὶ κηλήσεως τὸ συμπόσιον. 'καίτοι Ξενοφῶν οὐκ ᾐσχύνθη, Σωκράτους καὶ Ἀντισθένους καὶ ἄλλων παρόντων τοιούτων, τὸν γελωτοποιὸν φέρων Φίλιππον, ὥσπερ Ὅμηρος (Λ 630) τὸ 'κρόμυον ποτῷ ὄψον,' ὑποδεῖξαι τοῖς ἀνδράσι. Πλάτων δὲ τόν τ' Ἀριστοφάνους λόγον περὶ τοῦ ἔρωτος ὡς κωμῳδίαν ἐμβέβληκεν εἰς τὸ Συμπόσιον, καὶ τελευτῶν ἔξωθεν ἀναπετάσας τὴν αὔλειον ἐπάγει δρᾶμα τῶν ποικιλωτάτων, μεθύοντα καὶ κώμῳ

---

9 ss. Ad ethopoeiam cf. qu. VI 7 12 613 e Athen. III 97 a s. 18 laudatur ab Eustath. p. 1689, 36 19 ss. cf. Athen. XI 504 e Philo, de vita cont. (7) 57—59 21 669b

---

5 χρᾶσθαι T corr. Steph. 20 ⟨εἰσ⟩φέρων ci. Hu. Po., sed cf. p. 80, 13 ἄγουσι pro εἰσάγ? et p 287, 17 21 κρόμμυον T corr. Steph. 22 ἐπιδεῖξαι dub. Wil. ἐπιμῖξαι Wy. ὑπομ. Po. ἀριστεφ. T corr. Ald. 24 αὔλιον T corr. Steph.

χρώμενον ἐστεφανωμένον Ἀλκιβιάδην. εἶθ' οἱ πρὸς Σωκράτην διαπληκτισμοὶ περὶ Ἀγάθωνος καὶ ⟨τὸ⟩ Σωκράτους ἐγκώμιον — ὦ φίλαι Χάριτες, ἆρά γ' εἰπεῖν ὅσιόν ἐστιν, D *ὅτι, τοῦ Ἀπόλλωνος ἥκοντος εἰς τὸ συμπόσιον ἡρμοσμένην τὴν λύραν ἔχοντος, ἱκέτευσαν ⟨ἂν⟩ οἱ παρόντες ἐπισχεῖν τὸν θεόν, ἕως ὁ λόγος συμπερανθῇ καὶ λάβῃ τέλος; εἶτ' ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες' ἔφη 'τοσαύτην ἐν τῷ διαλέγεσθαι χάριν ἔχοντες ὅμως ἐχρῶντο τοῖς ἐπεισοδίοις καὶ διεποίκιλλον τὰ συμπόσια παιδιαῖς τοιαύταις, ἡμεῖς δὲ μεμιγμένοι πολιτικοῖς καὶ ἀγοραίοις ἀνδράσι, πολλοῖς δ', ὅταν οὕτω τύχωμεν, ἰδιώταις καὶ ὑπαγροικοτέροις ἐκβάλωμεν τὴν τοιαύτην χάριν καὶ διατριβὴν ἐκ τῶν συμποσίων ἢ ἀπίωμεν, ὥσπερ [τὰς] Σειρῆνας ἐπιούσας φεύγοντες; ἀλλὰ Κλειτόμαχος μὲν ὁ ἀθλητὴς ἐξανιστάμενος καὶ ἀπιών, εἴ τις ἐμβάλοι λόγον ἐρωτικόν, ἐθαυμάζετο,* E *φιλόσοφος δ' ἀνὴρ αὐλὸν ἐκ συμποσίου φεύγων καὶ ψαλτρίας ἁρμοζομένης ὑποδεῖσθαι βοῶν ταχὺ καὶ τὸν λυχνοῦχον ἅπτειν οὐ καταγέλαστός ἐστι, τὰς ἀβλαβεστάτας ἡδονάς, ὥσπερ οἱ κάνθαροι τὰ μύρα, βδελυττόμενος; εἰ γὰρ ἄλλοτε, μάλιστα δήπου παρὰ πότον προσπαιστέον ἐστὶ τούτοις καὶ δοτέον εἰς ταῦτα τῷ θεῷ τὴν ψυχήν. ὡς τά γ' ἄλλα φίλος ὢν Εὐριπίδης* (Med. 190 ss.) *ἐμὲ γοῦν οὐ πέπεικε, περὶ μουσικῆς νομοθετῶν, ὡς ἐπὶ τὰ πένθη καὶ τὰς βαρυφροσύνας μετακομιστέας οὔσης· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρὸν ἐφιστάναι δεῖ νοσοῦσιν ἐσπουδακότα καὶ νήφοντα τὸν λόγον, τὰς δὲ τοιαύτας ἡδονὰς* F

---

10 cf. 613 e s. 14 s. Ael. n. an. VI 1, v. h. III 30 16 s. cf. 706 c. d 19 cf. 1096 a Theophr. c. pl. VI 5, 1; od. 4 Clem. Al. Paed. II 66, 1 Ael. n. an. IV 18 al. (M. Wellmann, Hermes 51, 34) 22 s. 143 c

---

1 *πρὸς* Ald. *πρὸ* 2 add. Hu. 3 *φίλε χάριτος* T corr. Basil. *εἰπεῖν* Amyot Re. *εἶπεν* 5 add. Mez. 13 del. Wil. 15 *ἐθαυμάζετο* Turn. *ἐθαύμαζεν* 17 *ὑποδεῖσθαι* Mez. *ὑποδεῖται* T *ὑποδεῖν τε* Bases 19 *βδελυττόμενοι* T corr. Basil.

τῷ Διονύσῳ καταμίξαντας ἐν παιδιᾶς μέρει τίθεσθαι. χάριεν γάρ τοι τὸ τοῦ Λάκωνος, ⟨ὃς⟩ Ἀθήνησι καινῶν ἀγωνιζομένων τραγῳδῶν θεώμενος τὰς παρασκευὰς τῶν χορηγῶν καὶ τὰς σπουδὰς τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἅμιλλαν οὐκ ἔφη σωφρονεῖν τὴν πόλιν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς **711** παίζουσαν. τῷ γὰρ ὄντι παίζοντα δεῖ παίζειν | καὶ μήτε δαπάνης πολλῆς μήτε τῶν πρὸς ἄλλα χρησίμων καιρῶν ὠνεῖσθαι τὸ ῥᾳθυμεῖν, ἀλλ' ἐν πότῳ καὶ ἀνέσει τῶν τοιούτων ἀπογεύεσθαι καὶ σκοπεῖν ἅμα τερπόμενον, εἴ τι χρήσιμον ἐξ αὐτῶν λαβεῖν ἔστιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Τίσι μάλιστα χρηστέον ἀκροάμασι παρὰ δεῖπνον

Colloсuntur Plutarchus, sophista, Philippus, Diogenianus

1. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλόμενον αὖθις ἀντιλέγειν τὸν σοφιστὴν ἐγὼ διακρουόμενος 'ἐκεῖνο μᾶλλον' ἔφην B 'σκέψαιτ' ἄν τις, ὦ Διογενιανέ, πολλῶν ἀκροαμάτων ⟨ὄντων⟩ ποῖον ἂν μάλιστα γένος εἰς πότον ἐναρμόσειεν, καὶ παρακαλῶμεν ἐπικρῖναι τουτονὶ ⟨τὸν⟩ σοφόν· ἀπαθὴς γὰρ ὢν πρὸς ἅπαντα καὶ ἀκήλητος οὐκ ἂν σφαλείη πρὸ τοῦ βελτίονος ἑλέσθαι τὸ ἥδιον.' ὡς οὖν ὅ τε Διογενιανὸς παρεκάλει καὶ ἡμεῖς, οὐδὲν μελλήσας ἐκεῖνος ἔφη τἆλλα μὲν ἐπὶ τὴν θυμέλην καὶ τὴν ὀρχήστραν ἐξελαύνειν, εἰσάγειν δὲ τὸ νεωστὶ μὲν ἐν Ῥώμῃ παρεισηγμένον εἰς τὰ συμπόσια μήπω δ' ἀναλάμπον ἐν τοῖς πολλοῖς. 'ἴστε γάρ' εἶπεν 'ὅτι τῶν Πλάτωνος διαλόγων διηγηματικοί τινές C εἰσιν οἱ δὲ δραματικοί· τούτων οὖν τῶν δραματικῶν τοὺς ἐλαφροτάτους ἐκδιδάσκονται παῖδες ὥστ' ἀπὸ στόματος

4 s. cf. 348 f 230 b 7 s. 712 c 9 s. cf. 16 a 22 cf. 621 b, item ad p. 246, 21. 250, 21

2 add. Xyl. interpr. Re. 9 τερπόμενοι T corr. Leonicus 14 ἐῤῥέθη T corr. Bern. 17 ὄντων add. Xyl., hoc deleto ⟨τῶν⟩ πολλ. ἀ. ci. Wil. 18 add. Mez. 21 οὐδὲν Re. οὐδὲ

λέγειν· πρόσεστι δ' ὑπόκρισις πρέπουσα τῷ ἤθει τῶν ὑποκειμένων προσώπων καὶ φωνῆς πλάσμα καὶ σχῆμα καὶ διαθέσεις ἑπόμεναι τοῖς λεγομένοις. ταῦθ' οἱ μὲν αὐστηροὶ καὶ χαρίεντες ἠγάπησαν ὑπερφυῶς, οἱ δ' ἄνανδροι καὶ διατεθρυμμένοι τὰ ὦτα δι' ἀμουσίαν καὶ ἀπειροκαλίαν, οὕς φησιν Ἀριστόξενος (FHG II 288) χολὴν ἐμεῖν ὅταν ἐναρμονίου ἀκούσωσιν, ἐξέβαλλον· καὶ οὐ θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ τὸ πάμπαν ἐκβαλοῦσιν· ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ θηλύτης.'

2. Καὶ ὁ Φίλιππος ὁρῶν ὑποδυσχεραίνοντας ἐνίους 'φείδου' εἶπεν, 'ὦ τᾶν, καὶ παραβάλλου λοιδορῶν ἡμᾶς· D ἡμεῖς γάρ ἐσμεν οἱ πρῶτοι τοῦ πράγματος εἰσαγομένου δυσχεράναντες ἐν Ῥώμῃ καὶ καθαψάμενοι τῶν ἀξιούντων Πλάτωνα διαγωγὴν ἐν οἴνῳ ποιεῖσθαι καὶ τῶν Πλάτωνος διαλόγων ἐπὶ τραγήμασι καὶ μύροις ἀκούειν διαπίνοντας· ὅτε καὶ Σαπφοῦς ἂν ᾀδομένης καὶ τῶν Ἀνακρέοντος ἐγώ μοι δοκῶ καταθέσθαι τὸ ποτήριον αἰδούμενος. πολλὰ δ' εἰπεῖν ἐπιόντα μοι δέδια μὴ μετὰ σπουδῆς τινος οὐ παιδιᾶς λέγεσθαι πρός σε δόξῃ· ὅθεν, ὡς ὁρᾷς, 'ποτίμῳ λόγῳ ἁλμυρὰν ἀκοὴν' (Plat. Phaedr. 243 d) κατακλύσαι τῷ φίλῳ Διογενιανῷ μετὰ τῆς κύλικος δίδωμι.'

3. Δεξάμενος οὖν ὁ Διογενιανός 'ἀλλὰ καὶ τούτους' E ἔφη 'νήφοντας ἀκούω λόγους· ὥσθ' ὁ οἶνος ἡμᾶς ἀδικεῖν οὐκ ἔοικεν οὐδὲ κρατεῖν. δέδια δὴ μὴ καὶ αὐτὸς εὐθύνας ὑπόσχω· καίτοι τὰ πολλὰ περικοπτέα τῶν ἀκροαμάτων

19 s. cf. 706 d 998 a

7 ἀκούσ. (hiatus)] κατακούσ. ci. Bern. coll. 792 d 8 ἐκβάλλουσιν T corr. Herw. al. 11 παραβ. = navim ad ripam appelle (cf. Aristoph. Ran. 180. 269), aut ⟨μὴ⟩ παραβ. = noli pericula subire Re. παραβαλοῦ ⟨τὸ θυρίον τῶν⟩ λοιδοριῶν ⟨εἰς⟩ ἡ. ci. Wy. cf. 965 b 15 διαπίν. Wy. διατείνοντας 16 ἂν ᾀδομ. Emp. Hu. ἀναδεχομένης T ἀναλεγομ. ci. Wy. 18 εἰπεῖν Steph. εἶπεν ἐπιόν Condos οὐ] ὑπὲρ dub. Wil. 19 διαλέγεσθαι Ald. sqq., itaque δόξω edd. inde a Basil. 23 ἀδικεῖν Turn. εὐδοκιμεῖν 25 καὶ ⟨γάρ⟩ τοι ci. Re. περικοπτέον ci. Bern.

*ἐστίν· πρώτην ⟨τὴν⟩ τραγῳδίαν, ὡς οὐ πάνυ τι συμποτι-
κὸν ἀλλὰ σεμνότερον βοῶσαν καὶ σκευωρουμένην πραγ-
μάτων ὑποκρίσεις πάθος ἐχόντων καὶ οἶκτον. ἀποπέμπω
δὲ τῆς ὀρχήσεως τὴν Πυλάδειον, ὀγκώδη καὶ παθητικὴν
καὶ πολυπρόσωπον οὖσαν· αἰδοῖ δὲ τῶν ἐγκωμίων ἐκεί-
νων, ἃ Σωκράτης περὶ ὀρχήσεως διῆλθε* (Xen. Conv. II
15 ss.), *δέχομαι τὴν Βαθύλλειον αὐτόθεν πέζαν τοῦ κόρ-*
F *δακος ἁπτομένην, Ἠχοῦς ἢ τινος Πανὸς ἢ Σατύρου σὺν
Ἔρωτι κωμάζοντος ὑπόρχημά τι διατιθεμένην. τῶν
δὲ κωμῳδιῶν ἡ μὲν ἀρχαία διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ἀνάρμο-
στος ἀνθρώποις πίνουσιν· ἥ τε γὰρ ἐν ταῖς λεγομέναις
παραβάσεσιν αὐτῶν σπουδὴ καὶ παρρησία λίαν ἄκρατός*
712 *ἐστι καὶ σύντονος, | ἥ τε πρὸς τὰ σκώμματα καὶ βωμο-
λοχίας εὐχέρεια δεινῶς κατάκορος καὶ ἀναπεπταμένη καὶ
γέμουσα ῥημάτων ἀκόσμων καὶ ἀκολάστων ὀνομάτων·
ἔτι δ' ὥσπερ ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς δείπνοις ἑκάστῳ παρ-
έστηκε τῶν κατακειμένων οἰνοχόος, οὕτω δεήσει γραμμα-
τικὸν ἑκάστῳ τὸ καθ' ἕκαστον ἐξηγεῖσθαι, τίς ὁ Λαισπο-
δίας παρ' Εὐπόλιδι* (fr. 102) *καὶ ὁ Κινησίας παρὰ Πλά-
τωνι* (fr. 184) *καὶ ὁ Λάμπων παρὰ Κρατίνῳ* (fr. 117.
57. 58), *καὶ τῶν κωμῳδουμένων ἕκαστος, ὥστε γραμματο-
διδασκαλεῖον ἡμῖν γενέσθαι τὸ συμπόσιον ἢ κωφὰ καὶ
ἄσημα τὰ σκώμματα διαφέρεσθαι. περὶ δὲ τῆς νέας*
B *κωμῳδίας τί ⟨ἂν⟩ ἀντιλέγοι τις; οὕτω γὰρ ἐγκέκραται
τοῖς συμποσίοις, ὡς μᾶλλον ἂν οἴνου χωρὶς ἢ Μενάνδρου
διακυβερνῆσαι τὸν πότον. ἥ τε γὰρ λέξις ἡδεῖα καὶ πεζὴ
κατέσπαρται τῶν πραγμάτων, ὡς μήθ' ὑπὸ νηφόντων
καταφρονεῖσθαι μήτ' οἰνωμένους ἀνιᾶν· γνωμολογίαι τε*

4–9 Athen. I 20 d. e 6 124 e 130 e 401 c 10 ss. 853 a ss.
21 s. 621 b 25 854 b 673 b

---

1 *τὴν* add. Hutten 7 *πέζαν* non intellegitur 8 *τινος* del. Castiglioni, non opus 9 *ὑπόρχημά τι διατιθ.* Wy. cum Casaubono ex Athen. *ὑπορχηματοσατιθεμένην* 18 *ὅλαισ μοδίασ* T corr. Mez. 24 add. Re.

χρησταὶ καὶ ἀφελεῖς ὑπορρέουσαι καὶ τὰ σκληρότατα τῶν ἠθῶν ὥσπερ ἐν πυρὶ τῷ οἴνῳ μαλάττουσι καὶ κάμπτουσι πρὸς τὸ ἐπιεικέστερον· ἥ τε τῆς σπουδῆς πρὸς τὴν παιδιὰν ἀνάκρασις ἐπ' οὐδὲν ἂν πεποιῆσθαι δόξειεν ἀλλ' ἢ πεπωκότων καὶ διακεχυμένων ἡδονὴν ὁμοῦ καὶ ὠφέλειαν. C ἔχει δὲ καὶ τὰ ἐρωτικὰ παρ' αὐτῷ καιρὸν πεπωκόσιν ἀνθρώποις καὶ ἀναπαυσομένοις μετὰ μικρὸν ἀπιοῦσι παρὰ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας· οὔτε ⟨γὰρ⟩ παιδὸς ἔρως ἄρρενός ἐστιν ἐν τοσούτοις δράμασιν, αἵ τε φθοραὶ τῶν παρθένων εἰς γάμον ἐπιεικῶς καταστρέφουσιν· τὰ δὲ πρὸς τὰς ἑταίρας, ἂν μὲν ὦσιν ἰταμαὶ καὶ θρασεῖαι, διακόπτεται σωφρονισμοῖς τισιν ἢ μετανοίαις τῶν νέων, ταῖς δὲ χρησταῖς καὶ ἀντερώσαις ἢ πατήρ τις ἀνευρίσκεται γνήσιος ἢ χρόνος τις ἐπιμετρεῖται τῷ ἔρωτι συμπεριφορὰν αἰδοῦς ἔχων φιλάνθρωπον. ταῦτα δ' ἀνθρώποις ἄλλο μέν τι πράττουσιν ἴσως οὐδεμιᾶς σπουδῆς ἄξι' ἐστίν· ἐν δὲ τῷ πίνειν οὐ θαυμάσαιμ' ἂν εἰ τὸ τερπνὸν αὐτῶν καὶ D γλαφυρὸν ἅμα καὶ πλάσιν τινὰ καὶ κατακόσμησιν ἐπιφέρει συνεξομοιοῦσαν τὰ ἤθη τοῖς ἐπιεικέσι καὶ φιλανθρώποις.'

4. Ὁ μὲν οὖν Διογενιανὸς ἢ παυσάμενος ἢ διαλείπων ἐσιώπησεν· ἐπιφυομένου δ' αὐτῷ τοῦ σοφιστοῦ πάλιν καὶ ῥήσεις τινὰς οἰομένου δεῖν τῶν Ἀριστοφανείων περαίνειν, ὁ Φίλιππος ἐμὲ προσαγορεύσας 'οὗτος μέν' ἔφη 'τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπέπληκε, τὸν ἥδιστον αὐτῷ Μένανδρον ἐπαινέσας, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔτι φροντίζειν ἔοικεν· λείπεται δὲ πολλὰ τῶν ἀκροαμάτων ἡμῖν ἀνεξέταστα,

---

2 620 d 156 d al. 7 cf. 653 c Xen. Conv. IX 7 16 s. 711 a 24 s. cf. 397 b

---

1 ὑπορέ. T corr. Xyl. 3 ἐπιεικέστατον T corr. Emp. 4 ἀλλ' ἢ Basil. ἄλλη 6 δέ ⟨τινα⟩ ci. Castiglioni 8 γὰρ add. (cum Xyl. interpr.) Bern. οὐ γὰρ praeferre vid. Wil. οὔτε παιδὸς ⟨γὰρ⟩ ci. Hu. 11 ἰταμαὶ Turn. ἱκαναὶ 21 διαλιπὼν ci. Herw. Bern. falso, -λείπων def. Bases al. 26 ἐπαιν. Steph. παραίν.

περὶ ὧν ἂν ἡδέως ἀκούσαιμί σου· τὸν δὲ τῶν ζῳδιογλύ-
E φων ἀγῶνα βραβεύσομεν αὔριον, ἂν δοκῇ τῷ ξένῳ καὶ
Διογενιανῷ, νήφοντες.' 'οὐκοῦν' ἔφην ἐγώ 'μῖμοί
τινές εἰσιν, ὧν τοὺς μὲν ὑποθέσεις τοὺς δὲ παίγνια κα-
λοῦσιν· ἁρμόζειν δ' οὐδέτερον οἶμαι συμποσίῳ γένος,
τὰς μὲν ὑποθέσεις διὰ τὰ μήκη τῶν δραμάτων καὶ τὸ
δυσχορήγητον, τὰ δὲ παίγνια πολλῆς γέμοντα βωμολοχίας
καὶ σπερμολογίας οὐδὲ τοῖς τὰ ὑποδήματα κομίζουσι
παιδαρίοις, ἄν γε δὴ δεσποτῶν ᾖ σωφρονούντων, θεάσα-
σθαι προσήκει· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ γυναικῶν συγκατα-
κειμένων καὶ παίδων ἀνήβων ἐπιδείκνυνται μιμήματα
F πραγμάτων καὶ λόγων, ἃ πάσης μέθης ταραχωδέστερον
τὰς ψυχὰς διατίθησιν. ἀλλ' ἥ γε κιθάρα πάλαι που
καὶ καθ' Ὅμηρον † ἔτι τοῖς χρόνοις γνωρίμη τῆς δαιτός
ἐστιν, καὶ μακρὰν οὕτως φιλίαν καὶ συνήθειαν οὐ πρέπει
διαλύειν, ἀλλὰ δεῖσθαι τῶν κιθαρῳδῶν μόνον, ὅπως τὸν
πολὺν θρῆνον καὶ γόον ἐξαιρῶσιν τῶν ᾠδῶν, εὔφημα καὶ
πρέποντα θαλιάζουσιν ἀνθρώποις ᾄδοντες. τὸν δ' αὐλὸν
713 οὐδὲ βουλομένοις ἀπώσασθαι τῆς τραπέζης ἔστιν· | αἱ
γὰρ σπονδαὶ ποθοῦσιν αὐτὸν ἅμα τῷ στεφάνῳ καὶ συν-
επιφθέγγεται τῷ παιᾶνι τὸ θεῖον, εἶτ' ἀπελίγανε καὶ δι-
εξῆλθε τῶν ὤτων καταχεόμενος φωνὴν ἡδεῖαν ἄχρι τῆς
ψυχῆς ποιοῦσαν γαλήνην· ὥστ', εἴ τι τῶν ἀσηρῶν καὶ
πεφροντισμένων ὁ ἄκρατος οὐκ ἐξέσεισεν οὐδὲ διέλυσεν,
τοῦτο τῇ χάριτι καὶ πραότητι τοῦ μέλους ὑποκατακλινό-
μενον ἡσυχάζειν, ἄν γε δὴ καὶ αὐτὸς τὸ μέτριον διαφυ-

---

14 cf. Hom. ρ 271 ϑ 99 Athen. I 14 a 26 s. cf. 705 f ss.

---

4 ὧν Basil. ὡς 5 ἁρμόζει T corr. Re. 9 ἄν γε Bern. ἅτε ᾖ Basil. ἢ 14 καὶ τοῖς καθ' Ὅμ. ἤδη χρ. ci. Re. πάλαι που καθ' Ὅμ. τοῖς χρόνοις καὶ ἔτι νῦν γν. Wy. καὶ καθ' Ὅμ. ἐπὶ τοῖς χοροῖς γν. (coll. ϑ 248) ci. Apelt πάλαι που καὶ ἐν τοῖς καθ' Ὅμ. χρόνοις ci. Po., sed cf. p. 325, 6 s. γνωρίμη τ. δ. ἑταίρα (ex ρ 271) καὶ μακρ. Xyl. 16 κιθαροδῶν T corr. Ald. 17 ἐξαίρωσιν T corr. Bern. 25 τοῦτον T corr. Re. ὑποκατακλειόμενον T corr. Re.

λάττη μὴ παθαινόμενος μηδ' ἀνασοβῶν καὶ παρεξιστὰς βόμβυξι καὶ πολυχορδίαις τὴν διάνοιαν ὑγρὰν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀκροσφαλῆ γεγενημένην· ὡς γὰρ τὰ θρέμματα λόγου μὲν οὐ συνίησιν διάνοιαν ἔχοντος, σιγμοῖς δὲ καὶ B *ποππυσμοῖς ἐμμελέσιν ἢ σύριγξιν καὶ στρόμβοις ἐγείρουσι καὶ κατευνάζουσι [καὶ] πάλιν οἱ νέμοντες, οὕτως, ὅσον ἔνεστι τῇ ψυχῇ φορβαδικὸν καὶ ἀγελαῖον καὶ ἀξύνετον λόγου καὶ ἀνήκοον, μέλεσι καὶ ῥυθμοῖς ἐπιψάλλοντες καὶ καταυλοῦντες εὖ τίθενται καὶ καταπραΰνουσιν. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ ⟨δεῖ⟩ τό γ' ἐμοὶ φαινόμενον εἰπεῖν, οὔτ' ἂν αὐλοῦ ποτε καθ' αὑτὸν οὔτε λύρας μέλει χωρὶς λόγου καὶ ᾠδῆς ἐπιτρέψαιμι τὸ συμπόσιον ὥσπερ ῥεύματι φέρειν ὑπολαμβάνοντι· δεῖ γὰρ οὕτως ἐθίζειν καὶ σπουδάζοντας ⟨καὶ παίζοντας⟩, ὥστε καὶ τὰς ἡδονὰς ἐκ λόγου λαμβάνειν καὶ* C *τὰς διατριβὰς ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι, τὸ δὲ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ὥσπερ ὄψον ἐπὶ τῷ λόγῳ καὶ μὴ καθ' αὑτὰ προσφέρεσθαι μηδὲ λιχνεύειν. ὡς γὰρ ἡδονὴν ἐν οἴνῳ καὶ ὄψῳ τῇ χρείᾳ τῆς τροφῆς συνεισιοῦσαν οὐδεὶς ἀπωθεῖται, τὴν δ' ἐπὶ τοῖς μύροις οὐκ ἀναγκαίαν καὶ περίεργον οὖσαν ὁ Σωκράτης ἐπὶ κόρρης ῥαπίζων ἐξέβαλλεν* (Xen. Conv. II 3 s.), *οὕτω ψαλτηρίου φωνῆς καὶ αὐλοῦ καθ' ἑαυτὴν τὰ ὦτα κοπτούσης μὴ ὑπακούωμεν, ἂν δ' ἕπηται μετὰ λόγου καὶ ᾠδῆς ἑστιῶσα καὶ τέρπουσα τὸν ἐν ἡμῖν λόγον, εἰσάγωμεν, οἰόμενοι καὶ τὸν Μαρσύαν ἐκεῖνον ὑπὸ τοῦ* D *θεοῦ κολασθῆναι, ὅτι φορβειᾷ καὶ αὐλοῖς ἐπιστομίσας ἑαυτὸν ἐτόλμησεν ψιλῷ μέλει διαγωνίζεσθαι πρὸς ᾠδὴν*

---

4 s. cf. 704 f **11** cf. 133 e 1096 a **12** cf. 706 e **13** 614 a **17** cf. 629 c **19** s. 401 c **24** 456 b

---

3 *ἀκρασφ.* T corr. Basil. **5** *ἐμμελ.* Xyl. *ἀμελ.* **6** del. Re. **8** ⟨*οἱ*⟩ *μέλεσι κ. ῥ. ἐπιψ.* ci. Re. **10** add. Xyl. **11** *μέλει* Re. *μέλος* T *μέλεσι* Emp. **11. 12** *ἐπιτρέψαιμι* Wy. *ἐπιτέρψαι* **12** *ῥεῦ* ras. 2 l. | *ματι* T **13. 14** *κ. παίζ.* add. (post *ἐθ.*) Re. (hic) Bern. An *ἐθίζειν* [*καὶ*] *σπουδ. ὥστε*? Hu. **22** *κοπτούσῃ* T corr. Basil. **25** *φορβειᾷ* Duebn. *φορβαίαι* **26** *μέλει* Mez. *μέρει*

καὶ κιθάραν. μόνον᾽ ἔφην ‘σκοπῶμεν, ὅπως συμπόταις διὰ λόγου καὶ φιλοσοφίας ἀλλήλους εὐφραίνειν δυναμένοις μηδὲν ἐπάξομεν τοιοῦτον θύραθεν, ὃ κώλυμα διαγωγῆς μᾶλλον ἢ διαγωγή τις ἔσται. οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἴκοι καὶ παρ᾽ αὐτῶν ἔχοντες

‘ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν,’

ὡς Εὐριπίδης (fr. 984) εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι, πολλῆς ἐν αὐτοῖς εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας παρού-
E σης, ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμοῦνται. καὶ γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου βασιλέως μεγαλοφροσύνη πρὸς Ἀνταλκίδαν τὸν Λάκωνα δεινῶς ἀπειρόκαλος ἐφάνη καὶ ἀγροῖκος, ὁπηνίκα ῥόδων καὶ κρόκου μεμιγμένων στέφανον εἰς μύρον βάψας ἔπεμψεν αὐτῷ, τὸ σύμφυτον καὶ ἴδιον καλὸν ἀποσβέσας καὶ καθυβρίσας τοῖς ἄνθεσιν· ὅμοιον οὖν ἐστι τό, συμποσίου χάριν ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ καὶ μοῦσαν ἰδίαν, καταυλεῖν καὶ καταψάλλειν ἔξωθεν, ἀφαιρούμενον τῷ ἀλλοτρίῳ τὸ οἰκεῖον. μάλιστ᾽ ἂν οὖν ἀκροαμάτων εἴη καιρὸς ἐν συμποσίῳ κυμαίνοντι καὶ κορυσσομένῳ πρὸς
F ἔριν ἢ φιλονεικίαν, ὥστε λοιδορίαν τινὰ κατασβέσαι καὶ ζητήσεως εἰς ἅμιλλαν ἀτερπῆ καὶ ἀγῶνα σοφιστικὸν ἐκφερομένης ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ † πρὸς ἀγῶνας ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἀγοραίους ἐπισχεῖν, ἄχρι ἂν αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀθόρυβον καὶ ἀνήνεμον γένηται τὸ συμπόσιον.’ |

---

2 cf. 613 d 527 b **10** ss. v. Pelop. 30 v. Artox. 22 Ael. v. h. XIV 39 Athen. II 48 e **21** cf. 621 b

---

3 *θύρ.* Wy. *οὐράθεν* **4** *ἢ διαγ.* Basil. *ἡ δ᾽ ἀγωγὴ* **6** *ἐθέλ.* T corr. Xyl. **7** *εἰσιν* del. Doe. **10** *ἀντιάλκίδαν* T corr. Basil. **14** *ἄνθεσιν* Steph. *ἀνθοῦσι* **17** *μάλισταν οὖν* T distinx. Bases **18** *κρουσσομένωι* T corr. Xyl. al. **19** *ἢ φιλ.*] *καὶ φιλ.* ci. Hu. **21. 22** Vel *πρὸς* del. vel potius ante *ἐπισχ.* *ἐκπίπτοντας* vel sim. inserit Re. sed cum *ἀγῶνας* iteratum displiceat, pro *προσαγῶνας* verbum aliquod quaerit, ut *πραγματείας* vel *πρωταγωνισμοὺς* Po. *ἐπίσχειν*? Hu. **23** *νήνεμον* Xyl. probab.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ 714

Ὅτι βουλεύεσθαι παρὰ πότον οὐχ ἧττον ἦν Ἑλληνικὸν ἢ Περσικόν

Colloquuntur Glaucias, alii

Περὶ ὧν ἔμελλον ἐκκλησιάζειν Ἀθηναῖοι λόγος ἦν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἑστιῶντος ἡμᾶς Νικοστράτου· καί τινος εἰπόντος ὡς ‛Περσικὸν πρᾶγμα ποιοῦμεν, ὦ ἄνδρες, βουλευόμενοι παρ᾽ οἶνον,᾽ ‛τί μᾶλλον᾽ ἔφη ὁ Γλαυκίας ὑπολαβὼν ‛⟨ἢ⟩ Ἑλληνικόν; Ἕλλην μὲν γὰρ ἦν ὁ εἰπὼν (Callim. Schneideri II p. 786 fr. 378)

‛γαστρὸς ἀπὸ πλείης βουλὴ καὶ μῆτις ἀμείνων·᾽

Ἕλληνες δὲ σὺν Ἀγαμέμνονι Τροίαν ἐπολιόρκουν, οἷς φαγοῦσι καὶ πιοῦσιν ‛ὁ γέρων πάμπρωτον ὑφαίνειν ἤρχετο B *μῆτιν᾽* (*I* 93), *ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτο τῆς κλήσεως [καὶ] τῶν ἀρίστων εἰσηγητὴς τῷ βασιλεῖ γενόμενος· ‛δαίνυ δαῖτα γέρουσι᾽* (*I* 70), *‛πολλῶν᾽ γάρ τοι, φησίν* (*I* 74), *‛ἀγρομένων τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην βουλὴν βουλεύσῃ.᾽ διὸ καὶ τὰ πλείστῃ χρησάμενα τῆς Ἑλλάδος εὐνομίᾳ γένη καὶ μάλιστα φιλοχωρήσαντα περὶ τοὺς ἀρχαίους ἐθισμοὺς ἐν οἴνῳ τὰς ἀρχὰς συνεῖχε. τὰ γὰρ παρὰ Κρησὶν Ἀνδρεῖα καλούμενα, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Φιδίτια, βουλευτηρίων ἀπορρήτων καὶ συνεδρίων ἀριστοκρατικῶν τάξιν εἶχεν, ὥσπερ οἶμαι καὶ τὸ ἐνθάδε Πρυτανεῖον καὶ Θεσμοθετεῖον· οὐ πόρρω δὲ τούτων ὁ νυκτερινὸς σύλλογος παρὰ Πλάτωνι* C (Legg. 968 a. 961 b) *τῶν ἀρίστων καὶ πολιτικωτάτων ἀν-*

---

6 Herod. I 133 (Athen. IV 144 a) Max. Tyr. 28, 4 D. (XXII 4 c ss. Hob.) cf. E. Norden, D. german. Urgesch. in Tac. Germania p. 129[1] 10 700 d 11 cf. Athen. V 192 c Schol. B T ad Hom. *I* 70 (Eustath. p. 736, 30 ss. 55 ss.) 19 cf. Dosiad. ap. Athen. IV 143 d (= F H G IV 399) 20 cf. 697 e 23 292 a

---

6 ὡς del. Re. *εἰπόντος ‛ὡς Περσ.* dub. Hu., sed cf. v. Themist. c. 2, 2 (p. 112 b) 8 add. Basil. 12 *πάμπρωτος* Hom. 13 del. Xyl. interpr. Re. 17 *πλεῖστα* T corr. Wy. 20 *φιλιτια* T corr. Basil. Turn. 22 *Θεσμ.* Bern. *θεσμοθέσιον* T cf. p. 4, 1

δρῶν ἐστιν, ἐφ' ὃν ἀναπέμπεται τὰ μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια φροντίδος. οἱ δὲ τῷ Ἑρμῇ 'πυμάτῳ σπένδοντες, ὅτε μνησαίατο κοίτου' (η 138), ἆρ' οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ συνάγουσιν τῷ οἴνῳ τὸν λόγον; ὡς γοῦν παρόντι καὶ συνεπισκοποῦντι τῷ φρονιμωτάτῳ θεῷ πρῶτον ἀπαλλαττόμενοι προσεύχονται. οἱ δὲ πάμπαν ἀρχαῖοι ὡς οὐδὲ τοῦ Ἑρμοῦ δεόμενον τὸν Διόνυσον αὐτὸν Εὐβουλέα καὶ τὴν νύκτα δι' ἐκεῖνον 'εὐφρόνην' προσεῖπον.'

D ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

Εἰ καλῶς ἐποίουν βουλευόμενοι παρὰ πότον

Collocuntur Nicostratus, frater Plutarchi (Lamprias?)

1. Ταῦτα τοῦ Γλαυκίου διεξελθόντος, ἔδοξαν ἡμῖν ἐπιεικῶς οἱ θορυβώδεις ἐκεῖνοι κατακεκοιμῆσθαι λόγοι, καὶ ὅπως ἔτι μᾶλλον αὐτῶν ἀμνηστία γένοιτο, ζήτησιν ἑτέραν ἐπάγων Νικόστρατος ἔφη πρότερον οὐ πάνυ μέλειν αὐτῷ Περσικοῦ τοῦ πράγματος εἶναι δοκοῦντος· ἐπεὶ δὲ νῦν Ἑλληνικὸν ὂν πεφώραται, δεῖσθαι λόγου βοηθοῦντος αὐτῷ πρὸς τὴν αὐτόθεν φαινομένην ἀτοπίαν. 'ὅ τε γὰρ λογισμὸς ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἐν ὑγρῷ σάλον ἔχοντι δυσκίνητον ἡμῖν καὶ δύσεργόν ἐστι, τά τε πάθη παντα-
E χόθεν ὥσπερ ἑρπετὰ πρὸς ἥλιον σαλευόμενα πρὸς τὸν οἶνον καὶ ἀναδυόμενα τὴν γνώμην ἐπισφαλῆ ποιεῖ καὶ ἀκατάστατον. ὅθεν ὥσπερ ἡ κλίνη τοῖς πίνουσι τῆς

---

2 Athen. I 16 b   10 Ad qu. VII 10 cf. 621 b. c   13 ἐκεῖνοι: p. 251, 4 s.? Sed nihil ibi θορυβῶδες; veri igitur similius errore Plutarchi haec verba spectare ad locos p. 250, 21 s. et 242, 9. 244, 15. 247, 22, qui ad aliud convivium pertinent. Ceterum cf. p. 307, 6   19 995 f s.

---

7 εὐβουλῇ T corr. Chatzidakis, cf. p. 256, 11   8 προσεῖπεν T corr. Basil.   13 κατακεκοιμίσθαι ci. Steph.   17 ὃν Re. εἶναι T an delendum?   19 λογ., ὥσπ. ὀ. ἐν ὑγρῷ, σάλον ἔχων ci. Doe., fort. recte   20 δυσκυβέρνητον ci. Re. τε πάθη post Re. (qui scr. δὲ π.) Bern. δ' ἐπαχθῆ

καθέδρας ἀμείνων, ὅτι τὸ σῶμα κατέχει καὶ ἀπολύει κινήσεως ἁπάσης, οὕτως ἔχειν ἀτρέμα τὴν ψυχὴν ἄριστον· εἰ δὲ μή, δοτέον, ὥσπερ παισὶν ἀτρεμεῖν μὴ δυναμένοις, οὐ δόρυ καὶ ξίφος, ἀλλὰ πλαταγὴν καὶ σφαῖραν, ὥσπερ ὁ θεὸς τὸν νάρθηκα τοῖς μεθύουσιν ἐνεχείρισε κωφότατον βέλος καὶ μαλακώτατον ἀμυντήριον, ὅπως, ἐπεὶ τάχιστα παίουσιν, ἥκιστα βλάπτωσιν· δεῖ γὰρ γελοῖα τὰ σφάλματα τοῖς μεθύουσι ποιεῖν, οὐκ οἰκτρὰ καὶ τραγικὰ καὶ μεγάλας ἀποτεύξεις ἔχοντα. καὶ μήν, ὅπερ ἐστὶ μέγιστον F *ἐν ταῖς περὶ τῶν μεγίστων σκέψεσι, τὸν [μὲν] ἐνδεᾶ νοῦ καὶ πραγμάτων ἄπειρον ἕπεσθαι τοῖς φρονοῦσι καὶ τῶν ἐμπείρων ἀκούειν, ἀφαιρεῖται τοὺς μεθύοντας ὁ οἶνος·* | *ὥστε καὶ τοὔνομα γενέσθαι φησὶν ὁ Πλάτων* (Crat. 406 c) 715 *'ὅτι οἴεσθαι νοῦν ἔχειν ποιεῖ' τοὺς πίνοντας· οὔτε γὰρ ἐλλόγιμος οὔτε καλὸς οὔτε πλούσιος οὕτως οἴεται, καίπερ οἰόμενος, εἶναι τῶν πινόντων ἕκαστος ὡς φρόνιμος· διὸ καὶ πολύφωνος ὁ οἶνός ἐστι καὶ λαλιᾶς ἀκαίρου καὶ φρονήματος ἡγεμονικοῦ καταπίμπλησιν, ὡς οὐκ ἀκούειν ἀλλ' ἀκούεσθαι μᾶλλον ἡμῖν καὶ ἄγειν οὐχ ἕπεσθαι προσῆκον. ἀλλὰ γάρ' ἔφη 'τὰ μὲν εἰς τοῦτο ῥᾳδίως ἄν τις συναγάγοι, δῆλα γάρ ἐστιν· τῶν δ' ἐναντίων ἀκουστέον εἴ τις ἢ νέος προσέστηκεν ἢ πρεσβύτερος.'*

2. *Ἐπιβούλως δὴ πάνυ καὶ σοφιστικῶς ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν 'οἴει γὰρ ἄν' ἔφη 'τινὰ τοὺς ἐνδεχομένους λόγους* B *εὑρεῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ πρὸς τὸ πρόβλημα;' τοῦ δὲ Νικοστράτου πάνυ φήσαντος οἴεσθαι, τοσούτων φιλολόγων καὶ πολιτικῶν παρόντων, ὑπομειδιάσας ἐκεῖνος*

---

5 612 d Macrob. VII 1, 22 23 cf. p. 281, 9 (ergo ὁ ἀδ. Lamprias videtur esse)

---

1 ἀπολύει Steph. ἀπόλαύει T ἀποπαύει Xyl. ἀποκλείει Re. 5 κουφότ. inde a Basil. edd., sed cf. e. g. Hom. Λ 390 10 del. Re. τὸ τὸν ἐνδ. dub. ci. Hu. Ha. 15 ἐλλόγ. — καλὸς — πλούσιος Basil. λογισμὸς — κάλλος — πλοῦτος 22 προέστηκεν ci. Wy. ('suscipit patrocinium', iungendum cum τῶν ἐναντ.)

ʽεἶτ᾽᾽ ἔφη ʽπερὶ τούτων μὲν οἴει καὶ σεαυτὸν ἱκανῶς ἂν εἰπεῖν πρὸς ἡμᾶς, πρὸς δὲ πραγματικὴν καὶ πολιτικὴν σκέψιν ἀθέτως ἔχειν διὰ τὸν οἶνον; ἢ τοῦθ᾽ ὅμοιόν ἐστι τῷ νομίζειν ὅτι ταῖς ὄψεσιν ὁ πίνων † γὰρ * * εὖ μεταβλέπει, αὖθις δὲ τοῖς ὠσὶ παρακούει τῶν ἐντυγχανόντων καὶ διαλεγομένων, τῶν δ᾽ ᾀδόντων καὶ αὐλούντων ἀκριβῶς ἀκούει; ὡς γὰρ ἐνταῦθα μᾶλλον εἰκός ἐστι τῶν γλα-
C φυρῶν τὰ χρειώδη τὴν αἴσθησιν ἐπιστρέφειν, οὕτως καὶ τὴν διάνοιαν οὐ θαυμάσαιμί γ᾽ ἂν εἴ τι τῶν φιλοσόφων καὶ περιττῶν ἐκφύγοι παρ᾽ οἶνον, εἰς δὲ πραγματικὰς σκέψεις ἀγομένην πυκνοῦσθαι καὶ συνίστασθαι τῷ φρονεῖν εἰκός ἐστιν· ὥσπερ ὁ Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ, πολλὰ ληρῶν ὑπὸ μέθης καὶ καταγέλαστος ὤν, ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ περὶ σπονδῶν καὶ εἰρήνης λόγον ἔστησε τὸ πρόσωπον καὶ συνήγαγε τὰς ὀφρῦς καὶ τὸ ῥεμβῶδες καὶ ἀκόλαστον ἐκσοβήσας εὖ μάλα βεβουλευμένην καὶ νήφουσαν ἔδωκε τοῖς Ἀθηναίοις ἀπόκρισιν. καίτοι τὸ πίνειν τοῦ
D μεθύειν διαφέρει, καὶ τοὺς μεθύοντας ὥστε ληρεῖν οἰόμεθα δεῖν ἀπιόντας καθεύδειν, οἴνῳ δὲ χρωμένους ἐπὶ πλέον καὶ διαπίνοντας, ἄλλως νοῦν ἔχοντας ἄνδρας, οὐκ ἄξιον δεδιέναι μὴ σφαλῶσι τῷ λογισμῷ καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἀποβάλωσιν, ⟨ὁρῶντας⟩ ὀρχηστάς τε καὶ κιθαριστὰς οὐδέν τι χεῖρον ἐν συμποσίοις ἢ θεάτροις πράττοντας· ἡ γὰρ ἐμπειρία παροῦσα καὶ τὸ σῶμα ταῖς ἐνεργείαις ὀρθούμενον παρέχει καὶ συγκινούμενον ἀσφαλῶς.

πολλοῖς δ᾽ ἰταμότητα θάρσους συνεργὸν ὁ ἄκρατος, οὐ [δὲ] βδελυρὰν οὐδ᾽ ἄκρατον ἀλλ᾽ εὔχαριν καὶ πιθανήν,

---

12 ss. aliter Diod. XVI 87 17 ss. 620 c 645 a 503 e 26 700 e

---

4 lac. indic. Duebn. ὁ πίνων παρ⟨ορῶν τὰ μεγάλα, τὰ μικρὰ ὑπέρ⟩ευ μεταβλ.˙(an καταβλ.? Hu.) Bern., partim praeeunte Wy. 9 γ᾽ (deleta post διάνοιαν interpunctione) Hu. δ᾽ 10 πάροινον T corr. Turn. 15 ῥεμβ. Turn. ῥομβ. 22 add. Xyl. 23 ἐν Basil. ἢ 27 del. Re. ἀκρ.] ἄκαιρον ci. Hirschig εὔχαρι T corr. Ald.

προστίθησιν· ὥσπερ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγῳδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν, καὶ οὐχ, ὡς Γοργίας (fr. 24) E εἶπεν, ἓν τῶν δραμάτων αὐτοῦ 'μεστὸν Ἄρεως' εἶναι, τοὺς Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας, ἀλλὰ πάντα Διονύσου. 'θερμαντικὸς' γὰρ ὢν κατὰ τὸν Πλάτωνα (Tim. 60 a) 'τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος ὁ οἶνος' εὔδρομον τὸ σῶμα ποιεῖ καὶ πόρους ῥήγνυσι φαντασιῶν ἐφελκομένων μετὰ τοῦ θαρρεῖν τὸν λόγον· ἔνιοι γὰρ εὑρετικὴν φύσιν ἔχοντες, ἐν δὲ τῷ νήφειν ἀτολμοτέραν καὶ πεπηγυῖαν, ὅταν εἰς τὸ πίνειν ἔλθωσιν ὥσπερ ὁ λιβανωτὸς ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιῶνται. τὸν δὲ δὴ φόβον οὐδενὸς ἧττον ἐμποδὼν ὄντα βουλευομένοις ἐξελαύνει, καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων παθῶν ἀφιλότιμα καὶ ἀγεννῆ κατασβέννυσι, καὶ ⟨τὸ⟩ κακόηθες καὶ τὸ ὕπουλον F ὥσπερ τινὰς διπλόας ἀναπτύσσει τῆς ψυχῆς, καὶ παντὸς ἤθους καὶ πάθους ποιεῖ καταφάνειαν ἐν τοῖς λόγοις· ἔστι δὲ παρρησίας καὶ δι' αὐτὴν ἀληθείας γονιμώτατος· | ἧς μὴ 716 παρούσης οὐδὲν ἐμπειρίας οὐδ' ἀγχινοίας ὄφελος. ἀλλὰ πολλοὶ τῷ ἐπιόντι χρώμενοι μᾶλλον κατορθοῦσιν ἢ ⟨εἰ⟩ κρύπτουσιν ἐπιβούλως καὶ πανούργως τὸ παριστάμενον. οὐδὲν οὖν δεῖ δεδιέναι κινοῦντα τὰ πάθη τὸν οἶνον· κινεῖ γὰρ οὐ τὰ φαυλότατα, πλὴν ἐν τοῖς κακίστοις, ὧν οὐδέποτε νήφει τὸ βουλευόμενον· ἀλλ' ὥσπερ τὰ κουρεῖα Θεόφραστος (fr. 76 Wi.) εἰώθει καλεῖν ἄοινα συμπόσια διὰ τὴν

---

1 622 e Chamael. ap. Athen. I 22 a; X 428 f cf. fr. XXII 2 (vol. VII p. 125) Bern. 3 cf. Aristoph. Ran. 1021 Wilamowitz, Aeschyl. p. 78 6 s. cf. 432 e 765 c 10 622 e 15 s. 645 a fr. XXII 1 (vol. VII p. 125) Bern. Gell. XV 2 (sec. Platonem) al. 16 s. Com. adesp. 347 a, versus efficere conatur Kock 22 679 a

---

2 ἐμπιόντα Re. Emp. 3 μεστὸν Re. μέγιστον Ἄρεως Ald. ἀραιως T Ἄρεος Bern. 6 σῶμα] νόημα Emp., sed 'μετὰ τ. σώματος' praecedit et cf. p. 432 e ἕτερα πολλὰ κινήματα (καὶ λόγους) 13 add. Steph. 18 s. ἐπιόντι Turn. ἔποντι εἰ add. Doe. ⟨ὅσοι⟩ κρ. (ita etiam Emp.) vel ⟨οἱ⟩ κρύπτοντες ci. Re. ἢ κρύπτοντες? Hu. 21 κακίστης T corr. Ald. ὧν Basil. ὢν 23 s. διὰ τὴν λ. del. Doe.

λαλιάν, οὕτως ἄοινος ἀεὶ μέθη καὶ σκυθρωπὴ ταῖς τῶν ἀπαιδεύτων ἐνοικεῖ ψυχαῖς, ἐπιταραττομένη ὑπ' ὀργῆς τινος ἢ δυσμενείας ἢ φιλονεικίας ἢ ἀνελευθερίας· ὧν ὁ οἶνος ἀμβλύνων τὰ πολλὰ μᾶλλον ἢ παροξύνων οὐκ ἄφρο-
B νας οὐδ' ἠλιθίους ἀλλ' ἁπλοῦς ποιεῖ καὶ ἀπανούργους, οὐδὲ παρορατικοὺς τοῦ συμφέροντος ἀλλὰ τοῦ καλοῦ προαιρετικούς. οἱ δὲ τὴν πανουργίαν δεινότητα καὶ φρόνησιν ἡγούμενοι τὴν ψευδοδοξίαν καὶ ἀνελευθερίαν εἰκότως ἀβελτέρους ἀποφαίνουσι τοὺς ἐν οἴνῳ λέγοντας ἀφελῶς καὶ ἀδόλως τὸ φαινόμενον· τοὐναντίον δ' οἱ παλαιοὶ τὸν θεὸν Ἐλευθερέα καὶ Λύσιον ἐκάλουν καὶ μαντικῆς πολλὴν ἔχειν ἡγοῦντο μοῖραν, οὐ διὰ 'τὸ βακχεύσιμον καὶ μανιῶδες' ὥσπερ Εὐριπίδης (Bacch. 298) εἶπεν, ἀλλ' ὅτι τὸ δουλοπρεπὲς καὶ περιδεὲς καὶ ἄπιστον ἐξαιρῶν καὶ ἀπο-
C λύων τῆς ψυχῆς ἀληθείᾳ καὶ παρρησίᾳ χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους δίδωσιν.'

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

D 1. Οἱ φιλοσοφίαν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, ἐκ τῶν συμποσίων ἐκβάλλοντες οὐ ταὐτὸ ποιοῦσι τοῖς τὸ φῶς ἀναιροῦσιν, ἀλλὰ χεῖρον, ὅσῳ λύχνου μὲν ἀρθέντος οἱ μέτριοι καὶ σώφρονες οὐδὲν ἔσονται κακίους, τὸ αἰδεῖσθαι τοῦ βλέπειν ἀλλήλους μεῖζον ἔχοντες, ἀμαθίας δὲ δὴ καὶ ἀμουσίας σὺν οἴνῳ παρούσης οὐδ' ὁ τῆς Ἀθηνᾶς χρυσοῦς
E λύχνος ἐκεῖνος εὔχαριν ἂν πότον καὶ κόσμιον παράσχοι.

---

10 ss. cf. 613 b 288 f s. 12 s. 432 e 19 ss. 613 b. c 644 f

---

2 ἐπιταραττομέναις dub. Bern. 3 ἀνευλεθερίας T corr. Ald. 4 παρωξύνων T corr. Ald. 11 ἐλευθέρα T corr. Wil. Ἐλευθερᾶ Duebn. cf. p. 252, 7 πολλῆς T corr. Xyl. interpr. Mez. 12 καὶ ⟨τὸ⟩ μαν. dub. Bern. (cum Eur.) 14 ἐξαίρων T corr. Duebn. 25 λύχνους T corr. Ald.

*σιωπῶντας μὲν γὰρ ἐμπίπλασθαι μετ' ἀλλήλων κομιδῇ
συῶδες καὶ ἴσως ἀδύνατον· ὁ δὲ λόγον μὲν ἀπολιπὼν ἐν
συμποσίῳ, τὸ δὲ τεταγμένως χρῆσθαι λόγῳ καὶ ὠφελίμως
οὐ προσιέμενος πολὺ γελοιότερός ἐστιν τοῦ πίνειν μὲν
οἰομένου δεῖν καὶ τρώγειν τοὺς δειπνοῦντας, ἄκρατον δὲ
τὸν οἶνον αὐτοῖς ἐγχέοντος καὶ τοὔψον ἀνήδυντον καὶ
ἀκάθαρτον παρατιθέντος. οὔτε γὰρ ποτὸν οὐδὲν οὔτ'
ἐδεστὸν οὕτως ἀηδὲς καὶ βλαβερόν ἐστιν μὴ θεραπευθὲν
ὃν προσήκει τρόπον, ὡς λόγος ἀκαίρως καὶ ἀνοήτως ἐν
συμποσίῳ περιφερόμενος. τὴν γοῦν μέθην οἱ λοιδοροῦντες* F
*φιλόσοφοι λήρησιν πάροινον ἀποκαλοῦσιν· τὸ δὲ ληρεῖν
οὐδέν ἐστιν ἀλλ' ἢ λόγῳ κενῷ χρῆσθαι καὶ φλυαρώδει
λαλιᾶς δ' ἀτάκτου καὶ φλυαρίας εἰς ἄκρατον ἐμπεσούσης
ὕβρις καὶ παροινία τέλος ἀμουσότατον καὶ ἀχαριστότατον.
οὐ φαύλως οὖν καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς Ἀγριωνίοις | τὸν* 717
*Διόνυσον αἱ γυναῖκες ὡς ἀποδεδρακότα ζητοῦσιν, εἶτα
παύονται καὶ λέγουσιν ὅτι πρὸς τὰς Μούσας καταπέφευγεν
καὶ κέκρυπται παρ' ἐκείναις, μετ' ὀλίγον δέ, τοῦ δείπνου
τέλος ἔχοντος, αἰνίγματα καὶ γρίφους ἀλλήλαις προβάλ-
λουσιν, τοῦ μυστηρίου διδάσκοντος, ὅτι λόγῳ τε δεῖ χρῆ-
σθαι παρὰ πότον θεωρίαν τινὰ καὶ μοῦσαν ἔχοντι καὶ λόγου
τοιούτου τῇ μέθῃ παρόντος ἀποκρύπτεται τὸ ἄγριον καὶ
μανικόν, ὑπὸ τῶν Μουσῶν εὐμενῶς κατεχόμενον. ἃ τοί-
νυν ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις πέρυσι καὶ ἀκοῦσαι καὶ
εἰπεῖν συνέτυχεν ἡμῖν, πρῶτα τοῦτο περιέχει τὸ βυβλίον·
ἔστι δὲ τῶν Συμποσιακῶν ὄγδοον.*

---

11 504 b St. V. Fr. III 643

---

2 *ἀπολείπων* ci. Bern. probab. **3** *τεταγμένον* T corr. Basil. **5** *δεῖν* Steph. *ἀεὶ* **6** *ἐγχεοντες* (α supra ες) T[1] corr. Xyl. **8** *οὔτω* T corr. Bern. **15** *ἀγρωνίοις* T corr. Xyl. interpr. Hutten **19** *ἀλλή-λαις* Hu. *-ους* T *-οις* edd. *προσβάλλουσιν* T corr. edd. **25** *βι-βλίον* inde ab Ald. edd.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

Περὶ ἡμερῶν ἐν αἷς γεγόνασί τινες τῶν ἐπιφανῶν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς λεγομένης ἐκ θεῶν γενέσεως

Colloeuntur Diogenianus, Plutarchus, Florus, Tyndares

B **1.** Τῇ ἕκτῃ τοῦ Θαργηλιῶνος ἱσταμένου τὴν Σωκράτους ἀγαγόντες γενέθλιον τῇ ἑβδόμῃ τὴν Πλάτωνος ἤγομεν, καὶ τοῦτο πρῶτον λόγους ἡμῖν παρεῖχε τῇ συντυχίᾳ πρέποντας, ὧν κατῆρξεν Διογενιανὸς ὁ Περγαμηνός. ἔφη γὰρ οὐ φαύλως εἰπεῖν Ἴωνα (Vorsokr. 36 B 3) περὶ τῆς τύχης ὅτι πολλὰ τῆς σοφίας διαφέρουσα πλεῖστ' αὐτῇ ὅμοια ποιεῖ· τοῦτο μέντοι μουσικῶς ἔοικεν ἀπαυτοματίσαι τὸ μὴ μόνον οὕτω σύνεγγυς, ἀλλὰ καὶ πρότερον τῇ τάξει γεγονέναι τὸν πρεσβύτερον καὶ καθηγητήν. ἐμοὶ δὲ πολλὰ λέγειν ἐπῄει τοῖς παροῦσι τῶν εἰς ταὐτὸ καιροῦ συνδραμόντων· οἷον ἦν τὸ περὶ τῆς Εὐριπίδου γενέ-
C σεως καὶ τελευτῆς, γενομένου μὲν ἡμέρᾳ καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυμάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον, ἀποθανόντος δὲ καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων· ἅμα τῆς τύχης, ὡς Τίμαιος (FHG I 223) ἔφη, τὸν μιμητὴν ἐξαγούσης τῶν τραγικῶν παθῶν καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεισαγούσης. ἐμνήσθησαν δὲ καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τελευτῆς καὶ τῆς Διογένους τοῦ Κυνὸς ἡμέρᾳ μιᾷ γενομένης. καὶ τὸν μὲν Ἄτταλον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ γενεθλίοις τὸν βασιλέα τελευτῆσαι συνεφωνεῖτο· Πομπήιον δὲ Μᾶγνον οἱ μὲν ἐν τοῖς γενεθλίοις ἔφασαν, οἱ δὲ πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῶν γενεθλίων ἀπο-

---

5 s. Diog. L. II 44. III 2 9 s. 316 d 18 errat Pl., immo: ἐτυράννησεν 24—26 cf. v. Cam. 19 (itaque haec pars quaestionis e Plutarchi π. ἡμερῶν libro — v. Cam. p. 138 a — hausta videtur) 26 cf. v. Pomp. 79 al.

---

11 αὐτῇ (hiatus!) del. dub. Bern. 13 τάξει Mez. Re. δόξηι 17 Μῆδον Xyl. δῆμον 19 τῶν ἐν Σ. τυρ. del. Cobet, non opus vid. 24 ἄταλλον T corr. Basil. τὸν βασ. del. Ha.

θανεῖν περὶ Αἴγυπτον. ἧκεν δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν D Πυθίοις γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.

2. Ὁ δὲ Φλῶρος οὐδὲ Καρνεάδην ἀπαξιοῦν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις, ἄνδρα τῆς Ἀκαδημίας εὐκλεέστατον ὀργιαστήν· Ἀπόλλωνος ‛ γὰρ ἀμφοτέρους ἑορτῇ γενέσθαι, τὸν μὲν [γὰρ] Θαργηλίοις Ἀθήνησιν, τὸν δὲ Κάρνεια Κυρηναίων ἀγόντων· ‛ἑβδόμῃ δ' ἀμφοτέρας ἑορτάζουσιν, καὶ τὸν θεὸν ὡς ταύτῃ γενόμενον ὑμεῖς' εἶπεν ‛οἱ προφῆται καὶ ἱερεῖς Ἑβδομαγενῆ καλεῖτε. διὸ τοὺς Ἀπόλλωνι τὴν Πλάτωνος τέκνωσιν ἀνατιθέντας οὐκ ἂν οἶμαί τινα φάναι καταισχύνειν τὸν θεόν, ἐπὶ μείζονα πάθη καὶ νοσήματα τοῦτον ἡμῖν διὰ Σωκράτους ἰατρὸν E ὥσπερ ἑτέρου Χείρωνος ἀπειργασμένον.' ἅμα δὲ τῆς λεγομένης Ἀρίστωνι τῷ Πλάτωνος πατρὶ γενέσθαι καθ' ὕπνον ὄψεως καὶ φωνῆς ἀπαγορευούσης μὴ συγγενέσθαι τῇ γυναικὶ μηδ' ἅψασθαι δέκα μηνῶν ἐμνημόνευσεν.

3. ‛Υπολαβὼν δὲ Τυνδάρης ὁ Λακεδαιμόνιος ‛ἄξιον μέν ἐστιν' ἔφη ‛περὶ Πλάτωνος ᾄδειν καὶ λέγειν τὸ (Ω 258)

‛οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο·'

τοῦ δὲ θείου δέδια μὴ δόξῃ τῷ ἀφθάρτῳ μάχεσθαι τὸ γεννῶν οὐχ ἧττον ἢ τὸ γεννώμενον· μεταβολὴ γάρ τις

9 cf. 292e 15 ss. Diog. L. III 2 (FHG II 316) al.

3 χορ. ⟨γεγονώς⟩ ci. Re. 7 del. Bern. 8 κάρνια T corr. Steph. ἀμφοτ.] sc. τὰς ἑορτὰς (add. Madv.), cf. ad p. 86, 13. 111, 3. 159, 15. 321, 9 s. 10 καλεῖται T corr. Ald. 14 ἑτέρους T corr. Basil. ⟨ἢ Ἀσκληπιὸν⟩ ἀπειργ. ci. Re. 19 μὲν ⟨οὐκ⟩ ἐ. ci. Re., servato γὰρ l. 22 22 δὲ Mez. γὰρ T. Fort. τοῦ γὰρ θ. δέδια ⟨μὲν⟩ μὴ κτλ., et verba 23 μεταβολὴ — p. 260, 5 οὖσαν uncis includenda, ita ut ἀναθαρρῶ δὲ κτλ. et iungantur cum δέδια μὲν et pertineant ad illud γὰρ l. 22, ci. Hu. Ante τοῦ γὰρ θείου lacunam (in qua sententia erat: ‘sed vide ne talia accipientibus maior quaestio nascatur’) indic. Po. ἀφθ. Xyl. interpr. Mez. φθαρτῶι

F καὶ αὐτὴ καὶ πάθος· ὥς που καὶ Ἀλέξανδρος ὑπενόησεν, εἰπὼν μάλιστα θνητὸν καὶ φθαρτὸν ἐπιγινώσκειν ἑαυτὸν ἐν τῷ συγγίνεσθαι γυναικὶ καὶ καθεύδειν, ὡς τὸν μὲν ὕπνον ἐνδόσει γινόμενον ὑπ' ἀσθενείας, γένεσιν δὲ πᾶσαν
718 οἰκείου τινὸς εἰς ἕτερον ἔκστασιν καὶ φθορὰν οὖσαν. | ἀναθαρρῶ δὲ πάλιν αὐτοῦ Πλάτωνος (Tim. 28c al.) ἀκούων πατέρα καὶ ποιητὴν τοῦ τε κόσμου καὶ τῶν ἄλλων γεννητῶν τὸν ἀγέννητον καὶ ἀίδιον θεὸν ὀνομάζοντος, οὐ διὰ σπέρματος δήπου γενομένων, ἄλλῃ δὲ δυνάμει τοῦ θεοῦ τῇ ὕλῃ γόνιμον ἀρχήν, ὑφ' ἧς ἔπαθεν καὶ μετέβαλεν, ἐντεκόντος·

'λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν παρῇ τόκος' (Soph. fr. 436)·

καὶ οὐδὲν οἴομαι δεινόν, εἰ μὴ πλησιάζων ὁ θεὸς ὥσπερ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἑτέραις τισὶν ἀφαῖς δι' ἑτέρων καὶ ψαύσεσι τρέπει καὶ ὑποπίμπλησι θειοτέρας γονῆς τὸ θνητόν. 'καὶ οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος' (Eur. fr. 484)' εἶπεν 'ἀλλ' Αἰγύ-
B πτιοι τόν τ' Ἆπιν οὕτως λοχεύεσθαί φασιν ἐπαφῇ τῆς σελήνης, καὶ ὅλως ἄρρενι θεῷ πρὸς γυναῖκα θνητὴν ἀπολείπουσιν ὁμιλίαν· ἀνάπαλιν δ' οὐκ ἂν οἴονται θνητὸν ἄνδρα θηλείᾳ θεῷ τόκου καὶ κυήσεως ἀρχὴν παρασχεῖν διὰ τὸ τὰς οὐσίας τῶν θεῶν ἐν ἀέρι καὶ πνεύμασιν καί τισι θερμότησι καὶ ὑγρότησι τίθεσθαι.'

---

1 s. 65f 4 s. cf. Comm. ad Hes. OD 735 6 s. 1000f 14—23 Norden, Die Geburt des Kindes VI 1 (p. 78[1]). VI 2a (p. 98[3]) Vürtheim, Aischylos' Schutzflehende, p. 33 17 661a 18 368c Herod. III 28 (Ael. n. an. XI 10) 19 s. v. Num. 4

---

1 αὐτὴ def. Po. αὕτη vel αὐτὸ (sc. τὸ γεννῶν) ci. Hu. 5 καὶ φθορὰν Re. καταφθορὰν T κατὰ φθ. Mez. Wy. καὶ καταφθ. Turn. 7. 8 γεννητῶν — ἀγέννητον ci. Bern. cf. p. 262, 20 9 γενόμενον T corr. Turn. 12 λήθ. Gomperz e Diog. L. IV 35 πλήθ. κἀνέμ. Steph. καὶ ἀνέμ. 15 ἀνθρώποις T corr. Steph. 19. 20 ἀπολιποῦσιν T corr. Xyl. interpr. Steph. 22 οὐσίας Iunius θυσίας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Πῶς Πλάτων ἔλεγε τὸν θεὸν ἀεὶ γεωμετρεῖν

Colloquuntur Diogenianus, Plutarchus, Tyndares, Florus, Autobulus

1. Ἐκ δὲ τούτου γενομένης σιωπῆς, πάλιν ὁ Διογενιανὸς ἀρξάμενος 'βούλεσθ'' εἶπεν, 'ἐπεὶ λόγοι περὶ θεῶν γεγόνασιν, ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις αὐτὸν Πλάτωνα C κοινωνὸν παραλάβωμεν, ἐπισκεψάμενοι τίνα λαβὼν γνώμην ἀπεφήνατ' ⟨ἀεὶ⟩ γεωμετρεῖν τὸν θεόν; εἴ γε δὴ θετέον εἶναι τὴν ἀπόφασιν ταύτην Πλάτωνος.' ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος ὡς γέγραπται μὲν ἐν οὐδενὶ σαφῶς τῶν ἐκείνου βυβλίων, ἔχει δὲ πίστιν ἱκανὴν καὶ τοῦ Πλατωνικοῦ χαρακτῆρός ἐστιν, εὐθὺς ὑπολαβὼν ὁ Τυνδάρης 'οἴει γάρ' εἶπεν, 'ὦ Διογενιανέ, τῶν περιττῶν τι καὶ δυσθεωρήτων αἰνίττεσθαι τὸν λόγον, οὐχ ὅπερ αὐτὸς εἴρηκε καὶ γέγραφεν πολλάκις, ὑμνῶν γεωμετρίαν ὡς ἀποσπῶσαν ἡμᾶς προσισχομένους τῇ αἰσθήσει καὶ ἀποστρέφουσαν D ἐπὶ τὴν νοητὴν καὶ ἀίδιον φύσιν, ἧς θέα τέλος ἐστὶ φιλοσοφίας οἷον ἐποπτεία τελετῆς; ὁ γὰρ ἡδονῆς καὶ ἀλγηδόνος ἧλος, ᾧ πρὸς τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν προσηλοῖ (Plat. Phaed. 83 d), μέγιστον κακὸν ἔχειν ἔοικεν τὸ τὰ αἰσθητὰ ποιεῖν ἐναργέστερα τῶν νοητῶν καὶ καταβιάζεσθαι [καὶ] πάθει μᾶλλον ἢ λόγῳ κρίνειν τὴν διάνοιαν· ἐθιζομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ σφόδρα πονεῖν καὶ ἥδεσθαι τῷ περὶ τὰ σώματα πλανητῷ καὶ μεταβλητῷ προσέχειν ὡς ὄντι τοῦ ἀληθῶς ὄντος τυφλοῦται καὶ τὸ 'μυρίων' ἀντάξιον 'ὀμμάτων' (Plat. Rep. 527 e) ὄργανον ψυχῆς καὶ φέγγος ἀπόλλυσιν, ᾧ μόνῳ θεατόν ἐστι τὸ θεῖον. πᾶσι μὲν οὖν τοῖς καλουμένοις E μαθήμασιν, ὥσπερ ἀστραβέσι καὶ λείοις κατόπτροις, ἐμφαίνεται τῆς τῶν νοητῶν ἀληθείας ἴχνη καὶ

---

7 ἐπισκεψόμ. ci. Hu. 8 add. Mez. 11 βιβλ. edd. inde a Xyl. 13 οἴοι T corr. Basil. 16 προσισχ. Turn. προϊσχ. 19 ᾧ — προσηλοῖ] scil. Plato ὃς edd. inde a Steph. 21 del. Xyl. 25 ὀνομάτων T corr. Vulc. Xyl.

εἴδωλα· μάλιστα δὲ γεωμετρία κατὰ τὸν Φιλόλαον (Vorsokr. 44 A 7 a) *ἀρχὴ καὶ μητρόπολις οὖσα τῶν ἄλλων ἐπανάγει καὶ στρέφει τὴν διάνοιαν, οἷον ἐκκαθαιρομένην καὶ ἀπολυομένην ἀτρέμα τῆς αἰσθήσεως. διὸ καὶ Πλάτων αὐτὸς ἐμέμψατο τοὺς περὶ Εὔδοξον καὶ Ἀρχύταν καὶ Μέναιχμον εἰς ὀργανικὰς καὶ μηχανικὰς κατασκευὰς τὸν τοῦ στερεοῦ διπλασιασμὸν ἀπάγειν ἐπιχειροῦντας, ὥσπερ πειρωμένους δίχα λόγου δύο μέσας ἀνὰ λόγον, ᾗ παρείκοι, λαβεῖν· ἀπόλλυσθαι γὰρ οὕτω καὶ δια-* F *φθείρεσθαι τὸ γεωμετρίας ἀγαθὸν αὖθις ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ παλινδρομούσης καὶ μὴ φερομένης ἄνω μηδ' ἀντιλαμβανομένης τῶν ἀιδίων καὶ ἀσωμάτων εἰκόνων, πρὸς αἷσπερ ὢν ὁ θεὸς ἀεὶ θεός ἐστιν'* (Plat. Phaedr. 249 c).

2. *Μετὰ δὲ τὸν Τυνδάρην ὁ* **Φλῶρος**, *ἑταῖρος ὢν* 719 *αὐτοῦ | καὶ προσποιούμενος ἀεὶ μετὰ παιδιᾶς ἐραστὴς εἶναι καὶ φάσκων, 'ὤνησας' ἔφη 'τὸν λόγον οὐ σεαυτοῦ ποιησάμενος ἀλλὰ κοινόν· ἐλέγξαι γὰρ ἔδωκας αὐτὸν ἀποδεικνύοντα μὴ θεοῖς οὖσαν ἀλλ' ἡμῖν ἀναγκαίαν τὴν γεωμετρίαν· οὐ γάρ τί που καὶ θεὸς δεῖται μαθήματος οἷον ὀργάνου στρέφοντος ἀπὸ τῶν γενητῶν καὶ περιάγοντος ἐπὶ τὰ ὄντα τὴν διάνοιαν· ἐν αὐτῷ γάρ ἐστιν ἐκείνῳ καὶ σὺν αὐτῷ καὶ περὶ αὐτόν. ἀλλ' ὅρα μή τι σοι προσῆκον ὁ Πλάτων καὶ οἰκεῖον αἰνιττόμενος λέληθεν, ἅτε δὴ τῷ*

4 ss. v. Marcell. 14 Vorsokrat. 47 A 15 cf. Diog. L. VIII 83 al. 8 cf. 579 c 16 cf. 752 e 21 s. ad verba cf. 764 e

1 δὲ Ald. δή *Φιλόλαον* Hu. *φίλαον* T *Φίλωνα* edd. inde ab Ald. 8 *ὥσπερ* Turn. ὅπερ *δίχα λόγου* Wil. *διαλόγου* T *δι' ἀλόγου* Holwerda *ἀνὰ λόγον* Madv. (ut Diog. L. et Bryan in v. Marc. 14) *ἀνάλογον* 8. 9 *ὥσπερ . . . . . λαβεῖν* del. Wy., def. Holwerda coll. v. Marc. ᾗ Herw. μὴ 12 *οἷσπερ* T Plato, corr. Bern. 13 *θεῖός ἐστιν* Platonis codd. 14 ὢν Basil. ἦν 16 *καὶ φάσκων* susp., fort. *κ. θεραπεύων* vel sim., aut potius del. Hu. 17. 18 *ἀποδεικνύοντι* ci. Wy., sed Tyndaris explanatio hoc demonstravit 21 *ἐκεῖνα* Vulc., non opus vid. 22 *σοι προσῆκον*] ut Lacedaemonio (p. 259, 18)

Σωκράτει τὸν Λυκοῦργον ἀναμιγνὺς οὐχ ἧττον ἢ τὸν
Πυθαγόραν, ⟨ὡς⟩ ᾤετο Δικαίαρχος (FHG II 243). *ὁ γὰρ*
Λυκοῦργος οἶσθα δήπουθεν ὅτι τὴν ἀριθμητικὴν ἀνα-
λογίαν, ὡς δημοκρατικὴν καὶ ὀχλικὴν οὖσαν, ἐξέβαλεν ἐκ B
τῆς Λακεδαίμονος, ἐπεισήγαγεν δὲ τὴν γεωμετρικήν, ὀλιγ-
αρχίᾳ σώφρονι καὶ βασιλείᾳ νομίμῃ πρέπουσαν· ἡ μὲν
γὰρ ἀριθμῷ τὸ ἴσον ἡ δὲ λόγῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμει·
καὶ οὐ πάνθ' ὁμοῦ μίγνυσιν, ἀλλ' ἔστιν χρηστῶν καὶ πονη-
ρῶν εὔσημος ἐν αὐτῇ διάκρισις, οὐ ζυγοῖς οὐδὲ κλήροις
ἀρετῆς δὲ καὶ κακίας διαφορᾷ τὸ οἰκεῖον ἀεὶ διαλαγχα-
νόντων. ταύτην ὁ θεὸς ἐπάγει τὴν ἀναλογίαν τοῖς πράγ-
μασι, δίκην καὶ νέμεσιν, ὦ φίλε Τυνδάρη, προσαγορευο-
μένην καὶ διδάσκουσαν ἡμᾶς τὸ δίκαιον ἴσον, ἀλλὰ μὴ τὸ
ἴσον δεῖν ποιεῖσθαι δίκαιον· ἣν γὰρ οἱ πολλοὶ διώκουσιν
ἰσότητα, πασῶν ἀδικιῶν οὖσαν μεγίστην, ὁ θεὸς ἐξαιρῶν, C
ὡς ἀνυστόν ἐστι, τὸ κατ' ἀξίαν διαφυλάττει, γεωμετρι-
κῶς τῷ κατὰ λόγον τὸ κατὰ νόμον ὁριζόμενος.'

3. *Ταῦθ' ἡμεῖς ἐπῃνοῦμεν. ὁ δὲ Τυνδάρης φθονεῖν ἔφα-*
σκεν καὶ παρεκάλει τὸν Αὐτόβουλον *ἅψασθαι Φλώρου*
καὶ κολάσαι τὸν λόγον. ὁ δὲ τοῦτο μὲν ἀπεῖπεν, ἰδίαν δέ
τινα δόξαν ἀντιπαρήγαγεν. ἔφη γὰρ οὔτε τὴν γεωμετρίαν
ἄλλου τινὸς ἢ τῶν περὶ τὰ πέρατα συμπτωμάτων καὶ
παθῶν εἶναι θεωρητικήν, οὔτε τὸν θεὸν ἑτέρῳ τινὶ τρόπῳ
κοσμοποιεῖν ἢ περατοῦντα τὴν ὕλην ἄπειρον οὖσαν, οὐ
μεγέθει καὶ πλήθει, διὰ δ' ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν D
αὐτῆς τὸ ἀόριστον καὶ ἀπεράτωτον ἄπειρον εἰωθότων
καλεῖν τῶν παλαιῶν. καὶ γὰρ ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμα πέρας
ἐστὶ τοῦ μεμορφωμένου καὶ ἐσχηματισμένου παντός, ὧν

3 s. cf. 484 b 643 c 6 ss. Plat. Legg. VI 757 b Isocrat. VII 21 (Pohlenz, Staatsged. u. Staatslehre d. Griech. p. 134) 15 cf. 643 b 24 cf. 1001 b 616 a

2 add. Osann 9 *αὐτῶι* T corr. Mez. 17 *τὸ* Wy. *καὶ* 21 *οὔτε τὴν γ.* Xyl. *οὐτόπον γεωμετρεῖν* T¹ *οὔτε τὸ γεωμετρεῖν* m. post. T 26 *ἀπερατώτατον* T corr. Emp. 28 *μεμορφ.* Steph. *μορφουμενου*

στερήσει καθ' αὑτὴν ἄμορφος ἦν καὶ ἀσχημάτιστος· ἀριθμῶν δὲ καὶ λόγων ἐγγενομένων, οἷον δεθεῖσα καὶ περιληφθεῖσα γραμμαῖς ἐκ δὲ τῶν γραμμῶν ἐπιπέδοις καὶ βάθεσιν, εἴδη τὰ πρῶτα καὶ διαφορὰς σωμάτων ὥσπερ θεμελίων παρέσχεν πρὸς γένεσιν ἀέρος καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ πυρός· ὀκταέδρων γὰρ καὶ εἰκοσαέδρων, ἔτι δὲ πυραμίδων καὶ κύβων ἰσότητας ἐν πλευραῖς καὶ ὁμοιότητας ἐν
E γωνίαις καὶ ἁρμονίας ἀνασχεῖν ἐξ ὕλης ἀτάκτου καὶ πλανητῆς ἄνευ τοῦ περιορίζοντος καὶ διαρθροῦντος ἕκαστα γεωμετρικῶς ἄπορον ἦν καὶ ἀδύνατον. ὅθεν ἀπείρῳ πέρατος ἐγγενομένου τὸ πᾶν ἡρμοσμένον καὶ κεκραμένον ἄριστα καὶ πεπερασμένον γέγονέν τε καὶ γίνεται, τῆς μὲν ὕλης ἀεὶ βιαζομένης εἰς τὸ ἀόριστον ἀναδῦναι καὶ φευγούσης τὸ γεωμετρεῖσθαι, τοῦ δὲ λόγου καταλαμβάνοντος αὐτὴν καὶ περιγράφοντος καὶ διανέμοντος εἰς ἰδέας καὶ διαφοράς, ἐξ ὧν τὰ φυόμενα πάντα τὴν γένεσιν ἔσχεν καὶ σύστασιν.

4. Ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσιν ἠξίουν καὶ ἐμὲ συμβαλέσθαι τι
F πρὸς τὸν λόγον αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ τὰς μὲν εἰρημένας δόξας ὡς ἰθαγενεῖς καὶ ἰδίας αὐτῶν ἐκείνων ἐπήνεσα καὶ τὸ εἰκὸς ἔφην ἔχειν ἱκανῶς· 'ὅπως δ'' εἶπον 'ἑαυτῶν μὴ καταφρονῆτε μηδ' ἔξω βλέπητε παντάπασιν, ἀκούσατε τὸν μάλιστα παρὰ τοῖς καθηγηταῖς ἡμῶν εὐδοκιμοῦντα
720 περὶ τούτου λόγον. | ἔστι γὰρ ἐν τοῖς γεωμετρικωτάτοις θεωρήμασιν, μᾶλλον δὲ προβλήμασι, τὸ δυεῖν εἰδῶν δοθέντων ἄλλο τρίτον παραβάλλειν τῷ μὲν ἴσον τῷ δ' ὅμοιον· ἐφ' ᾧ καί φασιν ἐξευρεθέντι θῦσαι τὸν Πυθαγόραν· πολὺ

25—27 Euclid. Elem. VI 25

---

4 βαθέσιν T corr. Bern. 11 ἐνγεν. T corr. Steph. 12 πεπρασμ. T corr. Ald. 18 ἠξίου· T corr. Mez. 21. 22 ἑαυτ. — καταφρ.] ratio quae sit non plane dispicitur (Hu.). 'Plut. de Platonicis cogitare videtur, qui extra scholam auxilium petunt, quare doctrinam vere in schola excultam profert' Po. 26 ἄλλο τρίτον Xyl. ἀλλότριον τὸ μὲν — τὸ δὲ T[1] corr. T m. p. Leonicus

γὰρ ἀμέλει γλαφυρώτερον τοῦτο καὶ μουσικώτερον ἐκείνου τοῦ θεωρήματος, ὃ τὴν ὑποτείνουσαν ἀπέδειξεν ταῖς περὶ τὴν ὀρθὴν ἴσον δυναμένην.' 'εὖ λέγεις' εἶπεν ὁ Διογενιανός, 'ἀλλὰ τί τοῦτο πρὸς τὸν λόγον;' 'εἴσεσθε ῥᾳδίως' εἶπον 'ἀναμνήσαντες αὐτοὺς τῆς ἐν Τιμαίῳ (48 e ss.) *διαιρέσεως, ᾗ διεῖλε τριχῇ τὰ πρῶθ', ὑφ' ὧν τὴν γένεσιν ὁ κόσμος ἔσχεν, ὧν τὸ μὲν θεὸν τῷ δικαιοτάτῳ τῶν ὀνομάτων τὸ δ' ὕλην τὸ δ' ἰδέαν καλοῦμεν. ἡ μὲν οὖν ὕλη τῶν* B *ὑποκειμένων ἀτακτότατόν ἐστιν, ἡ δ' ἰδέα τῶν παραδειγμάτων κάλλιστον, ὁ δὲ θεὸς τῶν αἰτίων ἄριστον. ἐβούλετ' οὖν μηθέν, ὡς ἀνυστὸν ἦν, ὑπολιπεῖν † ὁριστὸν καὶ ἀόριστον, ἀλλὰ κοσμῆσαι λόγῳ καὶ μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ τὴν φύσιν, ἕν τι ποιῶν ἐκ πάντων ὁμοῦ τῶν ὑποκειμένων, οἷον ⟨ἡ⟩ ἰδέα καὶ ὅσον ἡ ὕλη γενόμενον. διὸ τοῦτο πρόβλημα δοὺς αὑτῷ, δυεῖν ὄντων τρίτον ἐποίησε καὶ ποιεῖ καὶ φυλάττει διὰ παντὸς τὸ ἴσον τῇ ὕλῃ καὶ ὅμοιον τῇ ἰδέᾳ τὸν κόσμον· ἀεὶ γὰρ ὢν διὰ τὴν σύμφυτον ἀνάγκην τοῦ σώματος ἐν γενέσει καὶ μετατροπῇ καὶ πάθεσι παντοδαποῖς* C *ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ δημιουργοῦ βοηθεῖται τῷ λόγῳ πρὸς τὸ παράδειγμα τὴν οὐσίαν ὁρίζοντος· ᾗ καὶ κάλλιον τοῦ συμμέτρου τὸ περὶ μέτρον τῶν ὄντων.'*

---

1 *γλαφυρότερον* T corr. Duebn. 2 ὃ] ᾧ ci. Wy. 4 *εἴσεσθαι* T corr. Ald. 5 *αὑτ.* Xyl. *αὐτ.* 6 *ὧν* Mez. *οὗ* 8 *εἰδέαν* T[1] corr. T m. p. Ald., item v. 9 11 *ὁρ. καὶ* del. Xyl. Mez. Re. *καὶ* del. Wy. *ἀπέρατον* (vel *ἄτακτον*) *καὶ* ci. Turn. Vulc. *ἀνάρμοστον καὶ* Doe. *ῥευστὴν καὶ* Apelt ex 882 c 14 *ἡ* add. Duebn. *εἰδέα* T[1] corr. Ald., item v. 16 *γενομένη* T corr. Steph. 15 *δοῦσα αὐτῶι* T corr. Madv. 16 *τὸ* del. Mez. 20 *ᾗ* Turn. *ἣ* 21 *τὸ περὶ μέτρον* R. M. Jones (Class. Philol. VII, 1912, 76 s., coll. Plat. Phileb. 66 a. b) *τὸ περίμετρον* T edd. *τῶν ὄντων*] gen. partit.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Διὰ τί τῆς ἡμέρας ἠχωδεστέρα ἡ νύξ

Colloquntur Ammonius, Boëthus, Plutarchus, Thrasyllus, Aristodemus

1. *Θόρυβός τις, ἑστιωμένων ἡμῶν Ἀθήνησι παρ' Ἀμμωνίῳ, τὴν οἰκίαν περιήχησεν, ἔξωθεν ἐπιβοωμένων τὸν στρατηγόν· ἐστρατήγει δὲ τὸ τρίτον ὁ Ἀμμώνιος. ἐπεὶ δὲ* D *πέμψας τῶν περὶ αὑτόν τινας ἔπαυσε τὴν ταραχὴν καὶ παρέπεμψαν τοὺς ἀνθρώπους, ἐζητοῦμεν ἡμεῖς, διὰ τί τῶν ἔξωθεν βοώντων συνεξακούουσιν οἱ ἐντὸς οἱ δ' ἔξω τῶν ἐντὸς οὐχ ὁμοίως. καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἔφη τοῦτο μὲν ὑπ' Ἀριστοτέλους* (Probl. 903 b 13) *λελύσθαι· τὴν γὰρ φωνὴν τῶν ἔνδον ἔξω φερομένην εἰς ἀέρα πολὺν καὶ ἀναπεπταμένον εὐθὺς ἐξαμαυροῦσθαι καὶ διασπείρεσθαι, τὴν δ' ἔξωθεν εἴσω κατιοῦσαν οὐδὲν τοιοῦτο πάσχειν ἀλλὰ συνέχεσθαι καὶ διαμένειν εὔσημον· ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον λόγου δεῖσθαι, τὸ νυκτὸς ἠχωδεστέρας εἶναι τὰς φωνὰς καὶ πρὸς τῷ μεγέθει τὴν τρανότητα καθαρῶς συνδιαφυλάττειν. 'ἐμοὶ μὲν οὖν' εἶπεν 'οὐ φαύλως ἡ πρόνοια δοκεῖ* E *μεμηχανῆσθαι τῇ ἀκοῇ σαφήνειαν, ὅτε τῆς ὄψεως οὐδὲν ἢ κομιδῇ τι μικρὸν ἔργον ἐστί· σκοτεινὸς γὰρ ὢν ὁ ἀὴρ κατ' Ἐμπεδοκλέα* (fr. 49) *'νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος', ὅσον τῶν ὀμμάτων ἀφαιρεῖται τοῦ προαισθάνεσθαι, διὰ τῶν ὤτων ἀποδίδωσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ τὰ δι' ἀνάγκης*

---

2 cf. Ps. Aristot. Probl. 903 a 7—26; 899 a 19—21 Alex. Aphrod. Probl. II 42 Spengel

---

5 *θόρυβώς* T corr. Ald. 8 *αὑτ.* Doe. *αὐτ.* [*καὶ*] *παραπέμψαντες τ. ἀ.* ci. Doe. 22 *ἐρεμναίης* ci. Nauck *ἀλαώπ.* Xyl. *ἀγλαώπ.* 24 s. *καὶ τῶν δι' ἀ. φ. περαινομένων τὰ αἴτια* (an *τὴν αἰτίαν*? Ha.) cum Xyl. interpr. ci. Emp., sed opponuntur eae causae, quae naturae necessitate eveniunt, arbitrio Providentiae (l. 19 s.) *δι' ἀνάγκης* ⟨*καὶ*⟩ *φύσει* dub. Hu., sed fort. non opus

φύσει περαινόμενα τῶν αἰτίων ἀνευρίσκειν καὶ τοῦτο τοῦ
φυσικοῦ ἴδιόν ἐστιν, ἡ περὶ τὰς ὑλικὰς καὶ ὀργανικὰς
ἀρχὰς πραγματεία, τίς ἄν' ἔφη 'πρῶτος ὑμῶν εὐπορήσειεν
λόγου τὸ πιθανὸν ἔχοντος;'

2. Ἡσυχίας δὲ γενομένης Βόηθος ἔφη νέος μὲν ὢν
ἔτι καὶ σοφιστεύων ἀπὸ γεωμετρίας αἰτήμασι χρῆσθαι
καὶ λαμβάνειν ἀναποδείκτους ὑποθέσεις, νυνὶ δὲ χρή- F
σεσθαί τισι τῶν προαποδεδειγμένων ὑπ' Ἐπικούρου
(fr. 323). 'φέρεται τὰ ὄντ' ἐν τῷ μὴ ὄντι· πολὺ γὰρ
κενὸν ἐνδιέσπαρται καὶ μέμικται ταῖς τοῦ ἀέρος ἀτόμοις·
ὅταν μὲν οὖν ᾖ διακεχυμένος καὶ πλάτος ἔχων καὶ περι-
δρομὴν ὑπὸ μανότητος, μικρὰ καὶ λεπτὰ τὰ μεταξὺ τῶν
μορίων κενὰ λείπεται | καὶ πολλὴν αἱ ἄτομοι κατεσπαρ- 721
μέναι χώραν ἐπέχουσιν· ὅταν δὲ συσταλῇ καὶ πίλησις εἰς
ὀλίγον αὐτῶν γένηται καὶ συμπέσωσιν ἀποβιασθεῖσαι
πρὸς ἀλλήλας, πολλὴν εὐρυχωρίαν ἔξω καὶ διαστάσεις
μεγάλας ποιοῦσιν, τοῦτο δὲ γίνεται νυκτὸς ὑπὸ ψυχρό-
τητος· ἡ γὰρ θερμότης χαλᾷ καὶ διίστησιν καὶ λύει τὰς
πυκνώσεις, διὸ πλείονα τόπον τὰ ζέοντα καὶ μαλασσό-
μενα καὶ τηκόμενα τῶν σωμάτων ἐπιλαμβάνει· καὶ τοὐν-
αντίον αὖ πάλιν τὰ πηγνύμενα καὶ ψυχόμενα συγχωρεῖ
πρὸς ἄλληλα καὶ συνάγεται καὶ ἀπολείπει [καὶ] κενότητας
ἐν τοῖς περιέχουσιν ἀγγείοις καὶ τόπους, ἐξ ὧν ὑποκεχώ-
ρηκεν. ἡ δὲ φωνὴ προσφερομένη καὶ προστυγχάνουσα σώ- B
μασι πολλοῖς καὶ ἀθρόοις ἢ τυφλοῦται παντάπασιν ἢ δια-
σπάσματα λαμβάνει μεγάλα καὶ πολλὰς ἀντικρούσεις καὶ
διατριβάς· ἐν δὲ κενῷ καὶ σωμάτων ἐρήμῳ διαστήματι

16 cf. 383 b

1 s. τῆς φυσικῆς (propter hiatum) ci. Doe. 3 πραγματία T corr. Xyl. 6 ⟨τοῖς⟩ ἀπὸ γ. αἰ. Mez. 7. 8 χρήσασθαι T corr. Turn. 12 λεπτὰ ⟨πολλὰ⟩ dub. Usener 13 κατεσπαρμένην T corr. Usener 16 διασπάσεις T corr. Wy. 22 del. Basil. 23 τόπους Doe. (coll. p. 269, 18) τόποις T Usener 24 δὲ] δὴ Usener 27 καινῶι T[1] corr. m. post. T Xyl.

λεῖον δρόμον ἔχουσα καὶ συνεχῆ καὶ ἄπταιστον ἐξικνεῖται πρὸς τὴν ἀκοήν, ὑπὸ τάχους ἅμα τῷ λόγῳ διασῴζουσα τὴν σαφήνειαν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ τῶν ἀγγείων τὰ κενὰ πληττόμενα μᾶλλον ὑπακούει ⟨ταῖς⟩ πληγαῖς καὶ τὸν ἦχον ἀποτείνει μακράν, πολλάκις δὲ καὶ κύκλῳ περιφερόμενον διαδίδωσι πολύ· τὸ δ' [ἀγγεῖον] ἐμπλησθὲν ἢ (C) στερεοῦ σώματος ἤ τινος ὑγροῦ παντάπασιν γίνεται κωφὸν καὶ ἄναυδον, ὁδὸν οὐκ ἐχούσης οὐδὲ χώραν ᾗ δίεισι τῆς φωνῆς. αὐτῶν δὲ τῶν σωμάτων χρυσὸς μὲν καὶ λίθος ὑπὸ πληρότητος ἰσχνόφωνα καὶ δυσηχῆ καὶ ταχὺ κατασβεννυσι τοὺς φθόγγους ἐν αὐτοῖς· εὔφωνος δὲ καὶ λάλος ὁ χαλκός, ᾗ πολύκενος καὶ ὄγκον ἐλαφρὸς καὶ λεπτός, οὐ πολλοῖς συντεθλιμμένος ἐπαλλήλοις σώμασιν, ἀλλ' ἄφθονον ἔχων τὸ τῆς † ἐπιεικοῦς καὶ ἀναφοῦς μεμιγμένον οὐσίας, ἣ ταῖς τ' ἄλλαις κινήσεσιν εὐπορίαν δίδωσι τήν τε φωνὴν εὐμενῶς ὑπολαμβάνουσα παραπέμπει, μέχρι ἂν (D) ἁψάμενός τις ὥσπερ ἐν ὁδῷ καταλάβῃ καὶ τυφλώσῃ [τὸ κενόν]· ἐνταῦθα δ' ἔστη καὶ ἀπεπαύσατο τοῦ πρόσω χωρεῖν διὰ τὴν ἀντίφραξιν. ταῦτ'' ἔφη 'δοκεῖ μοι τὴν νύκτα ποιεῖν ἠχώδη, τὴν δ' ἡμέραν ἧττον, θερμότητι καὶ διαχύσει τοῦ ἀέρος μικρὰ τὰ διαστήματα τῶν ἀτόμων ποιοῦσαν· μόνον' ἔφη 'μηδεὶς ἐνιστάσθω πρὸς τὰς πρώτας ὑποθέσεις.'

3. Κἀγώ, τοῦ Ἀμμωνίου κελεύοντος εἰπεῖν τι πρὸς

---

4 ss. 995 e **12** cf. 691 a **17** s. 995 e. f

---

2 *τοῦ λόγου* (scil. *τὴν σαφ.*) ci. Hu. **4** add. Doe. coll. 995 e **5** *ἀποτίνει* T corr. Ald. **6** *πολύν* ci. Wy. Usener ⟨*ἐπὶ*⟩ *πολύ* Re. *ἀγγ.* del. Usener **8** *ἢ* T[1] corr. m. post. T Basil., item l. 12 **10** *δυσυχῆ* T corr. Ald. **12** *ἢ* T[1] corr. m. p. ⟨*τὸν*⟩ *ὄγκον* ci. Usener probab. **13** *ἀλλὰ φθόνον* T[1] corr. m. p. T Basil. **14** *ἐπιεικ.* def. Bern. *παρεικούσης* (an *ὑπεικ.*? Hu.) dub. Usener **16. 17** *ἂν ἀψ.* m. p. T Turn. *ἀναψ.* T[1] **17** s. del. Usener cf. p. 267, 25 et 995 e. f **19** *ἀντίφρ.* Xyl. *ἀντίπραξιν* **21** *διαχύσει* Usener (cf. p. 267, 11) *διαλύσει* *μικρὰ* Usener *μακρὰ* (sed prius α adrasum) T

αὐτόν, ‘αἱ μὲν πρῶταί σοι τῶν ὑποθέσεων’ ἔφην, ‘ὦ φίλε
Βόηθε, καίπερ πολὺ τὸ κενὸν ἔχουσαι μενέτωσαν· τῇ δὲ
φωνῇ τὸ κενὸν οὐκ ὀρθῶς πρὸς σωτηρίαν καὶ κίνησιν
ὑποτίθεσθε. σιωπῆς γὰρ οἰκεῖον καὶ ἡσυχίας τὸ ἀναφὲς
καὶ ἀπαθὲς καὶ ἄπληκτον, ἡ δὲ φωνὴ πληγὴ σώματος δι- E
ηχοῦς, διηχὲς δὲ τὸ συμπαθὲς αὐτῷ καὶ συμφυὲς εὐκίνη-
τον δὲ καὶ κοῦφον καὶ ὁμαλὸν καὶ ὑπήκοον † τοῦ δι’ εὐ-
τονίαν καὶ συνέχειαν, οἷός ἐστι παρ’ ἡμῖν ὁ ἀήρ· καὶ γὰρ
ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ἄφωνα καθ’ ἑαυτά, φθέγγεται δὲ
πνεύματος ἐμπεσόντος ἅπαντα καὶ ψόφους καὶ πατάγους
ἀναδίδωσιν· χαλκῷ δὲ κενοῦ μὲν οὐδὲν μέτεστιν; ὁμαλῷ
δὲ πνεύματι καὶ λείῳ κεκραμένος εὔπληκτός ἐστι καὶ
ἠχώδης· εἰ δὲ δεῖ τῇ ὄψει τεκμαίρεσθαι, φαίνεται μᾶλλον
ὁ σίδηρος ἔχων τι σαθρὸν καὶ πολύκενον καὶ τενθρη-
νῶδες, ἔστι δὲ κακόφωνος σφόδρα καὶ τῶν μεταλλικῶν F
κωφότατος. οὐδὲν οὖν ἔδει τῇ νυκτὶ παρέχειν πράγματα
συσπῶντας αὐτῆς τὸν ἀέρα καὶ συντείνοντας ἑτέρωθι δ’
αὖ χώρας καὶ κενότητας ἀπολείποντας, ὥσπερ ἐμποδὼν
ὄντα τῇ φωνῇ τὸν ἀέρα καὶ φθείροντα τὴν οὐσίαν, ἧς
αὐτὸς οὐσία καὶ σῶμα καὶ δύναμίς ἐστιν. ἄνευ δὲ
τούτων ἔδει δή που τὰς ἀνωμάλους νύκτας, οἷον ὁμιχλώ-
δεις καὶ δυσχειμέρους, ἠχωδεστέρας εἶναι τῶν αἰθρίων
καὶ κεκραμένων ὁμαλῶς | (διὰ τὸ δεῦρο μὲν συνωθεῖν τὰς 722
ἀτόμους ἐκεῖ δ’ ὅθεν μεθίστανται χώραν ἔρημον ἀπο-
λείπειν σωμάτων), καὶ τὸ δὴ προχειρότατον, ἡμέραν ψυ-
χρὰν ἠχωδεστέραν εἶναι νυκτὸς ἀλεεινῆς καὶ θερινῆς· ὧν
οὐδέτερον ἀληθές· ἐστι. διὸ τὸν λόγον τοῦτον ἀπο-

1 σου edd. inde ab Ald. 2 καίπερ πολὺ Mez. Pat. περὶ πολὺ T περίπολυ Re. ὑπέρπολυ Bern. 4 ὑποτίθεσθαι T corr. Mez. -σαι Chatzidakis 7 τοῦ] αὐτοῦ (scil. τοῦ πλήττοντος σώματος) ci. Re. τοῦ ⟨πλήττοντος⟩ Wy. probab. 11 κενοῦ μὲν Basil. κινουμένωι μὲν 16 κωφ. Xyl. κουφότ. 18 ἀπολιπόντας T corr. Emp. ἐν ποδῶν T corr. Ald. 20 σῶμα Re. coll. p. 270, 16 σχῆμα T 21 ἔδει m. post. T Steph. ἐπεὶ T[1] 23 τὰς Steph. τοὺς 24 ἀπολιπεῖν T corr. Emp. 27 ἐστι. διὸ Steph. ἐστιν. ὁ T ἐστιν. ὅ⟨θεν⟩ Turn.

λελοιπὼς ἐπιβάλλω τὸν Ἀναξαγόραν (A 74), ὑπὸ τοῦ ἡλίου λέγοντα κινεῖσθαι· τὸν ἀέρα κίνησιν τρομώδη καὶ παλμοὺς ἔχουσαν, ὡς δῆλόν ἐστι τοῖς διὰ τοῦ φωτὸς ἀεὶ διᾳττουσι ψήγμασι μικροῖς καὶ θραύμασιν, ἃ δή τινες τίλας καλοῦσιν· ταῦτ᾽ οὖν φησιν ὁ ἀνὴρ πρὸς τὴν θερμότητα σίζοντα καὶ ψοφοῦντα δι᾽ ἡμέρας δυσηκόους τῷ ψόφῳ τὰς
B φωνὰς ποιεῖν, νυκτὸς δὲ † φαίνεσθαι τὸν σάλον αὐτῶν καὶ τὸν ἦχον.᾽

4. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ᾽ εἰπόντος Ἀμμώνιος ἔφη ʽγελοῖοι μὲν ἴσως φανούμεθα, καὶ Δημόκριτον ἐλέγχειν οἰόμενοι καὶ Ἀναξαγόραν ἐπανορθοῦσθαι θέλοντες· οὐ μὴν ⟨ἀλλ᾽⟩ ἀφαιρετέον γε τῶν Ἀναξαγόρου σωμάτων τὸν σιγμόν οὔτε γὰρ πιθανὸς οὔτ᾽ ἀναγκαῖος, ἀλλ᾽ ὁ τρόμος ἀρκεῖ τῶν σωμάτων καὶ ἡ κίνησις ἐν τῷ φωτὶ κλονουμένων τὰς φωνὰς διασπᾶν καὶ διαρρίπτειν πολλάκις. ὁ γὰρ ἀήρ, ὥσπερ εἴρηται (721 f), σῶμα τῆς φωνῆς καὶ οὐσίαν ἐμπαρέχων ἑαυτόν, ἐὰν μὲν ᾖ σταθερός, εὐθύπορα καὶ λεῖα καὶ συνεχῆ τὰ τῶν ψόφων μόρια καὶ κινήματα πόρρωθεν δια-
C δίδωσι· νηνεμία γὰρ ἠχῶδες καὶ γαλήνη, καὶ τοὐναντίον, ὡς Σιμωνίδης φησίν (fr. 41; II 79 D.),

ʽοὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ᾽ ὦρτ᾽ ἀνέμων,
ἅ τις κατεκώλυε κιδναμένα μελιαδέα γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν᾽·

πολλάκις μὲν γὰρ οὐδὲ τὸ σχῆμα τῆς φωνῆς ὁ τοῦ ἀέρος σάλος ἔναρθρον ἐᾷ πρὸς τὴν αἴσθησιν ἐξικνεῖσθαι καὶ διαμεμορφωμένον, ἀεὶ μέντοι τι τοῦ πλήθους φθείρει καὶ

1ss. Ps. Arist. Probl. 903a 8ss. cf. Capelle in N. Jahrb. 1919 p. 98

---

4 θραύσμ. Wy. (in Indice) 7 ὑφίεσθαι ci. Doe. μαραίνεσθαι Bern. ἀφανίζεσθαι Castiglioni 11 add. m. p. T Turn. 17 ἑαυτὸ ras. 1 l. ν T ἧς τὰ θέρος T corr. g (teste Wy.) Leonicus 22 ἅ τις] inter α et τ ras. 1 l. T κιδν. Wy. σκιδν. T -μέναν Re. Schneidewin 25 ἔναρθρος T corr. Basil. 26 αἰεί T corr. Ald. φθείρει vel ἀφαιρεῖ Wy. φέρει T ⟨ἀπο⟩φέρει ci. Po.

τοῦ μεγέθους. ἡ μὲν οὖν νὺξ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν ἔχει κινητικὸν ἀέρος, ἡ δ' ἡμέρα μέγα, τὸν ἥλιον, ὥσπερ αὐτὸς ὁ Ἀναξαγόρας (722 a) εἴρηκεν.'

5. Ὑπολαβὼν δὲ Θράσυλλος ὁ Ἀμμωνίου υἱός 'εἶτ'' ἔφη 'τί παθόντες, ὦ πρὸς Διός, † εἶπας τῶι θεωρητὰ κινήματα D τοῦ ἀέρος οἰόμεθα δεῖν αἰτιᾶσθαι, τὸν δ' ἐμφανῆ σάλον καὶ σπαραγμὸν αὐτοῦ παρορῶμεν; ὁ γὰρ δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς οὗτος οὐ λανθάνων οὐδ' ἀτρέμα διακινῶν τὰ σμικρότατα τοῦ ἀέρος ἀλλ' εὐθὺς ἐκφανεὶς ἀνίστησιν καὶ κινεῖ πάντα πράγματα (Arat. Phaen. 6)

'δεξιὰ σημαίνων, λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρων'·'

οἱ δ' ἕπονται, καθάπερ ἐκ παλιγγενεσίας 'νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρονέοντες', ὥς φησι Δημόκριτος (fr. 158), οὔτ' ἀφώνοις οὔτ' ἀπράκτοις ἐνεργείαις· ᾗ καὶ τὸν ὄρθρον ὁ Ἴβυκος (fr. 7; II 56 D.) οὐ κακῶς 'κλυτὸν' προσεῖπεν, ἐν ᾧ κλύειν καὶ † ἤδη φθέγγεσθαι συμβέβηκεν. τῆς δὲ νυκτὸς ἀκύμων τὰ πολλὰ καὶ ἄκλυτος ὢν ὁ ἀήρ, ἀναπαυομένων E ἁπάντων, εἰκότως τὴν φωνὴν ἄθραυστον ἀναπέμπει καὶ ἀκέραιον πρὸς ἡμᾶς.'

6. Παρὼν οὖν Ἀριστόδημος [πρὸς ἡμᾶς] ὁ Κύπριος 'ἀλλ' ὅρα' εἶπεν, 'ὦ Θράσυλλε, μὴ τοῦτο μὲν αἱ νυκτομαχίαι καὶ νυκτοπορίαι τῶν μεγάλων στρατοπέδων ἐλέγχουσιν, οὐδὲν ἧττον ἠχωδεστέρας ποιοῦσαι τὰς φωνάς, καίπερ ἐν ταραχῇ καὶ σάλῳ τοῦ ἀέρος ὄντος. ἔχει δέ τι

8 ss. cf. Arist. mund. 399 a 30 ss. 11. 12 655 d 1129 e

1 αὐτὴ Steph. αὕτη 2 μέγα Basil. μετὰ 5 εἶπας] εἶτα edd. veteres, del. Mez. Re. εἴπατε Doe. ἀεί ποτε Kron. τῶι θεωρ.] τα ἀθεώρητα Re. Doe. τὰ νῷ θεωρητὰ Bases, unde ὦ πρὸς Διὸς ὑπάτου, νῷ θ. ci. Hu. εἰπέ, τὰ λόγῳ θεωρητὰ (coll. 876 c, Epicur. ep. I, 47 et fr. 355) Po. 6 τὸν δὲ m. p. T Basil. τὸ τί T[1] 8 οὐδ' Stegmann οὔτε cf. p. 276, 6 12 νέαι T corr. Basil. cf. 655 d 14 ἀταράκτοις (ἀταράχοις Wy.) Bern. ᾗ m. p. T Basil. ἢ T[1] 16 ἤδη καὶ trp. Mez. Ha. καὶ ἤδη ⟨καὶ⟩ Re. καὶ νὴ Δία Doe. Emp. 17 ἄκλυστος ci. Turn. Vulc. 20 del. Wy. (π. ἡ. in T stat infra π. ἡ. v. 19) 24 σάλου T corr. Steph.

καὶ τὸ παρ᾽ ἡμᾶς αἴτιον· αὐτοὶ γὰρ ὧν φθεγγόμεθα νύκτωρ τὰ πολλὰ θορυβώδη καὶ μετὰ πάθους ἐπείγοντος ἐγκελευόμενοί τισιν ἢ διαπυνθανόμενοι συντόνους ποιούμεθα τὰς γεγωνήσεις. τὸ γάρ, ἐν ᾧ μάλιστα καιρῷ F *πεφύκαμεν ἡσυχίαν ἄγειν, ἐξανιστὰν ἡμᾶς ἐπὶ πράξεις καὶ λόγους οὐ μικρὸν οὐδ᾽ ἀτρεμαῖόν ἐστιν, ἀλλὰ μέγα καὶ μεγάλης τινὸς ἀνάγκῃ χρείας ἐπιταχυνόμενον, ὥστε καὶ τὰς φωνὰς φέρεσθαι σφοδροτέρας.᾽* |

723 ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

Διὰ τί τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἄλλος ἄλλον ἔχει στέφανον, τὸν δὲ φοίνικα πάντες· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τὰς μεγάλας φοινικοβαλάνους Νικολάους καλοῦσιν

Collocuntur Herodes, Sospis, Protogenes, Praxiteles, Caphisias

1. *Ἰσθμίων ἀγομένων ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Σώσπιδος ἀγωνοθεσιῶν τὰς μὲν ἄλλας ἑστιάσεις διεφύγομεν, ἑστιῶντος αὐτοῦ πολλοὺς μὲν ἅμα ξένους πάντας δὲ πολλάκις τοὺς πολίτας· ἅπαξ δὲ τοὺς μάλιστα φίλους καὶ φιλολόγους οἴκοι δεχομένου καὶ αὐτοὶ παρῆμεν. ἀπηρ*B*μένων δὲ τῶν πρώτων τραπεζῶν ἧκέν τις Ἡρώδῃ τῷ ῥήτορι παρὰ γνωρίμου νενικηκότος ἐγκωμίῳ φοίνικα καὶ στέφανόν τινα τῶν πλεκτῶν κομίζων. ὁ δὲ ταῦτα μὲν δεξιωσάμενος ἀπέπεμψε πάλιν, ἔφη δ᾽ ἀπορεῖν, τί δήποτε τῶν ἀγώνων στέφανον ἄλλος ἄλλον ἔχει, τὸν δὲ φοίνικα κοινῇ πάντες. ᾽οὐ γὰρ ἐμέ γοῦν᾽ ἔφη ᾽πείθουσιν οἱ τὴν ἰσότητα τῶν φύλλων, οἷον ἀντανισταμένων ἀεὶ καὶ συνεκτρεχόντων, ἀγῶνι καὶ ἁμίλλῃ παραπλήσιόν τι ποιεῖν φάσκοντες αὐτήν τε τὴν ᾽νίκην᾽ παρὰ τὸ μὴ εἶκον ὠνομάσθαι·*

10 de titulo cf. annot. p. 1 23 s. cf. Paus. VIII 48, 2

1 *παρ᾽ ἡμᾶς*] cf. p. 186, 4 *καθ᾽ ἡ.* ci. Ha. 3 *ἐγκελευόμεθα* T corr. Wy. 5 *ἐξανιστᾶν* T corr. Doe. 11 *τοὺς μεγάλους* T corr. dub. Bern., cf. p. 273, 18 18 *παρῆμεν* Basil. *παρῆμιν* 24 *ἔφην* T corr. Xyl.

καὶ γὰρ ἄλλα πάμπολλα μονονοὺ μέτροις τισὶ καὶ σταθμοῖς ἀκριβῶς τὴν τροφὴν διανέμοντα τοῖς ἀντιζύγοις πετάλοις C *ἰσότητα θαυμαστὴν καὶ τάξιν ἀποδίδωσιν. ἐπεὶ πιθανώτεροι τούτων εἰσὶν οἱ τὸ κάλλος καὶ τὴν εὐφυΐαν ἀγαπῆσαι τοὺς παλαιούς, ὡς Ὅμηρον* (ζ 163) *'ἔρνεϊ φοίνικος' ἀπεικάσαντα τὴν ὥραν τῆς Φαιακίδος, ὑπονοοῦντες· οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε δήπουθεν, ὅτι καὶ ῥόδοις καὶ λυχνίσιν, ἔνιοι δὲ καὶ μήλοις καὶ ῥοιαῖς ἔβαλλον ὡς καλοῖς γεραίροντες ἀεὶ τοὺς νικηφόρους. ἀλλ' οὐδὲν οὕτως ἐπιφανῶς ἐκπρεπέστερον ἔχει τῶν ἄλλων ὁ φοῖνιξ, ἅτε μηδὲ καρπὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι φέρων ἐδώδιμον ἀλλ' ἀτελῆ καὶ ἄπεπτον. εἰ γὰρ ὥσπερ ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ παρεῖχε τὴν βάλανον ὄψει τε θεαμάτων καὶ γλυκύτητι τραγημάτων πάντων* D *ἥδιστον, οὐκ ἂν ἦν ἕτερον αὐτῷ παραβαλεῖν· ὁ γοῦν βασιλεύς, ὥς φασιν, ἀγαπήσας διαφερόντως τὸν Περιπατητικὸν φιλόσοφον Νικόλαον, γλυκὺν ὄντα τῷ ἤθει ῥαδινὸν δὲ τῷ μήκει τοῦ σώματος διάπλεων δὲ τὸ πρόσωπον ἐπιφοινίσσοντος ἐρυθήματος, τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας τῶν φοινικοβαλάνων Νικολάους ὠνόμαζεν, καὶ μέχρι νῦν οὕτως ὀνομάζονται.'*

2. *Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Ἡρώδης οὐκ ἀτερπέστερον ἐμβάλλειν ἔδοξεν τοῦ ζητουμένου ⟨τὸ⟩ περὶ τοῦ Νικολάου. 'διὸ καὶ μᾶλλον' ἔφη 'προθυμητέον' ⟨ὁ Σῶσπις⟩ 'ὡς ἕκαστον αὐτῷ τι συνεπεισενεγκεῖν εἰς τὸ ζητούμενον. ἐγὼ* E *δ' εἰσφέρω πρῶτος, ὅτι δεῖ τὴν τῶν νικηφόρων δόξαν ἄφθιτον, ὡς ἀνυστόν ἐστι, καὶ ἀγήρω διαμένειν· ὁ δὲ*

---

14 ss. FHG III 343 (Athen. XIV 652 a al.) F. Gr. Hist. 90 T 1. 13. 10 a. b

---

1 *στάθμαις* ci. Re., sed cf. 643 c 3. 4 *ἔτι δ' ἀπιθαν.* ci. Doe. (non probab.) 8 *ῥόαις* ci. Bern. *ἀεὶ] δὴ* ci. Wy. probab. 13 *γλυκύτητα* T corr. Basil. 14 *παρὰ λαβεῖν* T corr. Steph.: Duebn. 22 add. Mez. 23 huc add. Hu. (post *ἔφη* Leonicus); ad ordinem verborum cf. p. 39, 21. 141, 13. 170, 25 24 *τι* Hu. *τις* T *ὡς ἕκαστος αὐτόν τις ἔπεισεν, συνεισενεγκεῖν* Wy., edd.

φοῖνιξ μακρόβιον μέν ἐστιν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὥς που καὶ τὰ Ὀρφικὰ (fr. 225) ταῦτα μεμαρτύρηκεν

'ζῶον δ' ἶσον ἀκροκόμοισιν
φοινίκων ἔρνεσσιν,'

μόνῳ δ' αὐτῷ σχεδὸν ὑπάρχει τὸ κατὰ πολλῶν οὐκ ἀληθῶς λεγόμενον· τί δὲ τοῦτ' ἔστι; τὸ 'ἐμπεδόφυλλον' εἶναι καὶ ἀείφυλλον· οὔτε γὰρ δάφνην οὔτ' ἐλαίαν οὔτε μυρσίνην οὔτ' ἄλλο τι τῶν μὴ φυλλορροεῖν λεγομένων ὁρῶμεν ἀεὶ ταὐτὰ φύλλα διατηροῦν, ἀλλὰ τοῖς πρώτοις ἀπορρέουσιν ἑτέρων ἐπιβλαστανόντων, ὥσπερ πόλεις ἕκα-
F στον ἀείζωον διαμένει καὶ † ἀμείλικτον· ὁ δὲ φοῖνιξ, οὐθὲν ἀποβάλλων ἀφ' αὑτοῦ τῶν φυομένων, βεβαίως ἀείφυλλός ἐστιν, καὶ τοῦτο δὴ τὸ κράτος αὐτοῦ μάλιστα τῆς νίκης τῷ ἰσχυρῷ συνοικειοῦσιν.'

3. Παυσαμένου δὲ τοῦ Σώσπιδος Πρωτογένης ὁ γραμματικὸς ὀνόματι καλέσας Πραξιτέλην τὸν περιηγη-
724 τήν | 'οὕτω δὴ τούτους' ἔφη 'τοὺς ῥήτορας ἐάσομεν περαίνειν τὸ οἰκεῖον, ἐξ εἰκότων καὶ πιθανῶν ἐπιχειροῦντας, αὐτοὶ δ' ἀφ' ἱστορίας οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν τῷ λόγῳ συμβάλλεσθαι; καίτοι δοκῶ μοι μνημονεύειν ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεγνωκὼς ἔναγχος, ὅτι πρῶτος ἐν Δήλῳ Θησεὺς ἀγῶνα ποιῶν ἀπέσπασε κλάδον τοῦ ἱεροῦ φοίνικος· ᾗ καὶ σπάδιξ ὠνομάσθη.'

4. Καὶ ὁ Πραξιτέλης ⟨'ἔστι⟩ ταῦτ'' εἶπεν, 'ἀλλὰ

---

6 ἐμπεδ. cf. 649 c 7 ss. v. Capelle, Philol. 69 (1910) 288, ann. 71 9 Theophr. h. pl. I 9, 7 al. 10 s. cf. 559 c Isocr. VIII 120 al. 21 s. cf. Paus. VIII 48, 3

---

4 ἔρνεσιν T corr. Re. 5 οὐκ Re. Hu. ὡς T ὡς ἀλ. post ὑπ. vel σχεδὸν trp. Herw. Bern. del. Ha. 8 φυλλοροεῖν T corr. Xyl. 9 ταὐτὰ Xyl. ταῦτα 10 πόλις ci. Re. 11 ἀεὶ ζῶον T corr. Madv. ἀνέκλειπτον ci. Re. ἀεὶ τίκτον Doe. ἀδιάλειπτον Kron. 22 ῇ T[1] corr. m. p. T Basil. 24 add. Wil., qui deinde post εἶπεν lac. indic. (⟨ἀληθῆ⟩ vel sim.? Hu.), sed sufficere vid. ⟨ἔστι⟩ ἀλλὰ] ἄδηλα ci. Wy.

καὶ τοῦ Θησέως αὐτοῦ πυνθάνεσθαι φήσουσιν, ᾧτινι λόγῳ φοίνικος, οὐ δάφνης οὐδ' ἐλαίας, κλάδον ἀπέσπασεν ἀγωνοθετῶν. σκόπει δή, μὴ Πυθικόν ἐστι τὸ νικητήριον, ὡς Ἀμφικτύονος * * κἀκεῖ πρῶτον ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ † δάφνῃ B καὶ φοίνικι τοὺς νικῶντας ἐκόσμησαν, ἅτε δὴ καὶ τῷ θεῷ μὴ δάφνας μηδ' ἐλαίας ἀλλὰ φοίνικας ἀνατιθέντες, ὡς ἐν Δήλῳ Νικίας χορηγήσας Ἀθηναίων καὶ ἐν Δελφοῖς Ἀθηναῖοι καὶ Κύψελος πρότερον Κορίνθιος. ἐπεὶ καὶ φίλαθλος ἄλλως ⟨καὶ⟩ φιλόνικος ἡμῖν ὁ θεός, αὐτὸς μὲν κιθαρίσει καὶ ᾠδῇ καὶ βολαῖς δίσκων, ὡς δ' ἔνιοί φασι, καὶ πυγμῇ, ἁμιλλώμενος, ἀνθρώποις δὲ προσαμύνων ἀγωνιζομένοις, ὡς Ὅμηρος ἐμαρτύρησεν, τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα ποιήσας (Ψ 659)

'ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
δώῃ καμμονίην,'

τῶν δὲ τοξοτῶν (Ψ 850 ss.) τὸν μὲν εὐξάμενον τῷ θεῷ C κατορθῶσαι καὶ λαβεῖν τὰ πρωτεῖα, τὸν δὲ γαῦρον ἀστοχῆσαι τοῦ σκοποῦ μὴ εὐξάμενον. καὶ μὴν οὐδ' Ἀθηναίους εἰκός ἐστιν Ἀπόλλωνι καθιερῶσαι τὸ γυμνάσιον ἀλόγως καὶ αὐτομάτως, ἀλλὰ παρ' οὗ τὴν ὑγίειαν ἔχομεν θεοῦ, τοῦτον εὐεξίαν τε διδόναι καὶ ῥώμην ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ᾤοντο. κούφων δὲ καὶ βαρέων ἀγωνισμάτων ὄντων, πύκτῃ μὲν Ἀπόλλωνι Δελφούς, δρομαίῳ δὲ Κρῆτας ἱστοροῦσι

---

7 v. Nic. 3 cf. 397 f v. Nic. 13 Paus. X 15, 4 8 cf. 399 e 164 a 10 cf. Paus. V 7, 10

---

1 πυνθάνεσθαι ⟨δεῖν⟩ Wy., haud opus 3 σκόπη T corr. Ald. δή] δέ ci. Hu. 4 lac. indic. et ⟨εἰσαγαγόντος⟩? ci. Hu. ὡς ⟨οἱ⟩ Ἀμφικτύονες ἐκεῖ πρ. ci. Madv., non probab. 4 s. δάφνῃ καὶ del. Herw. 6 ἀνατιθέντας T corr. Basil. 9 ἄλλως καὶ Basil. ἀλλ' ὡς T unde ἅμα καὶ (= αμας) ci. Hu. φιλόνεικος T corr. Wy. ἡμῖν susp. Wil. μὲν Hu. (ut respondeat v. 11 ἀνθρ. δὲ) ἐν T 11 ⟨δι⟩αμ. ci. Bern. 14 s. ὥιπερ ἀρίστωι πυγμάλ' ἀνασχομένωι T corr. Xyl.

θύειν καὶ Λακεδαιμονίους. σκύλων δὲ Πυθοῖ καὶ ἀκροθινίων καὶ τροπαίων ἀναθέσεις ἄρ' οὐ συμμαρτυροῦσιν D *ὅτι τῆς εἰς τὸ νικᾶν καὶ κρατεῖν δυνάμεως τῷ θεῷ τούτῳ πλεῖστον μέτεστιν;'*

5. *Ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος ὑπολαβὼν Καφισίας ὁ Θέωνος υἱός 'ἀλλὰ ταῦτά γ'' εἶπεν 'οὐχ ἱστορίας οὐδὲ περιηγητικῶν ὅδωδε βυβλίων, ἀλλ' ἐκ μέσων ἀνεσπασμένα τῶν Περιπατητικῶν τόπων εἰς τὸ πιθανὸν ἐπικεχείρηται, καὶ προσέτι τραγικῶς μηχανὴν ἄραντες, ὦ φίλοι, δεδίττεσθε τῷ θεῷ τοὺς ἀντιλέγοντας. ὁ μὲν οὖν θεός, ὥσπερ προσήκει, πᾶσιν ἴσος ἐστὶν μετ' εὐμενείας· ἡμεῖς δ' ἑπόμενοι Σώσπιδι (καλῶς γὰρ ὑφηγεῖται) πάλιν ἐχώμεθα τοῦ φοίνικος ἀμφιλαφεῖς τῷ λόγῳ λαβὰς διδόντος. Βαβυ-* E *λώνιοι μὲν γὰρ ὑμνοῦσι καὶ ᾄδουσιν ὡς ἑξήκοντα καὶ τριακόσια χρειῶν γένη παρέχον αὐτοῖς τὸ δένδρον· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἥκιστα μέν ἐστι χρειώδης, ἀθλητικῆς δὲ φιλοσοφίας καὶ τὸ ἄκαρπον ἂν εἴη· κάλλιστος γὰρ ὢν καὶ μέγιστος ὑπ' εὐταξίας οὐ γόνιμός ἐστι παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τὴν τροφὴν ὥσπερ ἀθλητοῦ περὶ τὸ σῶμα τῆς εὐταξίας ἀναλισκούσης σμικρὸν αὐτῷ καὶ φαῦλον εἰς σπέρμα περίεστιν. ἴδιον δὲ παρὰ ταῦτα πάντα καὶ μηδενὶ συμβεβηκὸς ἑτέρῳ τὸ μέλλον λέγεσθαι· φοίνικος γὰρ ξύλον ἂν ἄνωθεν ἐπιθεὶς βάρη πιέζῃς, οὐ κάτω θλιβόμενον ἐνδίδωσιν, ἀλλὰ κυρτοῦται πρὸς τοὐναντίον ὥσπερ ἀνθιστά-* F *μενον τῷ βιαζομένῳ· τοῦτο δὴ καὶ περὶ τοὺς ἀθλητικοὺς*

16 s. cf. 654 c 19 s. 641 a 22 ss. qu. nat. 32; laudat Gell. III 6 cf. Aristot. fr. 229 Xen. Cyrop. VII 5, 11 Theophr. h. pl. V 6, 1 al.

1 *κυλων* T corr. Basil. 2 *τρόπων* T corr. Xyl. interpr. Steph. 5 *Καφισίας* (vel *Κᾶφις*) Wil. *Κάφισος* 6 *οὔτε* T corr. Bern. cf. p. 271, 8 7 *ὀδῶ δὲ* T corr. Basil. 9 *ὦ φίλοι* Duebn. *ὀφείλετε* T *ὦ φίλτατοι* Wy. *δεδίττεσθαι* T corr. Wy. 13 *διδόντες* T corr. Turn. Basil. 16 s. *ἀθλ. φιλ.* Bern. *-κη -φία* T *-κῇ -φίᾳ* Ald. *φιλοσ.* corrupt. existimat et *φιλονικίας* dub. ci. Wil. 18 et 19 *εὐεξίας* ci. Wy.

ἀγῶνάς ἐστιν· τοὺς μὲν γὰρ ὑπ' ἀσθενείας καὶ μαλακίας εἴκοντας αὐτοῖς πιέζουσι κάμπτοντες, οἱ δ' ἐρρωμένως ὑπομένοντες τὴν ἄσκησιν οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἀλλὰ καὶ τοῖς φρονήμασιν ἐπαίρονται καὶ αὔξονται.' |

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε 725

Διὰ τί πρὸ ἡμέρας ἐκ τοῦ Νείλου οἱ πλέοντες ὑδρεύονται

Colloountur complures amici

1. *Αἰτίαν τις ἐζήτησεν, δι' ἣν οἱ ναύκληροι τὰς ὑδρείας ἐκ τοῦ Νείλου νυκτὸς οὐχ ἡμέρας ποιοῦνται. καί τισι μὲν ἐδόκουν τὸν ἥλιον δεδιέναι, τῷ προθερμαίνειν τὰ ὑγρὰ μᾶλλον εὔσηπτα ποιοῦντα· πᾶν γὰρ τὸ θερμανθὲν καὶ χλιανθὲν ἀεὶ πρὸς μεταβολὴν ἑτοιμότερόν ἐστιν καὶ προπέπονθεν ἀνέσει τῆς ποιότητος· ἡ δὲ ψυχρότης πιέζουσα συνέχειν δοκεῖ καὶ φυλάττειν ἕκαστον ἐν ᾧ πέφυκεν, † ἥκιστα τὸ ὕδωρ· ὕδατος γὰρ ἡ ψυχρότης σχετικόν ἐστι φύσει· δηλοῦσιν αἱ χιόνες, τὰ κρέα δύσσηπτα τηροῦσαι* B *πολὺν χρόνον. ἡ δὲ θερμότης τά τ' ἄλλα καὶ τὸ μέλι [καὶ] τῆς ἰδίας ποιότητος ἐξίστησι· φθείρεται γὰρ ἑψηθέν· ἂν δ' ὠμὸν διαμένῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς τὸ μὴ φθείρεσθαι βοηθεῖ. μεγίστην δὲ τῇ αἰτίᾳ πίστιν παρεῖχεν τὰ λιμναῖα τῶν ὑδάτων· χειμῶνος γὰρ οὐδὲν διαφέροντα τῶν ἄλλων ποθῆναι, τοῦ θέρους γίνεται πονηρὰ καὶ νοσώδη· διὸ χειμῶνι μὲν τῆς νυκτὸς ἀναλογεῖν δοκούσης θέρει δὲ τῆς ἡμέρας, μᾶλλον οἴονται διαμένειν ἄτρεπτον καὶ ἀπαθὲς τὸ ὕδωρ, ἂν νυκτὸς λαμβάνηται.*

---

11 ss. cf. 658 a ss., contra 957 c

---

4 *αὔξονται* (vel *αὐξάνονται*) Hu. *αὐξοῦνται* T *ὑψοῦνται* Herw. 8 *ὑδρίας* T corr. g (teste Wy.) Basil. 12 *αἰεὶ* T corr. Steph. 14 s. ⟨*οὐχ*⟩ *ἥκιστα* ⟨*δὲ*⟩ edd. inde a Basil.; *ἥκ.* — 17 *χρόνον* dub. del. Hu. (cf. 682 e) ut contradictionem lectoris alicuius marg. adscriptam 17 *τε* Basil. *γε* *καὶ* del. Basil. 19 *δ' ὠμὸν* Basil. *δὲ μονον*

Τούτοις ἐπιεικῶς οὖσι πιθανοῖς ἐπανέκυψεν λόγος ὥσπερ C ἀτέχνῳ πίστει ναυτικῇ βεβαιούμενος ἐμπειρίᾳ· νυκτὸς γὰρ ἔφασαν λαμβάνειν τὸ ὕδωρ ἔτι τοῦ ποταμοῦ καθεστῶτος καὶ ἡσυχάζοντος, ἡμέρας δέ, πολλῶν ἀνθρώπων ὑδρευομένων καὶ πλεόντων, πολλῶν δὲ θηρίων διαφερομένων, ἀναταραττόμενον γίνεσθαι παχὺ καὶ γεῶδες· τὸ δὲ τοιοῦτον εὔσηπτον εἶναι. πάντα γὰρ τὰ μεμιγμένα τῶν ἀμίκτων ἐπισφαλέστερα πρὸς σῆψίν ἐστιν· ποιεῖ γὰρ ἡ μῖξις μάχην, ἡ δὲ μάχη μεταβολήν, μεταβολὴ δέ τις ἡ σῆψις· διὸ τάς τε μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθορὰς ὀνομάζουσιν καὶ τὸ βάψαι 'μιῆναι' κέκληκεν ὁ ποιητής (Δ 141), ἡ δὲ κοινὴ συνήθεια τὸ ἄμικτον καὶ D καθαρὸν ἄφθαρτον καὶ ἀκήρατον. μάλιστα δὲ γῆ μιχθεῖσα πρὸς ὕδωρ ἐξίστησιν καὶ φθείρει τὸ πότιμον καὶ οἰκεῖον· ὅθεν εὔσηπτα μᾶλλόν ἐστι τὰ στάσιμα καὶ κοῖλα, πολλῆς ἀναπιμπλάμενα γῆς, τὰ δὲ ῥέοντα φεύγει καὶ διακρούεται τὴν προσφερομένην· καὶ καλῶς Ἡσίοδος ἐπήνεσεν (OD 595)

'κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος'·

ὑγιεινὸν γὰρ τὸ ἀδιάφθορον, ἀδιάφθορον δὲ τὸ ἄμικτον καὶ καθαρόν. οὐχ ἥκιστα δ' αἱ τῆς γῆς διαφοραὶ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσιν· τὰ γὰρ ὀρεινὴν διεξιόντα γῆν καὶ λιθώδη στερρότερα τῶν ἑλείων καὶ πεδινῶν ἐστιν, πολλὴν γὰρ οὐκ ἀποσπᾷ γῆν· ὁ δὲ Νεῖλος ὑπὸ μαλθακῆς χώρας E περιεχόμενος, μᾶλλον δ' ὥσπερ αἷμα σαρκὶ κεκραμένος, γλυκύτητος μὲν ἀπολαύει καὶ χυμῶν ἀναπίμπλαται δύναμιν

---

1 s. cf. 640 c 7 cf. 663 b 661 c 10 s. cf. 393 c 346 a Eustath. 456, 5; 519, 3 15 cf. 957 d Hippocr. ap. Athen. II 46 b 10—20 simil. Porphyr. de abstin. IV 20 21 cf. Theophr. fr. 159 (Athen. II 42 d)

---

2 ἀτεχνῶς πίστιν T corr. Wy. ναυτικὴν β. ἐμπειρίαν T corr. Madv. ἀτεχνῶς πίστιν ναυτικὴν βεβαιούμενος (= confirmans) ἐμπειρίᾳ ci. Re. 11 μιῆναι Turn. διῆναι 17 τὴν def. Po. γῆν dub. ci. Hu. τὴν προσφ. γῆν Porphyr. ἐπήνεσεν ⟨τὸ⟩ dub. Hu. ⟨ὕδωρ⟩ add. Re. 23 περιερχόμ. T corr. Basil.

ἐμβριθῆ καὶ τρόφιμον ἐχόντων, συμμιγὴς δὲ φέρεται καὶ θολερός· ἂν δ' ἀναταράττηται, καὶ μᾶλλον· ἡ γὰρ κίνησις ἀναμίγνυσι τῷ ὑγρῷ τὸ γεῶδες, ὅταν δ' ἠρεμήσῃ, κάτω ῥέπον διὰ βάρος ἄπεισιν. ὅθεν ὑδρεύονται τῆς νυκτός, ἅμα καὶ τὸν ἥλιον προλαμβάνοντες, ὑφ' οὗ τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον ἀεὶ τῶν ὑγρῶν αἰρόμενον διαφθείρεται.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Περὶ τῶν ὀψὲ παραγινομένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἐν ᾧ καὶ πόθεν ἀκράτισμα καὶ ἄριστον καὶ δεῖπνον ὠνομάσθη F

Collocuntur filii Theonis et Plutarchi, Plutarchus, Soclarus, Theo, Lamprias, alii

1. Τῶν υἱῶν μου τοὺς νεωτέρους ἐν θεάτρῳ προσδιατρίψαντας ἀκροάμασι καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐλθόντας | οἱ Θέωνος υἱοὶ 'κωλυσιδείπνους' καὶ 'ζοφοδορπίδας' καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκωπτον· οἱ δ' 726 ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους 'τρεχεδείπνους' ἀπεκάλουν. καί τις εἶπε τῶν πρεσβυτέρων τρεχέδειπνον εἶναι τὸν ὑστερίζοντα τοῦ δείπνου· θᾶττον γὰρ ἢ βάδην ἐπειγόμενον, ὅταν βραδύνῃ, φαίνεσθαι· καὶ Γάββα τοῦ παρὰ Καίσαρι γελωτοποιοῦ χάριεν ἀπεμνημόνευσεν· ἐκεῖνος γὰρ 'ἐπιθυμοδείπνους' ἐκάλει τοὺς ὀψὲ παραγινομένους ἐπὶ δεῖπνον, ἀσχολουμένους γὰρ αὐτοὺς ὅμως διὰ τὸ φιλόδειπνον οὐκ ἀπολέγεσθαι τὰς κλήσεις. (2.) ἐγὼ δ' εἶπον, ὅτι καὶ Πολύχαρμος ἐν Ἀθήναις δημαγωγῶν καὶ τοῦ βίου διδοὺς ἀπολογισμὸν ἐν ἐκκλησίᾳ 'ταῦτ'' εἶπεν, B 'ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τἀμά· καὶ πρὸς τούτοις, οὐδέποτε κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὕστατος ἀφικόμην.' δημοτικὸν γὰρ εὖ

1 τρόφ. cf. 353 a 5 cf. Hippocr. de aeribus 8 8 de titulo cf. annot. p. 1 18 θ. ἢ β.: 771 d 334 a al.

3 κάτω Mez. καὶ τὸ 5 ὑφ' Bern. ἀφ 14 κωλύουσι (ου adras. a m. p.) δείπνους T corr. Basil. 19 Γάββα τοῦ Buecheler cf. 759 f γὰρ βάττου T Γάββου τοῦ iam Salmasius 26 τἀμά Wy. ταλλα (sic)

μάλα δοκεῖ τὸ τοιοῦτο, καὶ τοὐναντίον οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὀψὲ παραγινομένους ἀναγκαζόμενοι περιμένειν ὡς ἀηδεῖς καὶ ὀλιγαρχικοὺς βαρύνονται.

3. Ὁ δὲ Σώκλαρος ὑπερδικῶν τῶν νεανίσκων ‘ἀλλ’ οὐδὲ τὸν Πιττακόν’ ἔφη ‘ζοφοδορπίδαν ὁ Ἀλκαῖος (fr. 37 B) ὡς ὀψὲ δειπνοῦντα λέγεται προσειπεῖν, ἀλλ’ ὡς ἀδόξοις τὰ πολλὰ καὶ φαύλοις ἡδόμενον συμπόταις· τὸ μέντοι πρωίτερον δειπνεῖν ὄνειδος ἦν πάλαι, καὶ τὸ ἀκράτισμά φασιν οὕτως λέγεσθαι διὰ τὴν ἀκρασίαν.’

C (4.) ὑπολαβὼν δ’ ὁ Θέων ‘ἥκιστ’’ εἶπεν, ‘εἰ δεῖ τοῖς τὸν ἀρχαῖον βίον διαμνημονεύουσιν πιστεύειν. φασὶ γὰρ ἐκείνους, ἐργατικοὺς ἅμα καὶ σώφρονας ὄντας, ἕωθεν ἐσθίειν ἄρτον ἐν ἀκράτῳ, καὶ μηθὲν ἄλλο· διὸ τοῦτο μὲν ἀκράτισμα καλεῖν διὰ τὸν ἄκρατον, ὄψον δὲ τὸ παρασκευαζόμενον εἰς δεῖπνον αὐτοῖς· ὀψὲ γὰρ δειπνεῖν ἀπὸ τῶν πράξεων γενομένους.’

Ἐκ τούτου καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τὸ ἄριστον, ἀφ’ ὅτου λάβοι τοὔνομα, ζήτησιν παρέσχεν. καὶ τὸ μὲν ἄριστον ἐδόκει τῷ ἀκρατίσματι ταὐτὸν εἶναι, † μαρτυρεῖ τῷ Ὁμήρῳ λέγοντι τοὺς περὶ τὸν Εὔμαιον (π 2)

D ‘ἐντύνοντ’ ἄριστον ἅμ’ ἠοῖ φαινομένηφι,’

καὶ πιθανὸν ἐδόκει διὰ τὴν ἑωθινὴν αὔραν ἄριστον ὠνομάσθαι καθάπερ τὸ αὔριον· τὸ δὲ δεῖπνον, ὅτι τῶν πόνων

---

5 ss. aliter Diog. L. I 81 (Alc. fr. 37 B)   11—13 Athen. I 11 c. d
21 cf. Athen. I 11 b Porphyr. ad Θ 53

---

2 ἀναγκάζομεν· οἳ T corr. Basil.   5 ζοφοδ.] alterum δ in ras. 2—3 l. T^1 ἄλκιος T corr. Xyl.   6. 7 ἄλλως T corr. Basil.   8 πρωίτερον (vel πρότερον ⟨τοῦ καιροῦ⟩) Re. πρότερον T πρωιαίτερον Wy. (cf. p. 302, 22 s.)   9 φασιν Xyl. interpr. Wy. φησὶν   10 εἰ δεῖ Wy. ἔδει   16 γένομένου T corr. Xyl. interpr. Steph.   19 μάρτυρι τῷ Ὁ. ⟨χρωμένοις⟩ λ. ci. Re.   21 ἐντύνοντ’ (pro -τε) Hu. cum Hom. (ubi -τ’ pro -το) ἐντύνοντα T -τας Basil. φαιν.] κηαμένω πῦρ Hom.   22 αὔραν Kaltwasser Bases al. ὥραν   23 τὸ αὔριον def. Herw. [τὸ] ἀέριον dub. ci. Hu. αὔριστον ci. Kaltwasser

διαναπαύει· πράξαντες γάρ τι δειπνοῦσιν ἢ μεταξὺ πράτ-
τοντες· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρ' Ὁμήρου λαβεῖν λέγοντος
(*Λ* 86)

'ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δεῖπνον.'

εἰ μὴ νὴ Δία τὸ ἄριστον αὐτόθεν ἀπραγμόνως προσφερό-
μενοι καὶ ῥᾳδίως ἀπὸ τῶν τυχόντων, τὸ δὲ δεῖπνον ἤδη
παρεσκευασμένον, ἐκεῖνο μὲν ῥᾷστον, τοῦτο δ' ὥσπερ
διαπεπονημένον ἐκάλεσαν.

5. 'Ὑβριστὴς δ' ὢν καὶ φιλόγελως φύσει ὁ ἀδελφὸς
ἡμῶν Λαμπρίας ἔφη μυρίῳ τὰ Ῥωμαϊκὰ δείξειν οἰκειό- E
τερα τῶν Ἑλληνικῶν ὀνόματα, τοσαύτης ἀδείας τῷ φλυα-
ρεῖν δεδομένης. 'τὸ μὲν γὰρ δεῖπνόν φασι 'κῆναν' διὰ
τὴν κοινωνίαν καλεῖσθαι· καθ' ἑαυτοὺς γὰρ ἠρίστων ἐπι-
εικῶς οἱ πάλαι Ῥωμαῖοι συνδειπνοῦντες τοῖς φίλοις. τὸ
δ' ἄριστον ἐκλήθη 'πράνδιον' ἀπὸ τῆς ὥρας· ἔνδιον γὰρ
τὸ δειλινόν, καὶ τὴν μετ' ἄριστον ἀνάπαυσιν ἐνδιάζειν·
ἢ πρωινήν τινα σημαίνοντες ἐδωδήν, ἢ τροφὴν ᾗ χρῶνται
πρὶν ἐνδεεῖς γενέσθαι. καὶ μήν, ἵν' ἀφῶ τὰ στρώματ''
ἔφη 'τὸν οἶνον τὸ μέλι τοὔλαιον τὸ γεύσασθαι τὸ προπιεῖν
ἕτερα πάμπολλα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καταφανῶς χρώμενα, F

---

1 aliter Suid. s. *δεῖπνον*, Schol. T ad *B* 381, al. 9 cf. p. 253, 23 10— p. 282, 13 Buecheler, Rh. Mus. 56 (1901) 321 s. Ad flexionem nominum cf. Döttling, Flexionsformen lat. Nomina in griech. Inschr. und Papyri (Lausanne 1920) 13. 14 Iuvenal. s. I 95. 136 cft. Buecheler

---

5 *νὴ Δία*] hac exclamatione Pl. usus non esset, si in memoria habuisset inde a p. 280, 17 non iam Theonis esse sermonem, sed referri complurium sententias 7 *μὲν* ⟨*οἷον*⟩ ci. Bern. probab. 11 *ὀνομά⟨των ὄν⟩τα* ci. Ha. *τῷ* Basil. *τοι* 12 *κῆνα* T def. Buecheler, unde *κῆναν* corr. Hu. (coll. p. 282, 6) *κοινὰ* Basil. *κοῖνα* Steph. 14—18 constructio verborum valde soluta; sed fortasse (17) *σημαῖνον[τες]* scribendum aut (15) *ἐκλήθη* delendum Hu. (16) *ἀνάπαυσιν* ⟨*καλοῦσιν*⟩ ci. Po. (17) *ἢ* ⟨*οὕτως ἐκάλουν ὡς*⟩ *πρωινήν* ci. Re. 15 *πράνδιον* Steph. *πρανδε* 16 *ἐνδίασιν* ci. Re. 17 *ᾗ* Ald. *ἢ* 20 *χρωμένων* dub. Po.

τίς οὐκ ἂν εἴποι ἐπὶ κῶμον Ἑλληνικῶς 'κωμισσᾶτον' λέγεσθαι, καὶ τὸ κεράσαι 'μισκῆρε' καθ' Ὅμηρον (κ 356)

'ἡ δ' αὖτ' ἐν κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἔμισγε,'

καί 'μῆνσαν' μὲν τὴν τράπεζαν ⟨ἀπὸ⟩ τῆς ἐν μέσῳ θέσεως, 'πᾶνιν' δὲ τὸν ἄρτον ὡς ἀνιέντα τὴν πεῖναν, τὸν δὲ στέφανον 'κορῶναν' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὡς Ὅμηρος (*Η* 12 al.) τὸ κράνος εἴκασέ που στεφάνῃ, τὸ δ' ἔδειν
727 'ἔδερε' | καί 'δέντης' τοὺς ὀδόντας καί 'λάβρα' τὰ χείλη ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν τὴν βορὰν δι' αὐτῶν; ἢ καὶ τούτων οὖν ἀκουστέον ἀγελαστὶ λεγομένων ἢ μηδ' ἐκείνοις εὐκόπους οὕτως διὰ τῶν ὀνομάτων ὥσπερ τριγχίων τὰ μὲν ἐκκόπτουσι μέρη τὰ δὲ καθαιροῦσιν παραδύσεις διδῶμεν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Περὶ συμβόλων Πυθαγορικῶν, ἐν οἷς παρεκελεύοντο χελιδόνα οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι καὶ τὰ στρώματα συνταράττειν εὐθὺς ἀναστάντας

Colloeuntur Lucius, Sulla, Plutarchus, Philinus

B 1. Σύλλας ὁ Καρχηδόνιος εἰς Ῥώμην ἀφικομένῳ μοι διὰ χρόνου τὸ ὑποδεκτικόν, ὡς Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, κατ-αγγείλας δεῖπνον ἄλλους τε τῶν ἑταίρων παρέλαβεν οὐ πολλοὺς καὶ Μοδεράτου τινὰ τοῦ Πυθαγορικοῦ μαθητήν,

---

21 Prosopogr. Rom. II 383

---

1 εἴποι ⟨παρ' αὐτοῖς⟩ ἐπὶ ci. Po. κῶμον Basil. Xyl. βωμὸν κομίσατον T corr. Basil. Bern. 2 κεράσαιμι, κῆραι T κεράσαι μισκῆραι Basil., unde κερ. μισκῆρε corr. Sickinger Buecheler 3 δ' αὖτ' ἐν] δὲ τρίτη Hom. ἔμισγε] ἐκίρνα Hom. 4 μῆνσαν Basil. μηνεα ἀπὸ add. Steph. 5 πᾶνιν Hu. sec. papyros, πᾶν T πᾶνα Leonicus πᾶνεμ Steph. 7 στεφάνην T corr. Francofurtensis ἐκάλεσέ που στεφάνην Turn. 7.8 δ' ἔδειν ἔδερε Buecheler δὲ καῖρε δέρε T δὲ δέρειν καίδερε vel sim. Wy. Bern. καῖδε· δέρε Thes. l. Lat. s. v. caedere, non probab. δέντης Buecheler δεντῆς edd. δεντης T 8.9 τὰ χείλη Xyl. (τὰ χίλη Basil.) τάχια· ἢ T 10 ἀγελαστεὶ T corr. Basil. 11 εὐκόπους (scil. παραδύσεις) Hu. εὐκόπως T εὐκόλως Wy. τρινχίων T corr. Bern. 12 παρεισδύσεις ci. Re. δίδομεν T corr. Re. 18 Οὐλάας T corr. Ald.

ὄνομα Λεύκιον, ἀπὸ Τυρρηνίας. οὗτος οὖν ὁρῶν Φιλῖνον τὸν ἡμέτερον ἐμψύχων ἀπεχόμενον, οἷον εἰκός, εἰς τοὺς Πυθαγόρου λόγους προήχθη· καὶ Τυρρηνὸν ἀπέφηνεν, οὐ πατρόθεν, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλλ' αὐτὸν ἐν Τυρρηνίᾳ καὶ γεγονέναι καὶ τεθράφθαι καὶ πεπαιδεῦσθαι τὸν Πυθαγόραν ἰσχυριζόμενος· οὐχ ἥκιστα τοῖς συμβόλοις, οἷόν C ἐστι καὶ τὸ συνταράττειν ἀναστάντας ἐξ εὐνῆς τὰ στρώματα καὶ χύτρας τύπον ἀρθείσης ἐν σποδῷ μὴ ἀπολείπειν ἀλλὰ συγχεῖν καὶ χελιδόνας οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι μηδὲ σάρον ὑπερβαίνειν μηδὲ γαμψώνυχον οἴκοι τρέφειν· ταῦτα γὰρ ἔφη τῶν Πυθαγορικῶν λεγόντων καὶ γραφόντων μόνους ἔργῳ Τυρρηνοὺς ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττειν.

2. Λεχθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ Λευκίου, μάλιστα τὸ τῶν χελιδόνων ἀτοπίαν ἔχειν ἐδόκει, ζῷον ἀσινὲς καὶ φιλάνθρωπον εἴργεσθαι τοῖς γαμψωνύχοις ὁμοίως, ἀγριωτάτοις οὖσιν καὶ φονικωτάτοις· καὶ γὰρ ᾧ μόνῳ τινὲς τῶν παλαιῶν ᾤοντο λύειν τὸ σύμβολον, ὡς πρὸς τοὺς διαβόλους D καὶ ψιθύρους τῶν συνήθων ᾐνιγμένον, οὐδ' αὐτὸς ὁ Λεύκιος ἐδοκίμαζεν· ψιθυρισμοῦ μὲν γὰρ ἥκιστα χελιδόνι μέτεστι, λαλιᾶς ⟨δὲ⟩ καὶ πολυφωνίας οὐ μᾶλλον ἢ κίτταις καὶ πέρδιξι καὶ ἀλεκτορίσιν. 'ἆρ' οὖν' ὁ Σύλλας ἔφη 'διὰ τὸν μῦθον τὸν περὶ τὴν παιδοφονίαν ἀφοσιοῦνται τὰς χελιδόνας, ἄπωθεν ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα τὰ πάθη διαβάλλοντες, ἐξ ὧν τὸν Τηρέα καὶ τὰς γυναῖκας τὰ μὲν δρᾶσαι τὰ δὲ παθεῖν ἄθεσμα καὶ σχέτλια λέγουσι,

---

1 s. cf. 660 e. f 3 Vorsokrat. 14, 8 7 ss. cf. 728 b Vorsokrat. 58 C 6 al. 9 s. 290 e 10 Diog. L. VIII 17 16 ss. Comm. in Hes. OD 744 (vol. VII p. 91 Bern.) Aristot. fr. 197 (= Porphyr. v. Pyth. 42) Clem. Al. Str. V 27, 1 24 ss. Clem. Al. Str. V 27, 4

---

2. 3 τοὺς ⟨περὶ⟩ Πυθ. Re., non probab. 5 τετράφθαι T corr. Bern. 6 distinctionem ante ἰσχ. del. Kron. 8 ἀπολιπεῖν T Clem. corr. Bern. cf. p. 285, 11 20 add. Basil. 23 ἄποθεν T corr. Bern. 25 τὰ μὲν Xyl. (Clem.) τὰς μὲν

καὶ μέχρι νῦν Δαυλίδας ὀνομάζουσιν τὰς ὄρνιθας, Γοργίας δ' ὁ σοφιστής, χελιδόνος ἀφείσης ἐπ' αὐτὸν ἀπόπατον, ἀνα-
E *βλέψας πρὸς αὐτήν 'οὐ καλὰ ταῦτ'' εἶπεν, 'ὦ Φιλομήλα'; ἢ καὶ τοῦτο κενόν ἐστιν; τὴν γὰρ ἀηδόνα, ταῖς αὐταῖς τραγῳδίαις ἔνοχον οὖσαν, οὐκ ἀπείργουσιν οὐδὲ ξενηλατοῦσιν.'*

3. *'Ἴσως' ἔφην ἐγώ 'καὶ ταῦτ' ἔχει λόγον, ὦ Σύλλα. σκόπει δὲ μὴ πρῶτον μέν, ᾧ λόγῳ τὸ γαμψώνυχον οὐ προσίενται, τούτῳ καὶ ἡ χελιδὼν ἀδοξεῖ παρ' αὐτοῖς· σαρκοφάγος γάρ ἐστιν καὶ μάλιστα τοὺς τέττιγας, ἱεροὺς καὶ μουσικοὺς ὄντας, ἀποκτίννυσι καὶ σιτεῖται· καὶ πρόσγειος αὐτῆς ἡ πτῆσίς ἐστιν, τὰ μικρὰ καὶ λεπτὰ τῶν ζῴων ἀγρευούσης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης* (fr. 353). *ἔπει-*
F *τα μόνη τῶν ὁμωροφίων ἀσύμβολος ἐνοικεῖ καὶ ἀτελὴς ἐνδιαιτᾶται· καίτοι ὅ γε πελαργὸς οὔτε σκέπης μετέχων οὔτ' ἀλέας οὔτ' ἀδείας τινὸς ἢ βοηθείας παρ' ἡμῖν ἐπίβαθρόν τι τῆς ⟨διαίτης⟩ δίδωσιν, τὰ γὰρ ἐπίβουλα καὶ πολέμια τῶν ἀνθρώπων, φρύνους καὶ ὄφεις, ἀναιρεῖ περιιών· ἡ δὲ πάντων τυχοῦσα τούτων, ὅταν ἐκθρέψῃ καὶ τελειώσῃ τοὺς νεοσσούς, ἄπεισιν ἀχάριστος γενομένη καὶ*
728 *ἄπιστος. | ὃ δὲ δεινότατόν ἐστι, μόνα τῶν συνοίκων μυῖα καὶ χελιδὼν οὐχ ἡμεροῦται πρὸς ἄνθρωπον οὐδ' ἀνέχεται ψαῦσιν οὐδ' ὁμιλίαν οὐδὲ κοινωνίαν ἔργου τινὸς ἢ παιδιᾶς, ἡ μὲν μυῖα φοβουμένη τῷ πάσχειν κακῶς καὶ διασοβεῖσθαι πολλάκις, ἡ δὲ χελιδὼν τῷ φύσει μισάνθρωπος εἶναι καὶ δι' ἀπιστίαν ἀτιθάσευτος ἀεὶ καὶ ὕποπτος· εἴπερ οὖν*

---

1 cf. Thucyd. II 29, 3 al. 2 Vorsokr. 82 A 23 (= Arist. Rhet. 1406 b 15) 10 Clem. Al. Str. V 27, 4. 25 s. cf. 984 c

---

1 *Δαυλιάδας* ci. Bern. probab., quamquam Senec. Thyest. 275 'Daulis' 4 *κενόν* Mez. *κοινόν* 16 *παρ' ἡμῶν*? Hu. 17 *τῆς διαίτης* Pat. *γῆς* T *στέγης* Re. 21 *ἄπιστος* (cf. l. 26 et p. 285, 3) Turn. Herw. Wil. *ἄπυστος* *ἐστι*] *εσ* T[1] corr. m. p. T Basil. 21 et 24 *μῦς* dub. ci. Naber haud probab. (*διασοβεῖσθαι* l. 24!) 26 *ἀτιθάσσευτος* T corr. Duebn.

δεῖ τὰ τοιαῦτα μὴ κατ' εὐθυωρίαν ἀλλ' ἀνακλάσαντας ὥσπερ ἐμφάσεις ἑτέρων ἐν ἑτέροις θεωρεῖν, παράδειγμα τὰς χελιδόνας τοῦ ἀβεβαίου καὶ ἀχαρίστου θέμενος οὐκ ἐᾷ τοὺς ἕνεκα καιροῦ προσφερομένους καὶ ὑποδυομένους ποιεῖσθαι συνήθεις ἐπὶ πλέον, ἑστίας καὶ οἴκου καὶ τῶν ἁγιω- B *τάτων μεταδιδόντας.'*

4. *Ταῦτ' εἰπὼν ἐγώ μοι δοκῶ ποιῆσαι λόγων ἄδειαν· εὐθαρσῶς γὰρ ἤδη τοῖς ἄλλοις συμβόλοις προσῆγον, ἠθικὰς ἐπιεικῶς ποιούμενοι τὰς λύσεις αὐτῶν. τῆς μὲν γὰρ χύτρας τὸν τύπον ἔφη* Φιλῖνος *ἀφανίζειν αὐτοὺς διδάσκοντας ὅτι δεῖ μηδὲν ὀργῆς ἔνδηλον ἀπολείπειν ἴχνος, ἀλλ' ὅταν ἀναζέσασα παύσηται καὶ καταστῇ, πᾶσαν ἐξαληλίφθαι μνησικακίαν. ἡ δὲ τῶν στρωμάτων συντάραξις* ἐνίοις *μὲν ἐδόκει μηθὲν ἔχειν ἀποκεκρυμμένον, ἀλλ' αὐτόθεν φαίνεσθαι τὸ μὴ πρέπον, ἀνδρὶ συγκεκοιμημένης γαμετῆς χώραν ὁρᾶσθαι καὶ τύπον ὥσπερ ἐκμαγεῖον ἀπολειπόμενον. ὁ δὲ* Σύλλας *μᾶλλον εἴκαζε κοιμήσεως μεθη-* C *μερινῆς ἀποτροπὴν εἶναι τὸ σύμβολον, ἀναιρουμένης ἕωθεν εὐθὺς τῆς πρὸς τὸν ὕπνον παρασκευῆς· ὡς νυκτὸς ἀναπαύεσθαι δεῖν, ἡμέρας δὲ πράττειν ἀναστάντας καὶ μὴ περιορᾶν οἷον ἴχνος πτώματος· οὐδὲν γὰρ ἀνδρὸς ὄφελος καθεύδοντος, ὥσπερ οὐδὲ τεθνηκότος. τούτοις δὲ συμμαρτυρεῖν ἐδόκει καὶ τὸ παρεγγυᾶν τοὺς Πυθαγορικοὺς τοῖς ἑταίροις μηδενὸς ἀφαιρεῖν βάρος, συνεπιτιθέναι δὲ καὶ συνεπιφορτίζειν, ὡς μηδεμίαν σχολὴν μηδὲ ῥᾳστώνην ἀποδεχομένους.*

---

9 ss. Clem. Al. Str. V 27, 7. 8 13 ss. ibid. 28, 1 21 s. Clem. Al. Paed. II 79, 1 Plat. Legg. VII 808 b 23 s. Clem. Al. Strom. I 10, 3 Vorsokr. 58 C 6

---

1 ἀνακλάσαντες T corr. Ald. 9 ποιούμενος T corr. Xyl. 11 ἀπολιπεῖν T Clem. corr. Bern. cf. p. 283, 8 12 ἀναζέσας T corr. (cum Clem.) Anon. Xyl. 15 φαίνεσθε T[1] corr. m. p. T Xyl. 17 εἴκαζε] ante α ras. 1—2 l. T 20 δέον olim ci. Bern., sed δεῖν = δέον 21 πτώμ. Doe. (I p. 51, sed σήματος postea in III p. 40) σώματος T

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Διὰ τί μάλιστα οἱ Πυθαγορικοὶ ἐμψύχων τοὺς ἰχθῦς παρῃτοῦντο

Colloquuntur Empedocles, Lucius, Theo, Sulla, Plutarchus, Nestor

1. Ἐπεὶ δὲ τούτων λεγομένων ὁ Λεύκιος οὔτε ψέγων D οὔτ' ἐπαινῶν, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγων, σιγῇ δὲ καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁρῶν ἤκουεν, ὀνομαστὶ καλέσας τὸν Σύλλαν ὁ Ἐμπεδοκλῆς 'Λεύκιος' εἶπεν 'ὁ ἑταῖρος εἰ μὲν ἄχθεται τοῖς λεγομένοις, ὥρα πεπαῦσθαι καὶ ἡμᾶς· εἰ δὲ ταῦτα τῶν ὑπὸ τὴν ἐχεμυθίαν ἐστίν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε δοκῶ μήτ' ἄρρη- E τον εἶναι μήτ' ἀνέξοιστον πρὸς ἑτέρους, ὅτι δὴ μάλιστα τῶν ἰχθύων ἀπείχοντο· καὶ γὰρ ἱστορεῖται τοῦτο περὶ τῶν παλαιῶν Πυθαγορικῶν, καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀλεξικράτους ἐνέτυχον μαθηταῖς ἄλλα μὲν ⟨ἔμψυχ'⟩ ἔστιν ὅτε μετρίως προσφερομένοις καὶ νὴ Δία θύουσιν, ἰχθύος δὲ μὴ γεύσασθαι τὸ παράπαν ὑπομένουσιν. ἦν δὲ Τυνδάρης ὁ Λακεδαιμόνιος αἰτίαν * * ἔλεγε δὲ τῆς ἐχεμυθίας τοῦτο γέρας εἶναι, τοὺς ἰχθῦς καλεῖν ⟨ἔλλοπας⟩ οἷον ἰλλομένην τὴν ὄπα καὶ καθειργομένην ἔχοντας· καὶ τὸν ὁμώνυμον ἐμοὶ τῷ Πανσανίᾳ Πυθαγορικῶς παραινεῖν τὰ δόγματα 'στεγάσαι φρενὸς ἔλλοπος εἴσω' (Vorsokr. 31 B 5),

---

10 s. aliter 670 d **13–17** cf. Athen. VII 308 b. c (cf. vol. VII p. 100 Bern.) Eustath. 1720, 34

---

4 Ἐπεὶ — **6 s.** Ἐμπεδοκλῆς cum qu. 7 coniuncta in T recte disposuit g (teste Wy.) Xyl. **5** καὶ del. Re. **9** γε T m. p. Basil. τε T[1] **10** ὅτι Basil. ὅτε **11** ἱστορεῖτε T corr. Basil. **13** ἔμψ. add. Hu. (cf. Athen.) **14** μετρίοις T corr. Basil. (cf. Athen.) **16** Lac. indic. Xyl., suppl. ⟨ἔλεγεν (scil. τοῦ μὴ γεύεσθαι), οὐκ ἀποδέχομαι·⟩ Bern. (partim praeeunte Re.) **10** ὅ τι δὴ — **15. 16** ὑπομένουσιν· ἣ δι' ἣν T. ὁ Λ. αἰτίαν ⟨ἔλεγεν·⟩ ἔλεγε δὲ Bases (iam Xyl. vertit v. 10: 'cur — abstineant') **17** τοὺς] sic retinet Diels, vix recte; τοὺς ⟨γὰρ⟩ ci. Bern. ⟨καὶ⟩ τοὺς Wy. probab. ἐλλ. add. Xyl. interpr. Steph. **19** Πανσ. Diels πανσαμένωι T τὸν πανσάνεμον (an potius πανσανέμαν? Hu. cf. Clem. Al. Str. VI 30, 1; Diog. L. VIII 60: κωλυσανέμας) ci. Herw. scite, sed vix probab. παραινεῖν Wy. περαίνειν **20** στεγάσαι φρ. ἔλλ. εἴσω

καὶ ὅλως θεῖον ἡγεῖσθαι τὴν σιωπὴν τοὺς ἄνδρας, ἅτε F
δὴ καὶ τῶν θεῶν ἔργοις καὶ πράγμασιν ἄνευ φωνῆς ἐπιδεικνυμένων ἃ βούλονται τοῖς ξυνετοῖς.'

2. *Τοῦ δὲ Λευκίου πράως καὶ ἀφελῶς εἰπόντος, ὡς ὁ μὲν ἀληθὴς ἴσως λόγος καὶ νῦν ἀπόθετος καὶ ἀπόρρητος εἴη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ εἰκότος οὐ φθόνος ἀποπειρᾶσθαι, πρῶτος Θέων ὁ γραμματικὸς εἶπεν, ὅτι Τυρρηνὸν μὲν ἀποδεῖξαι Πυθαγόραν μέγ' ἔργον εἴη καὶ οὐ ῥᾴδιον· | 'Αἰγυ-* 729
πτίων δὲ τοῖς σοφοῖς συγγενέσθαι πολὺν χρόνον ὁμολογεῖται ζηλῶσαί τε πολλὰ καὶ δοκιμάσαι μάλιστα τῶν περὶ τὰς ἱερατικὰς ἁγιστείας, οἷόν ἐστι καὶ τὸ τῶν κυάμων· οὔτε γὰρ σπείρειν οὔτε σιτεῖσθαι κύαμον Αἰγυπτίους, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντας ἀνέχεσθαί φησιν ὁ Ἡρόδοτος (II 37). *ἰχθύων δὲ † καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι νῦν ἀπεχομένους· ἁγνεύοντες δὲ καὶ τὸν ἅλα φεύγουσιν, ὡς μήτ' ὄψον προσφέρεσθαι μήτ' ⟨ἄρτον⟩ ἁλσὶ θαλαττίοις μεμιγμένον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλας αἰτίας φέρουσιν· ἔστι δ' ἀληθὴς μία, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος ὡς ἀσύμφυλον ἡμῖν καὶ ἀλλότριον μᾶλλον δ' ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώ-* B
που στοιχεῖον. οὐ γὰρ τρέφεσθαι τοὺς θεοὺς ἀπ' αὐτῆς, ὥσπερ οἱ Στωικοὶ τοὺς ἀστέρας, ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον εἰς ταύτην ἀπόλλυσθαι τὸν πατέρα καὶ σωτῆρα τῆς χώρας, ὃν Ὀσίριδος ἀπορροὴν ὀνομάζουσιν· καὶ θρηνοῦντες τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι γεννώμενον

---

7 727 b 8 s. 354 d. e 14 353 c. d Porphyr. de abst. IV 7 Clem. Al. Str. VII 33, 8 al. 15 684 f 352 f 363 e 18 669 d 21 cf. St. V. Fr. II 690; I 121 23 365 b 366 a 371 b 23 — p. 288, 11 cf. 363 d–f

---

Diels (partim praeeunte Wy.) *στέγουσαι φρ. ἀλλ' ὅπερ ἐλάσσω* T
1 *θεῖον* Amyot (cum Athen.) *θεὸν* T def. et *Σιωπὴν* scr. Wil., sed cf. Athen. 11 *ἁγιστίας* T corr. Xyl. *ἁγνείας* Re. 14 *δ' ἐκεῖ* (vel *δὲ καὶ ⟨πάντων⟩* (cf. 353 d) vel *δὲ [καὶ]*) ci. Hu. 16 *ἄρτον* add. Hu., cf. 684 f *⟨ἄλλο τι⟩* add. Duebn. *ἅλεσι* T corr. Herw.

*ἐν ⟨δὲ⟩ τοῖς δεξιοῖς φθειρόμενον αἰνίττονται τὴν τοῦ
Νείλου τελευτὴν καὶ φθορὰν ἐν τῇ θαλάττῃ γινομένην.
ὅθεν οὔτε τὸ ὕδωρ πότιμον αὐτῆς οὔθ' ὧν τρέφει τι καὶ
γεννᾷ καθαρὸν ἡγοῦνται καὶ οἰκεῖον, οἷς μήτε πνεύματος
κοινοῦ μήτε συμφύλου νομῆς μέτεστιν, ἀλλ' ὁ σῴζων*
C *πάντα τἆλλα καὶ τρέφων ἀὴρ ἐκείνοις ὀλέθριός ἐστιν, ὡς
παρὰ φύσιν καὶ χρείαν γεγονόσι καὶ ζῶσιν. οὐ δεῖ δὲ
θαυμάζειν, εἰ τὰ ζῷα διὰ τὴν θάλατταν ἀλλότρια καὶ οὐκ
ἐπιτήδεια καταμίγνυσθαι εἰς αἷμα καὶ πνεῦμα νομίζουσιν
αὐτῶν, οἵ γε μηδὲ τοὺς κυβερνήτας ἀξιοῦσι προσαγορεύειν ἀπαντῶντες, ὅτι τὸν βίον ἀπὸ θαλάττης ἔχουσιν.'*

3. *Ταῦτ' ἐπαινέσας ὁ Σύλλας προσεῖπε περὶ τῶν Πυθαγορικῶν, ὡς μάλιστα μὲν ἐγεύοντο τῶν ἱεροθύτων
ἀπαρξάμενοι τοῖς θεοῖς, ἰχθύων δὲ θύσιμος οὐδεὶς οὐδ'
ἱερεύσιμός ἐστιν. ἐγὼ δέ, παυσαμένων ἐκείνων, Αἰγυπτί-*
D *οις μὲν ἔφην ὑπὲρ τῆς θαλάττης πολλοὺς μαχεῖσθαι καὶ
φιλοσόφους καὶ ἰδιώτας, ἐκλογιζομένους ὅσοις ἀγαθοῖς
εὐπορώτερον καὶ ἡδίω τὸν βίον ἡμῶν πεποίηκεν. 'ἡ δὲ
τῶν Πυθαγορικῶν πρὸς τὸν ἰχθῦν ἐκεχειρία διὰ τὸ μὴ
σύμφυλον ἄτοπος καὶ γελοία, μᾶλλον δ' ἀνήμερος ὅλως
καὶ Κυκλώπειόν τι τοῖς ἄλλοις γέρας νέμουσα τῆς συγγενείας καὶ τῆς οἰκειότητος, ὀψοποιουμένοις καὶ ἀναλισκομένοις ὑπ' αὐτῶν. καίτοι βόλον ἰχθύων πρίασθαί ποτέ
φασι τὸν Πυθαγόραν, εἶτ' ἀφεῖναι κελεῦσαι τὴν σαγήνην,
οὐχ ὡς ἀλλοφύλων καὶ πολεμίων ἀμελήσαντα τῶν ἰχθύων*
E *ἀλλ' ὡς ὑπὲρ φίλων καὶ οἰκείων γεγονότων αἰχμαλώτων
λύτρα καταβάλλοντα. διὸ τοὐναντίον' ἔφην 'ὑπονοεῖν τῶν*

---

5 s. 669 e **16** cf. 667 e ss. **21** cf. Hom. ι 369 **24** 91 c Iambl. v Pyth. 36 Porph. v. Pyth. 25

---

1 *δὲ* add. Mez., cf. 363 e **5. 6** *συμφ. νομῆς .... σῴζων — ἀὴρ*] versus partes latere videntur Hu. **9** *εἰς* (hiatus)] *πρὸς* ci. Doe. **12** *προσεπεῖπε* ci. Bern. **14** *οὐδεὶς* Xyl. *οὐδὲ εἶς* **22. 23** *ἀναλισκομένης* T corr. Wy. **27** *καταβαλόντα* Steph.

ἀνδρῶν ⟨ἡ⟩ ἐπιείκεια καὶ πρᾳότης δίδωσιν, μήποτ' ἄρα μελέτης ἕνεκεν τοῦ δικαίου καὶ συνηθείας ἐφείδοντο μάλιστα τῶν ἐναλίων, ὡς τἄλλα μὲν αἰτίαν ἁμωσγέπως παρέχοντα τοῦ κακῶς πάσχειν τῷ ἀνθρώπῳ, τοὺς δ' ἰχθῦς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἡμᾶς, οὐδ' εἰ πάνυ πεφύκασι δυνάμενοι. πάρεστι δὲ τῶν τε λόγων καὶ τῶν ἱερῶν εἰκάζειν τοῖς παλαιοῖς, ὡς οὐ μόνον ἐδωδὴν ἀλλὰ καὶ φόνον ζῴου μὴ βλάπτοντος ἔργον ἐναγὲς καὶ ἄθεσμον ἐποιοῦντο· πλήθει δ' ἐπιχεομένῳ καθειργόμενοι καὶ χρησμοῦ τινος, ὥς F *φασιν, ἐκ Δελφῶν ἐπικελευσαμένου τοῖς καρποῖς ἀρήγειν φθειρομένοις, ἤρξαντο μὲν καθιερεύειν· ἔτι δ' ὅμως ταραττόμενοι καὶ δειμαίνοντες 'ἔρδειν' μὲν ἐκάλουν καὶ 'ῥέζειν,' ὥς τι μέγα δρῶντες τὸ θύειν ἔμψυχον, ἄχρι δὲ νῦν παραφυλάττουσιν ἰσχυρῶς τὸ μὴ σφάττειν πρὶν ἐπινεῦσαι κατασπενδόμενον. οὕτως εὐλαβεῖς πρὸς ἅπασαν ἀδικίαν ἦσαν. καίτοι, ἵνα τἄλλ' ἐάσω|μεν, εἰ μόνον ἀλεκτορίδων* 730 *ἀπείχοντο πάντες ἢ δασυπόδων, οὐκ ἂν ἦν χρόνου βραχέος ὑπὸ πλήθους οὔτε πόλιν οἰκεῖν οὔτε καρπῶν ὄνασθαι· διὸ τῆς ἀνάγκης ἐπαγούσης τὸ πρῶτον, ἤδη καὶ δι' ἡδονὴν ἔργον ἐστὶν παῦσαι τὴν σαρκοφαγίαν. τὸ δὲ τῶν θαλαττίων γένος οὔτ' ἀέρα τὸν αὐτὸν οὔθ' ὕδωρ ἀναλίσκον ἡμῖν οὔτε καρποῖς προσιόν, ἀλλ' ὥσπερ ἑτέρῳ κόσμῳ περιεχόμενον καὶ χρώμενον ὅροις ἰδίοις, οὓς ὑπερβαίνουσιν αὐτοῖς ἐπίκειται δίκη [ὁ] θάνατος, οὔτε μικρὰν οὔτε μεγάλην τῇ γαστρὶ πρόφασιν κατ' αὐτῶν δίδωσιν·*

---

3 s. cf. 964 f fr. XXXIV 145 (vol. VII p. 169 Bern.) **7** ss. cf. Porphyr. de abst. IV 14/15 **11** cf. Ovid. fast. I 349 ss. **12** s. Comm. in Hes. O D 336 Porph. abst. I 11 **19** s. cf. 86 d 959 e 964 f **21** s. 669 d. e Clem. Al. Str. VII 34, 1 (= St. V. Fr. II 721)

---

1 add. Mez. **5** *δυνάμενοι* Hu. (Xyl. interpr.) *δυναμένους* **10** *ἀρήγει* T corr. Basil. **13** *ῥέζειν* Xyl. *ῥαΐζειν* **18** *πλήθους* m. p. T Basil. *πάθους* T[1] *πόλιν* m. p. T Basil. *πάλιν* T[1] (ut vid.) Ald. **19** *ἐπειγούσης* ci. Steph. *ἐπαγ.* (scil. *τὴν σαρκοφαγίαν*) def. Hu. **21** *οὔτε* (prius) Re. *οὐτὸν* **22** *οὐδὲ καρποῖς* ci. Bern. **24** del. Hu. Wil.

ἀλλὰ παντὸς ἰχθύος ἄγρα καὶ σαγηνεία λαιμαργίας καὶ
B φιλοψίας περιφανῶς ἔργον ἐστίν, ἐπ' οὐδενὶ δικαίῳ ταραττούσης τὰ πελάγη καὶ καταδυομένης εἰς τὸν βυθόν. οὔτε γὰρ τρίγλαν ἔστιν δήπου 'ληιβότειραν' οὔτε σκάρον 'τρυγηφάγον' οὔτε κεστρεῖς τινας ἢ λάβρακας 'σπερμολόγους' προσειπεῖν, ὡς τὰ χερσαῖα κατηγοροῦντες ὀνομάζομεν· ἀλλ' οὐδ' ὅσα γαλῇ καὶ μυὶ κατοικιδίῳ μικρολόγως ἐγκαλοῦμεν, ἔχοι τις ἂν αἰτιάσασθαι τὸν μέγιστον ἰχθῦν. ὅθεν ἀνείργοντες ἑαυτοὺς οὐ νόμῳ μόνῳ τῆς πρὸς ἄνθρωπον ἀδικίας ἀλλὰ καὶ φύσει τῆς πρὸς ἅπαν τὸ μὴ βλάπτον, ἥκιστα τῶν ὄψων ἐχρῶντο τοῖς ἰχθύσιν ἢ τὸ παράπαν οὐκ ἐχρῶντο· καὶ γὰρ ἄνευ τῆς ἀδικίας ἀκρα-
C σίαν τινὰ καὶ λιχνείαν ἐμφαίνειν ἔοικεν ἡ περὶ ταῦτα πραγματεία πολυτελὴς οὖσα καὶ περίεργος. ὅθεν Ὅμηρος οὐ μόνον τοὺς Ἕλληνας ἰχθύων ἀπεχόμενους πεποίηκε παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον στρατοπεδεύοντας, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἁβροβίοις Φαίαξιν οὐδὲ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν, ἀμφοτέροις οὖσιν νησιώταις, θαλάττιον παρατέθεικεν ὄψον· οἱ δ' Ὀδυσσέως ἑταῖροι, τοσαύτην πλέοντες θάλατταν, οὐδαμοῦ καθῆκαν ἄγκιστρον οὐδὲ πόρκον οὐδὲ δίκτυον ἀλφίτων παρόντων·

'ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα' (μ 329),

μικρὸν ἔμπροσθεν ἢ ταῖς τοῦ Ἡλίου βουσὶν ἐπιχειρεῖν,
D ἰχθῦς ἀγρεύοντες, οὐκ ὄψον ἀλλὰ τροφὴν ἀναγκαίαν ἐποιοῦντο

'γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός' (μ 332)

---

4 ληιβ. Hom. σ 29 5 τρυγηφ. cf. Phot. Lex. s. ὀτρυγηφ. (Archilochi) cf. Ovid. met. XV 112 ss., fast. I 349 ss. σπερμ. cf. Aristoph. Av. 232. 579 16 ss. 668 f 353 d Athen. I 9 d

---

4 ληϊβότεραν T[1] corr. m. p. T Xyl. 7 μυίαι T corr. Re. (qui μυὸς scr., cum γαλῆς κ. μυίας habeat vulgata) Naber Kron., cf. 733 c 8 ἐγκαλοῖμεν T corr. Ald. 9 μόνον ci. Bern. 10 ἅπαν τὸ Basil. ἅπαντα

ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης ἰχθύσι τε χρωμένων καὶ τὰς τοῦ Ἡλίου βοῦς κατεσθιόντων. ὅθεν οὐ παρ' Αἰγυπτίοις μόνον οὐδὲ Σύροις, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἕλλησι γέγονεν ἁγνείας μέρος ἀποχὴ ἰχθύων, μετὰ τοῦ δικαίου καὶ τὸ περίεργον οἶμαι τῆς βρώσεως ἀποδιοπομπουμένοις.'

4. 'Ὑπολαβὼν δ' ὁ Νέστωρ 'τῶν δ' ἐμῶν' ἔφη 'πολιτῶν ὥσπερ Μεγαρέων οὐδεὶς λόγος; καίτοι πολλάκις ἀκήκοας ἐμοῦ λέγοντος, ὅτι οἱ ἐν Λέπτει τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεῖς, οὓς ἱερομνήμονας καλοῦμεν, ἰχθῦς οὐκ ἐσθίουσιν· ὁ γὰρ θεὸς λέγεται φυτάλμιος. οἱ δ' ἀφ' Ἕλληνος τοῦ παλαιοῦ καὶ πατρογενείῳ Ποσειδῶνι θύουσιν, ἐκ τῆς ὑγρᾶς E τὸν ἄνθρωπον οὐσίας φῦναι δοξάζοντες, ὡς καὶ Σύροι· διὸ καὶ σέβονται τὸν ἰχθῦν, ὡς ὁμογενῆ καὶ σύντροφον, ἐπιεικέστερον Ἀναξιμάνδρου (A 30) φιλοσοφοῦντες· οὐ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἰχθῦς καὶ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐν ἰχθύσιν ἐγγενέσθαι τὸ πρῶτον ἀνθρώπους ἀποφαίνεται καὶ τραφέντας ὥσπερ οἱ γαλεοὶ καὶ γενομένους ἱκανοὺς ἑαυτοῖς βοηθεῖν ἐκβῆναι τηνικαῦτα καὶ γῆς λαβέσθαι. καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην, ἐξ ἧς ἀνήφθη, μητέρα καὶ πατέρ' οὖσαν, ἤσθιεν, ὡς ὁ τὸν Κήυκος γάμον εἰς τὰ Ἡσιόδου (fr. 158) παρεμβαλὼν εἴρηκεν, οὕτως ὁ Ἀναξί- F μανδρος τῶν ἀνθρώπων πατέρα καὶ μητέρα κοινὸν ἀποφήνας τὸν ἰχθῦν διέβαλεν πρὸς τὴν βρῶσιν.' |

---

7 682f FHG II 51 8 s. 983f 10 φυτ. 675f 158e 451c 17 s. 982a 20 Epic. Gr. Fr. p. 146. 148 Ki. (K. Ohlert, Rätsel und Rätselspiele d. a. Gr.[2] p. 92)

---

4 μετὰ τοῦ ἀδίκου ci. Wy. sed μ. τ. δικ. 'et iusti rationem habebant et . . . . . aversabantur' Hu. 7 μεγάρων T corr. Basil. 8 οἱ ἐν Λέπτει Bern. coll. 983f ἀεὶ οἱ T δὴ οἱ Wy. (cf. p. 273, 8) οἱ ἐκεῖ Doe. 11 πατρογενίωι (ο ex ω corr.) T corr. Ald. πατρὶ γενεσίῳ Doe. 12 δοξάζοντες Turn. δόξαντες T Diels 13 ὁμογ. Ald. ὁμονογενῆ T ὁμοιογενῆ ci. Hu. 17 γαλεοὶ Doe. Emp. παλαιοὶ 20 τὰ Basil. τὰς

731 ## ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Εἰ δυνατόν ἐστι συστῆναι νοσήματα καινὰ καὶ δι' ἃς αἰτίας

Collocuntur Philo, Plutarchus, Diogenianus, alii

1. *Φίλων ὁ ἰατρὸς διεβεβαιοῦτο τὴν καλουμένην ἐλεφαντίασιν οὐ πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου γνώριμον γεγονέναι· μηδένα γὰρ τῶν παλαιῶν ἰατρῶν τοῦ πάθους τούτου πεποιῆσθαι λόγον, εἰς ἕτερα μικρὰ καὶ γλίσχρα καὶ δυσθεώρητα τοῖς πολλοῖς ἐνταθέντας. ἐγὼ δὲ καὶ μάρτυν αὐτῷ παρεῖχον ἐκ φιλοσοφίας Ἀθηνόδωρον, ἐν τῷ προτέρῳ τῶν Ἐπιδημιῶν ἱστοροῦντα πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀσκληπιάδην* B *χρόνοις οὐ μόνον τὴν ἐλεφαντίασιν ἀλλὰ καὶ τὸν ὑδροφόβαν ἐκφανῆ γενέσθαι. θαυμάζοντες οὖν οἱ παρόντες, εἰ νέα πάθη τότε πρῶτον ἔσχεν ἐν τῇ φύσει γένεσιν καὶ ⟨σύ⟩στασιν, οὐχ ἧττον ᾤοντο θαυμάσιον εἶναι τὸ λαθεῖν τηλικαῦτα συμπτώματα χρόνον τοσοῦτον· ἐρρύησαν δέ πως μᾶλλον οἱ πλείους ἐπὶ τὸ δεύτερον ὡς ἀνθρώπινον μᾶλλον, ἥκιστα τὴν φύσιν ἔν γε τούτοις φιλόκαινον εἶναι καὶ νέων πραγμάτων ὥσπερ ἐν πόλει τῷ σώματι δημιουργὸν ἀξιοῦντες.*

2. *Ὁ δὲ Διογενιανὸς ἔφη καὶ τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα καὶ πάθη κοινήν τινα καὶ πάτριον ὁδὸν βαδίζειν. 'καίτοι* C *παντοδαπὸν μέν' εἶπεν 'ἡ μοχθηρία καὶ πολύτολμον, αὐτοκρατὲς δ' ἡ ψυχὴ καὶ κύριον ὑφ' αὑτῆς, εἰ βούλοιτο, μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι ῥᾳδίως· ἔχει δέ τινα τάξιν τὸ ἄτακτον αὐτῆς καὶ τὰ μέτρα τηρεῖ τοῖς πάθεσιν, ὥσπερ ἡ θάλαττα ταῖς ὑπερεκχύσεσι, καὶ καινὸν οὐδὲν οὐδὲ τοῖς πα-*

---

10 s. cf. Plin. n. h. XXVI 7 11 s. cf. Vorsokr. 68 B 300, 10
22 cf. Arist. Eth. N. 1106 b 34 s.

---

2 *διάσιτίας* T corr. (praeeunte Vulc.) Steph. *δι' ἅστινας αἰτ.* dub. Hu. 6 *τοῦτο* T corr. Basil. 8 *ἐνταθέντων* Re. 14 *σύστ.* Re. *στάσιν* 23 *ὑφ' αὑτῆς* Bern. *ὑπ' αὐτῆς* εἰ] ἢ ci. Bern. coll. 163 e

λαιοῖς ἀνιστόρητον ἐξήνθηκε κακίας εἶδος· ἀλλὰ πολλαὶ μὲν ἐπιθυμιῶν διαφοραί, μυρία δὲ κινήματα φόβου καὶ σχήματα, τὰς δὲ λύπης καὶ ἡδονῆς μορφὰς ἔργον ἐστὶ μὴ ἀπειπεῖν ἐξαριθμούμενον·

'οὐ μήν τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη·' (Soph. Ant. 456)

πόθεν γε δὴ σώματι νόσημα καινὸν ἢ πάθος ὀψίγονον, ἰδίαν μὲν ὥσπερ ἡ ψυχὴ κινήσεως ἀρχὴν οἴκοθεν οὐκ D *ἔχοντι, συνημμένῳ δὲ κοιναῖς πρὸς τὴν φύσιν αἰτίαις καὶ κεκραμένῳ κρᾶσιν, ἧς καὶ τὸ ἀόριστον ἐντὸς ὅρων πλανᾶται, καθάπερ πλοῖον ἐν περιδρόμῳ σαλεῦον; οὔτε γὰρ ἀναίτιος νόσου σύστασίς ἐστιν, τὴν ἐκ μὴ ὄντος παρανόμως ἐπεισάγουσα γένεσιν [δύναμιν] τοῖς πράγμασιν, αἰτίαν τε καινὴν ἔργον ἐξευρεῖν μὴ καινὸν ἀέρα καὶ ξένον ὕδωρ καὶ τροφὰς ἀγεύστους τοῖς πρότερον ἐξ ἑτέρων τινῶν κόσμων ἢ μετακοσμίων ἀποφήναντι δεῦρο νῦν πρῶτον ἐπιρρεούσας. ἐκ τούτων γὰρ νοσοῦμεν οἷς καὶ ζῶμεν, ἴδια δὲ σπέρματα νόσων οὐκ ἔστιν, ἀλλ' αἱ τούτων μοχθηρίαι πρὸς ἡμᾶς καὶ* E *ἡμῶν περὶ ταῦτα πλημμέλειαι τὴν φύσιν ἐπιταράττουσιν. αἱ δὲ ταραχαὶ διαφορὰς ἀιδίους ἔχουσιν πολλάκις νέοις χρωμένας ὀνόμασιν· τὰ γὰρ ὀνόματα τῆς συνηθείας ἐστὶν τὰ δὲ πάθη τῆς φύσεως· ὅθεν ⟨ἐν⟩ ἀφωρισμένοις τούτοις ἐκεῖνα ποικιλλόμενα τὴν ἀπάτην πεποίηκεν· ὡς δὲ τοῖς τοῦ λόγου μορίοις καὶ ταῖς πρὸς ἄλληλα τούτων συντάξεσι καινὸν ἐγγενέσθαι βαρβαρισμὸν ἢ σολοικισμὸν ἐξαίφνης ἀδύνατόν ἐστιν, οὕτως αἱ τοῦ σώματος κράσεις*

15 s. cf. Vorsokr. 67 A 24 = Epicur. epist. 2, al.   17 160 b

3 *τὰς* Bern. *τῆς*   5 *μήν τι* T *μέντοι* Steph. Po. *γάρ τι* Soph.   6 *καὶ οὐδεὶς — ἐφάνη* T corr. Steph. Wy.   7 *καινὸν* Basil. *κενὸν*   10 *ἀόριστον* Xyl. *ἄριστον*   13 ÷*δύναμιν* in textu ÷*γενεσιν* in marg. m. 1 T *γένεσιν δύν.* Ald. *γέν. καὶ δύν.* Steph. *γένεσιν* [*δύναμιν*] Hu. (quamquam cf. 129 e. f)   18. 19 *καὶ ⟨αἱ⟩ ἡμ.* Bern. (melius: *κ. ἡμ. ⟨αἱ⟩*, sed nihil opus Hu.)   22 *ἐστὶν* Bern. *εἰσὶν*   *ἐν* add. tacite Bern.   26 *ἀδύν.* Mez. (quamquam non omnia hoc modo plana fiunt) *δυνατὸν* T *⟨οὐ⟩ δυν.* Turn.

ὡρισμένας ἔχουσι τὰς ὀλισθήσεις καὶ παραβάσεις, τρόπον τινὰ τῇ φύσει καὶ τῶν παρὰ φύσιν ἐμπεριεχομένων.
F ταύτῃ γε κομψοὶ καὶ οἱ μυθογράφοι· τὰ γὰρ παντάπασιν ἔκφυλα καὶ τεράστια τῶν ζῴων γενέσθαι λέγουσιν ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ, τῆς σελήνης ἐκτρεπομένης καὶ τὰς ἀνατολὰς οὐχ ὅθεν εἴωθεν ποιουμένης· οἱ δὲ καινὰ νοσήματα
782 τὴν φύσιν ὥσπερ τέρατα γεννᾶν ἀξιοῦσιν, | μήτε πιθανὴν μήτ' ἀπίθανον αἰτίαν τῆς ἐξαλλαγῆς πλάσσοντες, ἀλλὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μᾶλλον ἐνίων παθῶν καινότητα καὶ διαφορὰν ἀποφαίνοντες· οὐκ ὀρθῶς, ὦ μακάριε Φίλων· ἐπίτασις γὰρ καὶ αὔξησις μέγεθος ἢ πλῆθος προστίθησι, τοῦ δὲ γένους ⟨οὐκ⟩ ἐκβιβάζει τὸ ὑποκείμενον· ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἐλεφαντίασιν οἴομαι, σφοδρότητα τῶν ψωρικῶν τινος τούτων οὖσαν, οὐδὲ τὸν ὑδροφόβαν τῶν στομαχικῶν ἢ μελαγχολικῶν. καίτοι τοῦτό γε θαυμαστὸν εἰ μηδ' Ὅμηρος (Θ 299) ἀγνοῶν ἐλάνθανεν ὑμᾶς· τὸν γὰρ 'λυσσητῆρα κύνα' δῆλός ἐστιν ἀπὸ τοῦ πάθους τούτου προσαγορεύων,
B ἀφ' οὗ καὶ ἄνθρωποι λυσσᾶν λέγονται.'

3. Ταῦτα τοῦ Διογενιανοῦ διελθόντος, ὁ Φίλων αὐτός τε μέτρια διελέχθη πρὸς τὸν λόγον αὐτοῦ, κἀμὲ συνειπεῖν παρεκάλει τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς, ὡς ἀμελείας ἢ ἀγνοίας τῶν μεγίστων ὀφλισκάνουσιν, εἴ γε μὴ ταῦτα τὰ πάθη νεώτερα φαίνεται τῆς ἐκείνων ἡλικίας. πρῶτον οὖν ὁ Διογενιανὸς οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῦν ἔδοξεν ἡμῖν τὰς ἐπιτάσεις καὶ ἀνέσεις μὴ ποιεῖν διαφορὰς μηδὲ τοῦ γένους ἐκβιβάζειν· οὕτω γὰρ οὔτ' ὄξος ὀξίνου φήσομεν διαφέρειν οὔτε πικρότητα στρυφνότητος οὔτε πυρῶν αἶραν οὔτε μίνθον ἡδυόσμων. καίτοι περιφανῶς ἐκστάσεις αὗται καὶ μεταβολαὶ ποιοτήτων εἰσίν, αἱ μὲν ἀνέσεις μαραινομένων αἱ δ' ἐπι-
C τάσεις σφοδρυνομένων· ἢ μηδὲ φλόγα πνεύματος λεπτοῦ

---

2 ἐμπειρίαι ἐχομένων T corr. Xyl. 4 ἔκφυλα Turn. ἔμφ. 6 καινὰ Hirschig καὶ τὰ 10 ἐπιτάσσεις T corr. Xyl. 12 add. Xyl. interpr. Steph. 13.14 τούτων] παθῶν ci. Re. 14.15 ἢ τῶν μελ. edd. inde ab Ald. 20 κἀμὲ Bern. καί με 22 μὴ Turn. δὴ

μηδὲ φλογὸς αὐγὴν μηδὲ πάχνην δρόσου μηδὲ χάλαζαν ὄμβρου διαφέρειν λέγωμεν, ἀλλ' ἐπιτάσεις εἶναι ταῦτα πάντα καὶ σφοδρότητας· ὥρα δὲ καὶ τυφλότητα μηθὲν ἀμβλυωπίας φάναι διαφέρειν μηδὲ ναυτίας χολέραν, ἀλλὰ τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον παραλλάττειν. καίτοι ταῦτα πρὸς λόγον οὐθέν ἐστιν· ἂν γὰρ αὐτὴν λέγωσι δεξάμενοι τὴν ἐπίτασιν καὶ τὴν σφοδρότητα νῦν γεγονέναι πρῶτον, ἐν τῷ ποσῷ γινομένης τῆς καινότητος οὐκ ἐν ποιῷ, μένει τὸ παράδοξον ὁμοίως. ἔπειτα τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν ὅτι D *μὴ πρότερον ἦν ἀπιστουμένων, εἰ γέγονεν νῦν, οὐ φαύλως εἰπόντος* (fr. 776)

'ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ,'

ἐδόκει καὶ λόγον ἔχειν τὸ μὴ δρόμῳ, καθάπερ ὕσπληγος μιᾶς πεσούσης, ἐκδραμεῖν τὰ πάθη πρὸς τὴν γένεσιν, ἄλλων δ' ἄλλοις ἀεὶ κατόπιν ἐπιγινομένων ἕκαστον ἐν χρόνῳ τινὶ λαβεῖν τὴν πρώτην γένεσιν. 'εἰκάσαι δ' ἄν τις' ἔφην ἐγώ 'τὰ μὲν ἀπ' ἐνδείας ὅσα τε καῦμα προσπῖπτον ἢ ψῦχος ἐμποιεῖ, ταῦτα πρῶτον τοῖς σώμασι παραγενέσθαι, πλησμονὰς δὲ καὶ θρύψεις καὶ ἡδυπαθείας ὕστερον ἐπελθεῖν μετ' ἀργίας καὶ σχολῆς δι' ἀφθονίαν τῶν ἀναγ- E *καίων πολὺ περίττωμα ποιούσας καὶ πονηρόν, ἐν ᾧ ποικίλα νοσημάτων εἴδη παντοδαπάς τε τούτων ἐπιπλοκὰς πρὸς ἀλλήλας καὶ μίξεις ἀεί τι νεωτερίζειν. τὸ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν τέτακται καὶ διώρισται, τάξις γὰρ ἢ τάξεως ἔργον ἡ φύσις· ἡ δ' ἀταξία καθάπερ ἡ Πινδαρικὴ*

---

21 cf. 129 e

---

4 *τῷ* Steph. *τὸ* 6 *ἐστιν· ἂν* Basil. *ἐστιᾶν* *λέγουσι* T corr. Steph. 7 *τῷ* del. edd. inde ab Ald.; fort. (8) *ἐν* ⟨*τῷ*⟩ *ποιῷ*, sed nihil opus vid. Hu. 8 *κενότητος* T corr. Basil. 12 *τἀγένητα* — *ἦλθ'* Valckenaer Ellendt *τὰ γένη τοῦ* — *ἦλθεν* 13 *δοκεῖ* ci. Wy.; sed ut *ἔπειτα* v. 9 respicit ad *πρῶτον* non v. 7 sed p. 294, 23, ita *ἐδόκει* ad *ἔδοξεν* p. 294, 24 *τὸ* Basil. *τοῦ* *δρόμῳ* Re. *δρόμον* T *ἀθρόως* ci. Wy. (*δρόμῳ* — *ἐκδρ.* ⟨*πάντα*⟩ *τὰ π.* Ha.) *ὁμοῦ* dub. ci. Hu. 14 *ἐκδραμεῖν* Basil. *ἐκδρομὴν* 15 *ἄλλοις* Basil. *ἄλλος* *αἰεὶ* T corr. Ald. *ἐπιγινόμενον* T corr. Xyl.

ψάμμος (Ol. 2, 179) ‘ἀριθμὸν περιπέφευγεν’, καὶ τὸ παρὰ τὴν φύσιν εὐθὺς ἀόριστον καὶ ἄπειρόν ἐστιν. ἀληθεύειν μὲν γὰρ ἁπλῶς ψεύδεσθαι δ’ ἀπειραχῶς παρέχει τὰ πράγματα· καὶ ῥυθμοὶ καὶ ἁρμονίαι λόγους ἔχουσιν, ἃ δὲ πλημμελοῦσιν ἄνθρωποι περὶ λύραν καὶ ᾠδὴν καὶ ὄρχησιν, οὐκ
F ἄν τις περιλάβοι. καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς περὶ αὐτοῦ φησιν ὅτι

‘σχήματα δ’ ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ’ ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὀλοή’ (fr. 3 Bergk I 65 D.),

καὶ Χρύσιππος (St. V. Fr. II 210) τὰς ἐκ δέκα μόνων ἀξιωμάτων συμπλοκὰς πλήθει φησὶν ἑκατὸν μυριάδας ὑπερβάλλειν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἤλεγξεν Ἵππαρχος, ἀποδείξας ὅτι τὸ μὲν καταφατικὸν περιέχει συμπεπλεγμένων μυριάδας δέκα καὶ πρὸς ταύταις ⟨τρισ⟩χίλια τεσσαράκοντ’ ἐννέα, τὸ δ’ ἀποφατικὸν αὐτοῦ μυριάδας τριάκοντα μίαν |
733 καὶ πρὸς ταύταις ἐνακόσια πεντήκοντα δύο· Ξενοκράτης (fr. 11 H.) δὲ τὸν τῶν συλλαβῶν ἀριθμόν, ὃν τὰ στοιχεῖα μιγνύμενα πρὸς ἄλληλα παρέχει, μυριάδων ἀπέφηνεν εἰκοσάκις καὶ μυριάκις μυρίων. τί δὴ θαυμαστόν ἐστιν εἰ, τοσαύτας μὲν ἐν ἑαυτῷ τοῦ σώματος δυνάμεις ἔχοντος, τοσαύτας δὲ διὰ σίτων καὶ ποτῶν ἐπεισαγομένου ποιότητας ἑκάστοτε, χρωμένου δὲ κινήσεσι καὶ μεταβολαῖς μήτε καιρὸν ἕνα μήτε τάξιν ἀεὶ μίαν ἐχούσαις, αἱ πρὸς ἀλλήλας συμ-
B πλοκαὶ τούτων ἁπάντων ἔστιν ὅτε καινὰ καὶ ἀσυνήθη νοσήματα φέρουσιν; οἷον ὁ Θουκυδίδης (II 50) ἱστορεῖ τὸν Ἀθήνησι λοιμὸν γενέσθαι, τεκμαιρόμενος αὐτοῦ τὸ μὴ σύντροφον μάλιστα τῷ τὰ σαρκοφάγα μὴ γενέσθαι τῶν νεκρῶν· οἱ δὲ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν νοσήσαντες, ὡς Ἀγαθαρχίδας (F H G III 195) ἱστόρηκεν, ἄλλοις τε συμπτώμασιν ἐχρήσαντο καινοῖς καὶ ἀνιστορήτοις, καὶ δρακόντια

---

4 s. cf. 389 d. e 10 ss. 1047 c. d

---

4 ῥυθμοὶ ⟨μὲν⟩ ci. Hu. 14 add. Hu. ex 1047 d 15 αὐτοῦ] αὖ ci. Re. 17 ὂν Basil. ὁ 20 ἔχοντας T corr. Basil.

μικρὰ τὰς κνήμας διεσθίοντα καὶ τοὺς βραχίονας ἐξέκυψεν, ἁψαμένων δ' αὖθις ἐνεδύετο καὶ φλεγμονὰς ἀκαρτερήτους ἐνειλούμενα τοῖς μυώδεσι παρεῖχεν· καὶ τοῦτο τὸ πάθος οὔτε πρότερον οἶδεν οὐδεὶς οὔθ' ὕστερον ἄλλοις ἀλλ' ἐκείνοις γε μόνοις γενόμενον, ὡς ἕτερα πολλά. καὶ C γὰρ ἐν δυσουρίᾳ τις γενόμενος πολὺν χρόνον ἐξέδωκε κριθίνην καλάμην γόνατ' ἔχουσαν. καὶ τὸν ἡμέτερον ξένον Ἔφηβον Ἀθήνησιν ἴσμεν ἐκβαλόντα μετὰ πολλοῦ σπέρματος θηρίδιον δασὺ καὶ πολλοῖς ποσὶ ταχὺ βαδίζον. τὴν δὲ Τίμωνος ἐν Κιλικίᾳ τήθην Ἀριστοτέλης (fr. 43) ἱστόρηκεν φωλεύειν τοῦ ἔτους ἑκάστου δύο μῆνας, μηδενὶ πλὴν μόνῳ τῷ ἀναπνεῖν ὅτι ζῇ διάδηλον οὖσαν. καὶ μὴν ἔν γε τοῖς Μενωνείοις (Aristot. fr. 375) σημεῖον ἡπατικοῦ πάθους ἀναγέγραπται τὸ τοὺς κατοικιδίους μῦς ἐπιμελῶς παραφυλάττειν καὶ διώκειν· ὃ νῦν οὐδαμοῦ γινόμενον ὁρᾶται. διὸ μὴ θαυμάζωμεν, ἂν γένηταί τι τῶν οὐ πρότερον D ὄντων, ⟨μηδ' εἴ τι τῶν πρότερον ὄντων⟩ ὕστερον ἐκλέλοιπεν· αἰτία γὰρ ἡ τῶν σωμάτων φύσις, ἄλλην ἄλλοτε λαμβάνουσα κρᾶσιν. τὸ μὲν οὖν ἀέρα καινὸν ἐπεισάγειν ἢ ξένον ὕδωρ, εἰ μὴ βούλεται Διογενιανός, ἐάσωμεν· καίτοι τούς γε Δημοκριτείους ἴσμεν καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας, ὅτι [καὶ] κόσμων ἐκτὸς φθαρέντων καὶ σωμάτων ἀλλοφύλων ἐκ τῆς ἀπειρίας ἐπιρρεόντων ἐνταῦθα πολλάκις ἀρχαὶ παρεμπίπτουσιν λοιμῶν καὶ παθῶν οὐ συνήθων. ἐάσωμεν δὲ καὶ τὰς φθορὰς ⟨τὰς⟩ κατὰ μέρος παρ'

13 Μεν.: Suppl. Aristot. ed. Diels III 1 p. 77 19 ss. 731 d 25 ss. cf. 433 f—434 c

2 ἐνεδύετο Bases ἀνεδ. 5 γε Turn. τὲ T del. Re. τότε ci. Wy. 8 ἐκβάλλοντα T corr. Bases 13 μελωνιίοις T corr. Reinesius 17 add. Mez. (εἰ Bern. ἂν Mez.), sim. iam Xyl. (ἤ τι . .) 21 δημοκρίτους T corr. Basil. 22 del. Re., de uno evento, non de duobus (et — et) agitur 23 ἀπειρίας Turn. Hu. ἀπορίας T ἀπορροίας edd. inde a Basil. ἀπορροῆς Bern. (κόσμων φθαρέντων non fit ἀπορροή) 25 τὰς φθορὰς Basil. τῆς φθορᾶς τὰς add. Wy.

ἡμῖν ὑπό τε σεισμῶν καὶ αὐχμῶν καὶ ὄμβρων, αἷς καὶ τὰ
E *πνεύματα καὶ τὰ νάματα γηγενῆ φύσιν ἔχοντα συννοσεῖν*
ἀνάγκη καὶ συμμεταβάλλειν. ἀλλὰ τὴν περὶ τὰ σιτία καὶ
τὰ ὄψα καὶ τὰς ἄλλας διαίτας τοῦ σώματος ἐξαλλαγήν,
ὅση γέγονεν, οὐ παραλειπτέον. πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων
καὶ ἀβρώτων πρότερον ἥδιστα νῦν γέγονεν, ὥσπερ οἰνό-
μελι καὶ μήτρα· λέγουσι δὲ μηδ᾽ ἐγκέφαλον ἐσθίειν τοὺς
παλαιούς· διὸ καὶ Ὅμηρον εἰπεῖν (*I* 378)

'τίω δέ μιν ἔγκαρος αἴσῃ,'

τὸν ἐγκέφαλον οὕτως, διὰ τὸ ῥίπτειν καὶ ἀποβάλλειν μυ-
σαττομένους, προσειπόντα· σικύου δὲ πέπονος καὶ μήλου
Μηδικοῦ καὶ πεπέρεως πολλοὺς ἴσμεν ἔτι τῶν πρεσβυτέ-
ρων γεύσασθαι μὴ δυναμένους. ὑπό τε δὴ τούτων εἰκός
F *ἐστι ξενοπαθεῖν τὰ σώματα καὶ παραλλάττειν ταῖς κρά-*
σεσιν ἡσυχῇ ποιότητα καὶ περίττωμα ποιούντων ἴδιον, τήν
τε τάξιν αὖ τῶν ἐδεστῶν καὶ μετακόσμησιν οὐ μικρὰν
ἔχειν διαφοράν· αἱ γὰρ καλούμεναι ψυχραὶ τράπεζαι πρό-
τερον, ὀστρέων, ἐχίνων, ὠμῶν λαχάνων, ὥσπερ ἐλαφρῶν
ὅπλων, ἀπ᾽ οὐρᾶς ἐπὶ στόμα μεταχθεῖσαι τὴν πρώτην ἀντὶ
734 *τῆς ἐσχάτης τάξιν ἔχουσιν.* | *μέγα δὲ καὶ τὸ τῶν καλου-*
μένων προπομάτων· οὐδὲ γὰρ ὕδωρ οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐν-
τραγεῖν ἔπινον· οἱ δὲ νῦν ἄσιτοι προμεθυσθέντες ἅπτονται
τῆς τροφῆς διαβρόχῳ τῷ σώματι καὶ ζέοντι, λεπτὰ καὶ
τομὰ καὶ ὀξέα προσφέροντες ὑπέκκαυμα τῆς ὀρέξεως,

---

7 ss. laud. Eustath. p. 757, 39 (addito Athen. II 65 f) 17 cf. Martial. XIII 14 Senec. ep. XIX 5, 9 19 cf. Xen. An. III 4, 42 21 Clem. Al. Paed. II 21, 2. 3

---

9 *ἔγκαρος* Hu. cum Eustath. *ἐν καρὸς* 10. 11 *προσειπόντα* ap. Eustath. melius ante *διὰ τὸ* positum; nam *διὰ τὸ ῥ.* coniungenda cum *Ὅμ. εἰπεῖν*; ordo turbatus, fort. ab auctore e commentariis Homericis sententiam excerpente 16 *τε* Bern. *δὲ αὖ τῶν* Xyl. *αὐτῶν* 18 *ἐχίνων* Turn. *ἔχειν* 19 *ὅπλων* Kron. (partim praeeunte Bern.) *ὁ πλάτων* T *ὁπλιτῶν* Turn. *μεταταχθεῖσαι* ci. Doe. *ἐλαφρ. ὅπλων* ⟨*τάξεις*⟩ . . . *μεταχθ.* ci. Po. 28 *σώμ.* Basil. *πόματι*

εἶθ' οὕτως ἐμφορούμενοι τῶν ἄλλων. οὐδενὸς δὲ πρὸς μεταβολὴν καὶ τὸ ποιῆσαι νοσημάτων καινῶν γένεσιν ἀσθενέστερόν ἐστιν ἡ περὶ τὰ λουτρὰ τῆς σαρκὸς πολυπάθεια καθάπερ σιδήρου πυρὶ μαλασσομένης καὶ ῥεούσης, εἶτα βαφὴν ὑπὸ ψυχροῦ καὶ στόμωσιν ἀναδεχομένης·

'ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέρων τε Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν (κ 513)·

τοῦτο γὰρ ἄν τις εἰπεῖν μοι δοκεῖ τῶν ὀλίγον ἡμῶν ἔμ- [B] προσθεν γεγονότων, βαλανείου θύρας ἀνοιχθείσης. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτως ἀνειμένοις ἐχρῶντο καὶ μαλακοῖς, ὥστ' Ἀλέξανδρος μὲν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ λουτρῶνι πυρέττων ἐκάθευδεν, αἱ δὲ Γαλατῶν γυναῖκες εἰς τὰ βαλανεῖα πόλτου χύτρας εἰσφέρουσαι μετὰ τῶν παίδων ἤσθιον ὁμοῦ λουόμεναι. νῦν δὲ λυττῶσιν ἔοικε τὰ βαλανεῖα καὶ ὑλακτοῦσι καὶ σπαράττουσιν· ὁ δ' ἑλκόμενος ἀὴρ ἐν αὐτοῖς, ὑγροῦ μῖγμα καὶ πυρὸς γεγονώς, οὐδὲν ἐᾷ τοῦ σώματος ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ πᾶσαν ἄτομον κλονεῖ καὶ ταράττει καὶ μεθίστησιν ἐξ ἕδρας, ἄχρι οὗ κατασβέσωμεν αὐτοὺς πεπυρωμένους καὶ ζέοντας. οὐδὲν οὖν' ἔφην, 'ὦ Διογενιανέ, [C] δεῖται ὁ λόγος αἰτιῶν ἐπεισοδίων ἔξωθεν οὐδὲ μετακοσμίων, ἀλλ' αὐτόθεν ἡ περὶ τὴν δίαιταν μεταβολὴ τὰ μὲν νῦν γεννᾶν τὰ δ' ἀφανίζειν τῶν νοσημάτων οὐκ ἀδύνατός ἐστιν.'

---

3 ss. cf. Plin. n. h. XIV 139 XXIX 26 4 cf. 136 a al. Clem. Al. Paed. III 46, 4 19 p. 293, 15. 16

---

6 εἰς Ἀχέροντα Xyl. ex Homero, et in priore τε ε in ras. T[1]; sed vid. (cf. τε ῥέουσιν, omisso Κώκυτός τε) Plut. versum Homericum mutavisse; Buecheler, Rh. Mus. 54, 3 cf. 683 c 11. 12 κυτρας T corr. Ald. εἰσφέροντες T corr. g (teste Wy.) Leonicus 17 αὐτ. Xyl. αὑτ. 21 νῦν γεννᾶν Hu. cf. p. 295, 7 οὖν γ. T ἐγγεννᾶν ci. Re.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

Διὰ τί τοῖς φθινοπωρινοῖς ἐνυπνίοις ἥκιστα πιστεύομεν

Collocuntur Florus, Favorinus, Autobulus ceterique filii Plutarchi

1. *Προβλήμασιν Ἀριστοτέλους φυσικοῖς ἐντυγχάνων* D *Φλῶρος εἰς Θερμοπύλας κομισθεῖσιν αὐτός τε πολλῶν ἀποριῶν, ὅπερ εἰώθασι πάσχειν ἐπιεικῶς αἱ φιλόσοφοι φύσεις, ὑπεπίμπλατο καὶ τοῖς ἑταίροις μετεδίδου, μαρτυρῶν αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει* (fr. 62) *λέγοντι τὴν πολυμάθειαν πολλὰς ⟨ἀποριῶν⟩ ἀρχὰς ποιεῖν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μεθ' ἡμέραν οὐκ ἄχαριν ἡμῖν ἐν τοῖς περιπάτοις διατριβὴν παρέσχεν· τὸ δὲ λεγόμενον* (fr. 242) *περὶ τῶν ἐνυπνίων, ὡς ἐστιν ἀβέβαια καὶ ψευδῆ μάλιστα περὶ τοὺς φυλλοχόους μῆνας, οὐκ οἶδ' ὅπως ⟨ἐφ'⟩ ἑτέροις λόγοις πραγματευσαμένου τοῦ Φαβωρίνου μετὰ τὸ δεῖπνον ἀνέ-* E *κυψεν. τοῖς μὲν οὖν σοῖς ἑταίροις ἐμοῖς δ' υἱοῖς ἐδόκει λελυκέναι τὴν ἀπορίαν Ἀριστοτέλης, καὶ οὐδὲν ᾤοντο δεῖν ζητεῖν οὐδὲ λέγειν ἀλλ' ἢ τοὺς καρπούς, ὥσπερ ἐκεῖνος, αἰτιᾶσθαι. νέοι γὰρ ὄντες ἔτι καὶ σφριγῶντες πολὺ πνεῦμα γεννῶσιν ἐν τῷ σώματι καὶ ταραχῶδες· οὐ γὰρ τὸν οἶνον εἰκός ἐστι μόνον ζεῖν καὶ ἀγανακτεῖν, οὐδὲ τοὔλαιον ἂν ᾖ νεουργὸν ἐν τοῖς λύχνοις ψόφον ἐμποιεῖν, ἀποκυματιζούσης τὸ πνεῦμα τῆς θερμότητος, ἀλλὰ καὶ τὰ σιτία τὰ πρόσφατα καὶ τὴν ὀπώραν ἅπασαν ὁρῶμεν ἐντεταμένην καὶ οἰδοῦσαν, ἄχρι ἂν ἀποπνεύσῃ τὸ φυσῶδες καὶ ἄπεπτον.*

---

2 v. Capelle, Herm. 45, 328 15 s. cf. 964 d 17 s. cf. 635 d 21 cf. 696 b

---

2 *φθινοπώροις* T corr. Steph. cf. p. 301, 26 7 *ἑτέροις* T corr. Wy. 9 *ἀπ.* add. Re. *πολλὰς ἀπορίας* ci. Doe. *πολλὰς ταραχὰς* Wy. 12 *μάλιστα ⟨τὰ⟩ π.* ci. Castiglioni 12. 13 *φιλλοχ.* T corr. Xyl. *ἐφ'* add. Hu. (ut v. 14 *ἐπανέκυψε* coni. Re.) ⟨*ἐν*⟩ vel ⟨*πρὸς*⟩ *ἑτ. λ.* Turn. *ἑτέρους λόγους* V. Rose tacite, Ha. 14 *φαβορίνου* T corr. Ald. 19 *τὸν ⟨νέον⟩ οἶνον* ci. Hu. 20 *ζεῖν* Turn. *ζῆν* 23 *ἐντεταλμένην* T corr. Basil. 24 *οἰδῶσαν* T corr. Bern.

ὅτι δ' ἐστὶ τῶν βρωμάτων ἔνια δυσόνειρα καὶ ταρακτικὰ
τῶν καθ' ὕπνον ὄψεων, μαρτυρίοις ἐχρῶντο τοῖς τε κυά- F
μοις καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ πολύποδος, ὧν ἀπέχεσθαι κελεύου-
σι τοὺς δεομένους τῆς διὰ τῶν ὀνείρων μαντικῆς.

2. Ὁ δὲ Φαβωρῖνος αὐτὸς τὰ μὲν ἄλλα δαιμονιώτατος
Ἀριστοτέλους ἐραστής ἐστι καὶ τῷ Περιπάτῳ νέμει μερίδα
τοῦ πιθανοῦ πλείστην· τότε μέντοι λόγον τινὰ τοῦ Δημοκρί-
του (A 77) παλαιὸν ὥσπερ ἐκ καπνοῦ καθελὼν ἠμαυρω-
μένον οἷος ἦν ἐκκαθαίρειν καὶ διαλαμπρύνειν, | ὑποθέ- 735
μενος τοῦτο δὴ τοὐπιδήμιον ὅ φησιν Δημόκριτος ἐγκατα-
βυσσοῦσθαι τὰ εἴδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα καὶ
ποιεῖν τὰς κατὰ τὸν ὕπνον ὄψεις ἐπαναφερόμενα· φοιτᾶν δὲ
ταῦτα πανταχόθεν ἀπιόντα καὶ σκευῶν καὶ ἱματίων καὶ
φυτῶν, μάλιστα δὲ ζῴων ὑπὸ σάλου πολλοῦ καὶ θερμό-
τητος οὐ μόνον ἔχοντα μορφοειδεῖς τοῦ σώματος ἐκμε-
μαγμένας ὁμοιότητας (ὡς Ἐπίκουρος (fr. 326) οἴεται
μέχρι τούτου Δημοκρίτῳ συνεπόμενος, ἐνταῦθα δὲ προλι-
πὼν τὸν λόγον), ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ ψυχὴν κινημάτων καὶ
βουλευμάτων ἑκάστῳ καὶ ἠθῶν καὶ παθῶν ἐμφάσεις ἀνα-
λαμβάνοντα συνεφέλκεσθαι, καὶ προσπίπτοντα μετὰ τού- B
των ὥσπερ ἔμψυχα φράζειν καὶ διαγγέλλειν τοῖς ὑποδεχο-
μένοις τὰς τῶν μεθιέντων αὐτὰ δόξας καὶ διαλογισμοὺς
καὶ ὁρμάς, ὅταν ἐνάρθρους καὶ ἀσυγχύτους φυλάττοντα
προσμίξῃ τὰς εἰκόνας. τοῦτο δὲ μάλιστα ποιεῖ δι' ἀέρος
λείου τῆς φορᾶς αὐτοῖς γινομένης ἀκωλύτου καὶ ταχείας.
ὁ δὲ φθινοπωρινός, ἐν ᾧ φυλλοχοεῖ τὰ δένδρα, πολλὴν
ἀνωμαλίαν ἔχων καὶ τραχύτητα διαστρέφει καὶ παρατρέ-

---

1 ss. 15 b Cic. de div. I 62 (= Gell. IV 11, 3). II 119 Clem. Al. Str. III 24, 2 7 s. v. Hosius, Gell. vol. I praef. XXXIII 8 cf. Hom. τ 7 10 ss. cf. Vorsokr. 68 A 136. 137 Aristot. somn. 464 a 14 cf. 681 a 18 s. cf. 682 f s. 22 ss. cf. 83 d 25 ss. cf. Aristot. somn. 464 a 13

---

5 φαβουρῖνος T corr. Ald. 19 ἑκάστῳ def. Usener Kranz ⟨ἐν⟩ ἑκ. Diels 21 διαγγ. Wy. διαστέλλειν

πει πολλαχῆ τὰ εἴδωλα καὶ τὸ ἐναργὲς αὐτῶν ἐξίτηλον καὶ ἀσθενὲς ποιεῖ τῇ βραδυτῆτι τῆς πορείας ἀμαυρούμενον, ὥσπερ αὖ πάλιν πρὸς ὀργώντων καὶ διακαιομένων ἐκ-
C *θρώσκοντα πολλὰ καὶ ταχὺ κομιζόμενα τὰς ἐμφάσεις νεαρὰς καὶ σημαντικὰς ἀποδίδωσιν.*

3. *Εἶτα διαβλέψας πρὸς τοὺς περὶ τὸν Αὐτόβουλον καὶ μειδιάσας 'ἀλλ' ὁρῶ' εἶπεν 'ὑμᾶς οἵους [τε] ὄντας ἤδη σκιαμαχεῖν πρὸς τὰ εἴδωλα καὶ δόξῃ παλαιᾷ καθάπερ γραφῇ προσφέροντας ἀφὴν οἴεσθαί τι ποιεῖν.' καὶ ὁ Αὐτόβουλος 'παῦε ποικίλλων' ἔφη 'πρὸς ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἀγνοοῦμεν, ὅτι τὴν Ἀριστοτέλους δόξαν εὐδοκιμῆσαι βουλόμενος ὥσπερ σκιὰν αὐτῇ τὴν Δημοκρίτου παραβέβληκας. ⟨ἐπ'⟩ ἐκείνην οὖν τρεψόμεθα κἀκείνῃ μαχούμεθα κατηγορούσῃ*
D *τῶν νέων καρπῶν καὶ τῆς φίλης ὀπώρας οὐ προσηκόντως. τὸ γὰρ θέρος αὐτοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ μετόπωρον, ὅτε μάλιστα χλωρὰν καὶ φλείουσαν, ὡς Ἀντίμαχος* (fr. 36 Kink. 40 Wyss) *ἔφη, τὴν ὀπώραν, γεννωμένην ἄρτι, προσφερόμενοι [τοὺς καρποὺς] ἧττον ἀπατηλοῖς καὶ ψευδέσιν ἐνυπνίοις σύνεσμεν· οἱ δὲ φυλλοχόοι μῆνες ἤδη τῷ χειμῶνι παρασκηνοῦντες ἐν πέψει τὰ σιτία καὶ τὰ περιόντα τῶν ἀκροδρύων ἰσχνὰ καὶ ῥυσὰ καὶ πᾶν ἀφεικότα τὸ πληκτικὸν ἐκεῖνο καὶ μανικὸν ἔχουσιν. καὶ μὴν οἴνου γε τὸν νέον οἱ πρωϊαίτατα πίνοντες Ἀνθεστηριῶνι πίνουσι μηνὶ μετὰ χειμῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμεῖς μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, Ἀθη-*
E *ναῖοι δὲ Πιθοίγια προσαγορεύουσιν· γλεύκους δὲ ζέοντος † ἀεὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐργάτας δεδιότας ὁρῶμεν.*

---

16 683 e **22—25** 655 e

---

2 *ἀμαυρουμένων* ci. Ha. **7** del. Chatzidakis **9** *ἀφὴν* T (*ἀφ.*) Ha. coll. 409 f s. *βαφὴν* ci. Re. **10** *ποικίλων* T corr. Basil. **12** add. Madv. **16** *φλειοῦσαν* T *φλύουσαν* Valckenaer *φλοί.* Wyss cf. 683 e **17** *γενομένην* ci. Re. **18** del. Re. **21** *ἰχνὰ* T corr. Basil. *πληκτικὸν* Emp. cf. 693 b (sed 650 f *πλῆττον*) *πληκτίζον* T **22** *γε* Re. *τε* **25** *γλεύκου* T corr. Xyl. **26** *ἔτι ἀφ.* ci. Re. *ἐμφορεῖσθαι* Wy. *ἀπαρύεσθαι* Mez.

ἀφέντες οὖν τὸ συκοφαντεῖν τὰ τῶν θεῶν δῶρα μετίωμεν
ἑτέραν ὁδόν, ἣν ὑφηγεῖται τοὔνομα τοῦ χρόνου [καὶ] τῶν
ὑπηνεμίων καὶ ψευδῶν ὀνείρων. φυλλοχόος γὰρ ὀνομάζεται
διὰ ψυχρότητα καὶ ξηρότητα τηνικαῦτα τῶν φύλλων ἀπορ-
ρεόντων, πλὴν εἴ τι θερμόν ἐστι καὶ λιπαρὸν ὡς ἐλαῖαι καὶ
δάφναι καὶ φοίνικες ἢ διερὸν ὡς μυρσίνη καὶ κιττός· τού-
τοις γὰρ ἡ κρᾶσις βοηθεῖ τοῖς δ' ἄλλοις οὔ· οὐ γὰρ παρα-
μένει τὸ ἐχέκολλον καὶ συνεκτικόν, ἢ πυκνουμένης ψυχρό-
τητι τῆς ἰκμάδος ἢ ξηραινομένης δι' ἔνδειαν καὶ ἀσθέ- F
νειαν. ἔστι μὲν οὖν καὶ φυτοῖς ὑγρότητι καὶ θερμότητι
τεθηλέναι καὶ αὐξάνεσθαι, μᾶλλον δὲ τοῖς ζῴοις· καὶ τοὐν-
αντίον ἡ ψυχρότης καὶ ἡ ξηρότης ὀλέθριον. διὸ χαριέντως
Ὅμηρος εἴωθεν 'διεροὺς βροτοὺς' (ζ 201) καλεῖν, καὶ τὸ
μὲν χαίρειν 'ἰαίνεσθαι' (ζ 156 al.), 'ῥιγεδανὸν' (Τ 325)
δὲ καὶ 'κρυερὸν' (λ 212 al.) τὸ λυπηρὸν καὶ τὸ φοβερόν· |
ὁ δ' ἀλίβας καὶ ὁ σκελετὸς ἐπὶ τοῖς νεκροῖς λέγονται, λοι- 736
δορουμένης τῷ ὀνόματι τῆς ξηρότητος. ἔτι τὸ μὲν αἷμα
κυριωτάτην τῶν ἐν ἡμῖν ἔχον δύναμιν ἅμα καὶ θερμόν
ἐστι καὶ ὑγρόν, τὸ δὲ γῆρας ἀμφοῖν ἐνδεές. ἔοικε δὲ τοῦ
ἐνιαυτοῦ περιιόντος οἷον γῆρας εἶναι τὸ φθινόπωρον·
οὔπω γὰρ ἥκει τὸ ὑγρόν, οὐκέτι δὲ τὸ θερμὸν ἔρρωται·
δεῖγμα δὴ γεγονὸς ἀτεχνῶς ξηρότητος ἅμα καὶ ψυχρότη-
τος ἐπισφαλῆ ποιεῖ τὰ σώματα πρὸς τὰς νόσους. τοῖς δὲ
σώμασι τὰς ψυχὰς συμπαθεῖν ἀνάγκη, καὶ μάλιστα παχ-

---

5 s. 648 d cf. 649 c. d Aristot. an. gen. 783 b 18 s. Plin. n. h. XVI 82 10—17 laud. Eustath. p. 1559, 47. 1187, 1 16 ss. cf. 956 a Galen. de temperam. I 3 (vol. I p. 522 K.) 17 s. 651 b 21—23 cf. 364 b 24 ss. 129 b aliter 432 f s.

---

2 del. Re. 5 *ἔστι καὶ* Hu. (cf. p. 88, 24) *ἐστιν ἢ* 9 *καὶ ἀ.* Hu. Xyl. interpr. cf. p. 113, 23 s. 88, 21 *ἢ δι' ἀ.* 10 *καὶ θερμ.* Turn. Eustath. *ἢ θερμ.* 16 *λέγονται* Doe. ex Eustath. *γέγονε* T *λέγεται* Xyl. 17 *τὰ ὀνόματα* T corr. Doe. cf. 375 d 18 *κυριώτατον* T corr. Steph. 21 *οὔπω* Xyl. *οὕτω* 22 *μίγμα* ci. Wy.

νουμένου τοῦ πνεύματος ἀμαυροῦσθαι τὸ μαντικόν, ὥσπερ
B κάτοπτρον ὁμίχλης ἀναπιμπλάμενον. οὐδὲν οὖν τρανὸν οὐδ᾽
ἔναρθρον οὐδ᾽ εὔσημον ἐν ταῖς φαντασίαις ἀποδίδωσι,
μέχρι οὗ τραχὺ καὶ ἀλαμπὲς καὶ συνεσταλμένον ἐστίν.᾽

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

C 1. *Τὸ ἔνατον τῶν Συμποσιακῶν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων,*
περιέχει λόγους τοὺς Ἀθήνησιν ἐν τοῖς Μουσείοις γενο-
μένους ⟨τῷ⟩ καὶ μάλιστα τὴν ἐννεάδα ταῖς Μούσαις προσ-
ήκειν. ὁ δ᾽ ἀριθμὸς ἂν ὑπερβάλλῃ τὴν συνήθη δεκάδα
τῶν ζητημάτων, οὐ θαυμαστέον· ἔδει γὰρ πάντα ταῖς
Μούσαις ἀποδοῦναι τὰ τῶν Μουσῶν καὶ μηδὲν ἀφελεῖν
ὥσπερ ἀφ᾽ ἱερῶν, πλείονα καὶ καλλίονα τούτων ὀφείλοντας
αὐταῖς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α

Περὶ στίχων εὐκαίρως ἀναπεφωνημένων καὶ ἀκαίρως

Collocuntur Ammonius, Erato, alii

D 1. *Ἀμμώνιος Ἀθήνησι στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν*
⟨ἐν⟩ τῷ Διογενείῳ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν καὶ τὰ
ῥητορικὰ καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, καὶ τοὺς
εὐδοκιμήσαντας τῶν διδασκάλων ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσεν.
παρῆσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων φιλολόγων συχνοὶ καὶ πάντες
ἐπιεικῶς οἱ συνήθεις. ὁ μὲν οὖν Ἀχιλλεὺς (Ψ 810) *μόνοις*
τῶν ἀγωνισαμένων τοῖς μονομαχήσασι δεῖπνον κατήγγει-
λεν, βουλόμενος, ὥς φασιν, εἴ τις ἐν τοῖς ὅπλοις ὀργὴ
πρὸς ἀλλήλους καὶ χαλεπότης γένοιτο, ταύτην ἀφεῖναι καὶ
καταθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἑστιάσεως κοινῆς καὶ τραπέζης
μετασχόντας· τῷ δ᾽ Ἀ μ μ ω ν ί ῳ συνέβαινε τοὐναντίον·

---

4 *παχὺ* Xyl., sed cf. p. 301, 27 9 add. Turn. *τῷ* pro *καὶ* Basil. 19 add. Madv. *διογενίωι* T corr. Herw.

ἀκμὴν γὰρ ἡ τῶν διδασκάλων ἅμιλλα καὶ φιλονεικία σφο- E δροτέραν ἔλαβεν ἐν ταῖς κύλιξι γενομένων· ἤδη δὲ καὶ προτάσεις καὶ προκλήσεις ἦσαν ἄκριτοι καὶ ἄτακτοι.

2. Διὸ πρῶτον μὲν ἐκέλευσεν ᾆσαι τὸν Ἐράτωνα πρὸς τὴν λύραν· ᾄσαντος δὲ τὰ πρῶτα τῶν Ἔργων (Hes. OD 11) 'οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος', ἐπήνεσεν ὡς τῷ καιρῷ πρεπόντως ἁρμοσάμενον· ἔπειτα περὶ στίχων εὐκαιρίας ἐνέβαλεν λόγον, ὡς μὴ μόνον χάριν ἀλλὰ καὶ χρείαν ἔστιν ὅτε μεγάλην ἐχούσης. καὶ ὁ μὲν ῥαψῳδὸς εὐθὺς ἦν διὰ στόματος πᾶσιν, ἐν τοῖς Πτολεμαίου γάμοις ἀγομένου τὴν ἀδελφὴν καὶ πρᾶγμα δρᾶν ἀλλόκοτον ⟨νομιζ⟩ομένου F καὶ ἄθεσμον ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐπῶν ἐκείνων (Σ 356)

'Ζεὺς δ' Ἥρην ἐκάλεσσε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·'

καὶ ὁ παρὰ Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ ἀπρόθυμος ὢν ᾄδειν μετὰ τὸ δεῖπνον, ὡς δὲ προσέπεμψεν αὐτῷ τὸν υἱὸν ἔτι παιδάριον ὄντα τὸν Φίλιππον, ἐπιβαλὼν εὐθύς

'τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους
ἡμῶν τε θρέψαι' | (Trag. adesp. 399)·

καὶ Ἀνάξαρχος ὑπ' Ἀλεξάνδρου μήλοις βαλλόμενος παρὰ 737 δεῖπνον ἐπαναστὰς καὶ εἰπών (Eur. Or. 271)

'βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί.'

πάντων δ' ἄριστος Κορίνθιος παῖς αἰχμάλωτος, ὅθ' ἡ πόλις ἀπώλετο καὶ Μόμμιος ἐκ τῶν ἐλευθέρων τοὺς

---

13 cf. Theocrit. XVII 130 ss. 19–21 laud. Diog. L. IX 60 cf. Vorsokr. 72 A 7

---

1 φιλονικία dub. ci. Bern. 6 s. ἐπήνησά πως. τὸ καιρῶι προτρέποντος ἁρμοσάμενον· lac. 2 l. ἔπειτα T corr. ἐπήνεσεν Muretus, ὡς τῷ κ. Turn., πρεπόντως Xyl. 10 ⟨ὁ⟩ ἐν τοῖς Madv. ἀγομένου ante ἐν (supra τὴν v. 11) exhibet T trp. Steph. 11. 12 νομιζ. καὶ ἄθ. Basil. et Xyl. ὁ μὲν οὐκ ἐᾶ θεσμὸν 13 ἐκάλ.] προσέειπε Hom. 14 ὢν Wy. ἦν 15 δὲ Nauck τε 19 βαλλ. Ald. μελλόμενος 20 ἐπαναστάντας T corr. Basil. 21 χερί Steph. Eurip. χειρί 22 ἄριστα ci. Re. probab. ἄριστος Κ. π. αἰχμάλωτος, ⟨ὃς⟩ ὅτε ci. Steph.

ἐπισταμένους γράμματα παῖδας † εὐσυσκόπων ἐκέλευσε γράψαι στίχον, ἔγραψε (ε 306)

'τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο·'

καὶ γὰρ παθεῖν τι τὸν Μόμμιόν φασι καὶ δακρῦσαι καὶ πάντας ἀφεῖναι ἐλευθέρους τοὺς τῷ παιδὶ προσήκοντας. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς Θεοδώρου ⟨τοῦ⟩ τραγῳδοῦ γυναικὸς
B *οὐ προσδεξαμένης αὐτὸν ἐν τῷ συγκαθεύδειν ὑπογύου τοῦ ἀγῶνος ὄντος, ἐπεὶ δὲ νικήσας εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν, ἀσπασαμένης καὶ εἰπούσης* (Soph. El. 2)

'Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι.'

3. *Ἐκ δὲ τούτου πολλὰ καὶ τῶν ἀκαίρων ἐνίοις ἐπῄει λέγειν, ὡς οὐκ ἄχρηστον εἰδέναι καὶ φυλάττεσθαι. οἷον Πομπηίῳ Μάγνῳ φασὶν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐπανήκοντι στρατείας τὸν διδάσκαλον τῆς θυγατρὸς ἀπόδειξιν διδόντα βιβλίου κομισθέντος ἐνδοῦναι τῇ παιδὶ τοιαύτην ἀρχήν* (*Γ* 428)

'ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι.'

Κασσίῳ δὲ Λογγίνῳ λόγου προσπεσόντος ἀδεσπότου, τὸν υἱὸν ἐπὶ ξένης τεθνάναι, καὶ τὸ ἀληθὲς ἔχοντος εἰπεῖν
C *⟨οὐδενὸς⟩ οὐδ' ἀνελεῖν τὸ ὕποπτον, εἰσελθὼν συγκλητικὸς ἀνὴρ πρὸς αὐτὸν ἤδη πρεσβύτερος 'οὐ καταφρονήσεις' ἔφη, 'Λογγῖνε, λαλιᾶς ἀπίστου καὶ κακοήθους φήμης, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς οὐδ' ἀνεγνωκὼς τὸ 'φήμη δ' οὔ τις πάμ-*

---

17 et l. 23. p. 307, 4 cf. Buecheler, Rh. Mus. 54 (1899) p. 3 (= Kl. Schriften III 255 s.)

---

1 *ἐπισκοπῶν* ci. Xyl. *ἐξιστορῶν* Emp. *ἑξῆς σκοπῶν* Turn. Steph. *εὐθυσκοπῶν* Francofurt., id quod ante *ἔγραψε* v. 2 trp. Bern. Ha. An notio eligendi postulatur? 4 *καὶ δακρ.* del. Ha. 5 *ἐλευθ.* (hiatus) del. Doe. 6 *ἐμνήσθη*] Ammonius? *ἐμνήσθην* ci. Re. *ἐμνήσθη δὲ καί ⟨τις⟩ τῆς* Madv. *δὲ* Madv. *τε* *τοῦ* add. Re. 12 *ἄχριστον* T corr. Ald. 14 *στρατιᾶς* T corr. Xyl. interpr. Re. 15 *τῇ* Basil. *τῶι* 20 *οὐδενὸς* add. Re. (ante *τὸ ἀλ.* v. 19, trp. Bern.) 21 *καταφρόνησις* T corr. Basil. 23 *οὐδ' ἀνεγν.* Basil. *οὐ δρᾶν ἐγνωκώς·*

παν ἀπόλλυται' (Hes. OD 763);' *ὁ δ' ἐν Ῥόδῳ στίχον αἰτήσαντι γραμματικῷ ποιουμένῳ δεῖξιν ἐν τῷ θεάτρῳ προτείνας* (*κ* 72)

'ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων'

ἄδηλον εἴτε παίζων ἐφύβρισεν εἴτ' ἄκων ἠστόχησεν. ταῦτα μὲν οὖν παρηγόρησεν ἀστείως τὸν θόρυβον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β

Τίς αἰτία, δι' ἣν τὸ ἄλφα προτέτακται τῶν στοιχείων

Collocuntur Ammonius, Hermeas, Protogenes, Plutarchus

1. *Ἔθους δ' ὄντος ἐν τοῖς Μουσείοις κλήρους περιφέρε-* D *σθαι καὶ τοὺς συλλαχόντας ἀλλήλοις προτείνειν φιλόλογα ζητήματα, φοβούμενος ὁ Ἀμμώνιος μὴ τῶν ὁμοτέχνων τινὲς ἀλλήλοις συλλάχωσι, προσέταξεν ἄνευ κλήρου γεωμέτρην γραμματικῷ προτεῖναι καὶ ῥητορικῷ μουσικόν,* E *εἶτ' ἔμπαλιν ἀναστρέφειν τὰς ἀνταποδόσεις.*

2. *Προὔτεινεν οὖν* [*ὁ*] *Ἑρμείας ὁ γεωμέτρης Πρωτογένει τῷ γραμματικῷ πρῶτος αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣν τὸ ἄλφα προτάττεται τῶν γραμμάτων ἁπάντων. ὁ δὲ τὴν ἐν ταῖς σχολαῖς λεγομένην ἀπέδωκε. τὰ μὲν γὰρ φωνήεντα τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ πρωτεύειν τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώνων· ἐν δὲ τούτοις τῶν μὲν μακρῶν ὄντων τῶν δὲ βραχέων τῶν δ' ἀμφότερα καὶ διχρόνων λεγομένων, ταῦτ' εἰκότως τῇ δυνάμει διαφέρειν. αὐτῶν δὲ τούτων πάλιν ἡγεμονικωτάτην ἔχειν τάξιν τὸ προτάττεσθαι τῶν ἄλλων δυεῖν ὑποτάττεσθαι δὲ μηδετέρῳ πεφυκός, οἷόν ἐστι τὸ ἄλφα· τουτὶ γὰρ οὔτε τοῦ ἰῶτα δεύτερον οὔτε τοῦ υ ταττ-* F *όμενον ἐθέλειν ὁμολογεῖν οὐδ' ὁμοπαθεῖν ὥστε συλλα-*

---

6 cf. p. 252, 13

---

1 *ἀπόλυται* T corr. Basil. 2 *δείξειν* T corr. Ald. 6 *ἀστείος* (sic) T corr. Basil. 16 del. Wy. 19. 20 *φωνάεντα* ut p. 308, 7. 8? sed *η* in 350 e 613 e al., *α* v. Sull. 7, 13 20 *πρωτεύει* T corr. Wy.

βὴν μίαν ἐξ ἀμφοῖν γενέσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ἀγανακτοῦν καὶ ἀποπηδῶν ἰδίαν ἀρχὴν ζητεῖν ἀεί· ἐκείνων δ' ὁποτέρου βούλῃ προταττόμενον ἀκολουθοῦντι καὶ συμφωνοῦντι χρῆσθαι καὶ συλλαβὰς ὀνομάτων ποιεῖν, ὥσπερ τοῦ 'αὔριον' καὶ τοῦ 'αὐλεῖν' καὶ τοῦ 'Αἴαντος' καὶ τοῦ 'αἰ-
738 δεῖσθαι' καὶ μυρίων ἄλλων. | διὸ τοῖς τρισίν, ὥσπερ οἱ πένταθλοι, περίεστι καὶ νικᾷ τὰ μὲν πολλὰ τῷ φωνᾶεν εἶναι, τὰ δ' αὖ φωνάεντα [ἐν] τῷ δίχρονον, ταῦτα δ' αὐτὰ τῷ πεφυκέναι καθηγεῖσθαι δευτερεύειν δὲ μηδέποτε μηδ' ἀκολουθεῖν.

3. Παυσαμένου δὲ τοῦ Πρωτογένους, καλέσας ἔμ' ὁ Ἀμμώνιος 'οὐδέν' ἔφη 'σὺ τῷ Κάδμῳ βοηθεῖς ὁ Βοιώτιος, ὅν φασι τὸ ἄλφα πάντων προτάξαι διὰ τὸ Φοίνικας οὕτω καλεῖν τὸν βοῦν, ⟨ὃν⟩ οὐ δεύτερον οὐδὲ τρίτον, ὥσπερ Ἡσίοδος (OD 405), ἀλλὰ πρῶτον τίθεσθαι τῶν ἀναγκαίων;' 'οὐδέν' ἔφην ἐγώ· 'τῷ γὰρ ἐμῷ πάππῳ βοηθεῖν, εἴ τι δύναμαι, δίκαιός εἰμι μᾶλλον ἢ τῷ τοῦ Διο-
B νύσου. Λαμπρίας γὰρ ὁ ἐμὸς πάππος ἔλεγεν πρώτην φύσει φωνὴν τῶν ἐνάρθρων ἐκφέρεσθαι διὰ τῆς τοῦ ἄλφα δυνάμεως· τὸ γὰρ ἐν τῷ στόματι πνεῦμα ταῖς περὶ τὰ χείλη μάλιστα πλάττεσθαι κινήσεσιν, ὧν πρώτην ἀνοιγομένων τὴν ἄνω διάστασιν οὖσαν ἐξιέναι τοῦτον τὸν ἦχον, ἁπλοῦν ὄντα κομιδῇ καὶ μηδεμιᾶς δεόμενον πραγματείας, μηδὲ τὴν γλῶτταν παρακαλοῦντα μηδ' ὑπομένοντ', ἀλλὰ κατὰ χώραν ἀποκειμένης [ἐσκειμένης] ἐκείνης ἐκπεμπόμενον· ᾗ καὶ τὰ νήπια ταύτην πρώτην ἀφιέναι φωνήν, ὠνομάσθαι ⟨δὲ⟩ καὶ τὸ 'ἀίειν' ἐπὶ τῷ φωνῆς αἰσθάνε-
C σθαι καὶ πολλὰ τῶν ὁμοίων, ὥσπερ καὶ τὸ 'ᾄδειν' καὶ ⟨τὸ⟩ 'αὐλεῖν' καὶ τὸ 'ἀλαλάζειν'· οἶμαι δὲ καὶ τὸ 'αἴρειν' καὶ

2 ὁπότερον T corr. Turn. 8 del. Turn. 14 ὃν add. Wy. ⟨ὃν νομίζουσι δεῖν⟩ vel sim. Xyl. ⟨καὶ⟩ οὐ Mez. οὐ⟨δὲ⟩ δ. dub. Hu. 24 ὑπομένον T corr. Basil. ἐπιμ. Emp., vix opus 25 del. Ald. 27 ὠνομάσθαι Basil. ὀνομάσαι δὲ add. Wy. δὲ pro καὶ Basil. ἀίειν Turn. ἀεὶ εἶναι 28 add. Ald.

τὸ ʽἀνοίγειν᾽ οὐκ ἀπὸ τρόπου τῇ τῶν χειλῶν ἀνοίξει καὶ ἄρσει, καθ᾽ ἣν οὗτος ἐκπίπτει τοῦ στόματος ὁ φθόγγος, ὠνομάσθαι. διὸ καὶ τὰ τῶν ἀφώνων γραμμάτων ὀνόματα πλὴν ἑνὸς ἅπαντα προσχρῆται τῷ ἄλφα καθάπερ φωτὶ τῆς περὶ αὐτὰ τυφλότητος· τοῦ δὲ πῖ μόνον ἄπεστιν ἡ δύναμις αὕτη· τὸ γὰρ φῖ καὶ τὸ χῖ τὸ μέν ἐστι πῖ τὸ δὲ κάππα δασυνόμενον.᾽

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ

Κατὰ ποίαν ἀναλογίαν ὁ τῶν φωνηέντων καὶ ἡμιφώνων ἀριθμὸς συντέτακται

Collocuntur Hermeas, Plutarchus, Zopyrio

1. *Πρὸς ταῦτα τοῦ Ἑρμείου φήσαντος ἀμφοτέρους ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους ʽτί οὖν᾽ ἔφην ʽοὐ καὶ σὺ διῆλθες ἡμῖν, εἴ τις ἔστι λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στοιχείων, ὥς γ᾽* D *ἐμοὶ δοκεῖ; τεκμήριον δὲ ποιοῦμαι τὸ μὴ κατὰ τύχην τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώνων πρός τ᾽ ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ φωνήεντα γεγονέναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἀναλογίαν ἀριθμητικὴν δὲ καλουμένην ὑφ᾽ ἡμῶν· ἐννέα γὰρ ὄντων καὶ ὀκτὼ ⟨καὶ ἑπτά⟩, ταὐτῷ τὸν μέσον ἀριθμὸν ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι συμβέβηκε. τῶν δ᾽ ἄκρων ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον ἔχει λόγον, ⟨ὃν⟩ ὁ τῶν Μουσῶν πρὸς τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἡ γὰρ ἐννεὰς δήπου ταῖς Μούσαις ἡ δ᾽ ἑβδομὰς τῷ Μουσηγέτῃ προσκεκλήρωται· συντεθέντα δ᾽ ἀλλήλοις διπλασιάζει τὸν μέσον εἰκότως, ἐπεὶ καὶ τὰ ἡμίφωνα τῆς ἀμφοῖν τρόπον τινὰ* E *κοινωνεῖ δυνάμεως.᾽*

---

9. 10 Titulus hoc loco deest, exstat in indice; hic add., qu. 2 et 3 disiunctis, Wy. **12** *ταῦτα* (praemisso *δὲ*) Basil. *γὰρ τὰ* **13** *οὐ* Turn. *αὖ* **15** *δοκεῖ* Ald. *δοκεῖτε* **16** *πρός τε πρὸς ἄλληλα καὶ τὰ φων.* T corr. Basil. (om. altero *πρὸς*) et Steph. **18** *ὑφ᾽* Turn. *ἀφ᾽* **19** add. Xyl. *ταὐτῷ* (scil. *μέρει*) Graf coll. Plat. Tim. 36 a *οὔπω* T *οὕτω* (scil. *κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν*) Xyl., qui tamen vertit 'aequali intervallo' **20** *συμβεβηκότων δὲ* T corr. Xyl. **21** add. Steph. **24** *συντιθέντα* T corr. Steph.

2. *Καὶ ὁ Ἑρμείας* ‘Ἑρμῆς’ ἔφη ‘λέγεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γράμματα πρῶτος εὑρεῖν· διὸ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων Αἰγύπτιοι πρῶτον ἶβιν γράφουσιν, ὡς Ἑρμῇ προσήκουσαν, οὐκ ὀρθῶς κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν ἀναύδῳ καὶ ἀφθόγγῳ προεδρίαν ἐν γράμμασιν ἀποδόντες. Ἑρμῇ
F δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετρὰς ἀνάκειται, πολλοὶ δὲ καὶ τετράδι μηνὸς ἱσταμένου γενέσθαι τὸν θεὸν ἱστοροῦσιν· τά τε δὴ πρῶτα καὶ Φοινίκεια διὰ Κάδμον ὀνομασθέντα τετράκις ἡ τετρὰς γενομένη παρέσχεν, καὶ τῶν αὖθις ἐφευρεθέντων δὲ Παλαμήδης τε πρότερος τέτταρα καὶ Σιμωνίδης αὖθις ἄλλα τοσαῦτα προσέθηκεν. καὶ μὴν ὅ⟨τι⟩ πάντων ἀριθμῶν πρῶτος τέλειος ἡ μὲν τριὰς ὡς ἀρχὴν καὶ μέσον ἔχουσα καὶ τέλος, ἡ δ’ ἑξὰς ὡς ἴση τοῖς αὑτῆς μέρεσι γινομένη, δῆλόν ἐστι· τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἑξὰς ὑπὸ τῆς τετράδος, ⟨ἡ δὲ τριὰς ὑπὸ τῆς ὀγδοάδος⟩ πολλαπλασιασθεῖσα, πρώτου κύβου πρῶτος τέλειος, τὸ τῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι παρέσχηκε πλῆθος.’

3. Ἔτι δ’ αὐτοῦ λέγοντος ὁ γραμματιστὴς *Ζωπυρίων* δῆλος ἦν καταγελῶν καὶ παρεφθέγγετο· παυσαμένου δ’ οὐ κατέσχεν ἀλλὰ φλυαρίαν τὰ τοιαῦτα πολλὴν ἀπεκάλει· |
739 μηδενὶ γὰρ λόγῳ συντυχίᾳ δέ τινι καὶ τὸ πλῆθος τῶν γραμμάτων γεγονέναι τοσοῦτον καὶ τὴν τάξιν οὕτως ἔχουσαν, ὥσπερ, ἔφη, καὶ τὸ τῆς Ἰλιάδος τὸν πρῶτον στίχον τῷ τῆς Ὀδυσσείας ἰσοσύλλαβον εἶναι καὶ πάλιν τῷ τελευταίῳ τὸν τελευταῖον ἐκ τύχης καὶ αὐτομάτως ἐπηκολουθηκέναι.

1—11 cf. Plin. n. h. VII 192 12 s. cf. 744 b 288 d 374 a 1020 e al. 13 s. Nicomach. Geras., Introd. arithm. I 16, 2 Theo Smyrn., Arithm. λβʹ p. 72 Gelder

---

1 ὁ Ἑρμ. Wy. *θερμασίας* 3. 5 Ἑρμῇ Bern. *Ἑρμεῖ* 8 τε] *δὲ* edd. inde ab Ald. 12 *ὅτι* Madv. *ὁ πρῶτοι τέλειοι* (hiatus!) ci. Bern. 13 *μέσον* Basil. *μέσην* 15 add. m. rec. in marg. (sed *τῆς ὀκτάδος*, et scriptura admodum evanida) T Madv. 16 *πρώτου κύβου* m. p. T (et alia manus in marg. praemittit ὑπὸ) Bern. *πρῶτον κύβον* T^1

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

Ποτέραν χεῖρα τῆς Ἀφροδίτης ἔτρωσεν ὁ Διομήδης

Colloquuntur Hermeas, Maximus, Zopyrio

1. *Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Ἑρμείαν βουλόμενόν τι προ-* B *βαλεῖν τῷ Ζωπυρίωνι ἀπεκωλύσαμεν· ὁ δὲ ῥήτωρ Μάξιμος ἄπωθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ἐκ τῶν Ὁμήρου, ποτέραν χεῖρα τρώσειεν τῆς Ἀφροδίτης ὁ Διομήδης. ταχὺ δὲ τοῦ Ζωπυρίωνος ἀντερομένου ποτέρῳ σκέλει χωλὸς ἦν ὁ Φίλιππος, 'οὐχ ὅμοιον' εἶπεν ὁ Μάξιμος· 'οὐδὲ γὰρ ὁ Δημοσθένης ὑπόλογον περὶ τούτου δέδωκεν· σὺ δ' ἐὰν ἀπορεῖν ὁμολογήσῃς, ἕτεροι δείξουσιν ὅπου τὴν τετρωμένην χεῖρα φράζει τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὁ ποιητής.' ἔδοξεν οὖν ἡμῖν ὁ Ζωπυρίων διηπορῆσθαι, καὶ τὸν Μάξιμον, ἐκείνου σιωπῶντος, ἠξιοῦμεν ἐπιδεικνύναι.*

2. *'Πρῶτον οὖν' ὁ Μάξιμος ἔφη 'τῶν ἐπῶν οὕτως* C *ἐχόντων* (*E* 335)

'ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
ἄκρην οὔτασε χεῖρα, μετάλμενος ὀξέι δουρί'

δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὴν ⟨ἀριστερὰν⟩ πατάξαι βουλόμενος οὐκ ἐδεῖτο μετα⟨πη⟩δήσεως, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀριστερὰν τὴν δεξιὰν εἶχεν ἐξ ἐναντίου προσφερόμενος· καὶ γὰρ εὔλογον ἦν τὴν ἐρρωμενεστέραν χεῖρα καὶ μᾶλλον τοῦ Αἰνείου φερομένου περιεχομένην ἐκεῖνόν τε τρῶσαι καὶ

2 cf. K. Ohlert, Rätsel und Gesellschaftsspiele d. Gr.[1] p. 216 Lehrs, Aristarch.[2] p. 214, not. 2 ([3] p. 211, not. 132), ubi similia e scholiis *Θ* 328, *Λ* 252, *M* 395 8 cf. 331 b Iustin. (Pomp. Trog.) hist. Phil. IX 3, 2 Demosth. 18, 67

4 s. *προλαβεῖν* T corr. Basil. 6 *ἄποθεν* T corr. Duebn. 9 *οὐδὲ* Basil. *οὐδὲν* T *οὐδένα?* Hu. 10 *ὑπόλογον* Hu. *ὑπολογια* T *ἀπολογίαν* (et v. 9 *οὐδεμίαν* Steph.) edd. inde ab Ald. 11 *ὅπου τὴν*] *ὁποτέραν* ci. Ha. (Kaltwasser interpr.) 19 *ὅτι* Basil. *οὐ* T *ἀρ.* add. Xyl. 20 *μεταδήσεως* T corr. Basil.

⟨αὐ⟩τὴν τρωθεῖσαν προέσθαι τὸ σῶμα'. δεύτερον, εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς ἀνακομισθείσης, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἀναγελάσαι λέγουσαν (*E* 422)

D 'ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων βαθυκόλπων,
πρὸς χρυσῇ περόνῃ κατεμύξατο χεῖρα ἀραιήν·'

'οἶμαι δὲ καὶ σέ' εἶπεν, 'ὦ βέλτιστε διδασκάλων, ὅταν τινὰ τῶν μαθητῶν φιλοφρονούμενος καταψᾷς καὶ καταρρέζῃς, μὴ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦτο ποιεῖν ἀλλὰ τῇ δεξιᾷ· καθάπερ εἰκός ἐστι καὶ τὴν Ἀφροδίτην, ἐπιδεξιωτάτην θεῶν οὖσαν, οὕτω φιλοφρονεῖσθαι τὰς ἡρωίδας.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε

E *Διὰ τί Πλάτων εἰκοστὴν ἔφη τὴν Αἴαντος ψυχὴν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐλθεῖν*

Colloountur Sospis, Hylas, Lamprias, Ammonius, Marcus

1. Ταῦτα τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἡδίους ἐποίησεν, μόνον δὲ τὸν γραμματικὸν Ὕλαν ὁ ῥήτωρ Σῶσπις ὁρῶν ἀποσιωπῶντα καὶ βαρυθυμούμενον (οὐ πάνυ γὰρ εὐημέρησεν ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν) ἀνεφώνησεν (λ 543)

'οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο·'

τὰ ⟨δὲ⟩ λοιπὰ μεῖζον [ἢ] φθεγγόμενος ἤδη πρὸς ἐκεῖνον ἐπέραινεν (λ 561)

2—12 Eustath. p. 568, 4 ss.

---

1 *αὐτὴν* Hu. *τὴν* T def. Po. 2 *καὶ* del. aut mutandum vid. Hu. *οἶσθα* ci. Wy. *ἀκούομεν?* Hu. 2. 3 *ἀναγελάσαι λέγουσαν* Duebn., sed dubium (nisi *καὶ* v. 2 mutatur), num orationem obliquam hic interposuerit Plut. *ἀναγελῶσαι λέγουσιν* T *ἀναγελῶσαν λέγειν* Basil. 4. 6 *ἀχαϊάδων* T corr. Xyl. 5 *ἔκπαγλ' ἐφίλ.* Hom. 6 *καρρεζουσ'* T corr. Xyl. *βαθ.*] *ἐυπέπλων* Hom. 9 *καταρέζῃς* T corr. Steph. 10 *τοῦτον* T corr. Basil. 14 *τὴν Αἴ. ψ.* in indice; hoc loco *ψυχὴν τοῦ Αἴ.* T 18. 19 *ἀποσιωπῶν* T corr. Basil. 22 *δὲ* add. Hu. *μεῖον* ci. Ha. *ἢ* del. Xyl.

ʻἀλλʼ ἴθι δεῦρο, ἄναξ, ἵνʼ ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀτειρέα θυμόν.ʼ

ἔτι δʼ ἀνώμαλος ὢν ὑπʼ ὀργῆς ὁ Ὕλας ἀπεκρίνατο F σκαιῶς· τὴν μὲν Αἴαντος ἔφη ψυχὴν εἰκοστὴν λαχοῦσαν ἐν Ἅιδου διαμείψασθαι κατὰ τὸν Πλάτωνα (Rep. 620 b) φύσιν λέοντος, αὐτῷ δὲ πολλάκις παρίστασθαι καὶ τὰ τοῦ κωμικοῦ γέροντος (Menand. fr. 223, 18)

ʻὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.ʼ

καὶ ὁ Σῶσπις γελάσας ʻἀλλʼ ἕως μέλλομεν ἐνδύεσθαι τὸ κανθήλιον, εἴ τι κήδει Πλάτωνος, | 740 δίδαξον ἡμᾶς, ᾧτινι λόγῳ τὴν τοῦ Τελαμωνίου ψυχὴν πεποίηκεν ἀπὸ κλήρου βαδίζουσαν εἰκοστὴν ἐπὶ τὴν αἵρεσιν.ʼ ἀποσκορακίσαντος ⟨δὲ⟩ τοῦ Ὕλα (χλευάζεσθαι γὰρ ᾤετο δυσημερῶν) ὑπολαβὼν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ʻτί οὖν;ʼ εἶπεν ʻοὐ δευτερεῖα μὲν ὁ Αἴας κάλλους καὶ μεγέθους καὶ ἀνδρείας ἀεὶ φέρεται ʻμετʼ ἀμύμονα Πηλείωναʼ (λ 551), τὰ δʼ εἴκοσι δευτέρα δεκάς, ἡ δὲ δεκὰς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς κράτιστος, ὡς ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς ὁ Ἀχιλλεύς;ʼ γελασάντων δʼ ἡμῶν ʻταῦτα μένʼ ὁ Ἀμμώνιος εἶπεν, ʻὦ Λαμπρία, κείσθω σοι πεπαιγμένα πρὸς Ὕλαν· ἡμῖν δὲ μὴ παίζων ἀλλʼ ἀπὸ σπουδῆς, ἐπεὶ τὸν λόγον ἑκὼν ἐξεδέξω, δίελθε B περὶ τῆς αἰτίας.ʼ

2. Θορυβηθεὶς οὖν ὁ Λαμπρίας, εἶτα χρόνον οὐ πολὺν ἐπισχὼν ἔφη πολλαχοῦ μὲν ἡμῖν τὸν Πλάτωνα προσπαίζειν διὰ τῶν ὀνομάτων· ὅπου δὲ μῦθόν τινα τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ μίγνυσι, χρῆσθαι μάλιστα τῷ νῷ. τοῦ τε γὰρ οὐ-

8 cf. Lucil. fr. 974 Marx cum adnot.

1 ἴθι] ἄγε Hom. 2 ἀτειρ.] ἀγήνορα Hom. 3 ἀν. ὢν Doe. coll. 74 e ὁμολογῶν T θυμαλγῶν vel sim. ci. Wy. 4 λαλοῦσαν T corr. Basil. 6 αὐτ. Hu. αὐτ. 11 εἴ τι Basil. ἔτι 14 add. Xyl. 27 τῷ νῷ] τούτῳ ci. Xyl., sed sententia haec est: in his fabulis non modo ludendi gratia nomina fingit Plato, sed ʻmaxime utitur intellectuʼ (Hu.) vel ʻspectat τί νοεῖ τὰ ὀνόματαʼ (Po.)

ρανοῦ τὴν νοητὴν φύσιν ἅρμα καλεῖν πτηνὸν (Phaedr. 246 e) ⟨διὰ⟩ τὴν ἐναρμόνιον τοῦ κόσμου περιφοράν, ἐνταῦθά τε τὸν αὐτάγγελον τῶν ἐν Ἅιδου Πάμφυλον γένος Ἀρμονίου πατρὸς Ἦρα δ' αὐτὸν ὀνομάζειν (Rep. 614 b), αἰνιττόμενον ὅτι γεννῶνται μὲν αἱ ψυχαὶ καθ' ἁρμονίαν
C καὶ συναρμόττονται τοῖς σώμασιν, ἀπαλλαγεῖσαι δὲ συμφέρονται πανταχόθεν εἰς τὸν ἀέρα κἀκεῖθεν αὖθις ἐπὶ τὰς δευτέρας γενέσεις τρέπονται. ʽτί δὴ κωλύει καὶ τὸ ʽεἰκοστὸν' εἰρῆσθαι πρὸς τὸ μὴ ἀληθὲς ἀλλ' ʽεἰκὸς' τοῦ λόγου καὶ πλαττόμενον, ἢ πρὸς τὸν κλῆρον ὡς ʽεἰκῇ' καὶ κατὰ τύχην γινόμενον; ἀεὶ μὲν γὰρ ἅπτεται τῶν τριῶν αἰτιῶν, ἅτε δὴ πρῶτος ἢ μάλιστα συνιδών, ὅπῃ τὸ καθ' εἱμαρμένην τῷ κατὰ τύχην αὖθίς τε τὸ ἐφ' ἡμῖν ἑκατέρῳ καὶ συναμφοτέροις ἐπιμίγνυσθαι καὶ συμπλέκεσθαι πέφυκε. νῦν δὲ θαυμαστῶς, ἣν ἔχει δύναμιν ⟨ἐν⟩ τοῖς ἡμε-
D τέροις πράγμασιν ἕκαστον, ὑποδεδήλωκεν, τὴν μὲν αἵρεσιν τῶν βίων τῷ ἐφ' ἡμῖν ἀποδιδούς (ἀρετὴ γὰρ ἀδέσποτον καὶ κακία), τὸ δ' εὖ βιοῦν τοὺς ὀρθῶς ἑλομένους καὶ τἀναντία τοὺς κακῶς εἱμαρμένης ἀνάγκῃ συνάπτων· αἱ δὲ τῶν κλήρων ἀτάκτως διασπειρομένων ἐπιπτώσεις τὴν τύχην παρεισάγουσιν καὶ τροφαῖς καὶ πολιτείαις, ὧν ἕκαστοι λαγχάνουσι, πολλὰ τῶν ἡμετέρων προκαταλαμβάνουσαν. ὅρα δή, μὴ τῶν κατὰ τύχην αἰτίαν ζητεῖν ἄλογόν ἐστιν· ἂν γὰρ ἔν τινι λόγῳ φαίνηται γεγονὼς ὁ κλῆρος, οὐκέτι γίνεται κατὰ τύχην οὐδ' αὐτομάτως ἀλλ' ἔκ τινος εἱμαρμένης καὶ προνοίας.'

E **3.** Ἔτι δὲ τοῦ Λαμπρίου λέγοντος ὁ γραμματικὸς ἤδη Μᾶρκος ἐδόκει τι συλλογίζεσθαι καὶ διαριθμεῖν πρὸς

---

1 ἅρμα Basil. ἅρματα 2 διὰ add. Wy. 3 τε Bern. δὲ 3. 4 Ἀρμενίου Platonis codd., sed Procli cod. ἀρμενίου exhibet, et cf. Burnet ad Plat. Remp. 614 b 6. 7 συμφέρουσαι T corr. Basil. 9 εἰκὸς τοῦ Turn. εἰκοστοῦ 10 κλῆρον Wy. κνερὸν 11 τύχην Steph. ψυχὴν 15 add. Madv. 17 τῶι βίωι T corr. Wy. 21 [καὶ] τροφαῖς Ha. 22 προκαταλαμβάνουσιν T corr. Mez.

αὐτόν· ἔπειτα παυσαμένου ‘τῶν Ὁμηρικῶν’ ⟨ἔφη ‘ψυχῶν⟩, ὅσας ἐν Νεκυίᾳ κατωνόμακεν, ἡ μὲν Ἐλπήνορος οὔπω καταμεμιγμένη ταῖς ⟨ἐν⟩ Ἅιδου διὰ τὸ μὴ τεθάφθαι τὸν νεκρὸν ὥσπερ ἐν μεθορίοις πλανᾶται· τὴν δὲ Τειρεσίου ταῖς ἄλλαις οὐκ ἄξιον δήπου συγκαταριθμεῖν,

‘ᾧ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι’ (κ 494)

καὶ διαλέγεσθαι καὶ ξυνιέναι τῶν ζώντων, πρὶν ἢ πιεῖν
τοῦ αἵματος. ἂν οὖν ταύτας ὑπεξελόμενος, ὦ Λαμπρία, F
τὰς ἄλλας διαριθμῇς, αὐτὸ συμβαίνει, τὴν Αἴαντος εἰκοστὴν εἰς ὄψιν ἀφῖχθαι τοῦ Ὀδυσσέως· καὶ πρὸς τοῦτο παίζειν τὸν Πλάτωνα τῇ Ὁμηρικῇ Νεκυίᾳ προσαναχρωννύμενον.’

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ϛ

Τί αἰνίττεται ὁ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Ποσειδῶνος μῦθος· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τὴν δευτέραν Ἀθηναῖοι τοῦ Βοηδρομιῶνος ἐξαιροῦσιν

Colloquntur Menephylus, Hylas, Lamprias

1. Θορυβησάντων δὲ πάντων, Μενέφυλος ὁ Περι- 741
πατητικὸς προσαγορεύσας τὸν Ὕλαν ‘ὁρᾷς’ εἶπεν ‘ὡς οὐκ ἦν τὸ ἐρώτημα χλευασμὸς οὐδ’ ὕβρις· ἀλλ’ ἀφείς, ὦ μακάριε, τὸν δυστράπελον Αἴαντα καὶ δυσώνυμον, ὥς φησι Σοφοκλῆς (Ai. 914), γενοῦ μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος, ὃν αὐτὸς εἴωθας ἱστορεῖν ἡμῖν ἡττώμενον πολλάκις, ἐνταῦθα μὲν ὑπ’ Ἀθηνᾶς ἐν Δελφοῖς δ’ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Ἄργει δ’ ὑπὸ τῆς Ἥρας ἐν Αἰγίνῃ δ’ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐν Νάξῳ δ’ ὑπὸ τοῦ Διονύσου, πρᾶον δὲ πανταχοῦ καὶ ἀμήνιτον ὄντα περὶ τὰς δυσημερίας· ἐνταῦθα γοῦν καὶ νεὼ
κοινωνεῖ μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ᾧ καὶ βωμός ἐστιν Λήθης B

---

1 s. add. Xyl. interpr. Mez. 3 add. Leonicus 6 τῷ Hom. 11 ὀδυσέως T corr. Ald. πρὸς τοῦτο ⟨δοκῶ⟩ vel sim. dub. Hu. 19 ὁρᾷς Mez. ὁρᾶτε 23 εἴωθα T corr. Xyl. 27. 28 νεὼ κοινωνεῖ μετὰ Basil. Steph. νέω κοινόν οἱ ras. 1—2 l. καὶ μετὰ T 28 Λήθης Xyl. (praemisso τῆς) Mez. ἀληθης (sic) T

*ἱδρυμένος.' καὶ ὁ Ὕλας ὥσπερ ἡδίων γενόμενος 'ἐκεῖνο δέ σ'' εἶπεν, 'ὦ Μενέφυλε, λέληθεν, ὅτι καὶ τὴν δευτέραν τοῦ Βοηδρομιῶνος ἡμέραν ἐξαιροῦμεν οὐ πρὸς τὴν σελήνην, ἀλλ' ὅτι ταύτῃ δοκοῦσιν ἐρίσαι περὶ τῆς χώρας οἱ θεοί.' 'παπαί' εἶπεν ὁ Λαμπρίας, 'ὅσῳ τοῦ Θρασυβούλου γέγονεν Ποσειδῶν πολιτικώτερος, εἰ μὴ κρατῶν ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ' ἡττώ * *'*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ

Τίς αἰτία τῆς εἰς τριάδα διαιρέσεως τῶν μελῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η

Τίνι διαφέρει τὰ ἐμμελῆ διαστήματα τῶν συμφώνων

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ

Τίς αἰτία συμφωνήσεως· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί, τῶν συμφώνων ὁμοῦ κρουομένων, τοῦ βαρυτέρου γίνεται τὸ μέλος

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι

Διὰ τί, τῶν ἐκλειπτικῶν περιόδων ἡλίου καὶ σελήνης ἰσαρίθμων οὐσῶν, ἡ σελήνη φαίνεται πλεονάκις ἐκλείπουσα τοῦ ἡλίου

C ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΑ

Περὶ τοῦ μὴ τοὺς αὐτοὺς διαμένειν ἡμᾶς, ἀεὶ τῆς οὐσίας ῥεούσης

---

3 489 b; laudat Joh. Lydus, de mens. II 6 (7 W.) (p. 17, 14 Bekk.; p. 24 s. Wuensch) **9** cf. 744 c **16** cf. Ps. Alex. (Ideler, Phys. et Med. Gr. min. I) II 46 **19** cf. 392 a—e

---

3 *ἐξαιροῦμεν οὐ* Turn. *ἐξῃρημένον* **5** *παπαί* Mez. Hu. cf. 1087 b 988 e *πάντα* **7** *ἡττώ⟨μενος ὅμως οὐ μνησικακεῖ⟩* suppl. Turn. Deest codicis quat. 35; eo abolito quaternionis 36 tria folia exsecta sunt, quorum in primo recto circa lin. 8 olim quaestio 11 ordiebatur. Ad *ἡττώ* m. post. adnot.: *λείπει τετράδιον λε'· ζήτει δὲ τὸ λς' ὄπισθεν περὶ φύλλα γ'* **17** *οὐσῶν* Bern. *ὄντων ἐκλιπουσα* T corr. Ald.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΒ

Πότερόν ἐστι πιθανώτερον τὸ ἀρτίους εἶναι τοὺς σύμπαντας ἀστέρας ἢ περιττούς

Colloquuntur Sospis, Glaucias, Protogenes, Plutarchus, alii

* * *ὅρκοις δ' ἄνδρας ἐξαπατητέον;' καὶ ὁ Γλαυκίας 'ἐγὼ μέν' ἔφη 'κατὰ Πολυκράτους ἀκήκοα τοῦ τυράννου λεγόμενον τὸν λόγον τοῦτον· εἰκὸς δὲ καὶ καθ' ἑτέρων λέγεσθαι· σὺ δὲ πρὸς τί τοῦτ' ἐρωτᾷς;' 'ὅτι νὴ Δί'' ὁ Σῶσπις ἔφη 'τοὺς μὲν παῖδας ἀστραγάλοις ὁρῶ τοὺς δ' Ἀκαδημαϊκοὺς λόγοις ἀρτιάζοντας· οὐδὲν γὰρ οἱ τοιοῦτοι στοχασμοὶ διαφέρουσιν τῶν ἐρωτώντων, πότερον ἄρτια τῇ χειρὶ συνειληφότες ἢ περιττὰ προτείνουσιν.' ἐπαναστὰς οὖν ὁ Πρωτογένης καί με καλέσας ἐξ ὀνόματος 'τί παθόντες' εἶπεν 'τοὺς ῥήτορας τούτους τρυφᾶν ἐῶμεν, ἑτέρων καταγελῶντας, αὐτοὺς δὲ μηδὲν ἐρωτωμένους μηδὲ συμβολὰς λόγων τιθέντας; εἰ μὴ νὴ Δία φήσουσι μηδὲν αὐτοῖς μετεῖναι τῆς ἐν οἴνῳ κοινωνίας, Δημοσθένους ἐπαινέταις* D *καὶ ζηλωταῖς οὖσιν, ἀνδρὸς ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μηδέποτε πιόντος οἶνον.' 'οὐκ αἴτιον' ἔφην ἐγώ 'τοῦτο τούτων, ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν αὐτοὺς ἠρωτήκαμεν· εἰ δὲ μή τι σὺ χρησιμώτερον ἔχεις, ἐγώ μοι δοκῶ προβαλεῖν αὐτοῖς ἐκ τῶν Ὁμήρου ῥητορικῶν θέσεων μίαν ἀντινομικήν.'*

2 cf. Sext. Empir. adv. dogm. I 243. II 147. V 59   5 s. 229 b v. Lys. 8 Dio Prus. or. 74 p. 640 M. Diod. X 9, 1 Polyaen. I 45, 3; de Dionysio tyr. 330 f; de Philippo Maced. vel Lysandro Ael. v. h. VII 12

5 Hinc ordiri quaestionis 12 particulam superstitem cogn. Xyl. Perdita est maior quaestionis pars, in qua stellarum summam unus e colloquentibus pari numero, alius impari contineri more Academiae recentioris coniecerat. Tum Sospis illudens: 'Nostisne Lysandri dictum, cum pueros talis, viros iureiurando esse decipiendos dictabat?'   9 ὁρῶν T corr. Xyl. interpr. Steph.   10 λόγοις ἀρτιάζ. Wy. λόγους ἁρπάζ.   10. 11 στοχασμοὶ Wil. Kron. στόμαχοι T στο⟨χο⟩μάχοι dub. Hu.   11 ἀρτίαι T corr. Ald.   12 προτ. Wil. συντείνουσιν   ἐπαναστὰς] Fort. ex his verbis initium faciundum quaest. 13 Hu.   16 νὴ Δία Ald. νιδία   19 [του]τὸ τούτων ci. Po.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΓ

Περὶ τοῦ ἐν τῇ τρίτῃ ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος ἀντινομικοῦ ζητήματος

Collocuntur Protogenes, Plutarchus, Sospis, Glaucias

1. 'Τίν'' ἔφη 'ταύτην;' 'ἐγώ σοι φράσω' εἶπον 'ἅμα
E καὶ τούτοις προβάλλων· διὸ τὸν νοῦν ἤδη προσεχέτωσαν. ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ῥητοῖς δήπου πεποίηται τὴν πρόκλησιν οὕτως· (Γ 69)

'αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·'

καὶ πάλιν ὁ Ἕκτωρ ἀναγορεύων καὶ τιθεὶς εἰς μέσον πᾶσι τὴν πρόκλησιν αὐτοῦ μονονουχὶ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν κέχρηται· (Γ 88—91. 255)

'ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
F τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
⟨οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ⟩ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο.'

δεξαμένου δὲ τοῦ Μενελάου, ποιοῦνται τὰς συνθήκας ἐνόρκους, ἐξάρχει δ' ὁ Ἀγαμέμνων· | (Γ 281 s. 284. 72)

742 'εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἀγέτω καὶ κτήματα πάντα.
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω.'

ἐπεὶ τοίνυν ἐνίκησεν μὲν οὐκ ἀνεῖλεν δ' ὁ Μενέλαος, μετα-

---

2 ss. v. Schrader, Porphyrii Quaest. Hom. p. 377 s. Eustath. p. 415, 24—42 Lehrs, Aristarch.[2] p. 214 not. 1 19 versus non Hectoris (Γ 92 s.), sed Idaei (Γ 255); cf. infra l. 25 et p. 320, 1; 617 a cum adnot.

---

8. 17 μέσω(ι) T corr. Xyl. 18 add. Basil. 23 ἐχέτω Hom.

λαβόντες ἑκάτεροι τὴν ἀξίωσιν ἰσχυρίζονται τοῖς τῶν πολεμίων, οἱ μὲν ὡς νενικημένου τοῦ Πάριδος ἀπαιτοῦντες, οἱ δ' ὡς μὴ τεθνηκότος οὐκ ἀποδιδόντες. πῶς οὖν' ἔφην 'τὴν δίκην ταύτην 'ἰθύντατα εἴποι' (Σ 508) καὶ διαιτήσειεν τὴν ἀντινομίαν, οὐ φιλοσόφων οὐδὲ γραμματικῶν, ἀλλὰ ῥητόρων ἔργον ἐστὶ φιλογραμματούντων ὥσπερ B *ὑμεῖς καὶ φιλοσοφούντων.'*

2. *Ὁ μὲν οὖν Σῶσπις ἔφη κυριώτερον εἶναι τὸν τοῦ προκεκλημένου λόγον, ὥσπερ νόμον· 'ἐκεῖνος γὰρ ἐφ' οἷς διαγωνιοῦνται κατήγγειλεν, οἱ δὲ δεξάμενοι καὶ ὑπακούσαντες οὐκέτι κύριοι προστιθέντες. ἡ δὲ πρόκλησις οὐ περὶ φόνου καὶ θανάτου γέγονεν, ἀλλὰ περὶ νίκης καὶ ἥττης· καὶ μάλα δικαίως. ἔδει γὰρ τὴν γυναῖκα τοῦ κρείττονος εἶναι, κρείττων δ' ὁ νικῶν, ἀποθνήσκειν δὲ πολλάκις συμβαίνει καὶ ἀγαθοῖς ὑπὸ κακῶν, ὡς ὕστερον Ἀχιλλεὺς ἀπέθανεν τοξευθεὶς ὑπὸ Πάριδος· καὶ οὐκ ἂν οἶμαι φαίημεν Ἀχιλλέως ἧτταν γεγονέναι τὸν θάνατον οὐδὲ νίκην ἀλλ' ἄδικον εὐτυχίαν τοῦ βάλλοντος. ἀλλ' ὁ Ἕκτωρ ἥττητο* C *καὶ πρὶν ἀποθνήσκειν, μὴ δεξάμενος ἀλλὰ δείσας καὶ φυγὼν ἐπερχομένου τοῦ Ἀχιλλέως· ὁ γὰρ ἀπειπάμενος καὶ φυγὼν ἧτταν ἀπροφάσιστον ἥττηται καὶ συγκεχώρηκε κρείττονα τὸν ἀντίπαλον εἶναι. διὸ πρῶτον μὲν ἡ Ἶρις ἐξαγγέλλουσα τῇ Ἑλένῃ φησί* (Γ 137)

'μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις·'

ἔπειθ' ὁ Ζεὺς τῷ Μενελάῳ τῆς μάχης τὸ βραβεῖον ἀπέδωκεν εἰπών (Γ 457, cf. Δ 13)

---

1 cf. schol. *B ad Γ 281

---

3 *ἔφη* T corr. Mez. 4 *ἰθύντατ' ἂν* Bern. et ⟨*δι*⟩*είποι* ⟨*τις*⟩ Mez., sed Pl. utitur verbis Hom. 9. 10 *ἐκείνοις — κατήγγειλαν* T corr. Mez. *ἐκεῖνοι — κατήγγειλαν* Xyl. 11 *προστιθέναι τι* ci. Ha., non opus 17 *ἀχιλλεὺς ἧττον* T corr. Basil. 22 *διὸ* Basil. *δεῖ* 24 *μακροῖς* T corr. Xyl. 26 *τῆι μάχηι* T corr. Steph.

'νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηιφίλου Μενελάου.'

γελοῖον γάρ, εἰ τὸν μὲν Ποδῆν ἐνίκησεν (*P* 575) πόρ-
D ρωθεν ἀκοντίσας μὴ προσδοκήσαντα μηδὲ φυλαξάμενον, τοῦ δ' ἀπειπαμένου καὶ δραπετεύσαντος καὶ καταδύντος εἰς τοὺς κόλπους τῆς γυναικὸς ἐσκυλευμένου ζῶντος οὐκ ἄξιος ἦν τὰ νικητήρια φέρεσθαι, κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόκλησιν ἐκείνου κρείττων φανεὶς καὶ περιγενόμενος.'

3. 'Υπολαβὼν δ' ὁ Γλαυκίας ἔφη πρῶτον μὲν ἔν τε δόγμασι καὶ νόμοις ἔν τε συνθήκαις καὶ ὁμολογίαις κυριώτερα τὰ δεύτερα νομίζεσθαι καὶ βεβαιότερα τῶν πρώτων· 'δεύτεραι δ' ἦσαν αἱ δι' Ἀγαμέμνονος ὁμολογίαι τέλος ἔχουσαι θάνατον οὐχὶ ἧτταν τοῦ κρατηθέντος. ἔπειτ' ἐκεῖναι μὲν λόγοις, αὗται δὲ καὶ μεθ' ὅρκων εἵποντο καὶ
E προσῆσαν ἀραὶ τοῖς παραβαίνουσιν, οὐχ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀλλὰ πάντων ἀποδεχομένων καὶ συνομολογούντων· ὥστε ταύτας γεγονέναι κυρίως ὁμολογίας, ἐκείνας δὲ μόνας προκλήσεις. μαρτυρεῖ δ' ὁ Πρίαμος μετὰ τὰ ὅρκια τοῦ ἀγῶνος ἀπιὼν [καί] (*Γ* 308)

'Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν·'

ᾔδει γὰρ ἐπὶ τούτοις τὰς ὁμολογίας γεγενημένας· διὸ καὶ μετὰ μικρὸν ὁ Ἕκτωρ φησίν (*H* 69)

'ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν.'

ἀτελὴς γὰρ ἔμεινεν ὁ ἀγὼν καὶ πέρας ἀναμφισβήτητον
F οὐκ εἶχεν μηδετέρου πεσόντος. ὅθεν ἔμοιγε δοκεῖ μηδ' ἀντινομικὸν γεγονέναι τὸ ζήτημα, ταῖς δευτέραις ὁμολο-

---

1 hic versus Agamemnonis est *Γ* 457, aliis verbis utitur Iuppiter *Δ* 13; cf. ad p. 318, 19 13 cf. schol. BT ad *Γ* 281

---

5 ἐσκυλευσμένου T corr. Ald. 6 ἄξιον T corr. Basil. 10 δεύτερα Turn. δὲ ὕστερα · 10. 11 δεύτεραι δ' Basil. δευτεραῖαι 13 ἐκεῖναι Hu. (cf. v. 16) Wil. ἐκεινηι T -η edd. εἵπ.] ἐγένοντο dub. Wil. 15 ταῦτα T corr. Wy. 18 del. Hu. 23 ετελεσεν T corr. Ald. 25. 26 μηδ' ἀντιν. Basil. μηδέντινομικὸν

γίαις τῶν πρώτων ἐμπεριεχομένων· ὁ γὰρ ἀποκτείνας νενίκηκεν, οὐ μὴν ὁ νικήσας ἔκτεινεν. συνελόντι δ' εἰπεῖν, Ἀγαμέμνων οὐκ ἔλυσε τὴν τοῦ Ἕκτορος πρόκλησιν ἀλλ' ἐσαφήνισεν, οὐδὲ μετέθηκεν ἀλλὰ προσέθηκεν τὸ κυριώτατον, ἐν τῷ κτεῖναι τὸ νικῆσαι θέμενος· | αὕτη 743 γάρ ἐστι νίκη παντελής, αἱ δ' ἄλλαι προφάσεις καὶ ἀντιλογίας ἔχουσιν, ὡς ἡ παρὰ Μενελάου μήτε τρώσαντος μήτε διώξαντος. ὥσπερ οὖν ἐν ταῖς ἀληθιναῖς ἀντινομίαις οἱ δικασταὶ τῷ μηδὲν ἀμφισβητήσιμον ἔχοντι προστίθενται, τὸν ἀσαφέστερον ἐάσαντες, οὕτως ἐνταῦθα τὴν ἀπροφάσιστον καὶ γνώριμον τέλος ἄγουσαν ὁμολογίαν βεβαιοτέραν χρὴ καὶ κυριωτέραν νομίζειν. ὃ δὲ μέγιστόν ἐστιν, αὐτὸς ὁ δοκῶν κρατεῖν, οὐκ ἀποστὰς φυγόντος οὐδὲ παυσάμενος, ἀλλὰ πανταχόσε 'φοιτῶν ἀν' ὅμιλον'

'εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα,' (Γ 450)

μεμαρτύρηκεν ἄκυρον εἶναι καὶ ἀτελῆ ⟨τὴν⟩ νίκην, ἐκείνου διαπεφευγότος· οὐδ' ἠμνημόνει τῶν ὑπ' αὐτοῦ ⟨δι⟩ειρημένων· (Γ 101) B

'ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίη, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.'

διὸ ζητεῖν μὲν ἀναγκαῖον ἦν αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον, ὅπως ἀποκτείνας συντελέσῃ τὸ τοῦ ἀγῶνος ἔργον, μὴ κτείνας δὲ μηδὲ λαβὼν οὐ δικαίως ἀπῄτει τὸ νικητήριον. οὐδὲ γὰρ ἐνίκησεν, εἰ δεῖ τεκμήρασθαι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, ἐγκαλοῦντος τῷ Διὶ καὶ τὰς ἀποτεύξεις ὀδυρομένου· (Γ 365)

'Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος, C

2 συνελ. Turn. ἀλλ' ἔχοντι 4 τὸ Basil. τὸν 5 κτεῖναι Basil. κλίναι 10 τὸν ἀσ.] τἀσαφέστερον Kron. cum Xyl. interpr., sed in τῷ — ἔχοντι subaudiendum vid. λόγῳ, cf. adn. p. 86, 13. 111, 3. 159, 15. 259, 8 11 τέλους T corr. Steph. 16 add. Duebn. 17 οὐδ' Wy. οὖν δι add. Doe. 25 ὀδυρομένους T corr. Basil.

νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ᾽ ἔβαλόν μιν·᾽

αὐτὸς γὰρ ὁμολογεῖ μηδὲν εἶναι τὸ διακόψαι τὸ ἀσπίδιον καὶ λαβεῖν ἀπορρυὲν τὸ κράνος, εἰ μὴ βάλοι μηδ᾽ ἀποκτείνειε τὸν πολέμιον.᾽

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΔ

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μουσῶν ὅσα λέγεται μὴ κοινῶς

Collocuntur Herodes, Ammonius, Lamprias, Trypho, Dionysius, Plutarchus, Menephylus

1. Ἐκ τούτου σπονδὰς ἐποιησάμεθα ταῖς Μούσαις, καὶ τῷ Μουσηγέτῃ [Ἀπόλλωνι] παιανίσαντες συνῄσαμεν τῷ Ἐράτωνι πρὸς τὴν λύραν ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Th. 53 ss.) τὰ περὶ τὴν τῶν Μουσῶν γένεσιν. μετὰ δὲ τὴν ᾠδὴν Ἡρώ-
D δης ὁ ῥήτωρ ʽἀκούετ᾽᾽ ἔφη ʽὑμεῖς οἱ τὴν Καλλιόπην ἀποσπῶντες ἡμῶν, ὡς τοῖς βασιλεῦσιν αὐτὴν παρεῖναί φησιν (Th. 80), οὐκ ἀναλύουσι δήπου συλλογισμοὺς οὐδ᾽ ἐρωτῶσι μεταλλάττοντας, ἀλλὰ ταῦτα πράττουσιν ἃ ῥητόρων ἐστὶ καὶ πολιτικῶν ἔργα. τῶν δ᾽ ἄλλων ἥ τε Κλειὼ τὸ ἐγκωμιαστικὸν προσάγεται· ʽκλέα᾽ γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἐπαίνους· ἥ τε Πολύμνια τὸ ἱστορικόν· ἔστι γὰρ μνήμη πολλῶν· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πάσας, ὥσπερ ἐν Χίῳ, τὰς Μούσας Μνείας καλεῖσθαι λέγουσιν. ἐγὼ δὲ μεταποιοῦμαί τι καὶ τῆ⟨ς Εὐ⟩τέρπης, εἴπερ, ὥς φησι

15 s. 746 d 801 d. e 22 cf. Wilamowitz, Glaube d. Hell. I 251 ann. 2

1 χείρεσιν T corr. Ald. 6 Nullo spatio intermisso qu. 13 continuata est usque ad p. 324, 2 ἐποίησεν; ibi positus est titulus qu. 14 T. Hinc ordiri qu. 14 docuit Xyl. 7 ὅσα in indice libri IX., εὐς hoc loco T 11 Ἀπόλλωνι (hiatus) del. Hu., cf. 738 d 14 ἀκούετ᾽ Basil. ἀκούειν 15 ὡς Hu., dub. Wil. σὺν T del. Xyl. σὺν τ. β. αὐ. περιιέναι Emp. 16 φησιν Madv. φασιν T ἀναλύουσι Xyl. ἀναλογοῦσι 17 μεταλλ. Wy. μεγάλα εἰπόντας 21 πάσας Basil. πλάσας 22 Χίῳ Wil. λείωι 23 τη lac. 3 τερπῆς T suppl. Basil.

Χρύσιππος (St. V. Fr. II 1099), *αὕτη τὸ περὶ τὰς ὁμιλίας ἐπιτερπὲς εἴληχε καὶ κεχαρισμένον· ὁμιλητικὸς γὰρ οὐδὲν ἧττον ἢ δικανικὸς ὁ ῥήτωρ καὶ συμβουλευτικός· αἱ γὰρ* E
† ἕξεις ἔχουσι καὶ εὐμενείας καὶ συνηγορίας καὶ ἀπολογίας· πλείστῳ δὲ τῷ ἐπαινεῖν χρώμεθα καὶ τῷ ψέγειν ἐν τούτοις, οὐ φαύλων οὐδὲ μικρῶν τυγχάνοντες, ἂν τεχνικῶς τοῦτο πράττωμεν, ἂν δ' ἀπείρως καὶ ἀτέχνως, ἀστοχοῦντες· τὸ γὰρ

'ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις' (κ 38)

** * δὲ μᾶλλον, ὡς τὸ περὶ τὰς ὁμιλίας εὐάρμοστον ἔχουσι, πειθὼ καὶ χάριν, οἶμαι προσήκειν.'*

2. *Καὶ ὁ Ἀμμώνιος 'οὐκ ἄξιον' ἔφη 'σοι νεμεσᾶν, ὦ Ἡρώδη, καὶ 'παχείῃ' χειρὶ τῶν Μουσῶν ἐπιδραττομένῳ· κοινὰ γὰρ τὰ φίλων, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ἐγέννησε Μούσας ὁ Ζεύς, ὅπως ᾖ πᾶσιν ἀρύσασθαι τῶν καλῶν ἀφθόνως· οὔτε γὰρ κυνηγίας πάντες οὔτε στρατείας οὔτε* F
ναυτιλίας οὔτε βαναυσουργίας, παιδείας δὲ καὶ λόγου δεόμεθα πάντες (Simon. fr. 5, 17 II p. 65 D.)

'εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός'·

---

2 s. cf. Cicero, de off. I 132 15 644 c 767 d Paroem. II 76 al. 20 470 d 485 c 1061 b

---

1 *αὐτὴ* T corr. Graf *τὸ* Turn. *τί* 2 *ὁμιλητικὸς* Xyl. *ὁμιλητὴν· καὶ* 4 *ἕξεις* susp. *λέξεις* ci. Wy. *διαλέξεις* ci. Hu., coll. Ciceronis 'sermonis' *ἔχουσί ⟨τι⟩* ci. Bern. *εὐμ.] συμβουλίας* ci. Wy. 5 *τὸ ψέγειν* T corr. Ald. 6 *οὐ* Basil. *ὧν* 11 lac. indic. Xyl. interpr. Wy. *⟨οὐ βασιλεῦσι, ῥήτορσι (πολιτικοῖς* Bern.)⟩ et v. 12 *⟨καὶ⟩ πειθὼ* ci. Wy. ***⟨φιλοσόφοις⟩* vel *⟨ὑμῖν⟩ δὲ μᾶλλον ..,.. Πειθὼ καὶ Χάριν* Wil. *⟨ὠφελεῖ μὲν καὶ τοὺς περὶ ξένας χώρας πλανωμένους, ῥήτορσι⟩ δὲ μᾶλλον, ὡς .... ἔχωσι* (sine commate post *χάριν*) vel sim. Po. *τὸ περὶ* Basil. *τῷ ἀέρι* T *τὴν περὶ .... πειθὼ* dub. Hu. 14 *παχείῃ* Doe. *πειε* T *πλείῃ* Bern. non probab. 17 *στρατιᾶς* T corr. Steph. 18 *παιδιᾶς* T corr. Ald. 20 *ἀννύμεθα* T corr. Xyl.

ὅθεν Ἀθηνᾶν μίαν καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἥφαιστον ἕνα, Μού-
744 σας δὲ πολλὰς ἐποίησεν. | ὅ τι δ' ἐννέα καὶ οὐκ ἐλάττους
οὐδὲ πλείους, ἆρ' ἂν ἡμῖν φράσειας; οἶμαι δέ σε πεφρον-
τικέναι φιλόμουσον οὕτω καὶ πολύμουσον ὄντα.' 'τί δὲ
τοῦτο σοφόν;' εἶπεν ὁ Ἡρώδης· 'πᾶσι γὰρ διὰ στόματός
ἐστι καὶ πάσαις ὑμνούμενος ⟨ὁ⟩ τῆς ἐννεάδος ἀριθμός,
ὡς πρῶτος ἀπὸ πρώτου περισσοῦ τετράγωνος ὢν καὶ
περισσάκις περισσός, ἅτε δὴ τὴν διανομὴν εἰς τρεῖς ἴσους
B λαμβάνων περισσούς.' καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἐπιμειδιάσας
'ἀνδρικῶς ταυτὶ διεμνημόνευσας· καὶ πρόσθες αὐτοῖς ἔτι
τοσοῦτον, τὸν ἀριθμὸν ἐκ δυεῖν τῶν πρώτων ⟨κύβων⟩ συν-
ηρμόσθαι μονάδος καὶ ὀγδοάδος, καὶ καθ' ἑτέραν αὖ πάλιν
σύνθεσιν ἐκ δυεῖν τριγώνων, τριάδος καὶ ἑξάδος, ὧν ἑκάτερος
καὶ τέλειός ἐστιν. ἀλλὰ τί ταῦτα ταῖς Μούσαις μᾶλλον ἢ
τοῖς ἄλλοις θεοῖς προσῆκεν, ὥστε Μούσας ἔχομεν ἐννέα,
Δήμητρας δὲ καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδας οὐκ ἔχομεν; οὐ
γὰρ δήπου καὶ σὲ πείθει τὸ Μούσας γεγονέναι τοσαύτας,
ὅτι τοὔνομα τῆς μητρὸς αὐτῶν ἐκ τοσούτων γραμμάτων
ἐστίν.' γελάσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου καὶ σιωπῆς γενομένης,
C προὔτρεπεν ἡμᾶς ἐπιχειρεῖν ὁ Ἀμμώνιος.

3. Εἶπεν οὖν ὁ ἀδελφός, ὅτι τρεῖς ᾔδεσαν οἱ παλαιοὶ Μούσας· 'καὶ τούτου λέγειν ἀπόδειξιν ὀψιμαθές ἐστι καὶ ἄγροικον ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις ἀνδράσιν. αἰτία δ' οὐχ ὡς ἔνιοι λέγουσι τὰ μελῳδούμενα γένη, τὸ διάτονον καὶ τὸ χρωματικὸν καὶ τὸ ἐναρμόνιον· οὐδ' οἱ τὰ διαστήματα παρέχοντες ὅροι, νήτη καὶ μέση καὶ ὑπάτη· καίτοι Δελφοί γε τὰς Μούσας οὕτως ὠνόμαζον, οὐκ ὀρθῶς ἐνὶ μαθή-

6 s. [Iambl.] Theol. Arithm. IX 58 13 cf. 738 f 24 s. cf. titulum qu. IX 7

2 ὅ τι] v. ad p. 322, 6 3 ἆρ' ἂν Bern. ἄρα 6 πάσαις] πᾶσιν Leonicus Steph. alii add. Mez. 11 κύβων add. (post συνηρμ.) Xyl. (post πρώτ.) Bern. 15 ὥστε Hu. Ha. ὅτι 20 προὔτρεψεν Wil. 25 καὶ post χρωμ. bis hab. T 26 μέσηι καὶ ὑπάτηι T 27 ἐνὶ Leonicus ἐν

ματι, μᾶλλον δὲ μορίῳ μαθήματος ἑνὸς τοῦ μουσικοῦ, τῷ γ' ἁρμονικῷ, προστιθέντες. ἁπάσας δ' ὡς ἐγὼ νομίζω τὰς διὰ λόγου περαινομένας ἐπιστήμας καὶ τέχνας οἱ παλαιοὶ D καταμαθόντες ἐν τρισὶ γένεσιν οὔσας, τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ ῥητορικῷ καὶ τῷ μαθηματικῷ, τριῶν ἐποιοῦντο δῶρα καὶ χάριτας θεῶν ἃς Μούσας ὠνόμαζον. ὕστερον δὲ καὶ καθ' Ἡσίοδον ἤδη μᾶλλον ἐκκαλυπτομένων τῶν δυνάμεων, διαιροῦντες εἰς μέρη καὶ εἴδη τρεῖς πάλιν ἑκάστην ἔχουσαν ἐν αὑτῇ διαφορὰς ἑώρων·.ἐν μὲν γὰρ τῷ μαθηματικῷ τὸ περὶ μουσικήν ἐστιν καὶ τὸ περὶ ἀριθμητικὴν καὶ τὸ περὶ γεωμετρίαν, ἐν δὲ τῷ φιλοσόφῳ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ φυσικόν, ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ τὸ ἐγκωμιαστικὸν πρῶτον γεγονέναι λέγουσιν δεύτερον δὲ τὸ συμβουλευτικὸν ἔσχατον δὲ τὸ δικανικόν. ὧν μηδὲν ἄθεον E μηδ' ἄμουσον εἶναι μηδ' ἄμοιρον ἀρχῆς κρείττονος καὶ ἡγεμονίας ἀξιοῦντες, εἰκότως ἰσαρίθμους τὰς Μούσας οὐκ ἐποίησαν ἀλλ' οὔσας ἀνεῦρον. ὥσπερ οὖν τὰ ἐννέα διαίρεσιν εἰς τρεῖς λαμβάνει τριάδας, ὧν ἑκάστη πάλιν εἰς μονάδας διαιρεῖται τοσαύτας, οὕτως ἕν μέν ἐστι καὶ κοινὸν ἡ τοῦ λόγου περὶ τὸ κύριον ὀρθότης, νενέμηνται δὲ σύντρεις τῶν τριῶν γενῶν ἕκαστον, εἶτα πάλιν αὖ μοναδικῶς ἑκάστη μίαν περιέπει λαχοῦσα καὶ κοσμεῖ δύναμιν. οὐ γὰρ οἶμαι τοὺς ποιηματικοὺς καὶ τοὺς ἀστρολογικοὺς ἐγκαλεῖν ἡμῖν ὡς παραλείπουσι τὰς τέχνας αὐτῶν, εἰδότας οὐδὲν ἧττον ἡμῶν F ἀστρολογίαν γεωμετρίᾳ ποιητικὴν δὲ μουσικῇ συνεπομένην.'

---

4 γενέσεσιν T corr. Basil. 5 μαθητικῶι T corr. Ald. 6 ἃς Basil. τὰς 7.8 δυναμένων T corr. Xyl. 8 τρὶς T corr. Basil. 9 διαφορὰν T corr. Basil. γὰρ Hu. τὸ T del. Ald., unde ⟨ὧν⟩ ἐν μὲν τῷ μ. male ci. Wy. 10 τὰ περὶ μ. T corr. Basil. ἀριθμ. Xyl. γραμματικὴν (ρ in ras. m. 1) T 11 περὶ Basil. πέρας 12.13 ἐγκωμιαστικῶι T corr. Ald. 20 κόριον T corr. Ald. σύντρεις ⟨εἰς⟩ Duebn. (sim. Xyl.), sed tradita recte se habent: ternae (Musae) singula genera, quae sunt tria, attributa habent 23 ποιητικοὺς ci. Bern. probab. 24 παραλειπούσας τὰς T corr. Basil. 25 συνεπομ. Hu. cf. Plat. Phil. 56 c συνεμομ. T συννεμομ. edd. inde a Basil.

4. Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τοῦ ἰατροῦ Τρύφωνος εἰπόντος
'τῇ δ' ἡμετέρᾳ τέχνῃ τί παθὼν τὸ Μουσεῖον ἀποκέκλεικας;'
ὑπολαβὼν Διονύσιος ὁ Μελιτεὺς 'πολλούς' ἔφη 'συμ-
παρακαλεῖς ἐπὶ τὴν κατηγορίαν· καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ γεωργοὶ
745 τὴν Θάλειαν οἰκειούμεθα, | φυτῶν καὶ σπερμάτων εὐθα-
λούντων καὶ βλαστανόντων ἐπιμέλειαν αὐτῇ καὶ σωτη-
ρίαν ἀποδιδόντες'. 'ἀλλ' οὐ δίκαι'' ἔφην ἐγώ 'ποιεῖτε·
καὶ γὰρ ὑμῖν ἔστι Δημήτηρ ἀνησιδώρα καὶ Διόνυσος
'δενδρέων νομὸν πολυγαθὴς αὐξάνων, ἁγνὸν φέγγος
ὀπώρας', ὥς Πίνδαρός (fr. 153) φησιν, καὶ τοὺς ἰατροὺς
Ἀσκληπιὸν ἔχοντας ἴσμεν ἡγεμόνα καὶ Ἀπόλλωνι Παιᾶνι
χρωμένους πάντα, Μουσηγέτῃ μηθέν· πάντες γὰρ 'ἄνθρω-
ποι θεῶν χατέουσι' καθ' Ὅμηρον (γ 48), οὐ πάντες δὲ
πάντων. ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, πῶς ἔλαθε Λαμπρίαν τὸ
λεγόμενον ὑπὸ Δελφῶν. λέγουσι γὰρ οὐ φθόγγων οὐδὲ
B χορδῶν ἐπωνύμους γεγονέναι τὰς Μούσας παρ' αὐτοῖς,
ἀλλὰ τοῦ κόσμου τριχῇ πάντα νενεμημένου πρώτην μὲν
εἶναι τὴν τῶν ἀπλανῶν μερίδα, δευτέραν δὲ τὴν τῶν πλα-
νωμένων, ἐσχάτην δὲ τὴν τῶν ὑπὸ σελήνην, συνηρτῆσθαι
δὲ πάσας καὶ συντετάχθαι κατὰ λόγους ἐναρμονίους, ὧν
ἑκάστης φύλακα Μοῦσαν εἶναι, τῆς μὲν πρώτης 'Υπάτην,
τῆς δ' ἐσχάτης Νεάτην, Μέσην δὲ τῆς μεταξύ, συνέχου-
σαν ἅμα καὶ συνεπιστρέφουσαν, ὡς ἀνυστόν ἐστι, τὰ θνητὰ
τοῖς θείοις καὶ τὰ περίγεια τοῖς οὐρανίοις· ὡς καὶ Πλά-

4—14 cf. 757 c—758 c 9 757 f 365 a 17— p. 327, 4 568 e 591 b 945 c Sext. adv. dogm. I 147/9 (= Xenocr. fr. 5 Heinze) Chalcid. in Plat. Tim. 144

1 ἐῤῥέθη T corr. Bern. 2 ἡμετέρᾳ Basil. ἑτέραι ἀποκέκλικας T corr. Basil. 3. 4 συμπαρακαλεῖ T corr. Mez. 6 ἐπιμέλεια T corr. Ald. 8 ἀνηισιδωρα T corr. Steph. 9 νόμον T corr. Heyne 12 Μουσ. ⟨δὲ⟩ ci. Bern. 13 χατ. Xyl. κατέχουσι 17 παντὸς dub. Hu. 21. 22 'Υπ.—Νε.—Μ. pro ὑπ. etc. Hu. cf. p. 324, 26 s. Νήτην Anon. cf. p. 324, 26 τῆς μετ. Hu. τὴν μετ. 23 ἀνυστόν Xyl. ἂν ὕστερός 24 θείοις Hu. (cf. p. 328, 1) θεοῖς

των (Rep. 617 b/c) ἠνίξατο τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασιν τὴν μὲν Ἄτροπον ⟨τὴν δὲ Κλωθὼ⟩ τὴν δὲ Λάχεσιν προσαγορεύσας· C ἐπεὶ ταῖς γε τῶν ὀκτὼ σφαιρῶν περιφοραῖς Σειρῆνας οὐ Μούσας ἰσαρίθμους ἐπέστησεν.

5. Ὑπολαβὼν δὲ Μενέφυλος ὁ Περιπατητικός 'τὰ μὲν Δελφῶν' εἶπεν 'ἀμωσγέπως μετέχει πιθανότητος· ὁ δὲ Πλάτων ἄτοπος, ταῖς μὲν ἀιδίοις καὶ θείαις περιφοραῖς ἀντὶ τῶν Μουσῶν τὰς Σειρῆνας ἐνιδρύων, οὐ πάνυ φιλανθρώπους οὐδὲ χρηστὰς δαίμονας, τὰς δὲ Μούσας ἢ παραλείπων παντάπασιν ἢ τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασι προσαγορεύων καὶ καλῶν θυγατέρας Ἀνάγκης· ἄμουσον γὰρ ἡ Ἀνάγκη μουσικὸν δ' ἡ Πειθώ, καὶ Μούσαις † φιλοδαμοῦσα πολὺ μᾶλλον οἶμαι τῆς Ἐμπεδοκλέους (fr. 116) D Χάριτος 'στυγέει δύστλητον Ἀνάγκην'.' (6.) 'πάνυ μὲν οὖν' ὁ Ἀμμώνιος ἔφη 'τὴν ἐν ἡμῖν ἀκούσιον αἰτίαν καὶ ἀπροαίρετον· ἡ δ' ἐν θεοῖς ἀνάγκη δύστλητος οὔκ ἐστ', οἶμαι δ' ⟨οὐδὲ⟩ δυσπειθὴς οὐδὲ βιαία, πλὴν τοῖς κακοῖς, ὥς ἐστι νόμος ἐν πόλει τοῖς βελτίστοις ⟨ὡς⟩ τὸ βέλτιστον αὐτῆς ἀπαρέκτρεπτον καὶ ἀπαράβατον οὐ τῷ [μὲν] ἀδυνάτῳ τῷ δ' ἀβουλήτῳ τῆς μεταβολῆς. αἵ γε μὲν δὴ Ὁμήρου Σειρῆνες οὐ κατὰ λόγον ἡμᾶς τῷ μύθῳ φοβοῦσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνος ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν τῆς μουσικῆς αὐτῶν δύναμιν οὐκ ἀπάνθρωπον οὐδ' ὀλέθριον οὖσαν ἀλλὰ ταῖς ἐντεῦθεν ἀπιούσαις ἐκεῖ ψυχαῖς, ὡς ἔοικε, καὶ πλανωμέναις E

---

2 add. (post Λάχ.) Steph. (post Ἄτρ.) Bern., alius ordo ap. Plat. 4 ἐπέστησαν T corr. Xyl. 6 ἄλλως γέπως T corr. Doe. 7 θείοις T corr. Bern. 12. 13 Μοῦσα (vel Μοῦσ' ἀεὶ) φιλόδημος οὖσα Diels Μούσαις φίλον. Μοῦσα δὲ πολὺ μ. Bignone 16. 17 ἐστ'; οἶμαι δ' οὐδὲ Bern. ἔσομαι δὲ T ἐστιν οὐδὲ Basil. ἐστ' οἶμ' οὐδὲ Bases 18 νόμος Basil. μόνος T ὁ νόμος ci. Bern. ταῖς β. T corr. Basil. ὡς add. Hu. [τὸ] βέλτιστον [αὐτῆς], ci. Po. τὸ β. αὐτ. ⟨καὶ⟩ ἀπ. ci. Wy. 19 ἀπαρέκτρ. Hu. ἀπαρέτρεπτον (prius τ in ras. m. 1) T ἀπαράτρ. edd. inde ab Ald. μὲν del. Wy. 20 μεταβουλῆς T corr. Basil. αἵ γε μὲν δὴ (hiatus) Steph. ἄγομεν δὲ 22 ἠνίξατο Basil. cf. l. 1 ἠνιᾶτο T ἠνίττετο Steph. 24 ἐκεῖσε ci. Bern. Bases cf. 659 d

μετὰ τὴν τελευτὴν ἔρωτα πρὸς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα λήθην δὲ τῶν θνητῶν ἐμποιοῦσαν κατέχειν καὶ κατᾴδειν θελγομένας, αἱ δ' ὑπὸ χαρᾶς ἕπονται καὶ συμπεριπολοῦσιν. ἐνταῦθα δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀμυδρά τις οἷον ἠχὼ τῆς μουσικῆς ἐκείνης ἐξικνουμένη διὰ λόγων ἐκκαλεῖται καὶ ἀναμιμνήσκει τὰς ψυχὰς τῶν τότε· ⟨τὰ δ' ὦτα τῶν⟩ μὲν πλείστων περιαλήλιπται καὶ καταπέπλασται σαρκίνοις ἐμφράγμασι καὶ πάθεσιν, οὐ κηρίνοις· ἣ δὲ ⟨δι'⟩ εὐφυΐαν αἰσθάνεται καὶ μνημονεύει, καὶ τῶν ἐμμανεστάτων ἐρώτων οὐδὲν ἀποδεῖ τὸ πάθος αὐτῆς, γλιχομένης καὶ πο-
F θούσης λῦσαί τε μὴ δυναμένης ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. οὐ μὴν ἔγωγε παντάπασι συμφέρομαι τούτοις· ἀλλά μοι δοκεῖ Πλάτων (Rep. 616c ss.) ὡς ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας τοὺς ἄξονας σφονδύλους δὲ τοὺς ἀστέρας, ἐξηλλαγμένως ἐνταῦθα καὶ τὰς Μούσας Σειρῆνας ὀνομάζειν 'εἰρούσας' τὰ θεῖα καὶ λεγούσας ἐν Ἅιδου, καθάπερ ⟨ὁ⟩ Σοφοκλέους (fr. 777) Ὀδυσσεύς φησι 'Σειρῆνας εἰσαφικέσθαι

Φόρκου κόρας, θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους.' |

746 Μοῦσαι δ' εἰσὶν ὀκτὼ μὲν αἱ συμπεριπολοῦσαι ταῖς ὀκτὼ σφαίραις, μία δὲ τὸν περὶ γῆν εἴληχε τόπον. αἱ μὲν οὖν ὀκτὼ περιόδοις ἐφεστῶσαι τὴν τῶν πλανωμένων ἄστρων πρὸς τὰ ἀπλανῆ καὶ πρὸς ἄλληλα συνέχουσι καὶ διασῴζουσιν ἁρμονίαν· μία δὲ τὸν μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης τόπον

8 κηρ.] laudat Eustath. p. 1709, 52 (de Sirenis ap. Plut.) 15 ss. 1029 c

2 ἐμποιοῦσα κατέχει καὶ κατάδει T corr. Leonicus 5 ἐγκαλεῖται T corr. g (teste Wy.) 6 add. Wy. 6. 7 πλεῖστον T corr. Wy. 8 καὶ πάθ.] τοῖς πάθ. ci. Graf ἣ δὲ δι' εὐφ. Basil. οἱ δὲ εὐφ. 9 αἰσθάνεται, καὶ μν. καὶ ci. Bases (sed tum prius καὶ del. ci. Hu.) μνημονεύει, [καὶ] τῶν ci. Bern. 11 τε] δὲ ci. Mez. 15 ὀνομάζεις T corr. Basil. εἰρούσας Bern. coll. 1029 c ἐρεούσας 16 add. Po. 18 θρ. Lobeck αἰθροῦντος 19 μὲν αἱ συμπεριπολοῦσαι Herw. (om. μὲν), Hu. Wil. (dub.) καὶ συμπεριπολοῦσι T ἕπεισιν ὀκτὼ καὶ Graf coll. Plat. Rep. 617 b εἰσὶν ὀκτώ, αἳ Doe. 20 γῆς T corr. Steph. 23 ἁρμονίαι T corr. Basil.

ἐπισκοποῦσα καὶ περιπολοῦσα, τοῖς θνητοῖς, ὅσον αἰσθάνεσθαι καὶ δέχεσθαι πέφυκε χαρίτων καὶ ῥυθμοῦ καὶ ἁρμονίας, ἐνδίδωσι διὰ λόγου καὶ ᾠδῆς, πειθὼ πολιτικῆς καὶ κοινωνητικῆς συνεργὸν ἐπάγουσα παραμυθουμένην καὶ κηλοῦσαν ἡμῶν τὸ ταραχῶδες καὶ τὸ πλανώμενον ὥσπερ ἐξ ἀνοδίας ἀνακαλουμένην ἐπιεικῶς καὶ καθιστᾶσαν.

'ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκεν B
Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀίοντα'

κατὰ Πίνδαρον (Pyth. I 13).'

7. *Τούτοις ἐπιφωνήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ τοῦ Ξενοφάνους ὥσπερ εἰώθει* (fr. 35)

'ταῦτα δεδοξάσθω μὲν ἐοικότα τοῖς ἐτύμοισι'

καὶ παρακαλοῦντος ἀποφαίνεσθαι καὶ λέγειν τὸ δοκοῦν ἕκαστον, ἐγὼ μικρὸν διασιωπήσας ἔφην ὅτι 'καὶ Πλάτων (Cratyl. 396 ss. al.) *αὐτὸς ὥσπερ ἴχνεσι τοῖς ὀνόμασι τῶν θεῶν ἀνευρίσκειν οἴεται τὰς δυνάμεις, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως μὲν τιθῶμεν ἐν οὐρανῷ καὶ περὶ τὰ οὐράνια μίαν τῶν Μουσῶν, ἣ Οὐρανία φαίνεται· καὶ εἰκὸς ἐκεῖνα μὴ πολλῆς μηδὲ ποικίλης κυβερνήσεως δεῖσθαι, μίαν ἔχοντα καὶ ἁπλῆν αἴτιον φύσιν· ὅπου δὲ πολλαὶ πλημμέλειαι* C *πολλαὶ δ' ἀμετρίαι καὶ παραβάσεις, ἐνταῦθα τὰς ὀκτὼ μετοικιστέον, ἄλλην ἄλλο κακίας καὶ ἀναρμοστίας εἶδος ἐπανορθουμένας. ἐπεὶ δὲ τοῦ βίου τὸ μὲν σπουδῇ τὸ δὲ*

5 s. 1029 d 167 b Plat. Tim. 47 d 7 167 c 1095 e

3 fort. *Πειθὼ* scribendum Hu. 6 *καθιστᾶσα* T corr. Mez. *ἀνακαλουμένη τ' ἐπ. κ. καθιστᾶσα* dub. Hu. cf. 1029 d 7 *ὅσα* T corr. Duebn. cum Pind. 9 *ἀΐδοντα* T corr. Xyl. 13 *δεδοξάσθαι* T corr. Wil. *δεδόξασται* Karsten 18 *μὲν* post *ἐν* trp. Emp. *μία* T corr. Basil. 21 *ἀίδιον* Mez. Emp. *αἰτίαν* Turn., nihil opus vid. 24 *ἐπανορθούμενος* T corr. Basil. 24— p. 330, 1 *σπουδὴ — παιδιὰ* ci. Mez. *-ῆς — -ᾶς* Bern. Propter *μουσικῶς καὶ μετρίως* aliud verbum latere vid., ut *πρόσεστι* (pro *μέρος ἐ.*) vel *μέρος ⟨σύν⟩εστι* Hu. *μεμέρισται* ('tributum est') ci. Po.

παιδιᾷ μέρος † ἐστί, καὶ δεῖται τοῦ μουσικῶς καὶ μετρίως, τὸ μὲν σπουδάζον ἡμῶν ἥ τε Καλλιόπη καὶ ἡ Κλειὼ καὶ ἡ Θάλεια, τῆς περὶ θεοὺς ἐπιστήμης καὶ θέας ἡγεμὼν οὖσα, δόξουσιν ἐπιστρέφειν καὶ συγκατορθοῦν, αἱ δὲ λοιπαὶ τὸ μεταβάλλον ἐφ' ἡδονὴν καὶ παιδιὰν ὑπ' ἀσθενείας μὴ περιορᾶν ἀνιέμενον ἀκολάστως καὶ θηριωδῶς, ἀλλ' ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ καὶ χορείᾳ ῥυθμὸν ἐχούσῃ καὶ ἁρμονίᾳ D *καὶ λόγῳ κεραννύμενον εὐσχημόνως καὶ κοσμίως ἐκδέχεσθαι καὶ παραπέμπειν.* *ἐγὼ μέντοι, τοῦ Πλάτωνος ἐν ἑκάστῳ δύο πράξεων ἀπολείποντος ἀρχάς, τὴν μὲν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν ἡδονῶν τὴν δ' ἐπείσακτον δόξαν ἐφιεμένην τοῦ ἀρίστου, καὶ τὸ μὲν λόγον τὸ δὲ πάθος ἔστιν ὅτε καλοῦντος, ἑτέρας δ' αὖ πάλιν τούτων ἑκατέρου διαφορὰς ἔχοντος, ἑκάστην ὁρῶ μεγάλης καὶ θείας ὡς ἀληθῶς παιδαγωγίας δεομένην αὐτίκα τοῦ λόγου τὸ μὲν ἐστι πολιτικὸν καὶ βασιλικόν, ἐφ' ᾧ τὴν Καλλιόπην τετάχθαι φησὶν ὁ Ἡσίοδος* (Th. 80)· *τὸ φιλότιμον δ' ἡ Κλειὼ* E *μάλιστα κυδαίνειν καὶ συνεπιγαυροῦν εἴληχεν· ἡ δὲ Πολύμνια τοῦ φιλομαθοῦς ἐστι καὶ μνημονικοῦ τῆς ψυχῆς, διὸ καὶ Σικυώνιοι τῶν τριῶν Μουσῶν μίαν Πολυμάθειαν καλοῦσιν· Εὐτέρπῃ δὲ πᾶς ἂν τις ἀποδοίη τὸ θεωρητικὸν τῆς περὶ φύσιν ἀληθείας, οὔτε καθαρωτέρας οὔτε καλλίους ἑτέρῳ γένει παραλιπὼν εὐπαθείας καὶ τέρψεις. τῆς δ' ἐπιθυμίας τὸ μὲν περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡ Θάλεια κοινωνητικὸν ποιεῖ καὶ συμποτικὸν ἐξ ⟨ἀπ⟩ανθρώπου καὶ θηριώδους, διὸ τοὺς φιλοφρόνως καὶ ἱλαρῶς συνόντας ἀλλήλοις ἐν οἴνῳ 'θαλιάζειν' λέγομεν, οὐ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ*

16 s. 743 d 801 d. e Cornut. Theol. Gr. 14 p. 17 Lang

1 *κ. δεῖται*] scil. *ὁ βίος* Hu. *τοῦ μουσ. κ. μ.*] sc. *σπουδάζειν καὶ παίζειν* Po. 8 *θαλία* hic et infra T corr. Duebn. (cf. p. 326, 5) 10 *ἀπολείποντας* T corr. Basil. 13 *ὅτε* Basil. *οὔτε* 14 *διαφορὰν* T corr. Wy. 20 *σικυώνιος* T corr. Basil. *Μουσῶν* Basil. *οὐσῶν* 25 *ἀνθρώπου* T corr. Leonicus 26 *συνιόντες* T corr. Wy.

παροινοῦντας· ταῖς δὲ περὶ συνουσίαν σπουδαῖς ἡ Ἐρατὼ
παροῦσα μετὰ πειθοῦς [ὡς] λόγον ἐχούσης καὶ καιρὸν F
ἐξαιρεῖ καὶ κατασβέννυσι τὸ μανικὸν τῆς ἡδονῆς καὶ
οἰστρῶδες, εἰς φιλίαν καὶ πίστιν οὐχ ὕβριν οὐδ' ἀκολασίαν
τελευτώσης. τὸ δὲ ⟨δι' ὤτων⟩ καὶ ὀφθαλμῶν ἡδονῆς
εἶδος, εἴτε τῷ λόγῳ μᾶλλον εἴτε τῷ πάθει προσῆκον εἴτε
κοινὸν ἀμφοῖν ἐστιν, αἱ λοιπαὶ δύο, Μελπομένη καὶ Τερ-|
ψιχόρη, παραλαβοῦσαι κοσμοῦσιν· ὥστε τὸ μὲν εὐφρο- 747
σύνην μὴ κήλησιν εἶναι, τὸ δὲ μὴ γοητείαν ἀλλὰ τέρψιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΕ

Ὅτι τρία μέρη τῆς ὀρχήσεως, φορὰ καὶ σχῆμα καὶ δεῖξις· καὶ τί ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τίνα κοινὰ ποιητικῆς καὶ ὀρχηστικῆς

Collocuntur Thrasybulus, Ammonius

1. Ἐκ τούτου πυραμοῦντες ἐπήγοντο τοῖς παισὶ νικητή-
ριον ὀρχήσεως· ἀπεδείχθη δὲ κριτὴς μετὰ Μενίσκου τοῦ
παιδοτρίβου Λαμπρίας ὁ ἀδελφός· ὠρχήσατο γὰρ πι- B
θανῶς τὴν πυρρίχην καὶ χειρονομῶν ἐν ταῖς παλαίστραις
ἐδόκει διαφέρειν τῶν παίδων. ὀρχουμένων δὲ πολλῶν
προθυμότερον ἢ μουσικώτερον, δύο τοὺς εὐδοκίμους καὶ
βουλομένους ἀνασῴζειν τὴν ἐμμέλειαν ἠξίουν τινὲς ὀρ-
χεῖσθαι φορὰν παρὰ φοράν. ἐπεζήτησεν οὖν ὁ Θρασύ-
βουλος, [Ἀμμωνίου] τί βούλεται τοὔνομα τῆς φορᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ Ἀμμωνίῳ περὶ τῶν μερῶν τῆς ὀρχήσεως
πλείονα διελθεῖν.

8 s. 751 d   8 s. Eustath. 1689, 33   11 v. Wilamowitz, Pindaros p. 502—505

1 σπουδαῖς T corr. Wy.   2 del. Wy.   3 ἐξαίρει T corr. Duebn. μαλακὸν T corr. Wy.   4 οὐδὲ Basil. οἱ δὲ   5 τὸ δὲ δι' ὤτων κ. ὀ. ἡδονῆς εἶ. Emp. (sim. Wy.) οἶδε καὶ ὀ. ἡδονὴν εἶ. T τὸ δὲ ⟨περὶ ὤτων⟩ καὶ ὀ. ἡδονὴν εἶ. ci. Po.   8 τὸ μὲν Bern. τὴν μὲν T τὴν μὲν — τὴν δὲ ci. Hu.   14 πυραμοῦντες ἐπήγοντο τοῖς παισὶ Wy. πυραμοῦντος ἐπῆραν τουτές πᾶσι   17 χειρονόμον T corr. Basil.   πλάστραις T corr. Basil.   19 susp. Wil. εὐδοκιμοῦντας ci. Ha. probab.   22 Ἀ. del. Wil.; sed cf. p. 271, 4!

2. Ἔφη δὲ τρί' εἶναι, τὴν φορὰν καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὴν δεῖξιν. 'ἡ γὰρ ὄρχησις ἔκ τε κινήσεων καὶ σχέσεων συνέ-
C στηκεν, ὡς τὸ μέλος τῶν φθόγγων καὶ τῶν διαστημάτων· ἐνταῦθα δ' αἱ μοναὶ πέρατα τῶν κινήσεών εἰσιν. φορὰς μὲν οὖν τὰς κινήσεις ὀνομάζουσι, σχήματα δὲ ⟨τὰς⟩ σχέσεις καὶ διαθέσεις, εἰς ἃς φερόμεναι τελευτῶσιν αἱ κινήσεις, ὅταν Ἀπόλλωνος ἢ Πανὸς ἤ τινος Βάκχης σχῆμα διαθέντες ἐπὶ τοῦ σώματος γραφικῶς τοῖς εἴδεσιν ἐπιμένωσι. τὸ δὲ τρίτον, ἡ δεῖξις, οὐ μιμητικόν ἐστιν, ἀλλὰ δηλωτικὸν ἀληθῶς τῶν ὑποκειμένων· ὡς γὰρ οἱ ποιηταὶ τοῖς κυρίοις ὀνόμασι δεικτικῶς χρῶνται, τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Ὀδυσσέα καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν ὀνομάζοντες
D ὡς ὑπὸ τῶν πολλῶν λέγονται, πρὸς δὲ τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις ὀνοματοποιίαις χρῶνται καὶ μεταφοραῖς, 'κελαρύζειν' καὶ 'καχλάζειν' τὰ κλώμενα τῶν ῥευμάτων λέγοντες, καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι 'λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι' (Λ 574 al.), ⟨καὶ⟩ τὴν ἰσόρροπον μάχην 'ἴσας ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν' (Λ 72), πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσιν, ὡς Εὐριπίδης (fr. 985)

'ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος,'

καὶ περὶ τοῦ ἵππου Πίνδαρος (Ol. I 20)

'ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,'

καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἱπποδρομίας (Ψ 503)

E 'ἅρματα δ' αὖ χαλκῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον',

οὕτως ἐν ὀρχήσει τὸ μὲν σχῆμα μιμητικόν ἐστι μορφῆς καὶ

---

4 πέρα T corr. Turn. 5 add. Papabasileios al. 8 ἐπὶ τοῦ σώμ. del. Wil. 15 τὰ ⟨καταλειβόμενα καὶ⟩ κλώμενα dub. ci. Po., vix opus 17 add. Mez. 21 πετάμενος T corr. Nauck 23 ἀλφειῶι T corr. Turn. Duebn. cum Pind. 24 παρεχομενον T corr Steph. 26 δ' αὖ χαλκῷ] δὲ χρυσῷ Hom.

ἰδέας, καὶ πάλιν ἡ φορὰ πάθους τινὸς ἐμφαντικὸν ἢ πράξεως ἢ δυνάμεως· ταῖς δὲ δείξεσι κυρίως αὐτὰ δηλοῦσι τὰ πράγματα, τὴν γῆν, τὸν οὐρανόν, αὐτοὺς τοὺς πλησίον· ὃ δὴ τάξει μέν τινι καὶ ἀριθμῷ γινόμενον ἔοικεν τοῖς ἐν ποιητικῇ κυρίοις ὀνόμασιν μετά τινος κόσμου καὶ λειότητος ἐκφερομένοις, ὡς τὰ τοιαῦτα (Hes. Th. 16).

'καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥρην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην',

καὶ (Hes. fr. [27] 7)

'Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες, F
Δῶρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης·'

εἰ δὲ μή, τοῖς ἄγαν πεζοῖς καὶ κακομέτροις, ὡς τὰ τοιαῦτα (Tr. adesp. 400)·

'ἐγένοντο τοῦ μὲν Ἡρακλῆς τοῦ δ' Ἴφικλος·'
'τῆσδε πατὴρ καὶ ἀνὴρ καὶ παῖς βασιλεῖς, καὶ ἀδελφοί, |
καὶ πρόγονοι. κλῄζει δ' Ἑλλὰς Ὀλυμπιάδα'· 748

τοιαῦτα γὰρ ἁμαρτάνεται καὶ περὶ τὴν ὄρχησιν ἐν ταῖς δείξεσιν, ἂν μὴ πιθανότητα μηδὲ χάριν μετ' εὐπρεπείας καὶ ἀφελείας ἔχωσι. καὶ ὅλως' ἔφη 'μεταθετέον τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς ζωγραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησιν· * * σιωπῶσαν, καὶ φθεγγομένην ὄρχησιν [δὲ] πάλιν τὴν ποίησιν·

---

15 Versus ignoti poetae 20 346 f (17 f 58 b)

---

1 εἰδέας (ει adras.) T corr. γ 2 αὐτὰς T^{1} -αις m. p. T -τὰ γ 3 αὐτούς, τοὺς πλ. ci. Bywater 7 Ἀφροδίτην] Desinit T (cf. praef. p. XII), item g, inde ab τ' n. Adhibentur 𝔓 (usque ad p. 335, 8) Π (= γ E [Marc. 248]) 8 Ἥβην Hes. 10 Ἕλληνες Ω corr. Basil. θεσμιστ. Ω corr. Ald. φιλοπτολέμου βασιλῆος schol. ad Lycophr. θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzes 11 τὲ ἐξοῦθος Π 14 ἴφιτος Ω corr. Nauck e Schol. AB ad Ξ 323 15 τῆσδε Bases τῆς δὲ Ω edd. Ante τ. add. ⟨καὶ⟩ Cobet om. Wil. 19 μεταθετέον Wy. Wil. μετάθεσιν Ω μεταθήσειν Xyl. Σιμωνίδειον Xyl. -εον γ -ιον O 20 lac. indic. Turn. alii ⟨ταύτην γὰρ ὀρθῶς ἔστι λέγειν ποίησιν⟩ Wil. probab.; antea alii sim., sed oratione obliqua 21 del. Bern.

† ὅθεν εἶπεν οὔτε γραφικὴν εἶναι ποιητικῆς οὔτε ποιητικὴν γραφ⟨ικ⟩ῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παράπαν ἀλλήλαις· ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστί, καὶ μάλιστα [μιμούμεναι] περὶ ⟨τὸ⟩ τῶν ὑπορχημάτων γένος ἓν ἔργον ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν
B σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσι. δόξειε δ' ἂν ὥσπερ ἐν γραφικῇ τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται τὰ εἴδη * *. δηλοῖ δ' ὁ μάλιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν ὑπορχήμασι καὶ γεγονέναι πιθανώτατος ἑαυτοῦ τὸ δεῖσθαι τὴν ἑτέραν τῆς ἑτέρας· τὸ γὰρ (Pind. fr. 107 a)

'Πελασγὸν ἵππον ἢ κύνα
Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο καμπύλον μέλος διώκων,'
† τὸν μὲν 'οἶ' ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
πέτεται θάνατον κεροέσσᾳ
εὑρέμεν ματεῖσ' ἐλάφῳ
τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν [ἕτερον] κάρα πάντ'
[ἐπ' οἶμον'

2– p. 335, 9 Th. Reinach in Mél. Weil p. 413—422

1 οὐθὲν ⟨γὰρ⟩ ἔοικεν οὔτε (sequentia fere ut Wy.) ci. Hu. ⟨οἰκείαν γὰρ κατ'⟩ οὐθὲν εἶπεν οὔτε (sequentia ut in textu) Wil., sed tum displicet or. obliqua inter directam, quae praecedit et sequitur, inserta; quare melius esset εἴποιμ' ἂν pro εἶπεν (Po.) γραφικῇ ⟨μετ⟩εῖναι ποιητικῆς οὔτε ποιητικῇ γραφικῆς ci. Wy. 2 γραφῆς Ω corr. Wy. 2. 3 ὀρχηστικὴ — ποιητικὴ Ω corr. Basil. 4 del. Wil. add. Bern. 5 ἓν ἔργον Bergk (teste Wil.) ἐνεργὸν Ω 7 Post τὰ μὲν ποιήματα add. ⟨ταῖς χρώσεσιν (τοῖς χρώμασιν Bern.) ἐοικέναι τὰ δ' ὀρχήματα⟩ Doe.; at poemata lineamentis, saltationem coloribus coniungit Wil. 8 ὀργίζεται Ω corr. Steph. lac. indic. Xyl. Wy. 9 δόξας ἐν Mez. δόξειεν 12 Πελασγὸν Meineke ἀπέλαστον 13 ἀγωνίῳ Wy. -ιῶ 𝔓 γ -ιῶν E 15 τὸν μὲν Ω ἢ τὸ edd. inde a Basil., id quod del. Wil. οἶ' Reinach οἶος Ω πεδ. E παιδ. O 16 πέταται θ. κεράσασα Ω corr. Wy. 17 ματεῖσ' Schroeder μανύων Ω 18 στρέφοιαν Ω corr. Wy. ἕτ. del. Schroeder 18. 19 πάντα ἕτοιμον Ω corr. Schneidewin

καὶ τὰ ἑξῆς μόνον οὐ † λειόθεν τὴν ἐν ὀρχήσει διάθεσιν [τὰ ποιήματα] καὶ παρακαλεῖν τὼ χεῖρε καὶ τὼ πόδε, C *μᾶλλον δ' ὅλον ὥσπερ τισὶ μηρίνθοις ἕλκειν τὸ σῶμα τοῖς μέλεσι καὶ ἐντείνειν, τούτων [δὲ] λεγομένων καὶ ᾀδομένων ἡσυχίαν ἄγειν μὴ δυνάμενον. αὐτὸς γοῦν ἑαυτὸν οὐκ αἰσχύνεται περὶ τὴν ὄρχησιν οὐχ ἧττον ἢ τὴν ποίησιν ἐγκωμιάζων, ὅταν λέγῃ ῥῶσαι † νῦν* (Pind. fr. 107 b)

'ἐλαφρὸν ὄρχημ' ἀοιδᾷ ποδῶν μειγνύμεν·
Κρῆτα μὲν καλέουσι τρόπον.'

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως τὸ νῦν ἀπολέλαυκε τῆς κακομουσίας ὡς ἡ ὄρχησις. διὸ καὶ πέπονθεν ὃ φοβηθεὶς Ἴβυκος ἐποίησε (fr. 24, II p. 58 D)

'δέδοικα μή τι παρὰ θεοῖς
ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.'

καὶ γὰρ αὕτη [καὶ] πάνδημόν τινα ποιητικὴν προσεταιρισαμένη D *τῆς δ' οὐρανίας ἐκπεσοῦσ' ἐκείνης, τῶν μὲν ἐμπλήκτων καὶ ἀνοήτων κρατεῖ θεάτρων, ὥσπερ τύραννος ὑπήκοον ἑαυτῇ πεποιημένη μουσικὴν ὀλίγου τὴν ἅπασαν, τὴν δὲ παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσι καὶ θείοις ἀνδράσιν ὡς ἀληθῶς τιμὴν ἀπολώλεκε.'*

Ταῦτα σχεδόν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, τελευταῖα τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις τότε παρ' Ἀμμωνίῳ τῷ ἀγαθῷ φιλολογηθέντων.

---

1 s. *τὰ* Basil. *τὰς* Ω *οὐ* (vel *οὐκ*) *λειόθεν* Ω *οὐκ εἴωθεν τὴν— διάθ. [τ. π.] παρακαλεῖν καὶ τὼ χ.* Wil. *μονονοὺκ ἔνδοθεν* (cf. 62 c 477 a) ⟨*ἐκκαλεῖν ἔοικεν*⟩ *τὴν ἐπ' ὀρχ. διάθ. [τ. π.] καὶ παρακαλεῖν τὼ χ.* ci. Po. **2** *τὰ ποι.* del. Wil. **4** del. Bases Wil. *δὴ* ci. Wy. **5** *δυναμένοις* Ω corr. Wy. Wil. **7** *λέγῃ ῥῶσαι* Blass *δὲ γηρῶσαι* Ω *νῦν*] *πρὸς* et fort. ⟨*αὐλὸν*⟩ ci. Wil. **8** *ὄρχημ' ἀοιδᾷ* Bergk *ὄρχημα οἶδα* Ω def. (*ὄρχημ'* sor.) Wil. *μίγνυμεν* Ω corr. Steph. Schroeder Desin. 𝔓 **9** *μὲν*] *μιν* Casaub. *καλέουσι* Ω Athen. *-έοισι* Schneidewin *-έοντι* Schroeder add. *τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν* Athen V 181 b **13** *παρὰ θεοῖς* Ω Plat. Phaedr. 242 c *παρ θ.* Melhorn Duebn. *θεοῖσ'* Diehl **14** *ἀμπλακὼν* Basil., cod. T Plat. *ἀπλάκων* Ω *ἀμβλακὼν* cod. B Plat. **15** del. Basil. Xyl. Emp. *καὶ γὰρ καὶ αὕτη πάνδ.* ci. Wy. **16** *ἐκπεσ.* Basil. *ἐμπεσ.* Ω *ἐμπλ.* Bern. coll. 139 a 256 f *ἐκπληκτικῶν* Ω **17** *θέατρον* Ω corr. Basil. **18** *ὀλίγου τὴν* (*δεῖν* ci. Bern.) *ἅπασαν* Wy. *ὀλίγην τινὰ πᾶσι* Ω **19** *θείοις*] *ἀστείοις* Graf *ἐνθέοις* dub. Hu., sed nihil opus vid. **21** *φιλολογοθέντων* γ (*-έτων* E) corr. Ald.

E

47.
ΕΡΩΤΙΚΟΣ
(Plan. 70.)

Collocuntur Flavianus et Autobulus Plutarchi filius aliis (748 f) praesentibus

1. *Φ.* Ἐν Ἑλικῶνι φῄς, ὦ Αὐτόβουλε, τοὺς περὶ Ἔρωτος λόγους γενέσθαι, οὓς εἴτε γραψάμενος εἴτε καταμνημονεύσας τῷ πολλάκις ἐπανερέσθαι τὸν πατέρα νυνὶ
F μέλλεις ἡμῖν δεηθεῖσιν ἀπαγγέλλειν;

ΑΥ. Ἐν Ἑλικῶνι παρὰ ταῖς Μούσαις, ὦ Φλαουιανέ, τὰ Ἐρωτίδια Θεσπιέων ἀγόντων· ἄγουσι γὰρ ἀγῶνα πενταετηρικὸν ὥσπερ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ τῷ Ἔρωτι φιλοτίμως πάνυ καὶ λαμπρῶς.

Φ. Οἶσθ' οὖν ὃ σοῦ μέλλομεν δεῖσθαι πάντες οἱ πρὸς τὴν ἀκρόασιν ἥκοντες; |

Dialogum hunc et Amatorias narrationes (Plan. 49) seorsim edidit et illustravit A. W. Winckelmann, Turici 1836; cf. C. Hubert, De Plutarchi Amatorio, diss. Berolin. 1903; K. Praechter, Hierokles d. Stoiker, Lipsiae 1901, p. 121—150; Aug. Mayer, Aristonstudien § 8, Philologus Suppl. XI (1910) p. 563—595; C. Kahle, De Plut. ratione dialogorum componendorum, diss. Gotting. 1912, praecipue p. 56 s.; Hirzel, D. Dialog II 230 ss.

Libellus sub finem vitae (de aetate cf. etiam C. Cichorius, Röm. Studien, Lipsiae 1922, p. 406—411, ad p. 395, 8 ss.) a Plutarcho conscriptus, sed non iam expolitus et mortuo demum auctore videtur editus esse (Hubert p. 49).

Colloquio, quod una cum rebus Thespiis inque Helicone gestis ab Autobulo refertur Flaviano, intersunt Plutarchus ('pater'), Daphnaeus Archidami filius, Protogenes Tarsensis, Pisias et Anthemio Thespienses, Soclarus qui Tithora advenit, Pemptides Thebanus (v. 761 b), Zeuxippus Lacedaemonius. — Cat. Lampr. 107. Codd.: EB.

---

9 et p. 337, 8 φλαυονιανὲ EB corr. Basil. 10 ἐρωτικὰ EB, aliis antea monentibus corr. Wil. Hu. -ίδεια Kaibel in Athen. XIII 561 e 13 ὅσον EB corr. Xyl. interpr.

ΑΥ. *Οὔκ, ἀλλ' εἴσομαι λεγόντων.* 749

Φ. *Ἄφελε τοῦ λόγου τὸ νῦν ἔχον ἐποποιῶν τε λειμῶνας καὶ σκιὰς καὶ ἅμα κιττοῦ τε καὶ σμιλάκων διαδρομὰς καὶ ὅσ' ἄλλα τοιούτων τόπων ἐπιλαβόμενοι γλίχονται τὸν Πλάτωνος* (Phaedr. 229 a. 230 c) *Ἰλισσὸν καὶ τὸν ἄγνον ἐκεῖνον καὶ τὴν ἠρέμα προσάντη πόαν πεφυκυῖαν προθυμότερον ἢ κάλλιον ἐπιγράφεσθαι.*

ΑΥ. *Τί δὲ δεῖται τοιούτων, ὦ ἄριστε Φλαουιανέ, προοιμίων ἡ διήγησις; εὐθὺς ἡ πρόφασις, ἐξ ἧς ὡρμήθησαν οἱ λόγοι, χορὸν αἰτεῖ τῷ πάθει καὶ σκηνῆς δεῖται, τά τ' ἄλλα δράματος οὐδὲν ἐλλείπει· μόνον εὐχώμεθα τῇ μητρὶ τῶν Μουσῶν ἵλεω παρεῖναι καὶ συνανασῴζειν τὸν μῦθον.* B

2. *Ὁ γὰρ πατήρ, ἐπεὶ πάλαι, πρὶν ἡμᾶς γενέσθαι, τὴν μητέρα νεωστὶ κεκομισμένος ἐκ τῆς γενομένης τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν διαφορᾶς καὶ στάσεως ἀφίκετο τῷ Ἔρωτι θύσων, ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἦγε τὴν μητέρα· καὶ γὰρ ἦν ἐκείνης ἡ εὐχὴ καὶ ἡ θυσία. τῶν δὲ φίλων οἴκοθεν μὲν αὐτῷ παρῆσαν οἱ συνήθεις, ἐν δὲ Θεσπιαῖς εὗρε Δαφναῖον τὸν Ἀρχιδάμου [καὶ] Λυσάνδρας ἐρῶντα τῆς Σίμωνος καὶ μάλιστα τῶν μνωμένων αὐτὴν εὐημεροῦντα, καὶ Σώκλαρον ἐκ Τιθόρας ἥκοντα τὸν Ἀριστίωνος· ἦν δὲ καὶ Πρωτογένης ὁ Ταρσεύς, καὶ Ζεύξιππος ὁ Λακεδαιμόνιος, ξένοι· Βοιωτῶν δ' ὁ πατὴρ ἔφη τῶν γνωρίμων τοὺς πλείστους* C *παρεῖναι. δύο μὲν οὖν ἢ τρεῖς ἡμέρας κατὰ πόλιν, ὡς ἔοι-*

---

11 *δράμ.* cf. 940 f (Hirzel, Dialog II 151 ann. 1; 231) 22 Protog.: cf. 563 b

---

2 *ἔχων* E *τε* del., *ἐπ.* ⟨*καὶ σοφιστῶν*⟩ (an ⟨*σοφιστῶν*⟩ *τε*? Hu.) *λειμ.* dub. Wil. 4 *ἄλλοι* Basil. et Leonicus *τόπων*, ⟨*ὧν*⟩ dub. Re. Wil., sed *ὅσ' ἄλλα* = 'alias res, quibus' Hu. 7 *ἐπιγρ.*] susp. Wil. *ἀπογρ.* ci. Re. Ha. coll. v. Cat. min. 18, sed cf. Lucian. Amores 35 p. 436 R. 18 alterum *ἡ* om. inde ab Ald. edd. 20 [*καὶ*] *Λυσάνδρας* Leonicus *καὶ λύσανδρον* E B explicavit rem Wil. (ap. Hubert, diss. p. 78 annot.) cf. p. 346, 1. 372, 23

κεν, ἡσυχῇ πως φιλοσοφοῦντες ἐν ταῖς παλαίστραις καὶ διὰ τῶν θεάτρων ἀλλήλοις συνῆσαν· ἔπειτα φεύγοντες ἀργαλέον ἀγῶνα κιθαρῳδῶν, ἐντεύξεσι καὶ σπουδαῖς προειλημμένον, ἀνέζευξαν οἱ πλείους ὥσπερ ἐκ πολεμίας εἰς τὸν Ἑλικῶνα καὶ κατηυλίσαντο παρὰ ταῖς Μούσαις. ἕωθεν οὖν ἀφίκετο πρὸς αὐτοὺς Ἀνθεμίων, καὶ Πεισίας, ἄνδρες ἔνδοξοι, Βάκχωνι δὲ τῷ καλῷ λεγομένῳ προσήκοντες καὶ τρόπον τινὰ δι' εὔνοιαν ἀμφότεροι τὴν ἐκείνου D διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους. ἦν γὰρ ἐν Θεσπιαῖς Ἰσμηνοδώρα γυνὴ πλούτῳ καὶ γένει λαμπρὰ καὶ νὴ Δία τὸν ἄλλον εὔτακτος βίον· ἐχήρευσε γὰρ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἄνευ ψόγου, καίπερ οὖσα νέα καὶ ἱκανὴ τὸ εἶδος. τῷ δὲ Βάκχωνι φίλης ὄντι καὶ συνήθους γυναικὸς υἱῷ πράττουσα γάμον κόρης κατὰ γένος προσηκούσης ἐκ τοῦ συμπαρεῖναι καὶ διαλέγεσθαι πολλάκις ἔπαθε πρὸς τὸ μειράκιον αὐτή· καὶ λόγους φιλανθρώπους ἀκούουσα καὶ λέγουσα περὶ αὐτοῦ καὶ πλῆθος ὁρῶσα γενναίων ἐραστῶν εἰς τὸ ἐρᾶν προήχθη καὶ διενοεῖτο μηθὲν ποιεῖν ἀγεννές, E ἀλλὰ γημαμένη φανερῶς συγκαταζῆν τῷ Βάκχωνι. παραδόξου δὲ τοῦ πράγματος αὐτοῦ φανέντος, ἥ τε μήτηρ ὑφεωρᾶτο τὸ βάρος τοῦ οἴκου καὶ τὸν ὄγκον ὡς οὐ κατὰ τὸν ἐραστήν, τινὲς δὲ καὶ συγκυνηγοὶ τῷ μὴ καθ' ἡλικίαν τῆς Ἰσμηνοδώρας δεδιττόμενοι τὸν Βάκχωνα καὶ σκώπτοντες ἐργωδέστεροι τῶν ἀπὸ σπουδῆς ἐνισταμένων ἦσαν ἀνταγωνισταὶ πρὸς τὸν γάμον, ᾐδεῖτο γὰρ ἔφηβος ἔτι ὢν χήρᾳ συνοικεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ἐάσας παρεχώρησε τῷ Πεισίᾳ καὶ τῷ Ἀνθεμίωνι βουλεύσασθαι τὸ συμφέρον, ὧν ὁ μὲν ἀνεψιὸς ἦν αὐτοῦ πρεσβύτερος, ὁ δὲ F Πεισίας αὐστηρότατος τῶν ἐραστῶν· διὸ καὶ πρὸς τὸν γάμον

6 ἀφίκοντο ci. Mez., sed cf. p. 337, 22 ἦν 11 ἐχήρωσε EB corr. Passow Bern. 18 ἀγεννές Xyl. Winckelm. ἀγενές EB 20 αὐτοῖς ci. Re., sed vid. esse 'per se' 26. 27 παραχωρῆσαι EB corr. Basil. 28 ἦν αὐτοῦ (aut [αὐτοῦ] ἦν) Bern. αὐτοῦ ἦν EB πρεσβύτατος ci. Re.

ἀντέπραττε καὶ καθήπτετο τοῦ Ἀνθεμίωνος ὡς προϊεμένου τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ τὸ μειράκιον· ὁ δ' ἐκεῖνον οὐκ ὀρθῶς ἔλεγε ποιεῖν, ἀλλὰ τὰ ἄλλα χρηστὸν ὄντα μιμεῖσθαι τοὺς φαύλους ἐραστὰς οἴκου καὶ γάμου καὶ πραγμάτων μεγάλων ἀποστεροῦντα τὸν φίλον, ὅπως ἄθικτος αὐτῷ καὶ νεαρὸς | ἀποδύοιτο πλεῖστον χρόνον ἐν ταῖς παλαίστραις. (3.) ἵν' 750 οὖν μὴ παροξύνοντες ἀλλήλους κατὰ μικρὸν εἰς ὀργὴν προαγάγοιεν, ὥσπερ διαιτητὰς ἑλόμενοι καὶ βραβευτὰς τὸν πατέρα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ παρεγένοντο· καὶ τῶν ἄλλων φίλων οἷον ἐκ παρασκευῆς τῷ μὲν ὁ Δαφναῖος παρῆν τῷ δ' ὁ Πρωτογένης. ἀλλ' οὗτος μὲν ἀνέδην ἔλεγε κακῶς τὴν Ἰσμηνοδώραν· ὁ δὲ Δαφναῖος 'ὦ Ἡράκλεις' ἔφη· 'τί οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης Ἔρωτι πολεμήσων πάρεστιν ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ Ἔρωτα καὶ δι' Ἔρωτος, 'λήθη δὲ λόγων λήθη δὲ πάτρας' (Fr. Tr. Gr. p. 632), οὐχ ὡς τῷ Λαΐῳ πέντε μόνον ἡμε- B ρῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος; βραδὺς γὰρ ὁ ἐκείνου καὶ χερσαῖος Ἔρως, ὁ δὲ σὸς ἐκ Κιλικίας Ἀθήναζε 'λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ διαπόντιος πέταται', τοὺς καλοὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώμενος.' ἀμέλει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐγεγόνει τοιαύτη τις αἰτία τῷ Πρωτογένει τῆς ἀποδημίας.

4. Γενομένου δὲ γέλωτος ὁ Πρωτογένης 'ἐγὼ δέ σοι δοκῶ' εἶπεν 'Ἔρωτι νῦν πολεμεῖν, οὐχ ὑπὲρ Ἔρωτος διαμάχεσθαι πρὸς ἀκολασίαν καὶ ὕβριν αἰσχίστοις πράγμασι καὶ πάθεσιν εἰς τὰ κάλλιστα καὶ σεμνότατα τῶν ὀνομάτων εἰσβιαζομένην;' καὶ ὁ Δαφναῖος 'αἴσχιστα δὲ

---

4 ss. cf. Plat. Phaedr. 240 a 15 cf. 77 c (λήθη δὲ φίλων) 16 cf. v. Pelop. 19 18 s. λ. κ. πτ.] Archiloch. fr. 92 b Diehl I p. 238 (non 'poetae ignoti', 507 a) 19 διαπ. π.] Alexid. fr. 210 cf. Athen. IV 165 a

---

5 ἀθέατος B αὐτῶν EB corr. Leon. 6 ⟨συν⟩αποδύ. ci. Ha. 11 ἀναίδην (ε m. 1) EB 14 παιδεία EB corr. Xyl. 15 pr. δὲ] μὲν inde a Steph. edd. λήθῃ (bis) Winckelm. Duebner 16 s. ἡμ. ⟨ὁδὸν⟩ Bern. Ha. 17 ἐκείνων EB corr. Turn. 19 πέτεται (coll. Athen.) ci. Bern.

C καλεῖς' ἔφη 'γάμον καὶ σύνοδον ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ἧς
οὐ γέγονεν οὐδ' ἔστιν ἱερωτέρα κατάζευξις;' 'ἀλλὰ ταῦτα
μέν' εἶπεν ὁ Πρωτογένης 'ἀναγκαῖα πρὸς γένεσιν ὄντα
σεμνύνουσιν οὐ φαύλως οἱ νομοθέται καὶ κατευλογοῦσι
πρὸς τοὺς πολλούς· ἀληθινοῦ δ' Ἔρωτος οὐδ' ὁτιοῦν τῇ
γυναικωνίτιδι μέτεστιν, οὐδ' ἐρᾶν ὑμᾶς ἔγωγέ φημι τοὺς
γυναιξὶ προσπεπονθότας ἢ παρθένοις, ὥσπερ οὐδὲ μυῖαι
γάλακτος οὐδὲ μέλιτται κηρίων ἐρῶσιν οὐδὲ σιτευταὶ καὶ
μάγειροι φίλα φρονοῦσι πιαίνοντες ὑπὸ σκότῳ μόσχους
καὶ ὄρνιθας. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ σιτίον ἄγει καὶ ὄψον ἡ
φύσις μετρίως καὶ ἱκανῶς τὴν ὄρεξιν, ἡ δ' ὑπερβολὴ πάθος
D ἐνεργασαμένη λαιμαργία τις ἢ φιλοψία καλεῖται, οὕτως
ἔνεστι τῇ φύσει τὸ δεῖσθαι τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἡδονῆς γυ-
ναῖκας καὶ ἄνδρας, τὴν δ' ἐπὶ τοῦτο κινοῦσαν ὁρμὴν σφο-
δρότητι καὶ ῥώμῃ γενομένην πολλὴν καὶ δυσκάθεκτον
οὐ προσηκόντως Ἔρωτα καλοῦσιν. Ἔρως γὰρ εὐφυοῦς καὶ
νέας ψυχῆς ἁψάμενος εἰς ἀρετὴν διὰ φιλίας τελευτᾷ· ταῖς
δὲ πρὸς γυναῖκας ἐπιθυμίαις ταύταις, ἂν ἄριστα πέσωσιν,
ἡδονὴν περίεστι καρποῦσθαι καὶ ἀπόλαυσιν ὥρας καὶ
σώματος, ὡς ἐμαρτύρησεν Ἀρίστιππος, τῷ κατηγοροῦντι
Λαΐδος πρὸς αὐτὸν ὡς οὐ φιλούσης ἀποκρινάμενος, ὅτι
E καὶ τὸν οἶνον οἴεται καὶ τὸν ἰχθὺν μὴ φιλεῖν αὐτόν, ἀλλ'
ἡδέως ἑκατέρῳ χρῆται. τέλος γὰρ ἐπιθυμίας ἡδονὴ καὶ
ἀπόλαυσις· Ἔρως δὲ προσδοκίαν φιλίας ἀποβαλὼν οὐκ
ἐθέλει παραμένειν οὐδὲ θεραπεύειν ἐφ' ὥρᾳ τὸ † λυποῦν

3–17 cf. Lucian. Amores 33 p. 433. 35 p. 435 al. (Praechter, Hierokles der Stoiker p. 149) Senec. fr. (XIII) 85 Max. Tyr. 26, 6 D. (XX 6a Hob.) 4 cf. Muson. p. 77 s. H. (= Stob. IV 605, 17 ss. H.) 13 ss. cf. Praechter, Hierokles p. 139 17 ss. cf. 752a 758c 766f saepius St.V.Fr. III 716 ss. 650 ss. Maxim. Tyr. 27, 4 D. (XXI 4 Hob.)

---

7. 8 μυῖα EB corr. Re. μέλιτται E -ττα B 9 φιλοφρον. EB corr. Bern. 12 φιλοψυχία EB corr. Xyl. φιλοψωνία Re. 15 ῥύμῃ ci. Re., sed ῥώμῃ def. coll. 441 d Winck. 25 τὸ λυπ.] τὸ ἀνθοῦν vel τὸ λιπαρὸν ci. Re. an τὸ λυποῦν καὶ ἀμύσσον? Hu.

καὶ ἀκμάζον, εἰ καρπὸν ἤθους οἰκεῖον εἰς φιλίαν καὶ ἀρετὴν οὐκ ἀποδίδωσιν. ἀκούεις δέ τινος τραγικοῦ γαμέτου λέγοντος πρὸς τὴν γυναῖκα (Trag. adesp. 401)

'μισεῖς; ἐγὼ δὲ ῥᾳδίως μισήσομαι,
πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.'

τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐρωτικώτερος ὁ μὴ διὰ κέρδος ἀλλ' ἀφροδισίων ἕνεκα καὶ συνουσίας ὑπομένων γυναῖκα μοχθηρὰν καὶ ἄστοργον· ὥσπερ Στρατοκλεῖ τῷ ῥήτορι F Φιλιππίδης ὁ κωμικὸς (fr. 31) ἐπεγγελῶν ἐποίησεν

'ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις.'

Εἰ δ' οὖν καὶ τοῦτο τὸ πάθος δεῖ καλεῖν Ἔρωτα, θῆλυν καὶ νόθον ὥσπερ εἰς Κυνόσαργες συντελοῦντα τὴν γυναικωνῖτιν· μᾶλλον δ' ὥσπερ ἀετόν τινα λέγουσι γνήσιον καὶ ὀρεινόν, ὃν Ὅμηρος (Φ 252. Ω 315 s.) | 'μέλανα' καὶ 751 'θηρευτὴν' προσεῖπεν, ἄλλα δὲ γένη νόθων ἐστὶν ἰχθῦς περὶ ἕλη καὶ ὄρνιθας ἀργοὺς λαμβανόντων, ἀπορούμενοι δὲ πολλάκις ἀναφθέγγονταί τι λιμῶδες καὶ ὀδυρτικόν, οὕτως εἷς Ἔρως [ὁ] γνήσιος ὁ παιδικός ἐστιν, οὐ 'πόθῳ στίλβων', ὡς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων (fr. 13 a), οὐδὲ 'μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγανωμένος', ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὄψει καὶ ἄθρυπτον ἐν σχολαῖς φιλοσόφοις ἤ που περὶ γυμνάσια καὶ παλαίστρας περὶ θήραν νέων ὀξὺ μάλα καὶ γενναῖον ἐγκελευόμενον πρὸς ἀρετὴν τοῖς ἀξίοις ἐπιμελείας. τὸν δ' ὑγρὸν τοῦτον καὶ οἰκουρὸν ἐν κόλποις διατρίβοντα καὶ κλινιδίοις γυναικῶν ἀεὶ διώκοντα τὰ μαλθακὰ καὶ θρυπτόμενον ἡδοναῖς ἀνάνδροις καὶ ἀφίλοις καὶ B ἀνενθουσιάστοις καταβάλλειν ἄξιον, ὡς καὶ Σόλων κατέ-

1 Max. Tyr. 25, 3 D. (XIX 3 b Hob.) ad verba cf. 563 b 3 ss. cf. St. V. Fr. III 716 12 Hirzel, Dialog II 103 ann. 2 20 ss. cf. Max. Tyr. 25, 4 D. (XIX 4 b ss. Hob.) Achill. Tat. II 35, 3. 38, 2 s. (cf. Xenoph. Conviv. 2, 3 s.) 22 θ. ν.: St. V. Fr. III 717

6 ἐρωτικώτερον E B corr. Basil. 11. 12 θῆλύν ⟨γε⟩ καὶ ν. ci. Wil. probabiliter 18 εἷς om. B ὁ del. Wil. def. Po. 21 φιλοσόφων dub. ci. Pat.

βαλε· δούλοις μὲν γὰρ ἐρᾶν ἀρρένων παίδων ἀπεῖπε καὶ ξηραλοιφεῖν, χρῆσθαι δὲ συνουσίαις γυναικῶν οὐκ ἐκώλυσε· καλὸν γὰρ ἡ φιλία καὶ ἀστεῖον, ἡ δ' ἡδονὴ κοινὸν καὶ ἀνελεύθερον. ὅθεν οὐδὲ δούλων ἐρᾶν παίδων ἐλευθέριόν ἐστιν οὐδ' ἀστεῖον· συνουσίας γὰρ οὗτος ὁ ἔρως, καθάπερ ⟨ὁ⟩ τῶν γυναικῶν.'

5. *Ἔτι δὲ πλείονα λέγειν προθυμουμένου τοῦ Πρωτογένους, ἀντικρούσας ὁ* Δαφναῖος *'εὖ γε νὴ Δί'' ἔφη 'τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστέον αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός,*

C *'ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ*
μηρῶν ⟨ἱμείρων⟩ καὶ γλυκεροῦ στόματος'
(fr. 25 I p. 29 D.).

πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα (fr. 135)

'σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.'

ἕτεροι μὲν γὰρ καταγελῶσιν αὐτῶν, εἰ καθάπερ θύτας καὶ μάντεις εἰς τὰ μηρία καὶ τὴν ὀσφὺν ἀποβλέπειν τοὺς ἐραστὰς κελεύουσιν· ἐγὼ δὲ παμμέγεθες τοῦτο ποιοῦμαι σημεῖον ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· εἰ γὰρ ἡ παρὰ φύσιν ὁμιλία πρὸς ἄρρενας οὐκ ἀναιρεῖ τὴν ἐρωτικὴν εὔνοιαν οὐδὲ βλάπτει, πολὺ μᾶλλον εἰκός ἐστι τὸν γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν ἔρωτα D *τῇ φύσει χρώμενον εἰς φιλίαν διὰ χάριτος ἐξικνεῖσθαι. χάρις γὰρ οὖν, ὦ Πρωτόγενες, ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄρρενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν· ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη*

---

1 152 d v. Sol. 1; cf. St. V. Fr. I 263, 14 4 s. aliter (Romae?) 288 a 15 s. cf. 61 a Athen. XIII 602 e. 601 a 23 746 f 156 c 25 s. ignotum Pindari fragmentum, aut Plutarchi errore Pind.

---

4 *οὐδὲ* Re. *οὐ* E B *δοῦλον* E B corr. Wy. 5 *συνουσίας* Wy. Wil. *οὐσία* E B 6 add. Wy. 12 add. Steph., cf. Athen. XIII 602 e 15 *ἁγνὸν* post *μηρῶν* add. Bern. coll. Athen. (ubi *ἅγιον* codd., corr. Canter) *οὐκ ἐπῃδέσω* Athen. 16 *πυκν.* Turn. (ut 61 a et Athen.) *πικρῶν* E B 22 *ἢ* ⟨*τὸν*⟩ Herw. Ha.

τὸν Ἥφαιστον ‘ἄνευ χαρίτων’ ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι· καὶ τὴν οὔπω γάμων ἔχουσαν ὥραν ἡ Σαπφὼ (fr. 34. I p. 347 D.) προσαγορεύουσά φησιν ὅτι

‘σμίκρα μοι πάις ἔμμεν ἐφαίνεο κἄχαρις’.

ὁ δ’ Ἡρακλῆς ὑπό τινος ἐρωτᾶται (Trag. adesp. 402)

‘βίᾳ δ’ ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην;’

ἡ δ’ ἀπὸ τῶν ἀρρένων ἀκόντων ⟨μὲν⟩ μετὰ βίας γινομένη καὶ λεηλασίας, ἂν δ’ ἑκουσίως, σὺν μαλακίᾳ καὶ θηλύτητι, ‘βαίνεσθαι’ κατὰ Πλάτωνα (Phaedr. 250 e) ‘νόμῳ τετράποδος καὶ παιδοσπορεῖσθαι’ παρὰ φύσιν ἐνδιδόντων, E ἄχαρις ⟨χάρις⟩ παντάπασι καὶ ἀσχήμων καὶ ἀναφρόδιτος. ὅθεν, οἶμαι, καὶ Σόλων ἐκεῖνα μὲν ἔγραψε νέος ὢν ἔτι καὶ ‘σπέρματος πολλοῦ μεστός’ ὡς ὁ Πλάτων (Leg. VIII 839 b) φησί· ταυτὶ δὲ πρεσβύτης γενόμενος (fr. 26. I p. 32 D.)·

‘ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ’ ἀνδράσιν εὐφροσύνας’,

ὥσπερ ἐκ ζάλης καὶ χειμῶνος [καὶ] τῶν παιδικῶν ἐρώτων ἔν τινι γαλήνῃ τῇ περὶ γάμον καὶ φιλοσοφίαν θέμενος τὸν βίον. Εἰ μὲν οὖν τὸ ἀληθὲς σκοποῦμεν, ὦ Πρωτόγενες, ἓν καὶ ταὐτόν ἐστι πρὸς παῖδας καὶ γυναῖκας πάθος τὸ τῶν Ἐρώτων· εἰ δὲ βούλοιο φιλονεικῶν διαιρεῖν, οὐ F

Pyth. 2, 42 (ἄνευ Χαρ. Nebula ex Ixione Centaurum peperit) et Hes. Th. 927 (οὐ φιλότητι μιγεῖσα Hera Hephaestum peperit) inter se mixta

7 ss. cf. Lucian. Amores 20 p. 420 9 Clem. Al. Paed. II 86, 2 10 cf. Plat. Legg. I 636 c 16 155 f v. Sol. 31 18 cf. 126 c Plat. Resp. VI 496 d Wytt. animadv. ad 97 f

---

4 παῖ ἔμμεναι φαίνεαι EB corr. Bergk 6 δὲ πράξας EB corr. Re. 7 add. R. γιν. Emp. λεγομένη EB γεν. Re. 11 χάρις add. ante ἄχ. Winck., trp. Bern. 12 ⟨ὁ⟩ Σόλων Ald. et cet. edd. 16 νῦν μοι E μοι νῦν B 17 τίθησιν EB corr. Xyl. 18 καὶ del. Mez.

μέτρι' ἂν δόξειε ποιεῖν ὁ παιδικὸς οὗτος, ἀλλ' ὥσπερ ὀψὲ γεγονὼς καὶ παρ' ὥραν τῷ βίῳ νόθος καὶ σκότιος ἐξελαύνειν τὸν γνήσιον Ἔρωτα καὶ πρεσβύτερον. ἐχθὲς γάρ, ὦ ἑταῖρε, καὶ πρῴην μετὰ τὰς ἀποδύσεις καὶ ἀπογυμνώσεις τῶν νέων παραδὺς εἰς τὰ γυμνάσια καὶ προσανατριβόμενος ἡσυχῇ καὶ προσαγκαλιζόμενος, εἶτα κατὰ μικρὸν ἐν ταῖς παλαίστραις πτεροφυήσας οὐκέτι καθεκτός ἐστιν, |
752 *ἀλλὰ λοιδορεῖ καὶ προπηλακίζει τὸν γαμήλιον ἐκεῖνον καὶ συνεργὸν ἀθανασίας τῷ θνητῷ γένει, σβεννυμένην ἡμῶν τὴν φύσιν αὖθις ἐξανάπτοντα διὰ τῶν γενέσεων. οὗτος δ' ἀρνεῖται τὴν ἡδονήν; αἰσχύνεται γὰρ καὶ φοβεῖται· δεῖ δέ τινος εὐπρεπείας ἁπτομένῳ καλῶν καὶ ὡραίων· πρόφασις οὖν φιλία καὶ ἀρετή. κονίεται δὴ καὶ ψυχρολουτεῖ καὶ τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σωφρονεῖν ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν*

'γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος' (Trag. ad. 403).

Εἰ δ', ὥς φησι Πρωτογένης, οὐκ ἔστιν ἀφροδισίων † παιδικῶν κοινωνία, πῶς Ἔρως ἔστιν Ἀφροδίτης μὴ παρούσης,
B *ἣν εἴληχε θεραπεύειν ἐκ θεῶν καὶ περιέπειν, τιμῆς τε*

---

2 s. Lucian. Amores 20 p. 420 (Praechter, Hierokles d. St. p. 148) **9** Plat. Conv. 207 d ss. Muson. p. 72, 2 s. H. Clem. Al. Str. II 138, 2 Lucian. Amores 19 p. 419 Menand. *π. ἐπιδεικτ.* in Rhet. Gr. III p. 401 Spengel al. (Praechter, Hierokles d. St. p. 134 s., 143 s.) **13** *φιλ. κ. ἀρ.*: cf. 751 c 750 d. e **12—16** St. V. Fr. I 247 = Athen. XIII 563 e (Praechter, Hierokles d. St. p. 150) Lucian. Amores 23 p. 423

---

1 *μέτρι' ἂν* Bern. *μέτρια* EB **2. 3** *ἐξελαύνειν* Mez. *-νει* EB def. Leonardos **5** *παραδοὺς* EB corr. Basil. **6** *προσαγκ.* Po. (coll. 638 f 755 d) *προσεγκαλῶν* EB *προσεμβαλὼν* ci. Steph. (sed tum *καὶ* praecedens del. vid. Hu.) *προσαικάλλων* Bern. Ha. *προσεμβάλλων* (coll. 51 f *ἀτρέμα παραβάλλων καὶ προσαναχρωννύμενος*) vel *προσγελῶν* ci. Hu. **10** *αὖθις* Re. *εὐθὺς* EB **11** signum; pos. Hu. **13** *δὴ* cum Xyl. interpr. Kron. *δὲ* EB **14** *σωφρονεῖ* Winck., sed obstat hiatus, itaque fort. *σωφρονεῖ τὰ ἔξω*? Hu. **17. 18** *παιδικῶν ἀκοινωνία* EB corr. Basil. *ἀφροδισία π. κ.* K. Keil *παιδικῷ* ci. Wy. ⟨*καὶ*⟩ *παιδικῶν* aut *τοῖς παιδικοῖς* Re. *παιδικῶν τε κ.* Hu. ⟨*μετὰ*⟩ *παιδ.* dub. Po.

μετέχειν καὶ δυνάμεως ὅσον ἐκείνη δίδωσιν; εἰ δ᾽ ἔστι τις Ἔρως χωρὶς Ἀφροδίτης, ὥσπερ μέθη χωρὶς οἴνου πρὸς σύκινον πόμα καὶ κρίθινον, ἄκαρπον αὐτοῦ καὶ ἀτελὲς τὸ ταρακτικόν ἐστι καὶ πλήσμιον καὶ ἁψίκορον.᾽

6. *Λεγομένων τούτων ὁ Πεισίας ἦν δῆλος ἀγανακτῶν καὶ παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν Δαφναῖον· μικρὸν δ᾽ αὐτοῦ καταλιπόντος ʻὦ Ἡράκλειςʼ ἔφη ʻτῆς εὐχερείας καὶ θρασύτητος, ἀνθρώπους ὁμολογοῦντας ὥσπερ οἱ κύνες ἐκ ⟨τῶν⟩ μορίων συνηρτῆσθαι πρὸς τὸ θῆλυ μεθιστάναι καὶ μετοικίζειν τὸν θεὸν ἐκ γυμνασίων καὶ περιπάτων καὶ τῆς ἐν* [C] *ἡλίῳ καθαρᾶς καὶ ἀναπεπταμένης διατριβῆς εἰς ματρυλεῖα καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα καὶ μαγεύματα καθειργνύμενον ἀκολάστων γυναικῶν· ἐπεὶ ταῖς γε σώφροσιν οὔτ᾽ ἐρᾶν οὔτ᾽ ἐρᾶσθαι δήπου προσῆκόν ἐστιν.᾽ ἐνταῦθα μέντοι καὶ ὁ πατὴρ ἔφη τοῦ Πρωτογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ εἰπεῖν*

ʻʻτόδ᾽ ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεώνʼ (Trag. ad. 404),

καὶ νὴ Δία Δαφναίῳ συνδίκους ἡμᾶς προστίθησιν οὐ μετριάζων ὁ Πεισίας, ἀλλὰ τοῖς γάμοις ἀνέραστον ἐπάγων καὶ ἄμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν, ἣν τῆς ἐρωτικῆς πειθοῦς καὶ χάριτος ἀπολιπούσης μονονοὺ ζυγοῖς καὶ χαλινοῖς ὑπ᾽ αἰσχύνης καὶ φόβου μάλα μόλις συνεχομένην [D] *ὁρῶμεν.᾽ καὶ ὁ Πεισίας ʻἐμοὶ μὲνʼ εἶπεν ʻὀλίγον μέλει τοῦ λόγου· Δαφναῖον δ᾽ ὁρῶ ταὐτὸν πάσχοντα τῷ χαλκῷ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐχ οὕτως ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὡς ὑπὸ τοῦ πεπυρωμένου χαλκοῦ καὶ ῥέοντος, ἂν ἐπιχέῃ τις, ἀνατήκεται καὶ ῥεῖ συνεξυγραινόμενος· καὶ τοῦτον οὐκ ἐνοχλεῖ*

---

11 cf. Comic. adesp. 220 **21** 767 e **25—27** v. Pomp. 8, 6

---

2. 8 *προσίκυνον* E B corr. Basil. **7** *καταλειπόντος* (sic) B *μικρὸν δ᾽ ⟨ἐπισχὼν⟩ αὐτοῦ καταλήγοντος* ci. Re. *διαλιπόντος* (Winck.) Herw. Ha. **8** add. G. Hermann **11** *μακελεῖα* B, sed in marg. *τρϋ* eadem manu **12** *κοπ.*] *κάλπιδας* ci. Kron. coll. Athen. XII 553 d **24** *δ᾽* Ald. *δὴ* E B

τὸ Λυσάνδρας κάλλος, ἀλλὰ συνδιακεκαυμένῳ καὶ γέμοντι πυρὸς ἤδη πολὺν χρόνον [ὁ] πλησιάζων καὶ ἁπτόμενος ἀναπίμπλαται· καὶ δῆλός ἐστιν, εἰ μὴ ταχὺ φύγοι πρὸς ἡμᾶς, συντακησόμενος. ἀλλ' ὁρῶ' εἶπε 'γινόμενον ὅπερ ἂν μάλιστα σπουδάσειεν Ἀνθεμίων, προσκρούοντα E τοῖς δικασταῖς καὶ ἐμαυτόν, ὥστε παύομαι.' καὶ ὁ Ἀνθεμίων 'ὤνησας' εἶπεν, 'ὡς ἔδει γ' ἀπ' ἀρχῆς λέγειν τι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν.'

7. 'Λέγω τοίνυν' ὁ Πεισίας ἔφη, 'προκηρύξας ἐμοῦ † γ' ἕνεκα πάσαις γυναιξὶν ἂν ἐραστήν, ὅτι τῆς γυναικὸς ὁ πλοῦτός ἐστι φυλακτέος τῷ νεανίσκῳ, μὴ συμμίξαντες αὐτὸν ὄγκῳ καὶ βάρει τοσούτῳ λάθοιμεν ὥσπερ ἐν χαλκῷ κασσίτερον ἀφανίσαντες. μέγα γάρ, ἂν ἐλαφρᾷ καὶ λιτῇ γυναικὶ μειρακίου συνελθόντος εἰς ταὐτὸν ἡ κρᾶσις οἴνου δίκην ἐπικρατήσῃ· ταύτην δ' ὁρῶμεν ἄρχειν καὶ κρατεῖν δοκοῦσαν· οὐ γὰρ ἂν ἀπορρίψασα δόξας καὶ γένη τηλικαῦτα F καὶ πλούτους ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος, ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον. ὅθεν οἱ νοῦν ἔχοντες αὐτοὶ προΐενται καὶ περικόπτουσιν ὥσπερ ὠκύπτερα τῶν γυναικῶν

7 ad ὤν. cf. 719 a 11 ss. 13 f Stob. IV 539 H. (Antipater fr. 62 = St. V. Fr. III p. 254) Muson.[1] p. 69 H. Praechter, Hierokles d. St. p. 82. 83 ann. 1 19 — p. 347, 3 Eurip. fr. 502 (Stob. IV 532 H.) Menand. fr. 583. 585 (Stob. IV 533. 548 H.) Clem. Al. Paed. III 58, 1 Wendland, Quaest. Muson. p. 57

1 συνδιακεκαλυμμένω EB corr. Steph. [συν]διακεκαυμ. Re. Ha. συνδ. = κάλλει Λυσάνδρας Wil. (ap. Hubert, diss. p. 78 ann. 1), = Plutarcho patri: Kahle, diss. p. 6 ann. 2, probabilius 2 ἤδη Mez. δ B et (spatiis ante et post intermissis) E τῷδε ci. Wy. ὁ del. Wy. 3 φύγη E ἂν μὴ ταχὺ φύγῃ ci. Bern. 6 pr. καὶ del. Mez., dub. Wil. 9. 10 προκ. ἐμαυτὸν καὶ π. γ. ἀντεραστὴν ci. Uhde, sed Pisias plerumque dissimulare studet suum amorem; ἐμοῦ γ' ἕν. π. γ., ἂν ἐρ. ⟨εὔρωσιν, ἐρᾶν⟩ ci. Po. 12 λάθοιμεν EB -ωμεν Herw. 13 s. ἐλ. γυν. κ. λιτ. B 14 s. εἰ κρᾶσις — ἐπικρατήσῃ (ει supra) B 15. 16 δοκ. def. Wil. ('sibi videtur') θέλουσαν ci. Re. δικαιοῦσαν Apelt ἄρχειν ⟨ἂν⟩ ci. Po.

τὰ περιττὰ χρήματα, τρυφὰς ἐμποιοῦντα καὶ χαυνότητας ἀβεβαίους καὶ κενάς, ὑφ' ὧν ἐπαιρόμεναι πολλάκις ἀποπέτονται· κἂν μένωσι, χρυσαῖς | ὥσπερ ἐν Αἰθιοπίᾳ πέ- 753
δαις δεδέσθαι βέλτιον ἢ πλούτῳ γυναικός.'

8. 'Ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις' ⟨ὁ⟩ Πρωτογένης εἶπεν 'ὅτι κινδυνεύομεν ἀναστρέφειν ἀτόπως καὶ γελοίως τὸν Ἡσίοδον, ἄν, ἐκείνου λέγοντος (O D 696)

'μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο',

σχεδὸν ἡμεῖς ἔτεσι τοσούτοις γυναικὶ πρεσβυτέρᾳ καθάπερ οἱ φοίνικας ἢ σῦκα . . . . . . καὶ ἄωρον ἄνδρα περιάψωμεν. 'Ἐρᾶται γὰρ αὐτοῦ νὴ Δία καὶ κάεται·' τίς οὖν ὁ κωλύων ἐστὶ κωμάζειν ἐπὶ θύρας, ᾄδειν τὸ παρα-
κλαυσίθυρον, ἀναδεῖν τὰ εἰκόνια, παγκρατιάζειν πρὸς B
τοὺς ἀντεραστάς; ταῦτα γὰρ ἐρωτικά· καὶ καθείσθω τὰς ὀφρῦς καὶ παυσάσθω τρυφῶσα, [καὶ] σχῆμα λαβοῦσα τῶν τοῦ πάθους οἰκείων. εἰ δ' αἰσχύνεται καὶ σωφρονεῖ, κοσμίως οἴκοι καθήσθω περιμένουσα τοὺς μνωμένους καὶ

3 s. Herod. III 23 cf. Clem. Al. Paed. II 122, 2 (= Comic. adesp. 413) al. 8 ss. Stob. IV 543 H. 12 cf. 700 f cum annot.

1 περιττὰ Salmasius περὶ τὰ E B 2 ἐκβεβ. E B corr. Xyl. κενάς Jacobs (coll. Clem. Al.) κελίους E B 3 μὲν ὦσι E B corr. Basil. 4 βελτίω E B corr. Basil. 5 ἐκεῖνα E B corr. Winck. λέγει E B corr. Xyl. interpr. Wy. ὁ add. Bern. 7 λέγοντος Madv. λόγος E B 8 τριήκοντ' ὢν E B corr. Winck. (ex Hesiodo) ἐπιλείπων B 11 ἔτεσι Re. οὗτοι E B 12 lac. 9 E 13 B καθ. οἱ φοίνικες ἢ σ. ⟨ἐρινάζονται, πρώθηβον⟩ κ. ἄ. Duebn. aliis praeeuntibus καθαπερεὶ φοίνικι συκάμινον, ἄωρον Wy. Deinde ὄμφακα ante καὶ ἄωρον ci. Re. καθάπερ οἱ (vel καθαπερεὶ) φ. ἢ συκᾶ⟨ς ἐρινάζοντες, ὄμφακα⟩ κ. ἄ. Hu. (Theophr. c. pl. II 9, 5: ἐρινάζουσι τὰς συκᾶς) 13 ἐρᾶται susp. ἐρᾷ[ται] ci. Hu. Ha. ἐρᾷ τε Chatzidakis ἐρᾶται def. (iuxta κάεται) Po. 16 καθείσθω τὰς G. Hermann καθὸ αἴσθηται E B καθείσθω ἡ Wy. καταθέσθω τὰς Winck. coll. 1062 f 17 del. Emp. 19 κεκαθήσθω E B corr. Steph.

σπουδάζοντας. ἐρᾶν δὲ φάσκουσαν γυναῖκα φυγεῖν τις ἂν ἔχοι καὶ βδελυχθείη, μήτι γε λάβοι γάμου ποιησάμενος ἀρχὴν τὴν τοιαύτην ἀκρασίαν.’

9. *Παυσαμένου δὲ τοῦ Πρωτογένους, ‘ὁρᾷς’ εἶπεν ὁ πατήρ, ‘ὦ Ἀνθεμίων, ὅτι πάλιν κοινὴν ποιοῦσι τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν λόγον ἀναγκαῖον ἡμῖν τοῖς οὐκ ἀρνουμένοις*
C *οὐδὲ φεύγουσι τοῦ περὶ γάμον Ἔρωτος εἶναι χορευταῖς;’ [καὶ] ‘ναὶ μὰ Δί’’ εἶπεν ὁ Ἀνθεμίων· † ‘ἀμύνει διὰ πλειόνων νῦν αὐτοὺς ἐρᾶν· εἰ † δὲ τῷ πλούτῳ βοηθήσων, ᾧ μάλιστα δεδίττεται Πεισίας ἡμᾶς.’ ‘τί δ’’ εἶπεν ὁ πατήρ ‘οὐκ ἂν ἔγκλημα γένοιτο γυναικός, εἰ δι’ ἔρωτα καὶ πλοῦτον ἀπορρίψομεν Ἰσμηνοδώραν; ‘βαρεῖα γὰρ καὶ πλουσία·’ τί δ’ εἰ καλὴ καὶ νέα; τί δ’ εἰ γένει σοβαρὰ καὶ ἔνδοξος; αἱ δὲ σώφρονες οὐ τὸ αὐστηρὸν καὶ κατεγρυπωμένον ἐπαχθὲς .... καὶ δυσκαρτέρητον ἔχουσι, καὶ ποινὰς καλοῦσιν αὐτὰς καὶ τοῖς ἀνδράσιν ὀργιζομένας, ὅτι σω-*
D *φρονοῦσιν; ἆρ’ οὖν κράτιστον ἐξ ἀγορᾶς γαμεῖν Ἀβρότονόν τινα Θρῇσσαν ἢ Βακχίδα Μιλησίαν ⟨ἀν⟩έγγυον ἐπαγομένην δι’ ὠνῆς καὶ καταχυσμάτων; ἀλλὰ καὶ ταύταις ἴσμεν οὐκ ὀλίγους αἴσχιστα δουλεύσαντας. αὐλητρίδες δὲ*

---

16 cf. 142 a **17** v. Them. 1 Athen. XIII 576 c al. **18** Athen. XIII 594 b

---

2 *ἔχοι* displicet, *θέλοι* vel *ἕλοιτο* ci. Hu. *φύγοι τις ἂν καὶ ἔχων* vel *φύγοι τις, ἂν ἔχῃ*, ci. Po. *λάβοι*] *λάθοι* Apelt **7** *φεύγειν* EB corr. Re. *γάμων* B **8** del. Wil. (voluitne iam Bern.?) **8. 9** *ἄμυνε σὺ* (*οὖν* Bern.) *δ. πλ. ν. αὐτὸς ἐρῶν, ἔτι δὲ* (*εἰ δὲ* ⟨*μή,*⟩ Po.) *τ. πλ. βοήθησον* Wy. Po. *ἀμύνου δ. πλ. ν. αὐτούς,* ⟨*τῷ*⟩ *ἐρᾶν, ἔτι δὲ τῷ πλ. βοηθήσων* (cf. l. 11 s. *δι’ ἔρωτα καὶ πλοῦτον*) ci. Hu. **12 s.** *καὶ πλ.*] *ἢ πλ.* Mez. *καὶ πλ.* def. Winck. Wil. **13** *εἰ — εἰ* Leonicus *ἢ — ἢ* EB ft. recte, ut l. 14 *αἱ σώφρ.* **14** *οὐ τὸ* Bern. *οὐδὲ* EB *οὐ διὰ τὸ* —(**15**) *ἐπαχθὲς* ⟨*ἦθος*⟩ Wil. *κατεγρ.* EB Po. (Hor. sat. I 6, 5. II 8, 64) *κατεγρυπ.* Winck. **15** lac. 6 E 8 B ⟨*καὶ πικρὸν*⟩ vel sim. ci. Winck. ⟨*πολλοῖς*⟩ Po. *ἐπαχθέσ*⟨*τερον τοῦ ἐρᾶν*⟩ Hu. *πείνας* EB corr. Basil. *Ποιν.*? Po. **16** *καὶ τοῖς*] *ἀεὶ τοῖς* ci. Emp. sed cf. 142 a **18** *ἀνέγγυον* Winck. *ἔγγυον* EB *ἐπαγ.*] *ἀγ.* ci. Ha. *ἐπαγομένας* Wil. **19** *καταχυσμ.* Winck. *κατεσυμμ.* E *κατεσσυμμ.* B

Σάμιαι καὶ ὀρχηστρίδες, Ἀριστονίκα καὶ τύμπανον ἔχουσ'
Οἰνάνθη καὶ Ἀγαθόκλεια διαδήμασι βασιλέων ἐπέβησαν.
ἡ δὲ Σύρα Σεμίραμις οἰκότριβος μὲν ἦν βασιλικοῦ θερά-
παινα παλλακευομένη· Νίνου δὲ τοῦ μεγάλου βασιλέως
ἐντυχόντος αὐτῇ καὶ στέρξαντος οὕτως ἐκράτησε καὶ
κατεφρόνησεν, ὥστ' ἀξιῶσαι καὶ μίαν ἡμέραν αὐτὴν περι-
ιδεῖν ἐν τῷ θρόνῳ καθεζομένην ἔχουσαν τὸ διάδημα καὶ
χρηματίζουσαν. δόντος δ' ἐκείνου καὶ κελεύσαντος πάντας E
ὑπηρετεῖν ὥσπερ αὐτῷ καὶ πείθεσθαι, μετρίως ἐχρῆτο
τοῖς πρώτοις ἐπιτάγμασι, πειρωμένη τῶν δορυφόρων· ἐπεὶ
δ' ἑώρα μηδὲν ἀντιλέγοντας μηδ' ὀκνοῦντας, ἐκέλευσε
συλλαβεῖν τὸν Νίνον εἶτα δῆσαι, τέλος δ' ἀποκτεῖ-
ναι· πραχθέντων δὲ πάντων, ἐβασίλευσε τῆς Ἀσίας ἐπι-
φανῶς πολὺν χρόνον. ἡ δὲ Βελεστίχη, πρὸς Διός, οὐ βάρ-
βαρον ἐξ ἀγορᾶς γύναιον, ἧς ἱερὰ καὶ ναοὺς Ἀλεξανδρεῖς
ἔχουσιν, ἐπιγράψαντος δι' ἔρωτα τοῦ βασιλέως 'Ἀφροδίτης
Βελεστίχης'; ἡ δὲ σύνναος μὲν ἐνταυθοῖ καὶ συνίερος τοῦ
Ἔρωτος, ἐν ⟨δὲ⟩ Δελφοῖς κατάχρυσος [δ'] ἑστῶσα μετὰ F
τῶν βασιλέων καὶ βασιλειῶν, ποίᾳ προικὶ τῶν ἐραστῶν
ἐκράτησεν; ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖνοι δι' ἀσθένειαν ἑαυτῶν καὶ
μαλακίαν ἔλαθον ⟨ἑαυτοὺς⟩ γενόμενοι λεία γυναικῶν,
οὕτω πάλιν ἄδοξοι καὶ πένητες ἕτεροι πλουσίαις γυναιξὶ
καὶ λαμπραῖς συνελθόντες | οὐ διεφθάρησαν οὐδ' ὑφῆκάν 754

---

1 Arist. non nota 2 v. Cleom. 33 (Ag. et Cleom. 54) Polyb. XIV 11, 5 Athen. XIII 576f al. 8 FHG II 89 Dino· Ael. v. h. VII 1 Diod. II 20, 3 ss. 14 Athen. XIII 576f (ubi Βιλιστ.) Clem. Al. Protr. 48, 2 17 Phryne Thesp.: Pausan. IX 27, 5 18. 401 d 336 c Pausan. X 14, 7 al.

---

1 καὶ ὀ. Ἀριστονίκαι, καὶ τ. ci. Re. Στρατονίκα ci. Winck. coll. Athen. XIII 576f, cf. etiam aliam ap. Plut. v. Pomp. 36 2 Ἀγαθόκλεια Winck. (-εία Xyl. Wy.) -ία E -έα B 6 ὥστε καὶ ἀξιῶσαι μίαν ἡ. ci. Po. 14 et 17 Βελεστίχη(ς) Winck. 14 -στίη 17 -στικῆς EB 18 δὲ post Δελφοῖς add. Wy., trp. Bern. δ' del. Wy. 21 lac. 6 E post γενόμενοι lac. 8 B suppl. Winck.

τι τοῦ φρονήματος, ἀλλὰ τιμώμενοι καὶ κρατοῦντες μετ' εὐνοίας συγκατεβίωσαν. ὁ δὲ συστέλλων τὴν γυναῖκα καὶ συνάγων εἰς μικρόν, ὥσπερ δακτύλιον ἰσχνὸς ὢν μὴ περιρρυῇ δεδιώς, ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀποκείρουσι τὰς ἵππους εἶτα πρὸς ποταμὸν ἢ λίμνην ἄγουσι· καθορῶσαν γὰρ ἑκάστην τὴν εἰκόνα τῆς ὄψεως ἀκαλλῆ καὶ ἄμορφον ἀφιέναι τὰ φρυάγματα λέγεται καὶ προσδέχεσθαι τὰς τῶν ὄνων ἐπιβάσεις. πλοῦτον δὲ γυναικὸς αἱρεῖσθαι μὲν πρὸ ἀρετῆς ἢ γένους ἀφιλότιμον καὶ ἀνελεύθερον, ἀρετῇ δὲ καὶ γένει B *προσόντα φεύγειν ἀβέλτερον. ὁ μὲν γὰρ Ἀντίγονος ὠχυρωμένῳ τὴν Μουνιχίαν τῷ φρουροῦντι γράφων ἐκέλευε ποιεῖν μὴ μόνον τὸν κλοιὸν ἰσχυρὸν ἀλλὰ καὶ τὸν κύνα λεπτόν, ὅπως ὑφαιρῇ τὰς εὐπορίας τῶν Ἀθηναίων· ἀνδρὶ δὲ πλουσίας ἢ καλῆς οὐ προσήκει, μηδὲ τὴν γυναῖκα ποιεῖν ἄμορφον ἢ πενιχράν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ φρονήσει καὶ τῷ μηθὲν ἐκπεπλῆχθαι τῶν περὶ ἐκείνην ἴσον παρέχειν καὶ ἀδούλωτον, ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ ῥοπὴν τῷ ἤθει προστιθέντα καὶ βάρος, ὑφ' οὗ κρατεῖται καὶ ἄγεται ⟨δι⟩καίως ἅμα ⟨καὶ⟩ συμφερόντως. Καὶ μὴν ἡλικία γε πρὸς γάμον καὶ ὥρα τὸ τίκτειν ἔχουσα καὶ τὸ γεννᾶν* C *εὐάρμοστός ἐστιν· ἀκμάζειν δὲ τὴν γυναῖκα πυνθάνομαι.'* *καὶ ἅμα τῷ Πεισίᾳ προσμειδιάσας 'οὐδενὸς γάρ' ἔφη 'τῶν ἀντεραστῶν πρεσβυτέρα, οὐδ' ἔχει πολιὰς ὥσπερ ἔνιοι*

---

2 Clem. Al. Paed. III 58, 1 4 ss. cf. Aristot. h. an. VI 572 b 7 Ael. n. an. 11, 18. 2, 10 al. Soph. fr. 598 Xenoph. de re equ. 5, 8 8 ss. Hierocles: Praechter p. 82, Stob. IV 506 H.

---

3 *δακτύλιον ἰσχνὸς ὢν* Basil. (quae scr. *ἴσχνος ὤν*), Coraes *δακτύλων ἴχνος ὤν* EB 5 *ἢ* EB teste Winck. (de E etiam Herchero), vulgo *καὶ* 7 *φρύαγμ.* Basil. *φριμάγματα* B *φρ* lac. 4 *ματα* E 10. 11 *ὠχ.* rectum vid. 'postquam munivit' *ὀχυρουμένῳ* Leonardos *ὠχυρωμένην* Re. Emp. Ha. 11 *μουνυχ.* EB corr. Bern. 14 [*οὐ*] *προσήκει μὴ*[*δὲ*] ci. Ha. *μηδὲ* susp. (del. Po.), *νὴ Δία* vel sim. ci. Stegmann; duae sunt sententiae: 1. *οὐ προσήκει τὰς εὐπ. ὑφαιρεῖν*, 2. (inde a *μηδὲ*) *προσήκει μᾶλλον ἑαυτὸν ἴσον παρέχειν* Hu. 18. 19 *δικαίως* Bern. *καὶ ὡς* EB *καλῶς* Re. 19 *καὶ* add. Re. 23 s. *ἔνιαι τῶν βάκχων* EB corr. Basil.

τῶν Βάκχωνι προσαναχρωννυμένων. εἰ δ' οὗτοι καθ' ὥραν ὁμιλοῦσι, τί κωλύει κἀκείνην ἐπιμεληθῆναι τοῦ νεανίσκου βέλτιον ἡστινοσοῦν νέας; δύσμικτα γὰρ τὰ νέα καὶ δυσκέραστα καὶ μόλις ἐν χρόνῳ πολλῷ τὸ φρύαγμα καὶ τὴν ὕβριν ἀφίησιν, ἐν ἀρχῇ δὲ κυμαίνει κα ζυγομαχεῖ, καὶ μᾶλλον ἂν Ἔρως ἐγγένηται [καὶ] καθάπερ πνεῦμα κυβερνήτου μὴ παρόντος ἐτάραξε καὶ συνέχεε τὸν γάμον οὔτ' ἄρχειν δυναμένων οὔτ' ἄρχεσθαι βουλομένων. εἰ δ' ἄρχει D βρέφους μὲν ἡ τίτθη καὶ παιδὸς ὁ διδάσκαλος ἐφήβου δὲ γυμνασίαρχος ἐραστὴς δὲ μειρακίου γενομένου δ' ἐν ἡλικίᾳ νόμος καὶ στρατηγὸς οὐδεὶς δ' ἄναρκτος οὐδ' αὐτοτελής, τί δεινὸν εἰ γυνὴ νοῦν ἔχουσα πρεσβυτέρα κυβερνήσει νέου βίον ἀνδρός, ὠφέλιμος μὲν οὖσα τῷ φρονεῖν μᾶλλον ἡδεῖα δὲ τῷ φιλεῖν καὶ προσηνής; τὸ δ' ὅλον' ἔφη 'καὶ τὸν Ἡρακλέα Βοιωτοὺς ὄντας ἔδει σέβεσθαι καὶ μὴ δυσχεραίνειν τῷ παρ' ἡλικίαν τοῦ γάμου, γιγνώσκοντας ὅτι κἀκεῖνος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Μεγάραν Ἰολάῳ συνῴκισεν ἑκκαιδεκαέτει τότ' ὄντι τρία καὶ τριάκοντ' ἔτη γεγε- E νημένην.'

10. Τοιούτων λόγων ὁ πατὴρ ἔφη παρόντων αὐτοῖς ἐλθεῖν τῷ Πεισίᾳ ἑταῖρον ἐκ πόλεως ἵππῳ θέοντα, πρᾶγμα θαυμαστὸν ἀπαγγέλλοντα τετολμημένον. ἡ γὰρ Ἰσμηνοδώρα, ὡς ἔοικεν, αὐτὸν μὲν οὐκ ἀηδῶς ἔχειν οἰομένη τὸν Βάκχωνα πρὸς τὸν γάμον, αἰσχύνεσθαι δὲ τοὺς ἀποτρέποντας, ἔγνω μὴ προέσθαι τὸ μειράκιον. τῶν οὖν φίλων τοὺς μάλιστα τοῖς βίοις νεαροὺς καὶ συνερῶντας αὐτῇ καὶ τῶν γυναικῶν τὰς συνήθεις μεταπεμψαμένη καὶ συγκρο-

---

5 cf. 138 e   8 ss. cf. Telet. reliqu.² p. 49 (¹ p. 38 s.) H. = Stob. IV 848 s. H.

---

6 καὶ del. Xyl. interpr. Wil. (ἐτάραξε: scil. ὁ Ἔρως) ὃς ci. Hu. 10 ἐραστὴς δὲ μειρ. delendum vid. Hu., def. (si de Lacedaemoniis vel Cretensibus Pl. cogitat) Po.   18 ἔτη τότε γεγ. B 21 τῷ Re. τοῦ E B   23 αὐτὸν μὲν ὡς ἔοικεν B   27 — p. 352, 1 συγκρατήσασα E B corr. Steph.

τήσασα παρεφύλαττε τὴν ὥραν, ἣν ὁ Βάκχων ἔθος εἶχεν
F *ἀπιὼν ἐκ παλαίστρας παρὰ τὴν οἰκίαν αὐτῆς παρεξιέναι κοσμίως. ὡς οὖν τότε προσήει μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν ἑταίρων ἀληλιμμένος, αὐτὴ μὲν ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήντησεν ἡ Ἰσμηνοδώρα καὶ τῆς χλαμύδος ἔθιγε μόνον, οἱ δὲ φίλοι καλὸν καλῶς ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τῇ διβολίᾳ συναρπάσαντες εἰς τὴν οἰκίαν παρήνεγκαν ἀθρόοι καὶ τὰς θύρας εὐθὺς ἀπέκλει-*
755 *σαν· | ἅμα δ' αἱ μὲν γυναῖκες ἔνδον αὐτοῦ τὸ χλαμύδιον ἀφαρπάσασαι περιέβαλον ἱμάτιον νυμφικόν· οἰκέται δὲ περὶ κύκλῳ δραμόντες ἀνέστεφον ἐλαίᾳ καὶ δάφνῃ τὰς θύρας οὐ μόνον τὰς τῆς Ἰσμηνοδώρας ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ Βάκχωνος· ἡ δ' αὐλητρὶς αὐλοῦσα διεξῆλθε τὸν στενωπόν. τῶν δὲ Θεσπιέων καὶ τῶν ξένων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἠγανάκτουν καὶ τοὺς γυμνασιάρχους παρώξυνον· ἄρχουσι γὰρ ἰσχυρῶς τῶν ἐφήβων καὶ προσέχουσι τὸν νοῦν σφόδρα τοῖς ὑπ' αὐτῶν πραττομένοις. ἦν δὲ λόγος οὐθεὶς τῶν ἀγωνιζομένων, ἀλλ' ἀφέντες τὸ θέατρον ἐπὶ τῶν*
B *θυρῶν τῆς Ἰσμηνοδώρας ἐν λόγοις ἦσαν καὶ φιλονεικίαις πρὸς ἀλλήλους.*

11. *Ὡς οὖν ὁ τοῦ Πεισίου φίλος ὥσπερ ἐν πολέμῳ προσελάσας τὸν ἵππον αὐτὸ τοῦτο τεταραγμένος εἶπεν, ὅτι Βάκχων' ἥρπακεν Ἰσμηνοδώρα, τὸν μὲν Ζεύξιππον ὁ πατὴρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν, ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα,* (Eur. fr. 986)

'πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ' ὦ γύναι φρονεῖς·'

τὸν δὲ Πεισίαν ἀναπηδήσαντα βοᾶν 'ὦ θεοί, τί πέρας ἔσται τῆς ἀνατρεπούσης τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλευθερίας; ἤδη γὰρ εἰς ἀνομίαν τὰ πράγματα διὰ τῆς αὐτονομίας βαδίζει. καίτοι γελοῖον ἴσως ἀγανακτεῖν περὶ νόμων καὶ δικαίων,

---

1 *ἔθος* om. B 2 *ἐκ* Mittelhaus Kron. *εἰς* E B 3 *ἑταίρων* om. B 6 *διβολίδι* ci. Re. *διπλοίδι?* Po. 10 *περικύκλωι* E B disiunxit Re. 25 *δ' ὦ*] *δὴ* Xyl. *φρονεῖς*] *φρονεῖ* Xyl. *φρόνει* Nauck probab. 28 *βαδίζειν* E B corr. Xyl.

ἡ γὰρ φύσις παρανδμεῖται γυναικοκρατουμένη. τί τοιοῦτον C
ἡ Λῆμνος; ἴωμεν ἡμεῖς, ἴωμεν' εἶπεν, 'ὅπως καὶ τὸ γυμνάσιον ταῖς γυναιξὶ παραδῶμεν καὶ τὸ βουλευτήριον, εἰ παντάπασιν ἡ πόλις ἐκνενεύρισται.' προάγοντος οὖν τοῦ Πεισίου, ὁ μὲν Πρωτογένης οὐκ ἀπελείπετο τὰ μὲν συναγανακτῶν τὰ δὲ πραΰνων ἐκεῖνον· ὁ δ' Ἀνθεμίων 'νεανικὸν μέν' ἔφη 'τὸ τόλμημα καὶ Λήμνιον ὡς ἀληθῶς, αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, σφόδρ' ἐρώσης γυναικός.' καὶ ὁ Σώκλαρος ὑπομειδιῶν 'οἴει γὰρ ἁρπαγήν' ἔφη 'γεγονέναι καὶ βιασμόν, οὐκ ἀπολόγημα καὶ στρατήγημα τοῦ νεανίσκου
νοῦν ἔχοντος, ὅτι τὰς τῶν ἐραστῶν ἀγκάλας διαφυγὼν D
ἐξηυτομόληκεν εἰς χεῖρας καλῆς καὶ πλουσίας γυναικός;' 'μὴ λέγε ταῦτ',' εἶπεν 'ὦ Σώκλαρε, μηδ' ὑπονόει ἐπὶ Βάκχωνος' ὁ Ἀνθεμίων· 'καὶ γὰρ εἰ μὴ φύσει τὸν τρόπον ἁπλοῦς ἦν καὶ ἀφελής, ἐμὲ γοῦν ⟨οὐκ ἂν⟩ ἀπεκρύψατο, τῶν τ' ἄλλων μεταδιδοὺς ἁπάντων ἔν τε τούτοις ὁρῶν προθυμότατον ὄντα τῆς Ἰσμηνοδώρας βοηθόν· Ἔρωτι δὲ 'μάχεσθαι χαλεπόν' οὐ 'θυμῷ' καθ' Ἡράκλειτον (fr. 85)· 'ὅ τι γὰρ ἂν θελήσῃ, καὶ ψυχῆς ὠνεῖται' καὶ χρημάτων καὶ δόξης. ἐπεὶ τί κοσμιώτερον Ἰσμηνοδώρας ἐν τῇ πόλει; πότε δ' εἰσῆλθεν ἢ λόγος αἰσχρὸς ἢ πράξεως
ὑπόνοια φαύλης ἔθιγε τῆς οἰκίας; ἀλλ' ἔοικε θεία τις E
ὄντως εἰληφέναι τὴν ἄνθρωπον ἐπίπνοια καὶ κρείττων ἀνθρωπίνου λογισμοῦ.'

12. Καὶ ὁ Πεμπτίδης ἐπιγελάσας 'ἀμέλει καὶ σώματός τις' ἔφη 'νόσος ἔστιν, ἣν ἱερὰν καλοῦσιν· οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ ψυχῆς τὸ μανικώτατον πάθος καὶ μέ-

---

2 et **7** cf. Aeschyl. Choeph. 631 Apollod. Bibl. I 9, 17 **19** 457 d v. Coriol. 22

---

7. 8 ⟨ἀλλ'⟩, αὐτοὶ γάρ ἐ., dub. ci. Wil., non probab. ἴσμεν E B corr. Mez. **12** χήρας E χήρας ss. εῖ m. 1 B χεῖρας edd. **13** ὑπονοεῖν ci. Po. **14** καὶ γὰρ εἰ ⟨καὶ⟩ μὴ Xyl. εἰ γὰρ καὶ μὴ dub. Wil. **15** add. Xyl. Re. ἐμέ γ' οὐκ ἂν Mez. **16** τ' ἄλλων Xyl. τελῶν E B **19** θέλῃ ceteris locis Plut. **21** [ἢ] λόγος Wil.

γιστον ἱερὸν καὶ θεῖον ἔνιοι προσαγορεύουσιν. εἶθ' ὥσπερ
ἐν Αἰγύπτῳ ποτὲ γείτονας ἑώρων δύο διαμφισβητοῦντας,
ὄφεως προερπύσαντος εἰς τὴν ὁδόν, ἀμφοτέρων μὲν ἀγα-
θὸν δαίμονα καλούντων ἑκατέρου δ' ἔχειν ἀξιοῦντος ὡς
ἴδιον, οὕτως ὁρῶν ὑμῶν ἄρτι τοὺς μὲν εἰς τὴν ἀνδρωνῖτιν
F ἕλκοντας τὸν Ἔρωτα τοὺς δ' εἰς τὴν γυναικωνῖτιν, ὑπερ-
φυὲς καὶ θεῖον ἀγαθόν, οὐκ ἐθαύμαζον, εἰ τηλικαύτην
δύναμιν ἔσχε καὶ τιμὴν τὸ πάθος, οἷς ἦν προσῆκον ἐξε-
λαύνειν αὐτὸ πανταχόθεν καὶ κολούειν, ὑπὸ τούτων αὐξα-
νόμενον καὶ σεμνυνόμενον. ἄρτι μὲν οὖν ἡσυχίαν ἦγον·
ἐν γὰρ ἰδίοις μᾶλλον ἢ κοινοῖς ἑώρων τὴν ἀμφισβήτησιν
756 οὖσαν· | νυνὶ δ' ἀπηλλαγμένος Πεισίου, ἡδέως ἂν ὑμῶν
ἀκούσαιμι πρὸς τί βλέψαντες ἀπεφήναντο τὸν Ἔρωτα
θεὸν οἱ πρῶτοι τοῦτο λέξαντες.'

13. Παυσαμένου δὲ τοῦ Πεμπτίδου καὶ τοῦ πατρὸς
ἀρξαμένου τι περὶ τούτων λέγειν, ἕτερος ἧκεν ἐκ πό-
λεως, τὸν Ἀνθεμίωνα μεταπεμπομένης τῆς Ἰσμηνοδώρας·
ἐπέτεινε γὰρ ἡ ταραχή, καὶ τῶν γυμνασιάρχων ἦν δια-
φορά, τοῦ μὲν οἰομένου δεῖν τὸν Βάκχωνα ἀπαιτεῖν τοῦ
δὲ πολυπραγμονεῖν οὐκ ἐῶντος. ὁ μὲν οὖν Ἀνθεμίων
ἀναστὰς ἐβάδιζεν· ὁ δὲ πατὴρ τὸν Πεμπτίδην ὀνομαστὶ
προσαγορεύσας 'μεγάλου μοι δοκεῖς ἅπτεσθαι' εἶπεν 'καὶ
B παραβόλου πράγματος, ὦ Πεμπτίδη, μᾶλλον δ' ὅλως τὰ
ἀκίνητα κινεῖν τῆς περὶ θεῶν δόξης ἣν ἔχομεν, περὶ ἑκά-
στου λόγον ἀπαιτῶν καὶ ἀπόδειξιν. ἀρκεῖ γὰρ ἡ πάτριος
καὶ παλαιὰ πίστις, ἧς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδ' ἀνευρεῖν
τεκμήριον ἐναργέστερον (Eur. Bacch. 203)

'οὐδ' εἰ δι' ἄκρας τὸ σοφὸν εὕρηται φρενός'·

ἀλλ' ἕδρα τις αὕτη καὶ βάσις ὑφεστῶσα κοινὴ πρὸς εὐσέ-

---

23 s. 359 f (Herod. VI 134) 25 s. cf. Sext. Empir. adv. Dogm. III 49

---

3 προσερπ. EB corr. Kron. 6. 7 ⟨ὡς⟩ ὑπερφυὲς Mez. Re.
18 γυμνασιαρχῶν EB corr. Bern 28 ἄκρων — φρενῶν Eurip.

βειαν, ἐὰν ἐφ' ἑνὸς ταράττηται καὶ σαλεύηται τὸ βέβαιον αὐτῆς καὶ νενομισμένον, ἐπισφαλὴς γίνεται πᾶσι καὶ ὕποπτος. ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης ἐκείνην (fr. 480)

'Ζεύς, ⟨ὅστις ὁ Ζεύς,⟩ οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ,'

μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον (ἐθάρρει ⟨γὰρ⟩ ὡς ἔοικε τῷ C δράματι γεγραμμένῳ πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς) ἤλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται (fr. 481)

'Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.'

τί οὖν διαφέρει τὴν περὶ τοῦ Διὸς δόξαν ἢ τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοῦ Ἔρωτος εἰς ἀμφίβολον τῷ λόγῳ θέσθαι [ἢ] καὶ ἄδηλον; οὐ γὰρ νῦν αἰτεῖ πρῶτον βωμὸν ὁ Ἔρως καὶ θυσίαν οὐδ' ἔπηλυς ἔκ τινος βαρβαρικῆς δεισιδαιμονίας, ὥσπερ Ἄτται τινὲς καὶ Ἀδωναῖοι λεγόμενοι, δι' ἀνδρογύνων καὶ γυναικῶν παραδύεται [καὶ] κρύφα τιμὰς οὐ προσηκούσας καρπούμενος, ὥστε παρεισγραφῆς δίκην φεύγειν καὶ νοθείας τῆς ἐν θεοῖς. Ἀλλ' ὅταν Ἐμπεδοκλέους (fr. 17, 20) D ἀκούσῃς λέγοντος, ὦ ἑταῖρε,

'καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν ἴση μῆκός τε πλάτος τε,
τὴν σὺ νόῳ δέρκου, μηδ' ὄμμασιν ἧσο τεθηπώς',

ταῦτ' οἴεσθαι χρὴ λέγεσθαι ⟨καὶ⟩ περὶ Ἔρωτος· οὐ γάρ ἐστιν ὁρατός, ἀλλὰ δοξαστὸς ἡμῖν ὁ θεὸς οὗτος ἐν τοῖς πάνυ παλαιοῖς· ὧν ἂν περὶ ἑκάστου τεκμήριον ἀπαιτῇς,

---

2 cf. Plat. Phaedr. 229 d 8 ss. v. Wilamowitz ad Eurip. Herc. 1263 23 π. παλ.: cf. Plat. Conv. 178 b

---

2 πᾶσι] sc. τοῖς θεοῖς, oppos. ἐφ' ἑνός πᾶσα ci. Volkmann 4 ἐκείνης EB corr. Sauppe G. Hermann 5 add. Duebn. secutus Porsonem (qui scr. ὅστις ἐστίν) coll. Luciani Iupp. trag. 41 οὐ om. B 6 δὲ χορὸν Sauppe δι' ἐχθρὸν EB ⟨γὰρ⟩ Duebn. Wil. ⟨δὲ⟩ Bern. 11 ἀμφιβολίαν B ἢ del. Hu. 14 Ἀδώνιοι ci. Bergk 15 καὶ del. Basil. Bern., recte nisi fort. ἔπηλυς — καὶ κρύφα — καρπούμενος inter se coniungenda 20 σὺ Xyl. e Simplicio, σὺν EB δέρκευ Clem. Al. 21 add. Wil. 23 παλαιός dub. ci. Hu.

παντὸς ἁπτόμενος ἱεροῦ καὶ παντὶ βωμῷ σοφιστικὴν ἐπάγων πεῖραν, οὐδέν' ἀσυκοφάντητον οὐδ' ἀβασάνιστον ἀπολείψεις· πόρρω γὰρ οὐκ ἄπειμι (Eur. fr. 898, 1),

'τὴν δ' Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;'
'ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἔκγονοι' (Eur.Hipp.449).

E 'ζείδωρον' γὰρ αὐτὴν Ἐμπεδοκλῆς (fr. 151) 'εὔκαρπον' δὲ Σοφοκλῆς (fr. 763) ἐμμελῶς πάνυ καὶ πρεπόντως ὠνόμασαν. ἀλλ' ὅμως τὸ μέγα τοῦτο καὶ θαυμαστὸν Ἀφροδίτης μὲν ἔργον Ἔρωτος δὲ πάρεργόν ἐστιν Ἀφροδίτῃ συμπαρόντος· μὴ συμπαρόντος δὲ κομιδῇ τὸ γινόμενον ἄζηλον ἀπολείπεται καὶ 'ἄτιμον καὶ ἄφιλον'. ἀνέραστος γὰρ ὁμιλία καθάπερ πεῖνα καὶ δίψα πλησμονὴν ἔχουσα πέρας εἰς οὐθὲν ἐξικνεῖται καλόν· ἀλλ' ἡ θεὸς Ἔρωτι τὸν κόρον ἀφαιροῦσα τῆς ἡδονῆς φιλότητα ποιεῖ καὶ σύγκρασιν. διὸ Παρμενίδης (fr. 13) μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρεσβύτατον ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων

F 'πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων'·

Ἡσίοδος (Th. 120) δὲ φυσικώτερον ἐμοὶ δοκεῖ ποιεῖν Ἔρωτα πάντων προγενέστατον, ἵνα πάντα δι' ἐκεῖνον μετάσχῃ γενέσεως. ἂν οὖν τὸν Ἔρωτα τῶν νενομισμένων τιμῶν ἐκβάλλωμεν, οὐδ' αἱ τῆς Ἀφροδίτης κατὰ χώραν
757 μενοῦσιν. | Οὐδὲ γὰρ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τῷ μὲν Ἔρωτι λοιδοροῦνταί τινες [ἀλλὰ] ἀπέχονται ⟨δ'⟩ ἐκείνης, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν (Eur. fr. 322, 1)

'Ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ'

---

7 144 b 12 Aeschyl. Choeph. 295 16—21 Plat. Conv. 178 b (cf. Lucian. Amores 32 p. 432) 27 cf. 760 d

---

2 οὐδέν' Hu., ut respondeat ad p. 355, 23 οὐδὲν EB 5 ἔρων E Winck. 6 ἔγγονοι Eurip. codd. MA 14 ἔρωτι vel ἅμ' Ἔρ. Wil. 23 οὐδ' αἱ Cobet οὐδὲ E οὐδὲ τὰ B 25 ἀλλὰ del. et δ' add. Schellens 27 κἀπὶ Xyl. καὶ ἐπὶ EB

καὶ πάλιν (Soph. fr. 855, 1)

'ὦ παῖδες, ⟨ἥ τοι Κύπρις⟩ οὐ Κύπρις μόνον,
ἀλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βίος,
ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς·'

ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων θεῶν σχεδὸν ἀλοιδόρητος οὐδεὶς ἐκπέφευγε τὴν εὐλοιδόρητον ἀμαθίαν. σκόπει δὲ τὸν Ἄρην καθάπερ ἐν πίνακι χαλκῷ τὴν ἀντικειμένην ἐκ διαμέτρου τῷ Ἔρωτι χώραν ἔχοντα πηλίκας εἴληχε τιμὰς ὑπ' ἀνθρώπων καὶ πάλιν ὅσα κακῶς ἀκούει, (Soph. fr. 754)

'τυφλὸς γάρ, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ὁρῶν Ἄρης B
συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά'

καὶ 'μιαιφόνον' Ὅμηρος (*E* 31. 831 al.) *αὐτὸν καλεῖ καὶ 'ἀλλοπρόσαλλον.' Ὁ δὲ Χρύσιππος* (St. V. Fr. II 1094) *ἐξηγούμενος τοὔνομα τοῦ θεοῦ κατηγορίαν ποιεῖ καὶ διαβολήν· Ἀναίρην γὰρ εἶναι τὸν Ἄρην φησίν, ἀρχὰς διδοὺς τοῖς τὸ μαχητικὸν ἐν ἡμῖν καὶ διάφορον καὶ θυμοειδὲς Ἄρην κεκλῆσθαι νομίζουσιν. ἕτεροι δ' αὖ φήσουσι τὴν Ἀφροδίτην ἐπιθυμίαν εἶναι καὶ τὸν Ἑρμῆν λόγον καὶ τέχνας τὰς Μούσας καὶ φρόνησιν τὴν Ἀθηνᾶν. ὁρᾷς δήπου τὸν ὑπολαμβάνοντα βυθὸν ἡμᾶς ἀθεότητος, ἂν εἰς πάθη καὶ δυνάμεις καὶ ἀρετὰς διαγράφωμεν ἕκαστον τῶν* C *θεῶν.'*

---

2 Stob. IV 435 H. **11** 23 b **14 s.** St. V. Fr. II 1076 Clem. Al. Protr. 64, 4 **19. 20** Heraclit. Qu. Hom. c. 28. 54. 55. 67 al. et 19. 28 al. Cornut. Theol. Gr. et St. V. Fr. passim (v. Indices) **22** 377 d 360 a St. V. Fr. II 1076 Sext. Emp. adv. Dogm. III 186—188

---

2 lac. 9 E 11 B suppl. Xyl. e Stob. IV 435 H. **3** *αἰτιώνυμος* EB corr. Xyl. **4. 5** *ἔστι μὲν* EB — *ἔστιν δ'* E — *ἔστι δὲ* EB corr. Xyl. *βίος* Bothe Wil. *βία* EB *μανίας* EB corr. Porson *μαινάς* Xyl. e Stob. **7** *ἀλοιδόρ.* EB corr. Mez. **9** *ἔχοντι* EB corr. tacite Re. **9 s.** *ἐξ ἀνθρ.* ss. *ὑπ'* m. 1 B **16** *Ἀναίρ.* Wil. *ἀναιρεῖν* EB *ἀναίρεσιν* Petersen Ha.

14. ‘Ὁρῶ’ εἶπεν ὁ Πεμπτίδης, ‘ἀλλ’ οὔτε πάθη τοὺς θεοὺς ποιεῖν ὅσιον οὔτ’ αὖ πάλιν τὰ πάθη θεοὺς νομίζειν.’ καὶ ὁ πατήρ ‘τί οὖν’ ἔφη ‘τὸν Ἄρην, θεὸν εἶναι νομίζεις ἢ πάθος ἡμέτερον;’ ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Πεμπτίδου θεὸν ἡγεῖσθαι τὸν Ἄρην κοσμοῦντα τὸ θυμοειδὲς ἡμῶν καὶ ἀνδρῶδες, ἀνακραγὼν ὁ πατήρ ‘εἶτ’’ ἔφη ‘τὸ μὲν μαχητικόν, ὦ Πεμπτίδη, καὶ πολεμικὸν καὶ ἀντίπαλον θεὸν ἔχει, τὸ δὲ φιλητικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ συνελευστικὸν ἄθεόν ἐστι; καὶ κτείνοντας μὲν ἄρα καὶ κτεινομένους ἀνθρώπους ὅπλα τε καὶ βέλη καὶ τειχομαχίας καὶ λεηλα-
D σίας ἔστι τις ἐφορῶν καὶ βραβεύων θεὸς Ἐνυάλιος καὶ Στράτιος· † πάθους δὲ γάμου καὶ φιλότητος εἰς ὁμοφροσύνην καὶ κοινωνίαν τελευτώσης οὐδεὶς θεῶν μάρτυς οὐδ’ ἐπίσκοπος οὐδ’ ἡγεμὼν ἢ συνεργὸς ἡμῖν γέγονεν; ἀλλὰ δορκάδας μὲν θηρεύουσι καὶ λαγωοὺς καὶ ἐλάφους Ἀγροτέρα τις συνεπιθωΰσσει καὶ συνεξορμᾷ θεός, εὔχονται δ’ Ἀρισταίῳ δολοῦντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις λύκους καὶ ἄρκτους,

‘ὃς πρῶτος θήρεσσιν ἔπηξε ποδάγρας·’

ὁ δ’ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἴρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος (fr. 200) φησίν,

‘Ἀγρεὺς δ’ Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος·’

E ἀνδρὶ δὲ τὸ κάλλιστον ἐπιχειροῦντι θήραμα φιλίαν ἑλεῖν οὔτε θεὸς οὔτε δαίμων ἀπευθύνει καὶ συνεφάπτεται τῆς ὁρμῆς; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ δρυὸς οὐδὲ μορίας οὐδ’ ἣν Ὅμηρος (ε 69) ‘ἡμερίδα’ σεμνύνων προσεῖπεν ἀκαλλέστερον ἔρνος

---

19 in Callim. ed. Schneider fr. anon. 379 **23** Plat. Legg. VII 823 b Xen. Mem. III 11, 7

---

6 *μαχητ.* Re. (coll. p. 357, 17) *παθητικόν* EB def. Winck. coll. 452 b (vix recte: ibi *περὶ τὰς μάχας τὸ παθητ.* exstat!) **12** *⟨συμ⟩παθοῦς δὲ γ.* ci. Kron. *πάθους δὲ γαμικοῦ* Mez. *πειθοῦς* (vel *πόθου*) *δὲ γάμου* Re. Ha. *πάθους δὲ — τελευτῶντος* (scil. *εἰς ὁμ. καὶ κοινωνίαν γάμου καὶ φιλότ.*) ci. Po. **16** *Ἀγρ.* Winck. Wil. (cf. 965 c) *ἀγρότερος* EB rectene? Hu. **22** *εὐθύνοι* Nauck

οὐδὲ φαυλότερον ἡγοῦμαι φυτὸν ἄνθρωπον, ὦ φίλε Δαφναῖε, βλαστήσεως ὁρμὴν ἔχοντα διαφαίνουσαν ὥραν καὶ κάλλος ἅμα σώματος καὶ ψυχῆς.' (15) καὶ ὁ Δαφναῖος 'τίς δ' ἄλλως' εἶπεν, 'ὦ πρὸς τῶν θεῶν;' 'οὗτοι νὴ Δί'' ἔφη 'πάντες' ὁ πατὴρ 'οἱ νομίζοντες ἀρότου καὶ σπόρου καὶ φυτείας ἐπιμέλειαν θεοῖς προσήκειν (ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τινὲς αὐτοῖς δρυάδες εἰσίν

'ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι·'
'δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς αὐξάνει, F
φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας' (fr. 165. 153)

κατὰ Πίνδαρον;), μειρακίων δ' ἄρα καὶ παίδων ἐν ὥρᾳ καὶ ἄνθει πλαττομένων καὶ ῥυθμιζομένων τροφαὶ καὶ αὐξήσεις οὐδενὶ θεῶν ἢ δαιμόνων προσήκουσιν, οὐδ' ἔστιν ᾧ μέλει φυόμενον ἄνθρωπον εἰς ἀρετὴν ὀρθὸν ἐλθεῖν | καὶ μὴ παρατραπῆναι μηδὲ κλασθῆναι τὸ γεν- 758
ναῖον ἐρημίᾳ κηδεμόνος ἢ κακίᾳ τῶν προστυγχανόντων.

Ἦ καὶ τὸ λέγειν ταῦτα δεινόν ἐστι καὶ ἀχάριστον, ἀπολαύοντάς γε τοῦ θείου τοῦ φιλανθρώπου πανταχόσε νενεμημένου καὶ μηδαμοῦ προλείποντος ἐν χρείαις, ὧν ἀναγκαιότερον ἔνιαι τὸ τέλος ἢ κάλλιον ἔχουσιν; ὥσπερ εὐθὺς ἡ περὶ τὴν γένεσιν ἡμῶν, οὐκ εὐπρεπὴς οὖσα δι' αἵματος καὶ ὠδίνων, ὅμως ἔχει θεῖον ἐπίσκοπον Εἰλείθυιαν καὶ Λοχείαν· ἣν δέ που μὴ γίνεσθαι κρεῖττον

8 415 d   9 365 a 745 a   11 cf. v. Num. 4 p. 62 a/b   21 496 b

2 ὦρα EB corr. Re.   4 ἄλλος EB corr. Leonicus   5 ἀρότρου EB corr. Xyl. interpr. Re.   ἀρότου ⟨μὲν⟩ Ha.   8 ἴσον δένδρου EB corr. Re.   λαχοῖσαι Heyne   9 νομὸν Boeckh τρόπον EB   Διώνυσος Wil.   πολυγαθὴς Wy. (cf. 365 a. 745 a) πολύ τε φέγγος EB   αὐξάνοι ci. Winck. ex 365 a   10 φ. ἁ. EB ἁγνὸν φ. Winck. coll. 365 a. 745 a   sed obstat hiatus αὐξάνει ἁγνὸν Wil.   14 μέλει Xyl. μέλλει EB   15 ἐκκλασθ. (cf. 762 e) vel κατακλασθ. (767 e) ci. Bern.   18 γε Re. τε EB   [τοῦ] φιλ. ci. Wy. 22 θεὸν ci. Bern. Ha. (θεῖαν Ald. θείαν Steph. θεὰν ci. Re.) 23 γενέσθαι ci. Bern.

ἢ γίνεσθαι κακόν, ἁμαρτάνοντα κηδεμόνος ἀγαθοῦ καὶ φύλακος. οὐ μὴν οὐδὲ νοσοῦντος ἀνθρώπου θεὸς ἀποστατεῖ
B τὴν περὶ τοῦτο χρείαν καὶ δύναμιν εἰληχώς, ἀλλ' οὐδ' ἀποθανόντος· ἔστι δέ τις ἐκεῖ κομιστὴρ ἐνθένδε καὶ ἀρωγὸς ἐν τέλει γενομένων κατευναστὴς καὶ ψυχοπομπὸς ὥσπερ οὗτος·

'οὔ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας,
οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλὰ† θνητὸν ἅμα
ψυχαῖς' (Trag. ad. 405).

καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰς ἔχει δυσχερείας· ἐκείνου δ' οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἔργον ἱερώτερον οὐδ' ἅμιλλαν ἑτέραν οὐδ' ἀγῶνα θεῷ πρέπειν μᾶλλον ἐφορᾶν καὶ βραβεύειν ἢ τὴν περὶ τοὺς καλοὺς καὶ ὡραίους ἐπιμέλειαν τῶν ἐρώντων καὶ δίωξιν· οὐδὲν γάρ ἐστιν αἰσχρὸν οὐδ' ἀναγκαῖον, ἀλλὰ πειθὼ καὶ χάρις ἐνδιδοῦσα 'πόνον ἡδὺν' ὡς ἀληθῶς 'κάματόν ⟨τ' εὐκάματον'⟩ (Eur.
C Bacch. 66) ὑφηγεῖται πρὸς ἀρετὴν καὶ φιλίαν, οὔτ' 'ἄνευ θεοῦ' (Hom. β 372. ο 531) τὸ προσῆκον τέλος λαμβάνουσαν, οὔτ' ἄλλον ἔχουσαν ἡγεμόνα καὶ δεσπότην θεὸν ἀλλὰ τὸν Μουσῶν καὶ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης ἑταῖρον Ἔρωτα.

'γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθῳ'

κατὰ τὸν Μελανιππίδην (fr. 7 II p. 154 D.), τὰ ἥδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις· ἢ πῶς' ἔφη 'λέγομεν, ὦ Ζεύξιππε;'

---

15 s. 467 d 794 b Comm. Hes. O D 477   17 405 a 750 d cum annot.

---

1 γίνεσθαι (ut p. 359, 23) Wil. γενέσθαι E B   5 ἀγωγὸς ci. Xyl.   ⟨τῶν⟩ ἐν τ. γ. ci. Re.   6 οὗτος E B def. Wil. (scil. 'Mors') ὁ Ὕπνος ci. Haupt   8 ἀλλ' ἡγήτορα ci. Valckenaer ἀλλ' εὐνήτορα (unde εὐνάτ. Bergk, Nauck) Jacobs ἀλλ' ὀνήτορα Bergk   10 καίτοι τοι. Xyl. καίτοι ταῦτα Wy. καίτοι τὰ τοι. Ha. Wil.   11 οὐκ E οὐδ' B   12 πρέπει Xyl. probab., an πρέποντα? Hu.   16 add. Porson   22 πόθον B πραπίδεσσι πόθον (vel πόθων) Bergk   24 λέγωμεν ci. Chatzidakis

(16.) κἀκεῖνος 'οὕτως' ἔφη 'νὴ Δία παντὸς μᾶλλον·
ἄτοπον γὰρ ἀμέλει τοὐναντίον.' 'Ἐκεῖνο δ'' ὁ πατήρ
'οὐκ ἄτοπον' εἶπεν, 'εἰ τέσσαρα γένη τῆς φιλίας ἐχούσης,
ὥσπερ οἱ παλαιοὶ διώρισαν, τὸ φυσικὸν πρῶτον εἶτα τὸ
ξενικὸν ἐπὶ τούτῳ καὶ τρίτον τὸ ἑταιρικὸν καὶ τελευταῖον D
τὸ ἐρωτικόν, ἔχει τούτων ἕκαστον ἐπιστάτην θεὸν ἢ
φίλιον ἢ ξένιον ἢ ὁμόγνιον καὶ πατρῷον· μόνον δὲ τὸ
ἐρωτικὸν ὥσπερ δυσιεροῦν ἄθεον καὶ ἀδέσποτον ἀφεῖται,
καὶ ταῦτα πλείστης ἐπιμελείας καὶ κυβερνήσεως δεό-
μενον;' 'ἔχει καὶ ταῦθ'' ὁ Ζεύξιππος εἶπεν 'οὐ μικρὰν
ἀλογίαν.' 'Ἀλλὰ μήν' ὁ πατὴρ ἔφη 'τά γε τοῦ Πλάτωνος
(Phaedr. 244 ss. 265 a al.) ἐπιλάβοιτ' ἂν τοῦ λόγου
καὶ παρεξιόντος. μανία γὰρ ἡ μὲν ἀπὸ σώματος ἐπὶ
ψυχὴν ἀνεσταλμένη δυσκρασίαις τισὶν ἢ συμμίξεσιν [ἢ]
πνεύματος βλαβεροῦ περιφερομένου τραχεῖα καὶ χαλεπὴ
καὶ νοσώδης· ἑτέρα δ' ἐστὶν οὐκ ἀθείαστος οὐδ' οἰκογενής, E
ἀλλ' ἔπηλυς ἐπίπνοια καὶ παρατροπὴ τοῦ λογιζομένου
καὶ φρονοῦντος ἀρχὴν κρείττονος δυνάμεως ἀρχὴν ἔχουσα
καὶ κίνησιν, ἧς τὸ μὲν κοινὸν ἐνθουσιαστικὸν καλεῖται
πάθος· ὡς γὰρ ἔμπνουν τὸ πνεύματος πληρωθὲν ἔμφρον
δὲ τὸ φρονήσεως, οὕτως ὁ τοιοῦτος σάλος ψυχῆς ἐνθου-
σιασμὸς ὠνόμασται μετοχῇ καὶ κοινωνίᾳ θειοτέρας
δυνάμεως· ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μαντικὸν ἐξ Ἀπόλλωνος
ἐπιπνοίας καὶ κατοχῆς, τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου,

---

4 ss. 481 f Arist. Eth. N. VIII 1161 b 12 Arist. pseudep. p. 692, 15—21 R. Diog. L. III 81. V 31 Stob. II 143 W. 14 Plat. Tim. 86 e s.

---

4 φυσ. πρ. εἶτα τὸ om. E 5 ξεν. Berth. Mueller συγγενικὸν EB (481 f pro φυσ. exhibet συγγενικόν) 5 s. τὸ ante ἑταιρ. et καὶ τελ. τὸ ἐρωτ. om. E 8 ἄθεον Wil. ἄνοσον EB ἀνόσιον Re. 10. 11 οὐ μικρ. ἀλογ. Duebn. οὐ μὴν ἀλλοτρίαν EB ὁμοίαν ἀλο-γίαν Wy. γε Wy. τε EB 13 παρεξιόντα EB corr. Winck. (iam Wy. versione) coll. Plat. Rep. VI 503 a 14 del. Re. 18 ἀρχὴν — ἀρχὴν varie temptaverunt, e. g. ἀρωγὴν κρ. δ. Apelt κατοχὴν Mez. Wy. (coll. p. l. 24. p. 369, 21), def. Winck., cf. etiam 1125 c Hu. 21 σάλος Basil. λάλος EB 23 τὸ ⟨μὲν⟩ μαντ. Re. Ha.

'κἀπὶ Κυρβάντεσι χορεύσατε'

φησὶ Σοφοκλῆς (fr. 778)· τὰ γὰρ μητρῷα καὶ πανικὰ
F κοινωνεῖ τοῖς βακχικοῖς ὀργιασμοῖς. 'τρίτη δ' ἀπὸ Μουσῶν λαβοῦσ' ἁπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν' (Plat. Phaedr. 245 a) τὸ ποιητικὸν καὶ μουσικὸν ἐξώρμησε καὶ ἀνερρίπισεν. ἡ δ' ἀρειμάνιος αὕτη λεγομένη καὶ πολεμικὴ παντὶ δῆλον ὅτῳ θεῶν ἀνίεται καὶ βακχεύεται

'ἄχορον ἀκίθαριν δακ⟨ρυο⟩γόνον Ἄρ⟨η
βο⟩άν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζουσα' | (Aesch. Suppl. 681).

759 λείπεται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνθρώπῳ καὶ παρατροπῆς οὐκ ἀμαυρὸν οὐδ' ἡσυχαῖον, ὦ Δαφναῖε, μόριον, ὑπὲρ οὗ βούλομαι τουτονὶ Πεμπτίδην ἐρέσθαι . . .

'τί⟨ς καλλί⟩καρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν;' (Trag. ad. 406)

τὸν φιλητικὸν τοῦτον περὶ παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σώφρονας γυναῖκας ἐνθουσιασμὸν πολὺ δριμύτατον ὄντα καὶ θερμότατον; ἢ γὰρ οὐχ ὁρᾷς, ὡς ὁ μὲν στρατιώτης τὰ ὅπλα θεὶς πέπαυται τῆς πολεμικῆς μανίας,

'τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο' (H 121),

καὶ κάθηται τῶν ἄθλων ἀπόλεμος θεατής, ταυτὶ δὲ τὰ βακχικὰ καὶ κορυβαντικὰ σκιρτήματα τὸν ῥυθμὸν
B μεταβάλλοντες ἐκ τροχαίου καὶ τὸ μέλος ἐκ Φρυγίου πραΰνουσι καὶ καταπαύουσιν, ὡς δ' αὔτως ἡ Πυθία τοῦ τρίποδος ἐκβᾶσα καὶ τοῦ πνεύματος ἐν γαλήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατελεῖ; τὴν δ' ἐρωτικὴν μανίαν τοῦ ἀνθρώπου καθαψαμένην ἀληθῶς καὶ διακαύσασαν οὐ

26 ss. 623 c 681 a s.

6 ἀριμ. EB corr. Xyl. αὕτη Ald. αὐτὴ E αὕτη B 7 ὅτῳ Wy. ὅτι τῶ EB θεῶν Bern. θεῶ EB 9. 10 ἄχαριν ἀκίθαριν ἀκ lac. 3—4 γονον ἀρ lac. 4 E 6 B τατε (E τᾶτε B) δῆμον ἐξοπλίζουσαν EB corr. et suppl. ex Aesch. Winck. Porsonium secutus 13 lac. 2—3 E 3—4 B 14 lac. 4 E 5 B suppl. Winck. 21 ἄθλων Wil. ἄλλων EB

μοῦσά τις οὐκ 'ἐπῳδὴ θελκτήριος' οὐ τόπου μεταβολὴ καθίστησιν· ἀλλὰ καὶ παρόντες ἐρῶσι καὶ ἀπόντες ποθοῦσι καὶ μεθ' ἡμέραν διώκουσι καὶ νύκτωρ θυραυλοῦσι καὶ νήφοντες καλοῦσι τοὺς καλοὺς καὶ πίνοντες ᾄδουσι. καὶ οὐχ ὥς τις εἶπεν αἱ ποιητικαὶ φαντασίαι διὰ τὴν ἐνάργειαν ἐγρηγορότων ἐνύπνι' εἰσίν, ἀλλὰ μᾶλλον C αἱ τῶν ἐρώντων, διαλεγομένων ὡς πρὸς παρόντας, ἀσπαζομένων, ἐγκαλούντων. ἡ γὰρ ὄψις ἔοικε τὰς μὲν ἄλλας φαντασίας ἐφ' ὑγροῖς ζωγραφεῖν, ταχὺ μαραινομένας καὶ ἀπολειπούσας τὴν διάνοιαν· αἱ δὲ τῶν ἐρωμένων εἰκόνες ὑπ' αὐτῆς οἷον ἐν ἐγκαύμασι γραφόμεναι διὰ πυρὸς εἴδωλα ταῖς μνήμαις ἐναπολείπουσι κινούμενα καὶ ζῶντα καὶ φθεγγόμενα καὶ παραμένοντα τὸν ἄλλον χρόνον. ὁ μὲν γὰρ Ῥωμαῖος Κάτων ἔλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἐρῶντος ἐνδιαιτᾶσθαι τῇ τοῦ ἐρωμένου· ** καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἦθος καὶ ὁ βίος καὶ αἱ πράξεις, ὑφ' ὧν ἀγόμενος ταχὺ συναιρεῖ πολλὴν ὁδόν, ὥσπερ οἱ Κυνικοὶ λέγουσι D 'σύντονον ὁμοῦ καὶ σύντομον εὑρηκέναι πορείαν ἐπ' ἀρετήν·' καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν φιλίαν . . . καθάπερ ἐπὶ κύματος τοῦ πάθους ἅμα θεῷ φερομένη. λέγω δὴ κεφάλαιον, ὡς οὔτ' ἀθείαστον ὁ τῶν ἐρώντων ἐνθουσιασμός ἐστιν οὔτ' ἄλλον ἔχει θεὸν ἐπιστάτην καὶ ἡνίοχον ἢ τοῦτον, ᾧ νῦν ἑορτάζομεν καὶ θύομεν.'

'Ὅμως δ' ἐπεὶ δυνάμει καὶ ὠφελείᾳ μάλιστα θεοῦ . . .

---

1 ἐπ. θελκτ.: Eur. Hipp. 478 **5** s. cf. Pind. fr. 289 **9** s. aliter Ach. Tat. I 9, 4 s. **14** s. v. Cat. mai. 9 p. 341 c **17** Diog. L. VII 121 al. Clem. Al. Paed. I 9, 4 **24** (cf. 472 a/b)

---

6 ἐνάργ. Victorius ἐνέργ. E B def. Xyl. cf. 398 a **15** lac. indic. Xyl. ⟨ἐγὼ δ' ἂν φαίην, ὅτι τῇ τοῦ ἐρῶντος ἔνεστιν ὅλη ἡ τοῦ ἐρωμένου⟩ suppl. Wy.; sim., sed sine hiatu, Bern. **19** lac. 18 E B ⟨καὶ ἀρετὴν ἡ ψυχὴ τάχιστα κομίζεται⟩ suppl. Hu., sim. Bern. (falso ἡγεῖται pro κομίζεται coll. 758 c), longius Wy.
24 ἐπεὶ Mez. ἐπὶ E B lac. 9—10 E B θεοὺ⟨ς κρίνομεν⟩ (διακρίν. Bern.) suppl. Re. θεοῦ ⟨σέβας ἐκλάμπει⟩ vel sim. Po.

καθότι καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν δύο ταῦτα, βασιλείαν καὶ ἀρετήν, θειότατα καὶ νομίζομεν καὶ ὀνομάζομεν, ὥρα
E σκοπεῖν πρότερον, εἴ τινι θεῶν ὁ Ἔρως ὑφίεται δυνάμεως. καίτοι

'μέγα μὲν σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας'

ὥς φησι καὶ Σοφοκλῆς (Trach. 497), μεγάλη δ' ἡ τοῦ Ἄρεος ἰσχύς· καὶ τρόπον τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν νενεμημένην δίχα τὴν δύναμιν ἐν τούτοις ὁρῶμεν· ἡ μὲν γὰρ οἰκειωτικὴ πρὸς τὸ καλὸν ἡ δ' ἀντιτακτικὴ πρὸς τὸ αἰσχρὸν ἀρχῆθεν ἐγγέγονε ταῖς ψυχαῖς, ὥς που καὶ Πλάτων . . . τὰ εἴδη. σκοπῶμεν οὖν εὐθύς, ὅτι τῆς Ἀφροδίτης τὸ ἔργον † ἔρωτος ὤνιόν ἐστι δραχμῆς, καὶ οὔτε πόνον οὐδεὶς οὔτε κίνδυνον ἀφροδισίων ἕνεκα μὴ ἐρῶν ὑπέμεινε. καὶ ὅπως ἐνταῦθα μὴ Φρύνην ὀνομάζωμεν, ὦ ἑταῖρε, Λαΐς τις ἢ Γναθαίνιον

F 'ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας' (Trag. ad. 407)

ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις· 'ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος' (P 57) σὺν ἔρωτι πολλῷ καὶ πόθῳ ταὐτὸ τοῦτο τῶν Ταντάλου λεγομένων ταλάντων καὶ τῆς Γύγου ἀρχῆς ἀντάξιον ἐποίησεν. οὕτως ἀσθενὴς καὶ ἀψίκορός ἐστιν ἡ τῆς Ἀφροδίτης χάρις Ἔρωτος μὴ ἐπιπνεύσαντος. Ἔτι δὲ μᾶλλον κἀκεῖθεν ἂν συνίδοις· πολλοὶ γὰρ ἀφροδισίων ἑτέροις ἐκοινώνησαν, οὐ μόνον ἑταίρας ἀλλὰ καὶ

---

11 cf. Plat. Resp. IV 436 b — 439 e 440 e

---

3 πρότερον] scil. περὶ τῆς δυνάμεως, δεύτερον περὶ τῆς ὠφελείας vel εὐμενείας: p. 363, 24; cf. p. 370, 20 s. Hu. 5 μὲν] τι Soph. 7. 8 νενεμημένων E B corr. Mez. 11 lac. 13 E 15 B ⟨διεῖλε τῆς ψυχῆς⟩ suppl. Wy. aut δ. ἐν τῇ ψυχῇ cum Plat. Rep. 439 e? Hu. ⟨ὑπέδειξεν αὐτῶν ὁρίζων⟩ vel sim. Po. 12 ⟨ἄνευ⟩ Ἔ. ci. Mez. Re. ἔρ. ⟨μὴ παρόντος⟩ Bern. (coll. 764 d) ἔρωτος del. Wil. 15 Λαΐς Madv. Bern., sed falso ἢ ante Λ. praemisso λάϊε E B 16 δέουσα E B corr. Steph. 19 Γύγου Wil. αὐτοῦ E B an delendum? Hu. 21 ἐπιπνεύσ. Ald. ἐπινεύσ. E B ἐπιπνέοντος Basil.

γαμετὰς προαγωγεύοντες· ὥσπερ καὶ ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος,
ὦ ἑταῖρε, Γάββας εἱστία Μαικήναν | ὡς ἔοικεν, εἶθ' 760
ὁρῶν διαπληκτιζόμενον ἀπὸ νευμάτων πρὸς τὸ γύναιον,
ἀπέκλινεν ἡσυχῇ τὴν κεφαλὴν ὡς δὴ καθεύδων· ἐν
τούτῳ δὴ τῶν οἰκετῶν τινος προσρυέντος ἔξωθεν τῇ
τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ὑφαιρουμένου, διαβλέψας 'κακό-
δαιμον' εἶπεν, 'οὐκ οἶσθ' ὅτι μόνῳ Μαικήνᾳ καθεύδω;'
τοῦτο μὲν οὖν ἴσως ⟨οὐ⟩ δεινόν ἐστιν· ἦν γὰρ ὁ Γάββας
γελωτοποιός. ἐν δ' Ἄργει Νικόστρατος ἀντεπολιτεύσατο
πρὸς Φάυλλον· ἐπιδημήσαντος οὖν Φιλίππου τοῦ βασι-
λέως, ἐπίδοξος ἦν διὰ τῆς γυναικὸς ὁ Φάυλλος ἐκπρεποῦς
οὔσης, εἰ συγγένοιτο τῷ Φιλίππῳ, διαπράξασθαί τινα
δυναστείαν αὑτῷ καὶ ἀρχήν. αἰσθομένων δὲ τῶν περὶ B
Νικόστρατον τοῦτο καὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς οἰκίας
περιπατούντων, ὁ Φάυλλος ὑποδήσας τὴν γυναῖκα κρη-
πῖσι καὶ χλαμύδα περιθεὶς καὶ καυσίαν Μακεδονικήν,
ὡς ἕνα τῶν βασιλικῶν νεανίσκων παρεισέπεμψε λαθοῦσαν.
ἆρ' οὖν, ἐραστῶν τοσούτων γεγονότων καὶ ὄντων, οἶσθ'
ἐπὶ ταῖς τοῦ Διὸς τιμαῖς προαγωγὸν ἐρωμένου γενό-
μενον; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι· πόθεν γάρ, ὅπου καὶ τοῖς
τυράννοις ἀντιλέγων μὲν οὐδεὶς οὔτ' ἀντιπολιτευόμενός
ἐστιν, ἀντερῶντες δὲ πολλοὶ καὶ φιλοτιμούμενοι περὶ
τῶν καλῶν καὶ ὡραίων; ἀκούετε γὰρ ὅτι καὶ Ἀριστογείτων
ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀντιλέων ὁ Μεταποντῖνος καὶ Μελάνιππος C

1—7 cf. Lucil. 1223 cum annot. Marx. 19 561 b 23 Aristog.: Thuc. VI 54, 3 Max. Tyr. 24, 2 D. (XVIII 2a—e Hob.) Athen. XIII 602 a (Hieron. Peripat.) 24 Antil.: FHG II 298 (Phan. Eres. fr. 16 = Parthen. Erotic. c. 7) Melan.: sec. Heracl. Pont. (Athen. XIII 602 b, cf. FHG II 200; Suid. s. v. Ἀντέρως), Ael. v. h. 2, 4 Mel. erat τὰ παιδικά

---

2 Γάββας Buecheler (coll. Martial. I 41, 16. X 101) cf. 726 a et Realenc. s. v. κάββας EB 8 suppl. Steph. κάββας EB ut l. 2 10 φάυλον EB corr. Re., item infra 11 ὁ Φ. om. B 12 διαπράξεσθαι ci. (Xyl. interpr.?) Bollaan Kron. -ασθαι def. Winck. coll. Isocr. or. 6, 8 23 ἀκούεται EB corr. Re. 24 καὶ ὁ Ἀντ. Μετ. EB trp. Bern.

ὁ Ἀκραγαντῖνος οὐ διεφέροντο τοῖς τυράννοις, πάντα τὰ πράγματα λυμαινομένους καὶ παροινοῦντας ὁρῶντες· ἐπεὶ δὲ τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ἐπείρων, ὥσπερ ἱεροῖς ἀσύλοις καὶ ἀθίκτοις ἀμύνοντες ἠφείδησαν ἑαυτῶν. λέγεται καὶ Ἀλέξανδρος ἐπιστεῖλαι Θεοδώρῳ Πρωτέου ἀδελφῷ 'πέμψον μοι τὴν μουσουργὸν δέκα τάλαντα λαβών, εἰ μὴ ἐρᾷς αὐτῆς·' ἑτέρου δὲ τῶν ἑταίρων Ἀντιπατρίδου μετὰ ψαλτρίας ἐπικωμάσαντος, ἡδέως διατεθεὶς πρὸς τὴν ἄνθρωπον ἐρέσθαι τὸν Ἀντιπατρίδην 'οὐ δήπου
D σὺ τυγχάνεις ἐρῶν ταύτης;' τοῦ δέ 'καὶ πάνυ' φήσαντος, εἰπών 'ἀπόλοιο τοίνυν κακὸς κακῶς' ἀποσχέσθαι καὶ μὴ θιγεῖν τῆς γυναικός. (17.) Σκόπει τοίνυν αὖθις' ἔφη 'τοῖς ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περίεστιν, οὐκ ἀργὸς ὤν, ὡς Εὐριπίδης (fr. 322, 1) ἔλεγεν, οὐδ' ἀστράτευτος οὐδ' 'ἐν μαλακαῖσιν ⟨ἐννυχεύ⟩ων παρειαῖς νεανίδων' (Soph. Ant. 783). ἀνὴρ γὰρ ὑποπλησθεὶς Ἔρωτος οὐδὲν Ἄρεος δεῖται μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ θεὸν ἔχων συνόντα

'πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος
περᾶν ἕτοιμος' (Trag. ad. 408)

ὑπὲρ τοῦ φίλου οὕπερ ἂν κελεύῃ. τῶν μὲν γὰρ τοῦ Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων ἀνακαλεῖ-
E ταί τις οὐθένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον ἢ τὸν ἐραστήν,

'ὦ . . . ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι' (Soph. fr. 410).

---

5 ss. alia ap. Athen. XIII 603 b 8 180 f 18 757 a 16—p. 370, 8 Plat. Conv. 179 a—d Max. Tyr. 26, 2 D. (XX 2 Hob.) 622 c/d 22 Athen. XIII 601 a/b

---

1 ὁ Ἀκρ. B ὁ om. E 5 καὶ] ⟨δὲ⟩ καὶ ci. Bern., sed exempla l. 5—12 non huc conveniunt (Wil.), fort. ex hypomnematibus adscripta, nondum in orationem accurate iniuncta Πρωτ. ⟨τῷ⟩ ἀδ.? (hiatus!) Hu. 15 lac. 5 E 7 B suppl. Canterus e Soph. 21 οἷπερ ci. Hu. οὕπερ def. Po. τοῦ alt. om. E 25 lac. 11 E 9 B

Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δήπουθεν ἐξ ἧς αἰτίας
ἐτελεύτησεν ἀγωνιζόμενος.' 'οὐχ ἡμεῖς γοῦν' οἱ περὶ
Πεμπτίδην ἔφασαν, 'ἀλλ' ἡδέως ἂν πυθοίμεθα.' 'καὶ
γὰρ ἄξιον' ἔφη ὁ πατήρ· 'ἧκεν ἐπίκουρος Χαλκιδεῦσι
τοῦ † Θεσσαλικοῦ πολέμου πρὸς Ἐρετριεῖς ἀκμάζοντος·
καὶ τὸ μὲν πεζὸν ἐδόκει τοῖς Χαλκιδεῦσιν ἐρρῶσθαι,
τοὺς δ' ἱππέας μέγ' ἔργον ἦν ὤσασθαι τῶν πολεμίων
παρεκάλουν δὴ τὸν Κλεόμαχον ἄνδρα λαμπρὸν ὄντα τὴν
ψυχὴν οἱ σύμμαχοι πρῶτον ἐμβάλλειν εἰς τοὺς ἱππέας.
ὁ δ' ἠρώτησε παρόντα τὸν ἐρώμενον, εἰ μέλλοι θεᾶσθαι F
τὸν ἀγῶνα· φήσαντος δὲ τοῦ νεανίσκου καὶ φιλοφρόνως
αὐτὸν ἀσπασαμένου καὶ τὸ κράνος ἐπιθέντος, ἐπιγαυρω-
θεὶς ὁ Κλεόμαχος καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Θεσσαλῶν
συναγαγὼν περὶ αὐτὸν ἐξήλασε λαμπρῶς καὶ προσέπεσε
τοῖς πολεμίοις, ὥστε συνταράξαι καὶ τρέψασθαι τὸ
ἱππικόν· ἐκ δὲ τούτου καὶ τῶν ὁπλιτῶν φυγόντων, |
ἐνίκησαν κατὰ κράτος οἱ Χαλκιδεῖς. τὸν μέντοι Κλεόμαχον 761
ἀποθανεῖν συνέτυχε· τάφον δ' αὐτοῦ δεικνύουσιν ἐν
ἀγορᾷ Χαλκιδεῖς, ἐφ' οὗ μέχρι νῦν ὁ μέγας ἐφέστηκε
κίων· καὶ τὸ παιδεραστεῖν πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι
τότε μᾶλλον ἑτέρων ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. Ἀριστοτέλης
(FHG II 141) δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν
φησι, κρατήσαντα τῶν Ἐρετριέων τῇ μάχῃ· τὸν δ' ὑπὸ
τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θρᾴκης Χαλκιδέων
γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπί-
κουρον· ὅθεν ᾄδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν

'ὦ παῖδες, οἳ χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν,

---

20 ss. Athen. XIII 601 e Hesych. s. v. *χαλκιδίζειν* Winckelmann ad hunc locum **21** *Ἀριστ.*: fr. 98 R., sed est Arist. Chalcidicus (Realenc. s. v. Aristoteles, nr. 14)

---

5 ⟨*μετὰ*⟩ *τοῦ Θεσσ.* C. F. Hermann Ha., sim. alii; nomen belli in *Θεσσ.* latere censet Wil, velut *τοῦ Ληλαντικοῦ* **18. 19** *ἐν* ⟨*τῇ*⟩ *ἀγ.* Papabasileios **27** *οἳ*] *ὅσοι* Bergk *λάχ.* Meineke *ἐλάχετε* EB

B μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν·
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρως
ἐνὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν.' (Carm. popul. 44 Bgk. II p. 205 D.)

Ἄντων ἦν ὄνομα τῷ ἐραστῇ τῷ δ' ἐρωμένῳ Φίλιστος, ὡς ἐν τοῖς Αἰτίοις Διονύσιος ὁ ποιητὴς ἱστόρησε. παρ' ὑμῖν δ', ὦ Πεμπτίδη, τοῖς Θηβαίοις οὐ πανοπλίᾳ ὁ ἐραστὴς ἐδωρεῖτο τὸν ἐρώμενον εἰς ἄνδρας ἐγγραφόμενον; ἤλλαξε δὲ καὶ μετέθηκε τάξιν τῶν ὁπλιτῶν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Παμμένης, Ὅμηρον (*B* 362) ἐπιμεμψάμενος ὡς ἀνέραστον, ὅτι κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας συνελόχιζε τοὺς Ἀχαιούς, οὐκ ἐρώμενον ἔταττε παρ' ἐραστήν, ἵν' οὕτω γένηται τὸ

'ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε κόρυς δὲ κόρυν' (*N* 131. *Π* 215),

μόνον ἀήττητον ὂν πάντων τῶν στρατηγημάτων. καὶ C γὰρ φυλέτας καὶ οἰκείους καὶ νὴ Δία γονεῖς καὶ παῖδας ἐγκαταλείπουσιν· ἐραστοῦ δ' ἐνθέου καὶ ἐρωμένου μέσος οὐδεὶς πώποτε διεξῆλθε πολέμιος οὐδὲ διεξήλασεν· ὅπου καὶ μηθὲν δεομένοις ⟨ἔπεισιν⟩ ἐπιδεικνύναι τὸ φιλοκίνδυνον κἀφιλόψυχον· ὡς Θήρων ὁ Θεσσαλὸς προσβαλὼν τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ τὴν εὐώνυμον καὶ σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἀπέκοψε τὸν ἀντίχειρα προκαλούμενος τὸν ἀντεραστήν. ἕτερος δέ τις ἐν μάχῃ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ὡς ἔμελλε παίσειν αὐτὸν ὁ πολέμιος, ἐδεήθη περιμεῖναι μι-

6 Realenc. IX p. 915 nr. 91 (Crusius) 9 618d v. Pelop. 18 Athen. XIII 602a (Hieron. Perip. fr. 17 Hi.) et 561f Max. Tyr. 24, 2 D. (XVIII 2 g Hob.) cf. Xenoph. Conv. 8, 32 16 Plat. Conv. 179a

1 ὁμιλεῖν Bergk[1] 2 ἀνδρία EB corr. Steph. 3 ἐνὶ Bern. Wil. ἐπὶ EB 5 Ἄ. ⟨δ'⟩ ἦν ci. Wy. 6 *Αἰτ.* Xyl. ἀντίοις EB 8 ἐδώρει E εἰς (ἐς) ἄνδρας Winck. ἀνδέτας EB 9 ⟨τὴν⟩ τάξιν Wil. prob. 12 οὕτως E 14 ἀ. ὂν π. τ. στρ. Hu. ἀήττητον ὄντα τῶν στρατηγῶν EB lac. ante μόνον indic. Re. ⟨τιμῶν αὐτὸς τὸν Ἔρωθ' ὡς⟩ vel sim. ci. Po. 16 δ' ἐνθέου Winck. Hu. δὲ θωδὲ E δὲ θ' ὧδε B 18 add. Xyl. 19 κἀφιλόψ. Xyl. καὶ φιλόψ. EB

κρόν, ⟨ὅπως μὴ⟩ ὁ ἐρώμενος ἴδῃ κατὰ νώτου τετρωμένον. οὐ μόνον τοίνυν τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν ἐρωτικώτατα, Βοιωτοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Κρῆτες, ἀλλὰ D καὶ τῶν παλαιῶν ὁ Μελέαγρος ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ Ἀριστομένης ὁ Κίμων ὁ Ἐπαμεινώνδας· καὶ γὰρ οὗτος ἐρωμένους ἔσχεν Ἀσώπιχον καὶ Καφισόδωρον, ὃς αὐτῷ συναπέθανεν ἐν Μαντινείᾳ καὶ τέθαπται πλησίον. τὸν δὲ μω . . . . . φοβερώτατον γενόμενον τοῖς πολεμίοις καὶ δεινότατον ὁ πρῶτος ὑποστὰς καὶ πατάξας Εὔκναμος Ἀμφισσεὺς ἡρωικὰς ἔσχε τιμὰς παρὰ Φωκεῦσιν. Ἡρακλέους δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἔρωτας ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν διὰ πλῆθος· Ἰόλαον δὲ νομίζοντες ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι μέχρι νῦν σέβονται καὶ τιμῶσιν ⟨οἱ⟩ ἐρῶντες, ὅρκους τε καὶ πίστεις ἐπὶ τοῦ τάφου παρὰ τῶν ἐρωμένων λαμβά- E νοντες. λέγεται δὲ καὶ τὴν Ἄλκηστιν ἰατρικὸς ὢν ἀπεγνωσμένην σῶσαι τῷ Ἀδμήτῳ χαριζόμενος, ἐρῶντι μὲν αὐτῷ τῆς γυναικός, ἐρωμένου δ' αὐτοῦ γενομένου· καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα μυθολογοῦσιν ἐραστὴν γενόμενον

'Ἀδμήτῳ πάρα θητεῦσαι μέγαν εἰς ἐνιαυτόν'.

Εὖ δέ πως ἐπὶ μνήμην ἦλθεν ἡμῖν Ἄλκηστις. Ἄρεος γὰρ οὐ πάνυ μέτεστι γυναικί, ἡ δ' ἐξ Ἔρωτος κατοχὴ προάγεταί τι τολμᾶν παρὰ φύσιν καὶ ἀποθνήσκειν. Εἰ δή πού τι καὶ μύθων πρὸς πίστιν ὄφελός ἐστι, δηλοῖ τὰ περὶ

---

3 cf. Athen. XIII 561 e. f 6 Athen. XIII 605 a 12 v. Pelop. 18 (Aristot. fr. 97) 18 ss. cf. Rhian. (p. 180 Mein.) in Schol. Eurip. Alc. 1 19 Clem. Al. Str. I 107, 2 Schol. Eur. Alc. 1 cf. Hom. Φ 444 Schneideri Callim. fr. 380 anon. cf. Panyass. fr. 16, 3 Ki. 20 — p. 370, 8 Plat. Conv. 179 b—d 22 769 b

---

1 add. Bern. μὴ add. Basil. ὅπως μεταστραφείη, ἵνα μὴ αὐτὸν add. Re. sec. Xyl. versionem ἴδῃ Xyl. ἤδη E B 5 Ἐπαμιν. E B corr. Wy. 6 ἀσωπικὸν E B corr. Re. 8 lac. 9 E 7 B τὸν δ' Ἀσώπιχον suppl. Bern. coll. Athen. 605 a φοβερώτερον E B corr. Re. 9 ⟨ὁ⟩ Ἀμφ. ci. Bern. 13 ⟨οἱ⟩ ἐρῶντες Wachendorf (coll. v. Pelop. 18) ἔρωτος E B 17 ἐρωμένῳ δ' αὐτοῦ γενομένῳ edd. vet. post Ald. 19 παρα θητ. Steph. in Thesauro l. Gr., Chatzidakis παραθητ. E B 22 δὴ E B δὲ ci. Re.

Ἄλκηστιν καὶ Πρωτεσίλεων καὶ Εὐρυδίκην τὴν Ὀρφέως, F ὅτι μόνῳ θεῶν ὁ Ἅιδης Ἔρωτι ποιεῖ τὸ προσταττόμενον· καίτοι πρός γε τοὺς ἄλλους, ὥς φησι Σοφοκλῆς (fr. 703), ἅπαντας

'οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν
οἶδεν, μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην·'

αἰδεῖται δὲ τοὺς ἐρῶντας καὶ μόνοις τούτοις οὔκ ἐστιν ἀδάμαστος οὐδ' ἀμείλιχος. ὅθεν ἀγαθὸν μέν, ὦ ἑταῖρε, τῆς ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς μετασχεῖν, ἐγὼ δ' ὁρῶ τοῖς 762 Ἔρωτος | ὀργιασταῖς καὶ μύσταις ἐν Ἅιδου βελτίονα μοῖραν οὖσαν, οὔτι τοῖς μύθοις πειθόμενος οὐ μὴν οὐδ' ἀπιστῶν παντάπασιν· εὖ γὰρ δὴ λέγουσι καὶ θείᾳ τινὶ τύχῃ ψαύουσι τοῦ ⟨ἀληθοῦς⟩ λέγοντες ἐξ Ἅιδου τοῖς ἐρωτικοῖς ἄνοδον εἰς φῶς ὑπάρχειν, ὅπῃ δὲ καὶ ὅπως, ἀγνοοῦσιν, ὥσπερ ἀτραποῦ διαμαρτόντες ἣν πρῶτος ἀνθρώπων διὰ φιλοσοφίας Πλάτων κατεῖδε. καίτοι λεπταί τινες ἀπόρροιαι καὶ ἀμυδραὶ τῆς ἀληθείας ἔνεισι ταῖς Αἰγυπτίων ἐνδιεσπαρμέναι μυθολογίαις, ἀλλ' ἰχνηλάτου δεινοῦ δέονται καὶ μεγάλα μικροῖς ἑλεῖν δυναμένου.'

'Διὸ ταῦτα μὲν ἐῶμεν, μετὰ δὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἔρωτος B οὖσαν τοσαύτην ἤδη τὴν πρὸς ἀνθρώπους εὐμένειαν καὶ χάριν ἐπισκοπῶ⟨μεν⟩, οὐκ εἰ πολλὰ τοῖς ἐρωμένοις ἀγαθὰ περιποιεῖ (δῆλα γάρ ἐστι ταῦτά γε πᾶσιν), ἀλλ' εἰ πλείονα καὶ μείζονα τοὺς ἐρῶντας αὐτοὺς ὀνίνησιν· ἐπεί, καίπερ ὢν ἐρωτικὸς ὁ Εὐριπίδης (fr. 663), τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν εἰπὼν

---

5 Clem. Al. Str. II 124, 1   8 Hom. *I* 158   8 ss. cf. Plat. Phaed. 69 c

---

5 τὸ ἐπιεικ. EB corr. Valckenaer e Clem. Al.   6 οἶδεν Xyl. οἶδε EB δὲ στέρξαι EB corr. Ritschl   11 οὔτοι B   13 lac. 8 E 10 B suppl. Xyl. Ἅιδου Xyl. ἄλλου EB   22 add. Xyl. interpr., Steph. ἐρ. Mez. χρωμένοις EB   24 αὐτοῦ EB corr. Amyot   26 εἰπὼν Valckenaer ἐπεὶ EB

'ποιητὴν ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.'

συνετόν τε γὰρ ποιεῖ, κἂν ῥᾴθυμος ᾖ τὸ πρίν· καὶ ἀνδρεῖον, ᾗ λέλεκται, τὸν ἄτολμον, ὥσπερ οἱ τὰ ξύλα πυρακτοῦντες ἐκ μαλακῶν ἰσχυρὰ ποιοῦσι. δωρητικὸς δὲ καὶ ἁπαλὸς καὶ μεγαλόφρων γίνεται πᾶς ἐραστής, κἂν γλίσχρος ᾖ πρότερον, τῆς μικρολογίας καὶ φιλαργυρίας δίκην σιδήρου C διὰ πυρὸς ἀνιεμένης· ὥστε χαίρειν τοῖς ἐρωμένοις διδόντας, ὡς παρ' ἑτέρων οὐ χαίρουσιν αὐτοὶ λαμβάνοντες. ἴστε γὰρ δήπου, ὡς Ἀνύτῳ ⟨τῷ⟩ Ἀνθεμίωνος, ἐρῶντι μὲν Ἀλκιβιάδου ξένους δ' ἑστιῶντι φιλοτίμως καὶ λαμπρῶς, ἐπεκώμασεν ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ λαβὼν ἀπὸ τῆς τραπέζης εἰς ἥμισυ τῶν ἐκπωμάτων ἀπῆλθεν· ἀχθομένων δὲ τῶν ξένων καὶ λεγόντων 'ὑβριστικῶς σοι κέχρηται καὶ ὑπερηφάνως τὸ μειράκιον,' 'φιλανθρώπως μὲν οὖν' ὁ Ἄνυτος εἶπε· 'πάντα γὰρ ἐξῆν αὐτῷ λαβεῖν, ὁ δὲ κἀμοὶ τοσαῦτα καταλέλοιπεν.'' (18.) Ἡσθεὶς οὖν ὁ Ζεύξιππος 'ὦ Ἡράκλεις' εἶπεν, 'ὡς ὀλίγου διελύσατο D πρὸς Ἄνυτον τὴν ἀπὸ Σωκράτους καὶ φιλοσοφίας πατρικὴν ἔχθραν, εἰ πρᾶος ἦν οὕτω περὶ ἔρωτα καὶ γενναῖος.' 'εἶεν' εἶπεν ὁ πατήρ· 'ἐκ δὲ δυσκόλων καὶ σκυθρωπῶν τοῖς συνοῦσιν οὐ ποιεῖ φιλανθρωποτέρους καὶ ἡδίους; 'αἰθομένου' γὰρ 'πυρὸς γεραρώτερον οἶκον' ⟨ἔστιν⟩ 'ἰδέσθαι' καὶ ἄνθρωπον ὡς ἔοικε φαιδρότερον ὑπὸ τῆς ἐρωτικῆς

---

1 622 c 405 e. f Plat. Conv. 196 e al. 3 ss. 622 d ss. 7 622 d et passim 10 v. Alcib. 4 Athen. XII 534 e. f (Satyr. hist. fr. 1 = FHG III 160) 23 Ps. Herod. Vit. Hom. 31 = Certam. (274) 293 100 d

---

1 ⟨δ'⟩ ἄρα Bern. cum Valckenaerio 2 πρίν Ald. πρᾶγμα EB 5 ἁπαλὸς Wachendorf Kron. (coll. 622 d) ἁπλοῦς EB 10 add. Wy. 16 ἐξῆν Bern. coll. vit. Alcib. 4 p. 193 e ἐνῆν EB 22 οὐ Winck. εὖ EB 23 add. Hu. ⟨συμβαίνει⟩ post ἰδέσθαι add. Re. γεραρώτερος οἶκος — ἄνθρωπος — φαιδρότερος ci. Papabasileios Wil. Kron. coll. 100 d Certam. 274

θερμοτητος. ἀλλ' οἱ πολλοὶ παράλογόν τι πεπόνθασιν· ἂν μὲν ἐν οἰκίᾳ νύκτωρ σέλας ἴδωσι, θεῖον ἡγοῦνται καὶ θαυμάζουσι· ψυχὴν δὲ μικρὰν καὶ ταπεινὴν καὶ ἀγεννῆ
E ὁρῶντες ἐξαίφνης ὑποπιμπλαμένην φρονήματος ἐλευθερίας φιλοτιμίας χάριτος ἀφειδίας, οὐκ ἀναγκάζονται λέγειν ὡς ὁ Τηλέμαχος (τ 40)

'ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον'.'

'Ἐκεῖνο δ'' εἶπεν, 'ὦ Δαφναῖε, πρὸς Χαρίτων οὐ δαιμόνιον; ὅτι τῶν ἄλλων ὁ ἐρωτικὸς ὀλίγου δεῖν ἁπάντων περιφρονῶν, οὐ μόνον ἑταίρων καὶ οἰκείων, ἀλλὰ καὶ νόμων καὶ ἀρχόντων καὶ βασιλέων, φοβούμενος δὲ μηθὲν μηδὲ θαυμάζων μηδὲ θεραπεύων, ἀλλὰ 'καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν' (Pind. Pyth. 1, 5) οἷος ὢν ὑπομένειν, ἅμα τῷ τὸν καλὸν ἰδεῖν

'ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν,' (Phryn.fr.17)

καὶ τὸ θράσος ἐκκέκλασται καὶ κατακέκοπται [οἱ] τὸ
F τῆς ψυχῆς γαῦρον. Ἄξιον δὲ Σαπφοῦς παρὰ ταῖς Μούσαις μνημονεῦσαι· τὸν μὲν γὰρ Ἡφαίστου παῖδα Ῥωμαῖοι Κᾶκον ἱστοροῦσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφιέναι διὰ τοῦ στόματος ἔξω ῥεούσας· αὕτη δ' ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα 'Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα' κατὰ Φιλόξενον (fr. 7). ἀλλ' εἴ τι μὴ ⟨διὰ⟩ Λύσανδραν, ὦ
763 Δαφναῖε, | τῶν παλαιῶν ἐκλέλησαι παιδικῶν, ἀνάμνησον ἡμᾶς, ἐν οἷς ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τήν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ

---

15 v. Alcib. 4 v. Pelop. 29 **22** 622 c **25** s. 81 d v. Demetr. 38 p. 907 b

---

2 μὲν οὖν ἐν B **8** ὦ Δ. Wy. Hu. (cum v. 23 loquatur pater) ὁ Δαφναῖος E B **10** οἰκετῶν E B corr. Bern. **16** del. Hu. K. Ziegler **17** Σα. Basil. σαφῶς E B **19** Κᾶκον Goettling κακὸν E B **23** ⟨διὰ⟩ Λ. Xyl. Λύσανδρον E B cf. 749 b **24** παιδίων E B corr. Xyl. **26** φλέγ. Xyl. φθέγγεσθαι E B

καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον.' λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Δαφναίου τῶν μελῶν ἐκείνων 'ὡς .....' (Sapph. fr. 2,7 ss. I p. 329 D.), ὑπολαβὼν ὁ πατὴρ 'ταῦτ'' εἶπεν, 'ὦ πρὸς τοῦ Διός, ⟨οὐ⟩ θεοληψία καταφανής; οὗτος οὐ δαιμόνιος σάλος τῆς ψυχῆς; τί τοσοῦτον ἡ Πυθία πέπονθεν ἁψαμένη τοῦ τρίποδος; τίνα τῶν ἐνθεαζομένων οὕτως ὁ αὐλὸς καὶ τὰ μητρῷα καὶ τὸ τύμπανον ἐξίστησιν; Καὶ μὴν τὸ αὐτὸ σῶμα πολλοὶ καὶ B τὸ αὐτὸ κάλλος ὁρῶσιν, εἴληπται δ' εἷς ὁ ἐρωτικός· διὰ τίν' αἰτίαν; οὐ γὰρ μανθάνομέν γέ που τοῦ Μενάνδρου (fr. 541,7) λέγοντος οὐδὲ συνίεμεν,

'καιρός' ἐστιν ἡ νόσος
ψυχῆς, ὁ πληγεὶς δ' ε⟨ἴσεθ' ἧ⟩ τιτρώσκεται·'

ἀλλ' ὁ θεὸς αἴτιος τοῦ μὲν καθαψάμενος τὸν δ' ἐάσας.'

'Ὃ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν 'ὅτι νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα' κατ' Αἰσχύλον (fr. 351), ἄρρητον ἐάσειν μοι δοκῶ· καὶ γάρ ἐστι παμμέγεθες. ἴσως μὲν γάρ, ὦ ἑταῖρε, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὅσα μὴ δι' αἰσθήσεως ἡμῖν εἰς ἔννοιαν ἥκει, τὰ μὲν μύθῳ τὰ δὲ νόμῳ τὰ δὲ λόγῳ πίστιν ἐξ ἀρχῆς ἔσχηκε· τῆς δ' οὖν περὶ θεῶν C δόξης καὶ παντάπασιν ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι γεγόνασιν ἡμῖν οἵ τε ποιηταὶ καὶ οἱ νομοθέται καὶ τρίτον οἱ φιλόσοφοι,

---

10 ss. vol. VII 131 Bern. fragm. 25, 1 (Stob. IV 445 s. H.) **20** ss. 880 a Augustin., Civ. Dei IV 27 (Mucius Scaevola). VI 5 (Varro) Sext. Emp. adv. Dogm. III 30 Zeller, Phil. d. Gr.[4] III 1 p. 586 s., 698 v. Borries, Quid veteres philos. de idolatria senserint, Gotting. 1915, 43—50 Reinhardt, Poseidonios p. 408 s.

---

1 *αὐτὴν* Basil. *αὐτη* lac. 1 E 4 B **3** lac. 102 E 95 B **4** add. Mez. **8** *καὶ μὴν* Wy. *ἡμῖν* EB **10** *τίν'* Wy. *τὴν* EB **11** *σύνιμεν* EB corr. Wy. *σύνισμεν* tacite Re. **13** lac. 6 E 7 B suppl. Wil. *εἴσω δὴ* Xyl. e Stob., Po. (coll. p. 379, 12) *οἶδεν ἧ* Papabasileios **16** *ὅτι* Nauck *ἐπὶ* EB *ἐπεὶ* Steph. Winck. *νῦν ἤ.* Winck. *νοῦν ἤ.* EB *γ' οὖν ἤ.* Steph. **17** *ἄρρ.* Mez. *ἄριστον* EB **19** *ἥκει* Xyl. *στήκει* EB **21** *καὶ παντ.*] *καὶ* del. Re. Wil. (aut *γνώμης* addi iubet Re.)

τὸ μὲν [οὖν] εἶναι θεοὺς ὁμοίως τιθέμενοι, πλήθους δὲ πέρι καὶ τάξεως αὐτῶν οὐσίας τε καὶ δυνάμεως μεγάλα διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων

'ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος·' (Pind. fr. 143)

ὅθεν ⟨οὐ⟩ προσίενται ποιητικὰς Ἔριδας οὐ Λιτάς, οὐ⟨δὲ⟩ Δεῖμον οὐδὲ Φόβον ἐθέλουσι θεοὺς εἶναι ⟨καὶ⟩ παῖδας Ἄρεος ὁμολογεῖν· μάχονται δὲ περὶ πολλῶν καὶ τοῖς νομοθέταις, ὥσπερ Ξενοφάνης (A 13) *Αἰγυπτίους ἐκέ-*
D *λευσε τὸν Ὄσιριν, εἰ θνητὸν νομίζουσι, μὴ τιμᾶν ὡς θεόν, εἰ δὲ θεὸν ἡγοῦνται, μὴ θρηνεῖν. αὖθις δὲ ποιηταὶ καὶ νομοθέται, φιλοσόφων ἰδέας τινὰς καὶ ἀριθμοὺς μονάδας τε καὶ πνεύματα θεοὺς ποιουμένων, οὔτ' ἀκούειν ὑπομένουσιν οὔτε συνιέναι δύνανται. πολλὴν δ' ὅλως ἀνωμαλίαν ἔχουσιν αἱ δόξαι καὶ διαφοράν. ὥσπερ οὖν ἦσάν ποτε τρεῖς στάσεις Ἀθήνησι, Παράλων Ἐπακρίων Πεδιέων, χαλεπῶς ἔχουσαι καὶ διαφερόμεναι πρὸς ἀλλήλας, ἔπειτα δὲ πάντες ἐν ταὐτῷ γενόμενοι καὶ τὰς ψήφους λαβόντες ἤνεγκαν πάσας Σόλωνι καὶ τοῦτον εἵλοντο κοινῇ*
E *διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα καὶ νομοθέτην, ὃς ἔδοξε τῆς ἀρετῆς ἔχειν ἀδηρίτως τὸ πρωτεῖον, οὕτως αἱ τρεῖς στάσεις αἱ περὶ θεῶν, διχοφρονοῦσαι καὶ ψῆφον ἄλλην ἄλλη φέρουσαι καὶ μὴ δεχόμεναι ῥᾳδίως τὸν ἐξ ἑτέρας, περὶ ἑνὸς βεβαίως ὁμογνωμονοῦσι καὶ κοινῇ τὸν Ἔρωτα συνεγγράφουσιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομο-*

---

5 167e 1075a 11ss. 171d.e 228e 379b Arist. Rhet. 1399b 6 1400b 5 Clem. Al. Protr. 21, 3 17ss. 805d

---

1 del. Re. 8 add. Basil. ⟨*οὐδὲ*⟩ Steph. *οὐ*⟨*δὲ*⟩ Hu. 9 *καὶ* add. Bern. ⟨*ἢ*⟩ Basil., Xyl. interpr. 18 *ἐπάκρων* EB corr. Xyl. *πεδίων* B 20 *ἔπειτα* Madv. *ἐπεὶ* EB 25 *τὸν*] (scil. *θεόν*) *τὴν* (scil. *ψῆφον*) ci. Herw., sim. Xyl. interpr.

θετῶν καὶ φιλοσόφων 'ἀθρόᾳ φωνᾷ μέγ' ἐπαινέοντες' ὥσπερ ἔφη τὸν Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος αἱρεῖσθαι τοὺς Μυτιληναίους τύραννον. Ἡμῖν δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρχων καὶ ἁρμοστὴς ὁ Ἔρως ὑφ' Ἡσιόδου καὶ Πλάτωνος καὶ Σόλωνος ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐστεφανωμένος κατάγεται καὶ κεκοσμημένος εἰσελαύνει πολλαῖς F συνωρίσι φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἵαν Εὐριπίδης (fr. 595) φησὶν 'ἀχαλκεύτοισιν ἐζεῦχθαι πέδαις', ψυχρὰν οὗτός γε καὶ βαρεῖαν ἐν χρείᾳ περιβαλὼν ὑπ' αἰσχύνης ἀνάγκην, ἀλλ' ὑποπτέρου φερομένης ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων καὶ θειότατα, περὶ ὧν ἑτέροις εἴρηται βέλτιον.'

19. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ πατρός, ὁ Σώκλαρος | 'ὁρᾷς' εἶπεν 'ὅτι δεύτερον ἤδη τοῖς αὐτοῖς περιπεσὼν 764 οὐκ οἶδ' ὅπως βίᾳ σαυτὸν ἀπάγεις καὶ ἀποστρέφεις, οὐ δικαίως χρεωκοπῶν, εἴ γε δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, ἱερὸν ὄντα τὸν λόγον; καὶ γὰρ ἄρτι τοῦ Πλάτωνος ἅμα καὶ τῶν Αἰγυπτίων ὥσπερ ἄκων ἀψάμενος παρῆλθες καὶ νῦν ταὐτὰ ποιεῖς. τὰ μὲν οὖν 'ἀριζήλως εἰρημένα' (Hom. μ 453) Πλάτωνι, μᾶλλον δὲ ταῖς θεαῖς ταύταις διὰ Πλάτωνος, ὦγαθέ, 'μηδ' ἂν κελεύωμεν εἴπῃς·' ᾗ δ' ὑπῃνίξω τὸν Αἰγυπτίων μῦθον εἰς ταὐτὰ τοῖς Πλατωνικοῖς συμφέρεσθαι περὶ Ἔρωτος, οὐκ ἔστι σοι μὴ διακαλύψαι μηδὲ διαφῆναι πρὸς ἡμᾶς· ἀγαπήσομεν δέ, κἂν μικρὰ περὶ μεγά- B λων ἀκούσωμεν.' δεομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἔφη ὁ πατήρ, ὡς Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἕλλησι παραπλησίως Ἔρωτας, τόν τε πάνδημον καὶ τὸν οὐράνιον, ἴσασι, τρίτον

2 Alc. fr. 37a I p. 427 D. 8 96c 482a 533a 16. 21 762a 18 504d 20 Plat. Phaedr. 235d

1 ἀθρόαι φωναὶ EB corr. Re. 2. 3 μιτυλ. EB corr. Bern. 3 δὲ] δὴ dub. Wil. 8 ἀχαλκ. Bern. coll. 482a 533a ἀχαλκευ lac. 4—5 E ἀχαλκεύτοις B 10 ὑποπτ. Wy. ὑπὸ πτεροῦ EB 11 θειότερα EB corr. Re. 14 βίᾳ σαυτὸν Winck. βίαις αὐτὸν E βίαις B ἀπάγει — ἀποστραφεὶς EB corr. Re. 15 χρεοκοπ. B 21 ταὐτὸ Re. 22 οὐκ ἔστι Basil. οὐκέτι EB οὐκέτι ⟨ἔστι⟩ ci. Winck.

*δὲ νομίζουσιν Ἔρωτα τὸν ἥλιον, Ἀφροδίτην * * ἔχουσι μάλα σεβάσμιον. ʽἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἔρωτος ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἥλιον ὁρῶμεν οὖσαν. πῦρ μὲν γὰρ οὐδέτερός ἐστιν ὥσπερ οἴονταί τινες, αὐ⟨γὴ⟩ δὲ καὶ θερμότης γλυκεῖα καὶ γόνιμος ἡ μὲν ἀπ᾽ ἐκείνου φερομένη σώματι παρέχει τροφὴν καὶ φῶς καὶ αὔξησιν, ἡ δ᾽ ἀπὸ τούτου ψυχαῖς. ὡς δ᾽ ἥλιος ἐκ νεφῶν καὶ μετ᾽ ὁμίχλην θερμό-* C *τερος, οὕτως Ἔρως μετ᾽ ὀργῆς καὶ ζηλοτυπίας ἐρωμένου διαλλαγέντος ἡδίων καὶ δριμύτερος. ἔτι δ᾽ ὥσπερ ἥλιον ἅπτεσθαι καὶ σβέννυσθαι δοκοῦσιν ἔνιοι, ταὐτὰ καὶ περὶ Ἔρωτος ὡς θνητοῦ καὶ ἀβεβαίου διανοοῦνται. καὶ μὴν οὔτε σώματος ἀγύμναστος ἕξις ἥλιον οὔτ᾽ Ἔρωτα δύναται φέρειν ἀλύπως τρόπος ἀπαιδεύτου ψυχῆς· ἐξίσταται δ᾽ ὁμοίως ἑκάτερον καὶ νοσεῖ, τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν οὐ τὴν αὑτοῦ μεμφόμενον ἀσθένειαν. πλὴν ἐκείνη γε δόξειαν ἂν διαφέρειν, ᾗ δείκνυσιν ἥλιος μὲν ἐπίσης τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ τοῖς ὁρῶσιν, Ἔρως δὲ μόνων τῶν καλῶν φέγγος ἐστὶ καὶ πρὸς ταῦτα μόνα τοὺς ἐρῶντας ἀναπείθει* D *βλέπειν καὶ στρέφεσθαι, τῶν δ᾽ ἄλλων πάντων περιορᾶν.*

8 Ael. v. h. 2, 21 9 *ἡδ. κ. δριμ.*: cf. Ach. Tat. II 35, 3

1 lac. indic. Bern. (praeeunte Re.) ⟨*δὲ καὶ τὴν σελήνην καλοῦντες* (*καλ.* add. Wil.) *καὶ τὴν γῆν*⟩ suppl. Hu. ⟨*δὲ τὴν γῆν καλοῦντες θεὰν*⟩ Po. (cf. ad p. 377, 1) 2 *μὲν*] ad hoc respondet *δὲ* p. 377, 1; itaque non debet hic inseri per *δὲ* sententiae particula de Veneris cum terra vel luna similitudine 3 *τὸν ἥλιον* Xyl. interpr., Steph., Hu. *τὴν γῆν* EB ⟨*τὸν ἥλιον, πολλὴν δὲ καὶ Ἀφροδίτης πρὸς*⟩ *τὴν σελήνην* Winck. ⟨*τὸν ἥλιον, οὐδεμίαν δ᾽ Ἀφροδίτης πρὸς*⟩ *τὴν γῆν* Bern., sed cf. quae de *μὲν* ad lineam 2 adnotata sunt, et l. 3 ss. de solo Amore, non de Venere loquitur auctor *οὐδέτερος* Hu. *οὐδέτερον* EB 4 *αὐ* lac. 4 E 5 B suppl. Wy. 5 post *γόνιμος* interpunctionem del. Hu., falso ⟨*καὶ*⟩ *ἡ μὲν* ci. Wy. 7 *μεθ᾽ ὁμ.* Steph. 8 *μετ᾽ ὀργῆς* def. Winck., *μετ᾽ ὀργὰς* Xyl. interpr., Steph. 9 *ἔτι* Steph. *ὅτι* EB 13 *ἀπαίδευτος* (cf. l. 12 *ἀγύμναστος*) ci. Po. probab. 15. 16 *δόξειεν* EB corr. Hu. *ἐπίσης* Kron. *ἐπὶ γῆς* EB 19 *ὑπερορᾶν* ci. Herw., sed cf. 541 d et Pap. Berol. (Berl. Klass. VII 1 v. 174), *περιφρονεῖν* c. gen. p. 372, 9 s.

γῆν δὲ κατ' οὐδὲν * * Ἀφροδίτην καλοῦντες ἅπτονταί τινος ὁμοιότητος· καὶ γὰρ χθονία καὶ οὐρανία καὶ μίξεως χώρα τοῦ ἀθανάτου πρὸς τὸ θνητόν, ἀδρανὴς δὲ καθ' ἑαυτὴν καὶ σκοτώδης ἡλίου μὴ προσλάμποντος, ὥσπερ Ἀφροδίτη μὴ παρόντος Ἔρωτος. ἐοικέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτῃ σελήνην ἥλιον δ' Ἔρωτι τῶν ἄλλων θεῶν μᾶλλον εἰκός ἐστιν, οὐ μὴν εἶναί γε παντάπασι τοὺς αὐτούς· οὐ γὰρ ψυχῇ σῶμα ταὐτὸν ἀλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἥλιον μὲν ὁρατὸν Ἔρωτα δὲ νοητόν. Εἰ δὲ μὴ δόξει πικρότερον λέγεσθαι, καὶ τἀναντία φαίη τις ἂν ἥλιον Ἔρωτι ποιεῖν· ἀποστρέφει γὰρ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ E τὴν διάνοιαν, χάριτι καὶ λαμπρότητι τῆς ὄψεως γοητεύων καὶ ἀναπείθων ἐν ἑαυτῷ καὶ περὶ αὐτὸν † αἰτεῖσθαι τά τ' ἄλλα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἑτέρωθι δὲ μηθέν·

'δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
⟨τοῦδ', ὅ τι τοῦτο στίλβει⟩ κατὰ γῆν',

ὡς Εὐριπίδης φησί (Hipp. 193 ss.),

'δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιότου',

μᾶλλον δὲ λήθην ὧν ὁ Ἔρως ἀνάμνησίς ἐστιν. ὥσπερ γὰρ εἰς φῶς πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀνεγρομένων ἐξοίχεται πάντα τῆς ψυχῆς τὰ καθ' ὕπνους φανέντα καὶ διαπέφευγεν, οὕτω τῶν γενομένων ἐνταῦθα καὶ μεταβαλόντων ἐκπλήττειν ἔοικε τὴν μνήμην καὶ φαρμάττειν τὴν διάνοιαν ὁ F ἥλιος, ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐκλανθανομένων ἐκείνων. καίτοι τό γ' ὕπαρ ὡς ἀληθῶς ἐκεῖ καὶ περὶ ἐκεῖνα

10 ss. Plat. Phaed. 81 b   13 ad verba cf. 719 a

1 lacunam indic. Bern., qui ⟨σελήνην δ'⟩ suppl. ⟨Ἀφροδίτῃ φαῖμεν ἂν ἐοικέναι, σελήνην δ'⟩ vel sim. Wil. ⟨Ἀφροδίτῃ συγχωροίην ἂν ἐοικέναι· μᾶλλον γὰρ οἱ τὴν σελήνην⟩ Po. 2 χθονία Keil coll. 416 e οἷα EB θεία Mez. 9 δόξειε ci. Wil. 13 αἰτεῖσθαι] κεῖσθαι vel διαιτᾶσθαι vel αἰωρεῖσθαι ci. Wy. 15 ἰόντες EB corr. Steph. 16 lac. 15 E 20 B suppl. Steph. 22 μεταβαλλ. EB corr. Steph. 25— p. 378, 1 τό om. B τῆς ψυ-

τῆς ψυχῆς ἐστι, δευρὶ δὲ . . . τῶν ἐνυπνίων ἀσπάζεται καὶ τέθηπε τὸ κάλλιστον καὶ θειότατον.

'ἀμφὶ δέ οἱ δολόεντα φιλόφρονα χεῦεν ὄνειρα,'

πᾶν ἐνταῦθα πειθομένῃ τὸ καλὸν εἶναι καὶ τίμιον, ἂν μὴ τύχῃ θείου καὶ σώφρονος Ἔρωτος ἰατροῦ καὶ σωτῆρος,
765 ⟨ὃς ἐνταῦθα μὲν⟩ διὰ σωμάτων ἀφικόμενος ἀγωγὸς | ἐπὶ
τὴν ἀλήθειαν, ἐξ Ἅιδου δ' εἰς 'τὸ ἀληθείας πεδίον', οὗ τὸ πολὺ καὶ καθαρὸν καὶ ἀψευδὲς ἵδρυται κάλλος, ἀσπάσασθαι καὶ συγγενέσθαι διὰ χρόνου ποθοῦντας ἐξαναφέρων καὶ ἀναπέμπων εὐμενὴς οἷον ἐν τελετῇ παρέστη μυσταγωγός. Ἐνταῦθα ⟨δὲ⟩ πάλιν πεμπομένων αὐτῇ μὲν οὐ πλησιάζει ψυχῇ καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ διὰ σώματος. ὡς δὲ γεωμέτραι παισὶν οὔπω δυναμένοις ἐφ' ἑαυτῶν τὰ νοητὰ μυηθῆναι τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀπαθοῦς οὐσίας εἴδη πλάττοντες ἁπτὰ καὶ ὁρατὰ μιμήματα σφαιρῶν καὶ κύβων καὶ δωδεκαέδρων προτείνουσιν, οὕτως
B ἡμῖν ὁ οὐράνιος Ἔρως ἔσοπτρα καλῶν καλά, θνητὰ μέν-
τοι θείων ⟨καὶ ἀπαθῶν⟩ παθητὰ καὶ νοητῶν αἰσθητὰ μηχανώμενος ἔν τε σχήμασι καὶ χρώμασι καὶ εἴδεσι νέων ὥρᾳ στίλβοντα δείκνυσι καὶ κινεῖ τὴν μνήμην ἀτρέμα διὰ τούτων ἀναφλεγομένην τὸ πρῶτον. ὅθεν διὰ σκαιότητας ἔνιοι φίλων καὶ οἰκείων σβεννύναι πειρώμενοι βίᾳ

---

1 393 d 433 d s. aliosque locos 3 Callim. Schneid. fr. anon. 381 6 cf. 382 f s. 7 cf. Plat. Phaedr. 248 b. 254 b Hubert, diss. p. 15 annot.

χῆς susp. Wil. lac. 8 E 10 B ⟨ἀφικομένη⟩ suppl. Hu. ⟨γενομένη ἡ ψυχὴ⟩ Re. ⟨ἀφικομένη ὄναρ ἐστίν, ἐν ᾧ τὸν ἥλιον ὡς⟩ Wy. 6 lac. 7 E 12 B et 8 ἐξ Ἅιδου καὶ τὸ EB 6 suppl. et 8 corr. Hu. (aut ὃς ἐνταῦθά τε et ἐξ Ἅιδου τ' εἰς τὸ) 6 ⟨καὶ ἡγεμόνος ὃς⟩ Amyot 11 δὲ add. et ante ἐνταῦθα interpunxit Winck. ⟨εἶτα τῶν⟩ ἐνταῦθα ci. Re. ἐνταῦθα ⟨γὰρ⟩ dub. Hu. 12 αὐτὴ — ψυχὴ EB corr. Mez. ἀλλ' ἢ ci. Bern. 18 θείων Wy. Herw. θεῶν EB κ. ἀπ. add. Bern. praeeunte Wy. (qui ci. παθητὰ ⟨ἀπαθῶν⟩) 21 σκαιότητας Hu. -ος EB -α vel ὑπὸ σκαιότητος Bern. 22 ⟨τῶν⟩ φίλων Re. πειρωμένων EB Po. corr. Re.

καὶ ἀλόγως τὸ πάθος οὐδὲν ἀπέλαυσαν αὐτοῦ χρηστὸν ἀλλ' ἢ καπνοῦ καὶ ταραχῆς ἐνέπλησαν ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἡδονὰς σκοτίους καὶ παρανόμους ῥυέντες ἀκλεῶς ἐμαράνθησαν. ὅσοι δὲ σώφρονι λογισμῷ μετ' αἰδοῦς οἷον ἀτεχνῶς πυρὸς ἀφεῖλον τὸ μανικόν, αὐγὴν δὲ καὶ φῶς ἀπέλιπον τῇ ψυχῇ μετὰ θερμότητος, οὐ σεισμόν, ὥς τις C *εἶπε, κινούσης ἐπὶ σπέρμα καὶ ὄλισθον ἀτόμων ὑπὸ λειότητος καὶ γαργαλισμοῦ θλιβομένων, διάχυσιν δὲ θαυμαστὴν καὶ γόνιμον ὥσπερ ἐν φυτῷ βλαστάνοντι καὶ τρεφομένῳ καὶ πόρους ἀνοίγουσαν εὐπειθείας καὶ φιλοφροσύνης, οὐκ ἂν εἴη πολὺς χρόνος, ἐν ᾧ τό τε σῶμα τὸ τῶν ἐρωμένων παρελθόντες ἔσω φέρονται καὶ ἅπτονται τοῦ ἤθους, † ἐκκαλούμενος τὰς ὄψεις καθορῶσι καὶ συγγίνονται διὰ λόγων πολλὰ καὶ πράξεων ἀλλήλοις, ἂν περίκομμα τοῦ καλοῦ καὶ εἴδωλον ἐν ταῖς διανοίαις ἔχωσιν· εἰ δὲ μή, χαίρειν ἐῶσι καὶ τρέπονται πρὸς ἑτέρους* D *ὥσπερ αἱ μέλιτται πολλὰ τῶν χλωρῶν καὶ ἀνθηρῶν μέλι δ' οὐκ ἐχόντων ἀπολιπόντες· ὅπου δ' ἂν ἔχωσιν ἴχνος τι τοῦ θείου καὶ ἀπορροὴν καὶ ὁμοιότητα σαίνουσαν, ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐνθουσιῶντες καὶ περιέποντες, εὐπαθοῦσι τῇ μνήμῃ καὶ ἀναλάμπουσι πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἐράσμιον ἀληθῶς καὶ μακάριον καὶ φίλιον ἅπασι καὶ ἀγαπητόν.'*

20. *Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίζοντες ἐοίκασι*

---

6 ss. 766 e 653 f Lucret. IV 1041 **10** 715 e **11** ss. 138 f cf. Max. Tyr. 25, 3 D. (XIX 3 Hob.)

---

3 σκότους E B corr. Basil. ἀκλεῶς Mez. ἀκλινῶς E B **6** ⟨ἐν⟩ τῇ Herw. **8** διάχυσιν Xyl. interpr., Re. διάλυσιν E B δ' ⟨ἐμποιούσης⟩ ci. Re., vix opus **11** εἴη Bern. ὁ E B ὁ χρ. πολ. dub. Po. **13** ἐκκλίνοντες τὰς ὄ., ⟨καὶ⟩ καθ. ci. Re. ἐκκεκαλυμμένοι ⟨τε⟩ τὰς ὄ. vel ⟨ὃ⟩ ἐκκεκαλ. τὰς ὄ. Wy. τ. ἤθους, ὃ κλειόμενοι — καθορῶσι, καὶ Po. probab. **14** ⟨τὰ⟩ πολλὰ Bern. **15** ἔχ.] ἕλωσιν vel εὕρωσιν ci. Wy., item l. 18 Bern. **19/21** σαίνουσιν — ⟨καὶ⟩ εὐπαθοῦσι dub. Hu. **20** περιέπ. Re. Kron. (coll. p. 152, 17) περισπῶντες E B

τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ᾄδειν ἐπικωμάζοντες, ὀλίγα δ' εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἁψαμένοις· ὧν
E ἓν ἐστι καὶ τὸ περὶ τῆς γενέσεως (Alcaei fr. 13 b I p. 393 D.)·

'δεινότατον θέων
⟨τὸν⟩ γέννατ' εὐπέδιλλος Ἶρις
χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα·'

εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί, λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀνθηρὸν γεγονέναι τὴν εἰκασίαν.' καὶ ὁ Δαφναῖος 'πρὸς τί γάρ' ἔφη 'ἕτερον;' 'ἀκούετ'' εἶπεν ὁ πατήρ· 'οὕτω γὰρ βιάζεται τὸ φαινόμενον λέγειν. ἀνάκλασις δή που τὸ περὶ τὴν ἶρίν ἐστι τῆς ὄψεως πάθος, ὅταν ἡσυχῇ νοτερῷ λείῳ δὲ καὶ μέτριον πάχος ἔχοντι προσπεσοῦσα νέφει τοῦ ἡλίου ψαύσῃ κατ' ἀνάκλασιν καὶ τὴν περὶ ἐκεῖνον αὐγὴν ὁρῶσα καὶ τὸ
F φῶς δόξαν ἡμῖν ἐνεργάσηται τοῦ φαντάσματος ὡς ἐν τῷ νέφει ὄντος. ταὐτὸ δὴ τὸ ἐρωτικὸν μηχάνημα καὶ σόφισμα περὶ τὰς εὐφυεῖς καὶ φιλοκάλους ψυχάς· ἀνάκλασιν ποιεῖ τῆς μνήμης ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα φαινομένων καὶ προσαγορευομένων καλῶν εἰς τὸ θεῖον καὶ ἐράσμιον καὶ μακάριον ὡς ἀληθῶς ἐκεῖνο καὶ θαυμάσιον καλόν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ μὲν ἐν παισὶ καὶ γυναιξὶν ὥσπερ ἐν κατόπτροις εἴδωλον αὐτοῦ φανταζόμενον διώκοντες καὶ ψηλαφῶν-
766 τες | οὐδὲν ἡδονῆς μεμιγμένης λύπῃ δύνανται λαβεῖν βεβαιότερον· ἀλλ' οὗτος ἔοικεν ὁ τοῦ Ἰξίονος ἴλιγγος εἶναι καὶ πλάνος, ἐν νέφεσι κενὸν ὥσπερ σκιαῖς θηρωμένου τὸ

---

12 s. 358 f 894 c. d 921 a 19 ss. 766 e 1002 e cf. Plat. Conv. 210 s. et Jahn-Usen. Testim. LXI—LXVIII aliosque locos 20 944 e

---

5 θειῶν EB corr. Xyl. (θεῶν), Bergk 6 γείνατο EB ⟨τὸν⟩ γέννατ' Bergk εὐπέδιλος EB corr. Ahrens 7 μίγ. Porson μιχθεῖσα EB 14 πάχος Steph. πάθος EB 16. 17 ἐντὸς νέφους ci. Doe. 17 ταὐτὸ Po. τοῦτο EB οὕτω (sine interpunct. post ψυχάς) Hu. 25 Ἰξ. Winck. πλείονος EB 26 σκιὰς ci. Re. θηρωμένους EB corr. Re.

ποθούμενον· ὥσπερ οἱ παῖδες προθυμούμενοι τὴν ἶριν ἑλεῖν τοῖν χεροῖν, ἑλκόμενοι πρὸς τὸ φαινόμενον. εὐφυοῦς δ' ἐραστοῦ καὶ σώφρονος ἄλλος τρόπος· ἐκεῖ γὰρ ἀνακλᾶται πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοητὸν καλόν· ὁρατοῦ δὲ σώματος ἐντυχὼν κάλλει καὶ χρώμενος οἷον ὀργάνῳ τινὶ τῆς μνήμης ἀσπάζεται καὶ ἀγαπᾷ, καὶ συνὼν καὶ γεγηθὼς ἔτι μᾶλλον ἐκφλέγεται τὴν διάνοιαν. Καὶ οὔτε μετὰ σωμάτων ὄντες ἐνταῦθα τουτὶ τὸ φῶς ἐπιποθοῦντες κάθηνται καὶ θαυμάζοντες, οὔτ' ἐκεῖ γενόμενοι μετὰ τὴν τελευτὴν B δεῦρο πάλιν στρεφόμενοι καὶ δραπετεύοντες ἐν θύραις νεογάμων καὶ δωματίοις κυλινδοῦνται, δυσόνειρα φαντασμάτια φιληδόνων καὶ φιλοσωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οὐ δικαίως ἐρωτικῶν προσαγορευομένων. ὁ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρωτικὸς ἐκεῖ γενόμενος καὶ τοῖς καλοῖς ὁμιλήσας, ᾗ θέμις, ἐπτέρωται καὶ κατωργίασται καὶ διατελεῖ περὶ τὸν αὐτοῦ θεὸν ἄνω χορεύων καὶ συμπεριπολῶν, ἄχρις οὗ πάλιν εἰς τοὺς Σελήνης καὶ Ἀφροδίτης λειμῶνας ἐλθὼν καὶ καταδαρθὼν ἑτέρας ἄρχηται γενέσεως.'

'Ἀλλὰ ταῦτα μέν' ἔφη 'μείζονας ἔχει τῶν παρόντων λόγων ὑποθέσεις. τῷ δ' Ἔρωτι καὶ τοῦτο καθάπερ τοῖς C ἄλλοις θεοῖς 'ἔνεστιν' ὡς Εὐριπίδης (Hipp. 7 s.) φησί 'τιμωμένῳ χαίρειν ἀνθρώπων ὕπο' καὶ τοὐναντίον· εὐμενέστατος γάρ ἐστι τοῖς δεχομένοις ἐμμελῶς αὐτὸν βαρὺς δὲ τοῖς ἀπαυθαδισαμένοις. οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ Ξένιος οὔτε γονέων ἀρὰς ὁ Γενέθλιος οὕτω διώκει καὶ μέτεισι ταχέως ὡς ἐρασταῖς ἀγνωμονηθεῖσιν ὁ Ἔρως ὀξὺς ὑπακούει, τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ὑπερηφάνων

4 s. Max. Tyr. 27, 8 D. (XXI 8 g Hob.) 11 Plat. Phaed. 81 d 14 ss. Plat. Phaedr. 249 a. d 250 b—252 d 16 cf. 745 e 17 s. Norden, Vergils Aen. l. VI² p. 26 annot. 1

2 τοῖν χ. Doe. coll. p. 64, 19 s. ταῖν χ. E ταῖς χερσὶν B 9 γεν. Hu. γιν. EB 15 κατωργίαται B 16 αὐτοῦ Wy. αὐτὸν EB
24 ἀπανθισαμένοις (α supra ι) E ἀπανθαδιαζομένοις B corr. Winck. 25 οὕτως E 26 ὡς Basil. καὶ EB

κολαστής. τί γὰρ ἂν λέγοι τις Εὐξύνθετον καὶ Λευκοκόμαν;
τί δὲ τὴν ἐν Κύπρῳ Παρακύπτουσαν ἔτι νῦν προσαγο-
ρευομένην; ἀλλὰ τὴν Γοργοῦς ἴσως ποινὴν οὐκ ἀκηκόατε
D *τῆς Κρήσσης, παραπλήσια τῇ Παρακυπτούσῃ παθού-*
σης· πλὴν ἐκείνη μὲν ἀπελιθώθη παρακύψασα τὸν ἐρα-
στὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον· τῆς δὲ Γοργοῦς Ἄσανδρός τις
ἠράσθη, νέος ἐπιεικὴς καὶ γένει λαμπρός· ἐκ δὲ λαμπρῶν
εἰς ταπεινὰ πράγματα καὶ εὐτελῆ ἀφιγμένος, ὅμως αὐτὸν
οὐδενὸς ἀπηξιοῦτο, ἀλλὰ τὴν Γοργώ, διὰ πλοῦτον ὡς
ἔοικε περιμάχητον οὖσαν καὶ πολυμνήστευτον, ᾔτει γυ-
ναῖκα συγγενὴς ὤν, πολλοὺς ἔχων καὶ ἀγαθοὺς συνερῶντας
αὐτῷ, πάντας δὲ τοὺς περὶ τὴν κόρην ἐπιτρόπους καὶ
οἰκείους πεπεικὼς *
* *

21. *Ἔτι τοίνυν ἃς λέγουσιν αἰτίας καὶ γενέσεις Ἔρω-*
E *τος, ἴδιαι μὲν οὐδετέρου γένους εἰσὶ κοιναὶ δ' ἀμφοτέρων.*
καὶ γὰρ εἴδωλα δήπουθεν ἐνδυόμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ

---

1 s. Strab. X 4, 12 p. 478 (= Theophr. fr. 113 Wi.) Rohde, Roman p. 81 2 *Παρακ.*: Antonin. Liber. Metam. 39 Rohde, Roman p. 79 3 *Γοργ.*: Rohde, Roman p. 81

---

1. 2 *Λευκοκόμαν; τί δὲ τὴν* Rohde *Λευκομάντιδα τὴν* E B 8 *εὐτελῆ* B susp. Wil., fort. suppl. e coniectura (hiatus!); eius loco lac. 7—8 E cf. p. 383, 6 *εὐτέλειαν* ci. Bern. 9 *ἀπηξίου* dub. ci. Bern. 13 Lac. indic. Turn. Relata erant haec (Hubert, diss. p. 18—20): Pater fabella de Gorgone finita, ut gymnasiarchas ceterosque, qui amori Ismenodorae resistunt, lite composita a dei ira tueatur, cum amicis ad oppidum proficiscitur (cf. 771 d). In itinere Zeuxippus aliorum (scil. Epicureorum: Aug. Mayer) auctoritate usus (cf. 767 c) negat amore homines ad verum bonumque efferri: immo ad petulantiam deduci coniuges multos atque re venerea prohiberi ab amicitia et virtute (cf. etiam 769 e). Tum pater primum ostendit hoc impetu puerilem Amorem non minus peti quam nuptialem, communemque esse utriusque hanc causam (cf. 767 c). (Deinde a 767 c progreditur ad refutationem Zeuxippi, cum ostendat neque hunc neque illum Amorem esse libidinem incompositam.)

διατρέχοντα κινεῖν καὶ γαργαλίζειν τὸν ὄγκον εἰς σπέρμα συνολισθαίνοντα τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς οὐ δυνατὸν μὲν ἀπὸ παίδων, [ἀ]δυνατὸν δ' ἀπὸ γυναικῶν; καὶ τὰς καλὰς ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεις † καλοῦμεν ἡμεῖς ἐπὶ τὸ θεῖον καὶ ἀληθινὸν καὶ Ὀλύμπιον ἐκεῖνο κάλλος, αἷς ψυχὴ πτεροῦται, . . τί . . . κωλύει γίνεσθαι μὲν ἀπὸ παίδων καὶ ἀπὸ νεανίσκων, γίνεσθαι δ' ἀπὸ παρθένων καὶ γυναικῶν, ὅταν ἦθος ἁγνὸν καὶ κόσμιον ἐν ὥρᾳ καὶ χάριτι μορφῆς διαφανὲς γένηται, καθάπερ ὄρθιον ὑπό- F δημα δείκνυσι ποδὸς εὐφυΐαν, ὡς Ἀρίστων (St. V. Fr. I 390) ἔλεγεν· ⟨ἢ⟩ ὅταν ἐν εἴδεσι καλοῖς καὶ καθαροῖς σώμασιν ἴχνη λαμπρᾶς κείμενα ψυχῆς ὀρθὰ καὶ ἄθρυπτα κατίδωσιν οἱ δεινοὶ τῶν τοιούτων αἰσθάνεσθαι; οὐ γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος ἐρωτηθεὶς εἰ (Tr. ad. 355, Com. adesp. 360)

'πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρρενα' |

καὶ ἀποκρινάμενος 767

'ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος,'

ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι τῆς ἐπιθυμίας, ὁ δὲ φιλό-

---

1 765 c 905 a Epicur. fr. 311 Us. al. Lucret. IV 1030 ss. Hubert, diss. p. 89 s. 4 765 f 12 750 d St. V. Fr. III 716. 719 = Plut. 1072 f 15—17 34 a

---

1 τὸν ὄγκον] sc. acervum atomorum per corpus hominis dispersarum 2 τοῖς ἄλλοις]sc. τοῖς τῶν εἰδώλων σχημ. sive ἀτόμοις; ἄλλοις igitur non mutandum cum ποικίλοις vel sim. quae coniecerunt (Hubert, diss. p. 90) 3 ἀδύνατον δὲ EB corr. et signum interrogationis (ut v. 13) pos. Leonardos 4 καλούσας ἡμᾶς ci. Patzig ⟨ἀνα⟩καλουμένας ἡμᾶς Hu. ⟨αἷς ἀνα⟩καλούμεθ' ἡμεῖς dub. Wil. ⟨ἀνα⟩κλωμένας ἐπὶ τὸ θ. coll. 765 e Kron. 6 lac. 1—2 τί lac. 2 E τί οὖν B (cf. p. 382, 8) τί ⟨δὴ⟩ Patzig τί ⟨ἂν⟩ κωλύοι Bern. 11 add. Bern. Ha, sed nonne 8 ὅταν — 11 ἔλεγεν et 11 ὅταν — 13 αἰσθάνεσθαι (atque sim. 4 καλ. ἡμ. — 5 κάλλος et 6 αἷς ψ. πτερ.) sint duae formae eiusdem sententiae, in scripto nondum absoluto ab auctore temptaminis causa positae (cf. v. Arnim, Dio v. Prusa p. 170), dubitare videtur Wil. 12 λαμπρᾶς κείμ. Kron. λαμπρὰ καὶ (i. e. ϛ) κείμ. EB λαμπρὰ καὶ σημεῖα ψ. ὀ. Leonardos, Hu. ἄθρ. Steph. θρυπτὰ EB 15 τὰ ἄρρενα EB τἄρσενα Nauck

*καλος καὶ γενναῖος οὐ πρὸς τὸ καλὸν οὐδὲ τὴν εὐφυΐαν
ἀλλὰ μορίων διαφορὰς ποιεῖται τοὺς ἔρωτας· καὶ φίλιππος
μὲν ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον ἀσπάζεται τοῦ Ποδάργου τὴν
εὐφυΐαν [ἢ] ‘Αἴθης τῆς Ἀγαμεμνονέης’* (Ψ 295), *καὶ
θηρατικὸς οὐ τοῖς ἄρρεσι χαίρει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρήσ-
σας τρέφει καὶ Λακαίνας σκύλακας, ὁ δὲ φιλόκαλος καὶ
φιλάνθρωπος οὐχ ὁμαλός ἐστιν οὐδ’ ὅμοιος ἀμφοτέροις
τοῖς γένεσιν, ἀλλ’ ὥσπερ ἱματίων οἰόμενος εἶναι διαφορὰς*
B *ἐρώτων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν. καίτοι τήν γ’ ὥραν ‘ἄν-
θος ἀρετῆς’ εἶναι λέγουσι* (St. V. Fr. III 718), *μὴ φάναι
δ’ ἀνθεῖν τὸ θῆλυ μηδὲ ποιεῖν ἔμφασιν εὐφυΐας πρὸς ἀρε-
τὴν ἄτοπόν ἐστι· καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε* (fr. 243)

*‘νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη.’*

*πότερον οὖν ἰταμοῦ μὲν ἤθους καὶ ἀκολάστου καὶ διε-
φθορότος σημεῖα τοῖς εἴδεσι τῶν γυναικῶν ἐπιτρέχει,
κοσμίου δὲ καὶ σώφρονος οὐδὲν ἔπεστι τῇ μορφῇ φέγγος,
⟨ἢ⟩ πολλὰ μὲν ἔπεστι καὶ συνεπιφαίνεται, κινεῖ δ’ οὐθὲν
οὐδὲ προσκαλεῖται τὸν ἔρωτα; οὐδέτερον γὰρ εὔλογον
οὐδ’ ἀληθές.’*

C *‘Ἀλλὰ κοινῶς ὥσπερ δέδεικται τοῖς γένεσι πάντων
ὑπαρχόντων, ὥσπερ κοινοῦ συστάντος ⟨αὐτοῖς τοῦ ἀγῶ-*

---

10 s. 1073 b St. V. Fr. III 716 Max. Tyr. 25, 2 fin. D. (XIX 2 p. q Hob.) **13** 81 d

---

4 *η* suprascr. in E del. et *Αἴθης τῆς Ἀγαμεμνονέης* scr. Hu. *Αἴθην τὴν -ην* E B *τοῦ Π. τῆς εὐφυίας* [*ἢ*] *Αἴθην τὴν -ην* ci. C. Fuhr, sed ad virtutes generis muliebris hae sententiae spectant, ergo *εὐφυΐα* cum *Αἴθῃ* coniungendum vid. **6** s. *ὁ δὲ κτλ.* illi *οὐ* p. 383, 13 subiungenda; si non, l. 9 post *ἀνδρῶν* signum interrog. ponendum **8** *ἀλλ’* delendum? Wil. *οἴεται δεῖν εἶναι* ci. Ha. **9** *ἐρώντων* E B corr. Re. *ἀρετῶν* dub. Wil. *γυναικείων κ. ἀνδρείων* dub. Re. **18** add. Mez. **19** *προκαλ.* ci. Contus, dub. Re. **21** *κοινῶν* ci. Re. probab. **22** *κοινοῦ* Re. *κ* lac. 1—2 *οῦ* E *κ*|*νοῦ* B lac. 15 E 10 B *ἀγῶνος* suppl. Madv. *τοῦ ἀγ.* Bern. *αὐτοῖς τ. ἀ.* Hu.

νος⟩, ὦ Δαφναῖε, πρὸς ἐκείνους μαχώμεθα τοὺς λόγους,
οὓς ὁ Ζεύξιππος ἀρτίως διῆλθεν, ἐπιθυμίᾳ τὸν Ἔρωτα
ταὐτὸ ποιῶν ἀκαταστάτῳ καὶ πρὸς τὸ ἀκόλαστον ἐκφε-
ρούσῃ τὴν ψυχήν, οὐκ αὐτὸς οὕτω πεπεισμένος ἀκηκοὼς
δὲ πολλάκις ἀνδρῶν δυσκόλων καὶ ἀνεράστων· ⟨ὧν⟩ οἳ
μὲν ἄθλια γύναια προικιδίοις ἐφελκόμενοι μετὰ χρημά-
των εἰς οἰκονομίαν καὶ λογισμοὺς ἐμβάλλοντες ἀνελευ-
θέρους, ζυγομαχοῦντες ὁσημέραι διὰ χειρὸς ἔχουσιν· οἱ
δὲ παίδων δεόμενοι μᾶλλον ἢ γυναικῶν, ὥσπερ οἱ τέττιγες D
εἰς σκίλλαν ἤ τι τοιοῦτο τὴν γονὴν ἀφιᾶσιν, οὕτω διὰ
τάχους οἷς ἔτυχε σώμασιν ἐναπογεννήσαντες καὶ καρπὸν
ἀράμενοι χαίρειν ἐῶσιν ἤδη τὸν γάμον, ἢ μένοντος οὐ
φροντίζουσιν οὐδ' ἀξιοῦσιν ἐρᾶν οὐδ' ἐρᾶσθαι. στέργε-
σθαι δὲ καὶ στέργειν ἑνί μοι δοκεῖ γράμματι τοῦ στέγειν
παραλλάττον εὐθὺς ἐμφαίνειν τὴν ὑπὸ χρόνου καὶ συνη-
θείας ἀνάγκῃ μεμιγμένην εὔνοιαν. Ὧι δ' ἂν Ἔρως
ἐπισκήψῃ . . . καὶ ἐπιπνεύσῃ, πρῶτον μὲν ἐκ τῆς Πλατωνι-
κῆς πόλεως (Rep. V 462 c) 'τὸ ἐμὸν' ἕξει καὶ 'τὸ οὐκ ἐμόν'·
οὐ γὰρ ἁπλῶς 'κοινὰ τὰ φίλων' ⟨οὐδὲ πάντων⟩ ἀλλ' οἳ
τοῖς σώμασιν ὁριζόμενοι τὰς ψυχὰς βίᾳ συνάγουσι καὶ E
συντήκουσι, μήτε βουλόμενοι δύ' εἶναι μήτε νομίζοντες.
Ἔπειτα σωφροσύνη πρὸς ἀλλήλους, ἧς μάλιστα δεῖται γά-

2 ἐπ. τ. Ἔρ.: cf. Max. Tyr. 27, 4 D. (XXI 4 a Hob.) 3 s. Epicur. fr. 574. 483 9 s. Plat. Conv. 191 c, sim. Lucian. Amores 20 p. 420 10 s. Epicur. fr. 19 16 448 e 18 140 d (Stob. IV 582 H.) 484 b 19 cf. 644 c 743 e al. 20 s. 156 c 769 a Plat. Conv. 192 e Muson.[1] p. 67 s. H. Praechter, Hierokles d. St. p. 78

1 μαχόμεθα E B corr. Amyot Wy. 2 ὁ om. B 4 οὕτως E 5 add. Mez. 6 ἐφελκόμενα E B corr. Re. Ha. 10 τοιοῦτον E 13 s. ἐρᾶσθαι, στέργεσθαι — στέργειν, ⟨δ⟩ ἑνὶ ci. Wy. 17 lac. 5 E 3 B ⟨τε⟩ suppl. Bern. ⟨τ' ἀληθῶς⟩ vel sim. Hu. 18 ⟨οὐχ⟩ ἕξει edd. inde ab Steph., eiecit Wil. 19 lac. 11 E 12 B suppl. Winck. coll. 88 b, cf. 22 b οἳ Amyot ἢ E B; elegantius Po.: ⟨καὶ ἐρώντων⟩, ἀλλ' ἢ 20 ὁριζ. susp. Wil., qui mavult 'coniuncti' συνάγουσι B συναγ lac. 2—3 ουσι E συναγείρ. ci. Treu συνάπτ. Bern. συναρ⟨μόζ⟩ουσι Hu.

μος, ἡ μὲν ἔξωθεν καὶ νόμων . . . πλέον ἔχουσα τοῦ ἑκουσίου τὸ βεβιασμένον ὑπ' αἰσχύνης καὶ φόβων,

'πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα' (Soph. fr. 785),

διὰ χειρός ἐστιν ἀεὶ τοῖς συνοῦσιν· Ἔρωτι δ' ἐγκρατείας τοσοῦτον καὶ κόσμου καὶ πίστεως μέτεστιν, ὥστε, κἂν ἀκολάστου ποτὲ θίγῃ ψυχῆς, ἀπέστρεψε τῶν ἄλλων ἐραστῶν, ἐκκόψας δὲ τὸ θράσος καὶ κατακλάσας τὸ σοβαρὸν καὶ ἀνάγωγον, ἐμβαλὼν ⟨δ'⟩ αἰδῶ καὶ σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν καὶ σχῆμα περιθεὶς κόσμιον, ἑνὸς ἐπήκοον ἐποίησεν.
F *ἴστε δήπουθεν ἀκοῇ Λαΐδα τὴν ἀοίδιμον ἐκείνην καὶ πολυήρατον, ὡς ἐπέφλεγε πόθῳ τὴν Ἑλλάδα, μᾶλλον δὲ ταῖς δυσὶν ἦν περιμάχητος θαλάσσαις· ἐπεὶ δ' Ἔρως ἔθιγεν αὐτῆς Ἱππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, τὸν 'ὕδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον'* (Eur. fr. 1084) *καὶ ἀποδρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα . . . μέγαν στρα-*
768 *τὸν ᾤχετο κοσμίως· | ἐκεῖ δ' αὐτὴν αἱ γυναῖκες ὑπὸ φθόνου καὶ ζήλου διὰ τὸ κάλλος εἰς ἱερὸν Ἀφροδίτης προαγαγοῦσαι κατέλευσαν καὶ διέφθειραν· ὅθεν ὡς ἔοικεν ἔτι νῦν τὸ ἱερὸν 'Ἀφροδίτης ἀνδροφόνου' καλοῦσιν. ἴσμεν δὲ καὶ θεραπαινίδια δεσποτῶν φεύγοντα συνουσίας καὶ βασιλίδων ὑπερορῶντας ἰδιώτας, ὅταν Ἔρωτα δεσπότην ἐν ψυχῇ κτήσωνται· καθάπερ γὰρ ἐν Ῥώμῃ φασὶ τοῦ καλου⟨μένου⟩ δικτάτωρος ἀναγορευθέντος ἀποτίθεσθαι τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ἔχοντας, οὕτως, οἷς ἂν Ἔρως κύριος ἐγγένηται, τῶν ἄλλων δεσποτῶν καὶ ἀρχόντων ἐλεύθεροι*

---

2 752 d **3** v. Alex. 7 **13** ss. Paus. II 2,5 Athen. XIII 589 a. b Hellad. in Phot. Bibl. p. 533 s. Bekker Schol. Aristoph. Plut. 179

---

1 lac. 4 E 6 B *κἂν νόμων ⟨οὐ φύσει⟩* ci. Bern. *νόμων ⟨ἕνεκα⟩* (coll. 752 a *διὰ τὸν νόμον*) Hu. *νόμων ⟨ὑπήκοος⟩* Po. **2** *φόβου* ci. Re. **3** *ἔργων* E B corr. Steph. **8** *ἐμβάλλων* E B corr. Ald. Basil. add. Hu. **15** *ἀποδράσασα* B lac. 20 E 22 B *⟨τὸν⟩* ci. Ha. *⟨πολὺν ὅμιλον καὶ τῶν ἑταιρῶν τὸν⟩* Bern. Signum lac. post *κοσμίως* ponendum cens. Wy. **20** *δὲ* Hu. *δὴ* E B **22. 23** *καλοῦ* E B corr. Xyl.

καὶ ἄφετοι καθάπερ ἱερόδουλοι διατελοῦσιν. Ἡ δὲ γενναία γυνὴ πρὸς ἄνδρα νόμιμον συγκραθεῖσα δι' Ἔρωτος B ἄρκτων ἂν ὑπομείνειε καὶ δρακόντων περιβολὰς μᾶλλον ἢ ψαῦσιν ἀνδρὸς ἀλλοτρίου καὶ συγκατάκλισιν. (22.) ἀφθονίας δὲ παραδειγμάτων οὔσης πρός γ' ὑμᾶς τοὺς ὁμοχώρους τοῦ θεοῦ καὶ θιασώτας, ὅμως τὸ περὶ Κάμμαν οὐκ ἄξιόν ἐστι τὴν Γαλατικὴν παρελθεῖν. ταύτης γὰρ ἐκπρεπεστάτης τὴν ὄψιν γενομένης, Σινάτῳ δὲ τῷ τετράρχῃ γαμηθείσης, Σινόριξ ἐρασθεὶς δυνατώτατος Γαλατῶν ἀπέκτεινε τὸν Σινάτον, ὡς οὔτε βιάσασθαι δυνάμενος οὔτε πεῖσαι τὴν ἄνθρωπον ἐκείνου ζῶντος. ἦν δὲ τῇ Κάμμῃ καταφυγὴ καὶ παραμυθία τοῦ πάθους ἱερωσύνη πατρῷος Ἀρτέμιδος· καὶ τὰ πολλὰ παρὰ τῇ θεῷ C διέτριβεν, οὐδένα προσιεμένη, μνωμένων πολλῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν αὐτήν. τοῦ μέντοι Σινόριγος τολμήσαντος ἐντυχεῖν περὶ γάμου, τὴν πεῖραν οὐκ ἔφυγεν οὐδ' ἐμέμψατο περὶ τῶν γεγονότων, ὡς δι' εὔνοιαν αὐτῆς καὶ πόθον οὐκ ἄλλῃ τινὶ μοχθηρίᾳ προαχθέντος τοῦ Σινόριγος. ἧκεν οὖν πιστεύσας ἐκεῖνος καὶ ᾔτει τὸν γάμον· ἡ δ' ἀπήντησε καὶ δεξιωσαμένη καὶ προσαγαγοῦσα τῷ βωμῷ τῆς θεᾶς ἔσπεισεν ἐκ φιάλης μελίκρατον, ὡς ἔοικε, πεφαρμακωμένον· εἶθ' ὅσον ἥμισυ μέρος αὐτὴ προεκπιοῦσα παρέδωκε τῷ Γαλάτῃ τὸ λοιπόν· ὡς δ' εἶδεν ἐκ- D πεπωκότα, λαμπρὸν ἀνωλόλυξε καὶ φθεγξαμένη τοὔνομα τοῦ τεθνεῶτος 'ταύτην' εἶπεν 'ἐγὼ τὴν ἡμέραν, ὦ φίλτατ' ἄνερ, προσμένουσα σοῦ χωρὶς ἔζων ἀνιαρῶς· νῦν δὲ κόμισαί με χαίρων· ἠμυνάμην γὰρ ὑπὲρ σοῦ τὸν κάκιστον ἀνθρώπων, σοὶ μὲν βίου τούτῳ δὲ θανάτου κοινωνὸς

6 ss. 257 e—258 c Polyaen. 8, 39 Rohde, D. gr. Roman[3] p. 590

5.6 ὁμοχώρους E B def. ('Thespienses') Wil. ὁμοχόρους Schott 6 (et l. 12. p. 388, 2) Κάμμαν Xyl. coll. 257 e κάμιμαν E B 10 Σινᾶτον Bern., cf. 257 e 22 πεφαρμαγμένον (ut 258 b) ci. Bern. -μακευμένον Wil.

ἡδέως γενομένη.᾽ ὁ μὲν οὖν Σινόριξ ἐν φορείῳ κομιζόμενος μετὰ μικρὸν ἐτελεύτησεν, ἡ δὲ Κάμμα τὴν ἡμέραν ἐπιβιώσασα καὶ τὴν νύκτα λέγεται μάλ᾽ εὐθαρσῶς καὶ ἱλαρῶς ἀποθανεῖν.᾽

23. Πολλῶν δὲ τοιούτων γεγονότων καὶ παρ᾽ ἡμῖν καὶ
E παρὰ τοῖς βαρβάροις, τίς ⟨ἂν⟩ ἀνάσχοιτο τῶν τὴν Ἀφροδίτην λοιδορούντων, ὡς Ἔρωτι προσθεμένη καὶ παροῦσα κωλύει φιλίαν γενέσθαι; τὴν μὲν πρὸς ἄρρεν᾽ ἄρρενος ὁμιλίαν, μᾶλλον δ᾽ ἀκρασίαν καὶ ἐπιπήδησιν, εἴποι τις ἂν ἐννοήσας

'ὕβρις τάδ᾽ οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται' (Tr. adesp. 409).

διὸ τοὺς μὲν ἡδομένους τῷ πάσχειν εἰς τὸ χείριστον τιθέμενοι γένος κακίας οὔτε πίστεως μοῖραν οὔτ᾽ αἰδοῦς οὔτε φιλίας νέμομεν, ἀλλ᾽ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὸν Σοφοκλέα (fr. 779)

'φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι
[καὶ] χαίρουσιν, οἱ δ᾽ ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν.'

ὅσοι δὲ μὴ κακοὶ πεφυκότες ἐξηπατήθησαν ἢ κατεβιά-
F σθησαν ἐνδοῦναι καὶ παρασχεῖν ἑαυτούς, οὐδένα μᾶλλον ἀνθρώπων ἢ τοὺς διαθέντας ὑφορώμενοι καὶ μισοῦντες διατελοῦσι καὶ πικρῶς ἀμύνονται καιροῦ παραδόντος· Ἀρχέλαόν τε γὰρ ἀπέκτεινε Κρατέας ἐρώμενος γεγονώς, καὶ τὸν Φεραῖον Ἀλέξανδρον Πυθόλαος· Περίανδρος δ᾽ ὁ Ἀμβρακιωτῶν τύραννος ἠρώτα τὸν ἐρώμενον εἰ μήπω κυεῖ, κἀκεῖνος παροξυνθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἀλλὰ γυ-
769 ναιξί γε ⟨καὶ⟩ γαμέταις | ἀρχαὶ ταῦτα φιλίας, ὥσπερ

14 94 c. d 20 Plat. Alcib. II 141 d (Ael. v. h. 8, 9) Aristot. Pol. 1311 b 8 Diodor. 14, 37 21 v. Pelop. 35 Xenoph. Hell. VI 4, 35 ss. Diodor. 16, 14 21 s. Aristot. Pol. 1311 a 39 s. Max. Tyr. 24, 1 D. (XVIII 1 e. f Hob.)

6 add. Kock Madv. 8 μὲν ⟨οὖν⟩ vel ⟨γὰρ⟩ (sim. Re.) add. Wy. Bern., vix opus (cf. e. g. p. 392, 19), ad μὲν respondet l. 23 ἀλλὰ 10 οὐχὶ Meineke οὐχ ἡ EB 13 κατὰ Basil. καὶ EB 15 del. Xyl. 20 Κρατεύας Basil. (cf. Ael.) 21 Πειθόλ. Wil. 23 κυεῖ Hu. (cf. p. 392, 5. 394, 26) κύει EB edd. ἀλλὰ Steph. ἅμα EB 24 γε Re. τε EB add. et γαμέταις pro γαμεταῖς scr. Hu.

ἱερῶν μεγάλων κοινωνήματα. καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μικρόν, ἡ δ' ἀπὸ ταύτης ἀναβλαστάνουσα καθ' ἡμέραν τιμὴ καὶ χάρις καὶ ἀγάπησις ἀλλήλων καὶ πίστις οὔτε Δελφοὺς ἐλέγχει ληροῦντας, ὅτι τὴν Ἀφροδίτην 'Ἅρμα' καλοῦσιν, οὔθ' Ὅμηρον 'φιλότητα' τὴν τοιαύτην προσαγορεύοντα συνουσίαν· τόν τε Σόλωνα μαρτυρεῖ γεγονέναι τῶν γαμικῶν ἐμπειρότατον νομοθέτην, κελεύσαντα μὴ ἔλαττον ἢ τρὶς κατὰ μῆνα τῇ γαμετῇ πλησιάζειν, οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα ⟨δή⟩πουθεν, ἀλλ' ὥσπερ αἱ πόλεις διὰ χρόνου σπονδὰς ἀνανεοῦνται πρὸς ἀλλήλας, οὕτως ἄρα βουλόμενον ἀνανεοῦ- B σθαι τὸν γάμον ἐκ τῶν ἑκάστοτε συλλεγομένων † σχημάτων ἐν τῇ τοιαύτῃ φιλοφροσύνῃ. 'ἀλλὰ πολλὰ φαῦλα καὶ μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων·' τί δ' οὐχὶ πλείονα τῶν παιδικῶν;

† 'οἰκειότητος ἐμβλέπων ὠλίσθανον.'
'ἀγένειος ἁπαλὸς καὶ νεανίας καλός·'
'ἐμφύντ' ἀποθανεῖν κἀπιγράμματος τυχεῖν.'
(Com. adesp. 222—224)

ἀλλ' ὥσπερ τοῦτο παιδομανία, ⟨οὕτως ἐκεῖνο γυναικομανία⟩ τὸ πάθος, οὐδέτερον δ' Ἔρως ἐστίν. Ἄτοπον οὖν τὸ γυναιξὶν ἀρετῆς φάναι μηδαμῇ μετεῖναι· τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ σωφροσύνης καὶ συνέσεως αὐτῶν, ἔτι

---

2 s. 750 e 767 e 156 c 6—12 v. Sol. 20 8 s. 143 d

---

1 τὸ ⟨μὲν⟩ τῆς Re. 9 δήπουθεν Leonardos (δήποθεν iam Xyl.) ποθεν E πόθεν B 10 βουλόμενοι E B corr. Re. (-νος Xyl.) 11 ὀχλημάτων ci. Bern. σχισμάτων G. Hermann ἐγκλημάτων Apelt Po. probab. 13 γυναικείων Mez. cf. p. 393, 6 γυναικῶν E B cf. p. 384, 9 def. Winck. Duebn. ἐρώντων B 15 οἰκειότητα δ' G. Hermann οἰκεῖον ἦθος ci. Bern., qui cft. 750 e (?) et de sententia 680 e 17 ἐνφύντα E B corr. Steph. G. Hermann καὶ ἐπιγρ. E B corr. G. Hermann 19. 20 add. Bern. praeeunte Re. 21 μηδαμῇ Bern. (-μῶς Wil.) μηδ' ἄλλης E B 21. 22 τί δεῖ λέγειν; περὶ δὲ σωφρ. E B corr. Winck. τί ⟨γὰρ⟩ δεῖ λέγειν περὶ [δὲ] σωφρ. Mez. Wy. l. 20 — p. 390, 5 Ἄτοπον οὖν τὸ . . . φάναι μηδ' ἄλλης μετεῖναι

δὲ πίστεως καὶ δικαιοσύνης, ὅπου καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ
C θαρραλέον καὶ τὸ μεγαλόψυχον ἐν πολλαῖς ἐπιφανὲς γέ-
γονε † δὲ πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἢ
ψέγοντας εἰς μόνην φιλίαν ἀνάρμοστον ἀποφαίνειν, παν-
τάπασι δεινόν. καὶ γὰρ φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι, καὶ τὸ
στερκτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς, ὥσπερ εὐφυὴς χώρα καὶ δεκ-
τικὴ φιλίας, οὔτε πειθοῦς οὔτε χαρίτων ἄμοιρον ὑπόκει-
ται. καθάπερ δὲ λόγῳ ποίησις ἡδύσματα μέλη καὶ μέτρα
καὶ ῥυθμοὺς ἐφαρμόσασα καὶ τὸ παιδεῦον αὐτοῦ κινητι-
κώτερον ἐποίησε καὶ τὸ βλάπτον ἀφυλακτότερον, οὕτως
ἡ φύσις γυναικὶ περιθεῖσα χάριν ὄψεως καὶ φωνῆς πιθα-
νότητα καὶ μορφῆς ἐπαγωγὸν εἶδος, τῇ μὲν ἀκολάστῳ
D πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀπάτην τῇ δὲ σώφρονι πρὸς εὔνοιαν
ἀνδρὸς καὶ φιλίαν μεγάλα συνήργησεν. ὁ μὲν οὖν Πλάτων
τὸν Ξενοκράτη, τἆλλα γενναῖον ὄντα καὶ μέγαν αὐστηρό-
τατον δὲ τῷ ἤθει, παρεκάλει θύειν ταῖς Χάρισι· χρηστῇ
δ' ἄν τις γυναικὶ καὶ σώφρονι παραινέσειε τῷ Ἔρωτι
θύειν, ὅπως εὐμενὴς συνοικουρῇ τῷ γάμῳ καὶ ἡδὺς . . .
γυναικείοις, καὶ μὴ πρὸς ἑτέραν ἀπορρυεὶς ὁ ἀνὴρ ἀναγκά-
ζηται τὰς ἐκ τῆς κωμῳδίας λέγειν φωνάς (Com. adesp. 221)

'οἵαν ἀδικῶ γυναῖχ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ.'

τὸ γὰρ ἐρᾶν ἐν γάμῳ τοῦ ἐρᾶσθαι μεῖζον ἀγαθόν ἐστι·

---

1 s. 761e 14 s. 141f v. Mar. 2 al.

(τί δεῖ λέγειν περὶ [δὲ] σωφροσύνης . . . . γέγονε;)· ⟨τὸ⟩ δὲ πρὸς τὰ ἄλλα καλὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ⟨ἀγαπῶντας⟩ ἀλλὰ ψέγοντας . . δεινόν. Po.

2 ἐπιφανείας E B corr. Basil. 2—4 ἐπιφανείας· γέγονε δὲ πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ἀλλ' ἢ ψ. E B ἐπιφανὲς γέγονε; πρὸς δὲ τὰ ἄ. καλὰ τ. φ. αὐ., μὴ ψ. ci. Wy. ἐπ. γέγονε; ⟨φάναι⟩ δὲ πρ. τὰ ἄ. καλὰ τ. φ. αὐ., ἀλλ' ἢ ψ. Winck. ἐπιφ. γέγονε; ⟨τὸ⟩ δὲ πρ. τὰ ἄ. καλὴν τ. φ. αὐ., ἀλλὰ ψ. Bern. ἐπιφ. γ.; πρὸς δὲ τὰ ἄ. καλὴν τ. φ. αὐ. μὴ ψέγ. Wil. 8 Post μέτρα iterum καὶ μέλη exhib. E 15 αὐστηρότερον Wil. probab. 18 lac. 28—31 E 26 B ἡδὺσ ⟨μασιν αὐτὴν ἐπικοσμήσῃ πᾶσι τοῖς⟩ γυν. suppl. Hu. 21 γυναῖχ' Meineke νυναῖκα E B

πολλῶν γὰρ ἁμαρτημάτων ἀπαλλάττει, μᾶλλον δὲ πάντων E
ὅσα διαφθείρει καὶ λυμαίνεται τὸν γάμον.'

24. 'Τὸ δ' ἐμπαθὲς ἐν ἀρχῇ καὶ δάκνον, ὦ μακάριε Ζεύξιππε, μὴ φοβηθῇς ὡς ἕλκος ἢ ὀδαξησμόν· καίτοι καὶ μεθ' ἕλκους ἴσως οὐδὲν [ἢ] δεινὸν ὥσπερ τὰ δένδρα συμφυῆ γενέσθαι πρὸς γυναῖκα χρηστήν. ἕλκωσις δὲ καὶ κυήσεως ἀρχή· μῖξις γὰρ οὐκ ἔστι τῶν μὴ πρὸς ἄλληλα πεπονθότων. ταράττει δὲ καὶ μαθήματα παῖδας ἀρχομένους καὶ φιλοσοφία νέους· ἀλλ' οὔτε τούτοις ἀεὶ παραμένει τὸ δηκτικὸν οὔτε τοῖς ἐρῶσιν, ἀλλ' ὥσπερ ὑγρῶν
πρὸς ἄλληλα συμπεσόντων ποιεῖν τινα δοκεῖ ζέσιν ἐν F
ἀρχῇ καὶ τάραξιν ὁ Ἔρως, εἶτα χρόνῳ καταστὰς καὶ καθαρθεὶς τὴν βεβαιοτάτην διάθεσιν παρέσχεν. αὕτη γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς ἡ δι' ὅλων λεγομένη κρᾶσις, ἡ τῶν ἐρώντων· ⟨ἡ δὲ τῶν⟩ ἄλλως συμβιούντων ταῖς κατ' Ἐπίκουρον ἁφαῖς καὶ περιπλοκαῖς ἔοικε, συγκρούσεις λαμβάνουσα καὶ ἀποπηδήσεις, ἑνότητα δ' οὐ ποιοῦσα
τοιαύτην, οἵαν Ἔρως ποιεῖ | γαμικῆς κοινωνίας ἐπιλα- 770
βόμενος. οὔτε γὰρ ἡδοναὶ μείζονες ἀπ' ἄλλων οὔτε χρεῖαι συνεχέστεραι πρὸς ἄλλους οὔτε φιλίας τὸ καλὸν ἑτέρας ἔνδοξον οὕτω καὶ ζηλωτόν, ὡς

'ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή' (ζ 183).

---

3 cf. 138 e Epicur. fr. 483 7 s. 681 f 8 ss. 47 b. c 14 142 f St. V. Fr. III p. 255, 15 (= Antipatr. fr. 63, Stob. IV 508 H.) St. V. Fr. II 479 al. Praechter, Hierokles d. St. p. 123 16 s. 1112 c (Epicur. fr. 286) 17 ss. Muson.[1] p. 74. 68 H. 22 Aristot. fr. 184 p. 146, 17 s. R. Stob. IV 505, 21 H. (Hierocles) al. Praechter, Hier. p. 78 s.; 137

---

2 τὸν om. E 5 del. Winck. ἦν Mez. 10 δεκτικὸν B ὁρῶσιν EB corr. Basil. 12 s. καταστὰς Xyl. interpr. Re. καταστήσας EB καθαιρεθεὶς EB corr. Xyl. interpr. Winck. olim 13 αὐτὴ EB corr. Steph. 14. 15 ἡ τῶν ἐρώτων ἄλλων συμβιούντων EB corr. et suppl. Re. 21 οὕτως E

καὶ γὰρ ὁ νόμος βοηθεῖ καὶ γεννήσεως κοινῆς ⟨ἕνεκα⟩ καὶ τοὺς θεοὺς Ἔρωτος ἡ φύσις ἀποδείκνυσι δεομένους. οὕτω γὰρ 'ἐρᾶν μὲν ὄμβρου γαῖαν' οἱ ποιηταὶ (Eur. fr. 898,7) λέγουσι καὶ γῆς οὐρανόν, ἐρᾶν δ' ἡλίου σελήνην οἱ φυσικοὶ καὶ συγγίνεσθαι καὶ κυεῖσθαι· καὶ γῆν δ' ἀνθρώπων μητέρα καὶ ζῴων καὶ φυτῶν ἁπάντων γένεσιν οὐκ ἀναγκαῖον ἀπολέσθαι ποτὲ καὶ σβεσθῆναι παντάπασιν,
B ὅταν ὁ δεινὸς ἔρως καὶ ἵμερος τοῦ θεοῦ τὴν ὕλην ἀπολίπῃ καὶ παύσηται ποθοῦσα καὶ διώκουσα τὴν ἐκεῖθεν ἀρχὴν καὶ κίνησιν;'

'Ἀλλ' ἵνα μὴ μακρὰν ἀποπλανᾶσθαι δοκῶμεν ἢ κομιδῇ φλυαρεῖν, οἶσθα τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας ὡς ⟨εἰς⟩ ἀβεβαιότητα πολλὰ λέγουσι καὶ σκώπτουσι, λέγοντες ὥσπερ ᾠὸν αὐτῶν τριχὶ διαιρεῖσθαι τὴν φιλίαν, αὐτοὺς δὲ νομάδων δίκην ἐνεαρίζοντας τοῖς τεθηλόσι καὶ ἀνθηροῖς εὐθὺς ⟨ὡς⟩ ἐκ γῆς πολεμίας ἀναστρατοπεδεύειν· ἔτι δὲ φορτικώτερον ὁ σοφιστὴς Βίων τὰς τῶν καλῶν τρίχας Ἁρμοδίους ἐκάλει καὶ Ἀριστογείτονας, ὡς ἅμα καλῆς τυραννίδος
C ἀπαλλαττομένους ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἐραστάς. ταῦτα μὲν οὐ δικαίως κατηγορεῖται τῶν γνησίων ἐραστῶν· τὰ δ' ὑπ'

1 Ps. Menand. in Rhet. Gr. III p. 401 Spengel Praechter, Hierokles p. 143 **14** cf. [Plat. Conv. 190 e] **14. 17** Stob. IV 491, 10 H. Hense, Telet. reliqu.² p. LXXI (¹ p. LVIII) **20 s.** 177 a. b v. Alcib. 1 Ael. v. h. 13, 4 al.

1 add. Hu. καὶ ⟨ἀνάγκῃ⟩ γενν. ci. Re. lac. post κοινῆς indic. Wil. ('nova ratio') **4** ἥλιον σελήνης E (ἥλιον δὲ σελήνης ἐρᾶν B) corr. Re. ('κυεῖσθαι de sole nequit dici') **5** συγγενέσθαι B **8** καὶ Hu. ἢ EB ἵμερος Steph. μέρος EB [ἔρως] ἢ μέρος = ἵμερος Wil. **10** κύησιν ci. Mez. Wy. non probab. (cf. etiam p. 361, 18 s.) **12** τοὺς παιδικῶν ἐρῶντας ci. Re. (propter sequens l. 14 αὐτῶν et αὐτοὺς) ὡς εἰς ἀβ. Wy. ὡς ἀβεβαιότατα EB **13** (οἱ) πολλοὶ ci. Re. Wy. ⟨πολλοὶ⟩ πολλὰ Ha. ψέγουσι ci. Wy. Ha. **14** τριχὶ διαιρ. Mez. τριχῇ αἱρεῖσθαι EB **15** ἐνεαρίσαντας Re. **15. 16** add. Mez. ἀνθ. εἶθ' ὡς ci. Bern. **16** γῆς Re. τῆς EB ἔτι Steph. ἐπεὶ EB **18** ἅμα καλῆς def. Ha. Hu. (ἅμα: scil. ἃ θριξὶ περὶ τὸ γένειον φυομέναις, cf. Xyl. interpr. 'iis enatis') ἂν ἁπαλῆς ci. Bern. ἂν χαλεπῆς Wil. **19** μὲν ⟨οὖν⟩ dub. Bern., sed cf. p. 388, 8 **20** ὑπ' Steph. ὑπὲρ EB

*Εὐριπίδου ῥηθέντ' ἐστὶ κομψά· ἔφη γὰρ Ἀγάθωνα τὸν καλὸν ἤδη γενειῶντα περιβάλλων καὶ κατασπαζόμενος, ὅτι τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον ⟨καλόν⟩. * * ἐκδέχεται μόνον . . . οὐδὲν † πολιῶσα ἀκμάζων καὶ ῥυτίσιν, ἀλλ' ἄχρι τάφων καὶ μνημάτων παραμένει. καὶ συζυγίας ὀλίγας ἔστι παιδικῶν, μυρίας δὲ γυναικείων ἐρώτων καταριθμήσασθαι, πάσης πίστεως κοινωνίαν πιστῶς ἅμα καὶ προθύμως συνδιαφερούσας· βούλομαι δ' ἕν τι τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπὶ Καίσαρος Οὐεσπασιανοῦ γεγονότων διελθεῖν.'*

25. *'Κιουίλιος γάρ, ὁ τὴν ἐν Γαλατίᾳ κινήσας ἀπό-* D
στασιν, ἄλλους τε πολλοὺς ὡς εἰκὸς ἔσχε κοινωνοὺς καὶ Σαβῖνον ἄνδρα νέον οὐκ ἀγεννῆ, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ Γαλατῶν πάντων ἐπιφανέστατον. ἀψάμενοι δὲ πραγμάτων μεγάλων ἐσφάλησαν καὶ δίκην δώσειν προσδοκῶντες οἱ μὲν αὑτοὺς ἀνῄρουν, οἱ δὲ φεύγοντες ἡλίσκοντο. τῷ δὲ Σαβίνῳ τὰ μὲν ἄλλα πράγματα ῥᾳδίως παρεῖχεν ἐκποδὼν γενέσθαι καὶ καταφυγεῖν εἰς τοὺς βαρβάρους· ἣν δὲ γυναῖκα πασῶν ἀρίστην ἠγμένος, ἣν ἐκεῖ μὲν Ἐμπονὴν ἐκάλουν, Ἑλληνιστὶ δ' ἄν τις Ἡρωίδα προσαγορεύσειεν· ⟨ἣν⟩ οὔτ' ἀπολιπεῖν δυνατὸς ἦν οὔτε μεθ' ἑαυτοῦ κο- E
μίζειν. ἔχων οὖν κατ' ἀγρὸν ἀποθήκας χρημάτων ὀρυκτὰς

10— p. 395, 19 Tacit. Hist. IV 67 Dio Cass. 66, 3. 16 Cichorius, Röm. Stud. p. 406—411

---

3 s. *καλόν* add. Basil. Lac. ante *ἐκδέχ.* indic. Re. Post *μόνον* lac. 13 B nulla in E ⟨*καλόν· ἐγὼ δέ φημι ὅτι ὁ τῶν γυναικῶν τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων ἔρως οὐ*⟩ *μόνον* ⟨*ἐν γήρᾳ*⟩ *οὐδ' ἐν πολιαῖς* (*οὐδ' ἐν πολιαῖς* iam Salmasius, *οὐδὲν πολιαῖς* Basil.) *ἀκμάζων* ci. Wy. ⟨*καλόν. ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων γυναικῶν ὁ ἔρως τὸ μετόπωρον οὐκ*⟩ *ἐνδέχεται μόνον οὐδ' ἐν πολιαῖς ἀπακμάζων καὶ ῥ.* Bern. (qui scr. *οὔτ' ἐν π.*) 7 *πίστ.*] *περιστάσεως* ci. Wil. 8 *δ'* om. E. 9 *Οὐεσπεσ.* E B corr. Ald. 10 *Κιούλιος* E B corr. Madv. 12. 18 *Γαλατῶν* Wy. Wil. *ἀνθρώπων* (i. e. *ανων*) E B 17. 18 *ἣν δὲ γυναῖκα* B *βαρβάρους·* lac. 11 *πασῶν* E 18 *ἣν* hic del., l. 20 ante pr. *οὔτ'* add. Wil. 'Epponina' Tac. *Πεπονίλλα* Dio Cass. 20 add. Winck. ⟨*ταύτην*⟩ Xyl. interpr., Re. cf. ad l. 18

ὑπογείους, ἃς δύο μόνοι τῶν ἀπελευθέρων συνῄδεσαν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀπήλλαξεν οἰκέτας, ὡς μέλλων φαρμάκοις ἀναιρεῖν ἑαυτόν, δύο δὲ πιστοὺς παραλαβὼν εἰς τὰ ὑπόγεια κατέβη. πρὸς δὲ τὴν γυναῖκα Μαρτιάλιον ἔπεμψεν ἀπελεύθερον ἀπαγγελοῦντα τεθνάναι μὲν ὑπὸ φαρμάκων, συμπεφλέχθαι δὲ μετὰ τοῦ σώματος τὴν ἔπαυλιν· ἐβούλετο γὰρ τῷ ⟨πένθει χρῆσθαι⟩ τῆς γυναικὸς ἀληθινῷ πρὸς πίστιν τῆς λεγομένης τελευτῆς. ὃ καὶ συνέβη· ῥίψασα γάρ, ὅπως ἔτυχε, τὸ σῶμα μετ' ⟨οἴκτων⟩
F καὶ ὀλοφυρμῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ νύκτας ἄσιτος διεκαρτέρησε. ταῦτα δ' ὁ Σαβῖνος πυνθανόμενος καὶ φοβηθείς, μὴ διαφθείρῃ παντάπασιν ἑαυτήν, ἐκέλευσε φράσαι κρύφα τὸν Μαρτιάλιον πρὸς αὐτήν, ὅτι ζῇ καὶ κρύπτεται, δεῖται δ' αὐτῆς ὀλίγον ἐμμεῖναι τῷ πένθει
771 καὶ μηδὲ . . . πιθανὴν ἐν τῇ προσποιήσει γενέσθαι. | τὰ μὲν οὖν ἄλλα παρὰ τῆς γυναικὸς ἐναγωνίως συνετραγῳδεῖτο τῇ δόξῃ τοῦ πάθους· ἐκεῖνον δ' ἰδεῖν ποθοῦσα νυκτὸς ᾤχετο, καὶ πάλιν ἐπανῆλθεν. ἐκ δὲ τούτου λανθάνουσα τοὺς ἄλλους ὀλίγον ἀπέδει συζῆν ἐν Ἅιδου τῷ ἀνδρὶ πλέον ἑξῆς ἑπτὰ μηνῶν· ἐν οἷς κατασκευάσασα τὸν Σαβῖνον ἐσθῆτι καὶ κουρᾷ καὶ καταδέσει τῆς κεφαλῆς ἄγνωστον εἰς Ῥώμην ἐκόμισε μεθ' ἑαυτῆς ⟨ἐλπίδων⟩ τινῶν ἐνδεδομένων. πράξασα δ' οὐθὲν αὖθις ἐπανῆλθε, καὶ τὰ μὲν πόλλ' ἐκείνῳ συνῆν ὑπὸ γῆς, διὰ χρόνου δ' εἰς πόλιν ἐφοίτα ταῖς φίλαις ὁρωμένη καὶ οἰκείαις γυναιξί.
B τὸ δὲ πάντων ἀπιστότατον, ἔλαθε κυοῦσα λουομένη μετὰ τῶν γυναικῶν· τὸ γὰρ φάρμακον, ᾧ τὴν κόμην αἱ γυναῖκες ἐναλειφόμεναι ποιοῦσι χρυσοειδῆ καὶ πυρράν,

1 συνῄδεισαν EB corr. Bern. 7 lac. 13 E 14 B suppl. Mez. 8 ἀληθινῶς EB corr. Mez. 9 lac. 7 E 8 B suppl. Winck. coll. 116 e, alii sim. 15 lac. 19 E 22 B μηδὲ⟨ν παραλείπειν, ὥστε⟩ vel sim. suppl. Re. Wy. 16. 17 συνεξετραγ. ci. Re. 20 πλέον Winck. (πλεῖον Wy.) πλὴν EB 22 add. Re. 26 ἀπιστότατον Basil. ἄπιστον τούτων EB 28 ἀναλειφ. EB corr. Steph. πυρὰν EB corr. Basil.

ἔχει λίπασμα σαρκοποιὸν ἢ χαυνωτικὸν σαρκός, ὥσθ᾽ οἷον διάχυσίν τιν᾽ ἢ διόγκωσιν ἐμποιεῖν· ἀφθόνῳ δὴ χρωμένη τούτῳ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, αἱρόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον ἀπέκρυπτε τὸν τῆς γαστρὸς ὄγκον. τὰς δ᾽ ὠδῖνας αὐτὴ καθ᾽ ἑαυτὴν διήνεγκεν, ὥσπερ ἐν φωλεῷ λέαινα καταδῦσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ τοὺς γενομένους ὑπεθρέψατο σκύμνους ἄρρενας· δύο γὰρ ἔτεκε. τῶν δ᾽ υἱῶν ὁ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ πεσὼν ἐτελεύτησεν, ὁ δ᾽ ἕτερος ἄρτι καὶ πρῴην γέγονεν ἐν Δελφοῖς παρ᾽ ἡμῖν C *ὄνομα Σαβῖνος. ἀποκτείνει μὲν οὖν αὐτὴν ὁ Καῖσαρ· ἀποκτείνας δὲ δίδωσι δίκην, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τοῦ γένους παντὸς ἄρδην ἀναιρεθέντος· οὐδὲν γὰρ ἤνεγκεν ἡ τόθ᾽ ἡγεμονία σκυθρωπότερον οὐδὲ μᾶλλον ἑτέραν εἰκὸς ἦν καὶ θεοὺς καὶ δαίμονας ὄψιν ἀποστραφῆναι. καίτοι τὸν οἶκτον ἐξῄρει τῶν θεωμένων τὸ θαρραλέον αὐτῆς καὶ μεγαλήγορον, ᾧ καὶ μάλιστα παρώξυνε τὸν Οὐεσπασιανόν, ὡς ἀπέγνω τῆς σωτηρίας πρὸς αὐτὸν† ἀλλαγὴν κελεύουσα· βεβιωκέναι γὰρ ὑπὸ σκότῳ καὶ κατὰ γῆς ἥδιον ἢ †βασιλεύων ἐκείνως.᾽*

26. *Ἐνταῦθα μὲν ὁ πατὴρ ἔφη τὸν περὶ Ἔρωτος* D *αὐτοῖς τελευτῆσαι λόγον, τῶν Θεσπιῶν ἐγγὺς οὖσιν· ὀφθῆναι δὲ προσιόντα θᾶττον ἢ βάδην πρὸς αὐτοὺς ἕνα τῶν Πεισίου ἑταίρων Διογένη· τοῦ δὲ Σωκλάρου πρὸς αὐτὸν ἔτι πόρρωθεν εἰπόντος ᾿οὐ πόλεμόν γ᾽, ὦ Διόγενες,*

---

8 s. Cichorius, Röm. Stud. p. 406—411: anno 116/117 p. Chr. n. 22 *θ. ἢ β.*: 726 a 334 a al. 24 Plat. Phaedr. 242 b al. Paroem. II p. 84

---

9 *ἐν ἀδελφοῖς* E 10 *ἀποκτένει* E *οὖν* om. E 12. 13 *ἤνεγκε τότε ἡγεμονίαν σκυθρωποτέραν* EB corr. Basil. 16 *οὐεσπεσ.* EB corr. Ald. 17 *πρὸς αὐτὸν* (sc. ad maritum Ha., non probab). *ἀπάγειν (ὑπὸ γῆν) κτλ.* ci. Re. Ha. 19 *ἐκείνως* E *ἐκεῖνῶς* B *βασιλεύοντα ἐκεῖνον ὡς* Basil. (teste Winck.), idem omisso *ὡς* Steph. *βασιλεύων ἐκεῖνος* (sc. *βεβίωκεν*) Winck. *βασιλεύειν ἐκείνῳ* Bern. 21 *θεσπιέων* EB corr. Steph.

ἀπαγγέλλων', ἐκεῖνον 'οὐκ εὐφημήσετε' φάναι 'γάμων ὄντων καὶ προάξετε θᾶσσον, ὡς ὑμᾶς τῆς θυσίας περιμενούσης;' πάντας μὲν οὖν ἡσθῆναι, τὸν δὲ Ζεύξιππον ἐρέσθαι, ⟨εἰ⟩ ἔτι χαλεπός ἐστι. 'πρῶτος μὲν οὖν' ⟨φάναι τὸν Διογ⟩ένη 'συνεχώρησε τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ· καὶ νῦν ἑκὼν στέφανον καὶ λευκὸν ἱμάτιον λαβὼν οἷός ἐστιν ἡγεῖσθαι δι' ἀγορᾶς πρὸς τὸν θεόν.' 'ἀλλ' ἴωμεν, ναὶ μὰ
E *Δία', τὸν πατέρ' εἰπεῖν 'ἴωμεν, ὅπως ἐπεγγελάσωμεν τῷ ἀνδρὶ καὶ τὸν θεὸν προσκυνήσωμεν· δῆλος γάρ ἐστι χαίρων καὶ παρὼν εὐμενὴς τοῖς πραττομένοις.'*

48.

*ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

(Plan. 49)

A.

Ἐν Ἁλιάρτῳ τῆς Βοιωτίας κόρη τις γίνεται κάλλει διαπρέπουσα ὄνομα Ἀριστόκλεια· θυγάτηρ δ' ἦν Θεοφά-
F *νους. ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλισθένης Ἁλιάρτιος. πλουσιώτερος δ' ἦν Στράτων καὶ μᾶλλόν τι τῆς παρθένου ἡττημένος· ἐτύγχανε γὰρ ἰδὼν*

---

12 Libellus spurius; cf. iam R. Volkmann, Leben und Schriften des Plut. v. Chaer. I 126—129; ne id quidem veri simile videtur has fabulas ut materiam, qua in libellis postea componendis uteretur, collectas esse a Plutarcho; cf. e. g. 398, 2 *Φείδων τις*, 399, 26 de Leuctris! Cat. Lampr. 222: *Ἐρωτικαὶ διηγήσεις, ἐν ἄλλῳ Πρὸς τοὺς ἐρῶντας.*

Codd.: U *α* A *γ* (cum Laur. 80, 5 — e quo t atque u — et 80, 22, Marc. 248) E *β* (cum Laur. 80, 21) *δ* B n (Tolet. 51,5, non collatus).

---

1 *ἀπαγγέλλων*] formam susp. Wil. **4** *ἐρέσθαι, εἰ ἔτι* Wy. *ἐρᾶσθαι ἔτι* E *ὁρᾶσθαι ὅτι* B post *ἐστι* ⟨*Πεισίας*⟩ add. ci. Hu. *ἐρέσθαι* ⟨*'τί δ' ὁ Πεισίας;*⟩ *ἔτι χ. ἐστι;'* ci. Wil. **5** *φάναι τὸν Διογένη* Hu. *ἐνῆ* E *ὡς ἐνῆν* B *ἔφη* Wy. Bern. **6** *λαβὼν* om. E Ha., qui antea *ἔχων* pro *ἑκὼν* substituit **15. 18** *ἁλιαρτ.* *Ω* corr. Wy. **15** *τις* om. B **18** *ἦν* om. *γ*

αὐτὴν ἐν Λεβαδείᾳ λουομένην ἐπὶ τῇ κρήνῃ τῇ Ἑρκύνῃ· ἔμελλε γὰρ τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ κανηφορεῖν. | 772 ἀλλ' ὁ Καλλισθένης γε πλέον ἐφέρετο· ἦν γὰρ καὶ γένει προσήκων τῇ κόρῃ. ἀπορῶν δὲ τῷ πράγματι ὁ Θεοφάνης, ἐδεδίει γὰρ τὸν Στράτωνα πλούτῳ τε καὶ γένει σχεδὸν ἁπάντων διαφέροντα τῶν Βοιωτῶν, τὴν αἵρεσιν ἐβούλετο τῷ Τροφωνίῳ ἐπιτρέψαι. καὶ ὁ Στράτων, ἀνεπέπειστο γὰρ ὑπὸ τῶν τῆς παρθένου οἰκετῶν ὡς πρὸς αὐτὸν μᾶλλον ἐκείνη ῥέποι, ἠξίου ἐπ' αὐτῇ ποιεῖσθαι τῇ γαμουμένῃ τὴν ἐκλογήν. ὡς δὲ τῆς παιδὸς ὁ Θεοφάνης ἐπυνθάνετο ἐν ὄψει πάντων, ἡ δὲ τὸν Καλλισθένην προὔκρινεν, εὐθὺς μὲν ὁ Στράτων δῆλος ἦν βαρέως φέρων τὴν ἀτιμίαν· B ἡμέρας δὲ διαλιπὼν δύο προσῆλθε τῷ Θεοφάνει καὶ τῷ Καλλισθένει, ἀξιῶν τὴν φιλίαν αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς διαφυλάττεσθαι, εἰ καὶ τοῦ γάμου ἐφθονήθη ὑπὸ δαιμονίου τινός. οἱ δ' ἐπῄνουν τὰ λεγόμενα, ὥστε καὶ ἐπὶ τὴν ἑστίασιν τῶν γάμων παρεκάλουν αὐτόν. ὁ δὲ παρεσκευασμένος ἑταίρων ὄχλον καὶ πλῆθος οὐκ ὀλίγον θεραπόντων, διεσπαρμένους παρὰ τούτοις καὶ λανθάνοντας, ἕως ἡ κόρη κατὰ τὰ πάτρια ἐπὶ τὴν Κισσόεσσαν καλουμένην κρήνην κατῄει ταῖς Νύμφαις τὰ προτέλεια θύσουσα, τότε δὴ συνδραμόντες πάντες οἱ λοχῶντες ἐκείνῳ συνελάμ- C βανον αὐτήν. καὶ ὁ Στράτων γ' εἴχετο τῆς παρθένου· ἀντελαμβάνετο δ' ὡς εἰκὸς ὁ Καλλισθένης ἐν μέρει καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἕως ἔλαθεν ἡ παῖς ἐν χερσὶ τῶν ἀνθελκόντων διαφθαρεῖσα. ὁ Καλλισθένης μὲν οὖν παραχρῆμα ἀφανὴς ἐγένετο, εἴτε διαχρησάμενος ἑαυτὸν εἴτε φυγὰς ἀπελθὼν ἐκ τῆς Βοιωτίας· οὐκ εἶχε δ' οὖν τις εἰπεῖν ὅ τι καὶ πεπόνθοι. ὁ δὲ Στράτων φανερῶς ἐπικατέσφαξεν ἑαυτὸν τῇ παρθένῳ.

1 *Λεβαδείᾳ* B Duebn. *-δίᾳ* O 19 *καὶ*] *εἶχε* (et antea *διεσπαρμένων*?) dub. ci. Hu.; sed parum concinne videtur concepta esse oratio ab ipso auctore et hoc et aliis locis *ἧκε* in marg. adscript. (fort. ad l. 17 *ὁ δὲ*?) m. post. E 20 *κισσόεσαν* U 21 *πρωτόλεια* B *θύσουσα*] pr. *σ* add. m. 2 U *θύουσα γ* 23 *γ'* om. Bn

B.

*Φείδων τις τῶν Πελοποννησίων ἐπιτιθέμενος ἀρχῇ, τὴν Ἀργείων πόλιν, τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἡγεμο- D νεύειν τῶν λοιπῶν βουλόμενος, πρῶτον ἐπεβούλευσε Κορινθίοις· πέμψας γὰρ ᾔτει παρ' αὐτῶν νεανίας χιλίους τοὺς ἀκμῇ διαφέροντας καὶ ἀνδρείᾳ· οἱ δὲ πέμπουσι τοὺς χιλίους, στρατηγὸν αὐτῶν ἀποδείξαντες Δέξανδρον. ἐν νῷ δ' ἔχων ὁ Φείδων ἐπιθέσθαι τούτοις, ἵν' ἔχοι Κόρινθον ἀτονωτέραν καὶ τῇ πόλει χρήσαιτο, προτείχισμα γὰρ τοῦτο ἐπικαιρότατον ἔσεσθαι τῆς ὅλης Πελοποννήσου, τὴν πρᾶξιν ἀνέθετο τῶν ἑταίρων τισίν. ἦν δὲ καὶ Ἄβρων ἐν αὐτοῖς· οὗτος δὲ ξένος ὢν τοῦ Δεξάνδρου ἔφρασεν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλήν. καὶ οὕτως οἱ μὲν Φλιάσιοι πρὸ τῆς ἐπιθέσεως εἰς τὴν Κόρινθον ἐσώθησαν, Φείδων E δ' ἀνευρεῖν ἐπειρᾶτο τὸν προδόντα καὶ ἐπιμελῶς ἐζήτει. δείσας δ' ὁ Ἄβρων φεύγει εἰς Κόρινθον, ἀναλαβὼν τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς οἰκέτας,** ἐν Μελίσσῳ, κώμῃ τινὶ τῆς Κορινθίων χώρας· ἔνθα καὶ παῖδα γεννήσας Μέλισσον προσηγόρευσεν, ἀπὸ τοῦ τόπου θέμενος τοὔνομα αὐτῷ. τούτου δὴ τοῦ Μελίσσου υἱὸς Ἀκταίων γίνεται, κάλλιστος καὶ σωφρονέστατος τῶν ὁμηλίκων, οὗ πλεῖστοι μὲν ἐγένοντο ἐρασταί, διαφερόντως δ' Ἀρχίας, γένους μὲν ὢν τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν, πλούτῳ δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ δυνάμει λαμπρότατος Κορινθίων. ἐπεὶ δὲ πείθειν οὐκ ἠδύνατο τὸν παῖδα, ἔγνω βιάσασθαι καὶ συναρπάσαι τὸ μειράκιον·*

---

11 et 20 ss. Schol. Apoll. Rhod. IV 1212 Diodor. 8, 10 Max. Tyr. 24, 1 D. (XVIII 1 a — d Hob.) Realenc. XXIX 529 s. v. Melissos 1 (Modrze); I 1211 s. v. Aktaion (Wentzel)

---

2 et infra *φείδων* B n *φίδων* O *Φείδων τῇ τῶν Π.* ci. Wil. *τῶν*] *τῇ* ci. Wy. 11 et infra *Ἄβρ.* Wy. *ἄβρ.* Ω 13 *φλιάσιοι* Ω *χίλιοι* Amyot Mez. 17 nulla lac. in Ω 'inque pago quodam Cor. consedit' Xyl. ⟨*καὶ ᾤκησεν*⟩ ci. Herw. ⟨*οἰκίζεται*⟩ vel ⟨*οἰκεῖται*⟩ H. N. Fowler 25 *τὸν παῖδα* del. Herw. *συναρπάσας* Ω corr. Leonicus 25 s. *καὶ συναρπάσων τὸ μ. ἐπεχ. ἐπὶ τ. οἰ.* ci. Wy.

ἐπεκώμασεν ⟨οὖν⟩ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Μελίσσου, πλῆθος F
ἐπαγόμενος καὶ φίλων καὶ οἰκετῶν, καὶ ἀπάγειν τὸν παῖδα ἐπειρᾶτο. ἀντιποιουμένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων, ἐπεκδραμόντων δὲ καὶ τῶν γειτόνων καὶ ἀνθελκόντων, ἀνθελκόμενος ὁ Ἀκταίων διεφθάρη· καὶ οἱ μὲν οὕτως ἀπεχώρουν. | Μέλισσος δὲ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς 773
εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Κορινθίων παρακομίσας ἐπεδείκνυε, δίκην ἀπαιτῶν παρὰ τῶν ταῦτα πραξάντων· οἱ δὲ πλέον οὐδὲν ἢ τὸν ἄνδρα ἠλέουν. ἄπρακτος δ' ἀναχωρήσας παρεφύλασσε τὴν πανήγυριν τῶν Ἰσθμίων, ἀναβάς τ' ἐπὶ τὸν τοῦ Ποσειδῶνος νεὼν κατεβόα τῶν Βακχιαδῶν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς Ἅβρωνος εὐεργεσίαν ὑπεμίμνησκε, τούς τε θεοὺς ἐπικαλεσάμενος ῥίπτει ἑαυτὸν κατὰ τῶν πετρῶν. μετ' οὐ πολὺ δ' αὐχμὸς καὶ λοιμὸς κατελάμβανε τὴν πόλιν· καὶ τῶν Κορινθίων περὶ ἀπαλλαγῆς χρωμένων, ὁ θεὸς ἀνεῖλε μῆνιν εἶναι Ποσειδῶνος οὐκ ἀνήσοντος, ἕως ἂν τὸν Ἀκταίωνος θάνατον μετέλθοιεν. ταῦτα πυθό- B
μενος Ἀρχίας, αὐτὸς γὰρ θεωρὸς ἦν, εἰς μὲν τὴν Κόρινθον ἑκὼν οὐκ ἐπανῆλθε, πλεύσας δ' εἰς τὴν Σικελίαν Συρακούσας ἔκτισε. πατὴρ δὲ γενόμενος ἐνταῦθα θυγατέρων δυεῖν, Ὀρτυγίας τε καὶ Συρακούσης, ὑπὸ τοῦ Τηλέφου δολοφονεῖται, ὃς ἐγεγόνει μὲν αὐτοῦ παιδικά, νεὼς δ' ἀφηγούμενος συνέπλευσεν εἰς Σικελίαν.

Γ.

Ἀνὴρ πένης Σκέδασος τοὔνομα κατῴκει Λεῦκτρα· ἔστι δὲ κώμιον τῆς τῶν Θεσπιέων χώρας. τούτῳ θυγατέρες

5 v. Sertor. 1, 4 25 ss. 856 f v. Pelop. 20—22 Xenoph. Hell. VI 4, 7 Diodor. 15, 54 Pausan. IX 13, 5 s. Realenc. II. ser., V 465 ss. s. v. Skedasos (Pfister)

1 add. Xyl. 2 καὶ φίλ.] καὶ om. B 5 ἀνθελκόμενος del. Wil. 10 τῶν ἰσθμίων B n τοῦ ἰσθμίου O 17 ἂν del. dub. Chatzidakis 20. 21 πατὴρ λεγόμενος m. 1, a m. 3 δὲ post πατὴρ et γενό supra λεγό, post συρακούσης add. γενέσθαι ab alia manu U συρακούσσης, tum ras., in qua fuit γενέσθαι α δυοῖν B n 26 τῶν om. B

γίνονται δύο· ἐκαλοῦντο δ' Ἱππὼ καὶ Μιλητία, ἤ, ὥς C *τινες, Θεανὼ καὶ Εὐξίππη. ἦν δὲ χρηστὸς ὁ Σκέδασος καὶ τοῖς ξένοις ἐπιτήδειος, καίπερ οὐ πολλὰ κεκτημένος. ἀφικομένους οὖν πρὸς αὐτὸν δύο Σπαρτιάτας νεανίας ὑπεδέξατο προθύμως· οἱ δὲ τῶν παρθένων ἡττώμενοι διεκωλύοντο πρὸς τὴν τόλμαν ὑπὸ τῆς τοῦ Σκεδάσου χρηστότητος. τῇ δ' ὑστεραίᾳ Πυθώδε ἀπῄεσαν· αὕτη γὰρ αὐτοῖς προὔκειτο ἡ ὁδός· καὶ τῷ θεῷ χρησάμενοι περὶ ὧν ἐδέοντο, πάλιν ἐπανῄεσαν οἴκαδε, καὶ χωροῦντες διὰ τῆς Βοιωτίας ἐπέστησαν πάλιν τῇ τοῦ Σκεδάσου οἰκίᾳ. ὁ δ' ἐτύγχανεν οὐκ ἐπιδημῶν τοῖς Λεύκτροις, ἀλλ' αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ὑπὸ τῆς συνήθους ἀγωγῆς* D *τοὺς ξένους ὑπεδέξαντο. οἱ δὲ καταλαβόντες ἐρήμους τὰς κόρας βιάζονται· ὁρῶντες δ' αὐτὰς καθ' ὑπερβολὴν τῇ ὕβρει χαλεπαινούσας ἀπέκτειναν, καὶ ἐμβαλόντες ἔς τι φρέαρ ἀπηλλάγησαν. ἐπανελθὼν δ' ὁ Σκέδασος τὰς μὲν κόρας οὐχ ἑώρα, πάντα δὲ τὰ καταλειφθέντα εὑρίσκει σῷα καὶ τῷ πράγματι ἠπόρει, ἕως τῆς κυνὸς κνυζωμένης καὶ πολλάκις μὲν προστρεχούσης πρὸς αὐτὸν ἀπὸ δ' αὐτοῦ εἰς τὸ φρέαρ ἐπανιούσης, εἴκασεν ὅπερ ἦν, καὶ τῶν θυγατέρων τὰ νεκρὰ οὕτως ἀνιμήσατο. πυθόμενος δὲ παρὰ τῶν γειτόνων, ὅτι ἴδοιεν τῇ χθὲς* E *ἡμέρᾳ τοὺς καὶ πρῴην καταχθέντας ἐπ' αὐτοὺς Λακεδαιμονίους εἰσιόντας, συνεβάλετο τὴν πρᾶξιν ἐκείνων, ὅτι καὶ πρῴην συνεχῶς ἐπῄνουν τὰς κόρας, μακαρίζοντες τοὺς γαμήσοντας. ἀπῄει εἰς Λακεδαίμονα, τοῖς ἐφόροις ἐντευξόμενος· γενόμενος δ' ἐν τῇ Ἀργολικῇ, νυκτὸς καταλαμβανούσης, εἰς πανδοκεῖόν τι κατήχθη· κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πρεσβύτης τις ἕτερος τὸ γένος ἐξ Ὠρεοῦ*

---

1 *ἱπποκαρμιλιτία* m. 1, corr. m. 3 U *μελητία* B *Μολπία* Pausan. 2 *Θρανὼ* B 7 *πυθῶι δὲ* m. 1, corr. m. 3 U 14 *αὐτὰς* om. γ 16 *εἰς* B n *δὲ* om. m. 1, add. m. 3 U 19 *κνυζομ.* m. 1 U β δ E *κνυζωμ.* m. 3 U **O** 23 *ἐπ' αὐτοὺς*] *παρ'* (*ἐπ'* Bern.) *αὐτὸν* ci. Herw. Bollaan 26 *ἀπῄει* ⟨*οὖν*⟩ ci. Wy. *ἐς* B 29 *δὲ* om. δ

πόλεως τῆς Ἑστιαιάτιδος· οὗ στενάξαντος καὶ ⟨κατὰ⟩ Λακεδαιμονίων ἀρὰς ποιουμένου ἀκούσας ὁ Σκέδασος ἐπυνθάνετο τί κακὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων πεπονθὼς εἴη. ὁ δὲ διηγεῖτο, ὡς ὑπήκοος μέν ἐστι τῆς Σπάρτης, πεμφθεὶς δ' εἰς Ὠρεὸν Ἀριστόδημος ἁρμοστὴς παρὰ Λακεδαι- F μονίων ὠμότητα καὶ παρανομίαν ἐπιδείξαιτο πολλήν. 'ἐρασθεὶς γάρ' ἔφη 'τοῦ ἐμοῦ παιδός, ἐπειδὴ πείθειν ἀδύνατος ἦν, ἐπεχείρει βιάσασθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸν τῆς παλαίστρας· κωλύοντος δὲ τοῦ παιδοτρίβου καὶ νεανίσκων πολλῶν ἐκβοηθούντων, παραχρῆμα ὁ Ἀριστόδημος ἀπεχώρησε· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πληρώσας τριήρη συνήρπασε τὸ μειράκιον, καὶ ἐξ Ὠρεοῦ διαπλεύσας εἰς τὴν περαίαν ἐπεχείρει ὑβρίσαι, οὐ συγχωροῦντα δ' αὐτὸν ἀπέσφαξεν. ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν | Ὠρεὸν εὐωχεῖτο. ἐγὼ δ'' 774 ἔφη 'τὸ πραχθὲν πυθόμενος καὶ τὸ σῶμα κηδεύσας παρεγενόμην εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τοῖς ἐφόροις ἐνετύγχανον· οἱ δὲ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο.' Σκέδασος δὲ ταῦτα ἀκούων ἀθύμως διέκειτο, ὑπολαμβάνων ὅτι οὐδ' αὐτοῦ λόγον τινὰ ποιήσονται οἱ Σπαρτιᾶται· ἐν μέρει τε τὴν οἰκείαν διηγήσατο συμφορὰν τῷ ξένῳ· ὁ δὲ παρεκάλει αὐτὸν μηδ' ἐντυχεῖν τοῖς ἐφόροις, ἀλλ' ὑποστρέψαντα εἰς τὴν Βοιωτίαν κτίσαι τῶν θυγατέρων τὸν τάφον. οὐκ ἐπείθετο δ' ὅμως ὁ Σκέδασος, ἀλλ' εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενος τοῖς ἐφόροις ἐντυγχάνει· ὧν μηδὲν προσεχόντων, ἐπὶ B τοὺς βασιλέας ἵεται καὶ ἀπὸ τούτων ἑκάστῳ τῶν δημοτῶν προσιὼν ὠδύρετο. μηδὲν δὲ πλέον ἀνύων ἔθει διὰ μέσης τῆς πόλεως ἀνατείνων πρὸς ἥλιον τὼ χεῖρε, αὖθις δὲ τὴν γῆν τύπτων ἀνεκαλεῖτο τὰς Ἐρινύας, καὶ τέλος αὐτὸν

1 ἑστιε ras. 1 τίδος m. 1, in ras. ά (deleto acc. supra ι) m. 3 U ἑστιεάτιδος α n (sed ἑστ.) ἑστιαιάτ. corr. ex ἑστιϝάτ., ut vid., A ἑστιάτιδος B δ κατὰ add. Hirschig (cf. v. Pelop. 20) 14 τὴν] η m. 2 (ο m. 1, ut vid.) U τὸν δ 15 ἔφη Bern. ἔφην (ϑ supra, m. 1) U ἔφθην O ⟨οὐκ⟩ ἔφθην ci. Wy. Winck. 16 ἐς α 17 δὲ] δὴ dub. ci. Bern. 19 τε] δὲ δ n 25 ἵεται Ω corr. m. post. α et vulgata 28 ἐριν. U Duebn. ἐρινν. O

τοῦ ζῆν μετέστησεν. ὑστέρῳ γε μὴν χρόνῳ δίκας ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἐπειδὴ γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων ἦρχον καὶ τὰς πόλεις φρουραῖς κατειλήφεσαν, Ἐπαμεινώνδας ὁ Θηβαῖος πρῶτον μὲν τὴν παρ' αὐτῷ φρουρὰν ἀπέσφαξε· Λακεδαιμονίων δ' ἐπὶ τούτῳ πόλεμον ἐξενεγ- C *κάντων, ἀπήντων οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ τὰ Λεῦκτρα, αἰσιούμενοι τὸ χωρίον, ὅτι καὶ πρότερον ἐνταῦθα ἠλευθερώθησαν, ὅτε Ἀμφιτρύων ὑπὸ Σθενέλου φυγὰς ἐλαθεὶς εἰς τὴν Θηβαίων ἀφίκετο πόλιν καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑποφόρους λαβὼν ἔπαυσε τὸν δασμόν, Χαλκώδοντα τὸν βασιλέα τῶν Εὐβοέων ἀποκτείνας. συνέβη δὲ Λακεδαιμονίων ἧτταν παντελῆ γενέσθαι περὶ αὐτὸ τὸ μνῆμα τῶν Σκεδάσου θυγατέρων. φασὶ δὲ πρὸ τῆς μάχης Πελοπίδᾳ, ἑνὶ τῶν στρατηγῶν τοῦ Θηβαϊκοῦ στρατεύματος, ἐπὶ σημείοις τισὶν οὐ καλοῖς κρινομένοις θορυβουμένῳ Σκέδασον ἐπιστῆναι κατὰ τοὺς ὕπνους, θαρρεῖν κελεύοντα· παρα-* D *γίνεσθαι γὰρ εἰς Λεῦκτρα Λακεδαιμονίους αὐτῷ τε καὶ ταῖς θυγατράσι δώσοντας δίκας· πρὸ μιᾶς δ' ἡμέρας ἢ συμβαλεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις πῶλον ἐκέλευεν ἵππου λευκὸν ἕτοιμον παρὰ τῷ τάφῳ τῶν παρθένων σφαγιάσασθαι. τὸν δὲ Πελοπίδαν, ἔτι τῶν Λακεδαιμονίων στρατευομένων ἐν Τεγέᾳ, εἰς Λεῦκτρα πέμψαι τοὺς ἐξετάσοντας περὶ τοῦ τάφου τούτου, καὶ πυθόμενον παρὰ τῶν ἐγχωρίων θαρροῦντα τὴν στρατιὰν ἐξαγαγεῖν καὶ νικῆσαι.*

---

3 *ἐπαμείν.* m. 1 U B *ἐπαμέιν.* γ *ἐπαμιν.* m. post. U ***O*** 4 *αὐτ.* Bern. *αὐτ.* ***Ω*** *αὐτῶν* ci. Herw. 5 *Λακεδ.*] *τοῦ* in marg. add. m. post. E (sic Hercher, alii: *τῶν*), unde *ἀπέσφ. Λακεδαιμονίων· τῶν δὲ* ci. Bern. *πόλ. ἐπὶ τούτ.* n 7 *καὶ* om. δ 8 *ἀμφικτύων* ***Ω*** corr. Ricardus (coll. Paus. IX 19, 3) *ἐλαθεὶς* m. 2 U α A E β B n *ἐλασθεὶς* m. 1 U γ δ 9 *χαλκιδεῦσιν* U m. 1 α B n *χαλκιδεῖς* m. post. α ***O*** ante *λαβ.* ras. 1—2 U 10 *δεσμὸν* δ 13 *Πελ.* B n *-ίδι* m. 1 U δ *-ίδῃ* m. 3 U ***O*** 15 *καλοῖς* Bryan *καλῶς* ***Ω*** 18 *δίκην* E 19 *ἵππον* ***Ω*** corr. Steph. (qui etiam l. 20 scr. *λευκοῦ*) *ἐκέλευσεν* n 20 *ἕτοιμον* susp. Hu. 24 *ἐξάγειν* ***Ω*** corr. Steph.

Δ.

Φῶκος Βοιώτιος μὲν ἦν τῷ γένει, ἦν γὰρ ἐκ Γλίσαντος, πατὴρ δὲ Καλλιρρόης κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφερούσης. ταύτην ἐμνηστεύοντο νεανίαι τριάκοντα εὐδο- E *κιμώτατοι ἐν Βοιωτίᾳ· ὁ δὲ Φῶκος ἄλλας ἐξ ἄλλων ἀναβολὰς τῶν γάμων ἐποιεῖτο, φοβούμενος μὴ βιασθείη, τέλος δὲ λιπαρούντων ἐκείνων, ἠξίου ἐπὶ τῷ Πυθίῳ ποιήσασθαι τὴν αἵρεσιν. οἱ δὲ πρὸς τὸν λόγον ἐχαλέπηναν καὶ ὁρμήσαντες ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον· ἐν δὲ τῷ θορύβῳ ἡ κόρη φυγοῦσα ἵετο διὰ τῆς χώρας· ἐδίωκον δ' αὐτὴν οἱ νεανίαι. ἡ δ' ἐντυχοῦσα γεωργοῖς ἅλω συντιθεῖσι σωτηρίας ἔτυχε παρ' αὐτῶν· ἀπέκρυψαν γὰρ αὐτὴν οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ σίτῳ. καὶ οὕτω παρῆξαν μὲν οἱ διώκοντες· ἡ δὲ διασωθεῖσα ἐφύλαξε τὴν τῶν Παμβοιωτίων ἑορτήν, καὶ* F *τότε εἰς Κορώνειαν ἐλθοῦσα ἱκέτις καθέζεται ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς καὶ τῶν μνηστήρων τὴν παρανομίαν διηγεῖτο, τό τε ἑκάστου ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σημαίνουσα. ἠλέουν οὖν οἱ Βοιωτοὶ τὴν παῖδα καὶ τοῖς νεανίαις ἠγανάκτουν· οἱ δὲ ταῦτα πυθόμενοι εἰς Ὀρχομενὸν καταφεύγουσιν. οὐ δεξαμένων δ' αὐτοὺς τῶν Ὀρχομενίων πρὸς Ἱπ|πότας εἰσώρμησαν· κώμη* 775 *δ' ἦν παρὰ τῷ Ἑλικῶνι κειμένη μεταξὺ Θίσβης καὶ Κορωνείας· οἱ δ' ὑποδέχονται αὐτούς. εἶτα πέμπουσι Θηβαῖοι ἐξαιτοῦντες τοὺς Φώκου φονεῖς· τῶν δ' οὐ διδόντων, ἐστράτευσαν μὲν μετὰ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν, στρατηγοῦντος Φοίδου, ὃς τότε τὴν ἀρχὴν τῶν Θηβαίων διεῖπε· πολιορκήσαντες δὲ τὴν κώμην ὀχυρὰν οὖσαν,*

2–9 Paroem. I 172. II 50 Suid. s. v. *Φῶκος*

---

2 *Γλίσ.* Xyl. *κλείσ.* ***Ω*** (sed cf. p. 404, 8) **3** *πατὴρ* m. 1 et 3 U ***O*** *μρος* m. 2 U *μῆρ`* m. post. *γ* t *καλλιρόης* U -*ρρ*- ***O*** **5** ⟨*τῶν*⟩ *ἐν B.* ci. Herw. **10** *ἵετο* Wy. *ἵ.* ***Ω*** **11** *ἅλω συντιθ.* U *α* B n *ἐν ἅλῳ σῖτον συντιθ.* ***O*** *συντιθοῦσι* m. 1, corr. m. 3 U **13** *οὕτως* U **18** *οὖν* om. m. 1, add. m. 3 U **19** *νεανίσκοις* B **20** *αὐτοῖς* m. 1, corr. m. 3 U **22** *θίσβης* m. 1 U *θήβης* m. 2 U ***O*** **25** *μὲν* om. *β*

δίψει δὲ τῶν ἔνδον κρατηθέντων, τοὺς μὲν φονεῖς ληφθέντας κατέλευσαν, τοὺς δ' ἐν τῇ κώμῃ ἐξηνδραποδίσαντο· κατασκάψαντες δὲ τὰ τείχη καὶ τὰς οἰκίας διένειμαν τὴν χώραν Θισβεῦσι τε καὶ Κορωνεῦσι. φασὶ δὲ νυκτός, πρὸ
B *τῆς ἁλώσεως τῶν Ἱπποτῶν, φωνὴν ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος πολλάκις ἀκουσθῆναι λέγοντός τινος 'πάρειμι'· τοὺς δὲ μνηστῆρας τοὺς τριάκοντα τόδε τὸ φώνημα γνωρίζειν, ὅτι Φώκου εἴη. ᾗ δ' ἡμέρᾳ κατελεύσθησαν, τὸ ἐν Γλίσαντι μνῆμα τοῦ γέροντος κρόκῳ φασὶ ῥεῦσαι· Φοίδῳ δὲ τῷ Θηβαίων ἄρχοντι καὶ στρατηγῷ ἐκ τῆς μάχης ἐπανιόντι ἀγγελθῆναι θυγατέρα γεγενημένην, ⟨ἣν⟩ αἰσιούμενον προσαγορεῦσαι Νικοστράτην.*

E.

Ἄλκιππος τὸ μὲν γένος Λακεδαιμόνιος ἦν· γήμας δὲ Δαμοκρίταν πατὴρ θυγατέρων γίνεται δύο· συμβουλεύων
C *τε τῇ πόλει κράτιστα [τε] καὶ πράττων ὅτου δέοιντο Λακεδαιμόνιοι, ἐφθονήθη ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἳ τοὺς ἐφόρους ψευδέσι λόγοις παραγαγόντες, ὡς τοῦ Ἀλκίππου βουλομένου τοὺς νόμους καταλῦσαι, φυγῇ περιέβαλον τὸν ἄνδρα. καὶ ὁ μὲν ὑπεξῆλθε τῆς Σπάρτης, Δαμοκρίταν δὲ τὴν γυναῖκα μετὰ τῶν θυγατέρων βουλομένην ἕπεσθαι τἀνδρὶ ἐκώλυον, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἐδήμευσαν, ἵνα μὴ εὐπορῶσι προικὸς αἱ παρθένοι. ἐπεὶ*

---

14 ss. Realenc. Suppl. IV p. 218 s. v. Damokrita (W. Kroll)

---

1 *δὲ* om. B 2 *κατέλευσαν* Basil. *κατέκαυσαν* **Ω** *τοὺς*] *τὰ* B n 4 *θισβεῦσι* m. 1 U *θηβεῦσι* m. 2 U **O** *κορωνίσι* U α (*κορωέσι* n) corr. **O** 6 *ἐπάνειμι* B n 7 *τὸ* om. m. 1, add. m. 3 U 8 *κατελεύσθ.* U α E B n *-λεύθ.* **O** *κατελεύθησαν* (superscr. *καυ*) (cf. l. 2) m. 1 β *τῶι ἐγγίσαντι* m. 1 U *τὸ ἐν κλείσ.* m. 3 U **O** corr. Xyl. (cf. p. 403, 2) 9 *φοίβῳ* γ 9. 10 *τῷ θηβ.* **O** *τῶν θηβ.* U α *τῷ τῶν θηβ.* B n 11 add. Xyl. interpr. Wy. 15 *δημοκρ.* B n δ 15. 16 *συμβουλεύων δὲ* A γ E β 16 *τε* del. Hu. Wil. *τὰ κράτιστα* [*τε*] ci. Bern. 21 *δημοκρ.* U α B n *δαμοκρ.* **O** 22 *αὐτῆς* A δ

δὲ καὶ ὡς ἐμνηστεύοντό τινες τὰς παῖδας διὰ τὴν τοῦ
πατρὸς ἀρετήν, ἐκώλυσαν οἱ ἐχθροὶ διὰ ψηφίσματος
μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας, λέγοντες ὡς ἡ μήτηρ D
αὐτῶν Δαμοκρίτα πολλάκις εὔξατο τὰς θυγατέρας ταχέως
γεννῆσαι παῖδας τιμωροὺς τῷ πατρὶ γενησομένους.
πανταχόθεν δ' ἡ Δαμοκρίτα περιελαυνομένη ἐτήρησέ
τινα πάνδημον ἑορτήν, ἐν ᾗ γυναῖκες ἅμα παρθένοις καὶ
οἰκείοις καὶ νηπίοις ἑώρταζον, αἱ δὲ τῶν ἐν τέλει καθ'
ἑαυτὰς ἐν ἀνδρῶνι μεγάλῳ διεπαννύχιζον· ξίφος τε ὑποζω-
σαμένη καὶ τὰς κόρας λαβοῦσα νυκτὸς ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν
καιρὸν παραφυλάξασα, ἐν ᾧ πᾶσαι τὸ μυστήριον ἐπετέλουν E
ἐν τῷ ἀνδρῶνι· καὶ κεκλεισμένων τῶν εἰσόδων, ξύλα
ταῖς θύραις πολλὰ προσνήσασα (ταῦτα δ' ἦν εἰς τὴν τῆς
ἑορτῆς θυσίαν ὑπ' ἐκείνων παρεσκευασμένα), πῦρ ἐνῆκε.
συνθεόντων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ἡ Δαμοκρίτα
τὰς θυγατέρας ἀπέσφαξε καὶ ἐπ' ἐκείναις ἑαυτήν. οὐκ
ἔχοντες δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅπη τὸν θυμὸν ἀπερείσονται,
ἐκτὸς ὅρων ἔρριψαν τῆς τε Δαμοκρίτας καὶ τῶν θυγατέρων
τὰ σώματα. ἐφ' ᾧ μηνίσαντος τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν ἱστο-
ροῦσι Λακεδαιμονίοις σεισμὸν ἐπιγενέσθαι.

---

3 μνηστ. m. 1 U μὴ μνηστ. m. 3 U *O* 5 ἐσομένους, suprascr. γρ. γενη B 6 δὲ om. B 17 ἀπερείσωνται ci. Bern. 19 ἐν ᾧ δ μηνύσ. β 20 λακεδαιμόνιοι m. 1 U -μονίοις m. 3 U *O*